

χάρτην και εκδίδεσθαι από τας αρμοδίους αρχάς. Αν και ούτος λείπῃ, τότε θέλει γίνεσθαι, κατὰ τοὺς προλαβόντας ὁρισμούς.

Ἄρθρον 6.

Ὅλα τὰ διοικητικὰ ταμεία θέλουν προσηυθῇ ὅσον τὸ δυνατόν, νὰ ᾖναι προμηθευμένα μετὰ τὴν ἀναγκαίαν ποσότητα δι' ἐξ ἑως ἑκτὼ ἐβδομάδας ὅθεν διατάττονται αὐστηρῶς περὶ τούτου διὰ τὸ ἐξῆς νὰ φανερώσωσιν εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον ἀπὸ δέκα εἰς δέκα ἡμέρας τὴν ἀναγκαίαν ποσότητα σφραγιστοῦ χάρτου, τὴν ὅποιον χρειάζονται. Αὐτὸ δὲ θέλει φροντίζει ἐγκαίρως νὰ τὴν ἀποστέλλῃ ὅσον τάχος, καὶ ταῦτα πάντα ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ.

Ἄρθρον 7.

Τὸ παρὸν διάταγμα θελὶ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμμ. νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ὀκτωβρ. (4 Νοεμβρίου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐρμηνείας τοῦ ἀρθροῦ 276 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας,

Παρατηρήσαντες, ὅτι ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 276 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων Νόμου, ἀποφαινομένη τὰ ἔργα παντὸς δικαστικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπρέτου ἀσυμβίβαστα μετὰ πᾶσαν ἄλλην δικαστικὴν, διοικητικὴν, στρατιωτικὴν ἢ δημοτικὴν ὑπηρεσίαν, δὲν συμβιβάζεται μετὰ τὴν παρούσαν ἑλλειψὶν ἱκανοῦ ἀριθμοῦ νομομαθῶν ἀνδρῶν,

Παρατηροῦντες, ὅτι ὁ μὲν σκοπὸς τοῦ νόμου, ὅστις εἶναι ἡ πλήρης τῶν δικαστηρίων ἀνεξαρτησία ἤθελεν ἐκπληροῦσθαι οὐδὲν ἦντον, ἡ δὲ ἄλλη διμύσσις ὑπηρεσία ἤθελεν εὐκολυνθῇ ἂν ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη ἐλύετο ὡς πρὸς ἐκείνους τοὺς δικαστικούς ὑπαλλήλους, οἵτινες ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ ᾖναι παντελῶς ἀνεξάρτητοι.

Παρατηροῦντες προσέτι, ὅτι τὰ διδασκαλικά ἔργα, τὰ ὅποια ἄλλως οὐδὲ συμπεριλήφθησαν μεταξὺ τῶν ἐξαιρέσεων τοῦ εἰρημένου ἀρθροῦ 276 ὅχι μόνον δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὰ τοῦ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου καθήκοντα, ἀλλὰ δύνανται καὶ νὰ συντελέσωσι τὰ μέγιστα εἰς τὴν πρόοδον τοῦ δικαστικοῦ κλάδου καὶ τῆς δημοσίου διοικήσεως.

Λαβόντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς.

Ἄρθρον 1. Οἱ παρὰ πᾶσι τοῖς δικαστηρίοις εἰσαγγελεῖς καὶ ἀντεισαγγελεῖς δύνανται, κατ' ἐξαιρέσιν τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 276 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων κτλ. νόμου διατεταγμένων νὰ ἐκπληρώσωσιν ἔργα εἰσαγγελικά καὶ παρ' ὁποιοῦδήποτε ἄλλῳ τακτικῷ, στρατιωτικῷ ἢ διοικητικῷ δικαστηρίῳ, ὅταν ἤθελον ἀνατεθῇ εἰς αὐτοὺς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

2. Τὰ διδασκαλικά ἔργα δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστα μετὰ τὰ ἔργα οἰουδῆποτε δικαστικοῦ ὑπαλλήλου.

3. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμμ. ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὅποιον δύναμει τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. Β. Διατάγματος λαμβάνει ἰσχὺν προσωρῶς, καὶ θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16|28 Ὀκτωβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ 59.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 28 Ὀκτωβρίου,

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ληξιαρχικῶν βιβλίων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας,

Θελόντες νὰ παρέξωμεν εἰς τοὺς ὑπηκόους ἡμῶν τὰ μέσα νὰ βιβλιώσῃ, ὅσον δύνανται ἀναμνηστικῶς τὴν πολιτικὴν αὐτῶν ταῖν ἀπὸ τὴν ὅποιαν ἐκφετνῇται πολλὰ τῶν πολιτῶν καὶ οἰκογενειῶν οὐσιώδη συμπεριόντα.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς.

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Περὶ τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων.

Ἄρθρον 1.

Ἐκαστος δήμαρχος θέλει κρατῇ βιβλία, εἰς τὰ ὅποια θέλει καταγράφει τὰς γεννήσεις, τοὺς γάμους καὶ τὰς ἀποδιώσεις, ὅσαι γίνονται εἰς τὸν δῆμόν του, καὶ θέλει δέχεσθαι τὰς περὶ τούτου δηλοποιήσεις. Ὅταν ὁ δήμαρχος κωλύεται, αἱ ἀνωτέρω πιστοποιήσεις θέλουν συντάττεσθαι ἀπὸ τὸν κατὰ τὸ ἀρθρον 47 τοῦ περὶ δήμων νόμου ἐκπληροῦντα τὰ χρέη τοῦ δημάρχου πάρεδρον.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὰ χωρία ὅπου δὲν ἐδρεύει ὁ δήμαρχος, αἱ εἰς τὸ προηγούμενον ἀρθρον διαλαμβανόμεναι δηλοποιήσεις, θέλουν γίνεσθαι εἰς τὸν ἐφημέριον καὶ τὸν πάρεδρον τοῦ χωρίου, καὶ θέλουν στέλλεσθαι παρὰ τούτων εἰς τὸν δήμαρχον διὰ νὰ καταχωρίζωνται εἰς τὰ ληξιαρχικά βιβλία.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ τῶν τύπων τῶν ληξιαρχικῶν πιστοποιήσεων.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ληξιαρχικαὶ πιστοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς ἑν βιβλίον διηρημένον εἰς τρία μέρη, ἢ καὶ εἰς τρία ἰδιαίτερα βιβλία, τὰ ὅποια γράφονται διπλᾶ, καὶ περιέχουν τὸ ἐν τὰς γεννήσεις, τὸ ἄλλο τοὺς γάμους, καὶ τὸ τρίτον τὰς ἀποδιώσεις.

Ἄρθρον 4.

Πᾶσα πιστοποίησις ἀριθμεῖται εἰς τὸ περιθώριον τοῦ βιβλίου,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

ἐπίτροπος πρέπει παρευθὺς δι' ἐκθέσεως πρωτοκόλλου νὰ ἐπιμαρτυρῇ τὴν κατάστασιν τῶν ψήφων.

Κάνεν μέλος δὲν συγχωρεῖται νὰ λείψῃ ἀπὸ τὰς συνεδριάσεις χωρὶς ἑάσιμον αἰτίαν· εἰς τοὺς ἐλλείποντας ἐφαρμόζονται ὅσα ὁρίζουσι τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5 τοῦ νόμου τοῦ 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) τρ. ἔτους περὶ τῶν συνόδων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων καὶ εἰς μὲν τὰς πρώτας τῶν εἰς τὸ ρηθὲν ἄρθρ. περιεχομένων περιπτώσεων ἢ ἀποφάσεις ἀνήκει εἰς τὸν πρόεδρον, εἰς δὲ τὴν τρίτην εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν αὐτὸ συμβούλιον ἐπιμελεία τοῦ προέδρου· ἡ προσφυγὴ εἰς τὰς πρώτας περιστάσεις γίνεται πρὸς τὸν διοικητὴν, ὅστις πρέπει νὰ παραλάβῃ τὰ διωρισμένα πρόσωπα εἰς τὸ νὰ κρίνωσι περὶ τῶν ὑποθέσεων τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ, διὰ νὰ ἀποφασίσωσι περὶ αὐτῶν· εἰς δὲ τὴν τρίτην περίστασιν γίνεται πρὸς τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 52.

Ὁ Διοικητὴς, ὑποδιοικητὴς καὶ βασιλικὸς ἐπίτροπος εἰσέρχονται εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον· οὗτοι πρέπει νὰ ἀκουσθῶσιν, ὅταν ζητήσουν νὰ ὁμιλήσωσι, καὶ συγκαθίστανται εἰς τὰς συζητήσεις τῶν δι' αὐτῶν εἰς τὴν σύσκεψιν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου ὑποβληθεισῶν ὑποθέσεων, καὶ ὁσάκις προσκληθῶσι, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχωσι δικαίωμα ψήφου. Ὅταν ὁ Βασιλεὺς διορίσῃ ἰδιαίτερον ἐπίτροπον διὰ τὰς συζητήσεις τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, τότε ἀνήκει εἰς αὐτὸν ἢ εἰς τὸν διοικητὴν δοθεῖσα περὶ τούτου ἀρμοδιότης· ἀλλ' ὅμως δὲν δύνανται νὰ παρεδρεύωσιν ἀμφοτέροι ταῦτοχρόνως εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 53.

Ἀμέτως μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου, τοῦ ἀντιπροέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως παραδίδει ὁ διοικητὴς ἢ ὁ βασιλικὸς ἐπίτροπος·

- α'. Τὸν ἐτήσιον λογαριασμὸν περὶ τῶν ἐπαρχιακῶν φόρων καὶ περὶ τῆς χρησέως αὐτῶν.
- β'. Σχέδιον περὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ προϋπολογισμοῦ.
- γ'. Τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 29 σημειούμενα ἔγγραφα.
- δ'. Στατιστικὸν πῖνακα τῆς ἐπαρχίας.

ε'. Κατάλογον τῆς μερίδος τῶν ἀμέσων φόρων, τοὺς ὁποίους ἕκαστος δῆμος ἐπλήρωσεν εἰς τὸ παρελθὸν ἔτος κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἀναλογίαν.

ς'. Κατάλογον τῶν παρὰ τοῦ Βασιλέως εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον παραπεμφθεισῶν ὑποθέσεων μετὰ τὰς ἀναγκαίας σημειώσεις καὶ σχέδια.

Ἄρθρ. 54.

Τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον θέλει κρατεῖ δύο πρωτόκολλα τῶν πράξεων του, ὑπογραφόμενα καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὰ συνερχόμενα μέλη· εἰς τὸ ἐν αὐτῶν θέλει ἐγγράφονται τὰ περὶ τῆς καταστάσεως τῆς διοικήσεως τῆς ἐπαρχίας καὶ αἱ ἐν § 1 τοῦ ἄρθρου 39 σημειωθείσαι ὑποθέσεις μετὰ τὰς τυχόν εὐχὰς καὶ προτάσεις, εἰς δὲ τὸ ἕτερον πρωτόκολλον τὰ πρακτικὰ τῶν λοιπῶν ὑποθέσεων, ὅσαι ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου· τελειωθείσης δὲ τῆς συνόδου τὸ μὲν γενικὸν πρωτόκολλον, τὸ τελευταῖον δηλαδὴ, παραδίδεται ἀμέσως εἰς τὸν διοικητὴν ἢ εἰς τὸν τοποτηρητὴν αὐτοῦ, τὸ δὲ πρῶτον πέμπεται εἰς τὴν γραμματεῖαν τῶν Ἐσωτερικῶν· ὁ Διοικητὴς καὶ ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος ἡμποροῦν εἰς πάντῃ καιρὸν νὰ παρατηρήσουν τὸ πρωτόκολλον, ἐπαιρουμένης τῆς περιπτώσεως, ὅταν ᾖναι παράπονα κατὰ τοῦ ἰδίου προσώπου των, περὶ τῶν ὁποίων πρέπει ἑκάστοτε νὰ συντάσσεται ἰδιαίτερον πρωτόκολλον, καὶ νὰ πέμπεται ἐντὸς 24 ὥρων ἀπὸ τὸν πρόεδρον τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Παράπονα, τὰ ὅποια γίνονται ἀπὸ τὸ ἐπαρχιακὸν συμβού-

λιον ἐναντίον τῶν δημοσίων ἢ δημοτικῶν ὑπαλλήλων πρέπει νὰ διασαφηνίζονται ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ, καὶ νὰ ὑποστηρίζονται διὰ ῥητῶν πράξεων. Ἐκάστου δὲ τῶν πρωτοκόλλων τούτων πρέπει νὰ γίνεσθαι καὶ ἴσον, τὸ ὁποῖον θέλει διατηρεῖσθαι εἰς τ' ἀρχεῖα τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 55.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Κυβερνήσεως, αἱ ἐπὶ τῶν πράξεων ἐκάστου συμβουλίου ἐκδιδόμεναι θέλουν συμπεριλαμβάνεσθαι συνήθως εἰς ἓν μόνον ἔγγραφο, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιεύεσθαι. Περὶ κατεπειγουσῶν ὑποθέσεων θέλουν μὲν ἐκδίδεσθαι εἰδικαὶ ἀποφάσεις, ἀλλὰ εἰς τὸ γενικὸν ἔγγραφο ἢ θέλει γίνεσθαι μνεία αὐτῶν κατ' ἐπανάληψιν, ἢ μόνον ἀπλὴ παραπομπὴ εἰς αὐτάς τὰς εἰδικὰς ἀποφάσεις.

Ἄρθρ. 56.

Αἱ οὐσιώδεις περιλήψεις τῶν πράξεων τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ καταχωρηθῶσιν εἰς τὸ γενικὸν πρωτόκολλον, δημοσιεύονται πάντοτε μετὰ πᾶσαν σύνοδον.

Ἡ δὲ ἐν μέρει ἢ ἐν γένει δημοσίευσις τῆς οὐσιώδους περιλήψεως τοῦ ἄλλου πρωτοκόλλου, ὡσαύτως καὶ ἡ τοῦ τυχόν ἰδιαίτερου πρωτοκόλλου τοῦ περιέχοντος τὰ κατὰ τοῦ διοικητοῦ καὶ τῶν Βασιλικῶν ἐπιτρόπων παράπονα δημοσιεύονται μόνον κατὰ εἰδικὴν διάταξιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 57.

Οἱ διοικηταὶ καὶ Βασιλικοὶ ἐπίτροποι ἔχουσι τὴν ἀδειαν καὶ εἶναι εἰς χρέος νὰ κηρύττωσιν ὡς παρανόμους ὅλας ἐκεῖνας τὰς συνελεύσεις ὅσαι παραβαίνουσι τὰς διατυπώσεις τῶν §§, 1, 2, 3, 4, 5, 7 καὶ 8 τοῦ ἄρθρου 43, ἀποφαίνόμενοι εἰς τοιαύτας περιπτώσεις τὸ ἄκυρον τῆς πράξεως, καὶ ἀναβάλλοντες τὴν ἐξακολουθήσιν τῶν συνεδριάσεων ἕως οὗ λάβωσι διαταγὰς ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ὁποίαν χρεωστοῦν ἀμέσως νὰ ἀναφέρωσιν ἢ δὲ Κυβερνήσις ἀν' εὐρὴ ἀφορμὴν καταδιώξεως, καταγγέλλει τούτο εἰς τὸν ἀνέχοντα εἰσαγγελέα διὰ νὰ ἐνεργηθῇ τὰ κατὰ νόμον· ἐν περιπτώσει καταδίκης τὰ καταδικασθέντα μέλη δὲν ἡμποροῦν νὰ ἐκλεχθῶσι διὰ τὸ συμβούλιον τῆς ἐπαρχίας ἐν διαστήματι τῶν ἀκολουθῶν ἐξ ἑτῶν μετὰ τὴν καταδίκην, ἐν ὅσῳ δὲν ᾔηλε προσδιορισθῇ ἐν τῇ ἀποφάσει ἄλλως πῶς περὶ τούτου.

Ἄρθρ. 58.

Ἐὰν διὰ παράβασιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 43 ἐμπεριεχομένων ὁρισμῶν ἀκολουθήσῃ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου διάλυσις, ἢ ἀνίσως κλείσῃ ἡ σύνοδος αὐτοῦ χωρὶς νὰ προσδιορίτῃ αὐτὸ τὸν προϋπολογισμὸν τῆς ἐπαρχίας, καὶ χωρὶς νὰ κάμῃ τὴν διανομὴν τῶν φόρων, τότε δι' ἐκεῖνο τὸ ἔτος λαμβάνουσα τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας προσδιορίζει ἡ Κυβέρνησις τὸν ἐπαρχιακὸν προϋπολογισμὸν ὁριστικῶς.

Ἄρθρ. 59.

Οἱ διοικηταὶ ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου, ἀντιπροέδρου καὶ τοῦ γραμματέως πρέπει νὰ παραδώσουν τοὺς διορθωθέντας καταλόγους τῶν κατοίκων τῆς διοικήσεως τῶν ἐχόντων τὰς ἀπαιτούμενας ιδιότητες εἰς τὸ νὰ ἐκτελέσουν τὰ χρέη ὀρκωτῶν κριτῶν, ἀφοῦ προηγουμένως ἐκπληρωθῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβουλευτῶν νόμου, καὶ ἰδιαίτερος τὸ ἄρθρον 53 τοῦ αὐτοῦ, καὶ τοῦ νόμου τῶν 12 (24) Ὀκτωβρίου τ. ε.

Ἄρθρον 60.

Εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν διὰ τὴν θέσιν ὀρκωτῶν ὑποψηφίων, τὰ μέλη τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου θέλουν ἐφαρμόσει ἀναλόγους τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἄρθρων 69, 71 καὶ 72 τοῦ περὶ δήμων νόμου, χωρὶς νὰ δημοσιεύωσι τὴν ἐκλογὴν· ὁ δὲ πρόεδρος αὐτῆς θέλει ἐκτελεῖ τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας, τὰ ὅποια ἀνήκουσιν εἰς τὸν πρόεδρον τῆς δημαρρεσιακῆς ἐπιτροπῆς.

των, και τέλος προκαλούντες καλὰς περὶ τούτου διατάξεις, και προσέχοντες εἰς τὴν ἀκριβὴ αὐτῶν ἐκτέλεσιν.

37) Νὰ λαμβάνουν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ὅταν ἐκραγῇ πυρκαϊά, και νὰ φροντίζουν διὰ ταχεῖαν βοήθειαν και διὰ τὴν φύλαξιν τῶν διασωθέντων πραγμάτων.

37) Νὰ φροντίζουν ὥστε νὰ περιθάλπωνται οἱ ἀπὸ πυρκαϊᾶν παθόντες, και νὰ ἀνταμείβωνται ὅσοι διεκρίθησαν, βοηθοῦντες και διασωζόντες τοὺς διακινδυνεύσαντας· θέλουν δὲ προσπαθεῖν νὰ ἐξυγιάνουν τὴν αἰτίαν τῆς ἐκκρηγείσης πυρκαϊᾶς, και νὰ ἐνεργούν τὰ τοῦ νόμου.

38) Νὰ λαμβάνουν μέτρα ἀσφαλιστικὰ ἐναντίον τῆς ἐκ τῶν ὑδάτων ζημίας και πλημμυρῶν· εἰς αὐτοὺς ἀνατίθεται και ἡ φροντίς περὶ διορύξεως και διατηρήσεως τῶν εἰς τὰς λίμνας ὀχετῶν.

39) Νὰ φροντίζουν εἰς τὸ νὰ καταδαφίζωνται ἐπιβλαβὴ και ἐτοιμόρροπα κτίρια, νὰ κλείωνται ἢ ἐξασφαλίζωνται ἐπικίνδυνοι δρόμοι και δίοδοι, νὰ ἀπομακρύνωνται ἀπὸ τοὺς δρόμους ἐπικίνδυνα ἀντικείμενα, νὰ ἐκτελῶνται οἱ νόμοι ἐναντίον τῆς ὑπὲρ τὸ δέον ταχείας ἱππασίας εἰς ἐποχὰς ἢ μέρη, ὅπου διακινδυνεύεται ἡ προσωπικὴ και κτηματικὴ ἀσφάλεια τῶν πολιτῶν.

40) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ νὰ ἐνεργῶνται τὰ περὶ οἰκοδομῶν ἐγκριθέντα σχέδια, και νὰ φροντίζουν νὰ γίνωνται τοιαῦτα, ὅπου δὲν ὑπάρχουν.

41) Νὰ φροντίζουν διὰ τὸν κατάλληλον φωτισμὸν τῶν πόλεων.

42) Νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὸ νὰ ἐνεργῶνται αἱ περὶ καθαριότητος διατάξεις.

43) Νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὸ νὰ προλαμβάνεται πᾶσα ἐλαττωσις, ἥτις δύναται νὰ προκύψῃ ἐκ τῆς μὴ ἀκριβοῦς διαφυλάξεως, ἢ ἐκ τῆς ἐναντίον τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων πωλήσεως φαρμάκων.

44) Νὰ φροντίζουν διὰ νὰ προλαμβάνωνται αἱ ἐκ τῶν ἀκαταστάσεων καταρρέσεις, ἐμποδίζοντες τὴν παράνομον αὐτῶν κατάρρεσιν ἢ πώλησιν.

45) Νὰ λαμβάνουν πρόνοιαν διὰ νὰ ἐμποδίζωνται αἱ κολλητικαὶ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἀσθένειαι, καθὼς και αἱ ἐπιζωτίαι.

46) Νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὸ νὰ διορίζωνται ἐμπειροὶ ἰατροὶ χειρουργοὶ, κτηνιατροὶ και μαιευτρικαί, και νὰ ἀπομακρύνηται πᾶσα ἱατρικὴ ἀπειροτεχνία, ἐπιτηροῦντες συγχρόνως και τοὺς ἐπαγγελλομένους τὴν ἱατρικὴν, και φυλάττοντες και ἐκτελοῦντες ἀκαταπαύτως τοὺς περὶ τούτου ὑπάρχοντας νόμους και διατάγματα.

47) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὰ φαρμακοπωλεῖα, εἰς τὰς ἱατρικὰς και φαρμακοπωλητικὰς διατιμήσεις, και νὰ φροντίζουν διὰ νὰ διορίζωνται ἐμπειροὶ φαρμακοπῶλαι.

48) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὰ νοσοκομεῖα, ἀσθενοτροφεία, και καταστήματα πρὸς θεραπείαν τῶν φρενοβλαβῶν, και νὰ φροντίζουν διὰ τὴν σύστασιν τοιούτων καταστημάτων.

48) Νὰ φροντίζουν νὰ γίνεταὶ κατάλληλος τῶν νεκρῶν αὐτοψία, και νὰ προσδιορίζωνται τακτικὰ νεκροταφεῖα κατὰ τὰ περὶ τούτου διατεταγμένα.

50) Νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὸ νὰ ἐκτελεῖται ἡ δικαστικὴ ὑγειονομία, φυλαττομένων ἀκριβῶς τῶν ὁρισμῶν τοῦ ποινικοῦ νόμου, και τῆς ποινικ. δικονομίας.

51) Νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὸ νὰ ἐνεργῶνται μὲ ὅλην τὴν ἀκριβείαν ὅλοι οἱ λοιποὶ ὑγειονομικοὶ νόμοι και διατάξεις.

52) Νὰ φροντίζουν περὶ πτωχοκομίας, περὶ περιθάλψεως τῶν ἀνικάνων πενήτων ἀπὸ τοὺς ἀνήκοντας δήμους, περὶ δικαστικῆς και τῆς ἱατρικῆς θεραπείας ἀπόρων ἀσθενῶν, περὶ τῆς ἀνατροφῆς πτωχῶν παιδίων, πρὸ πάντων ὀρφανῶν, και περὶ τῆς ἀνατροφῆς ἐκθέτων παιδίων· νὰ ἐφορεύουν εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν διὰ τοὺς πτωχοὺς ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, νὰ ἐπιτηροῦν

εἰς τὴν σύστασιν καταστημάτων διὰ νὰ ἐργάζωνται εἰς αὐτὰ, και νὰ φροντίζουν περὶ τῆς διαχειρίσεως, διατηρήσεως και βελτιώσεως αὐτῶν.

53) Νὰ φροντίζωσι περὶ ὅλων, ὅσα ἀφορῶσι τὰ σχολεῖα και τὴν ἀνατροφήν τῶν παιδίων, και περὶ βελτιώσεως τῶν ἐντὸς τῆς διοικητικῆς περιφέρειας τῶν δημοσίων τεχνολογικῶν και ἐπιστημονικῶν κατ'αἰτημάτων, ἐκτὸς ἂν κατὰστημά τι τεθῇ δι' εἰδικοῦ διατάγματος ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς γραμματείας τινός.

54) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς ὅλα τὰ ἐντὸς τῆς διοικήσεως ὑπάρχοντα καταστήματα τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως, και νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὸ νὰ ἐκτελῶνται οἱ διδασκαλικοὶ κανονισμοὶ και τὰ περὶ πειθαρχίας.

55) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὴν διαγωγήν και τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ εἰς τὰ διδασκτικὰ και ἐκπαιδευτικὰ τῆς διοικήσεως καταστήματα προσωπικοῦ, ἔτι δὲ νὰ διορίζουν, νὰ μεταθέτουν ἢ νὰ παύουν τοὺς τοιούτους, καθόσον δι' ἰδιαιτέρων προσδιορισμῶν ἀνετίθη εἰς τὸν διοικητὴν ἡ ἐξουσία αὕτη. Ἄν δὲ ἡ κυβέρνησις ἐπεφύλαξεν εἰς ἐαυτὴν τὸ δικαίωμα τοῦτο, οἱ διοικηταὶ ὀφείλουν νὰ ὑποβάλλουν εἰς αὐτὴν τὴν περὶ τούτων πάντων γνώμω-δότησιν των.

56) Νὰ δίδουν τὰς ζητούμενας ἀδείας ἀπουτίας εἰς τὸ κατὰ τὰ διδασκτικὰ και ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα τῆς διοικήσεως τῶν προσωπικῶν, και νὰ ἐνεργούν κατ' αὐτοῦ τὴν περὶ πειθαρχίας ἐξουσίαν, κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας περὶ τούτου κανονισμοὺς.

57) Νὰ φροντίζουν περὶ ἐνθαρρύνσεως τῶν δεικνυῶ των ἐξοχῶν ἐργῶν μαθητῶν, και νὰ γνωμοδοτοῦν περὶ τῶν διορισθησομένων μετοδοτημάτων (bourses), νὰ χορηγοῦν δὲ τοιαῦτα μετοδοτήματα, καθόσον ἰδιαιτέροι κανονισμοὶ ἀναθέτουσι τὴν ἐξουσίαν τοῦτο εἰς τοὺς διοικητάς.

58) Νὰ φροντίζουν περὶ τῆς ἀνεγέρσεως και διατηρήσεως τῶν διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν προσδοκωμένων οἰκοδομῶν.

59) Νὰ γνωρίζουν τοὺς ἐράνους, τόσον διὰ τὴν ἀνεγερσιν και διατηρῆσιν αὐτῶν τῶν οἰκοδομῶν, ὅσον διὰ τὴν ὑπαρξιν τῶν διδασκαλῶν και δι' ὅλα τὰ εἰς τὰ καταστήματα ἀναγκαζοῦντα πράγματα.

60) Νὰ φροντίζουν περὶ συστάσεως βιβλιοθηκῶν εἰς τὰς διοικήσεις των και ἄλλων ἐπιστημονικῶν συλλογῶν.

61) Νὰ φροντίζουν περὶ ἀνεγέρσεως και διατηρήσεως τῶν ἐπιστημονικῶν και τεχνικῶν ἀριστουργημάτων, και νὰ ἐνεργούν τὰ διατεταγμένα περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξαγωγῆς των ἐκτὸς τοῦ κράτους.

62) Νὰ προσέχωσιν ἀκαταπαύτως εἰς τὰ περὶ τῶν δημοτικῶν σχολείων, και ἰδιαιτέρως νὰ προσπαθῶσιν, ὥστε ἕκαστος δήμος ν' ἀποκτήσῃ, ὅσον τάχιστα, χωριστὸν σχολεῖον, νὰ τὸ προικοδοτήσῃ ὡς ἀνήκει, και νὰ τὸ διατηρῇ εἰς καλὴν κατάστασιν.

63) Νὰ σχηματίζουν τακτικῶς τὰς τοπικὰς ἐφορεῖας διὰ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, νὰ ἐπιτηρῶσιν αὐτάς νὰ ἐπισκοπῶνται περιοδικῶς τὰς συνεδριάσεις των και τὰ εἰς αὐτάς ὑπαγόμενα σχολεῖα.

64) Νὰ σχηματίζουν τὰς κατὰ διοικήσεις ἐφορεῖας τῶν σχολείων, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀρθρ. 40 τοῦ ἀπὸ 6 (18) φεβρουαρίου 1834 διατάγματος, ὁμοῦ μὲ τὸν πρόεδρον και εἰσαγγελέαν τῶν εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν νομῶν πρωτοδικείων, νὰ διεθύνωσιν αὐτάς και νὰ φροντίζωσι διὰ τὴν ἀκριβὴ ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των.

65) Νὰ σχηματίζωσι κατὰ τὰ ὑπάρχοντα διατάγματα ἐφορεῖας τῶν ἐπαρχιακῶν σχολείων εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς διοικήσεως τῶν ὑποδιοικητῶν, νὰ ἐπιτηρῶσιν αὐτάς, νὰ ἐπισκέ-

χρεων των πλειστηριασίων και των έγγραφων των. Το πρωτόκολλον της εκποιήσεως κρατεί ο Διοικητής· αὐτὸς δύναται νὰ μεταχειρισθῇ ὡς γραμματέα ἓνα τῶν γραφῶν του, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν πὴν περίστασιν ὀφείλει πάντοτε νὰ διευθύνῃ τὴν πρᾶξιν αὐτὸς ὁ ἴδιος αὐτοπροσώπως. Δὲν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐπαναλαμβάνωνται εἰς τὰ πρωτόκολλα τῶν δημοπρασιῶν, ἐκτὸς τῶν εἰδικῶν συμφωνιῶν (ἄρθρ. 9 καὶ 10) καὶ αἱ Γενικαὶ Νομικαὶ Διαταξαί.

Ἄρθρον 12.

Αἱ προσφοραὶ εἰς τὸν ἐπὶ δημοπρασίας πλειστηριασμὸν διευθύνονται παρὰ τῶν πλειστηριαζόντων, ἢ τῶν ἐπιτρόπων των εἰς τὸν κήρυκα, καὶ διακηρύττονται παρ' αὐτοῦ μεγαλοφώνως. Ὅτε ὁ ἐλαχιστος ὅρος εἴη αἱ δραχμαὶ 100, ἕως 1000, ἡ προσφορά πρέπει νὰ γίνεταί τοῦλάχιστον ἀνὰ 5 δραχμάς· ὅτε ἕως δραχμ. 5000 ἀντὶ 25 δραχμ. καὶ ὅτε ἕως δραχμ. 10000 ἀνὰ 50 δραχμάς. Πᾶσα προσφορά σημειώνεται εἰς τὰ πρακτικὰ μετ' ὄνομα τοῦ πλειστηριαστοῦ. Μίαν ὥραν μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν γίνεται ἡ κατακύρωσις, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 ἀναφερομένης ἀνωτέρας ἐγκρίσεως, καὶ κλείει ἡ δημοπρασία· τὰ δὲ πρακτικὰ υπογράφονται παρὰ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ, τοῦ Διοικητοῦ καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου. Ἄν τις πλειστηριάζῃ διὰ λογαριασμὸν ἄλλου, πρέπει νὰ τὸ φανερώσῃ εὐθὺς εἰς τὰ πρακτικὰ, καὶ νὰ παρουσιάσῃ τὸ νόμιμον ἐπιτροπικόν, εἰδὲ μὴ ἕως τότε θεωρεῖται καὶ ἐκκληιάζεται αὐτὸς ὡς κύριος ἀγοραστής. Προσφοραὶ μετὰ τὴν κατακύρωσιν δὲν εἶναι δεκταί. Οἱ πλειστηριασταὶ εἶναι ὑπόχρεοι διὰ τὰς προσφοράς των· ὅταν δὲ προσφερθῇ ἀνωτέρα τιμὴ, αἱ προσφοραὶ οἱ δὲ πῶς καὶ μένουν εἰς τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν· εἰς ἑκάστην ταμείου πίπτουν ἐπομένως καὶ τὰ διὰ τὰς δοκιμὰς καὶ εἰς τὴν περίστασιν, ὅποτε πρέπει νὰ ἀνακοινῇ ὁ πλειστηριασμὸς, πρέπει πάντοτε ὁ τελευταῖος πλειστηριαστὴς νὰ υπογράψῃ ἰδιοχρῆμα τὸ πρωτόκολλον. Εὐθὺς μετὰ τὴν κατακύρωσιν τῆς δημοπρασίας ὁ ἀρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος ἐκδίδει τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ τὸν ἀγοραστὴν ὑπόχρεων ἐγγυησὶν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς πληρωμῆς καὶ ἐκπληρώσεως τῶν λοιπῶν συμφωνιῶν τῆς ἀγορᾶς. Εἰς περίστασιν ὅμως, καθ' ἣν δὲν πᾶσι φέρει τὴν ἐγγύησιν, ἐνεργεῖται ἀναπλειστηριασμὸς, ἐννοουμένης τῆς ἐκ τῆς δευτέρας ταύτης δημοπρασίας προκύψαντος ζήτητος· εἰς ἑκάστην τῶν πρώτων ἀγοραστῶν· αἱ ἀνωτέρω περὶ ἐγγυήσεως περιστάσεις πρέπει νὰ σημειοῦνται καὶ εἰς τὸ πρωτόκολλον, παραστηνόμεναι ἀρκούντως. Παρενοχλήσεις εἰς τὰς δημοπρασίας καταμνύονται εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ παιδεύονται κατὰ τὸ ἄρθρον 436 τοῦ Ποιν. Νόμου.

13. Ὁ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος ὀφείλει νὰ παραπέμψῃ εὐθὺς εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν πρωτότυπον τὸ πρωτόκολλον τῆς δημοπρασίας ὁμοῦ μετὰ τὰ ἐν αὐτῷ ἐπισυννημένα τυχόντα ἐγγράφα. Ἡ Γραμματεία ἐξετάζει τὸ πρωτόκολλον, καὶ ἐὰν αἱ γενικαὶ ἢ εἰδικαὶ συμφωνίαι τῆς ἐκποιήσεως ἐφυλάχθησαν πρεπόντως, τὸ διευθύνει εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, διὰ νὰ περασθῇ κατὰ τὰς καθεστῶσας διατάξεις ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν· ἐγκρίνει ἐπομένως ἐξ ἰδίας ἀρμοδιότητος τὴν ἐκποίησιν, ἐκδίδει τὸ πωλητήριο, ἐπὶ τοῦ νομίμου σφραγιστοῦ χάρτου γεγραμμένον, καὶ διευθύνει αὐτὸ ἄνευ παραμικρᾶς ἀναβολῆς πρὸς τὸ Γενικὸν Ταμεῖον, διὰ νὰ λάβῃ σημείωσιν τῶν προθετιμῶν τῆς πληρωμῆς, καὶ νὰ τὸ παραδώσῃ εἰς τὸν ἀγοραστὴν, ἀφοῦ πρῶτον σημειωθῇ εἰς αὐτό, ὅτι κατεχωρίσθη εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν, καὶ ἐπληρώθη ἡ πρώτη δόσις εἰς τὸν ἀρμόδιον ταμῖαν τῆς ἐπαρχίας.

14. Ἡ συμφωνηθεῖσα τιμὴ τῆς ἀγορᾶς πληρόνεται εἰς δέκα ἐτησίαις δόσεις μετὰ τόκον 8 0/0 κατ' ἔτος μέχρι τῆς ἐξοφλήσεως. Δύναται ὅμως νὰ πληρωθῇ διὰ μιᾶς. Ἡ πρώτη δόσις πληρόνεται πρὸ τῆς παραδόσεως τοῦ πωλητηρίου, καὶ πρὶν ἢ ἐγκατασταθῇ

ὁ ἀγοραστής εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ κτήματος διὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, ὅστις χρεωστῇ νὰ σημειώσῃ αὐτὸ τοῦτο εἰς τὸ πωλητήριο.

15. Μέχρι τελείας ἐξοφλήσεως τῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν τόκων μένει ῥητῶς τὸ ἐπὶ τοῦ ἐκποιηθέντος κτήματος δικαίωμα τῆς ιδιοκτησίας εἰς τὸ δημόσιον, καὶ τοῦτο πρέπει νὰ σημειωθῇ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν· ἐπομένως οἱ ἀγορασταὶ δὲν ἀπαλλάττονται τῶν ὑποχρεώσεων των περὶ τῆς ὀλικῆς τιμῆς καὶ τῶν τόκων, εἰμὴ ἀφοῦ πληρώσουν καὶ τὴν τελευταίαν δόσιν, καὶ σημειωθῇ τοῦτο εἰς τὸ πωλητήριο παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ταμῖα· ἡ σημείωσις αὕτη περὶ ἀμέσως καὶ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν. Ἄν ὁ ἀγοραστής δὲν ἐκτελέσῃ τὰς συμφωνίας, καὶ ἂν μάλιστα καθυστερήσῃ μετὰ δόσεις καὶ τόκους δύο ἔτων κατὰ συνέχειαν, τότε τὸ δημόσιον ἐνεργεῖ νέαν δημοπρασίαν (ἀναπλειστηριασμὸν) ἐπὶ κινδύνῳ τοῦ ἀγοραστοῦ. Τὰ ἐξόδα, οἱ τόκοι καὶ ἡ τυχοῦσα μείωσις τῆς τιμῆς, εἶναι εἰς ἑκάστος τοῦ ἀγοραστοῦ, ἐναντίον τοῦ ὁποίου δύναται εἰς τοιαύτην περίπτωσιν νὰ ἐνεργηθῇ καὶ προσωπικὴ κράττισις. Μένει δὲ πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ἡ τυχοῦσα ἐπαύξησις τῆς τιμῆς. Τὸ δημόσιον δὲν εἶναι ὑπόχρεων νὰ φυλάττῃ καὶ τὰς περὶ ἐοικιάσεως συμφωνίας, τὰς ὁποίας τυχὸν ἔκαμεν ὁ πρῶτος ἀγοραστής, ἢ ὁ ἐπίτροπός του, ἢ οἱ κληρονόμοι του, ἂν τὸ ἐνοίκιον ᾖναι ὀλιγώτερον ἐκείνου, τὸ ὁποῖον ἐλάμβανε πρότερον τὸ δημόσιον.

16. Αἱ τιμαὶ τῆς ἀγορᾶς ἀπὸ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων μεταβαίνουν εἰς τὸ χρεωλυτικὸν ταμεῖον τοῦ Κράτους, καὶ οἱ πῶς καὶ μένουν εἰς τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν· εἰς ἑκάστην ταμείου πίπτουν ἐπομένως καὶ τὰ διὰ τὰς δοκιμὰς καὶ εἰς τὴν περίστασιν, ὅποτε πρέπει νὰ ἀνακοινῇ ὁ πλειστηριασμὸς, πρέπει πάντοτε ὁ τελευταῖος πλειστηριαστὴς νὰ υπογράψῃ ἰδιοχρῆμα τὸ πρωτόκολλον. Εὐθὺς μετὰ τὴν κατακύρωσιν τῆς δημοπρασίας ὁ ἀρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος ἐκδίδει τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ τὸν ἀγοραστὴν ὑπόχρεων ἐγγυησὶν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς πληρωμῆς καὶ ἐκπληρώσεως τῶν λοιπῶν συμφωνιῶν τῆς ἀγορᾶς. Εἰς περίστασιν ὅμως, καθ' ἣν δὲν πᾶσι φέρει τὴν ἐγγύησιν, ἐνεργεῖται ἀναπλειστηριασμὸς, ἐννοουμένης τῆς ἐκ τῆς δευτέρας ταύτης δημοπρασίας προκύψαντος ζήτητος· εἰς ἑκάστην τῶν πρώτων ἀγοραστῶν· αἱ ἀνωτέρω περὶ ἐγγυήσεως περιστάσεις πρέπει νὰ σημειοῦνται καὶ εἰς τὸ πρωτόκολλον, παραστηνόμεναι ἀρκούντως. Παρενοχλήσεις εἰς τὰς δημοπρασίας καταμνύονται εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ παιδεύονται κατὰ τὸ ἄρθρον 436 τοῦ Ποιν. Νόμου.

17. Τὰ ἐκποιηθέντα κτήματα μεταβαίνουν εἰς τὸν ἀγοραστὴν ἐλεύθερα πάσης ὑποθήκης, καὶ γίνεται πλήρης αὐτοῦ ἰδιοκτησία, ὑποχρεοῦται ὅμως καὶ αὐτὸς νὰ πληρώσῃ τὰς συμφωνίας. Δὲν δύναται ὅμως τὰ κτήματα ταῦτα νὰ δοθῶσιν ἐπ' οὐδεμίᾳ συμφωνίᾳ εἰς ἀτελὴ ἰδιοκτησίαν, οὔτε νὰ ἐπιβαρυνθῶσι μετ' ἰδιωτικούς περιορισμούς, καὶ ἀναλλοίωτα ἑάρη, καὶ μάλιστα μετὰ τὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα «νόθελλον» γνωστὴν δουλείαν, ἀλλὰ πρέπει νὰ φυλάττωσι διὰ πάντα καιρὸν ἀδιαιρέτως τὴν ιδιότητα τῆς ἐλευθέρως ιδιοκτησίας.

18. Διὰ τὰ κτήματα ταῦτα πληρόνεται ὁ ἀγοραστής εἰς τὸ δημόσιον κατὰ τὴν ἐλευθέρην θέλησίν του, ἥτις ἐκφράζεται καὶ καταχωρεῖται εὐθὺς εἰς τοῦ πλειστηριασμοῦ τὸ πρωτόκολλον, καὶ εἰς τὸ πωλητήριο, ἢ κατ' ἕτος τρία τοῖς 0/0 ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς ἀντὶ τοῦ φόρου τοῦ δεκάτου εἰς εἶδη, ἢ τὸ ἀπλοῦν δέκατον εἰς εἶδη μέχρι τῆς εἰσάξεως τοῦ γενικοῦ ἐγγείου φόρου. Ἄν προτιμᾷ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ δεκάτου ὁ ἰδιοκτήτης, πρέπει νὰ ἐροδιασθῇ καθ' ἕκαστον ἔτος μετ' ἐγγράφον ἀποδεικτικὸν τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου πρὸς τὸ ἀρμόδιον δημόσιον ταμεῖον, ὅτι τὰ ἀποκτηθέντα κτήματα ταῦτα ἐκαλλιεργήθησαν ἀληθῶς. Ἐκ τούναντίου δὲ θέλει πληρόνεσθαι εἰς μετρητὰ παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου ὁ σημειωθεὶς φόρος 3, 0/0 ἄνευ ἀντιλογίας, εἰς τὸ αὐτὸ ταμεῖον διὰ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔτος.

Διὰ τὰ ἀνωτέρω κτήματα πληρόνεται ὁ ἀγοραστής ἀπλοῦν δέκατον εἰς εἶδη· διὰ τοὺς Μύλους, οἰκίας, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἀκίνητα κτήματα, ὅσα δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀποδεκάτωσιν, δὲν πληρόνονται μετρητοῦ κανονισθῇ γενικὸς ὁμοιόμορφος δι' αὐτὰ φόρος, ἄλλο παρὰ οἱ ἄχρι τοῦδε ἐπ' αὐτῶν ἐπικείμενοι φόροι· ἐπομένως δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν ἀνωτέρω ἀπλοῦν ἐγγεῖον φόρον

Άλλο δημόσιον γήπεδον, οὔτε ὑπερβαίνειν τὴν ποσότητα 100 □ πήγων, τότε παραχωροῦνται καὶ αὐταὶ οἱ πήγεις εἰς τὸν ἴδιον ἰδιοκτήτην, ὅστις κατ' ἀρέσκειάν του, ἢ πληρώνει τὴν ἀξίαν αὐτῶν, ἐπὶ ἐκτιμῇσι γενομένη μετὰ ταῦτα, ἢ κρατεῖται ἡ ποσότης ἐκείνη ἀπὸ τὴν ἀφαιρῆσαν εἰς αὐτὸν γῆν, ἐπὶ τῆς εἰς τὸ δεξιὸν μέρος ἰδιοκτησίας του. Ἐν δὲ τὸ τεμάχιον τοῦτο ᾗναι περιπλέον τῶν 100 □ πήγων, τότε παραχωρεῖται εἰς ὄντινα θέλει καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποκτήσῃ τοιοῦτον γήπεδον εἰς ἀποζημίωσιν, ἢ μένει διαθέσιμον εἰς τὸ δημόσιον.

Ἄρθρον 20.

Ἐν εἰς γαίας, τὰς ὁποίας ὁ ἀποξενωθείς ἀπὸ τὸ δεξιὸν μέρος ἰδιοκτητικῆς ἐκλέξῃ διὰ νὰ λάβῃ κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος, ὡς ἀντάλλαγμα, λείπουν ὀλιγώτερα τῶν 100 πήγων πρὸς ἀποπλήρωσιν τῆς ὀλικῆς ποσότητος, καὶ δὲν εὐρίσκεται ἄλλο ἰσομέγεθες τεμάχιον διὰ νὰ λάβῃ, τότε παραχωρεῖται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην αὐτό τὸ ἐλλείπον ἀπὸ τὰς εἰς τὸ δεξιὸν μέρος ληφθείσας γαίας του, ἐκτὸς τῶν ὧν τῷ ἀτηρήθησαν κατὰ τὸ 11 ἄρθρον.

Ἄρθρον 21.

Εἰς ἄλλας ὀλιγώτερον σημαντικὰς περιπτώσεις, περὶ ἀποζημιώσεως διαφορῶν, ἡ ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει ὁριστικῶς διὰ πλειοψηφίας, ἔχουσα πάντοτε ὑπ' ὄψιν τὸ πνεῦμα τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τὴν δικαιοσύνην.

Ἄρθρον 22.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς θέλει Μὴς καθυποβληθῇ περὶ τούτου ἀναφορά, διὰ νὰ διατάξωμεν τὸ περὶ παραδύσεως τῶν ἀπαιτούμενων τίτλων εἰς τοὺς περὶ ὧν ὁ λόγος ἰδιοκτητικῆς.

Ἀφοῦ πρῶτον συνταχθῶσιν οἱ τῆς ἰδιοκτησίας οὗτοι τίτλοι, καὶ παραδοθῶσιν εἰς τὴν δημαρχίαν τοῦ Πειραιῶς, διὰ νὰ δοθῶσιν εἰς οὓς ἀνήκει, τότε ἡμπορεῖ νὰ ἐκτελεσθῇ καὶ ἡ ἀπαλλοτριώσις ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ μέρους.

Ἄρθρον 23.

Οἱ τίτλοι τῆς ἰδιοκτησίας τῶν ἀναγομένων εἰς τὰς κατηγορίας τοῦ 5 ἄρθρου, πρέπει νὰ μένωσιν εἰς κατάσχεσιν, ἄχρις ὅτου μηνύσωσιν ἐαυτοὺς οἱ ἀπαλλοτριωθέντες.

Παρελθούσης δὲ τῆς ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ σημειουμένης προθεσμίας, οἱ τίτλοι θέλουν ἐπιστραφῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἀφοῦ πληρῶσιν αὐτὴ εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας, ἢ εἰς τοὺς ἐντολεῖς αὐτῶν, ἢ παρακαταθέσῃ τὴν κατ' ἐκτίμησιν ἀναλογούσαν ἀξίαν. κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 5.

Ἄρθρον 24.

Τὰ ὑπουργεῖα τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐντέλλονται τὴν δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος προσωρινοῦ νόμου, ὁ ὁποῖος θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ὀκτωβρίου (1 Νοεμβρίου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ. Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΥΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 61. (Παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 62.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 3 Νοεμβρίου,

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τῶν ἐμποροδικείων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΝΙ ΘΚΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης γραμματέως, θέλοντες νὰ προλάβωμεν τὰς ἐκ τῶν συνεχῶν παραιτήσεων τῶν ἐμποροδικῶν δυσχερείας καὶ νὰ συμβιβάσωμεν τὰς περὶ ἐκλογῆς αὐτῶν διατάξεις τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου μὲ τὸ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1836 περὶ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ διάταγμα.

Παρατηρήσαντες, ὅτι οἱ μὴ δικιζόμενοι ἐν τῇ πόλει ὅπου ἐδρεύουσιν τὰ ἐμποροδικεῖα ἔμποροι, μόνον τῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διεξάγοντες τὰ τῆς ἐμπορίας τῶν δὲν δύνανται χωρὶς σημαντικῆς ζημίας νὰ ἐγκαταλείπωσι τὰς ἐργασίας των διὰ νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν ἐδραν τοῦ ἐμποροδικείου καὶ νὰ ἀσχοληθῶσιν ἐπὶ ἐν ἔτος εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀμίσθων τοῦ ἐμποροδίκου ἔργων ὁσάκις κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀπὸ 29 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων κτλ. νόμου ἄρθρ. 14--20) ἤθελον διορισθῇ.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρ. 15 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων κτλ. νόμου συντακτοὶ κατὰ τοὺς ὑποψφίαν ἐμποροδικῶν θέλουν συντάττεισθαι τοῦ λοιποῦ παρὰ τῶν ἀρμόδιων διοικητῶν, καθ' ὅλα τὰ μέρη τῆς διοικήσεως των, ὅσα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐμπορίου ὑπάρχουσιν. Ἐκτίθενται δὲ εἰς τὰ ἐν τῷ εἰρημένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενα μέρη καὶ προσέτι εἰς πᾶσαν ἐδραν εἰρηνοδικείου τοιχοκολλημένοι ἐν τῷ δημαρχείῳ.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ κατάλογοι οὗτοι 10 ἡμέρας μετὰ τὴν ἐλθεσιν ἢ τοιχοκόλλησιν αὐτῶν στέλλονται μετὰ τῶν γενομένων τυχόν παρατηρήσεων ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου καὶ τοῦ γραμματέως τῶν ἐμποροδικῶν εἰς τὸν διοικητὴν· οὗτος δὲ ἐξετάζων ἀμέσως τὰς σταλείσας παρατηρήσεις, ἐπικρίνει αὐτάς καὶ διορθώνει τοὺς καταλόγους, τοὺς ὁποίους δημοσιεύει μέχρι τέλους Μαρτίου τὸ ἐπ' αὐτῷ, κατὰ τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁρισθέντα τρόπον.

Ἄρθρον 3.

Κατὰ τῶν γενομένων παρὰ τοῦ διοικητοῦ διορθώσεων δύναται νὰ γενῇ ἔφεσις εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Αἱ ἐφέσεις αὗται πρέπει νὰ παραδίδωνται πρὸ τῆς 30 Ἀπριλίου εἰς τὸν ἀνήκοντα διοικητὴν, ὅστις ὀφείλει ἐντὸς 3 ἡμῶν νὰ στείλῃ εἰς τὴν γραμματεῖαν τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ἄρθρον 4.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀποφασίζει περὶ τῶν ἐφῆσεων τούτων ἀνεκκλητῶς ἐν τῷ τμήματι τοῦ ἀμφισβητούμενου διοικητικοῦ ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 47 καὶ 53 τοῦ ἀπὸ 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835 ὀργανικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 5.

Οἱ διοικηταὶ παραλαβόντες τὰς ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐπιδιορθοῦσι κατ' αὐτάς τοὺς καταλόγους ὁριστικῶς, αἱ δὲ ὁριστικαὶ αὗται ἐπιδιορθώσεις μετὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας δημοσιεύονται διαρκούντος τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, εἰς τὰ ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ τοῦ παρόντος νόμου διαλαμβανόμενα μέρη.

Άρθρ. 80.

Ἡ ἐγγραφή τῆς ὑποθήκης εἶναι ἄκυρος δι' ἐλλείψιν τῶν οὐσιωδῶς ἀπαιτούμενων.

1) Ὅταν εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν δὲν ἀναφέρεται ὁ πιστωτής, ἢ ἡ χαρακτηρίσις τοῦ χρεώστου εἶναι τόσον ἀτελής, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ διακριθῇ σαφῶς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ ἄλλα πρόσωπα·

2) Ὅταν ἡ ἀπαίτησις ἐγγραφῇ χωρὶς προσδιορισμὸν τῆς ποσότητος.

3) Ὅταν ἡ ἐγγραφή τῆς ὑποθήκης δὲν φέρει χρονολογίαν.

4) Ὅταν τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα δὲν εἶναι περιγεγραμμένον εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν κατὰ τὸ εἶδος καὶ τὴν θέσιν του, ἢ εἶναι περιγεγραμμένον τόσον ἀορίστως, ὥστε δὲν ἡμπορεῖ νὰ γνωρισθῇ ἀποχρώντως, καὶ νὰ διακριθῇ ἀπὸ ἄλλα.

Άρθρ. 81.

Ἄν ἡ ὑπόθηκη ἐξαλειφθῇ ἀπὸ τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν λαμβάνουν τάξιν οἱ ἐπόμενοι πιστωταί, ἂν ὑπάρχουν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐγγραφῆς των.

Άρθρ. 82.

Ἄν ὁ προσημειώσας δὲν συμπληρώσῃ τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸ 23 ἄρθρον ἀρ. 1 ἐλλείψεις ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν, ἢ δὲν ἀποδείξῃ αἰτίαν ἐννόμου κωλύσεως, ἡ προσημείωσις ἐξαλείφεται.

Άρθρ. 83.

Ὅταν ἡ προσημείωσις ἔγινε κατὰ συνέπειαν ἀγοιγῆς, ἢ πρωτοκλήτου ἀποφάσεως, εἰμὲν ἡ τελεσίδικος ἀπόφασις ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν τοῦ προσημειώσαντος, φέρει τὴν ἐξάλειψιν τῆς προσημειώσεως, εἰδὲ τοῦ ἐπιδικάσει αὐτήν, ὁ προσημειώσας ἔχει τριάκοντα ἡμέρας, προστιθεμένης τῆς διὰ τὴν ἀπόστασιν παρατάσεως τῆς προθεσμίας, διὰ νὰ τρέψῃ τὴν προσημείωσιν εἰς ὑπόθηκον. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ προσημείωσις ἐξαλείφεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

Περὶ τοῦ γραφείου τῶν ὑποθηκῶν.

Άρθρ. 84.

Εἰς τὴν Πρωτεύουσαν ἢ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις ἐκάστης ἐπαρχίας συσταίνεται γραφεῖον ὑποθηκῶν, ὅπου μόνον δύναται νὰ αἰτῶνται καὶ νὰ ἐνεργῶνται ἐγκύρως αἱ ἐγγραφαὶ τῶν ὑποθηκῶν, καὶ αἱ προσημειώσεις ἐπὶ τῶν κτημάτων, ὅσα κεῖνται εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτῆς.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ γραφείου τῶν ὑποθηκῶν ἀνατίθεται εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας, ὁ δὲ ὀργανισμὸς αὐτοῦ θέλει κανονισθῇ δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος.

Άρθρ. 85.

Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν ὀφείλει

1) Νὰ φυλάττῃ τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν, καὶ νὰ φροντίζῃ, ὥστε ἀπόντος αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἐννόμου· ἀναπληροῦντος αὐτὸν, νὰ μὴ δύναται κανεὶς νὰ τὸ ἀνοίξῃ, μηδὲ νὰ γενῇ καμμία ἀλλαγὴ ἢ φθορὰ τῶν ἐν αὐτῷ γεγραμμένων·

2) Νὰ καταχωρίζῃ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν ἀκριβῶς καὶ κατὰ χρονολογικὴν τάξιν τὰς ἐγγραφάς, τὰς προσημειώσεις καὶ τὰς σημειώσεις ὅσαι εἶναι κατὰ τὸν νόμον δεκταὶ καὶ καταχωριστεαί·

3) Νὰ φυλάττῃ ἐπιμελῶς τὰ κατὰ τὸν νόμον παραδιδόμενα εἰς αὐτὸν ἐγγραφα.

Άρθρ. 86.

Αἱ πράξεις τοῦ γραφείου τῶν ὑποθηκῶν, καθόσον δὲν ὑπερβαίνουν τὰ ὁρισμένα παρὰ τοῦ νόμου ὅρια καὶ τὰ ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν ἀντίγραφα, ἔχουν ἰσχύϊν ἐπισήμων ἐγγράφων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄.

ΤΜΗΜΑ Α΄.

Περὶ τῶν βιβλίων τῶν ὑποθηκῶν.

Άρθρ. 86.

Τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν θέλουν συντάσσεσθαι καὶ κρατεῖσθαι κατὰ τὸ περὶ τούτου γενικῶς ὀρισθασμένον ὑπόδειγμα καὶ τὰς περὶ τούτου ἐκδοθησομένας ὁδηγίας. Θέλουν μονογραφεῖσθαι καὶ ὑπογράφεσθαι παρὰ τῆς ἐνάρξεως αὐτῶν παρὰ τοῦ ἀρμοδίου προέδρου τῶν πρωτοδικῶν. Δι' ἕκαστον δὲ νομίμως ὀργανισμένον δῆμον, θέλει κρατεῖσθαι ἰδιαιτέρον ὑποθηκῶν βιβλίον μετ' ἀλφαριθμητικοῦ ὀνομαστικοῦ πίνακος.

Άρθρ. 88.

Ὅλαι αἱ ποσότητες, ὅσαι ἀναφέρονται εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν ἐκθέτονται καὶ ὁλογράφως, καὶ διὰ χαρακτηρῶν ἀριθμητικῶν. Πρὸς τούτοις ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν εἶναι ὑπόχρεος νὰ ὑπογράψῃ ἰδιοχείρως ὅλας τὰς ἐγγραφάς, τὰς προσημειώσεις καὶ τὰς σημειώσεις, καὶ νὰ συνάψῃ εἰς ἰδιαιτέρους τόμους τὰς περιλήψεις καὶ τ' ἄλλα ἐγγραφα, τὰ πρὸς ἐγγραφὴν ἀπαιτούμενα.

Άρθρ. 89.

Εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν τὰ σημεία γίνονται ἀντικρὺ τῶν ἀρμοδίων ἐγγραφῶν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ μέρους· ἐπομένως ἀπαγορεύονται τὰ εἰς τὸ σῶμα τῆς ἐγγραφῆς ἔξομα, μεσόστιχα, καθὼς αἱ παρεγγραφαί, καὶ αἱ παρενθέσεις καὶ ἀφαιρέσεις τῶν φύλλων τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν.

ΤΜΗΜΑ Β΄.

Περὶ τῆς δημοσιότητος τῶν βιβλίων τῶν ὑποθηκῶν.

Άρθρ. 90.

Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν ἀνοίγει τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν πρὸς τοὺς, ὅσοι θέλουν νὰ τὰ συμβουλευθῶν, ἀλλὰ μὲ τὰς ἀναγκαῖας διὰ τὴν καλὴν διατήρησιν των προφυλάξεις, καὶ χωρὶς μετατόπισιν αὐτῶν.

Άρθρ. 91.

Ἐκάστος τῶν συμβουλευομένων τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν ὀφείλει νὰ λάβῃ ὁ ἴδιος ὅποιαιδήποτε σημειώσεις νομίζει ἀναγκαῖας.

Άρθρ. 92.

Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν ὀφείλει νὰ δίδῃ εἰς τοὺς αἰτοῦντας ἀντίγραφα πιστὰ, ἢ περιλήψεις ἀκριβεῖς τῶν περιεχομένων εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν ἐγγραφῶν καὶ προσημειώσεων.

Άρθρ. 93.

Τὰ ἀντίγραφα τῶν ἐγγραφῶν καὶ τῶν προσημειώσεων πρέπει νὰ περιέχουν καὶ ὅλας τὰς σημειώσεις αὐτῶν.

Άρθρ. 94.

Ὅσαι ἐγγραφαὶ καὶ προσημειώσεις εἶναι ἐξαλειμμέναι δὲν ἐμβαίνουν συνήθως εἰς τὰ ἀντίγραφα ἢ τὰς περιλήψεις, ἐκτὸς ἂν τὰ μέρη ζητήσουν ῥητῶς νὰ συμπεραληθῶσι καὶ αὗται.

Άρθρ. 95.

Ὅταν ἐπὶ κτημάτων ὀρισμένων παρὰ τοῦ αἰτοῦντος δὲν ὑπάρχῃ ἐγγραφή ἢ προσημείωσις ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν δίδει εἰς αὐτὸν ἀποδεικτικὸν τῆς μὴ ὑπάρξεως αὐτῶν.

Άρθρ. 96.

Ὅλα τὰ ἀντίγραφα αἱ περιλήψεις καὶ τὰ ἀποδεικτικά τοῦ φύλακος τῶν ὑποθηκῶν φέρουν τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ γραφείου τῶν ὑποθηκῶν.

Άρθρ. 97.

Αἱ κοινοποιήσεις τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν, τ' ἀντίγραφα αἱ περιλήψεις καὶ τ' ἀποδεικτικά τοῦ φύλακος αὐτῶν, πληροῦνται ἀπὸ τοὺς αἰτοῦντας κατὰ τὴν ἐν τῷ περὶ χαρτοσήμου νόμῳ περιεχομένην διατίμησιν.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ διοικητικῆς ἀστυνομίας.

Ἄρθρ. 20.

Ἡ ἐκτέλεσις τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας ἀντικείμενον ἔχει νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπὶ τούτῳ ἐνεστῶτων νόμων, διατάξεων καὶ κανονισμῶν, καὶ νὰ προλαμβάνῃ τὰ πλημμελήματα, ἐγκλήματα, καὶ τὰς πρᾶξεις τῶν ποινικῶν ὁρισμῶν.

Ἄρθρ. 21.

Ἡ διοικητικὴ ἀστυνομία περιλαμβάνει εἰδικῶς ὅλα τὰ εἰς τὸ μέρος τοῦτο δικλαμβανόμενα ἀντικείμενα, καὶ ἡ ἐκτέλεσις αὐτῶν κανονίζεται ἐν γένει κατὰ τοὺς ἐνεστῶτας νόμους, καὶ τὰς διατάξεις, καὶ ἰδίως κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἄρθρ. 22.

Οἱ ἐπιφορτισμένοι ὑπάλληλοι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀστυνομικῆς διεύθυνσεως δὲν ἐμποροῦν νὰ ἐνεργήσουν τί, ἀντικείμενον εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰς διατάξεις, ἢ εἰς τοὺς προλαβόντας καὶ ἐπομένους ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος διατάγματος· ἐκτοῦναντίου χρεωστοῦν νὰ ἀκολουθῶσιν αὐτοὺς κατ' ἀκρίβειαν, χωρὶς νὰ τοὺς ὑπερβάνωσιν, ἢ νὰ ἐπιτρέπωσιν τὴν ὑπέρβασιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 23.

Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν των, χρεωστοῦν νὰ παρατηρῶσι τὴν εἰς διαφόρους περιστάσεις ἐκφρασθεῖσαν παρ' ἡμῶν ἀρχὴν, νὰ μὴ περιορίζουν κανένα εἰς τὴν ἐλευθέραν εὐκάρπωσιν τῆς ἰδιοκτησίας του, καὶ τὴν ἀτομικὴν του ἐλευθερίαν, παρ' ὅσον ἀπαιτεῖται παρὰ τῶν ἐνεστῶτων νόμων, δηλαδὴ νὰ ἐπιτρέπουν ἐντὸς τῶν νομίμων ὁρίων εἰς πάντα πολίτην καὶ κάτοικον τὴν δυνατὴν ἐλευθερίαν ἀναπτύξιν τῶν δυνάμεών του, καὶ νὰ παραλείπωσι πᾶσαν περὶ τῆς καὶ μὴ ὑπαγορευμένην παρὰ τῶν νόμων, ἐπέμβασιν εἰς τὰς ἰδιωτικὰς σχέσεις.

Ἄρθρ. 24.

Οἱ ἐπιφορτισμένοι ὑπάλληλοι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας δὲν εἰμποροῦν νὰ ἐκδίδωσι διατάξεις ἐξ ἰδίας ἀρμοδιότητος, ἔχουν ὅμως τὸ δικαίωμα καὶ εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἐνεργῶσι καὶ νὰ δημοσιεύωσι γενικὰς διατάξεις ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων.

1) Ὅταν πρόκειται νὰ διατάττωσιν ἐπιτόπια προφυλακτικὰ μέτρα περὶ ἀντικειμένων ἀνατεθειμένων εἰς τὴν ἐπαγρύπνησιν καὶ ἐξουσίαν των·

2) Ὅταν πρόκειται νὰ δημοσιεύσωσιν ἐκ νέου τοὺς νόμους καὶ ἀστυνομικοὺς κανονισμοὺς, ἢ νὰ προκαλῶσι τοὺς κατοίκους τοῦ δήμου εἰς τὸ νὰ συμμορφώνωνται μὲ αὐτοὺς, ἢ νὰ δίδωσι νουθετήσεις καὶ κανονισμοὺς πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐκτελέσεώς των.

Ἄρθρ. 25.

Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι εἰμποροῦν νὰ κάμνωσι ἀπόφασιν ἐναντίαν τῶν ἀποφάσεων τοῦ διοικητοῦ ἢ ὑποδιοικητοῦ.

Ἄρθρ. 26.

Παρόμοιαι γενικαὶ ἀποφάσεις θέλουν ἐκδίδεσθαι κατὰ τοὺς ἀκολουθοῦς τύπους·

Κατὰ τὸ ἔτος τὴν ὥραν
 Ἡμεῖς Δήμαρχος (πάρεδρος
 ἢ ἀστυνόμος) τοῦ δήμου ἐπαρχίας
 νομαρχίας πληροφορηθέντες ὅτι
 (ἢ θεωροῦντες ὅτι) καὶ συμφώνως μὲ τὰς
 διατάξεις τοῦ Βασιλικοῦ διατάγματος
 (ἢ μὲ τὸ ἄρθρον τοῦ ποινικοῦ νόμου) δια-
 τάττομεν

Πᾶσα πρᾶξις τῆς παρούσης ἀποφάσεως θέλει ἐκτίθεται διὰ πρωτοκόλλου διὰ νὰ καταδιώκεται συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρα τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἡ παρούσα ἀστυνομικὴ διαταξὶς θέλει δημοσιευθῇ ἀνυπερθέτως εἰς τὸν δῆμον ὅλον.

Ἄρθρ. 27.

Διευθύνσις πρᾶκτῶν ἀπὸ μέρους ἰδιώτου εἰς ἀνωτέραν ἀρχὴν ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἐμποδίσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀποφάσεως ταύτης, τὸ ὅποῖον πρέπει νὰ λαβῇ τὴν ἐκτέλεσιν του ἐνόσω δὲν ᾔθελε μεταρρυθμισθῇ ἢ τροπολογηθῇ.

Ἄρθρ. 28.

Ὁ δήμαρχος ἢ ὁ τοπιοτηρητὴς τοῦ δὲν δύναται νὰ ἀκυρώσῃ ἀπόφασιν τοῦ προκατόχου του, μήτε νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς, πρὶν ἀπευθυνθῇ εἰς τὸν προϊστάμενόν του διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητὴν· τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς διευθυντὰς τῆς ἀστυνομίας ἢ ἐπιφορτισμένους μέρος τῆς ἀστυνομικῆς διεύθυνσεως.

Ἄρθρ. 29.

Οἱ ὑπάλληλοι τῆς διεύθυνσεως τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας δὲν ἔχουν ποινικὴν δικαιοδοσίαν, καθόσον δὲν κανονίζονται ἰδίως καὶ ῥητῶς διὰ τῶν νόμων ἰδιαίτεροι ἐξαιρέσεις.

Ἄρθρ. 30.

Ἐκτὸς τῶν γενικῶν ὁρισμῶν τῶν ἀστυνομικῶν νόμων καὶ διατάξεων οἱ ὑπάλληλοι τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας χρεωστοῦν νὰ παρατηρῶσι καὶ νὰ ἐνεργῶσι τὰς ἰδιαίτερας διατάξεις, αἱ ὅποιαι κανονίζονται εἰδικῶς εἰς τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα 31-83.

Ἄρθρ. 31.

Οἱ ἀστυνομικοὶ σημαντικότητά καὶ ἐπὶ ῥοὶν ἔχοντες ὁρισμοὶ τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ ἰδίως ἐκεῖνοι τοῦ τρίτου βιβλίου αὐτοῦ (ἀστυνομικαὶ πρᾶξεις) πρέπει νὰ κείνται πρὸς ὅθλη τῶν δημοτικῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν, ὅχι μόνον κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας (ἄρθρ. 81-88 ἀλλὰ καὶ δι' ἐκτέλεσιν τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας, καὶ χρησιμεύουν εἰς τὰς καὶ ὁδηγὸς εἰς τὰς διατάξεις των πρὸς ἀποφυγὴν παραβάσεων τῶν νόμων, πρὸς διατηρήσιν τῆς εὐταξίας εἰς τὸν κοινὸν βίον, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας· χρεωστοῦν ὅχι μόνον νὰ καταδιώκωσι τὰ κακούργηματα, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀπαντῶσι τὸ κακὸν διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ.

Ἄρθρ. 32.

Ἐν τῶν σημαντικωτέρων προβλημάτων τῆς ἀστυνομίας εἶναι ἡ διαχείρισις καὶ συντήρησις τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας. Ὅλη ἡ εὐθύνη ὡς πρὸς τοῦτο πίπτει εἰς τοὺς δήμους ἐπὶ τῶν ἀστυνομικῶν των ἀρχῶν, καὶ ἰδίως ἐπὶ τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες εἶναι ἐπιφορτισμένοι τὴν πρωτίστην διεύθυνσιν αὐτῆς· ἐπὶ τούτῳ χρεωστοῦν νὰ ἀπομακρύνωσι πᾶσαν αἰτίαν, ἥτις δύναται νὰ τὴν διαταράξῃ, νὰ ἐνεργῶσι συχνοὺς περιπόλους ἐναντίον τοῦ ἀργοῦ καὶ ὑπόπτου ὄχλου· νὰ μὴν ἐπιτρέπωσιν ὑποκλοκὰς καὶ νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ἰδίως τὴν ἄπορον τάξιν τῶν κατοίκων.

Ὅταν ταραχθῇ ἡ κοινὴ ἡσυχία, οἱ διευθύνται τῆς ἀστυνομίας χρεωστοῦν νὰ πρᾶττωσι τὸ κατὰ δύναμιν διὰ νὰ συλλάβωσι τοὺς πρωταίτιους καὶ συνενόχους καὶ νὰ ἀποκαταστήσωσι πάλιν τὴν ἡσυχίαν.

Ὅταν ἡ ἀστυνομία εἰδοποιηθῇ ἐπισήμως ἢ ἰδιαίτερώς περὶ πρᾶκτῶν ἢ πρᾶκθητομένου ἐγκλήματος, περὶ προσβολῆς ἐναντίον τῆς ζωῆς, τῆς ἰδιοκτησίας ἢ τῆς τιμῆς ἀτόμου τινός, χρεωστεῖ νὰ ἀπομακρύνῃ τὸ κακὸν, νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ πρόσωπα καὶ σκεύη, καὶ ἀκολουθῶς νὰ ἐνεργήσῃ κατὰ τοὺς κανονισμοὺς τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 71.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 4 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων ὡς πρὸς τοὺς μετερχομένους τὸ ἐμπόριον.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἡμέτερον Διάταγμα τῶν 7|19 7βρίου 1836 ἄρθρον 3 περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου περὶ τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων ὡς πρὸς τοὺς μετερχομένους τὸ ἐμπόριον καὶ κατὰ συνέπειαν τῶν ἄρθρων 6 καὶ 8 τοῦ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων νόμου ἀπὸ 6|18 Ἰουνίου 1836, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τῶν τριῶν ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ὑπουργείων τῶν ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρον 1.

Εἰς ἕκαστον Δῆμον εἰς τὸν ὅποιον εὐρίσκονται ἐμπορευόμενοι, θέλουν προσδιορισθῇ κατὰ τὴν σημαντικότητα τοῦ δήμου 3 ἢ 6 ἐμποροὶ δι' ἐλευθέρας ἐκλογῆς, οἱ ὅποιοι συμφώνως μετὰ τὸν Διοικητὴν καὶ τὸν Οἰκονομικὸν Ἐπίτροπον θέλουν καταγράψαι ἐπὶ κοινῇ συνεδριάσει εἰς πέντε φορολογικὰς κλάσεις ὅλους τοὺς φορολογουμένους ἐμπόρους τοῦ δήμου, κατὰ τὴν σημαντικότητα τῆς ἀτομικῆς ἐκάστου βιομηχανίας (ἡ ὁποία προκύπτει ἐκ τῶν εἰσαγομένων πραγματειῶν ἐκ τῆς ἀνὰ χεῖρας τῶν χρηματικῆς περιουσίας καὶ τῆς ἐκτάσεως τοῦ μετερχομένου ἐμπορίου), καὶ τοῦ ἐξ αὐτῆς ἢ καὶ ταχὺν καὶ ἀπὸ ἰδιαίτερας ἀλλαγῆς ἐπιχειρήσεως ἐντὸς τοῦ τρέχοντος φορολογικοῦ ἔτους προκύπτοντος φορολογικοῦ κέρδους· ἐνταῦθα παρατηρεῖται ὅπως, ὅτι διὰ τῆς διαιρέσεως ταύτης εἰς κλάσεις δὲν μεταβάλλεται τίποτε ἀπὸ τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀνωτέρω μνησθέντος νόμου ἐξασφαλισθείσης ἤδη ἐλευθέρας βιομηχανίας.

Ἄρθρον 2.

Ὡς πρὸς τὴν ἑκτασιν τοῦ ἐμπορίου θέλουν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν αἱ ἐφεξῆς περιστάσεις.

- 1) Ἐμπορικαὶ ὑποθέσεις, αἱ ὁποῖαι εἶναι περιορισμέναι μόνον εἰς τὴν ἐπιτόπιον κατανάλωσιν.
- 2) Ἐμπορικαὶ ὑποθέσεις, αἱ ὁποῖαι ἐκτείνουν τὴν κατανάλωσιν καὶ εἰς τὰ πέραξ κείμενα μέρη.
- 3) Ἐμπορικαὶ ὑποθέσεις, αἱ ὁποῖαι ἐκτείνονται καὶ εἰς μακρυνότερα μέρη ἐντὸς τοῦ Κράτους.
- 4) Ἐμπορικαὶ ὑποθέσεις διὰ τῶν ὁποίων διενεργεῖται τὸ ἐμπόριον καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους.
- 5) Ἐμπορικαὶ ὑποθέσεις διὰ τῶν ὁποίων διενεργοῦνται ἐμπορικαὶ καὶ συναλλαγματικαὶ ὑποθέσεις τόσοι διὰ τὰ ἐντὸς, ὅσον καὶ διὰ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἢ ταυτοχρόνως καὶ διὰ τὰ δύο μέρη χονδρικῶς.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἐλάχιστον ποσὸν τοῦ φόρου (ἐπομένως ὁ ἐλάχιστος ὅρος τοῦ τῆς κατωτάτης κλάσεως) δὲν δύναται νὰ ᾔῃαι ὀλιγώτερος τῶν 15 δραχ.

Ἄρθρον 4.

Περὶ τῆς διαιρέσεως ταύτης εἰς κλάσεις, ἡ ὁποία θέλει γίνεαι ταυτοχρόνως καὶ διὰ τὸ 1837, πρέπει νὰ συνταχθῇ πρωτόκολλον ὑπογραφησόμενον παρὰ παντῶν τῶν παρόντων, καὶ θέλει ἐκδοθῇ διπλοῦν, δηλαδὴ ἓν διὰ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, καὶ ἄλλο διὰ τὸν Οἰκονομικὸν Ἐπίτροπον.

Ἄρθρον 5.

Ἐὰν εἰς δῆμόν τινα, διὰ τὸ ἀσήμαντον τῶν ἐν αὐτῷ ἐμπορευομένων δὲν δύναται νὰ γείνη ἡ εἰς κλάσεις διαιρέσις τῶν ἐμπόρων κατὰ τὸν εἰς τὸ ἄρθρ. 1 διορισθέντα τρόπον, δύναται οἱ αὐτόθι ἐνοικοῦντες ἐμποροὶ νὰ περασθῶσι μετὰ τὴν συναίνεσιν τῶν κατ' ἀναλογίαν τῆς εἰς τὸν πλησιέστερον δῆμον σχηματισθείσης κλάσεως εἰς τὸν φορολογικὸν κατάλογον.

Ἄρθρον 6.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρωτοκόλλου τούτου τῆς εἰς κλάσεις διαιρέσεως θέλουν σχηματισθῇ οἱ εἰς τὸν νόμον τῆς 6|18 Ἰουλίου 1836 διαταχθέντες φορολογικοὶ κατάλογοι καὶ θέλουν ἐξετασθῇ. Τόσον ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος ὡς καὶ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον καὶ ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ (Ἄρθρον 8—13 τοῦ νόμου περὶ τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων) θέλουν θεωρήσει τὰ ἐκ τῶν κλάσεων προσδιορισθέντα φορολογικὰ ποσὰ ὡς ἑστῆν, ἀλλ' ὅμως τοιοῦτοτρόπως, ὥστε οὔτε εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ποσοῦ τῶν φόρων, οὔτε εἰς τὰς γενομένας ἐναντίον τούτου ἐνστάσεις τῶν φορολογουμένων νὰ μὴν ἀποκλείωνται τοῦ εἰς τὸ ἄρθρ. 3 σημειωθέντος ἐλαχίστου ὅρου. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος εἶναι ὑπόχρεος ἐκάστοτε, ὅταν ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸν ἐλάχιστον ὅρον, νὰ κάμνη ἐνστάσιν.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται νὰ ἐκτελέσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα, τὸ ὅποιον ἤδη νὰ διενεργηθῇ διὰ τὸ ἔτος 1836.

Ἐν Αῤῥαῖς, τὴν 27 Νοεμβρ. (9 Δεκ(μβρ.) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαίτεράν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 72.

ΑΘΗΝΑΙ, 8 Δεκεμβρίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ ἐνεχυρῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας παρατηρήσαντες, ὅτι μετὰ τὸν περὶ ὑποθηκῶν νόμον, τὸν τὰς δι' ἀκινήτων ἀσφαλείας κανονίζοντα, συνδέεται στενῶς ὁ περὶ ἐνεχυροῦ, ὁ τὰς διὰ κινητῶν ἀσφαλείας διατεθεὶς, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Τὸ ἐνεχυρον εἶναι δικαίωμα, τὸ ὅποιον ὁ πιστωτὴς πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀπαιτήτεώς του ἀποκτᾷ ἐπὶ ξένου ἐπιδεκτικοῦ ἐκποιήσεως κινητοῦ πράγματος, διδομένου πρὸς αὐτὸν παρὰ τοῦ ὀφειλέτου, ἢ ὑπὲρ αὐτοῦ, παρὰ τρίτου τινός, καὶ τὸ ὅποιον δίδει εἰς τὸν πιστωτὴν τὴν δύναμιν νὰ πληρόνεται ἐκ τοῦ πράγματος τούτου προνομιακῶς, προτιμώμενος τῶν ἄλλων πιστωτῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρ. 2.

Τὸ ἐνεκα ποσότητος ἀνωτέρας τῶν πενήντην δραχ. δοθέν

θωσι πλέον του Βασιλείου.

Άρθρ. 13.

Διὰ νὰ προφυλάττωνται αἱ νέαι βλαστήσεις εἰς τὰ δάση ἐν γένει ἀπὸ πᾶσαν ἐκ μέρους τῶν ποιμνίων ζημίας, αἱ εἰς τὰ δάση νομαὶ τίθενται ὑπὸ τὴν ἀπλὴν ἐπιτήρησιν τῶν δασονομικῶν ὑπαλλήλων· οὗτοι δὲ θέλουν συμπράττει ἐπομένως ἐπὶ τῇ βάσει ἰδιαίτερου κανονισμοῦ, ἐκδοθησομένου παρὰ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρ. 4 προσδιωρισμένην διάταξιν τῶν δημοσίων νομῶν.

Οἱ ποιμένες εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι μ' ὅλην τὴν περιουσίαν δι' ὅλας τὰς βλάβας καὶ ζημίας, αἱ ὁποῖαι προξενούνται ἀπὸ φθορᾶν, ἢ πυρκαϊᾶν, καὶ ὑπάγονται ῥητῶς εἰς τὸν περὶ ἀνομημάτων κατὰ τὰ δάση νόμον.

Άρθρ. 14.

Αἱ ἐθνικαὶ νομαὶ, αἱ ὁποῖαι θεωροῦνται ὡς λειμῶνες, καὶ ὑπόκεινται εἰς θερισμὸν τοῦ χόρτου, δὲν θέλουν συμπαραλειφθῇ μεταξὺ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 σημειωθεισῶν ἐθνικῶν νομῶν, ἢ εἰς τὴν ἐνοικίαν τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου· μᾶλλον δὲ θέλουν ἐκδοθῇ ἰδιαίτεροι ὁρίσμοι περὶ τούτων.

Άρθρ. 15.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὅποιον, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλ. (5 Μαΐου) τ. ε. διατάγματος, λαμβάνει τὴν δύναμιν προσωρινοῦ νόμου, καὶ θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Αὐγούστου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαίτεραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπογραφικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΙ, Γ. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΒΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκοδομῶν φόρου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ φέρωμεν εἰς τὴν ἐνδεχομένην ἰσορροπίαν τὰ δημόσια εἰσοδήματα μὲ τὰ ἄφρευκα ἐξοδα τῆς ἐπικρατείας, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Άρθρ. 1.

Ὁ διὰ τοῦ ψηφίσματος ἀπὸ 4 Φεβρουαρ. 1830 ἄρθρ. 3 ἀριθ. 2 καὶ 3 εἰσαχθεὶς ἐπιτόπιος ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρος καταργεῖται διὰ τοῦ παρόντος ἀπὸ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1836.

Άρθρ. 2.

Ἀντὶ δὲ τῶν καταργηθέντων ἐπιτοπίων φόρων τούτων, εἰσάγεται γενικὸς ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρος, ἀρχόμενος ἀπὸ τὰ 1836.

Άρθρ. 3.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρον ὑπόκειται μόνον

α) Αἱ ὁλοκλήρως ἢ κατὰ μέρος ἐνοικιασμέναι οἰκοδομαί·

β) Τὰ μὴ ἐνοικιασμένα μέρη μιᾶς οἰκοδομῆς, εἰς τὰ ὁποῖα ὁ ἰδιοκτήτης μετέρχεται ὁποιονδήποτε κλάδον βιομηχανίας.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1836)

Ὅλαι αἱ εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην μὴ ὑπαγόμεναι οἰκοδομαί, ἢ τούτων μέρη θέλουν εἶσθαι ἐλεύθεραι τοῦ φόρου τούτου.

Άρθρ. 4.

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρος προσδιορίζεται 7 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος, καὶ μάλιστα εἰς μὲν τὰς οἰκοδομάς, τὰς ἀναγομένας εἰς τὴν ὑπὸ στοιχ. α. τοῦ προηγουμένου ἄρθρου σημειωθείσαν κατηγορίαν, ἐκ τοῦ πραγματικοῦ εἰσοδήματος τοῦ ἀμοιβαίως συμφωνηθέντος ἐνοικίου, εἰς δὲ τὰς οἰκοδομάς τῆς κατηγορίας β. κατὰ τὸν δι' ἐκτιμήσεως καὶ παραβολῆς μὲ τὰ τρέχοντα τοπικὰ ἐνοίκια συναγόμενον ὑπολογισμὸν τῶν ἐνοικίων. Ταῦτα δὲν δύνανται κατ' οὐδένα τρόπον νὰ ᾔναι ὀλιγώτερα τῆς ποσότητος ἐκείνης, ἢ ὁποῖα κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ νόμου ἀπὸ 6 (18) Ἰουλίου τ. ε. περὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τεχνῶν φόρου, ἀφαιρεῖται ἐνταῦθα διὰ τὸ ἐνοίκιον τοῦ ἐργαστηρίου.

Άρθρ. 5.

Τοῦ φόρου τούτου μόνον τέσσαρα πέμπτα (80 0|0) θέλουν εἰσπράττεσθαι διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ταμείου, τὸ δὲ λοιπὸν πέμπτον (20 0|0) παραχωρεῖται εἰς τὸ ἀρμοδιον δημοτικὸν ταμεῖον μὲ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 συμφωνίας.

Άρθρ. 6.

Οἱ ἐνοικιασταὶ καὶ οἱ ἰδιοκτῆται τῶν οἰκοδομῶν εἶναι ὑποχρεοί, γενομένης τῆς συμφωνίας, νὰ παρουσιάζωσι ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν εἰς τὸν δήμαρχον τὰ πρωτότυπα τῶν ἐνοικιαστηρίων ἐγγράφων· ἀλλ' ἐὰν δὲν γίνῃ ἐγγράφος συμφωνία, τότε θέλουν ἀηλοποιεῖ ἀμφότεροι προφορικῶς τὸ ἐνοίκιον, ἐμφανιζόμενοι εἰς τὸν δήμαρχον.

Παραρτήματα παρουσίας, ἢ δηλοποιήσεως θέλει γίνεσθαι καὶ δ- τὰν τὸ ἐνοίκιον μεταβληθῇ ἔπειτα, ἢ ὅταν ἀναιρεθῇ ἡ ἐνοικία- σις, πρὶν παρελθῇ ὁ συμφωνηθεὶς καιρὸς.

Καὶ οἱ ἰδιοκτῆται δὲ, οἵτινες μετέρχονται εἰς τὴν οἰκοδομὴν τῶν κλάδων τινῶν βιομηχανίας, χρεώσονται νὰ κάμωσιν τὴν ἀνήκουσαν δηλοποιήσιν· συγχρόνως δὲ καὶ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ἐνοικίου.

Άρθρ. 7.

Περὶ δὲ τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 6 διορισθείσης παρουσιάσεως τῶν ἐνοικιαστηρίων καὶ τῆς δηλοποιήσεως, αἱ ὁποῖαι θέλουν ἐπικυρωθῆναι ἐπίσημως παρὰ τοῦ δημάρχου, θέλει κρατεῖ οὗτος κατάλογον ἰδιαίτερον, ὅστις θέλει ἀναπληροῖ τὸν τόπον κτηματολογίου εἰσπράξεως, περιέχων ταυτοχρόνως καὶ

1) Τάξεως ἀριθμὸν.

2) Ὄνομα καὶ ἐπίθετον, ἔπειτα κατάστασιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

3) Ὄνομα καὶ ἐπίθετον, ἔπειτα κατάστασιν τοῦ ἰδιοκτῆτου·

4) Σημείωσιν τῆς οἰκοδομῆς καὶ τῶν ἀρμοδίων μερῶν (τμημάτων) αὐτῆς·

5) Ἐνοίκιον καὶ ὑπολογισμὸν ἐνοικίων μὲ ἀριθμοὺς καὶ ὀλόγραφον·

6) Ὑπογραφὴν τοῦ ἐνοικιαστοῦ·

7) Ὑπογραφὴν τοῦ ἰδιοκτῆτου·

8) Φόρον ἐνοικίου·

9) Παρατηρήσεις·

10) Ἀπόδειξιν εἰς τὸ στέλεχος, ὅτι ἐπαρουσιάσθη τὸ ἐνοικιαστήριον, καὶ ἔγινεν ἡ δηλοποίησις.

Ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος δύναται εἰς κάθε καιρὸν νὰ θεωρήσῃ τὸν κατάλογον τούτον.

Άρθρ. 8.

Ἐὰν ὁ δήμαρχος ἔχῃ νὰ κάμῃ παρατηρήσεις περὶ τοῦ ἐνοικίου καὶ τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ ἐνοικίου, θέλει τὰς καταχωρεῖ μόνος του εἰς τὸν κατάλογον (ἄρθρ. 7) προσηκόντως, θέλει δὲ τὸν κλείει προσθέτων τὴν ὑπογραφὴν τοῦ καὶ τὴν ἐπίσημον

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Σ.

ΑΘΗΝΑΝ

της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως. Ανίσως ό βήθεις έρορος, στην-
εξιζόμενος εις άποχρώντας λόγους, κάμη παρκτηρήσεις, οί διοι-
κηται της τραπεζης είναι υπόχρεοι να τας λάβωσιν άνηκόντως
π' όψιν άν δέ προκύψωσιν άμφισβητήσεις, ή απόγκσις άνήκει
εις τó Έλεγκτικόν Συνέδριον, έπιφυλλατομένης της έκκλησεως
εις τó ήμέτερον Συμβούλιον της Έπικρατείας, τó όπιον έκτός
τούτου θέλει στέλλει περιοδικώς έπιτροπήν έκ τριών μελών
του, διά να θεσαιοίται περί των έκδοθέντων τραπεζικών γραμ-
ματίων, και τού πραγματικού κεφαλαίου, τού εύρισκομένου εις
την Τράπεζαν.

Ανίσως ή Κυβέρνησις κάμη συμφωνίαν τινά με την τράπε-
αν, ή συμφωνία αύτη θεωρείται άπραλλάκτως ως γενομένη
μεταξύ Τραπεζης και ιδιώτου.

Άρθρον 12.

Η Τράπεζα όφείλει εις την διάλυσίν της να έξχοράσθ, πριν
γένη μοιρασία τις των κεφαλαίων, όλα τά κυκλοφορούντα τρα-
πεζικά γραμματία της· επί τούτω θέλει έν έτος προηγουμένως
ειδωποιεί τó κοινόν περί της διαλύσεως της, και θέλει προσκα-
λεί τους έχοντας τά γραμματία της να τά παρουσιάσωσι διά
να τά έξορλήσωσι. Παρελθόντος τού έτους, θέλει καταθέσει τά
ανάγκαία μετρητά εις έν των Δημοσίων ταμείων και έκκαθα-
ρίσει συνεργούντος τού παρά τού Βασιλέως διωρισμένου έφόρου
όσα έχει να λάβη και να δώση (dettes actives et passives.)

Ανίσως ή Κυβέρνησις δέν σκοπεύη να άνανεώσθ τó προνόμιον
μετά παρέλευσιν της διωρισμένης προθεσμίας, όφείλει να ειδο-
ποιήσθ περί τούτου την Τράπεζαν έν έτος πρότερον, διά να
δυνθή αύτη να συνάξη τά εις αύτην όφειλόμενα, και να κλεί-
σθ τακτικώς τους λογαριασμούς της.

Η έκτέλεσις τού παρόντος, νόμου άνατίθεται εις την Πρε-
τέραν επί των Έσωτερικών Γραμματείαν.

Εν Αθήναις, την 22 Ιανουαρίου 1836.

Ο Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ.

Άρχιγραμματεύς της Έπικρατείας.

Ο επί των Έσωτερ. Γραμ. της Έπικρατ. Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 3.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 30 Ιανουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περί εύκολιών τού διαμετακομίσεως έμπορίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ακούσαντες την γνώμην τού ήμέτερου επί των Οικονομικών
Γραμματέως της Έπικρατείας άπεφασίσαμεν και διατάττομεν
ώς εξής.

Άρθρον 1.

Αί μέχρι τούδε προσδιωρισμένοι προθεσμίοι τριών τριμηνίων
διά τά έναποτιθέμενα εις τας άποθήκας της διαμετακομίσεως
είδη έπεκτείνονται εις δύο έτη, και τά δικαιώματα, άτινα
κατά τον §. 17 τού από 25 Μαρτίου 1835 διατάγματος πλη-
ρόνονται κατά τριμηνίαν, θέλουν πληρόνεσθαι κατά τετραμη-
νίαν.

Άρθρον 2.

Από τά άτελώνιστα είδη, τά όποια έκ των άποθηκών της
Έπικρατείας, εάν μεταβληθώ ό προσδιορισμός των πλοίων ή

των είδων, θέλει λαμβάνεσθαι δικαίωμα διά την από πλοίων
εις πλοίων μεταβίβασιν μόνον 1/4 τού μέχρι τούδε εισπατ-
τομένου δικαιώματος.

Άρθρον 3.

Είδη κατ' αναλογίαν μικράς τιμής και μεγάλου όγκου άφί-
νονται εις τον ιδιοκτήτην διά να τά έναποθέσθ εις ιδιωτικήν
άποθήκην, όπου είμπορούν να μείνουν δύο έτη κατά συνέχειαν
υπό την έπιτήρησιν τού τελωνείου πληρονομένου δι' αύτά δι-
καιώματος 12 0|0 επί της τιμής.

Ός τοιαύτα είδη θεωρούνται·

1. Ευλεία παντός είδους, ήτοι ξύλα διά καύσιμον, οίκοδομήν
και ναυπηγίαν, ξύλινα σκεύη δηλ. σκάφαι, πινάκια, λεκάναι,
πτύάρια, στεφάνια, καθίχλαι, κότκινα και τά παρόμοια.

2. Γεννήματα, όσπρια, άμύγδαλα εις φλοιούς, βάλανοι, κα-
ρύδια και τά παρόμοια, άτινα δέν είναι εις δοχεία στοιβασμένα·

3. Χόρτινα σχοινία·

4. Πήλινα δοχεία και τά παρόμοια.

Εάν ό ιδιοκτήτης προτιμή τά είδη ταύτα να έναποτεθώσιν
εις την δημόσιον άποθήκην, πρέπει να πληρώσθ τó τετραπλούν
τού συνήθους δικαιώματος.

Άρθρον 4.

Είδη, άτινα είναι επικίνδυνα δι' έμπρησμόν, ή φέρουν δυ-
σάρετον όσμήν, ή ένδέχεται να βλάψουν άλλα τεθειμένα εις
την αύτην άποθήκην, ή αύτά τά ίδια είμπορούν, εάν δέν ήναι
κάνεν άλλο δημόσιον μέρος δια ν' άποτεθώσιν, να παραδοθώσιν
εις την δημόσιον άποθήκην διά να τά έναποθέσθ εις ιδιωτικήν άποθήκην
και να πληρώσθ τó κατά άρθρον 3 δικαίωμα.

Άρθρον 5.

Τó άρθρον 1 ισχύει επί τού παρόντος μόνον διά τó έν Σύρα
να άποθήκας της διαμετακομίσεως.

Ο ήμέτερος επί των Οικονομικών Γραμματέας της έπικρα-
τείας έπιφορτίσθαι με την διαμετακομίσιν και έκτέλεσιν τού
παρόντος διατάγματος, τó όποιον εμβαινει εις ένέργειαν άμχ
δυνάσεσθαι.

Εν Αθήναις, την 15/27 Ιανουαρίου 1836.

Ο Θ Ω Ν

Ο Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ

Άρχιγραμματεύς της Έπικρατείας.

Ο επί των Οικονομ. Γραμ. της έπικρατείας.

N. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 4.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 14 Φεβρουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περί της διεύθυνσεως τού ύπουργείου των Έσωτερικών.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Απεφασίσαμεν και διατάττομεν τά εξής.

Άρθρον 1.

Ο ήμέτερος εις έκτακτον ύπηρεσίαν Σύμβουλος της Έπικρα-
τείας Κ. Πραΐδης πάύεται υπό την διεύθυνσιν τού ύπουργείου
των Έσωτερικών, την όποιαν ήτο προσωρινώς έπιφορτισμένος.

Άρθρον 2.

Την διεύθυνσιν ταύτην έπιφορτίζομεν εις τον ήμέτερον εις

μενα άρθρα 2, 3 και 4, εἰμὴ ἀπλῶς πρὸς ἐγγράφην ὑποθήκης τίτλος, στεροῦνται πᾶν ὑποθηκικὸν δικαίωμα, καὶ πᾶσαν προτίμησιν ἣν εἶχον πρότερον· δύνανται δὲ διὰ τῆς ἐγγραφῆς νὰ ἀνακτήσωσιν αὐτὴς ὑποθηκικὰ δικαίωματα καὶ προτίμησιν, ἀλλὰ ταῦτα δὲν θέλουν ἄρχεσθαι, εἰμὴ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγγραφῆς, κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας διατάξεις τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου.

Ἄρθρ. 6.

Ὅστις τῶν ἐχόντων ἀρχαίας ὑποθήκας θέλει νὰ ἐγγράφῃ αὐτὰς εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν, ὀφείλει ὁμοῦ μὲ τὰς περιλήψεις τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 68 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου διαλαμβανόμενας, νὰ παραδίδῃ εἰς τὸν φύλακα τῶν ὑποθηκῶν, καὶ τὸ ἐγγράφον τοῦ ὁποίου στηρίζεται ἡ ὑποθήκη του, ὅταν αὕτη προέρχεται ἀπὸ ἰδιωτικὴν θέλησιν, ἢ δικαστικὴν ἀπόφασιν. Ἄν ἡ ὑποθήκη πηγάζῃ ἀπὸ τὸν νόμον, ὁ αἰτῶν τὴν ἐγγράφην πρέπει νὰ ἐπισυναπτῇ εἰς τὰς περιλήψεις, ἢ τὰς ἀποδείξεις περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 69 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ περιεχομένας διακρίσεις, ἢ πᾶν ἄλλο ἰδιωτικὸν ἰσχυρὸν ἢ ἐπίσημον ἐγγράφον, ἐμφαίνον τὴν περιπτώσιν τῆς ἐκ τοῦ νόμου ὑποθήκης.

Ἄρθρ. 7.

Ἡ ἐγγράφῃ τῶν ἀρχαίων ὑποθηκῶν θέλει γίνεσθαι δι' ὀρισμένην ποσότητα, ἐπὶ ὀρισμένων καὶ διακεκριμένων περιγεγραμμένων κτημάτων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου. Αἱ ἐξ ἰδιωτικῆς θελήσεως προερχόμεναι γενικαὶ ὑποθήκαι, θέλουν μὲν ἐγγράφεσθαι ἐφ' ὅλων τῶν κτημάτων τοῦ χρεώστου, ὅταν ὁ πιστωτὴς τὸ αἰτήσῃ, ἀλλ' ἡ ἐγγράφῃ τῶν, καθὼς καὶ ὅλων τῶν ἀρχαίων ὑποθηκῶν, θέλει γίνεσθαι πάντοτε ἰδίως ἐφ' ἑκάστου αὐτοῦπαρκετοῦ κτήματος, καὶ κατὰ τὸν τρόπον ὅστις θέλει ὀρισθῇ εἰς ἰδιαιτέρον διάταγμα.

Ἄρθρ. 8.

Ἡ ἐγγράφῃ γενικῶν ἀρχαίων ὑποθηκῶν στηριζομένων εἰς διατάξιν τοῦ νόμου, ἢ εἰς δικαστικὴν ἀπόφασιν, πρέπει νὰ περιορίζεται εἰς κτήματα, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία νὰ ὑπερβαίῃ τὸ ποσὸν τῶν ἀπαιτήσεων μόνον καθ' ἓν τρίτον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 18 τοῦ περὶ ὑποθηκικῶν νόμου.

Ἄρθρ. 9.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον λαμβάνον ἰσχύον προσωρινοῦ νόμου θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Σεπτεμβρίου (3 Ὀκτωβρ.) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ νόμου τῆς ἀντιχρήσεως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμμ. ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἤδη ἐκδοθέντα περὶ ὑποθηκῶν Νόμον καὶ θέλοντες νὰ ἐνισχύσωμεν τὴν πλήρη ἐνέργειαν αὐτοῦ, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Τὸ ἐκ τῆς ἀντιχρήσεως προνόμιον καταργεῖται καὶ αὕτη, ἀφαιρουμένη τῆς τάξεως τῶν προνομίων, θέλει θεωρεῖσθαι τοῦ λοιποῦ ὡς ἀπλοῦν συνάλλαγμα, μὴ παρέχον εἰς τὸν ἐπὶ ἀντιχρήσει δανειζόντα κανὲν προνόμιον καὶ καμμίαν προτίμησιν ἐπὶ τοῦ προϊόντος τοῦ ὑπὸ ἀντίχρησιν κτήματος.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμμ. ἀνατίθεται ἡ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ἀγγελιῶν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλ. (5 Μαΐου) Β. Διατάγματος λαμβάνει ἰσχύον προσωρινοῦ Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 50.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 23 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

ΚΕΦ. Α'.

Περὶ τῶν Βιβλίων τῶν ὑποθηκῶν.

Ἄρθρ. 1.

Τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν θέλουν εἶσθαι στερεῶς δεδεμένα, καὶ θέλουν διεξάγεσθαι κατὰ τὰ ἐπισυναπτόμενα εἰς τὸ διάταγμα τοῦτο ὑποδείγματα.

Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ὁμοιομόρφου, ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία θέλει διευθύνει ἑκάστοτε διὰ τῶν προέδρων τῶν πρωτοδικείων εἰς τὰ ἀρμόδια γραφεῖα τῶν ὑποθηκῶν, τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν τῶν βιβλίων τούτων.

Ἄρθρ. 2.

Δι' ἑκάστον δῆμον θέλει συντάττεσθαι ἰδιαιτέρον βιβλίον ὑποθηκῶν.

Ἄρθρ. 3.

Κάνεις τόμος δὲν πρέπει συνήθως νὰ περιέχῃ πλείονας τῶν τετρακοσίων σελίδων· ὅταν δὲ ὁ τόμος γεμίσῃ, λαμβάνεται ἕτερος, καὶ θέλει ἐξακολουθεῖσθαι ἐπ' αὐτοῦ ἡ συνέχεια τῶν ἀριθμῶν τοῦ προηγουμένου τόμου.

Ἄρθρ. 4.

Εἰς τὸ πρῶτον φύλλον ἑκάστου τόμου τῶν βιβλίων τῶν ὑποθηκῶν, θέλει σημειοῦσθαι τὸ ὄνομα τοῦ δήμου, καὶ ὁ ἀριθμὸς τοῦ τόμου, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν σελίδα θέλει σημειοῦσθαι ὀλογράφως ὁ ἀριθμὸς τῶν σελίδων παρὰ τοῦ ἀρμοδίου προέδρου.

Ἄρθρ. 5.

Εἰς τὰ τελευταῖα φύλλα ἑκάστου τόμου θέλει συντάττεσθαι ἀλφαβητικὸς πίναξ τῶν ὀνομάτων ὅλων τῶν ὑποθηκικῶν ὀφει-

Άρθρον 12.

Εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν γραμματεία τῆς ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (21) Ἀπριλίου 1836.

Καθ' ὑψηλοτάτην ἐπιταγὴν

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς
τῆς Ἐπικρατείας.

ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 21.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 25 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ μεταβολῆς ἄρθρων τινῶν τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, καὶ τῇ γνωμοδοτήτει τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἕνεκα τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 22 τοῦ ποινικοῦ νόμου διαλαμβανομένων πλημμελημάτων ἐπακολουθοῦσα ἡ καταγινωσκόμενη πρόσκαιρος ἢ διὰ βίου στέρησις τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 21 καὶ 23 § 1—7 ὠρισμένων πολιτικῶν, ἀτυκῶν ἢ συγγενικῶν δικαιωμάτων, θέλει τότε μόνον παρακολουθεῖ ἢ καταψηφίζεσθαι, ὅταν ἡ ἕνεκα τινὸς τῶν εἰρημένων πλημμελημάτων καταγινωσκόμενη πρὸς τὴν εἰρήνην τοῦλάχιστον ἐνέχουσι.

Ἄρθρον 2.

Τῆς στέρησιν τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον δικαιωμάτων καταψηφίζούσης ἢ εἰσαγούσης ἀποφάσεως θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος περίληψις περιέχουσα τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 28 τοῦ ποινικοῦ νόμου ὠρισμένα.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεία ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τῆς παρούσης ἀποφάσεως, ἥτις κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ διατάγματος τῶν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) λαμβάνει δυνάμιν προσωρινοῦ νόμου, καὶ θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως δευτέρου εἰρηνοδικείου ἐν τῇ πρωτεύουσῃ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 4 (16) Μαΐου τ. ε. προτάσει τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας παρατηρήσαντες, ὅτι τὸ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἐν μόνον εἰρηνοδικεῖον δὲν ἐξαρκεῖ εἰς τὰς πολυπληθεῖς ὑποθέσεις τῶν κατοίκων τῆς πόλεως, καὶ τῆς ὑπαγομένης εἰς αὐτὸ ἐπαρχίας Ἀττικῆς, ἀπεφασίσαμεν, διὰ τὴν εὐκολίαν τῆς

ὑπηρεσίας νὰ συστήσωμεν καὶ δεῦτερον ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν τοιοῦτον δικαστήριον, καὶ διατάττομεν περὶ τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ ὡς ἑφεξῆς.

1.

Ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν θέλει διαιρεθῇ εἰς δύο μέρη, τῆς Ἑρμαϊκῆς ὁδοῦ λαμβανομένης ὡς διακριτικῆς γραμμῆς, καὶ εἰς ἕκαστον τῶν μερῶν τούτων θέλει ὑπάρχει ἀνά ἓν εἰρηνοδικεῖον.

2.

Τὸ εἰρηνοδικεῖον τὸ ἐδρεῖον εἰς τὸ πρὸς μεσημβρίαν μέρος τῆς διαιρέσεως ταύτης, θέλει φέρει τ' ὄνομα τοῦ τῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς τῆς Ἑρμαϊκῆς ὁδοῦ εἰρηνοδικείου. Τὸ δὲ ἐδρεῖον εἰς τὸ πρὸς βορρᾶν, θέλει ὀνομάζεσθαι εἰρηνοδικεῖον τῆς βορείου πλευρᾶς τῆς Ἑρμαϊκῆς ὁδοῦ.

3.

Τὸ ἤδη ὑπάρχον εἰρηνοδικεῖον Ἀθηνῶν θέλει στήσῃ τὴν ἑδραν τοῦ εἰς τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν τῆς εἰρημένης ὁδοῦ, καὶ περιορίσῃ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ εἰς τὸ μέρος τοῦτο τῆς πόλεως, καὶ εἰς τοὺς δήμους Περαίας, Μυρδίνουιντος, Ἀραφῆνος καὶ Λαυρίου.

Τὸ δὲ νεωστὶ συστήνόμενον θέλει ἐδρεῖται εἰς τὴν βορείον πλευρὰν τῆς Ἑρμαϊκῆς ὁδοῦ, καὶ συμπεριλάβῃ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ τὸ μέρος τοῦτο τῆς πόλεως, καὶ τοὺς δήμους Ἀχαρνῶν, Χασιᾶς, Ἀμαρυσίου καὶ Μαραθῶνος.

4.

Τὸ ἡμέτερον ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἐντέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ δικαιώματος ἐπὶ πυρίτιδος ἐναποτεθείσης εἰς τὴν ἀποθήκην Σύρας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῶν 7 (19) τοῦ παρόντος περὶ τῆς κάτω ὑποθέσεως, ἐγκρίνομεν νὰ πληρώνωνται τὰ ἑξῆς δικαιώματα διὰ τὴν πυρίτιδα, ὅση ἐναποθετεται εἰς τὴν Β. ἀποθήκην τῆς Σύρας.

1.

Ἐν λεπτόν τὴν ὁκτὼ κατὰ μῆνα, διὰ τὴν χάριν ασφαλείας εἰς τὴν πυριταποθήκην ἐναποτεθείσαν πυρίτιδα, τὴν ἔχουσαν τὸ ἐλεύθερον τῆς πωλήσεως.

2.

Τὸ ἴδιον τέλος κατὰ μῆνα ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τὴν ἀτελῶνιστον πυρίτιδα, τὴν διὰ τὴν μετακόμισιν ἐναποτιθεμένην ἐκτὸς δὲ τούτου πληρώνεται δι' αὐτὴν καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκφορτώσεως 1 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Μαΐου 1836.

Καθ' ὑψηλοτάτην ἐπιταγὴν

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ

Διευθυντῆς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Άρθρον 1.

Όσακίς περί μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, μεταξὺ τῶν αὐτῶν διαδίκων φιλονεικουμένης, εἰσῆχθη ἀγωγή εἰς τε τὰ τακτικά δικαστήρια καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ὀθωμανῶν διαφορῶν μικτὴν ἐπιτροπὴν, ὁ Ἄρειος Πάγος ἀποφασίζει, καὶ αἰτησὶν τινὸς τῶν διαδίκων, περί ἀρμοδιότητος.

Άρθρον 2.

Ἡ περί τούτου αἰτησις γίνεται ἐγγράφως, ἐγχειρίζεται εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ ἐπισυνάπτεται εἰς αὐτὴν ἡ ἀνήκουσα ἀπόδειξις, ὅτι ἡ αὐτὴ δίκη εἶναι ἐκκρεμῆς, εἰς τε τὴν μικτὴν ἐπιτροπὴν καὶ εἰς ἐν τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.

Ἡ δίκη λογίζεται ἐκκρεμῆς παρὰ τῇ μικτῇ ἐπιτροπῇ, ἀφ' ἧς ἡμέρας παραδουθῇ εἰς αὐτὴν τὸ ἐγγράφον τῆς ἀγωγῆς.

Άρθρον 3.

Ὁ Ἄρειος Πάγος εἰς τὴν πρώτην δικάσιμον ἡμέραν, τὴν μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς περί κανονισμοῦ ἀρμοδιότητος αἰτήσεως, γενομένης ἐκθέσεως παρὰ τινος τῶν Ἀρειοπαγητῶν ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, καὶ ἀκουσθέντος τοῦ εἰσαγγελέως, ἐὰν δὲν εὕρῃ τὴν αἰτησὶν προφανῶς ἀπορρίπτειν, ἐκδίδει τὴν ἀδειαν τῆς ἔνεκα κτηνονομισμοῦ κλητεύσεως, καὶ συγχρόνως διατάσσει τὴν ἀναβολὴν τῆς περαιτέρω διαδικασίας εἰς τε τὸ ἐπιλαβόμενον τῆς ὑποθέσεως δικαστήριον καὶ τὴν μικτὴν ἐπιτροπὴν.

Άρθρον 4.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη κοινοποιεῖται ἀνυπερθέτως παρὰ τοῦ ἐναγόντος εἰς τὰς ἐπιλαβόμενας τῆς ὑποθέσεως ἀρχάς, καὶ εἰς μὲν τὰ δικαστήρια διὰ τοῦ προϊσταμένου αὐτῶν, εἰς δὲ τὴν μικτὴν ἐπιτροπὴν διὰ κοινοποιητηρίου πρὸς ταύτην ἀπευθυνομένου· προσεῖτι δὲ καὶ εἰς τὸν ἀντίδικον ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως, καὶ συγχρόνως κλητεύεται οὗτος νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, προστιθεμένης εἰς τὴν προθεσμίαν ταύτην μιᾶς ἡμέρας ἀνὰ πᾶσαν ὁκτώ ὥρων ἀπόστασιν, ἂν ὁ κλητευόμενος δὲν διαμένῃ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Βασιλείου.

Άρθρον 5.

Αἱ πράξεις τὰς ὁποίας ἐπιλαβόμεναι τῆς δίκης ἀρχαὶ ἤθελον κάμει μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον άρθρον κοινοποιήσεως, εἶναι ἄκυροι.

Άρθρον 6.

Ἐὰν ὁ ἔνεκα κανονισμοῦ τῆς ἀρμοδιότητος ἐνάγων παραμелήσῃ τὴν ἐν τῷ άρθρῳ 4 ὠρισμένην πενταήμερον προθεσμίαν, στερεῖται τοῦ δικαιώματος τούτου· καθίσταται δὲ αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ περαιτέρω αποφάσεως ἀρμοδιὰ ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ (τὸ δικαστήριον ἢ ἡ μικτὴ ἐπιτροπὴ, τὴν ὁποίαν ἐπεκαλέσθη ὁ περί κανονισμοῦ ἀρμοδιότητος ἐναγόμενος).

Άρθρον 7.

Ἐὰν ἀμφότεροι οἱ διάδικοι κλητευθέντες ἐμφανισθῶσι, γίνεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησις περί τῆς αἰσεως.

Ἡ ἀρμοδιότης κανονίζεται δι' ἀποφάσεως, καὶ ὁ ἡττηθεὶς καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων.

Ἐὰν ὁ ἐνάγων ἡττηθῇ, δύναται νὰ καταδικασθῇ συγχρόνως καὶ εἰς ἀποζημίωσιν.

Άρθρον 8.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσιεύσις τοῦ παρόντος διατάγματος λαμβάνοντος ἰσχύον προσωρινὸν νόμον ἐπὶ τῇ ἐλάσει τοῦ άρθρου 3 τῆς αποφάσεως τῶν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. καὶ κοινοποιημένου διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 (14) Ὀκτωβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως

Τῷ Ὑπουργικῷ Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΑΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΔΑΣΣΑΝΗΣ.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ, ΕΤΟΣ 1836.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 58.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 24 Ὀκτωβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί ἐκλογῆς τῶν ὀρκωτῶν κριτῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Β Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, θέλοντες νὰ συμβιβάσωμεν τὰς περί ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων διατάξεις τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 περί ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων κτλ. νόμου, μετὰ τὸ ἀπὸ 20 Ἰουνίου (2 Ἰουλίου) 1836 περί διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ διάταγμα, καὶ νὰ ὀρίσωμεν θετικώτερον τὰ παρὰ τοῦ άρθ. 14 § 136 τοῦ περί καθηκόντων τῶν διοικητῶν ἀπὸ 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836 νόμου εἰς τοὺς διοικητὰς ἀνατεθέντα καθήκοντα, ἀποφασίσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Άρθρον 1.

Οἱ πρὸς ἐκλογὴν τῶν ἐνόρκων κατάλογοι, οἵτινες, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 περί ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ περί συμβολαιογραφῶν νόμου, ἐπὶ τῇ νῦν συντάσσονται κατὰ νομοῦς, καὶ νὰ περιέχωσιν ἑκαστὸς ἑκάστον ὀνόματα ὑποψηφίων, θέλουν συντάττεσθαι τοῦ λοιποῦ κατὰ διοικήσεις, κατὰ τὰς ἐν τοῖς άρθρ. 50—60 τοῦ ἐφευρέτου νόμου ὠρισμένας διατυπώσεις, φυλαττομένων τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ τροπολογιῶν.

Θέλουν δὲ περιέχει ἑκαστὸς εἰκοσὶν ὀνόματα, τὰ ὁποῖα ἐγγράφονται ἐν ἡμίσειας παρὰ τὴν διοικητικὴν συμβουλίαν ἐν τῇ γενικῇ αὐτῶν συνελεύσει καὶ τὰς τῶν διοικητῶν.

Άρθρον 2.

Οἱ κατάλογοι οὗτοι, δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν ἐν τῷ άρθρ. 50 τοῦ ἐφευρέτου νόμου διατασσομένην ἐκθεσὶν αὐτῶν, στέλλονται μετὰ τῶν γενομένων τυχόν παρατηρήσεων ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δημότου εἰς τὸν διοικητὴν· οὗτος δὲ ἐξετάζων ἀμέσως, τὰς σταλείσας παρατηρήσεις, ἐπικρίνει αὐτάς, καὶ διορθώνει τοὺς καταλόγους τοὺς ὁποίους δημοσιεύει μέχρι τέλους Μαρτίου τὸ ἐπαιθέτερον, καθ' ὃν τρόπον διατάσσει τὸ ἀνωτέρω μνημονευθέν άρθρον 50.

Άρθρον 3.

Κατὰ τῶν γενομένων παρὰ τοῦ διοικητοῦ διορθώσεων δύναται νὰ γένῃ ἔρεσις εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, αἱ ἐρέσεις αὗται πρέπει νὰ παραδίδωνται πρὸ τῆς τρικοστῆς Ἀπριλίου εἰς τὸν ἀνήκοντα διοικητὴν, ὅστις ὀφείλει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν νὰ τὰς διευθύνῃ εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἐσωτερικῶν.

Άρθρον 4.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀποφασίζει περί τῶν ἐφέσεων τούτων ἀνεκκλήτως ἐν τῷ ἐπὶ τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ τμήματι, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῶν άρθρων 47 καὶ 53 τοῦ ἀπὸ 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835 ὀργανικοῦ αὐτοῦ νόμου.

Άρθρον 5.

Οἱ διοικηταὶ παραλαβόντες τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐπιδιορθώνουσι κατ' αὐτάς τοὺς καταλόγους ὀριστικῶς, αἱ δὲ ὀριστικαὶ αὗται ἐπιδιορθώσεις μετὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, δημοσιεύονται, διαρκούντος τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, κατὰ τὸν ἐν τῷ άρθρ. 50 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ ὠρισμένον τρόπον.

ρισιν της περιουσίας των απαιτήσεων, επί των ακινήτων των διαχειριστών ή των εγγυητών αυτών.

Απαλλάττονται από την υποχρέωσιν ταύτην οι διαχειρισται και οι εγγυηται αυτών, αν έδωσαν ήδη άλλην αποχρώσαν ασφάλειαν, με συγκατάθεσιν της επικρατείας, των δήμων ή των ειρημένων καταστημάτων, και με έγκρισιν της επιτρούσης αρχής, αν υπάρχει.

3) Οι ανήλικες και οι υπό κηδεμονίαν, επί των ακινήτων των επιτρόπων, των κηδεμόνων, ή των εγγυητών αυτών, διά τας προερχομένας από την διαχείρισιν της επιτροπείας ή της κηδεμονίας απαιτήσεις, κατά τας ειδικωτέρας διατάξεις των άρθρων 12 και 13.

4) Η σύζυγος, επί των ακινήτων του άνδρος διά την προίκα αυτής, διά την λοιπήν περιουσίαν της, αν τον παραχωρήσῃ την διαχείρισιν ταύτης, και διά τας περι αποζημιώσεως απαιτήσεις, όσαι προέλθουν από υποχρεώσεις, τας όποιās αναλάβῃ όμοῦ με τον άνδρα της, ή κατά παραγγελίαν αυτού.

5) Τα τέκνα, επί των ακινήτων του πατρός ή της μητρός αυτών, διά την περιουσίαν, την όποιαν δύνανται ν' απαιτήσουν ως πατρικὴν ή μητρικὴν ή άλλως αποκτημένην παρ' αυτών επί της ανηλικίας των.

6) Οι κληροδόχοι και πιστωται της κληρονομίας, επί των κληρονομικων ακινήτων.

Οι συγκαληρονόμοι επί των αυτών ακινήτων, διά τας ορισθείσας εις τον μοιρασμόν της κληρονομίας, πληρωμάς και διά την εκνίκησιν των κληρονομικων πραγμάτων.

7) Οι αρχιτέκτονες, οι εργολάβοι και οι εργάται, διά τας απαιτήσεις όσαι προέλθουν από την οικοδόμησιν, ανοικοδόμησιν ή επισκευήν κτιρίων, και οι χορηγήσαντες ύλην δι' αυτας, επί των αυτών κτιρίων.

8) Οι δανεισταί, επί των υποθηκικων κτημάτων, διά τους καθυστερήσαντας τόκους των δανείων, και διά τα έξοδα όσα προέλθουν από την έγγραφὴν της υποθήκης και από την διατήρησιν και την σύναξιν των υποθηκικων χρεών.

Άρθρ. 12.

Ο επιτροπος ή ο κηδεμών, αναλαμβάνων τα έργα της επιτροπείας ή κηδεμονίας, υποχρεούται νά προσφέρῃ υποθήκην μόνον διά τα εις αυτόν εμπιστευόμενα μέρη της κινητης περιουσίας του ανήλικος ή του απηγορευμένου.

Η υποθήκη θέλει έγγραφεσθαι διά ρητήν ποσότητα, προσδιοριστέαν αναλόγως της αξίας των εις αυτόν εμπιστευθέντων κινητων.

Άρθρ. 13.

Αν ο επιτροπος βραδύνῃ νά δώσῃ λόγον της διαχειρίσεώς του ή, δίδων λόγον, αποδειχθῇ άμελής, ο άντεπιτροπος, το συγενικόν συμβούλιον ή αι άρμόδιαι αρχαι όφείλουν ν' απαιτήσουν απ' αυτόν υποθήκην ανάλογον με τα υπολογιζόμενα έτήσια εισοδήματα της περιουσίας του ανήλικος.

Όφείλει υποθήκην και διά τας έλλείψεις, όσαι ανακαλυφθοῦν εις τους έτησίους λογαριασμούς ή εις τον γενικόν λογαριασμόν της επιτροπικής διαχειρίσεώς του.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περί των δικαστικων αποτάσεων.

Άρθρον 14.

Αί τελεσιδικοί αποφάσεις των πολιτικων, των έμπορικων και των διοικητικων δικαστηρίων, παρέχουν δικαίωμα προς απόκτησιν υποθήκης.

Το αυτό δικαίωμα παρέχουν αι της αυτής ισχύος αποφάσεις των εγκληματικων δικαστηρίων διά τας πολιτικές αποδόσεις, και αι αποφάσεις των διαιτητων και των ξένων δικαστηρίων, όταν ήναι εκτελεστέαι.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περί της ιδιωτικής θελήσεως.

Άρθρ. 15.

Ο χρεώστης, ή, κατά την διάταξιν του 4 άρθρ., άλλος τρίτος υπέρ αυτού, δύνανται διά διαθήκης ή συμφωνίας νά διομολογήσῃ υποθήκην. Ο διομολογών όμως αυτήν πρέπει νά έχῃ το δικαίωμα και την ικανότητα νά εκποιῇ τα κτήματα, επί των οποίων δίδει την υποθήκην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περί της έγγραφης των υποθηκων.

Άρθρ. 16.

Η υποθήκη αποκτάται διά τακτικής έγγραφης εις το βιβλίον των υποθηκων, και μόνον από τότε λαμβάνει πάσα άπαίτησις τα υποθηκικά δικαιώματα, όποιοσδήποτε κ' εαν ήναι ο τίτλος της υποθήκης.

Άρθρ. 17.

Η έγγραφὴ πάσης άπαιτήσεως πρέπει νά ήναι δι' ώρισμένην ποσότητα αν ή ποσότης των άπαιτήσεων ή των δικαιωμάτων δεν είναι ώρισμένη, ο αιτών την έγγραφὴν όφείλει νά προσδιορίσῃ μίαν ρητήν ως έγγιστα κατ' εκτίμησιν· άλλ' ο χρεώστης δύνανται νά αίτήσῃ ελάττωσιν της ποσότητος, αν ο πιστωτής την υπερτίμησεν.

Άρθρ. 18.

Πάσα υποθήκη πηγάζουσα από τίτλον χορηγούμενον παρὰ του νόμου ή παρὰ δικαστικής αποφάσεως, πρέπει νά περιορίζεται εις κτήματα, των οποίων ή αξία νά υπερβαίνῃ το ποσόν των άπαιτήσεων μόνον καθ' εν τρίτον.

Αν ο πιστωτής έγγραψῃ κτήματα ανωτέρας αξίας, ο χρεώστης δύνανται νά αίτήσῃ την ελάττωσιν του υπερβάλλοντος από το δικαστήριον, το όποιον αποφασίζει καθ' όσας έχει γνώσεις, ή λαβὴ πληροφορίας.

Άρθρ. 19.

Η έγγραφὴ της άπαιτήσεως, της προερχομένης από διαθήκης ή συμφωνίας, δεν συγχωρείται, εἰμὴ όταν το έγγραφον, δι' οὗ εδόθη ή υποθήκη, είναι επίσημον, και περιγράφει διακεκριμένως το είδος και την θέσιν εκάστου των διδομένων εις υποθήκην ακινήτων.

Επί μελλόντων κτημάτων δεν δύνανται κανείς νά έγγραψῃ υποθήκην.

Άρθρ. 20.

Η ήμέρα της έγγραφης κανονίζει την προτίμησιν των υποθηκων.

Όλαι αι κατά την αυτήν ήμέραν έγγεγραμμένα υποθήκαι έχουν την αυτήν τάξιν, εκτός αν ρητὴ συμφωνία μεταξὺ των πιστωτων ώρισε προτίμησιν τινὸς ἐξ αυτών.

Άρθρ. 21.

Η έγγραφὴ διακόπτει την παραγραφὴν της άπαιτήσεως υπέρ εκείνου, διά τα δικαιώματα του όποιου έγινεν. Άλλ' εαν εξαληφθῇ με συγκατάθεσιν των έχόντων συμφέρον, ή διά δικαστικής αποφάσεως, ή παραγραφὴ λογίζεται ως μὴ διακοπείσα.

Άρθρ. 22.

Η διά της έγγραφης αποκτηθεῖσα υποθήκη συμπαραγράφεται με την άπαίτησιν, προς εξασφάλισιν της όποιας εδόθη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περί των προσημειώσεων.

Άρθρ. 23.

Προσημειώσεις γίνονται·

1) Όταν ή έγγραφὴ της υποθήκης δεν συγχωρήται δι' ελλειψιν έννόμου τόπου των δημοσίων έγγραφων, δυνάμει των οποίων γίνεται ή αίτησις της έγγραφης·

Διοργανισμός της Φιλεκπαιδευτικής Εταιρίας.

Α' Σκοπός της εταιρίας.

1. Συστήνεται εταιρία εις Αθήνας υπό τὸ ὄνομα *εταιρία Φιλεκπαιδευτική.*

2. Σκοπὸς τῆς εταιρίας ταύτης εἶναι ἡ πρόοδος τῶν δημοτικῶν σχολείων καὶ ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευσις τοῦ λαοῦ. Ἐπομένως τὰ ἀντικείμενα αὐτῆς θέλουν εἶσθαι.

α. Τὸ τὰ εὐκολύνῃ τὴν πρόοδον τῶν δημοτικῶν σχολείων καὶ τὴν διάδοσιν τῆς στοιχειώδους παιδείας μεταξὺ τοῦ λαοῦ, κατὰ τὸν τῆς 6 (18) Φεβρουαρίου 1834 περὶ δημοτικῶν σχολείων νόμον.

β'. Νὰ προμηθεύῃ τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τοῦτο στοιχειώδη βιβλία.

γ'. Νὰ ἐνισχύῃ καὶ ν' ἀνταμοιβῇ τοὺς συγγραφεῖς ἢ μεταφραστὰς τῶν τοιούτων βιβλίων.

δ'. Νὰ διεγείρῃ τὴν ἀμύλην τῶν μαθητῶν καὶ τὴν φιλοτιμίαν τῶν δημοδιδασκάλων δι' ἐνισχυσίων βραβείων.

ε. Νὰ φροντίζῃ περὶ τελειοποιήσεως τῆς μεθόδου τοῦ διδάσκειν καὶ ν' ἀνταμοιβῇ τοὺς τελειοποιούντας αὐτὴν τὴν μέθοδον, ἢ ἐφευρίσκοντας ἄλλας τελειότερας.

ς'. Νὰ βοηθῇ εἰς τὸν πολυπλασιασμὸν τῶν δημοτικῶν σχολείων, ὅταν οἱ πόροι αὐτῆς συγχωρῶσι τοῦτο.

Β' Διοικήσεις τῆς εταιρίας.

3. Ἡ διοικήσις ὧν τῶν τῆς εταιρίας πραγμάτων ἐπιτρέπεται εἰς ἓν συμβούλιον διοικητικόν, συγκείμενον ἀπὸ ἑνα πρόεδρον, ἑνα ἀντιπρόεδρον, ἑνα γραμματέα καὶ ἑννέα μέλη.

4 Τὰ ἑννέα μέλη διαίρουνται εἰς τρεῖς ἐπιτροπὰς τριμελεῖς, αἵτινες εἶναι:

α. Ἡ ἐπὶ τῆς βελτιώσεως καὶ τοῦ πολυπλασιασμοῦ τῶν σχολείων.

β'. Ἡ ἐπὶ τῶν βιβλίων καὶ τῶν μεθόδων.

γ'. Ἡ ἐπὶ τοῦ ταμείου καὶ τῆς καταγραφῆς τῶν μελῶν.

Ἐν τῶν μελῶν ἐκάστης ἐπιτροπῆς λέγεται εἰσηγητής.

Γ' Μέλη τῆς εταιρίας

5 Μέλη τῆς εταιρίας εἰσποροῦν νὰ γένωσιν ὅλοι οἱ ὁμογενεῖς καὶ ἄλλοθενεῖς (ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας διαμένοντες), οἵτινες δύνανται νὰ συνδράμωσιν εἰς τὴν ἐπίδοσιν αὐτῆς.

6. Ὅλα τὰ μέλη εἶναι ἰσότιμα ἐπὶ τῶν συνελεύσεων, ὅθεν λαμβάνουσι καὶ τὸ αὐτὸ δίπλωμα, καὶ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις ἀναδέχονται πρὸς τὴν πρόοδον τῆς εταιρίας.

7. Ἡ εταιρία δύναται νὰ ἔχῃ καὶ μέλη ἀντεπιστέλλοντα ἐκ τῶν ἀλλογενῶν, ὅσοι δύνανται νὰ ὠφελήσωσι μὲ μόνας τὰς γνώσεις τὴν εταιρίαν.

Δ'. Καθήκοντα.

1. Ὁλὼν τῶν μελῶν.

8 Ἐκαστον μέλος, παρεκτὸς τῶν ἀντεπιστελλόντων, ὑποχρεοῦται εἰς μηνιαίαν συνδρομὴν τριῶν δραχμ. τοῦλάχιστον, καὶ εἰς δέκα δραχμ. πληρωμὴν διὰ τὴν παραδοχὴν καὶ τὸ δίπλωμα ἢ ἀνωτέρας ποσότητος συνδρομῆς μένει εἰς τὴν ἐλευθεριότητα ἐκάστου.

9. Ἡ εταιρία θέλει δέχεσθαι καὶ δωρήματα εἰς χρήματα, βιβλία καὶ ὅσα δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὰ σχολεῖα, καὶ θέλει εἶσθαι ὑπόχρεος νὰ δικθῇ αὐτὰ κατὰ τὴν βῆτην θέλησιν τοῦ δωρητοῦ.

10. Ὅλα τὰ εἰσοδήματα τῆς εταιρίας θέλουν χρησιμεύει ἐξοδευόμενα πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τῆς, καὶ πρὸς πορισμὸν τῶν ἀναγκαίων εἰς αὐτήν οἶον, καταστήματος, ὑπηρεσίας κτλ.

11. Ἐκαστον μέλος ὑποχρεοῦται εἰς τὸ νὰ συντρέχῃ τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὴν πρόοδον τῆς εταιρίας καὶ νὰ παρευρίσκηται εἰς

τὰς συνελεύσεις, ὅπου ἔχει τὸ ἐλεύθερον νὰ προβάλλῃ ὅ,τι κρίνῃ συντελεστικὸν εἰς τὴν πρόοδον αὐτῆς.

2. Τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.

α. Τῶν ἐπιτροπῶν.

12. Ἡ ἐπὶ τῆς βελτιώσεως καὶ τοῦ πολυπλασιασμοῦ τῶν σχολείων θέλει ἐξετάζει καὶ γνωμοδοτεῖ περὶ τῶν συντεινόντων εἰς τὰ ἀντικείμενα ταῦτα, καθὼς καὶ περὶ βραβεύσεως τῶν ἐπιμελουμένων διδασκάλων καὶ μαθητῶν, καθόσον θέλουν συγχωρεῖ οἱ πόροι τῆς εταιρίας.

13. Ἡ ἐπὶ τοῦ ταμείου καὶ τῶν μελῶν κρατεῖ τὸ ὀνοματολόγιον τῶν μελῶν τῆς εταιρίας, ἔχει τὴν εἰσπραξίν τῶν συνεισφορῶν ὧν, τὸ λογιστικὸν μέρος καὶ τὴν διαχείρισιν τῶν χρημάτων τῆς εταιρίας δι' ἐνὸς ταμίου, ὄντος ἐκ τῶν μελῶν τῆς, κατὰ τὴν ἰδιαιτέραν περὶ τούτου διάταξιν.

14. Ἡ ἐπὶ τῶν βιβλίων καὶ τῶν μεθόδων θέλει ἐξετάζει περὶ τῆς πρεπούσης ἀνταμοιβῆς εἰς τοὺς ποιοῦντας τὰς τῶν μεθόδων βελτιώσεις, καὶ θέλει ἐπιτηρεῖ τὰ πρὸς χρῆσιν τῶν σχολείων πορίζόμενα βιβλία ἢ ἄλλο ὕλικόν ὑπὸ τῆς εταιρίας θέλει σκέπτεσθαι καὶ προβάλλει περὶ τῶν χρησίμων εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα βιβλίων, καὶ θέλει κρίνει τὰ πρὸς ἐκδοσιν πεμπόμενα εἰς τὴν εταιρίαν ὑπὸ τῶν συγγραφέων ἢ μεταφραστῶν καὶ γνωμοδοτεῖ περὶ τῆς πρεπούσης εἰς αὐτοὺς ἀνταμοιβῆς.

15. Τὰ παραδεχόμενα καὶ ἐκδιδόμενα βιβλία θέλουν ἔχει ἀντικείμενον τὴν στοιχειώδη ἐκπαίδευσιν τοῦ λαοῦ κατὰ τὸν τῆς 6 (18) Φεβρουαρίου 1834 νόμον. — Καὶ ἀπὸ τὰ θρησκευτικὰ βιβλία ὅλα δὲν θέλει παρὰ τὰ ἀφορῶντα τὴν στοιχειώδη διδασκαλίαν. Κατ' ἐξῆς τὴν ἱεράν καὶ Ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν. Πρὸς παραδοχὴν δὲ ὧν τῶν βιβλίων δύναται τὸ συμβούλιον, ὅταν ἡ χρεὶα τὸ καλῇ, νὰ προσθέτῃ, κατ' ἐκλογὴν τοῦ συμβουλίου, ὅσα ἄλλα μέλη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν βιβλίων, ἔχοντα γνώσεις εἰδικὰς τῆς ὁλῆς, περὶ τῆς ὁποίας πράγματεσσιν αὐτὸ εἰς ἐξέτασιν προβάλλομενον πόνημα.

16. Ἐκαστὴ ἐπιτροπὴ καθυποβάλλει, διὰ τοῦ ἰδίου τῆς εἰσηγητοῦ, τὰς ἐκθέσεις τῶν πράξεών της κατὰ πρῶτον εἰς τὸ συμβούλιον, καὶ προβάλλει καὶ ὅ,τι στοχάζεται πρὸς βελτιώσιν τῶν ἐπιτετραμμένων εἰς αὐτήν.

β'. Τῶν τριῶν εἰσηγητῶν.

17. Ἐκαστος διευθύνει καὶ ἐμφυχώνει τὰ ἔργα τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐπιτροπῆς καὶ ἐκτελεῖ ἰδίως χρῆν εἰσηγητοῦ ἀπὸ μέρους τοῦ συμβουλίου εἰς τὰς συνελεύσεις καὶ τὰ δριζύμενα εἰς τὰς ἀρθρ. 16 καὶ 18, δ'.

γ'. Τοῦ προέδρου.

18. Ὁ πρόεδρος τῆς φιλεκπαιδευτικῆς εταιρίας ἔχει τὰ ἑξῆς: καθήκοντα:

α. Ἐπαγρυπνεῖ τὴν πρόοδον καὶ ἐπιμελεῖται τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ αὐτῆς, καὶ διακνέει τὰ προκείμενα ἔργα εἰς τὰς ἐπιτροπὰς.

β'. Συγκαλεῖ εἰς ἐκτάκτους συνεδριάσεις τὸ συμβούλιον καὶ γνωστοποιεῖ καὶ τὰς ἐκτάκτους συνελεύσεις.

γ'. Προεδρεύει τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου καὶ τῶν συνελεύσεων, κοινοποιεῖ πᾶν ὅ,τι γνωρίζει ὡς διαφέρων καὶ ἄξιον γνωστοποιήσεως, ἐκθέτει τὰ προκείμενα εἰς σκέψιν, διευθύνει τὰς ψηφοφορίας, καὶ εἰς διχοψήφίαν ἔχει τὴν νικῶσαν.

δ'. Ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου καὶ τῶν συνελεύσεων ἐκδίδει τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα εἰς ἐνέργειαν πάσης χρήσεως τῶν τῆς εταιρίας χρημάτων καὶ πραγμάτων, καθὼς καὶ πᾶν ἑνταλμα χρηματικόν ταῦτα δὲ τὰ πρὸς ἐξόδους πραγμάτων καὶ χρημάτων ἔγγραφα πρέπει νὰ ᾖναι προσυπογεγραμμένα παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπιτροπῆς, διὰ τὰ ἔργα

ἐγγράφει ἰδιοχείρως καὶ εὐσυνειδότως εἰς βιβλίον ἀριθμημένων ἢ μονογραμμένων ὑπὸ τοῦ σχολάρχου, τὴν πρόοδον, ἐπιμέλειαν καὶ διαγωγὴν τοῦ μαθητοῦ, σημειῶν αὐτὰ ταῦτα καὶ εἰς τὰ ἐγγραφα γυμνάσματα τῶν μαθητῶν ἐπιστρεφόμενα εἰς αὐτοὺς, ἀφοῦ ἐξετασθῶσιν ἀπὸ τὸν διδάσκαλον καὶ χρησιμεύσωσιν ἰδίως εἰς τὴν ἐξέτασιν τὴν διαγραφομένην εἰς τὸ ἄρθρον.

Διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον θέλει γίνεσθαι ἐκάστην ἑκτὴν ἐβδομάδα ἀνὰ ἓν ἐγγραφοὺς γυμνάσμα.

Ἄρθρ. 24.

Τὴν τελευταίαν ἐβδομάδα ἐκάστης ἐξαμηνίας θέλουν γίνεσθαι δημόσιοι ἐξετάσεις, πρὸ δὲ τῶν ἐξετάσεων θέλουν ἐπαναλαμβάνεσθαι ὅσον τὸ δυνατόν συντόμως τὰ εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐξαμηνίας διδασκόμενα. Ἡ μετὰ τὴν δευτέραν ἐξαμηνίαν ἐξετάσεις εἶναι συγχρόνως γενικὴ ἐξέτασις δι' ὅλον τὸ ἔτος.

Αἱ ἐξετάσεις γίνονται ἐνώπιον τοῦ σχολάρχου τοῦ ἀνήκοντος διδασκάλου καὶ τῶν ἐπὶ τοῦτο προσκεκλημένων μελῶν τῆς ἐφορείας.

Οἱ γονεῖς καὶ ἐπίτροποι τῶν μαθητῶν θέλουν προσκαλεῖσθαι ἐπίσης διὰ δημοσίων δηλοποιήσεων. Ἐπιτρέπεται δὲ καὶ εἰς ἑκαστον, ἢ εἰς τὰς ἐξετάσεις εἰσοδος.

Ἄρθρ. 25.

Ἐκαστος μαθητὴς χρεωστῆται νὰ ἐμφανίζεται εἰς τὰς ἐξετάσεις καὶ μόνον δι' ἀσθένειαν ἢ ἄλλην κατεπείγουσαν αἰτίαν δύναται νὰ λείψῃ ἀπὸ αὐτῆς.

Οἱ ἀνευ ἀνάγκης ἀπόντες προσκαλοῦνται ἀπὸ τὸν ὑπηρετὴν τοῦ σχολείου, καὶ μὴ ἐμφανισθέντες ἀποβάλλονται.

Ἄρθρ. 26.

Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης μεροληψίας προσδιορίζουν τὰ μέλη τῆς ἐφορείας ἀπὸ τὰ εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους παραδοθέντα μαθήματα, τὸ μέρος ἢ τὸ τεμάχιον ἐπὶ τοῦ οὐοίου θέλει γίνεσθαι ἐξέτασις.

Ὁ ἐξετασθησόμενος προσδιορίζεται διὰ κλήρου· χρεωστῆται δὲ νὰ καθυποβάλῃ καὶ ὅλα τὰ εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους ὑπ' αὐτοῦ γραφέντα γυμνάσματα.

Ἄρθρ. 27.

Ὁ προβιβασμὸς εἰς ἀνωτέρας τάξεις προσδιορίζεται κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων· ἀπαγορεύεται μετὰ πάσης αὐστηρότητος ὁ προβιβασμὸς τῶν μὴ ἐχόντων τὴν ἀνήκουσαν ἱκανότητα μαθητῶν, οἵτινες χρεωστοῦν νὰ ἀκούσωσιν ἐκ νέου τὰ μαθήματα τῆς αὐτῆς τάξεως, εἰς ἣν εὐρίσκοντο τὸ προλαβὸν ἔτος. Ὁ δις μίαν τάξιν ἐπαναλαβὼν, χωρὶς νὰ κατασταθῇ προβιβασμὸς ἄξιος, ἀποπέμπεται τοῦ σχολείου.

Ἄρθρον 28.

Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους θέλει τυπόμεσθαι καὶ δημοσιεύεσθαι ἀλφαριθμητικὸς τῶν ἀριθμῶν κατάλογος, περιέχων, καὶ τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν πόλιν τῆς γεννήσεως αὐτῶν καὶ τὸ ἐπιτήδευμα τῶν γονέων ἐν γένει, ἢ εἰς ἓνα ἑκαστον κλάδον.

Ἄρθρον 29.

Μετὰ τὰς ἐξετάσεις τῆς 6^{ης} ἐξαμηνίας θέλει διανεμέσθαι εἰς τοὺς ἀριστεύσαντας ἐκάστης τάξεως βραβεῖα διὰ μὲν τὴν γενικὴν πρόοδον 2 ἕως 4 κατὰ τὴν πληθύν τῶν μαθητῶν, διὰ δὲ τὴν πρόοδον εἰς ἓνα ἑκαστον κλάδον ἀνὰ ἓν.

Τὰ βραβεῖα ταῦτα θέλουν συνίστασθαι εἰς ἀνάλογα βιβλία καλῶς γεγραμμένα, καὶ εἴτε τὴν ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν, εἴτε τὴν μέλλουσαν κλίσιν τοῦ μαθητοῦ ἀφορῶντα, ἀγοραζόμενα δὲ ἀπὸ τὰ ἐξόδα τοῦ σχολείου.

Ἄρθρον 30.

Εἰς ἑκαστον μαθητὴν θέλουν δίδεσθαι ἀποδεικτικὰ περὶ προόδου καὶ διαγωγῆς εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους, ἐγγραφοὺς δὲ ἐπὶ πληξὶς τότε μόνον, ὅταν ἡ διαγωγή καὶ ἡ ἐπιμέλεια αὐτῶν ἦτον ἐπιλήψιμος καὶ οἱ γονεῖς ἢ οἱ συγγενεῖς τῶν μαθητῶν ἐζήτησαν ἰδιαίτερος ἐγγράφους περὶ τούτου πληροφορίας.

Ὁ σχολάρχης φροντίζει περὶ τῆς συντάξεως τῶν τοιούτων ἐγγράφων κατὰ τὰ σημειωθέντα παρὰ τῶν διδασκάλων εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους εἰς τὰ ἐπὶ τοῦτο κατὰ τὸ ἄρθρον 23 ὠρισμένα βιβλία, καὶ κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοσίου ἐξετάσεως.

Εἰς τὰ ἀποδεικτικὰ, τὰ ὁποῖα θέλουν ἀντιγράφεσθαι καὶ εἰς βιβλίον ἀριθμούμενον μὲν καὶ μονογραφούμενον ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ, μένον δὲ εἰς τὸ κατάστημα τοῦ σχολείου· θέλουν περιεργεσθαι ἰδιαίτερος ἐκτὸς τοῦ ὀνόματος τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως τῶν μαθητῶν, τοῦ ἐπιτηδεύματος τῶν γονέων, ἀκόμη καὶ σημειώσιν τῆς προόδου, τῆς ἐπιμελείας καὶ τῆς διαγωγῆς τῶν νέων. Τὰ ἀποδεικτικὰ ταῦτα φέρουν τὴν ὑπογραφήν τοῦ σχολάρχου καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ σχολείου. Θέλουν δὲ τυπωθῇ ἢ λιθογραφηθῇ ὁμοιομόρφως.

Ἄρθρον 31.

Αἱ περὶ ἐπιμελείας καὶ προόδου σημειώσεις διαιροῦνται εἰς ἑξ τὰς:

Κ α λ λ ι ς α, κ α λ ὤ ς, σ χ ε δ ὸ ν κ α λ ὤ ς, μ ε τ ρ ί ω ς, μ ε τ ρ ι ω τ ά τ ω ς καὶ κ α κ ὤ ς.

Αἱ περὶ ἐπιμελείας καὶ προόδου σημειώσεις γίνονται δι' ἑκαστον μαθητὴν ἰδιαίτερος, αἱ δὲ περὶ ἀγωγῆς γενικῶς.

Ἄρθρον 32.

Κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους ἑκαστος σχολάρχης χρεωστῆται νὰ καθυποβάλῃ διὰ τοῦ διοικητοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματειῶν, περιεκτικὴν ἔχουσαν περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐξετάσεων τῆς καταστάσεως τοῦ σχολείου καὶ περὶ ἐκάστου ἀντικειμένου, τὸ ὁποῖον θεωρεῖ ἄξιον ἀναφορᾶς. Συγχρόνως συνεννοῦμεναι ὁ σχολάρχης μετὰ τῶν διδασκάλων τοῦ συντάττει τὸ πρόγραμμα τῆς ἐπομένης ἐξαμηνίας, τὸ κοινοποιεῖ εἰς τοὺς μαθητὰς συγχρόνως μὲ τὴν κοινοποίησιν τοῦ προβιβασμοῦ τῶν, τὸ στέλλει εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μετὰ τοῦ καταλόγου τοῦ σχολείου τοῦ διὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, καὶ τὸ ἀπαρτίκει εἰς τὴν μαύρην σάνδα τοῦ σχολείου.

Τ Μ Η Μ Α Ν.

Περὶ τῶν διδασκάλων τῶν ἐλληνικῶν σχολείων.

Ἄρθρον 33.

Οἱ διδάσκαλοι τῶν ἐλληνικῶν σχολείων χρεωστοῦν εἰς τὸ ἔτος νὰ ἔχωσι τελειωμένα τὰ μαθήματα τοῦ γυμνασίου καὶ νὰ ἦναι γυμνασμένοι πρακτικῶς εἰς τὴν διδασκαλίαν εἴτε εἰς ἐλληνικὸν τι σχολεῖον ἢ εἰς ἄλλο ἰδιωτικὸν ὅπου διδάσκονται τὰ αὐτὰ μαθήματα.

Ἄρθρον 34.

Οἱ ὑποψήφιοι διδάσκαλοι δύνανται νὰ ἀποδείξουν, ὅτι ἔχουν τὰς ἀπαιτούμενας γνώσεις καὶ δι' ἐξετάσεως γινομένης προφορικῶς καὶ ἐγγράφως ἐνώπιον ἐνὸς γυμνασιάρχου καὶ ὅλων τῶν καθηγητῶν τοῦ γυμνασίου.

Ἄρθρον 35.

Τὰ κυρίως εἰς τοιαύτας ἐξετάσεις ἀπὸ αὐτοὺς ἀπαιτούμενα εἶναι τὰ ἀκόλουθα:

α) Νὰ ὁμιλῶσι καὶ νὰ γράφωσι καθαρῶς καὶ ἀκριβῶς τὴν νέαν ἐλληνικὴν, νὰ γνωρίζωσι κατὰ βάθος τὴν γραμματικὴν αὐτῆς, νὰ γνωρίζωσι τὴν ἀρχαίαν ἐλληνικὴν ὡς διδάσκεται εἰς τὰ γυμνάσια.

β) Νὰ ἔχωσι γνῶσιν τῆς λατινικῆς γραμματικῆς ἐν γένει καὶ ἰδίως τοῦ ἐτυμολογικοῦ αὐτῆς μέρους, νὰ μεταφράζωσιν ὀρθῶς εἰς τὸ λατινικὸν ἐλληνικὸν τι τεμάχιον ὁποῖα τὰ προβαλλόμενα εἰς τοὺς μαθητὰς τῆς ἀνωτέρας τάξεως τοῦ γυμνασίου τοὺς εἰς τὸ πανεπιστήμιον μεταβαίνοντας, νὰ γνωρίζωσι τὴν μετρικὴν, νὰ ἐξηγῶσιν εὐκόλως μέρος τοῦ Καίσαρος, τοῦ Κορνηλίου Νέπωτος ἢ τῶν μεταμορφώσεων τοῦ Ὀβιδίου.

γ) Νὰ γνωρίζωσιν ἐντελῶς τὴν ἀριθμητικὴν καὶ γεωμετρικὴν, καθόσον διδάσκεται εἰς τὰ γυμνάσια τὴν γεωγραφίαν καὶ ἰδίως τὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ Εὐρώπης, τὴν ἱερὰν ἱστορίαν, ἢ τὴν κατήχησιν, τὴν παλαιὰν καὶ νέαν ἱστορίαν, καὶ ἰδίως τὴν τῆς Ἑλλά-

2. Διὰ λαχεῖα ὑπερβαίνοντα τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ α'. προσδιορισθεῖσαν ἀξίαν τῶν 1000 δραχ. ἀπαιτεῖται πάντοτε ἡ ἰδιαιτέρα ἐγκρίσις Μας.

3. Αἱ ἐγκρίσεις, αἱ ἐν περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 2 ζητούμενα, τότε ἔμπορουν μόνον νὰ δοθῶσιν, ὅταν πρόκειται περὶ κοινωφελοῦς τινος σκοποῦ ἢ διὰ τὴν πρόδον βιομηχανικοῦ τινος κλάδου.

4. Τὰ ἐκτιμώμενα πράγματα δὲν δύνανται νὰ ἐκτεθῶσιν εἰς λαχεῖα μὲ τιμὴν ἀνωτέραν τῆς ἐκτιμῆσεώς των· ἔμπορεῖ δὲ νὰ προστεθῶσιν εἰς αὐτὴν καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρ. 5 καὶ 6 σημειούμενα δικαιώματα· θέλουν δὲ σφραγίζεσθαι δεόντως μὲ τὴν σφραγίδα τῆς ἐπιτοπίου ἀστυνομίας.

5. Διὰ πᾶσαν ἐκκύβευσιν χρεωστεῖ ὁ ἐνεργήσας τὴν ἐκδοσιν τῆς ἐγκρίσεως, ἅμα λάβῃ αὐτὴν νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον 5 τοῖς 0/0 ὡς φόρον ἐπὶ τῆς ἀξίας, ὅστις θέλει θεωρεῖσθαι ὡς δημοτικὸς πόρος.

6. Εἰς ὅλας τὰς ἐκκυβεύσεις τὰς ὑπερβαίνουσας τὰς 200 δραχ. ὑπόκειται ἕκαστος λαχνὸς εἰς χαρτόσημον 25 λεπτῶν.

7. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματειᾶ ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Ὀκτωβρ. (2 Νοεμβρίου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ, ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 68.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 3 Νοεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διὰ νὰ παρέξωμεν πλειοτέρας ευκολίας εἰς τὴν ἐλληνικὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν, καὶ νὰ συντελέσωμεν, ὅσον τὸ ἐφ' ἡμῖν εἰς τὴν πρόδον καὶ τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῆς, καὶ πεισθέντες ἐκ τῆς πείρας, ὅτι τινὲς ὅροι τοῦ ἀπὸ 15 (27) Ὀκτωβρίου 1833 διατάγματος περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας εἶναι δυσεφάρμοστοι, ἀπεφασίσαμεν, προσλαβόντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας, νὰ ἀκυρώσωμεν τὸ ρηθὲν διάταγμα, καὶ ν' ἀντικαταστήσωμεν αὐτὸ διὰ τοῦ παρόντος.

Διατάττομεν ὅθεν τὰ ἐφεξῆς·

Ἄρθρον 1.

Ὅλα τὰ ἐλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα ὀφείλουν νὰ φέρωσι τὴν ἐθνικὴν σημαίαν.

Ἄρθρον 2.

Ὡς ἐλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα ἀναγνωρίζονται μόνον·

α'. Τὰ ναυπηγούμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα·

β'. Τὰ κυριεύμενα ἀπὸ ναυτικούς Ἕλληνας εἰς ἀγῶνας ὑπὲρ πατρίδος, ἢ εἰς κατὰ πειρατῶν συμπλοκάς, καὶ ἀναγνωρίζόμενα ὡς καλὴ λεία·

γ'. Τὰ δημευόμενα διὰ παράβασιν τῶν νόμων τοῦ Βασιλείου·

δ'. Τὰ ναυαγῶντα εἰς ἐλληνικὰ παράλια, καὶ ὡς ἀνίκανα πρὸς παρικτέρω πλοῦν πωλούμενα καὶ ἐπισκευαζόμενα ἐντὸς τοῦ Βασιλείου.

ε'. Τὰ ἀνήκοντα εἰς Ἕλληνα, ὅστις μεταναστεύων ἀπὸ ξένης εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν, συμπεριλαμβάνει αὐτὰ εἰς τὸν νέον τόπον τῆς κατοικίας του·

ς'. Ὅσα χωρὶς νὰ ὑπάγωνται εἰς μίαν τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν, εὑρέθησαν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀπὸ 15 (27) Ὀκτωβρίου 1833 Διατάγματος ἀνήκοντα εἰς ὑπηκόους Ἕλληνας.

ζ'. Τὰ ἀγοραζόμενα ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ξένα πλοῖα ἀπὸ Ἑλλήνων παρακινουμένους εἰς τὴν ἀγορὰν ταύτην ἀπὸ λόγους οὐσιώδεις συμφέροντος.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ἐντόπια πλοῖα ἔχουσιν ἀποκλειστικῶς τὸ δικαίωμα νὰ μετακομίζωσι τὰ προϊόντα τοῦ τόπου ἀπὸ ἑνὸς εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ Βασιλείου, καθόσον δὲν εἶναι προσδιωρισμένον, ἢ δὲν προσδιωρίσθῃ ἄλλως πως διὰ συνθηκῶν τοῦ Κράτους, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀμοιβαιότητος.

Ἄρθρον 4.

Δὲν συγχωρεῖται εἰς ξένους νὰ γίνωνται μέτοχοι εἰς ἐθνικὰ ἐλληνικὰ πλοῖα, πλέον τοῦ ἡμίσεως αὐτῶν· ἐὰν δὲ εἰς ξένην Ἐπικράτειαν ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς Ἕλληνας ἢ εἰς τὰ ἐμπορικὰ αὐτῆς πλοῖα μετοχὴ, τότε ἐπιφυλαττόμεθα νὰ τροποποιήσωμεν καὶ ἡμεῖς τὸν ἀνωτέρω ὅρισμόν.

Ἄρθρον 5.

Ὅλοι οἱ ἀξιωματικοί, καὶ τοῦλάχιστον τὰ 3/4 τοῦ πληρώματος ἑνὸς πλοίου πρέπει νὰ ᾔναι ὑπῆκοοι Ἕλληνας.

Ἄρθρον 6.

Πᾶς Ἕλλην ἰδιοκτῆτης ἐμπορικοῦ πλοίου ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν ναυτικὴν Ἀρχὴν τοῦ λιμένος, εἰς ὃν θέλει νὰ κατατάξῃ τὸ πλοῖόν του, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναγνώρισίν του, ὡς ἐθνικοῦ, καὶ τὴν καταχώρησιν αὐτοῦ εἰς τὸ νηϊλόγιον, παρὶδὼν ἐνταυτῇ τὴν περιγραφὴν τοῦ πλοίου καὶ τὸ ἐπίσημον ἐγγράφον, δι' οὗ ἀποδεικνύονται οἱ τίτλοι τῆς ἰδιοκτησίας του. Ὀφείλει δὲ νὰ ἀναφέρῃ συγχρόνως εἰς ποῖαν τῶν εἰς τὸ ἄρθρ. 2 κατηγοριῶν ὑπάγεται τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πλοῖον·

Ἄν εἰς τὴν τοῦ §. α'. παρουσιάζει μαρτυρικὸν τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς τοῦ τόπου ὅπου ἐναυπηγήθη τὸ πλοῖον·

Ἄν εἰς τὴν τοῦ §. β'. τὴν περὶ καλῆς λείας ἀπόφασιν τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου εἰς πρωτότυπον ἢ εἰς ἐπικυρωμένον ἀντίγραφον.

Ἄν εἰς τὴν τοῦ §. γ'. τὴν περὶ δημεύσεως ἀπόφασιν εἰς πρωτότυπον ἢ εἰς ἐπικυρωμένον ἀντίγραφον·

Ἄν εἰς τὴν τοῦ §. δ'. μαρτυρικὸν τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς τοῦ μέρους ὅπου τὸ πλοῖον ἐναυάγησε, καὶ ἀπόδειξιν τῆς ἐπισκευῆς ἐπικυρωμένην ἀπὸ τὸν δήμαρχον τοῦ μέρους ὅπου ἐπισκευάσθη·

Ἄν εἰς τὴν τοῦ §. ε'. μαρτυρικὸν τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς τοῦ μέρους, ὅπου ἀποκατεστάθη σταθερῶς·

Ἄν εἰς τὴν τοῦ §. ς'. ἀπόδειξιν τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς ὁμοῦ μὲ τὰ ἐγγράφα τῆς ἰδιοκτησίας, ὅτι τὸ πλοῖον εὑρέθη κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀπὸ 15 (26) Ὀκτωβρίου 1833 Διατάγματος ἰδιοκτησίᾳ ἐλληνική.

Καὶ τέλος εἰς περίπτωσιν τοῦ §. ζ', παρουσιάζει τὴν εἰς πρωτότυπον ἢ εἰς ἐπικυρωμένον ἀντίγραφον πράξιν τοῦ ἀρμοδίου Ἑλληνικοῦ Προξενείου ἢ τῆς ἀρμοδίας Ἑλληνικῆς Ἀρχῆς, φανερόνους τὴν κατὰ νομίμους τύπους ἀγορὰν, καὶ πρὸ πάντων ὅτι ὁ ἀγοραστὴς παρεκινήθη εἰς τοῦτο ἀπὸ οὐσιώδους συμφέροντος.

Ὁ ἰδιοκτῆτης διαβεβαιῶν ἐνόρκως ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου τοῦ τόπου ὅπου κατοικεῖ ἢ προσωρινῶς διαμένει, ὅτι τὸ πλοῖον εἶναι τελεία ἰδιοκτησία του, ἢ ὅτι ἔχει συμμετόχους Ἕλληνας ἢ ξένους (οὗτοι δὲ καθὼς καὶ ἐκεῖνοι πρέπει νὰ φανερόνωνται ἀκριβῶς, ὡς καὶ πόσον ἕκαστος μετέχει), καὶ ὅτι κανεὶς ἄλλος

Αριθμ. αρίθ. των υποθηκών.	Αριθμός 1. Εγγραφαι και προσημειώσεις.	Ποσόν	Εξαλείψεις και άλλαι σημειώσεις.
1	<p>Υπόδειγμα ἀφορῶν πρώτην ἐγγραφὴν ὑποθήκης στηριζομένην εἰς τίτλον ιδιωτικῆς θελήσεως.</p> <p>Ἐπὶ τῆς οἰκίας ὑπ' ἀριθμὸν δωδέκατον καίμενης κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Ἑρμοῦ ἐν τῇ πόλει τῶν Ἀθηνῶν μετὸν προσκείμενον κήπον.</p> <p>Κατὰ τοῦ ιδιοκτήτου Κ. Ν. Ν. Φαρμακοπώλου κατοικοῦντος εἰς Ἀθήνας.</p> <p>Ἰπὲρ τοῦ πιστωτοῦ Κ. Α. Φ. ἐμπόρου κατοικοῦντος εἰς Ἀθήνας.</p> <p>Ἐγγράφεται ὑπόθηκη δυνάμει τοῦ ἐπισυναπτομένου δανειτικῆς συμβολαίου γενομένου τὴν πρώτην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἔκτου ἔτους, ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Κυρ. Γ. Δ. πρὸς ἀσφάλειαν ἀπαιτήσεως τεσσαρῶν χιλιάδων δραχμῶν πληρωτέων τὴν πρώτην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρκοστοῦ ἔτους, καὶ φερουσῶν τόκους ὡς τοῖς ἑκατὸν πληρωτέους εἰς τὸ τέλος παντὸς ἔτους κατὰ τὴν πρώτην Ὀκτωβρίου.</p> <p>Συνετάχθη ἐν Ἀθήναις τὴν τετάρτην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἔκτου ἔτους.</p> <p>Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν (Τ. Σ.) Ν. Ν.</p>	1000	<p>Βιβλ. ἐκθεσ. τόμος 1 ἀριθμ. 1.</p> <p>Κατὰ συναίνεσιν τῶν μερῶν δηλωθεῖσαν ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Κ. Ν. Ν. τὴν (χρονολογία τοῦ συμβολαίου) ἐξηλείφθη ἐν μέρει ἡ ἀπέναντι ὑπόθηκη, ἐλαττωθείσης τῆς ἀπαιτήσεως κατὰ δραχμὰς διςχιλίας ἤτοι 2,000.</p> <p>Συνετάχθη τὴν κτλ.—</p> <p>Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν (Τ. Σ.) Ν. Ν.</p> <p>Βιβλ. ἐκθ. τόμ. 1. ἀριθ. 9.</p>
2	<p>Υπόδειγμα ἀφορῶν ὁμοίαν δευτέραν ἐγγραφὴν εἰς τὸ αὐτὸ φύλλον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος.</p> <p>Ἰπὲρ τοῦ πιστωτοῦ Κ. Β. Β. ἐμπόρου κατοικοῦντος εἰς Νεάπολιν.</p> <p>Ἐγγράφεται ὑπόθηκη δυνάμει τῆς ἀπὸ τριτῆς Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἔκτου ἔτους τελεσιδίκου ἀποφάσεως τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν πρὸς ἀσφάλειαν ἀπαιτήσεως δραχμῶν πέντε χιλιάδων.</p> <p>Σημ. Ὅταν ἡ ἀπόφασις προσδιορίσῃ τὰς ἐποχὰς τῶν πληρωτῶν σημειοῦνται αὐταὶ ὡς ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 1 ὑποδείγματι.</p> <p>Συνετάχθη τὴν πέμπτην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἔκτου ἔτους.</p> <p>Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν (Τ. Σ.) Ν. Ν.</p>	5000	<p>Βιβλ. ἐκθ. τόμ. 1. ἀριθ. 2.</p>
3	<p>Υπόδειγμα ἀφορῶν προσημείωσιν γενομένην δυνάμει ἀποφάσεως ἐφεσίμου ἢ ὑποκειμένης εἰς ἀνακαπὴν.</p> <p>Ἰπὲρ τοῦ πιστωτοῦ Δ. Μ. ξενοδόχου κατοικοῦντος εἰς Ἐλευσίνα.</p> <p>Ἐγγράφεται ὑπόθηκη δυνάμει τῆς ἀπὸ πέμπτης Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἔκτου ἔτους ἀποφάσεως τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν πρὸς ἀσφάλειαν ἀπαιτήσεως χιλίων δραχμῶν.</p> <p>Συνετάχθη τὴν δεκάτην πέμπτην Ὀκτωβρίου κλπ.</p>	1000	<p>Βιβλ. ἐκθ. τόμ. 1. ἀριθ. 3.</p> <p>Προσημειοῦται</p> <p>Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν Ν. Ν.</p> <p>Ἡ προσημείωσις μετεβλήθη εἰς ἐγγραφὴν τὴν 16 Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἐξδόμου ἔτους.</p> <p>Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν (Τ. Σ.) Ν. Ν.</p> <p>Βιβλ. ἐκθ. τόμ. 1. ἀριθ. 4.</p>
	<p>Υπόδειγμα ἀφορῶν τὴν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως διαταχθεῖσαν ἀπαγόρευσιν περαιτέρω ἐγγραφῆς.</p> <p>Δυνάμει τῆς ἀπὸ πρώτης Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἐξδόμου ἔτους ἀποφάσεως τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν, τῆς ὁποίας προσήχθη ἀπόγραφον, ἀπηγορεύθη πᾶσα περαιτέρω ἐγγραφή. Τὴν ἐνδεκάτην τοῦ κτλ. ἔτους.</p> <p>Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν (Τ. Σ.) Ν. Ν.</p>		<p>Βιβλ. ἐκθ. τόμ. 1 ἀριθ. 7.</p>

έννοιαν τοῦ περὶ δήμων νόμου, καὶ νὰ συμβιβάζωμεν τὰ δημόσια χρέη μὲ τὰς ἰδωτικὰς ἐργασίας τῶν συμβούλων.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὰ δημοτικὰ συμβούλια συνέρχονται κυρίως δις τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τακτικὰς συνόδους διὰ νὰ συζητῶσι καὶ ἀποφασίζωσι περὶ τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 50 τοῦ περὶ δήμων νόμου ἀντικειμένων.

Ὁ πρόεδρος συγκαλεῖ τὸ συμβούλιον καὶ διεσθύνει τὰς συνεδριάσεις.

Ἐπὶ τούτῳ προεδοποιεῖ τὰ μέλη πρὸ τριῶν τοῦλάχιστον ἡμερῶν.

2. Ἡ ἐναρξὶς τῶν δύο συνόδων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων τελεῖται ἐτησίως κατὰ τὴν 1 Ἀπριλ. καὶ 15 Σεπτεμβρίου. Ἡ διάρκεια ἐκάστης συνόδου εἶναι δεκάημερος. Ὅσάκις δὲ ἡ συζήτησις καὶ ἀπόφασις σπουδαίων ἀντικειμένων τὸ ὑπαγορεύσει, ἡ διάρκεια ἐκτείνεται καὶ μέχρι τῶν 20 ἡμερῶν. Ἀλλ' ἀνίσως ἐντὸς τῶν εἴκοσι ἡμερῶν δὲν ἤθελον ἀποπερατωθῇ εἰς μὲν τὴν πρώτην σύνοδον τὰ περὶ ἐξετάσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως τοῦ δημοτικοῦ λογαριασμοῦ καὶ τὰ τῆς διοικητικῆς διαχειρίσεως τοῦ δημάρχου, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἡ ψήφισις τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ, κατὰ τὸ ἐδαφ. 1—2 τοῦ ἀρθρ. 50 τοῦ περὶ δήμων νόμου, τὸ συμβούλιον ὀφείλει νὰ ἐξακολουθῇ καὶ ἐπὶ πλέον τὰς συνεδριάσεις του μέχρις οὗ ἀποπερατωθῶσιν αἱ ῥηθῆσαι ἐργασίαι.

3. Τὸ συμβούλιον συγκαλεῖται καὶ εἰς ἐκτάκτους συνεδριάσεις πρὸς συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν σπουδαίων καὶ προσδιωρισμένων ἀντικειμένων.

α) Εἰς τὰς προτάσεις τοῦ ἀρθρου 53 τοῦ περὶ δήμων νόμου καὶ

β) Ὅσάκις τὸ τριτημόριον τῶν μελῶν συμβουλίου ζητήσῃ τὴν συγκαλέσιν του δι' ἀναφορὰς του αἰτιολογημένης ἀπὸ τὸν πρόεδρον.

Ἐνταῦθα ὁ πρόεδρος ὀφείλει νὰ προεδοποιῇ τὰ μέλη πρὸ μιᾶς τοῦλάχιστον ἡμέρας.

4. Πᾶν μέλος δημοτικοῦ συμβουλίου ὀφείλει νὰ παρευρίσκηται εἰς τὸν τόπον τῆς συνεδριάσεως κατὰ τὰς προσδιωρισμένας παρὰ τοῦ προέδρου ἡμέρας.

Ὅστις ἄ.ε. νομίμου αἰτίας δὲν παρευρεθῇ εἰς δύο συνεδριάσεις, ὑποβάλλεται εἰς μὲν τοὺς δήμους α. τάξεως εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον ἀπὸ 6—20 δραχ. εἰς δὲ τοὺς δήμους β' καὶ γ' τάξεως ἀπὸ 2—10.

Ὅστις καὶ τρίτην φορὰν ὑποπέσῃ εἰς τὴν αὐτὴν ἔλλειψιν, ἀποβάλλεται τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἀντικαθίσταται παρὰ τοῦ πλησιεστέρου συμπληρωτικοῦ μέλους.

5. Ὡς νόμιμα αἷτια λογίζονται

α) Ἡ ἀσθένεια πιστοποιουμένη ἀπὸ ἰατρὸν ἢ ἱερέα.

β) Ὑποθέσεις τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, ἀνηκόντως ἀποδειγμένης.

γ) Ἐκτακτοὶ οἰκιακαὶ ὑποθέσεις, ἀρκούντως δικαιολογημέναι.

Ἡ ἀνγκυρὰ παρισταμένη Β. ἀρχὴ ἐπὶ τῇ εἰσαγγελίᾳ τοῦ ἀποδοιοῦ κακονοῦ λ.π.ε. περ. τῆς τῶν δικαιολογημάτων καὶ ἀποφασίζει, εἰν ταῦτα εὐρεθῶσι ἀνίσχυρα, περὶ τοῦ ἐπιβληθησομένου προστίμου, καθὼς καὶ περὶ τῆς ἀποβολῆς τοῦ πταισάντος· ἡ δὲ εἰσπραξὶς τῶν προστίμων γίνεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀρθρ. 32 τοῦ περὶ δήμων νόμου.

6. Ὅσάκις ὁ πρόεδρος ἀμελήσῃ ἢ ἀρνήθῃ νὰ συγκαλέσῃ τὸ συμβούλιον κατὰ τὰ ἀρθρα 2—3 τοῦ παρόντος νόμου, ἐκπίπτει τῆς προεδρίας.

Ἡ προϊσταμένη Β. ἀρχὴ ἀποφασίζει περὶ τῆς ἐκπτώσεως τοῦ προέδρου ἐπὶ τῇ εἰσαγγελίᾳ τοῦ δημάρχου, κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ α. καὶ β. ἐδ. τοῦ ἀρθρου.

7. Εἰς ὅσους δήμους δὲν ἔγινεν εἰσέτι ἡ ἐξέτασις καὶ ἐκκαθάρισις τῶν λογαριασμῶν τῆς δημαρξείας τοῦ ἔτους 1835, μήτε ἐψηφίσθη παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα ἀκόμη ὁ δημοτικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ ἔτους 1836, θέλει συνέλθῃ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐν τῷ διαστήματι τῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου τεσσάρων ἐβδομάδων, καὶ ἐξακολουθήσει χωρὶς διακοπὴν τὴν συζήτησιν, ἄχρις ὅτου ἐκπεραιωθῶσιν αἱ διαληφθεῖσαι ὑποθέσεις.

Αἱ Ἡμέτεραι διοικητικαὶ ἀρχαὶ πρέπει νὰ ἐπαγρυπνῶσι διὰ τὴν κατάστασιν καὶ ἐξέτασιν τῶν λογαριασμῶν τῆς δημαρξείας, ὥστε νὰ γένῃ ἡ περὶ αὐτῶν ἀπόφασις ἐντὸς δύο μηνῶν τὸ πολὺ, φροντίζουσαι ὥστε ἐντὸς τῆς ἰδίας προθεσμίας νὰ τελειώτῃ καὶ ὅλοι οἱ δημοτικοὶ προϋπολογισμοὶ τοῦ 1836, δίδουσαι ἀπολογία, καὶ καθιστάμεναι ὑπεύθυνοι ἕνεκα τούτου, κατὰ τὰ ὀριζόμενα ἐν τῷ ἀρθρῷ 121 τοῦ περὶ δήμων νόμου.

8. Τὸ παρὸν διάταγμα, ἔχον δύνανιν προσωρινοῦ νόμου, κατὰ τὸ ἀρθρον 3 τοῦ διατάγματος τῶν ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

9. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Δ Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν ἀρθρων 337, 690 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας παρατηρήσαντες, ὅτι τὰ περὶ ἐξυθρίσεως τῆς τιμῆς ἀρθρα 336—338 τὰ ἐν τῷ περὶ πλημμελημάτων βιβλίῳ τοῦ ποινικοῦ νόμου περιεχόμενα, περιλαμβάνοντα πᾶσαν δυνατὴν περίπτωσιν ἐξυθρίσεως, κατέστησαν τὴν ἐν τῷ περὶ πταισμάτων βιβλίῳ περὶ ἐξυθρίσεως διάταξιν τοῦ ἀρθρου 690 περιττὴν, καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀδύνατον.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἀρθρον 337 τοῦ ἀπὸ 18/30 Δεκεμβρίου 1833 ποινικοῦ νόμου ἀκυροῦται ὁλοκλήρως, καὶ θεωρεῖται ὡς μὴ ὑπάρχον· τὸ δὲ ἀρθρον 690 τροπολογεῖται ὡς ἑξῆς.

« Μὲ κράτησιν, ἢ μὲ πρόστιμον, ... ῥεῖται, ὅστις ἐκτὸς » τῶν περιπτώσεων τῶν ἀρθρων 334, 335, 336 καὶ 338 » προσβάλλει ἀδίκως, ἢ καθυβρίζει ἔργῳ ἢ λόγῳ, ἐγγράφως, » διὰ σημείων, εἰκόνων, ἢ καθ' ὅτιονδήποτε ἄλλον τρόπον τὴν » τιμὴν ἄλλου τινός. »

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὅποιον κατὰ τὸ ἀρθρον 3 στοιχ. 2 τοῦ διατάγματος τῆς 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. λαμβάνον ἰσχὴν προσωρινοῦ νόμου θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὁ.

Άρθρον 52.

Όσάκις πρόκειται περί διορισμού διδασκάλου, άποσκευής, αί κοδομήματος, άγοράς βιβλίων ή άλλων αντικειμένων, ή έφορεία διευθύνει, όπου ανήκει την περί τούτου πρότασιν, θεωρεί δε και μετά του σχολάρχου τά άποδεικτικά των πληρωμών κατά τόν ανήκοντα τρόπον περί της έξοφλήσεώς των.

Άρθρον 53.

Έκαστος διδάσκαλος είναι υπεύθυνος διά την πειθαρχίαν, ή εύταξίαν της τάξεώς του, και χρεωστει να επαγρυπνη εις την επιμέλειαν και διαγωγήν των μαθητών έχει έπομένως τó δι καίωμα να διανέμη καταλλήλους άμοιβάς, να διδη πατρικάς συμβουλάς, και να επιβάλλη ποινάς δια κρατήσεως έντός του σχολείου εις ώρισμένον τινά καιρόν, ή και ολοκληρούς ήμέρας, να διδη ειδήσιν εις τούς γονείς ή επιτρόπους περί των πταισμάτων των μαθητών και να ζητη από αυτούς πληροφορίας περί της διαγωγής των.

Άρθρον 54.

Έκαστος διδάσκαλος χρεωστει να κρατη τó εις τó άρθρον 23 ρηθέν βιβλίον.

Άρθρον 55.

Άποβολή από Έλληνικών σχολείον δι' έπανελημμένας άποδείξεις παρακοής, κακής διαγωγής και άμελείας, δύναται να γίνη με μόνην την συγκατάθεσιν του σχολάρχου. Διά της άποβολής ταύτης άπομακρύνεται ó μαθητής του διδακτικού καταστήματος, χωρίς να άπολαύση τó δικαίωμα του να γίνη δεκτός εις έτερον προς δοκιμασίαν, επιβλεπόμενος άυστηρώς τούλάχιστον εις διάστημα μιᾶς έξαμηνίας.

Άποκλεισμός άπ' όλα τά Έλληνικά σχολεία δύναται να επιβληθῃ δια βαρύτερα έγκλήματα· και εις άποβολήν άπó Βασιλικών Σχολείον κατ' άπόφασιν όλων των διδασκάλων και της έφορείας ήμou.

Άρθρον 56.

Εις περιπτώσιν άποβολής, οι γονείς ή επότροποι έχουν τó δικαίωμα ν' άποτεινώνται εις την έφορείαν ζητούντες εξέτασιν της υποθέσεως, όσάκις νομίζουν ότι έγινε άδικία εις τήν άποβληθέντα.

Κατά της άποράσεως του άποκλεισμού επιτρέπεται έκκλησις εις την Γραμματείαν των Έκκλησιαστικών εκείθεν δε ούδεμία.

Άρθρον 57.

Ό σχολάρχης ως έχων την γενικήν επιτήρησιν επί του Καταστήματος θέλει επιβλέπει ώστε ή διδασκαλία και ή έσωτερική τάξις να ενεργώνται καταλλήλως, ή όμοιομόρφως, δια τούτο πρό πάντων θέλει φροντίζει ώστε έκάστη ώρα να άφιερώνεται έντελώς εις τόν σκοπόν δι' όν είναι προσδιωρισμένη ή παράδοσις έκάστου μαθήματος, να διαρκη όσον είναι διατεταγμένον, έντός του σχολείου και διατηρηται ή ήσυχία, κανείς διδάσκαλος να μη λείπη των χρεών του άνευ καταπειγούσης ανάγκης, κάμ μίμ διακοπή των μαθημάτων να μην γίνεται, έκτός των διατεταγμένων έορτών ή διακοπών, αί από τó σχολείον έλλείψεις να ήναι σπάνιαι, τά έγγραφα γυμνάσματα να διορθώνονται άκριβώς, ή αί σημειώσεις να γίνωνται εύσυνειδήτως.

Άρθρον 58.

Όμοίως ανήκει εις τόν σχολάρχην ή άνωτάτη επιτήρησις επί της διαγωγής των μαθητών. Έντός ή έκτός του σχολείου. Ό αυτός χρεωστει να επαγρυπνη άμέσως μετ' άυστηρότητος επί των μη έντοπίων μαθητών όσάκις οι γονείς ή οι επιτρόποι δέν έλαβον ιδιαίτεράν περί αυτών φροντίδα.

Άρθρον 59.

Άπαξ του μηνός συγκαλει ή σχολάρχης τούς συνδιδασκάλους του εις σύσκεψιν περί της συντηρήσεως, ή βελτιώσεως του σχολείου, τó περί αυτής πρωτόκολλον υπογράφεται από όλους τούς παρόντας διδασκάλους ή προτίθεται εις τά έγγραφα του σχολείου.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1836)

ΤΜΗΜΑ ΙΙΙ.

Περί των επιβλέψεων του σχολείου.

Άρθρον 60.

Διά να πληροφορηται ή Κυβέρνησις περί της άκριβοῦς τηρήσεως του διδακτικού σχεδίου της διδασκαλίας και της πειθαρχίας εις τά έλληνικά σχολεία, θέλουν γίνεσθαι κατ' έτος επισκέψεις αυτών καθ' όλους τούς Νομούς, συμπιπτούσας καθ' όσον τó δυνατόν με τας εξέτασεις εις τó τέλος του έτους.

Αί επισκέψεις αύται ανατίθενται εις τούς γυμνασιάρχας των πλησιεστέρων εις τά έλληνικά σχολεία κειμένων γυμνασίων, λαμβάνοντας περιοδείας άποζημιώσιν.

Άλλ' άν τó έλλ. σχολείον είναι συνδεδεμένον με γυμνάσιον ό στελλόμενος διά να επισκεφθῃ τούτο, έπεσκέπτεται και εκείνο συγχρόνως.

Άρθρον 61.

Άμα φθάση εις τόν τόπον του έλληνικού σχολείου ό επισκεπτόμενος χρεωστει να συνεννοηται άμέσως μετά του σχολάρχου ή της έφορείας, και να έρωτα αυτούς, περί της προόδου και των άναγκών του σχολείου. Μετά ταύτα θέλει επισκέπτεσθαι έκάστην τάξιν του έλληνικού σχολείου, συνοδευόμενος από τόν σχολάρχην και τά μέλη της έφορείας, θέλει πληροφορείσθαι άκριβώς, περί των μεθόδων της παραδόσεως, θέλει διδαι εις τούς μαθητάς αυτούς έγγραφα πρόβλήματα, θέλει θεωρεί τας έπ' αυτών έργασίας των και διανέμει κατά τó δοκοῦν έπαινον ή ψόγον εις έκαστον.

Άρθρον 62.

Εν τέλει θέλει συνδιαλέγεσθαι μεθ' όλων των διδασκάλων και της έφορείας, περί των γενομένων παρ' αυτού παρατηρήσεων, τας οποίας δι' αναφοράς θέλει καθυποβάλλει εις τήν επί των Εκκλησιαστικών Γραμματείαν.

Άρθρον 63.

Η διοίκησις θέλει επίσης άσκει την νομίμως εις αυτήν ανήκοντα άνωτάτην επιτήρησιν επί των έλλ. σχολείων.

B. Περί των γυμνασίων.

ΤΜΗΜΑ VIII.

Γενικοί όρισμοί.

Άρθρον 64.

Σκοπός του γυμνασίου είναι ή περαιτέρω ανάπτυξις, της εις τά έλληνικά σχολεία προκαταρκτικής εκπαιδεύσεως καθ' όλους τούς κλάδους, και κυρίως ή προπαρασκευη των μαθητών ότοι μέλλουν να σπουδάσωσιν άνωτέρας επιστήμας εις τó πανεπιστήμιον.

Άρθρον 65.

Τó γυμνάσιον πλήρες όν σύκειται από 4 τάξεις, ώστε ή εις τó πανεπιστήμιον μετάδασις από τήν τετάρτην μόνον τάξιν δύναται να γίνη.

Άρθρον 66.

Όσαι πόλεις έχουσιν πλήρες έλληνικόν σχολείον δέν δύνανται δε εξ ιδίων να συστήσωσιν και πλήρες γυμνάσιον, δύνανται να συστήσωσιν μίαν ή και 3 γυμνασίου τάξεις, άλλ' οι μαθηταί χρεωστοῦν τότε να διατρέξωσιν τήν άνωτάτην ή τετάρτην τάξιν εις πλήρες τι γυμνάσιον διά να μεταβώσιν εις τó πανεπιστήμιον. Εις έκαστον γυμνάσιον θέλουν διορίζεσθαι πέντε καθηγηταί, δηλ. εις διά τήν μαθηματικήν εις όλας τας τάξεις, και τέσσαρες διά τά λοιπά μαθήματα ούτως, ώστε εις δύο να ήναι άνατεθημένη ή διδασκαλία των κλασικών γλωσσών και της φιλολογίας αυτών, εις ένα ή γαλλική, ή ιστορία και γεωγραφία, και εις τόν έτερον ή της φυσικής ιστορίας, φυσικής, χημείας, άνθρωπολογίας και φιλοσοφίας· προσδιορίζόντων όμως πάντοτε άκριβέστερον τά περί της τοιαύτης διαιρέσεως των έγκρίσει της

§. 12.

Ορμώμενοι από τὸ ἀκόλουθον ἀξίωμα, ὅτι οἱ δασονόμοι συνήθως, ἐν ὅσῳ δὲν ἤθελον προδικασθῇ εἶναι καλὸν νὰ μένωσιν εἰς τὰς θέσεις των ἐπεὶ δὴ τὸ ὄφελος τῆς ἐξω δασονομικῆς ὑπηρεσίας στήνεται κυρίως εἰς τὴν ἀκριβῆ γνῶσιν τῶν τοπικῶν σχέσεων καὶ εἰς τὴν ἀδιάκοπον τοπικὴν πείραν, θεωροῦντες ὅμως ἐν ταύτῳ καὶ τὰς δικαίας ἀπαιτήσεις περὶ τῆς αὐτῆς ἐξέσεως τοῦ μισθοῦ, τὰς ὁποίας ἤθελον ἔχει ἐν τοιαύτῃ περιστάσει οἱ ὑπηρετοῦντες διὰ τῆς σταθερᾶς καὶ πιστῆς διαχειρίσεως τῆς ὑπηρεσίας των, προσδιορίζομεν διὰ τὴν κατηγορίαν τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς μὴν ἐπαύξηνσιν τῶν χρηματικῶν ἀποδοχῶν των γενομένην βαθμυδὸν κατὰ κλάσεις.

§. 13.

Ἀλλὰ διὰ νὰ χρησιμεύσῃ συγχρόνως ἡ βαθμυδὸν αὐτῇ ἐπαύξει τοῦ μισθοῦ εἰς ἐμψύχωσιν καὶ ἀμοιβὴν δις τοὺς κατὰ συνέχειαν καὶ πιστῆς ὑπηρεσίας, ὁρίζομεν ὅπως, ὅσοι τῶν ὑπηρετούντων φανοῦν ἐνοχοὶ πλημμελημάτων, παραβάσεων καὶ παραμελήσεων, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, υποβληθῶσιν εἰς δικαστικὴν ἐξέτασιν καὶ παιδεῖαν ἢ εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν, οἱ τοιοῦτοι νὰ μὴ δύνανται κατ' ἐκεῖνο τὸ ἔτος ἢ καὶ εἰς περισσότερα νὰ προσδεύσων εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ μισθοῦ, πρὸς παιδεῖαν των.

§. 14.

Ἀλλ' εἰς τὸ κατώτερον προσωπικὸν τῆς ὑπηρεσίας, δηλαδὴ τῶν βοηθῶν ἀρχιφυλάκων, καὶ φυλάκων, καθόσον ἀφορᾷ τὸ περὶ μισθοῦ αὐτῶν, διορίζονται δύο κλάσεις· μόνον δὲ οἱ δεικνύοντες ἀξιοσύνην καὶ πίστιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἡμποροῦν νὰ ἀναβῶσι καὶ εἰς ἀνωτέραν κλάσιν μισθοῦ παρομοίᾳ ἐφαρμογῇ τοῦ §. 13 εὐρίσκει χώρον καὶ εἰς τοὺς ὑπηρετάς αὐτοὺς, ἐν καιρῷ τοιούτων περιστάσεων.

§. 15.

Ὅθεν προσδιορίζομεν τὰς τακτικὰς ἐτήσιους μισθοδοσίας τοῦ ἐξω ὑπηρεσίαν προσωπικοῦ ὡς ἀκολουθῶς.

α'. Διὰ τὸν δασάρχην κατὰ μῆνα 250 δραχ. καὶ ἱπποφύλακον διὰ 2 ἱπποὺς, μετ' ἀποδείξεως, ὅτι ἔχει τῷ ὄντι αὐτοῦς, συμπεριλαμβανομένων εἰς τὴν μισθοδοσίαν αὐτὴν καὶ ὅλων τῶν γραφικῶν ἐξόδων· ἐν ἐλλείψει δὲ δημοσίου οἰκήματος διὰ τὴν ἀπόθεσιν τοῦ γραφείου, θέλει ἐγκριθῇ μία ἀνήκουσα ἀποζημίωσις εἰς χρήματα·

β'. Διὰ τὸν δασονόμον III. τάξ. κατὰ μῆνα δραχ. 130
γ'. » II » » » 140
δ'. » I » » » 160

Ἡ ἱπποφορβὴ ἐνὸς ἱπποῦ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, τοῦ ὁποίου ἡ ὑπαρξίς πρέπει νὰ ἀποδειχθῇ, ὡσαύτως καὶ αἱ λοιπαὶ αἱ μέχρη τοῦδε ὑπάρχουσιν περιπλέον ἀπολαύσεις ἐμπεριέχονται ἤδη εἰς τὴν χρηματικὴν αὐτὴν καὶ κυρίαν ἀποδοχὴν.

Ὅπου εὐρίσκονται δημόσια κτίρια, θέλει κρατεῖται ἡ ἐπὶ τούτῳ πρότερον ἐγκριθεῖσα ἀποζημίωσις διὰ τὸ δημόσιον ταμίον·

ε'. Διὰ τὸν δασονομ. βοηθὸν II. τάξ. κατὰ μῆνα δραχ. 80
ς'. » I. » » » 100
ζ'. ἀρχιφύλακα II. » » » 50
η'. » I. » » » 60
θ'. δασονομ. φύλακα I. » » » 35
ι. » II. » » » 30

§. 16.

Τὰ ἀναγκαῖα ξύλα πρὸς οἰκιακὴν χρῆσιν τῶν δασονομικῶν ὑπαλλήλων, συγχωρεῖται νὰ κόπωνται δωρεᾷ ἀπὸ τὰ δημόσια δάση· δὲν ἐγκρίνεται ὅμως κατ' οὐδένα λόγον ἀποζημίωσις ἐξόδων ξυλεύσεως καὶ μετακομίσεως· καὶ πρὸς τούτοις ἀπαγορεύεται ἡ εἰς πᾶν ἀπολαβὴ αὐτῇ νὰ ἐκτείνεται· ἐπέκεινα

τῆς οἰκιακῆς ἀνάγκης ἢ νὰ χρησιμεύῃ εἰς βιομηχανικὸν ἔργον, ἢ διὰ νὰ πωλῆται ἢ νὰ δίδεται εἰς ἄλλους μέρος τῶν κοπτομένων ξύλων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ III.

Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

§. 17.

Πρὸς ἐντελῆ στερῶσιν καὶ συμπλήρωσιν τῆς νέας δασονομικῆς διευθύνσεως πρέπει νὰ συντεθῶσιν εἰδικαί σαφεῖς ὁδηγίαι περὶ ὑπηρεσίας ὅλων τῶν χρεῶν τοῦ δασονομικοῦ ἐφόρου, καθὼς καὶ πάσης τάξεως τῶν ἐξωτερικῶν ἐκτελεστικῶν ὑπαλλήλων καὶ νὰ κοινοποιηθῶσιν εἰς αὐτοὺς.

Κατὰ τοῦτο θέλει λάβει φροντίδα ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. ματεία, ὥστε νὰ περιέχεται εἰς τὰς ὁδηγίας ὅλη ἡ δυνατὴ ἀπλότης καὶ νὰ ἀποφεύγωνται κατὰ δύναμιν αἱ γραφικαὶ ἐργασίαι εἰς τοὺς ἐξωτερικοὺς δασονομικοὺς ὑπαλλήλους.

§. 18.

Ἐν τούτοις καὶ μέχρις ὅτου ἐγκριθῶσι παρ' Ἡμῶν αἱ νέαι ὁδηγίαι τῆς ὑπηρεσίας, θέλουν μένει εἰς ἐνέργειαν αἱ μέχρι τοῦδε ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις.

§. 19.

Ὡς ἱκανὸς τῆς δασονομικῆς ὑπηρεσίας θεωρεῖται ὅστις ἔχει ὑπόληψιν τιμιότητος, καλῆς διαγωγῆς καὶ τὰς ἀπαιτούμενας σωματικὰς ιδιότητας, καθὼς καὶ τὰς εἰδικὰς ἀναγκαίας διὰ τὴν προκείμενην θέσιν.

Κατὰ λόγον τοῦ εἴδους καὶ τῆς σημαντικότητος τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἐξωτερικοῦ δασονομικοῦ ὑπαλλήλου, προσδιορίζομεν μερικώτερον καὶ ἰδιαιτέρας ιδιότητας καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ ὡς ἀκολουθῶς.

α'. Ὁ δασονομικὸς φύλαξ ἡμπορεῖ νὰ διορισθῇ ἐκ τῶν ἐντοπίων, ἐκείνος ὅστις ἠγωνίσθη εἰς τὸν ὑπὲρ πατρίδος ἀγῶνα, ἢ ὅστις ἐτελείωσεν ἐντίμως εἰς τὸ στράτευμα τὸν γρόνον τῆς ὑπηρεσίας του καὶ ἤξυρε νὰ ἀναγνώσκῃ καὶ νὰ γράφῃ.

β'. Ἀρχιφύλαξ ἡμπορεῖ νὰ διορισθῇ, ὅστις διαπρέψεν ὡς δασονομικὸς φύλαξ εἰς τὴν ἐπιστάσιν τῶν δασῶν καὶ εἰς τὰς καλλιεργικὰς ἐργασίας, καὶ συνεισέφερε πρὸς τούτοις πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ τόπου· ἢ ὅστις ἡμπορεῖ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἔχει γνώσεις τῶν βοηθητικῶν ἐπιστημῶν τῆς δασονομίας.

γ'. Δασονομικὸς βοηθὸς ἡμπορεῖ νὰ διορισθῇ, ὅστις ἡμπορεῖ νὰ κρατῇ ἀλληλογραφίαν περὶ τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἔχει γνώσεις τῶν βοηθητικῶν ἐπιστημῶν τῆς δασονομίας, ὥστε νὰ ἡμπορῇ νὰ ἐκτελῇ τὴν συνήθη ὑπηρεσίαν ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ δασονόμου.

δ'. Δασονόμος ἡμπορεῖ νὰ διορισθῇ ὅστις εἶναι εἰς στάσιν νὰ ἀποδείξῃ τὰς ἐν τῷ §. 19 β. καὶ γ'. διαλαμβανόμενας γνώσεις καὶ ιδιότητας.

ε'. Δασάρχης ἡμπορεῖ νὰ διορισθῇ ὅστις ἔχει ἱκανότητα εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῶν δασονομικῶν ἐπιστημῶν καὶ μετῆλθε πρακτικῶς τὴν τέχνην ταύτην πολὺν καιρὸν, ἰδίως μετ' ἐκείνου δασονόμου.

§. 20.

Ἐπειδὴ ὁ δασονομικὸς κλάδος εἰς τὸ Βασιλεῖον Μας εὐρίσκειται ἀκόμη εἰς τὴν γέννησίν του, καὶ ἡ διαδοχικὴ ἀναγεννήσις τῶν φθαρέντων δασῶν καὶ ἡ καλλιέργεια αὐτῶν ἀπαιτοῦν ἰδιαιτέρως πραγματικὰς γνώσεις, θέλομεν φροντίσει νὰ συντεθῇ εἰς τὴν ἐλληνικὴν ἐγχειριδίων δασονομικὸν ἀνάλογον μετὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, καὶ διδασκτικὸν βιβλίον περὶ τῶν διαφορῶν ἐντοπίων δένδρων, ὥστε διὰ τούτου νὰ ἔχουν οἱ ἐντόπιοι τὰ μέσα νὰ συνδέωσι τὰς ἐκ τούτων ποριζόμενας γνώσεις, μετὰ τὴν πρακτικὴν πείραν, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ ἡμποροῦν νὰ προχωρῶσιν εἰς ἀνωτέρας θέσεις.

§. 21.

Ὁ παρὼν δασονομικὸς διοργανισμὸς θέλει ἐμῇ εἰς ἐνέργειαν

Άρθρ. 72.

Διὰ νὰ δύναται ὁ μαθητὴς, εἰσερχόμενος εἰς τὸ πανεπιστήμιον, νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν προκειμένων σπουδῶν, ἐκάστη σχολὴ μέλει συντάττει σύντομον καὶ περιεκτικὴν διδασκαλίαν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ, τῆς σχέσεως καὶ τῆς μεθόδου τῶν εἰς αὐτὴν ἀνηκουσῶν ἐπιστημῶν, ἥ δὲ διδασκαλία αὕτη θέλει δίδεσθαι εἰς ἕκαστον μαθητὴν ὅταν ἐγγράφηται.

Άρθρ. 73.

Εἰς ἕκαστον μαθητὴν θέλει δίδεσθαι κατ' αἰτησίν του μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς σπουδῆς αὐτοῦ ἐνσφράγιστον ἀποδεικτικόν, περιέχον·

α. Ὄνομα, ἡλικίαν, τόπον γεννήσεως τοῦ μαθητοῦ.

β. Ὄνομα τοῦ γυμνασίου εἰς τὸ ὁποῖον ἐσπούδασεν, ἀναφερομένων τῶν ἀποδεικτικῶν περὶ τοῦ χρόνου, τῶν προόδων, καὶ τῆς διαγωγῆς αὐτοῦ, ἢ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων, τὰς ὁποίας ὑπέστη κατὰ τὴν εἰσὸδον αὐτοῦ εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

γ. Ὄνομα τοῦ λυκείου, ἂν ποτε ἐσπούδασεν εἰς τοιοῦτον.

δ. Ὅτι διετέλεσε τὸν ὠρισμένον καιρὸν εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

ε. Ἀποδεικτικὸν ἡθῶν.

ς. Ἀποδεικτικὸν ἐπιμελείας.

Εἰς τὸ δεξιὸν μέρος θέλει φέρεи τὴν σφραγίδα καὶ ὑπογραφήν τοῦ Πρυτάνεως, εἰς δὲ τὸ ἀριστερὸν τοῦ σημαντορος τῆς ἀνηκούσης σχολῆς, καὶ τὴν ὑπογραφήν τοῦ γραμματέως.

Τὸ περιεχόμενον τῶν ἀποδεικτικῶν τούτων θέλει ἐγγράφεσθαι εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον κρατούμενον ὑπὸ τοῦ γραμματέως, ἐπιτηροῦντος ἀμέσως τοῦ Πρυτάνεως, ὅστις ἀριθμεῖ καὶ μονογραφεῖ, καὶ διατηρεῖ αὐτὸ μυστικόν, καθόσον ἀφορᾷ τὴν περὶ ἡθῶν καὶ ἐπιμελείας μαρτυρίαν· ὁ ἀπωλέσας τὸ πρωτότυπον ἀποδεικτικὸν δύναται νὰ λάβῃ αὐτὸ ἐκ τοῦ βιβλίου τούτου.

Άρθρ. 74.

Εἰς ἕκαστον ἡμεδαπὸν ἐπιτρέπεται νὰ φοιτᾷ εἰς ξένα πανεπιστήμια, ἂνευ ἰδιαίτερας ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ἂν ποτε ζητήσῃ διπλῶν ὑπηρεσίαν, ὑποχρεοῦται ν' ἀποδείξῃ, ὅτι διέμεινε εἰς τὸ ξένον πανεπιστήμιον τὸν εἰς τὸ παρὸν διαταγμα ὀριζόμενον χρόνον, καὶ προσέτι ἐν ἔτος τούλάχιστον εἰς τὸ πανεπιστήμιον τῆς Ἑλλάδος.

Η'. Περὶ τῆς διαρκείας τῶν ἐξαμήνων περιόδων, τῶν ἐγγραφῶν καὶ τῶν διδάκτρων.

Άρθρ. 75.

Ἐκτὸς τῶν κυριακῶν καὶ τῶν διατεταγμένων ἑορτῶν δὲν γίνεται καμμία διακοπὴ τῶν μαθημάτων.

Αἱ φθινοπωριναὶ ἀναχωραὶ διαρκοῦν ἀπὸ 15 Ἰουλίου ἕως 17 Σεπτεμβρίου π. ε., καὶ τοῦ Πάσχα, ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς μεγάλης ἐβδομάδος μέχρι τῆς δευτέρας τῆς μετὰ τὸ Πάσχα ἐβδομάδος.

Άρθρ. 76.

Καθῆκον τῶν μαθητῶν ὑπάρχει ἀμέσως μετὰ τὰς ἀναχωρὰς νὰ παρευρίσκωνται τακτικῶς κατὰ τὰς ὀρισθείσας ἐποχὰς εἰς τὴν πόλιν τοῦ πανεπιστημίου, καὶ νὰ διαμένωσι μέχρι τοῦ τέλους τῶν μαθημάτων.

Άρθρ. 77.

Τῶν μαθητῶν ὅσοι παρέβησαν τοὺς ὅρους τούτους, θέλει ἀφαιρεῖσθαι ἡ ἐξαμηνία, καθ' ἣν ἦσαν ἀπόντες, ἀπὸ τὸν ὠρισμένον τῆς σπουδῆς καιρὸν.

Άρθρ. 78.

Ἐκαστος μαθητὴς, θέλων ν' ἀκολουθήσῃ τι μάθημα, χρεωστὶ εἴτε ἀμέσως, ἢ τὸ πολὺ μετὰ τὰ δέκα πρῶτα μαθήματα, νὰ ἐγγράψῃ ἰδιοχείρως τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸ διὰ τὴν ἐγγράφην τῶν σπουδάζοντων νέων ὠρισμένον βιβλίον, καὶ τότε θέλει λαμβάνει τὸ γραμματίον διὰ προσδιορισμένην θέσιν ἐντὸς τοῦ

θαλάμου τῆς παραδόσεως· εἰς δὲ τὸν παραμελοῦντα τὴν ἐγγράφην ταύτην δὲν ἐπιτρέπεται νὰ φοιτᾷ ἐπέκεινα εἰς τὴν παράδοσιν.

Άρθρ. 79.

Ἐκαστος μαθητὴς ὀφείλει, καταγραφόμενος διὰ μάθημά τι, νὰ προαποτίνῃ τὰ διδάκτρα εἰς τὸν γραμματέα τοῦ πανεπιστημίου. Οἱ δὲ καθηγηταὶ ὑποχρεοῦνται ἀμέσως μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐγγραφῶν νὰ παραδίδωσιν εἰς τὸν γραμματέα τοῦ πανεπιστημίου τοὺς καταλόγους τῶν μαθητῶν αὐτῶν, σημειοῦντες ἐκείνους, ὅσους ἀπήλλαξαν τῆς ὑποχρεώσεως τῶν διδάκτρων.

Οὗτος ἔχει χρέος νὰ ἐνεργήσῃ ἐγκαίρως κατὰ τῶν μὴ ἀποτισάντων καὶ νὰ συνάξῃ ἐξ ἐπαγγέλματος τὰ καθυστερήσαντα διδάκτρα μέχρι τοῦ μέσου τῆς ἐξαμηνίας. Ἄν δὲ τὰ ἀναγκαστικά μέσα ἀποβῶσιν ἀνωφελῆ, δὲν δίδεται εἰς τοὺς μὴ ἀποτίσαντας τὸ κατὰ τὴν ἐξοδὸν αὐτῶν πιστοποιητικόν.

Άρθρ. 80.

Δικαίωμα ἀπαιτήσεως ἀπαλλαγῆς τῶν διδάκτρων ἔχει ἕκαστος ἐντόπιος μαθητὴς, δυνάμειος ν' ἀποδείξῃ διὰ νομίμου καὶ κατὰ τύπους συντεταγμένου ἐγγράφου τὴν ἀληθῆ καὶ παντελῆ αὐτοῦ ἐνδειαν.

Οἱ ὑπότροφοι ἀπαλλάττονται τῶν διδάκτρων.

Τὸ ἐγγράφον τοῦτο πρέπει νὰ περιέχῃ·

α. Ὄνομα καὶ κατοικίαν τοῦ αἰτούντος.

β. Κατάστασιν ἢ ἐπάγγελμα τῶν γονέων.

γ. Ἄν ὁ πατὴρ ἢ μήτηρ ἢ οἱ δύο ἀπέθανον.

δ. Τὸν ἀριθμὸν τῶν ζώντων ἀδελφῶν καὶ ἂν οὗτοι ἔχωσι τὰ πρὸς τὰ ἑλὼν ἢ ὄχι.

ε. Τὴν ποσότητα τῆς περιουσίας τοῦ αἰτούντος καθόσον αὕτη ὑπάρχει γνωστή.

ς. Τὴν ἐκ μισθῶν κλ. πρόσδοον.

ζ. Τὴν ποσότητα τῶν χρεῶν αὐτοῦ.

Άρθρ. 81.

Ὅστις μαθητὴς ἐπὶ τῇ βάσει ταιούτου ἀποδεικτικοῦ ζητῇ τὴν τῶν διδάκτρων ἀπαλλαγὴν, θέλει κατὰ τὴν ἐγγράφην αὐτοῦ παρουσιάζει αὐτὸ εἰς ἕκαστον τῶν καθηγητῶν εἰς τοῦ ὁποίου τὸ μάθημα καταγράφεται καὶ περιμένει τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ περὶ τοῦ ἂν ἡ αἴτησις αὐτοῦ ἐκρίθῃ ἀποδεκτή.

Θ'. Περὶ τῆς χρήσεως τῶν συλλογῶν κτ.λ. τοῦ πανεπιστημίου.

Άρθρ. 82.

Οἱ μαθηταὶ ἐγγραφόμενοι ἀποκτῶσι τὸ δικαίωμα νὰ μεταχειρίζωνται ὅλας τὰς συλλογὰς καὶ λοιπὰ ἀντικείμενα τοῦ πανεπιστημίου, ὅσα συντείνουσιν εἰς τὴν πρόσοδον τῆς ἐκπαιδεύσεως αὐτῶν, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο θέλουσιν ἀκολουθεῖ τὰς περὶ αὐτῶν διατάξεις.

Ι'. Περὶ τῶν σχέσεων τῶν μαθητῶν πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ πανεπιστημίου καὶ τῶν καθηγητῶν αὐτοῦ.

Άρθρ. 83.

Τῶν καθηκόντων τοῦ πρυτάνεως καὶ τοῦ συμβουλίου τοῦ πανεπιστημίου προσέτι δὲ καὶ τῶν σημαντόρων ὡς πρὸς τοὺς μαθητὰς ὑπάρχουσι.

α) Ἡ ἐγγράφῃ τῶν μαθητῶν καὶ ἡ ἐξέτασις τῶν δι' αὐτὴν ἀπαιτουμένων.

β) Ἡ ἐκδοσις τοῦ κατὰ τὴν ἐξοδὸν αὐτῶν ἀποδεικτικοῦ.

γ) Ἡ ἐπιτήρησις τῆς ἐπιμελείας, ἡθικότητος καὶ θρησκευτικῆς διαγωγῆς τῶν μαθητῶν.

δ) Τὰ χρεῖα συμβιβαστῶν καὶ διαιτητῶν εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις αὐτοὺς ἀφορώσας, εἰς ὑποθέσεις τιμῆς καὶ ὕβρεων μεταξὺ τῶν μαθητῶν, καθόσον γενικαὶ ἀστυνομικαὶ διατάξεις δὲν προσβάλλονται δι' αὐτῶν.

θέλει εἶσθαι μέλος αὐτοῦ, εἰδὲ εὐρίσκονται περισσοί, ἐκλέγει ἐξ αὐτῶν τὸ δημοτικὸν συμβούλιον.

6. Τὸ ἀδελφάτον ἔχει τὴν ἀμεσον διοίκησιν τοῦ ἀγαθοεργοῦ καταστήματος κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ 116 ἄρθρου τοῦ περὶ δήμων νόμου.

7. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἐκάστου ἔτους, καὶ πρὶν συνταχθῇ ὁ γενικὸς διοικητικὸς προϋπολογισμὸς, τὸ ἀδελφάτον χρεωστεῖ νὰ συντάξῃ προϋπολογισμὸν τῶν εἰσοδημάτων καὶ τῶν ἐξόδων τοῦ ἀγαθοεργοῦ καταστήματος. Τὸν προϋπολογισμὸν τοῦτον καθυποβάλλει εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ τὸν συζητεῖ, καὶ ἀφοῦ τὸν ἐγκρίνῃ τὸν συμπαραλαμβάνει εἰς τὸν γενικὸν μὲν προϋπολογισμὸν, ἀλλ' εἰς ἰδιαιτέρον κεφάλαιον.

8. Ἐὰν τὸ ἀγαθοεργὸν κατάστημα ἀνήκῃ εἰς δύο, ἢ περισσότερους δήμους, ὁ προϋπολογισμὸς συζητεῖται ἀπὸ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τοῦ προέχοντος δήμου, καὶ μετὰ τοῦτο πέμπεται ὑπὸ τοῦ δημάρχου εἰς τὴν διοίκησιν τῶν λοιπῶν δήμων, διὰ νὰ ἐγκριθῇ ὡσαύτως· τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῶν ἄλλων δήμων θέλει ζητήσῃ περὶ τούτου γνώμην τοῦ ἀπὸ τὸ μέσον αὐτῶν ἐκλεχθέντος μέλους τοῦ ἀδελφάτου, ὅταν οἱ δήμοι δὲν συμφωνήσουν κατὰ τοῦτο, τότε ν' ἀποφασίζῃ ὁ διοικητὴς τὰς τυχόν διαφορὰς, συγχρόνως μὲ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως, περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ.

9. Μετὰ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ παρὰ τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς, ὁ ἀνήκων δήμαρχος ἐκδίδει τὰ ἐντάλματα περὶ τῆς δαπάνης τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, ἀφοῦ πρῶτον συναποφασίσουν καὶ τὰ ἄλλα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς καὶ γίνῃ πρᾶξις ἐγγραφῆς εἰς τὸ βιβλίον τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς.

10. Ἐὰν τὸ ἀγαθοεργὸν κατάστημα ἀνήκῃ εἰς περισσότερους δήμους τὰ ἐντάλματα ἐκδίδονται πρὸς τοὺς εἰσπράκτορας τῶν μετεχόντων δήμων ἀναλόγως τῆς μερίδος ἐκάστου.

11. Πᾶσα δαπάνη γεννυμένη κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἀδελφάτου εἶναι εἰς χάριν οὗ τινος διατάξῃ ἢ ἐκκαμὲν αὐτή.

12. Ἐὰν τὸ ἀγαθοεργὸν κατάστημα ἔχῃ ἀκίνητον περιουσίαν ἐκτεταμένην ἐκτελεῖται τὸ ἄρθρον 115 τοῦ περὶ δήμων νόμου.

13. Ἐὰν ἡ περιουσία του ᾖ μικρὰ ἀρκεῖ εἰς ἐπιστάτας, ὅστις διορίζεται ἀπὸ τὸ ἀδελφάτον κατ' ἐγκρίσιν τοῦ διοικητοῦ, καὶ διατελεῖ ὑπὸ τὰς διαταγὰς του.

14. Αἱ δωρεαὶ ὅσαι γίνονται εἰς τὰ ἀγαθοεργὰ καταστήματα, εἴτε αὐτομάτως, εἴτε διὰ προσκλήσεων ἐνὸς τοῦ λογιστικοῦ ἔτους, ἐγγράφονται εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦ ἀδελφάτου καὶ ὑπογράφονται ἀπὸ τὰ μέλη. Μετὰ ταῦτα παραδίδονται εἰς τὸν δημοτικὸν εἰσπράκτορα, ὅστις πιστώνει εἰς τὰ βιβλία του τὸ κατάστημα.

15. Τὸ ἀδελφάτον δὲν ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ μεταχειρισθῇ τὰς δωρεὰς, ἢ συνεισφοράς ταύτας χωρὶς ψήρισμα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἐγκρίσιν τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς, καὶ χωρὶς νὰ καθυποβάλλῃ προϋπολογισμὸν, πρέπει δὲ νὰ ἐκτελεῖται πικνότε ὁ προσδιορισμὸς τοῦ δίδοντος μὲ ὅλην τὴν ἀκρίβειαν κατὰ τὴν δύναμιν τῆς δωρεᾶς.

16. Ἄν ἡ δαπάνη δὲν ᾖ κατεπείγουσα καὶ ἐγγίξῃ τὸ ἐπόμενον ἔτος, δὲν γίνεται ἰδιαιτέρος ὑπολογισμὸς διὰ τὰ δωρήματα, ἀλλὰ προσθέτονται ταῦτα εἰς τὸν καθολικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ νέου ἔτους ἐνδὲ τῇ θέσει περὶ ἀγαθοεργίας.

17. Οἱ ἄνωθεν ὁρισμοὶ ὡς πρὸς τοὺς τοὺς προϋπολογισμοὺς καὶ τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ εκπαιδευτικῶν καταστημάτων θέλουν ἐφαρμοσθῇ ἀναλόγως καὶ εἰς τὰ ἐκκλησιαστικά καὶ τεχνοσυμβούλια, καὶ εἰς τὰς τοπικὰς ἐφορίας τῶν σχολείων, διατηρουμένων ἀκριβῶς τοῦ σχηματισμοῦ καὶ τοῦ κύκλου τῆς ἐνεργείας τῶν διδχθέντων ἐν τοῖς ἄρθροις 114 καὶ 116.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ, ΕΤΟΣ 1836.)

18. Τὸ παρὸν διάταγμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως· ἡ Γραμματεία τῶν ἑσωτερικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1)13 Δεκεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐπιτηρήσεως τῶν δημοσίων ὁδῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην τῆς ἐν καλῇ καταστάσει διατηρήσεως τῶν διὰ τοιούτων δημοσίων δαπανῶν κατεσκευασθεισῶν ὁδῶν ἀπὸ Ἀθηνᾶς εἰς Πειραιᾶ καὶ ἀπὸ Ναυπλίου εἰς Ἄργος, ὁμοίως καὶ τῶν λοιπῶν τῶν εἰς ἄλλα μέρη τοῦ βασιλείου, καὶ θέλοντες νὰ λάβωμεν πρόνοιαν, ὥστε αἱ μὲν ἀποκατασταθῇσαι συγκοινωνίαι νὰ μὴ διακόπτονται, τὸ δὲ κράτος νὰ ἀπαλλάττεται ἀπὸ τὰ περιττὰ εἴσοδα τὰ πρὸς συντήρησιν τῶν ὁδῶν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν γραμματείας, καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Ἡ ἀμεσὴ ἐπιτήρησις τῶν δημοσίων ὁδῶν ἀποτίθεται πρὸς τὸ παρὸν μὲν εἰς δύο, ἀκολουθῶς δὲ καὶ κατὰ τὴν ἀνάγκην εἰς περισσότερους ἐπιστάτας, ἐκλεγομένους μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν πρώτων ἐλαφρῶν στρατευμάτων, καὶ ὑπαγομένους εἰς τοὺς ἀρμοδίους νομομηχανικοὺς. Εἰδικαὶ δὲ ὁδηγαὶ θέλουν προαδιαρρίθῃ τὰς χρᾶς τῶν ἐπιστάτων τούτων.

Ἄρθρ. 2.

Ἐλθόντι δὲ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν ὁδοφύλακας τόσον διὰ νὰ ἐπιμελῶνται τὴν ἐπισκευὴν τῶν ὁδῶν, ὅσον καὶ τὴν προφύλαξιν τῶν ἀπὸ πᾶσαν ἐνδεχομένην βλάβην.

Εἰς ἐκάστην δὲ ἀπὸ τὰς κατεσκευασθείσας δύο ὁδοὺς θέλουν διορισθῇ δύο ἐπιστάται.

Ἄρθρ. 3.

Τόσον οἱ ἐπιστάται, ὅσον καὶ οἱ ὁδοφύλακες, χαίρουσι τὰ αὐτὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα δίδουν οἱ νόμοι εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς δημοσίας ἀσφαλείας.

Οἱ ἐπιστάται ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ὀπλοφορῶσιν, οἱ δὲ ὁδοφύλακες φέρουσιν ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος πέταλον ἐπιγεγραμμένον α Βασιλικὸς ὁδοφύλαξ.

Ἄρθρ. 4.

Αἱ ὁδοὶ πρὸς τούτοις εὐρίσκονται καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνήκει τὸ δικαίωμα νὰ κρατοῦν καὶ νὰ καταμηνύουν τοὺς παραβάτας εἰς τὴν ἀνήκουσαν ἀρχὴν ἐντὸς τῆς περιφέρειας τῆς ὁποίας ἤθελε προξενηθῇ βλάβη τις εἰς τὰς ὁδοὺς ἢ εἰς τὰ παρ' αὐταῖς μνημεῖα· χρεωστοῦν δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ ἰδιῶται νὰ καταμηνύουν τὰ τοιαῦτα πταίσματα.

Ἡ κρατικὴ γίνεται τότε, ὅταν ὁ πταίστης δὲν ᾖ γινώσκων ἢ ᾖ γινώσκων μὲν γινώσκων, ἀλλὰ δὲν ᾖ ἀποκαταστημένος εἰς τὸν δήμον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐγένεν ἡ βλάβη· καὶ οἱ κρατηθέντες φέρονται εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰρηνοδίκην· εἰς δὲ τὴν ἐναντίαν περίπτωσιν καταμηνύουσι μόνον τὸν τρόπον τῆς παραβάσεως, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ παραβάτου.

Ἄρθρ. 5.

α.) Τὰ παραπάγια εἶναι προτιμωμένα διὰ τοὺς πιζοῦς,

ἐκάστην ἀμφισβήτησιν ὑποβαλλομένην εἰς τὴν ἀπόφασίν του εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον, καὶ ἐπιθέτει καὶ εἰς αὐτὸ καὶ εἰς τὰ πρωτόκολλα τὴν ἐπιστημὸν τοῦ ἐπικύρωτιν.

12. Ἀφ' οὗ ὅλα τὰ πρωτόκολλα τῆς ὁροθεσίας θεωρηθοῦν κατὰ τὸν ἄνω τρόπον καὶ σημειωθῶν αἱ ἀμφισβητήσεις, μεταβαίνει ὁ ἑπαρχος προσωρινῶς εἰς τὸν δῆμον ἐκεῖνον ὅπου ὑπάρχουν ἀμφισβητούμενα ὅρια, διὰ νὰ κάμῃ ἐπὶ τοῦ πεδίου τὰς ἐξετάσεις, ὅσαι θέλουν τὸν ὁδηγήσει διὰ νὰ ἀποφασίσῃ.

Πρὸς τοῦτο μεταβαίνει συνοδευόμενος ἀπὸ ἀμφοτέρων τὰς ὁροθετικὰς ἐπιτροπὰς ἐπιτοπίως, ὅπου κεῖνται αἱ ἀμφισβητούμεναι γραμμαὶ καὶ τὰ σημεία, ἀκούει καὶ καταγράφει εἰς πρωτόκολλον τοὺς ὑπὲρ καὶ κατὰ λόγους των, καὶ ἐκδίδει μετὰ ταῦτα τὴν ἀπόφασίν του ἐγγράφως, προσθέτων καὶ τὰς αἰτιολογίας.

Εἰς τὸν δῆμον, ὅστις δὲν ἤθελεν εὐχαριστιθῆ ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐπαρχοῦ, ἐπιτρέπεται ἡ ἐκκλησις εἰς τὸν Νομάρχην ἐντὸς 14 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐπαρχοῦ.

13. Ὁ Νομάρχης συζητεῖ τὰς ἀπαιτήσεις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πρωτοκόλλων, τὰ ὑποία περιέχουν τὰ ὑπὲρ καὶ κατὰ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν αἰτιολογιῶν τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐπαρχοῦ, καὶ ἐκδίδει τὴν ἀπόφασίν του, περιέχουσαν ἐπίσης τὰς αἰτιολογίας. Ἄν τὰ ἐγγράφα δὲν φαίνονται ἱκανῶς ἐντελῆ εἰς τὸν Νομάρχην, ὥστε νὰ ἐξάγῃ ἐξ αὐτῶν ἀπόφασιν ἐάσιμον, δύναται νὰ κάμῃ ἐπιτόπιον ἐπιθεώρησιν, καὶ νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς.

14. Ἄν αἱ ἀποφάσεις ἀμφοτέρων τούτων τῶν διοικητικῶν βαθμῶν ᾖναι σύμφωνοι, καθιστῶνται ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς δευτέρας ὑποχρεωτικαὶ καὶ ἐκκλησις ἐναντίον αὐτῶν δὲν ἐπιτρέπεται.

Ἀποφαινομένων τῶν δύο ἀποφάσεων, δύναται νὰ γίνῃ ἐντὸς 14 ἡμερῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς δευτέρας, ἐκκλησις εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Τὸ ἐγγράφον τῆς ἐκκλήσεως θέλει δίδεσθαι ἐντὸς τῆς ῥηθείσης προθεσμίας εἰς τὸν Νομάρχην, ὅστις θέλει τὸ διευθεῖν μεθ' ὅλων τῶν εἰς αὐτὸ ἀνηκόντων ἐγγράφων καὶ λοιπῶν ἐπισυναπτομένων εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἐσωτερικῶν.

15. Ἐπὶ ἐρίσει εἰς τὸν ἑπαρχὸν ἐπίσης καὶ εἰς τὸν νομάρχην, ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς διαδίκους δῆμους, νὰ ζητήσωσι τὴν διὰ διαιτητῶν ἀπόφασιν. Χρεώσται μάλιστα καὶ ὁ ἑπαρχὸς καὶ ὁ Νομάρχης νὰ πασχίζῃ εἰς τὸ νὰ καταπειθῇ αὐτοὺς νὰ προτιμῶν τὸ μέσον τοῦτο πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἀργοποριῶν καὶ ἐξόδων. Ἄν ἡ δίκη γίνεται κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον, ἐκλέγει ἕκαστος τῶν δύο διαδίκων δῆμων ἀπὸ ἑνα διαιτητὴν ἀπὸ τοὺς πλησιεστέρους μὴ διαδίκους δῆμους, καὶ ὁ ἑπαρχὸς ἢ ὁ Νομάρχης (ἂν δηλ. ἡ συνυπόσχεσις ᾖναι α'. ἢ β'. βαθμοῦ) τὸν τρίτον, ὡς ἐπιδιαιτητὴν. Τὸ δικαστήριον τοῦτο τῶν διαιτητῶν συζητεῖ τὴν ὑπόθεσιν τῶν ἀμφισβητούμενων ὁρίων, καὶ ὅλας τὰς τοπικὰς περιστάσεις ἐπιτοπίως καὶ δόσαν τὸν κατὰ νόμον ὅρκον ἀποφασίζει κατὰ συνείδησιν. Ὁ ὅρκος καὶ ἡ ἐγγράφῃ τῆς συνυποσχέσεως εἰς Πρωτόκολλον γίνεται ἐνώπιον τοῦ ἀνήκοντος Εἰρηνοδίκου· ἐκκλησις τῆς συνυποσχέσεως δὲν γίνεται.

Μετὰ τὰς ἀποφάσεις τῶν ἑπαρχῶν καὶ Νομαρχῶν (ἄρθ. 12 καὶ 15) σημειοῦνται προσωρινῶς ἐπὶ τοῦ πεδίου τὰ οὕτω προσδιορισθέντα ὁροθετικὰ σημεία, ὡς ῥεῖθη ἄνω εἰς τὸ ἄρθ. 6.

16. Ἄμα λάβῃ ἐντελὲς πέρας ἡ ἐργασία τῆς ὁροθεσίας εἴτε διὰ συμβιβασμοῦ μεταξὺ τῶν δῆμων, εἴτε διὰ συνυποσχετικοῦ, εἴτε διὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 12, 13 καὶ 14 ῥηθείσων ἀρχῶν, ὅλα τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 6 καὶ 12· προσωρινῶς σημειωθέντα διὰ τῶν ἐπιτροπῶν τῶν δύο δῆμων ὁροθετικὰ σημεία, θέλουν σημειωθῇ θετικῶς καὶ ὀριστικῶς δι' ὁροθετικῶν

λίθων, καὶ θέλει συντεθῇ περὶ τούτου πρωτόκολλον· οἱ λίθοι οὗτοι πρέπει νὰ ᾖναι πελεκημένοι, καὶ θέλουν φέρει σημεῖον τι ἰδιαίτερον.

17. Ὅλα τὰ ἐγγράφα τῆς ὁροθεσίας θέλουν κατατιθεσθαι καὶ διατηρεῖσθαι εἰς τὸ Γραρεῖον τοῦ ἐπαρχοῦ, ὥστε ἐξ αὐτῶν νὰ δύναται ἐν περιπτώσει ἀμφισβολίων ἢ διενέξεων, νὰ ληρθῶσι διασαφήσεις, καὶ νὰ γίνηται ἀπόφασις.

Ἐκαστος δῆμος δύναται, ἂν τὸ ζητήσῃ, νὰ λάβῃ μετ' ἰδιά του ἐξόδα ἐπικυρωμένον αὐτῶν ἀντίγραφον, διὰ νὰ τὸ διατηρῇ εἰς τὰ δημοτικὰ ἀρχεῖα.

18. Προσδιορισθέντα ἅπαξ κατὰ τὰς παρούσας ὁδηγίας τὰ ὅρια ἐκάστου δῆμου, πρέπει νὰ διατηρῶνται καὶ καταφανῆ· πρὸς τοῦτο θέλει γίνεται ἐτησίως ἐπίσκεψις αὐτῶν, καὶ ἀναζήτησις τῶν ὁροθετικῶν λίθων. Ἡ ἐργασία αὕτη θέλει γίνεται ἀπὸ δύο μέλη τῶν δημοτικῶν Συμβουλίων τῶν γειτοριζόντων δῆμων κοινῶς, καὶ ἕκαστον τῶν μελῶν τούτων θέλει ἀναφέρει προφορικῶς εἰς τὸν ἴδιον δήμαρχον περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ὁρῶν καὶ τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς· ἀπωλεσθέντες ὅροι θέλουν ἀντικατασταθῆαι ἀμέσως ὑπὸ τῶν δύο μελῶν κοινῶς.

19. Τὰ ἐξόδα τῆς ἐπιδιωρθώσεως, ἀναπληρώσεως καὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν ὁρίων θέλουν γίνεσθαι ἀπὸ τοὺς συνορεύοντας δῆμους ἀνὰ δύο καὶ κατ' ἴσα μέρη. Διὰ τοῦτο ὁ λογαριασμὸς τῶν ἐξόδων τούτων θέλει κρατεῖσθαι πάντοτε ἰδιαίτερος.

Τὰ ἐξόδα τῆς οἱα τοῦ ἑπαρχοῦ, τοῦ Νομαρχοῦ, τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἢ τῶν διαιτητῶν συζητήσεως καὶ ἀποφάσεως, προσδιορίζονται κατὰ τὴν διατίμησιν τῆς Πολιτικῆς Διοικήσεως.

20. Αἱ παρούσαι ὁδηγαὶ θέλουν δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐξηγηθῇ ἀνηκόντως ὑφ' ἐκάστου ἐπαρχοῦ εἰς ὅλους τοὺς παρ' αὐτῷ συνελθόντας δημάρχους τῆς ἰδίας ἐπαρχίας, ὡς τοῦτο διατάχθη προηγουμένως περὶ τῶν ὁδηγίων ὡς πρὸς τὴν προικοδοτήσιν.

Ἐκαστος Νομάρχης καὶ ἑπαρχὸς θέλει ἐπαγρυπνοῦν ὑπὸ προσωπικὴν εὐθύνην διὰ τὴν ἀκριβῆ αὐτῶν ἐκτέλεσιν ἐντὸς τοῦ ὁρίου ἢ τῆς ἐπαρχίας του, φροντίζων ἰδίως ὥστε νὰ δίδωνται εἰς τοὺς δῆμους μετ' ἰδία αὐτῶν ἐξόδα ἄνθρωποι ἱκανοὶ διὰ νὰ κρατοῦν τὰ πρωτόκολλα τῆς ὁροθεσίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Μαΐου 1836.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 24.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 30 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ δημοτικῶν ὑποθέσεων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω ς Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες, ὅτι οἱ παραχωρηθέντες ἤδη εἰς τοὺς περισσότερους τῶν δῆμων τακτικοὶ πόροι δὲν εἶναι ἀνάλογον μετὰ τὰς χρεῖας των, καὶ ὅτι ἡ εἴσπραξις αὐτῶν ἡμπορεῖ νὰ βραδύνῃ·

Θεωροῦντες περὶ πλέον, ὅτι οἱ περισσότεροι δῆμοι ἔχουν ἀνάγκην διὰ τοῦτο ἐκτάκτων μέσων πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν χρεῶν των, καὶ διὰ τὸ κατεπεῖγον τούτων οἱ καταδειχθέντες κανονικοὶ τρόποι δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ προμηθεύσουν ἐγκαίρως τὴν ἀναγκαίαν βοήθειαν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
Αριθ. 55, (Παρελείφθη.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.
Αριθ. 56.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 16 Οκτωβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.
Περί μέτρων και σταθμών.

Ο Θ Ο Ν
Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες την γνώμην του Συμβουλίου της Επικρατείας περί μέτρων και σταθμών απεφασίσμεν και διατάττομεν τὰ ἑξῆς:
Ἄρθρ. 1.

Τὸ σύστημα τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν, τοῦ Βασιλείου θέλει εἶναι εἰς τὸ ἑξῆς τὸ μετρικόν.

Ἡ βάσις αὐτοῦ εἶναι τὸ γαλλικὸν μέτρον, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται πήχυς, καὶ εἶναι ἴσον μετὰ τὸ δεκάκις ἑκατομυριοστὸν μέρος τοῦ τόξου τοῦ μεσημβρινοῦ, τὸ ὁποῖον περιλαμβάνεται μεταξὺ τοῦ ἰσημερινοῦ καὶ τοῦ ἀρκτικοῦ πόλου.

Τὰ νέα μέτρα καὶ σταθμὰ θέλουσιν ἔχει τὴν ἐπωνομοσίαν «βασιλικά».

Ἄρθρ. 2.

Αἱ ὀνομασίαι καὶ ἀμοιβαίαι σχέσεις τῶν νέων μέτρων καὶ σταθμῶν προσδιορίσθησαν ὡς ἑφεξῆς:

Πίναξ τοῦ βασιλικοῦ συστήματος τῶν μέτρων

καὶ σταθμῶν.

Μέτρα μακροτήτων.

Γαλλ. ὄνομα.

Πήχυς Μέτρον
Παλάμη ἴση 1/10 τοῦ πήχους ὑποδεκάμετρον.
Δάκτυλος = 1/100 τοῦ πήχους ὑφεκατόμετρον.
Γραμμὴ = 1/1000 τοῦ πήχους ὑποχιλιόμετρον.

Μέτρα πορείας.

Στάδιον = 1000 πήχ. χιλιόμετρον.
Σχοινίς = 10000 » μυριομετρον.

Μέτρα ἐπιφανείας.

Τετραγωνικὸς πήχυς τετραγωνικὸν μέτρον.
Στρέμμα = 1000 τετραγ. πήχεις. τετραγ. χιλιόμετρον.
(decare).

Μέτρα στερεῶν καὶ ρευστῶν.

1. Γενικά.

Λίτρα = 1/1000 τοῦ κυβικοῦ πήχους, ἢ ἐν κυβικὸν ὑποδεκά-
[μετρον (λίτρα)]

(1. 1/3 λίτρας εἶναι ἴση μετὰ μίαν ὀκτῶν, ἢ
1. λίτρα ἴση μετὰ 3/4 τῆς ὀκτῶς.)

Κοτύλη = 1/10 λίτρας ὑποδεκάλιτρον.

Μύστρον = 1/100 λίτρας ὑφεκατόλιτρον.

Κύβος = 1/1000 λίτρας ὑποχιλιόμετρον.

2. Ἰδίως διὰ τὰ γεννήματα.

Κοιλὸν = 400 λίτρας, ἢ 1/10 κυβικοῦ πήχους. ἑκατόλιτρον.

Σ τ α θ μ ᾶ.

1. Διὰ πολύτιμα πράγματα.

Δραχμὴ ἴση μετὰ τὸ εἰδικὸν βάρος τοῦ κύβου ἢ 1/4000 λίτρας καθαροῦ ὕδατος, ἢ 1/40,000,000 κυβικοῦ πήχους (gramme).

Ὁβολός = 1/10 τῆς δραχμῆς ὑποδεκάδραχμον.

Κόκκος = 1/100 τῆς δραχμῆς ὑφεκατόδραχμον.

2. Διὰ τὰς συνήθεις πραγματείας.

Μνα = 1500 δραχ. ἢτοι 468 3/4 παλαιὰ δράμια, ἐν καὶ ἡμισυ χιλιόδραχμον.

3. Διὰ τὰς μεγάλας ποσότητας.

Τάλαντον = 100 μνᾶς Καντάριον (quintale).

Τόνος = 1000 μνᾶς Τόνος (tonneau).

Ἄρθρ. 3.

Ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν πρωτίστων τούτων μέτρων καὶ σταθμῶν, καὶ ἐκείνων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τὰ ὁποῖα ἦσαν μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἶναι ὡς ἑφεξῆς.

Ὁ βασιλικὸς πήχυς = 1,5432 τοῦ μικροῦ πήχους τῆς Κωνσταντινουπόλεως (α. καὶ β.).

Ἡ βασιλικὴ μνα = 1,4719 τῆς ὀκτῶς, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν 468 3/4 παλαιὰ δράμια (γ).

Ἡ βασιλικὴ λίτρα = 0,03015 τοῦ παλαιοῦ κοιλοῦ.

α) Ὁ βασιλικὸς τετραγωνικὸς πήχυς εἶναι ἐπομένως = 2381 □ πήχεις τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τὸ βασιλικὸν στρέμμα περιέχει 2381 τοιοῦτους □ πήχεις.

Τὸ δὲ παλαιὸν Πελοποννησιακὸν στρέμμα πρὸς 55 πήχεις ἑκάστη τῶν τεσσάρων πλευρῶν, ἢ 3025 □ πήχεις εἶναι ἐπομένως 1,27 τοῦ βασιλικοῦ στρέμματος, ἢ τὸ ἀνάπαλιν ἐν βασιλικὸν στρέμμα εἶναι = 0,787 τοῦ παλαιοῦ τούτου στρέμματος.

β) μικρὸς πήχυς Κωνσταντινουπόλεως, ὁ κοινότερος ἐνδεξέ λεγόμενος, εἶναι 0,648 βασιλ. πήχους.

Καὶ ὁ μὲν μέγας πήχυς τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀρσίν λεγόμενος = 0,669 Βασ. πήχους.

Εἰς τὰς τούτων εἶναι καὶ ἄλλος πήχυς ἐν χρήσει (ὅμως ἄνευ νομίμου τύπου), κατὰ τὸν ὁποῖον ἐργάζοντο μέχρι τοῦδε οἱ κατασκευασταὶ, ἀτίσται καὶ ξυλουργοὶ οὗτος ὁ πήχυς εἶναι = 0,75 τοῦ βασιλ. πήχους, καὶ ἐπομένως τὸ βασιλ. στρέμμα περιέχει 1778 τοιοῦτους πήχεις διότι ἑκάστης τούτων τετραγωνικὸς πήχυς ἐξισοῦται μετὰ 0,5625 τοῦ βασιλ. πήχους.

γ) Ἡ ἐκ 0,8533 τῆς μνᾶς.

δ) Τὸ παλαιὸν κοιλὸν = 33,166 λίτρας.

Ἄρθρ. 4.

Εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος πρέπει νὰ ὑπάρχη δι' ὅλα τὰ μέτρα καὶ σταθμὰ ἐν μόνον πρῶτον μίτρον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ συνίσταται ἐκ ῥάβδου χάλυβδος ἢ χαλκοῦ ἐπὶ τῆς ὁποίας θέλει σημειωθῇ τὸ μήκος τοῦ Β. πήχους. Παρόμοια τῷ πρωτοτύπῳ θέλουσιν σταλεῖ εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν διοικήσεων καὶ ὑποδιοικήσεων, καὶ θέλουσιν φυλάττεσθαι εἰς τὸ γραφεῖον τῶν διοικητῶν καὶ ὑποδιοικητῶν. Τὰ δείγματα ταῦτα θέλουσιν χρησιμεύειν ὡς βάσις εἰς τὴν κατασκευὴν καὶ ἐξέτασιν ὅλων τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν, τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς χρῆσιν.

Ἄρθρ. 5.

Ἡ χρῆσις τοῦ στατῆρος (ῥωμαϊκῆς πλάστιγγος) θέλει ἀπαγορευθῇ ἀμέσως εἰς ὅλα τὰ μέρη, ὅπου ἤθελεν εἰσαχθῇ τὸ σύστημα τῶν Βασιλικῶν μέτρων, ἐξαίρουμένης τῆς πωλήσεως πραγματειῶν μεγάλου ὄγκου, καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀξία εἶναι πολλὰ μικρὰ κατὰ λόγον τοῦ βάρους των. Ἰδιαιτέρα διάταξις θέλει προσδιορίσῃ τὰ πράγματα, διὰ τῶν ὁποίων τὴν στάθμευσιν συγχωρεῖται ἡ χρῆσις τοῦ στατῆρος ἐξαίρετικῶς λόγῳ. Πᾶσα παρέκκλισις τούτου θέλει θεωρεῖσθαι ὡς πλημμέλημα δολώσεως μέτρων καὶ σταθμῶν, καὶ θέλει τιμωρεῖσθαι κατὰ τὸ 670 ἄρθρ. τοῦ ποιν. νόμου.

Διὰ τὴν πώλησιν τῶν δημητριακῶν καρπῶν καὶ τῶν ὀσπρίων ἐπιτρέπεται εἰς τὸν καθέναν νὰ μεταχειρίζεται ἀδιαφόρως τὰ μέτρα καὶ σταθμὰ.

Ἄρθρ. 6.

Συγκριτικοὶ πίνακες δεικνύοντες τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῶν παλαιῶν καὶ νέων μέτρων καὶ σταθμῶν καθὼς καὶ τῶν ὄντων

χουν ήδη διαθέσιμα, ή ποία πρέπει να άνευρεθώσιν ως προς τήν σκοπόν τουτον, καθώς και διά να άπαντηθώσι τά εις τήν επάρχίαν διά νόμων ή δι' ιδιαιτέρων υποχρεώσεων προσδιωρισμένα κοινά βάρη, έννοούνται δ' ένταύθα έξαιρέτως τά τυχόν όλικά χρέη τής επάρχίας παλαιά και νέα, ο προσδιορισμός του τρόπου τής εξοφλήσεως αυτών και ή εκτέλεσις αυτής.

Περί όλων των αναγκαίων, ή επωρελών έξόδων εις βάρος τής επάρχίας και περί των ένυπαρχόντων διαθεσίμων ή αναζητηθησομένων μέσων προς άπάντησιν αυτών, θέλει καταστρώεσθαι έτησίως τακτικός επάρχιακός προϋπολογισμός, θέλει εξετάζεσθαι παρά τής συνελεύσεως του επάρχιακού συμβουλίου, και θέλει προσδιορίζεσθαι, επιφυλαττομένης τής όριστικής έγκρίσεως, άνγκούσης εις τήν κυβέρνησιν.

Άρθρ. 32.

Τά απαιτούμενα μέσα προς άπάντησιν των επάρχιακών έξόδων θέλουν προσπορίζεσθαι διά φόρων επιβαλλομένων εις τους δήμους, καθόσον δέν υπάρχουν άλλοι πόροι διαθέσιμοι.

Το επάρχιακόν συμβούλιον διανέμει τους φόρους εις τους διαφόρους δήμους κατά νόμιμον αναλογίαν, επιφυλαττομένης τής προσφυγής εις το συμβούλιον τής επικρατείας. Αί επιβάλλουσαι μερίδες εκάστου δήμου θέλουν διανεμέσθαι κατά τήν αυτήν αναλογίαν διά του δημοτικού συμβουλίου εις τά διάφορα άτομα.

Άρθρον 33.

Αί βάσεις τής αναλογίας εις τήν διανομήν των επάρχιακών φόρων λαμβάνονται συνήθως τό πληρονόμιον ποσόν των άμέσων δημοσίων φόρων.

Άλλη βάση αναλογίας παρά τήν άνω σημειουμένην επιφέρει μόνον δι' ειδικού νόμου να προσδιορισθής.

Άρθρον 34.

Η κυβέρνησις θέλει προσδιορίζει έτησίως, ή ανά τρία έτη άνυπερέβατον μέγιστον όσον των επιβαλλομένων φόρων, κατ' αυτό χωριστά, ως έπεται.

α) Διά τά αναγκαία κατά νόμον εις βάρος των επάρχιακών κεφαλαίων προσδιοριζόμενα έξοδα τής επάρχίας.

β) Διά τά προαιρετικά έξοδα χρησιμεύοντα εις κοινωφελείς σκοπούς και καταστήματα· άλλ' ο προσδιορισμός ούτος θέλει γίνεσθαι με τρόπον, ώστε τά προκύπτοντα περισσεύματα να μη ήμπορουν να μεταφέρονται από μίαν χεῖρ εις άλλην, άλλά να εισέρχωνται εις τά επάρχιακά κεφάλαια.

Άρθρον 35.

Η είσπραξις των φόρων και ή χρησις αυτών ήμπορεί να εκτελεσθής μόνον διά βασιλικής συγκαταθέσεως.

Αί φορολογικαί μερίδες των δήμων θέλουν είσπράττεσθαι από τους είσπράκτορας αυτών, και θέλουν παραδίδεσθαι εις τό διοικητικόν ταμείον· ο διοικητής εκδίδει ακόλουθως έντάλματα κατά τους όρισμούς του προϋπολογισμού, και ο διοικητικός ταμίας θέλει δίδει ιδιαιτερον περί τούτου λογαριασμόν κατά τό τέλος του έτους. Εις τήν είσπραξιν των φόρων τούτων εφαρμόζονται οί όρισμοί του παρόντος νόμου.

Εις όλους τους δήμους και τάς επάρχίας του Βασιλείου είναι άπηγορευμένον ύφ' όποιανδήποτε πρόσφασιν να επιβάλλωνται και να είσπράττωνται φόροι παρά τινος αρχής ή άτομου κατ' άλλον τρόπον και δι' άλλης συναινέσεως παρά κατά τους όρισμούς του παρόντος νόμου, καταδικωκομένων των παραβατών κατά τον ποινικόν νόμον περί αντιποιήσεως μη επιτραπέισης εις αυτούς έξουσίας.

Άρθρον 36.

Εις τό επάρχιακόν συμβούλιον ανήκει να αναθεωρή και να εξετάζη τους παρά των άρμοδίων αρχών συμφώνως με τους ένυπαρχόντας όρισμούς περί λογιστικού υποβαλλομένου λογα-

ριασμούς περί είσπράξεως και χρήσεως των φόρων, και περί διαχειρίσεως άλλων ιδιαιτέρων κεφαλαίων τής επάρχίας καθ' όλόκληρον τήν περιφέρειάν της, και να διευθύνη τά τυχόν παράπονα έναντίον τής διαχειριζούσης αρχής, ήτις είναι υπεύθυνος, τόσον διά τά άνωτέρω, καθώς και διά τήν υπέρβασιν του επάρχιακού προϋπολογισμού.

Άρθρ. 37.

Όταν είσαχθής τό διανεμητικόν σύστημα των δημοσίων φόρων, τό επάρχιακόν συμβούλιον θέλει διανέμει αυτούς εις τους δήμους τής επάρχίας, κατά τήν αναλογίαν, ή όποία θέλει προσδιορισθής εις τον νόμον περί είσαξεως παρομοίων φόρων· και θέλει αποφασίζει προς τούτοις περί των διευθυνομένων παραπόων έναντίον των δημοτικών διανομών, επιφυλαττομένης τής προσφυγής εις τό συμβούλιον τής επικρατείας.

Άρθρ. 38.

Εις τό επάρχιακόν συμβούλιον ανήκει να συμβιβάζη τά κοινά έάρη τής επάρχίας, τά όποία τυχόν ήθελαν προκύψει εις τό μέλλον εκ του πολέμου, κατά τους εκδοθησομένους περί τούτου νομίμους όρισμούς.

Άρθρ. 39.

Εις τό συμβούλιον ανήκει να εκφράζεται εις πάσαν σύνοδον περί τής καταστάσεως όλων των διοικητικών κλάδων τής επάρχίας, περί των ένυπαρχουσών έλλείψεων, περί των τυχόν γενομένων καταχρήσεων και βραδυτήτων, κατά τήν εκτέλεσιν των νόμων και διαταγμάτων, και θέλει προτείνει τά μέσα τής θεραπείας και βελτιώσεως.

Επει προς τούτοις τήν έξουσίαν να κάμνη καταλλήλους προτάσεις περί τής καταστάσεως τής δημοσίου οικονομίας, και των δημοσίων καταστημάτων τής επάρχίας, καθώς και περί των άρμοδίων μέσων προς αύξησιν τής εύτυχίας αυτής· άλλά ως προς τούτα τό επάρχιακόν συμβούλιον θέλει περιορίζεται μόνον εις τό να καθυποβάλη εύσεβάτως ήτ' όψιν του θρόνου τήν γνώμην του και τάς παρατηρήσεις του, και τάς προς τούτο εύχάς του, καθώς και τά τυχόν παράπονα έναντίον των εν τή επάρχια εύρισκομένων διοικητικών και στρατιωτικών υπαλλήλων.

Δέν δύναται όμως παντελώς να επεμβαίνη εις διοικητικά χρέη ή εις τήν γενικήν νομοθεσίαν, ούτε να αποφασίζη, ή να κάμνη περί τούτου παραστάσεις ή διαμαρτυρήσεις.

Άρθρ. 40.

Το επάρχιακόν συμβούλιον είναι υποχρεωμένον να δίδη τήν γνώμην του περί όλων των δημοσίων υποθέσεων, όταν προσκαλθται επί τούτω διά βασιλικής διαταγής· τοιαύτη πρόσκλησις θέλει γίνει έξάπαντος προς αυτό κατά τό άρθρον 8 του περ δήμων νόμου, όσάκις πρόκειται λόγος περί μεταβολής δήμου σχηματισθέντος ήδη.

Άρθρ. 41.

Το επάρχιακόν συμβούλιον ονομάζει τους όρκωτους κριτάς, των όποίων ή εκλογή κατά τό έδάφ. 2 αριθ. 1 του νόμου των 12/24 Οκτωβρίου 1836 (έφημ. Κυβερν. 58) ανήκει εις τους διοικητικούς συμβούλους τής επάρχίας.

Εις τάς διοικήσεις τάς συνισταμένας από μίαν επάρχίαν εκλέγουσι τήν όλον αριθμόν· εις δε τάς άλλας εκαστον επάρχιακόν συμβούλιον εκλέγει μόνον τον αριθμόν τον ανήκοντα εις τήν επάρχίαν, αναλογίας γενομένης μεταξύ των οικογενειών τής επάρχίας και τής διοικήσεως· ή κατά τούτο αναλογούσα διανομή προσδιορίζεται κατά τριετίαν δι' ιδιαιτέρων διαταγμάτων.

Άρθρ. 42.

Η διάρκεια εκάστης συνόδου του επάρχιακού συμβουλίου προσδιορίζεται εν γενεί εις 30 ήμέρας.

19 Οἱ ἀγορασταὶ θέλουν πληρῶναι μὲ τὴν πρώτην δόσιν τὸ δικαίωμα τοῦ κήρυκος καὶ τὸ χαρτόσημον.

20. Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον λαμβάνει διὰ τούτου ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου, καὶ θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 (25) Νοεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν Διαταγὴν
τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 67.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 22 Νοεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς προικοδοτήσεως τῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ κατὰ συνέπειαν τῶν γενομένων πολυπληθῶν αἰτήσεων προικοδοτήσεως ἑθνικῶν γαιῶν κατὰ τὸν νόμον τὸν ἀπο 26 Μαΐου (7 Ἰουνίου) 1835 ἐτέθημεν εἰς κατὰστασιν τοῖς νὰ δώσωμεν εἰς τὸν ἀγαπητὸν Μιχ. λαὸν χάριν τούτου τῆς πατρικῆς μας προνοίας καὶ ἀγάπης, νὲς διατάγματα, ἀναφερόμενα εἰς τὸν σημερινὸν ἐκδοθέντα νόμον τὸν περὶ διατυπώσεων διὰ τὰς πωλήσεις τῶν ἑθνικῶν κτημάτων καὶ ἰδίως εἰς τὴν δάσιν τοῦ ἀρθροῦ 2 ἀρθρ. 1 καὶ ἀρθροῦ 18 τοῦ αὐτοῦ νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὀρίζομεν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἀρθρον 18 τοῦ ρηθέντος περὶ διατυπώσεων τῆς πωλήσεως τῶν ἑθνικῶν κτημάτων νόμου κηρύττεται ὡς ἐφαρμοζόμενον καὶ ἐνταῦθα διὰ τὰ κτήματα τῆς προικοδοτήσεως, καθόσον ἀφορᾷ τὴν πληρωμὴν τοῦ δεκάτου ἢ τοῦ ἀντιτίμου τῶν χρημάτων.

Ἡ παραδοχὴ τοῦ τοιούτου πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ἀπὸ τὸν προικοδοτηθέντα ἐν τῷ γεννησομένῳ πρωτοκόλλῳ πρὶν λάβῃ εἰς τὴν κυριότητά του τὸν τίτλον τῆς ἰδιοκτησίας τῶν προικοδοτουμένων κτημάτων, εἰς τὸν ὁποῖον ἀποκτηθέντα πρέπει νὰ γενῇ μνηεὶα παρελθόντος δὲ τούτου δὲν λαμβάνεται πλέον ὑπ' ὄψιν. Πλὴν διὰ τὰς προικοδοτήσεις, ὅσαι ἐρθισαν ἤδη νὰ γίνωσιν, ἢ φανέρωσις αὕτη ἡμπορεῖ νὰ γενῇ καὶ κατόπιν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς σήμερον ἀμέσως παρὰ τῷ οἰκονομικῷ ἐπιτρόπῳ καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὴν Γραμ. τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἐκαστος ἀρχηγέτης οἰκογενείας ἔχων δικαίωμα προικοδοτήσεως δύναται ἐντὸς τῆς ὁρισθείσης εἰς προικοδοτήσιν πιστώσεως 2000 δραχμῶν νὰ προσἀποκτήτῃ δι' ἀγορᾶς καὶ ἕως ἑκατὸν εἴκοσι βασιλικά στρέμματα γαιῶν. Ὅταν διὰ τῆς προσἀποκτήσεως ταύτης δὲν ἐμποδίζονται πωρὶς αἱ δοθησόμεναι 2000 δραχ. γαῖαι εἰς τελείαν ἀπογέμωσιν τῆς τακτικῆς προικοδοτήσεως τῶν ἐχόντων δικαίωμα. Αἱ συμφωνίαι τῆς ἀποκτήσεως κτημάτων ὑπερβαίνοντων τὴν τιμὴν 2000 δραχμῶν συμμο-

ρῶνται κατὰ τὸν νόμον περὶ τῶν διατυπώσεων τῆς πωλήσεως τῶν ἑθνικῶν κτημάτων. Τὰ δὲ χρήματα τῆς ἀγορᾶς ἀπὸ μὲν τὰς ἐπέκεινα τῶν 1000 μέχρι τῶν 6000 δραχ. πληρῶνουν εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον τόκον 6 τοῖς 0|0· διὰ πάσαν δὲ τούτων ἀνωτέραν ποσότητα 8 τοῖς 0|0· ἀλλ' αἱ διατυπώσεις τῆς προικοδοτητικῆς πιστώσεως τῶν 2000 δραχμ. μένουσιν κατὰ τὸν νόμον ἀμετάβλητοι.

Ἄρθρον 3.

Ἀνίσως δὲ ὁ ἀρχηγέτης τῆς οἰκογενείας ἔχῃ συγχρόνως δικαίωμα ἐπὶ τοῦ νόμου τῶν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1834 τοῦ περὶ διανομῆς γαιῶν εἰς τοὺς ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνισθέντας, ἢ ἐφθασεν ἤδη νὰ λάβῃ νομίμως προικοδοτήσιν τινα ἑθνικῶν γαιῶν, ἢ ἀνήνῃ εἰς αὐτὸν ἢ διὰ τὰς νεοφωτίστους ἀποζημίωσις, τότε ἢ ἀπόκτησις τῶν ἑθνικῶν κτημάτων τούτων λογίζεται ἀπαράλλακτως ὡς καὶ ἡ γενικὴς προικοδοτουμένη πίστις τῶν 2000 δραχ. κατὰ τὸν ἐν τῷ ἀρθρῷ 2 προσδιορισθέντῃ ἀνώτατον ὅρον, ἐκπιπτομένη ἀπὸ τὰ χρήματα τῆς ἀγορᾶς. Τὸ ἴδιον ἰσχύει καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν, τὴν ὁποῖαν προεῖδε τὸ ἀρθρ. 12 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου.

Ἄρθρον 4.

Ἄμα εἰς ἀρχηγέτης οἰκογενείας ἀπὸ τοὺς ἔχοντας δικαίωμα προικοδοτήσεως ἀποκτήσῃ ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ μίαν ἑκτασιν γῆς 120 στρεμμάτων, τότε εἰμπορεῖ πλέον οὗτος νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς ἐν τῷ ἀρθρ. 2 διδομένης ἀδείας.

Ἄρθρον 5.

Ἡ προθεσμία τῶν αἰτήσεων τῶν ἐχουσῶν δικαίωμα προικοδοτήσεως ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, καὶ ποθουσῶν ν' ἀποκτήσωσιν ἑθνικὰς γαῖας, κατὰ τὸ ἀρθρον 2 τοῦ παρόντος νόμου προσδιορίζεται ἕως εἰς τὰς 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1838, μετὰ παρέλευσιν τῆς ὁποίας προθεσμίας δὲν εἶναι πλέον δεκταὶ αἱ μνηύσεις. Ἀλλὰ μένει νὰ διαταγῇ περὶ τῶν διαθέσιμων μενουσῶν γαιῶν ἢ κτημάτων, ὡς ἡθελε νομίσει παρὰ αὐτῶν συμπρωτοῦ.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον λαμβάνει ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου καὶ θέλει κηρυχθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 (25) Νοεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ λαχείων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 32 Ὀκτωβρίου (12 Νοεμβρίου) τ. ε. προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1 Ἐπιτρέπεται εἰς τὰς δημοτικὰς Ἀρχὰς νὰ δίδουν ὑπὸ τὸν ἑλεγχον τῶν ἀνηκόντων διοικητῶν, ἀδείας λαχείου πρὸς ἐκκύβευσιν πραγμάτων μέχρι τῶν 200 δραχ. ἀλλὰ μὲ τὴν ἐγκρίσιν τῆς Γραμματείας μέχρι 1000 δρ. γινομένης ἐκάστοτε ἀκριβοῦς ἐκτιμήσεως παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀστυνομίας, καὶ λαμβανομένων πάντοτε ὅλων τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς ἀποφυγὴν δόλου καὶ ἀπάτης μέτρων.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ

Άρθρον 3.

Ἡ φυλακὴ αὕτη θέλει συνίσταται ἀπὸ χωρίσματα·

1. Διὰ τοὺς εἰς δεσμὰ διὰ βίου καὶ πρόσκαιρα καταδικαζομένους·

2. Διὰ τοὺς εἰς εἰρκτὴν καταδικαζομένους·

3. Διὰ τοὺς μὲ ἐπανορθωτικὴν φυλάκισιν παιδευομένους·

Τὰ δὲ τρία αὐτὰ χωρίσματα τῶν καταδίκων πρέπει πάλιν νὰ διαχωρίζονται αὐστηρότατα διὰ τὴν ἰδιαίτεράν κάθειρξιν τῶν δύο γενῶν, καὶ μάλιστα τοιοῦτοτρόπως, ὥστε νὰ ἐμποδίζεται τὸ ἀμοιβαῖον βλέμμα μεταξὺ τῶν ἀρρένων καὶ τῶν τοῦ τοῦ θήλεως γένους καταδίκων· ὁμοίως καὶ τὰ παιδία τὰ μικρότερα τῶν 14 ἐτῶν πρέπει νὰ εὐρίσκονται κεχωρισμένα ἀπὸ τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας.

Άρθρον 4.

Εἰς ἕκαστον τῶν τμημάτων τούτων θέλουν ὑπάρχει οἰκίσκοι (κελλία) διὰ τοὺς καταδίκους.

Ἐκαστος καταδικὸς θέλει κατέχει συνήθως ἴδιον οἰκίσκον (κελλίον) χωριστόν· ἂν δὲ ἡ ἀνάγκη ἐξάπαντος τὸ ἀπαιτήσῃ, ἡμποροῦν νὰ καταλύσουν εἰς τὸν αὐτὸν οἰκίσκον καὶ δύο, ἀλλ' ὅχι ποτὲ πλείότεροι τῶν τριῶν.

Άρθρον 5.

Θέλουν κατασκευασθῇ διάφοροι πρόδρομοι διὰ τὴν ἐργασίαν

Άρθρον 6.

Θέλουν κατασκευασθῇ ἰδιαίτεροι οἰκίσκοι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν.

Άρθρον 7.

Θέλουν ὑπάρχει τὰ ἀναγκαῖα νοσοκομεῖα πρὸς θεραπείαν τῶν νοσούντων, καὶ λουτρό πρὸς ἐκκαθαροῖν αὐτῶν.

Άρθρον 8.

Ἐντὸς τοῦ καταστήματος θέλει ὑπάρχει καὶ ἐκκλησία πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς θείας λειτουργίας καὶ διδασκαλίαν.

Άρθρον 9.

Ὅλα τὰ τοῦ καταστήματος οἰκήματα καὶ οἱ οἰκίσκοι κελλία θέλουν κατασκευασθῇ ἀναλόγως μὲ τὸν προσδιορισμὸν τῶν λαμβανομένων ἐξαιρέτως ὑπ' ὄψιν ἀπάντων τῶν μέτρων, δι' ὧν πρέπει νὰ προληφθῇ ἡ δραπετεύσις τῶν καταδίκων.

Άρθρον 10.

Ἐκτὸς τῶν ἀναφερομένων ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις οἰκίσκων, θέλουν παρασκευασθῇ ἀλόγια οἰκήματα ἐντὸς τοῦ καταστήματος διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς ὑπηρεσίας, περὶ οὗ διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 13.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ τῆς διοικήσεως καὶ ἐφορίας τοῦ καταστήματος.

Άρθρον 11.

Ἡ ὑπερτάτη ἐπιτήρησις καὶ διοίκησις τῆς σωφρονιστικῆς φυλακῆς ἀνατίθεται εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέα· ἡ δὲ ἄμετος αὐτῆς ἐπαγρυπνησις εἰς ἐφορείαν συγκειμένην ἀπὸ τὸν ἀνήκοντα διοικητὴν, τὸν πρόεδρον καὶ τὸν εἰσαγγελέα τοῦ πρωτοδικείου, εἰς τὴν ὁποίαν ἐναπόκειται ν' ἀποφασίσῃ περὶ πειθαρχικῶν ποινῶν καὶ παραπόνων τῶν καταδίκων περὶ τῆς πολλῆς ἐργασίας αὐτῶν καὶ περὶ τῶν σκληρῶν ἔργων, τῶν καταλλήλων εἰς τὸν νόμιμον σκοπὸν τῆς ποινῆς, καὶ τοῦτο μετὰ προηγηθεῖσαν ἐξέτασιν καὶ γνωμοδότησιν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ καὶ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος διατάγματος. Θέλει δὲ ἐπαγρυπνεῖ πρὸς τούτοις ἡ ἐφορεία, ὥστε αἱ παραχωρηθεῖσαι ἐξαιρέσεις διὰ τοὺς ἐπανορθωτικῶς παιδευομένους νὰ μένωσιν μὲ εὐσχημον αὐστηρότητα ἐντὸς τῶν ὁρίων, τὰ ὁποῖα ἡ βαρύντης τοῦ νόμου καὶ αὐτοῦ τοῦ τύπου τῆς ποινῆς ἀπαιτεῖ τῷ ὄντι, καὶ ὥστε αἱ ἐν τῷ παρόντι διάταγματι συγκαταβάσεις, αἱ τεθεῖσαι πρὸς ἀμοιβὴν καὶ προτροπὴν καταδίκων εἰς τὸν ἠθικὸν βίον νὰ ἐνεργῶνται μετὰ συνέσεως.

Άρθρον 12.

Τῆς ἐφορίας ταύτης τὰ μέλη θέλουν ἐπισκέπτεσθαι ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος τοῦλάχιστον τὴν φυλακὴν, καὶ τοῦλάχιστον ἅπαξ τοῦ μηνὸς συνέρχεσθαι εἰς συνεδρίαν· τὸ δὲ πρωτόκολλον τῶν παρατηρήσεων, τῶν συζητήσεων, καὶ ἀποφάσεων τῶν θέλει ἐξαποστέλλει ἐκάστοτε χωρὶς ἀναβολὴν ἐν ἐπικυρωμένῳ ἀντιγράφῳ κατ' εὐθείαν εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἑσωτερ. Γραμματέα. Ἡ ἐφορεία αὕτη κάμνει τὰς ἀποφάσεις δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας, καὶ χωρὶς νὰ ἀναμιχθῇ ποσῶς εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ καταστήματος, δοκιμάζει πρὸ πάντων τὴν κατάργησιν τῶν καταχρήσεων καὶ σφαλμάτων διὰ τῆς ἀνηκούστης συνεντεύξεως μὲ τὸν ἐπιθεωρητὴν, ἐνεργοῦσα ἀμολίαν τὴν ὑπηρεσίαν τῆς.

Άρθρον 13.

Τὸ οικονομικόν, ἡ ἀστυνομία, ἡ ἐσωτερικὴ διοίκησις καὶ ἡ ἐπιστάσις ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ καταστήματος, ἀνατίθεται εἰς ἓνα ἐπιθεωρητὴν, λαμβάνοντα ἀμέσως ἀπὸ τὴν Γραμμ. αὐτὴν τῶν ἐσωτερικῶν τὰς ἀναγκαῖας διαταγὰς καὶ ὁδηγίας, καὶ ἀναφερόμενον πρὸς αὐτὴν ὡσαύτως, ἐνὸς τοῦτο κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος διατάγματος δὲν ἤθελε γενῇ πρὸς τὴν ἐφορείαν. Εἰς ἰδιαίτερος ὑπάλληλος διευθύνει τὰ τοῦ λογιστικοῦ, ὅστις, θεωρούμενος ὡς ἐλεγκτὴς τοῦ οικονομικοῦ καὶ τοῦ ταμείου τοῦ καταστήματος, ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸν ἐπιθεωρητὴν, καὶ εἶναι συνυπεύθυνος μὲ αὐτὸν, καὶ ἐγγυᾶται μὲ ὅλην τὴν τὴν περιορίαν. Εἰς ἐπὶ τῶν ἔργων ἐπιστάτης θέλει ἐπιφορτισθῇ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐργασιῶν τῶν καταδίκων. Περὶ δὲ τῆς διατροφῆς, ἐνδυμασίας, τοῦ ὕπνου καὶ τῆς καθαριότητος αὐτῶν, φροντίζει εἰς ἐπιμελητὴς, ἔχων ὑπ' αὐτὸν τοὺς ἀναγκαῖους ὑπηρετάς. Εἰς ἰδιαίτερος κλειδοποιός, ὅστις δύναται νὰ μεταρρατῇ τὸ ἔργον τοῦ ἐντὸς τοῦ δήμου, θέλει φροντίζει τὰς συμπιπτούσας κλειθοεργασίας τῆς σωφρονιστικῆς φυλακῆς, διοριζόμενος καὶ ὀρκιζόμενος πρὸς τοῦτο.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς, ὁ ἐπιμελητὴς καὶ οἱ ὑπηρεταί, πρέπει νὰ κατοικήσιν ἐντὸς τοῦ καταστήματος· ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ, ὁ ἐπὶ τῶν ἔργων, καὶ ὁ κλειδοποιός, ἡμποροῦν νὰ ἔχωσι κατοικίαν καὶ ἐκτὸς.

Ὁ στρατιωτικὸς σκοπὸς τῆς φυλακῆς δίδεται ἀπὸ τὴν προῦσαν.

Άρθρον 14.

Ἀπαντες οἱ διαλαμβανόμενοι εἰς τὸ προηγουμένον ἄρθρον διορίζονται παρὰ τοῦ Βασιλέως, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερ. Γραμματείας, ἐξαιρουμένων τῶν ὑπηρετῶν, οἵτινες καθυποβάλλονται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Γραμματέως τῶν Ἑσωτερ. παρὰ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ καταστήματος· ὁ βαθμὸς καὶ ὁ μισθὸς τῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν θέλει κανονισθῇ παρ' ἡμῶν δι' ἐιδικοῦ διατάγματος.

Άρθρον 15.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς θείας λειτουργίας, καὶ πρὸς θρησκευτικὴν διδασκαλίαν διορίζεται εἰς ἱερεὺς.

Τοὺς δὲ ἀσθενοῦντας ἐπισκέπτεται ὁ κατὰ καιρὸν ἰατρός τῆς διοικήσεως.

Άρθρον 16.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεὺς θέλει ὑποβάλλει εἰς ἡμᾶς κατ' ἔτος ἰδιαίτεράν ἐκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς φυλακῆς.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ τῆς ὑποδοχῆς καὶ τοῦ τρόπου τῆς μεταχειρίσεως τῶν καταδίκων εἰς τὴν σωφρονιστικὴν φυλακὴν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ I.

Γενικοὶ ὁρίσμοι.

Άρθρ. 17.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς σημειοῖ εἰς βιβλίον, ἐπὶ τούτῳ διωρισμένον,

Αἱ μολυσμοὶ ἐπιδεικτικαί πραγματεῖται, αἱ ἀπὸ τὰ ἐνδότερα τῶν γειτονικῶν ἐπαρχιῶν ἐρχόμεναι, πρέπει νὰ ἀερίζωνται ἔξω εἰς τὸν καθαρόν ἀέρα, καὶ νὰ τινάζωνται τοῦλάχιστον ἡμέρας ἑπτά.

Ἀλλ' ἐὰν αὗται αἱ πραγματεῖαι ἤθελον ἐρξεσθαι ἀπὸ λιμένα ὁποιοῦνδήποτε τῆς Τουρκίας, ἢ ἀπὸ τῶν λιμένων τῶν γειτονικῶν ἐπαρχιῶν, ἢ ἀπὸ λιμένα μακρυνῆς ἄλλης ἐπαρχίας αὐτοῦ τοῦ Βασιλείου, τότε ὑπόκεινται εἰς κάθαρσιν τῶν ἐρχομένων διὰ θαλάσσης.

Ὅταν πραγματεῖται εἰμποροῦν νὰ πλυθῶσιν ἢ νὰ καπνισθῶσιν, εἰμποροῦν νὰ παριδουθῶν, ἀφοῦ καθαρισθῶν μὲ ἐν ἀπὸ αὐτὰ τὰ μέτα τῆς ἐκκαθάρσεως.

Αὐτοὶ δὲ οἱ ὅρισμοι ἰσχύουν τότε μόνον, ὅποτεν εἰς τὰς γειτονικὰς ἐπαρχίας ἢ κατὰ τὰς τῆς ὑγείας εἶναι ἀνύποπτος. Ὅλοι οἱ ὁδοιπόροι, οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ κάμνουν τὴν κάθαρσιν, ὁφείλουσι νὰ ᾔναι ἐφοδιασμένοι μὲ ἀποδεικτικὰ περὶ τῆς ὑγείας τοῦ τόπου, ὅθεν ἐρχονται καὶ περνῶσι, καὶ τοῦ τόπου ὅθεν ἐβγαίουν ἢ ἀγοράσθησαν αἱ κομιζόμεναι παρ' αὐτῶν πραγματεῖται. Τὰ ἀποδεικτικὰ ταῦτα πρέπει νὰ ᾔναι ἐκδεδομένα ἀπὸ Ἑλληνικὸν πρόξενον, ἢ ἀπὸ προξενικὸν πράκτορα Εὐρωπαϊκῆς τινος δυνάμεως, ἢ τέλος πάντων ἀπὸ μίαν τῶν ἀρμοδίων τοπικῶν ἀρχῶν.

Αἱ εἰς τὴν ὀνωτέρω ἀναφορὰν διαλαμβανόμεναι θέσεις φυλάττονται ἀπὸ στρατιωτικῶν, καὶ ἀνίσως τοῦτο δὲν ἐξαρκεῖ, τότε πρέπει νὰ συνεννοηθῇ ἢ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματεῖα μὲ τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Πολέμου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν κάθαρσιν ἀτόμων καὶ πραγματειῶν διὰ θαλάσσης ἐρχομένων, ἰσχύουν τὰ ὑπάρχοντα Διατάγματα ἐν τοσούτῳ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 (20) Ἀπριλίου 1836.

Ο Θ Ω Ν
ΑΡΜΑΝΣΜΟΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς
τῆς Ἐπικρατείας,

ΑΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 15. (Παρελείφη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 16.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 21 Ἀπριλίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1836.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ αἱ διαταχθεῖσαι προεργασίαι διὰ νὰ εἰσυχθῇ ἀντὶ τῶν δεκάτων ἔγγειος φόρος στηριζόμενος εἰς ἀρχὰς ὀρθώτερας δὲν ἐτελείωσαν εἰσέτι, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέω: τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν ὡς ἀκολουθῶς:

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Περὶ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων ἐν γένει.

Ἄρθρον 1.

Οἱ εἰσπραχθισόμενοι ἐγκτητικοὶ φόροι καὶ διὰ τὸ ἔτος 1836 εἶναι ὡς καὶ πρότερον.

1. Ὁ ἔγγειος φόρος (τὰ δέκατα) καὶ

2. Ὁ φόρος τῆς ἐπ' καρπίας.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ἔγγειος φόρος (τὰ δέκατα) λαμβάνεται ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ὁποῖος δὴποτε κ' ἐὰν ἤθελεν εἶσθαι ὁ ιδιοκτήτης.

Ἄρθρ. 3.

Ἐκτὸς τοῦ ἔγγειου φόρου (τῶν δεκάτων) λαμβάνεται καὶ φόρος ἐπικαρπίας ἀπὸ τοῦ ἀκαθάριστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν προϊόντων τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, καὶ τῶν ἐθνικοῖδιοκτητῶν κτημάτων.

Ἄρθρ. 4.

Ἐλευθερα φόρου εἶναι,

1) τὰ ἄχυρα,

2) τὸ πρινοκόκι,

3) Ἡμισυ στρέμμα γῆς ἢ κήπου διὰ λαχανικά καὶ ὀπωρικά, ἂν ᾔναι διὰ χρῆσιν τοῦ ιδιοκτήτου καὶ ὄχι διὰ ἐμπόριον,

4) Τὰ συντετριμμένα ἐλαιοκούκουττα (πύρην), ἀπὸ τὰ ὅποια δὲν δύναται νὰ ἐξαχθῇ πλέον ἐλαιον,

5) Ἀπὸ τὰ σταχυολόγια δύο μόνον κοιλὰ δι' ἕκαστον σταχυολόγον, ἂν ᾔναι ὁμολογουμένως ἐνδεής.

Ἄρθρ. 5.

Ὅταν ὑπάρχουν περὶ τῆς καρπώσεως ἐθνικοῦ τινος κτήματος μακροπρόθεσμοι ἢ ὀραχυπρόθεσμοι συμφωνίαι ἔγγραφοι μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ καλλιεργητοῦ, εἴτε ὑπάρχουν ἰδιαίτερα ἀδείας ἔγγραφα τῆς Κυβερνήσεως, τότε ὁ καλλιεργῶν αὐτὰ ἰδιωτῶς πληρώνει τοὺς φόρους κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ ἐγκληματα ἢ εἰς τὰ ἀδείας ἔγγραφα ἔτους.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ τοῦ ἔγγειου φόρου (τῶν δεκάτων).

Ἄρθρ. 6.

Ὁ ἔγγειος φόρος (τὰ δέκατα) προσδιορίζεται δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπ' ὅλων τῶν προϊόντων τῆς γῆς, περὶ τῶν ὁποίων ὁ παρὼν νόμος δὲν ὥρισεν ἄλλως πως.

Ἄρθρ. 7.

Εἰς δέκα τοῖς ἑκατὸν ἔγγειον φόρον ὑπόκειται ὡςᾶν τὸ ἐκ τῶν ἀμπελώνων εἰσόδημα, καὶ τὸ ἀκαθάριστον προϊόν τῶν λαχανικῶν.

Διὰ τὰ νωπὰ σταφύλια λαμβάνεται ἐν λεπτὸν τὴν ὀκτὴν, ὅταν πωλῶνται διὰ νὰ φαγῶσιν.

Ἄρθρ. 8.

Τὸ ἐξ ἰδιωτικῶν πευκῶν κατράμι καὶ ἡ ῥιτίνη ὑπόκεινται εἰς τὸν ἔγγειον φόρον 10 τοῖς 0/0. Εἶναι αὐστηρῶς ἀπηγορευμένον νὰ ἐξάγεται ῥιτίνη ἀπὸ ἐθνικὰς πεύκας· συγχωρεῖται δὲ ἡ ἐξαγωγή μόνον διὰ προηγουμένης ἀδείας τῶν ἀρμοδίων δασονομικῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 9.

Ἡ φορολογία τῶν βοσκησίμων γαιῶν καὶ λιβαδιῶν τῆς ξυλείας καὶ ὑλοτομίας καὶ τῶν βλαχνιδίων θέλει κανονισθῇ δι' ἰδιαίτερων νόμων.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ φόρου ἐπικαρπίας.

Ἄρθρ. 10.

Τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τῆς ἐπικαρπίας προσδιορίζεται εἰς ἂ. 15 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν προϊόντων τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, περὶ τῶν ὁποίων δὲν ὥριξε ἄλλο τι ὁ παρὼν νόμος.

μήν, πρέπει όμως να σημειωθεί παρ' αὐτῆς εἰς τὴν ἐγκρίθει-
σαν θέσιν καὶ ποσότητι τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἐπαγρύπνησις ἐπὶ τῶν εἰς τὰ ἔξω ταχυδρομικῶν ἀρχῶν.

§ 29.

Ὁ διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων εἶναι ὑπόχρεως νὰ κάμῃ
κατ' ἔτος περιδείας εἰς ἐπιθεώρησιν τῶν ἔξω ταχυδρομικῶν
ἀρχῶν ἐντὸς δύο ἐτῶν πρέπει νὰ γίνεταί πάντοτε μία ἐπι-
θεώρησις ὅλων τῶν ταχυδρομικῶν ἀρχῶν ἐνεκα δὲ τῆς περιο-
δείας ταύτης δίδεται εἰς αὐτὸν μία πληρωμή κατ' ἀποκοπὴν ἐκ
1200 δραχμ. λαμβανομένων εἰς μηνιαίας δόσεις, περὶ τῶν ὁ-
ποίων δὲν θέλει δοθῇ λογαριασμός.

Εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις θέλουν γίνεσθαι καὶ ἐκτακτοὶ ἐ-
πιθεωρήσεις, μετὰ τὰς ὁποίας εἰσποροῦν κατὰ λόγον ἐξαιρέτως
νὰ ἐπιφορτισθῶν καὶ οἱ διοικηταὶ ἐκ διαταγῆς εἰδικῆς τῆς
Γραμμ. τῶν Ἐσωτερικῶν.

Διὰ πᾶσαν δὲ ὁδοιπορίαν ἐπιθεωρήσεως θέλει γίνεσθαι ἀνα-
φορὰ εἰς τὴν Γραμμ. τῶν Ἐσωτερικῶν.

§ 30.

Ἡ ἐπιθεώρησις τῶν ἐξωτερικῶν ταχυδρομικῶν ταμείων ἐνερ-
γεῖται καὶ παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ παρὰ τῶν οἰ-
κονομικῶν ἐπιτρόπων τῶν ἐπιθεωρούντων τὰ ταμεία τῶν διοι-
κήσεων κατὰ τὰς κειμέναις διατάξεις.

Ἀκροτελευτικοὶ Ὁρισμοί.

Ὁ πρὶν ὁργανισμὸς ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν 1/13 Ἰα-
νουαρίου 1837 μετὰ τὴν ὁποίαν ἐποχὴν ἀκυροῦνται αἱ ἀντιβαί-
νουσαι εἰς αὐτὸν διατάξεις.

§ 32.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημο-
σίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Νοεμβρίου (2) Δεκεμβρ. 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιωκτικὴν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 74.

ΑΘΗΝΑΙ, 10 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ὑλοτομίας καὶ φόρου ξυλείας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωρούντες ἀνγκάσιον νὰ κανονίσωμεν τὸν τρόπον τῆς ὑλο-
τομίας εἰς τὰ δάση τοῦ Βασιλείου, ἥδη ἀφοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 18
(30) Σεπτεμβρίου διατάγματος μας ἐπροσδιορίσαμεν τὰς
ἀναγκάσις δασονομικὰς ἀρχάς, καὶ τὸν ὁργανισμὸν ἐν γένει τῶν
δημοσίων δασῶν.

Κατὰ πρότασιν τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμ-
ματεία, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου συμβουλίου
τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

§ 1.

Πρὸ τῆς ἀρχῆς ἐκάστου ἔτους ὀφείλει κάθε δασονομεῖν, ἐπὶ
τῇ βάσει τοῦ παρὰ τῆς Γραμ. τῶν οἰκονομικῶν, λαμβανομένης
ἀποχρώντως ὑπ' ὅψιν τῆς διατηρήσεως τῶν δασῶν προσδιορισθέντο
σχεδίου τῆς ἐπιστάσεως, νὰ κοινοποιήσῃ εἰς ἕνα ἑκάστον

τῶν εἰς τὴν περιφέρειάν του εὐρισκόμενων δῆμων μίαν ση-
μειωτὴν ὑλοτομίας, ἣτις θέλει ἐμφαίνει ῥητῶς τὰς θέσεις τῶν
ἐθνικῶν δασῶν, ἐνθα συγχωρεῖ κατὰ τὸ ἀρχόμενον ἔτος νὰ
ὑλοτομῶνται.

1) Καυσόξυλα·

2) Φουρκάδες, ῥάβδος καὶ ἄλλα λευκὸξυλα·

3) Ξύλα δι' ἀνθρακοποιεῖν·

4) Διὰ οἰκοδομήν, προσέτι διὰ τὰ ἐπιτηδεύματα, καὶ διὰ
τὰς οἰκιακὰς χρεῖας·

5) Διὰ κατασκευὴν σκευῶν, ἀγγείων, κτλ.

6) Νὰ κατασκευάζεται κατράμι, καὶ

7) Νὰ ἐξάγεται ῥητίνη.

Αἱ σημειώσεις αὗται πρέπει νὰ ᾖναι σταλμέναι εἰς τοὺς
δήμους τοῦλάχιστον 20 ἡμέρας, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀνή-
κοντος ἔτους.

§ 2.

Αἱ δασονομικαὶ ἀρχαὶ μολοντοῦτο δύνανται νὰ δώσωσι τὴν
ἄδειαν ὑλοτομίας ναυπηγισμοῦ ξυλείας ἐκ τῶν δημοσίων δα-
σῶν μόνον ἐπὶ τῇ βάσει διαταγῆς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Γραμματείας ὅθεν, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ ὑλοτομήσωσι ναυπηγή-
σιμον ξυλείαν εἰς τὰ ἐθνικὰ δάση, πρέπει νὰ διευθυνθῶσι πρὸς
τὴν Γραμματείαν ταύτην, διὰ νὰ διατάξῃ τὸ ἀρμόδιον δασο-
νομεῖον νὰ δώσῃ τὴν ζητούμενην ἄδειαν.

§ 3.

Ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ ὑλοτομήσῃ ὁποιοδήποτε εἶδους ξυλικήν,
ἐκτὸς τῆς ναυπηγισμοῦ, χρεωστεῖ νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν
δασονόμον τοῦ τοποῦ, ὅπου μέλλει νὰ ὑλοτομήσῃ, φέρων ἐν-
τακτικὴν τοῦ δημάρχου περὶ τῆς ταυτότητος καὶ διαμονῆς
τοῦ αὐτοῦτος.

Ὅστις λαμβάνει παρὰ τοῦ δασονόμου ἐγγράφον ἄδειαν ἐκ-
κοπῆς ἢν ἀπὸ διπλότυπον διδόνται. Εἰς τὴν ἄδειαν ταύτην,
ἣτις θέλει διδοῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ὅπως, πρέπει νὰ ἐμφαίνεται·

1) Ὁ τόπος, ὅπου μέλλει νὰ γινῇ ἡ ξυλευσις, καὶ ἂν τὸ
δάσος ᾖναι ἐθνικόν, ἰδιωκτικόν, ἢ διαφιλονεικούμενον παρὰ
τοῦ δημοσίου, ἢ ἰδιώτου τινός.

2) Τὸ εἶδος τῆς ξυλικῆς,

3) Ὁ καιρὸς τῆς διαρκείας τῆς ἀδείας·

4) Ὁ τόπος, ὅπου μέλλει νὰ τὴν πωλήσῃ, ἢ ἂν τὴν θέλῃ
δι' ἰδίαν τοῦ χρῆσιν. Ἐκτὸς δὲ τούτου ὁ ἀρμόδιος δασονόμος
θέλει ὀδηγήσῃ τὸν λαβόντα τὴν ἄδειαν καὶ περὶ τῶν ὁρισμῶν
τῆς δασονομικῆς ἀστυνομίας, τοὺς ὁποίους χρεωστεῖ ὁ ὑλοτο-
μῶν νὰ φυλάξῃ εἰς τὴν ὑλοτομίαν, καὶ θέλει δεικνύει εἰς αὐτὸν
τὸ μέρος, ὅθεν δύναται νὰ ὑλοτομήσῃ.

§ 4.

Ὅστις ἔχων τοιαύτην ἄδειαν, φωραθῇ, ὅτι κατεγράσθῃ
αὐτῆς, εἴτε κόπτων ἀπὸ ἄλλον παρὰ τὸν ἀπὸ τὸν δασονόμον
προσδιορισθέντα τόπον, εἴτε ἄλλου εἶδους ξυλικήν, παρὰ τὴν
εἰς τὴν ἄδειαν τοῦ ἐμφαινόμενον, ἢ ὑλοτομῶν μετὰ τὴν παρέ-
λευσιν τῆς διαρκείας τῆς ἀδείας, θέλει καταδιωχθῇ κατὰ τὸν
νόμον τῶν κατὰ τὴν ὑλοτομίαν παρὰ τῶν νόμων, ἢ κατὰ τὰς
περιστάσεις ἀναλόγως τῶν ἀρθρ. 421, 428 τοῦ ποινικοῦ νόμου·
ἢ δὲ ἐκκοπεῖσθαι ξυλεῖα θέλει ἐκποιεῖσθαι πρὸς ὄφελος τοῦ δημο-
σίου, ἢ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ ἰδιωτικοῦ δάσους κατὰ τοὺς κατω-
τέρω ἐπομένους ὁρισμούς.

Πρὸς τούτοις οἱ ὑλοτομοῦντες χρεωστοῦν νὰ φέρωνται σύμ-
φωνα μετὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς δασονομικῆς ἀστυνομίας· ὑπόκεινται
δὲ διὰ τοῦτο καθ' ὅλα καὶ εἰς τοὺς νόμους περὶ τῶν κατὰ τὰ
δάση ἐγκλημάτων.

§ 5.

Εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τῶν προηγουμένων ἀρθρῶν 3 καὶ 4 ὑπάρ-
χοντι καὶ ὅσοι θλήσωσι νὰ κατατελεῖται ἀνθρακὸς καὶ

Άρθρον 3.

Οι αγορασταί τῶν οἰκοπέδων ὀφείλουν νὰ κτίσουν δι' ἰδίων ἐξόδων καθ' ὅλον τὸ μῆκος αὐτῆς τῆς νέας σειρᾶς αἰμασίαν (quai) πλάτος δεκαπέντε τεκτονικῶν πηγῶν.

Άρθρον 4.

Οἱ αγορασταί τῶν οἰκοπέδων ὀφείλουν νὰ κατασκευάσουν οὐρατοῦς, τῶν ὁποίων τὸ στόμιον θέλει περιφράττεσθαι ἀπὸ σιδηρᾶς κιγκλίδας, καὶ αἱ ὁποῖαι θέλουν ἀρχεσθαι ἀπὸ τὰς οἰκίας τῶν, καὶ τελειῶναι εἰς τὸ ἄκρον τοῦ αἰγιαλοῦ.

Άρθρον 5.

Αἱ ἐπὶ τῆς νέας σειρᾶς ἐγερθησόμεναι οἰκοδομαὶ πρέπει νὰ ἔχουν πρόσωπον καὶ πρὸς τὸν αἰγιαλόν.

Άρθρον 6.

Οἱ ὅρισμοι τῶν άρθρων 3, 4 καὶ 5 πρέπει νὰ ἐκτελεσθοῦν ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκποιήσεως τῶν οἰκοπέδων, καὶ θέλει ἐνεργηθῇ ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιν τοῦ Μηχανικοῦ τοῦ Νομοῦ καὶ τὴν ἐπαγρύπνησιν τῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς.

Άρθρον 7.

Τὰ οἰκόπεδα ἐκποιῶνται κατὰ τοὺς ὁρισμούς τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου. Ὅσας δὲ ὅμως ἡ τιμὴ τῆς ἀγορᾶς ὑπερβῇ τὴν προικοδοτικὴν πίστωσιν τῶν δραχ. 2000, ἐνεργοῦνται οἱ ὅρισμοι τοῦ άρθρ. 12 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου.

Άρθρον 8.

Ἄν ὁ ἀγοραστὴς δὲν εἶναι ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἔχουν δικαίωμα προικοδοτήσεως, ἢ ἀναφανῇ ὡς τοιοῦτος μετὰ τὴν κατάστρωσιν τῶν πινάκων, περὶ τῶν ὁποίων ἀναφέρει τὸ άρθρ. 7 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου, τότε ἡ ἀγορὰ ἐννοεῖται γενομένη ἐπὶ ταῖς συντησίαις, αἱ ὁποῖαι ἐσυνειθίζοντο ἄχρι τοῦδε εἰς τὰς ἐκποιήσεις ἐθνικῶν κτημάτων.

Άρθρον 9.

Τὸ δικαίωμα τοῦ κτήτορος θέλει πληρωθῇ ἀπὸ τὸν ἀγοραστὴν ἐπὶ τῇ δὲν θέλει ὑποκρίσθαι εἰς καὶ ἐν ἄλλο ἔργῳ προκύπτον ἀπὸ τὴν δημοπρασίαν τῶν οἰκοπέδων, ἐνόσω αὕτη δὲν ὑπερβῇ τὴν προικοδοτικὴν πίστωσιν τῶν δραχ. 2000.

Άρθρον 10.

Ὁ ἀγοραστὴς οἰκοπέδου δὲν εἶναι ὑπόχρεως νὰ δώσῃ ἐγγυητὴν ἐνόσω ἡ ἀγορὰ τοῦ οἰκοπέδου δὲν ὑπερβῇ τὴν προικοδοτικὴν πίστωσιν τῶν δραχ. 2000. Εἰς τὴν τελευταίαν ὅμως ταύτην περίπτωσιν πρέπει νὰ παρουσιάσῃ τοιοῦτον ἀξιοχρεὼν καὶ ὑπόχρεων διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπιβαλλομένων ἐκ τῆς ἀγορᾶς τῶν οἰκοπέδων ὑποχρεώσεων.

Άρθρον 11.

Ἡ δημοπρασία τῶν οἰκοπέδων θέλει γενῇ ἐπιτοπίως εἰς Π. Πάτρας παρὰ τοῦ Γ. Ἐφόρου Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ ὑπὸ τὸν ἐλεγχον τοῦ Νομάρχου, καὶ τελειωτικῶς εἰς Ἀθήνας παρὰ τοῦ Β. Ἐφόρου Ἀττικῆς, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ ὑπὸ τὸν ἐλεγχον τοῦ ἐπαρχιακοῦ διευθυντοῦ Ἀττικῆς, 21 ἡμέρας μετὰ τὴν ἐκπεράσιον τῆς ἐπιτοπίου δημοπρασίας.

Άρθρον 12.

Τὰ ἀγορασθέντα εἰς τὴν τελειωτικὴν δημοπρασίαν οἰκόπεδα θέλουν παραδοθῇ εἰς τοὺς ἀγοραστάς εὐθὺς μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς δημοπρασίας παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 16 Δεκεμβρίου 1835.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 2.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 25 Ἰανουαρίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ συστάσεως Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀποφασίσαντες πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας, τῆς βιομηχανίας, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας τὴν σύστασιν Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Άρθρον 1.

Ἡ Ἐθνικὴ τράπεζα τῆς Ἑλλάδος θέλει ἔχει τὸ προνόμιον νὰ πράττῃ εἰς 30 ἐτῶν διάστημα ἀπὸ τῆς σήμερον τὰ ὅποια ὁ παρὼν νόμος προσδιορίζει τραπεζικὰ ἔργα, καὶ νὰ ἐκδίδῃ ἀποκλειστικῶς γραμμάτια πληρωτέα εἰς τὸν φέροντα (au porteur) κατὰ τὸ άρθρον 6. Εἰς τὸ διάστημα τοῦτο ἀπαγορεύεται καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν τοῦ Βασιλείου Μας πᾶν ἄλλο παρόμοιον κατὰστημα, ἐννοουμένου, ὅτι δὲν ἀπαγορεύεται οὔτε εἰς ἰδιωτὴν οὔτε εἰς ἐταιρίαν νὰ δανείζῃ ἐπὶ ἐνεχύρῳ καὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ.

Ἡ Τράπεζα εὐρίσκεται ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ τὴν ἀδιάκοπον ἐπαγρύπνησιν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἡ περιουσία της εἶναι ἐκτετατὴ (ιδιωτική).

Άρθρον 2.

Τὸ προνόμιον τοῦτο χορηγεῖται ἀπὸ τὸν Βασιλέα ἢ εἰς ἰδιωτικὴν ἢ εἰς ἐπὶ ἑνὸς ἐργολάβου, μετὰ τὰ δικαιώματα, τὰ ὅποια ὁρίζει ὁ παρὼν τραπεζικὸς νόμος.

Οἱ λαβόντες τὸ προνόμιον ἐργολάβοι, εἴτε ἡγεμόνες, εἴτε ἑξῆς, εἶναι ὑπόχρεοι νὰ παραχωρήσωσιν εἰς τοὺς ἐντοπίους, μετὰ τὴν τῶν ὁρίων ἐννοῦνται καὶ οἱ δῆμοι καὶ τὰ εὐεργετικὰ κατὰστημα καὶ αἱ συντεχνίαι καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ Κυβέρνησις, τόσα μερίδας (actions) ἐπὶ καταβολῇ τῆς περιεχομένης εἰς αὐτὰς ποσότητος, ὅσαι ἤθελον ζητηθῇ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς Τραπεζῆς. Αἱ μερίδες αὗται, τῶν ὁποίων ἐκάστη θέλει διαλαμβάνει χιλίας δραχμάς, θέλουν ἐκδίδεσθαι ἀπὸ τοὺς λαβόντας τὸ προνόμιον ἐργολάβους τῆς τραπεζῆς εἰς ὄνομα τῶν μετόχων, καὶ δύνανται νὰ μεταβιβάζωσιν ἀπὸ ἑνὸς δεκάτοχον εἰς ἄλλον δι' ἀπλῆς ὁπισθογραφήσεως, χωρὶς τινὰ ἐπίσημον πράξιν παρέχουσι δὲ ὡς πρὸς τοὺς τόκους καὶ τὰ κέρδη (dividende μερίσματα) τὰ αὐτὰ δικαιώματα, τὰ ὅποια ἔχουσι κατὰ τὰς διατάξεις τῆς τραπεζῆς (ἄρθρον 9), οἱ λαβόντες τὸ προνόμιον ἐργολάβοι.

Άρθρον 3.

Τὸ ἀρχικὸν κεφάλαιον τῆς Τραπεζῆς πρέπει νὰ συμποσοῦται πρὸς τὸ παρὸν τοῦλάχιστον εἰς εἴκοσι ὀκτὼ ἑκατομμύρια δραχμῶν, καὶ θέλει κατατεθῇ τοιουτοτρόπως, ὥστε εἰς τὴν ἐναρξίν της νὰ εὐρίσκεται εἰς τὰ ταμεία της τοῦλάχιστον τὸ τέταρτον μέρος, τὰ δὲ λοιπὰ νὰ κατατεθοῦν ἐντὸς ἐνὸς ἔτους τὸ πολὺ εἰς τετραμηνιαίας δόσεις πρὸς 7 ἑκατομμύρια. Ἄνευ ἐνόμου ἐγκρίσεως τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας ἡ Τράπεζα δὲν δύναται νὰ ἀραιώσῃ τὸ ὅλον, ἢ μέρος τῶν κεφαλαίων της πρὶν ἢ τελειώσῃ ἢ προθεσμίᾳ τοῦ προνομίου· καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν θέλει πρότερον ἐκτελέσει τὸν πρῶτον παράγραφον τοῦ 12 άρθρου τὸν ἀφορῶντα τὴν ἐξόφλησιν τῶν γραμμητίων· εἰς δὲ τὴν δευτέραν θέλει ἐξοφλήσῃ καὶ ἐξαφνίσει πρότερον τόσα γραμμάτια, ὅσα εἶναι ἀναγκαῖον διὰ νὰ ὑπάρχουν τὰ εἰς τὴν κυκλοφορίαν ἐτι μένοντα ἐντελῶς ἐξασφαλισμένα κατὰ τὸ άρθρον 6 τοῦ παρόντος νόμου.

πλοῦ, ἢ μέχρι τοῦ μέρους ὅπου εἰσίνονται οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ πλοίου, ἂν τὸ πλοῖον ὀρεῖται, ἢ δύναται ἄνευ ἐλάττης τῶν συμφερόντων τοῦ ναυλωτοῦ, νὰ προσορμισθῇ εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ πρὸ τοῦ τέλους τοῦ διάπλου.

Ἄρθρ. 50.

Ἐν ἀποβιώσαντος τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου, ἀποβίωσῃ καὶ ὁ ναύκληρος, τότε εἰ μὲν εὐρίσκεται τις τῶν ἰδιοκτητῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἢ ἀντιπρόσωπος αὐτῶν, ἐκλέγει τὸν διαδεχθῆσόμενον τὴν προσωπικὴν διεύθυνσιν· ἄλλως ὁ πρεσβύτερος τοῦ πληρώματος συγκαλεῖ τοῦτο καὶ γίνεται ἡ ἐκλογὴ τοῦ προσωρινοῦ διευθυντοῦ διὰ τῆς πλειονοψηφίας· οἱ παῖδες δὲν ἐνέχονται εἰς τὴν ἐκλογὴν ταύτην. Εἰς τὴν τελευταίαν αὐτὴν περίστασιν ὁ προσωρινὸς διευθυντὴς ὀφείλει νὰ προσορμισθῇ εἰς τὸν πλησιέστερον λιμένα, εἴτε Ἑλληνικόν, εἴτε ξένου ἐπικρατείας, ἀλλ' εἰς τὸν ὅποιον εὐρίσκεται Ἑλληνικὴ προξενικὴ ἀρχή, καὶ νὰ γνωστοποιήσῃ τὸ συμβάν. Ἡ λιμενικὴ ἢ προξενικὴ ἀρχὴ πληροφορεῖται ἄνευ ἀναβολῆς, ἂν ἐνεργήσῃ τὰ παρὰ τῶν ἀρθρῶν 46 καὶ 47 τοῦ παρόντος διατάγματος ὀριζόμενα· ἂν ἡ ἐκλογὴ τοῦ προσωρινοῦ διευθυντοῦ ἐγίνε τακτικῶς, καὶ τὰ συμφέροντα τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ τῶν ναυλωτῶν δὲν κινδυνεύουσιν ἐνεκα ταύτης, σημειῖται εἰς τὸ ναυτολόγιον, καὶ εἰς τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήτην προσωρινὴν ἀντικατάστασιν τοῦ πλοίαρχου ἢ τοῦ κυβερνήτου μέχρι τοῦ τέλους τοῦ διάπλου, ἢ τῆς ἀφίξεως τοῦ πλοίου εἰς τὸ μέρος ὅπου διαμένουν οἱ ἰδιοκτῆται αὐτοῦ, κατὰ τὸ ἀρθρ. 49.

Ἐν δὲ ἡ λιμενικὴ ἢ προξενικὴ Ἀρχὴ παρατηρήσῃ κινδυνεύοντα τὰ συμφέροντα τῶν ἰδιοκτητῶν, ἢ τῶν ναυλωτῶν τοῦ πλοίου, δύναται ἡ μὲν πρώτη, συμπράττοντα ἔχουσα τὸν πρῶτον τοῦ ἐμπορικοῦ δικαστηρίου, ἢ τὸν εἰρηοδίκην εἰς Ἑλλάδα αὐτοῦ, ἡ δὲ προξενικὴ τῇ συνεργείᾳ δύο τοῦλάχιστον ἐκ τῶν ἐπιστημωτέρων Ἑλλήνων ἐμπόρων, ν' ἀντικαταστήσῃ προσωρινῶς διευθυντὴν τοῦ πλοίου.

Ἄρθρ. 51.

Ἐκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, ὅστις ἐπὶ σκοπῷ αὐτοῦ κέρδους ἐκθέσῃ πλαστὰ ναύαγια, ἢ ἐνεργήσῃ ἀμέσως ἢ ἐπαυρῶν τὴν θυβίαν, τὴν ἐγκατάλειψιν, τὴν προσάραξιν (κάθισμα), τὸν βίψιμον εἰς τὴν ξηρὰν, ἢ παντελὲς ναύαγιον τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ πλοίου, ἢ ἀφαίρεσιν ἢ νοθεύσῃ μέρος τοῦ φορτίου, ἢ γίνῃ παραίτιος τῆς δημεύσεως αὐτοῦ, ὑπόκειται εἰς τὰς παρὰ τῶν ἀρθρῶν 396, καὶ καθεξῆς, καὶ 421, κτλ. τοῦ ποινικοῦ νόμου ὀριζόμενας ποινάς.

Ἄρθρ. 52.

Ἀπαγορεύεται εἰς πάντα πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ ναυλόνῃ τὸ πλοῖόν του εἰς ἐχθρὰν τοῦ Ἡμετέρου Κράτους· δύναμιν, ἢ νὰ φορτῶν στρατεύματα, ἵππους, πολεμφοδία, τροφὰς καὶ ἄλλα πολεμικὰς ὕλας καὶ στρατιωτικὰς ἀποσκευὰς καὶ τὰ τοιαῦτα, διὰ λογαριασμὸν αὐτῆς· ὁ παραβάτης τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἀρθρον 123 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 53.

Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης φωραθεὶς εἰσάγων εἰς τοὺς λιμένας τοῦ κράτους ἢ ἐξάγων ἐν γνώσει εἶδη ἀπηγορευμένα, ἢ συνεργῶν εἰς λαθρεμπορίαν, ἐκτὸς τῶν παρὰ τοῦ νόμου ὁριζμένων ποινῶν εἰς ἃς ὑποβάλλεται, στερεῖται καὶ τοῦ διπλώματός του τὴν μὲν πρώτην φορὰν δι' ἓν ἔτος, τὴν δὲ δευτέραν, διὰ τρία ἔτη, καὶ τὴν τρίτην δι' ἑπτὰ.

Ἄρθρ. 54.

Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης φθάνων εἰς λιμένα, εἴτε Ἑλληνικόν εἴτε ξένου ἐπικρατείας, ὀφείλει νὰ προσέχῃ ἀκριβῶς εἰς τὴν διατήρησιν τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων καὶ πρὸ πάντων νὰ μὴ συγχωρῇ εἰς κανένα τῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου νὰ ἐκβαίῃ εἰς τὴν ξηρὰν, ἢ νὰ λαμβάνῃ κοινωνίαν μετὰ τινος τῶν ἐπὶ τῆς

ξηρᾶς, πρὶν ἀπέλθῃ αὐτὸς πρῶτος εἰς τὸ ὑγειονομεῖον. Ἐξεταζόμενος δὲ ἀπὸ τὰς ὑγειονομικὰς Ἀρχάς, ὀφείλει νὰ ὁμολογῇ ὅλην τὴν ἀλήθειαν, καὶ νὰ παρουσιάσῃ εἰς αὐτὰς τὰς ὑγειονομικὰς πιστοποιήσεις, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἀπὸ τοῦς λιμένας τῆς ἀναχωρήσεως καὶ τῆς προσρμίσσεως του.

Εἰς ὅσα μέρη τῆς Ἑπικρατείας δὲν ὑπάρχουν ὑγειονομικὰ καταστήματα ὀφείλει νὰ ἐξομολογῇται ἐνώπιον τῶν λιμενικῶν Ἀρχῶν. Εἰς δὲ τὰ ξένα μέρη ὅπου δὲν ὑπάρχουν ὑγειονομικαὶ Ἀρχαί, εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Προξενεῖα.

Ἄρθρ. 55.

Ἄν ἡ διατήρησις τῆς κοινῆς ὑγείας ἀπαιτῇ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἀμέσου κοινωνίας τοῦ πλοίου μετὰ τὴν ξηρὰν, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ, εἰς τοῦτο ἰδιαιτέρως, μὴ ἐπιτρέπων εἰς τινὰ τῶν ναυτῶν ἢ τῶν ἐπιβατῶν, νὰ λαμβάνῃ ὅποιανδήποτε κοινωνίαν μετὰ τὴν ξηρὰν ἢ μετ' ἄλλῃ πλοία· πρὸς πλείοτεράν δὲ διακρίσιν ὀφείλει νὰ ὑφῴνῃ ὡς σημεῖον ἀφ' ἐνὸς τῶν ἰστῶν σημαίαν κιτρίνου χρώματος.

Ἄρθρ. 56.

Ἐκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὅστις ἐξελέγχεται ὅτι παρέβη εἴτε ἐν γνώσει, εἴτε ἐξ ἀμελείας τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις, ἢ ὅτι δὲν ὁμολόγησε τὴν ἀλήθειαν εἰς τὰς ὑγειονομικὰς Ἀρχάς, στερεῖται διὰ παντός τοῦ διπλώματός του, καὶ ὑποβάλλεται συγχρόνως εἰς τὰς ὀριζόμενας παρὰ τοῦ Ποιν. Νόμου ποινάς.

Ἄρθρ. 57.

Μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν διαλαμβανόμενων εἰς τὰ προηγηθέντα ἀρθρὰ 54 καὶ 55, καὶ μετὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ πλοίου, τὸς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει πρὸ τῶν 24 ὥρῶν μετὰ τὴν ἀφίξιν του, νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν λιμενικὴν, ἢ ἐὰν εὐρίσκεται εἰς ξένον λιμένα, εἰς τὴν προξενικὴν ἀρχὴν καὶ,

α) Νὰ ἐκθέτῃ τοὺς λόγους τῆς εἰς τὸν λιμένα ἐκεῖνον προσρμίσσεως του, ἐὰν αὕτη ἐγίνε κατὰ περίστασιν καὶ δὲν θέλει ἀναρῶνται πλεον τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν.

Ἐὰν δὲ μείνῃ, εἰ καὶ ἐκ περιστάσεως προσωρισμένως, ἐπέκεινα τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν, νὰ παρουσιάσῃ τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως καὶ τὸ ναυτολόγιόν του.

Κατ' ἀμφοτέρας δὲ τὰς περιπτώσεις ὀφείλει ν' ἀποκρίνεσθαι ἀκριβῶς εἰς ὅλας τὰς παρὰ τῆς λιμενικῆς ἢ προξενικῆς ἀρχῆς ἀποτεινομένας εἰς αὐτὸν ἐρωτήσεις, ὁμολογῶν ὅλην τὴν ἀλήθειαν, καὶ νὰ ὑπογράψῃ τὴν ἐξομολόγησίν του, ἐὰν ζητηθῇ.

β'. Ἄν ὁ λιμὴν ᾖ τὸ πρὸς ὃν διεθύνετο, καὶ μέλλῃ νὰ διαμείνῃ εἰς αὐτὸν, μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ σκοποῦ, δι' ὃν κατέπλευσε, νὰ ἐκθέτῃ λεπτομερῶς ἐνώπιον τῆς λιμενικῆς ἢ προξενικῆς ἀρχῆς·

1. Τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, καὶ τὸ μέρος τῆς διαμονῆς του·
2. Τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου, τὴν χωρητικότητά του, καὶ τὸ εἶδος ἢ τὰ εἶδη τοῦ φορτίου·
3. Τὰ ὀνόματα καὶ τὸ μέρος τῆς διαμονῆς τοῦ ἰδιοκτήτου, τῶν φορτωτῶν, καὶ προσέτι τῶν ἀσφαλιστῶν (ἐὰν οἱ τελευταῖοι οὗτοι ᾖναι γνωστοὶ εἰς αὐτόν).
4. Τὸν λιμένα εἰς ὃν ἀΐκει τὸ πλοῖον, καὶ τὸ μέρος εἰς ὃ ἐφορτώθη·
5. Τὴν διεύθυνσιν τοῦ διάπλου μέχρι τῆς ἀφίξεώς του εἰς τὸν ὅποιον εὐρίσκεται λιμένα, τὰς διαφορὰς τυχὸν προσρμίσσεις του εἰς ἄλλους λιμένας, καὶ τὰ αἴτια αὐτῶν.
6. Ὅλα τὰ κατὰ τὸν πλοῦν ἐπιζήμια συμβάντα.
7. Τὴν κατάστασιν τοῦ πλοίου, τοῦ φορτίου καὶ τῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου τροφίμων εἴτε τῶν εἰδῶν τῆς ἀποσκευῆς, τὸ δηλωτικὸν τῆς ἀγορᾶς τῶν τροφῶν, τὰς ὁποίας ἀναγκάσθη νὰ ἐνεργήσῃ καθὼς καὶ ποῦ ἐπώλησε τὸ φορτίον, ὅτι ἀνεκάλυψεν ἢ ἀπῆλπησε κατὰ τὸν πλοῦν, οἷον ὑφάλους, ἀγνώστους, ναύαγια,

ρήθη τὸ πλοῖον, ἀφοῦ προηγουμένως πληρωθῇ εἰς αὐτὴν τὸ διατεταγμένον δικαίωμα.

Ἄρθρον 17.

Ἄν ἀπολεσθῇ τὸ περὶ ἀναγνώσεως τινος πλοίου ὡς ἐθνικοῦ ἔγγραφο, ὁ ἰδιοκτήτης ὀφείλει νὰ ἀποδείξῃ ἢ νὰ διαβεβαιώσῃ ἐνόρκως, ὅτι ἀπωλέσθη, καὶ τότε δίδεται πρὸς αὐτὸν νέον ἔγγραφο, ἀφοῦ πληρώσῃ τὸ διατεταγμένον παρὰ τοῦ ἁρθροῦ 16 δικαίωμα. Εἰς τὸ νέον τοῦτο ἔγγραφο προστίθεται ῥητῶς, ὅτι ἡ ἐκδοσις αὐτοῦ ἔγινε πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἀπολεσθέντος, τοῦ ὁποῦ ἡ ἡμερομηνία καὶ ὁ ἀριθμὸς πρέπει νὰ ἀναφέρονται εἰς τὸ νέον ῥητῶς.

Ἄρθρ. 18.

Ἄν τὸ πλοῖον μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἔγγραφου, δι' οὗ ἀναγνωρίζεται ὡς ἐθνικὸν ἐμπορικόν, ἀλλαχθῇ κατὰ τὸ σχῆμα, τὴν χωρητικότητα, ἢ κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον, ὁ ἰδιοκτήτης ὀφείλει νὰ ζητήσῃ ἀμέσως νέον ἔγγραφο· ἄλλως ζημιούται τὴν ἐγγυηθεῖσαν ποσότητα.

Ἄρθρον 19.

Ὅσακις ἐλληνικὸν ἐθνικὸν πλοῖον πωληθῇ κατὰ μέρος ἢ ἐξολοκλήρου εἰς ἄλλον Ἕλληνα, πρέπει νὰ εἰδοποιῇται περὶ τοῦ τοῦ ἡ ναυτικῇ Ἀρχῇ, εἰς τῆς ὁποίας τὰ νηολόγια εἶναι καταχωρημένον. Ἡ παραμέλησις τοῦ ὅρου τούτου τιμωρεῖται, εἰς μὲν τὰ πλοῖα α. κλάσεως μὲ πρόστιμον 20 δραχ. εἰς δὲ τὰ τῆς β'. 400 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 20.

Τὰ ναυτιλιακὰ ταῦτα διπλώματα ἐκδίδονται δι' ἓν ἔτος, κατὰ τὸν ὑπὸ στοιχ. Β'. ἐπισημασθέντα τύπον, ὑπογράφονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, καὶ σφραγίζονται μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ Ὑπουργείου· ὑποκείμεναι δὲ εἰς δικαίωμα χαρτοσήμου, μιᾶς μὲν δραχ. διὰ τὰ πλοῖα τὰ μικρότερα τῶν 30 τόνων χωρητικότητος, τριῶν δὲ διὰ τὰ 30-100, καὶ διὰ τὰ μεγαλύτερα τῶν 100 τόνων, 6 δραχ. Εἰς ἰδιαίτερον δικαίωμα δὲν ὑπάρχοντα πλέον τὰ διπλώματα ταῦτα. Ἡ χορήγησις τούτων γίνεται παρὰ τῆς τελωνικῆς Ἀρχῆς τοῦ λιμένος ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ χαρτοσήμου.

Ἡ λιμενικὴ Ἀρχὴ ὀφείλει πρὸ τῆς ἀνανεώσεως τοῦ διπλώματος νὰ ἐξετάζῃ τὸ πλοῖον, καὶ τότε μόνον ἐκδίδει τὸ νέον, ὅταν αὐτὸ ᾖ εἰς καλὴν κατάστασιν.

Ἄρθρον 21.

Ὅλαι αἱ ἐλληνικαὶ προξενικαὶ Ἀρχαὶ δύνανται ἐπὶ ἔγγραφω αἰτήσεσι τοῦ πλοίαρχου καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ πλοίου νὰ παρατείνωσι τὴν διάρκειαν τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξετάσωσιν ἀκριβῶς καὶ πεισθῶσιν, ὅτι ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ ἰδιοκτήτης πρὸ τῆς παύσεως τῆς ἰσχύος τοῦ διπλώματος, εἶχε συνδέσει συμφωνίας ὑποχρεούσας αὐτὸν εἰς ἐπιχειρήσιν νέου διάπλου, μὴ ἐπιτρέποντος εἰς αὐτὸν νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὸν ἀνήκοιτι ἐλληνικὸν λιμένα πρὸς ἀνανέωσιν τῶν ἔγγραφων τοῦ, καὶ ὅτι ἐκ τῆς τοιαύτης συμφωνίας προκύπτει σημαντικὸν ὄφελος διὰ τὸν πλοίαρχον ἢ τὸν ἰδιοκτήτην.

Ἡ παράτασις αὕτη σημειοῦται ὀπισθεν τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος· δίδεται δὲ διὰ τόσον καιρὸν, ὅτος ἀπαιτεῖται δι' ἑνα καὶ μόνον διάπλου, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ὁποῦ ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ μεταβῇ ἀμέσως εἰς τὸν λιμένα, εἰς ὃν ἀνήκει τὸ πλοῖόν του, διὰ νὰ ἀνανεώσῃ ἐκεῖ τὸ δίπλωμά του, ὅτε καὶ θέλει γενῇ ἡ εἰσπραξίς τῶν δικαιωμάτων τῆς παρὰ τοῦ Προξένου δοθείσης παρατάσεως, ὁμοῦ μὲ ἐκείνην τῶν τοῦ νέου διπλώματος.

Μόνον εἰς πάντη ἐκτάκτους περιπτώσεις, καὶ εἰς ἀποδεδειγμένην ἀνάγκην δύνανται οἱ Πρόξενοι νὰ ἐνδίδωσι καὶ εἰς δευτέραν παράτασιν, εἰδοποιούντες ἐκάστοτε τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 22.

Ὅστις ἐν γνώσει συμπράξῃ καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον εἰς τὴν παράνομον ἀναγνώρισιν ξένου τινὸς πλοίου ὡς ἐλληνικοῦ, ἢ εἰς τὴν παράνομον ἐκδοσιν ναυτιλιακοῦ διπλώματος διὰ τοιοῦτον πλοῖον· ὅστις ἐπιστάτης τελωνείου εἰδοποιήθῃ περὶ τῆς τοιαύτης παρανομίας δὲν ἐμποδίσῃ τὴν ἐκπλευσιν τοιοῦτου πλοίου ἀπὸ τὸν ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιν του λιμένα· ὅστις πλοίαρχος ἢ ὑποπλοίαρχος ἢ ἰδιοκτήτης πλοίου ἀναδεχθῇ ἐν γνώσει τὴν διεύθυνσιν τοιοῦτου πλοίου· καὶ τέλος, ὅστις μεταχειρισθῇ ἐν γνώσει τοιοῦτον πλοῖον δι' ἀποστολὴν φορτίου, ἢ ὅστις γνωρίζων τὴν γενομένην ἀπάτην δεχθῇ τὰς διὰ τοιοῦτου πλοίου στελλομένας εἰς αὐτὸν πραγματείας, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου ἐντὸς 24 ὥρων τὴν πλησιέστεραν λιμενικὴν Ἀρχὴν, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 5000 δραχμῶν.

Ἄρθρον 23.

Πᾶς πλοίαρχος ἢ ἰδιοκτήτης ἐλληνικοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου ὀφείλει νὰ ἔχῃ πάντοτε ἐπὶ τούτου τὸ περὶ ἀναγνώσεως ἔγγραφο καὶ τὸ ναυτιλιακὸν δίπλωμα, καὶ νὰ φυλάττῃ ἀκριβῶς ὅλας τὰς περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας ἐκδοθείσας καὶ ἐκδοθησομένας διατάξεις, καὶ ὅσας ὁ ἐμπορικὸς νόμος ἐπιβάλλει εἰς αὐτὸν ὑποχρεώσεις.

Ἡ παράβασις τοῦ παρόντος ὅρου τιμωρεῖται, εἰς μὲν τὰ πλοῖα τῆς α. κλάσεως μὲ πρόστιμον 100 δραχμῶν, εἰς δὲ τὰ τῆς β'. 300 δραχμῶν.

Ἄρθρον 24.

Αἱ παραβάσεις τοῦ παρόντος Διατάγματος δικάζονται διὰ τῶν τακτικῶν Δικαστηρίων.

Ἡ δὲ ἀσυνέπεια γίνεται ἀπαράλλακτως κατὰ τοὺς γενικούς καὶ περὶ πεινῶν ὑποθέσεων κανονισμούς.

Ἄρθρον 25.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἀποφάσεως ἀκυροῦνται ὅλαι οἱ ἀρ. 15, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

Ἄρθρον 26.

Οἱ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν, τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται, καθ' ὅσον εἰς ἑκάστην αὐτῶν ἀνήκει, τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, λαμβάνον διὰ τούτου ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Νοεμβρίου 1336.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαίτεραν διαταγὴν τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΔΑΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 69.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἰδιωτικῶν δασῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς·

ἀπὸ 1 (13) Ἰανουαρίου 1837, καὶ τότε πᾶσι ἢ μέχρι τοῦδε ἐν ἐνεργείᾳ πρακτικῇ δασονομικῇ διεύθυνσις.

§. 22.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματεία θέλει ἐνεργήσῃ καὶ γνωστοποιήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 53.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 3 Ὀκτωβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τροπολογίας τοῦ ἄρθρου 596 τῆς πολιτ. δικονομίας.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες, ὅτι ὁ § 2 τοῦ ἄρθρου 596 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας διαλαμβάνει, ὅτι, κατὰ τῆς ἐρήμην ἐκδοθείσης ἀποφάσεως, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ διάδικος κατοικεῖ εἰς ἄλλον παρὰ τὴν ἐδραν τοῦ δικαστηρίου τόπον καὶ δὲν διώρισεν ἀντίκλητον, ἀνακοπὴ γίνεται μέχρι τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως.

Θεωροῦντες, κατὰ τὰ ἄρθρ. 185 καὶ 186 τῆς αὐτῆς, ἐξαιρουμένων τῶν προδικαστικῶν καὶ παρεπιπτούσων ἀποφάσεων, κατεπειγουσῶν τινῶν περιπτώσεων καὶ τινῶν ὀλίγων ἄλλων, μόνον αἱ τελεσίδικαι ὁριστικαὶ ἀποφάσεις δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσι, καὶ ὅτι ἐπομένως ἐρήμην ἀποφάσεις, εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 186 μὴ ὑπαγόμεναι, δὲν δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐντὸς τῆς πρὸς ἀνακοπὴν τεθείσης προθεσμίας.

Παρατηροῦντες ἐντεῦθεν, ὅτι ἡ ἐννοια τοῦ § 2 τοῦ ἄρθρου 596 καθίσταται πάντῃ σκοτεινὴ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρ. 4.

Τὸ ἄρθρ. 596 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας τροπολογεῖται ὡς ἀκολούθως:

« Κατὰ τῆς ἐρήμην ἐκδοθείσης ἀποφάσεως γίνεται ἀνακοπὴ ».

1. Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς αὐτὸς κατοικῇ εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου ἢ διώρισεν αὐτόθι ἀντίκλητον, ἐντὸς ὅκτῳ ἡμερῶν ἀφ' ἧς παρεδόθη ἡ ἀπόφασις εἰς τὸν διάδικον αὐτὸν ἢ εἰς τὸν ἀντίκλητον τούτου.

2. Ἐὰν ὁ διάδικος κατοικῇ εἰς ἄλλον τόπον καὶ δὲν διώρισεν ἀντίκλητον, ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἐγένεεν ἡ ἐπίδοσις τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν διάδικον, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρ. 195 καὶ 196.

Ἄρθρ. 2.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο τοιοῦτοτρόπως διορθωθὲν θέλει ἀντικατασταθῇ εἰς τὴν πολιτ. δικονομ. ἀντὶ τῶν δύο ἄρθρ. 596 καὶ 597, τὰ ὁποῖα ἀκυροῦνται διὰ τοῦ παρόντος.

Ἄρθρ. 3.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ἀγγελιῶν δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλ. (5 Μαΐου) τ. ε. διατάγματος λαμβάνει ἰσχὺν νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ἄρθρου 293 §. 4. τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 νόμου περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παρατηροῦντες, ὅτι τὸ περὶ πειθαρχικῶν ποινῶν ἄρθρ. 293 §. 4 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου παρεξηγήθη, περιορισθέντων τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ποινῆς τῆς προσωρινῆς παύσεως ὡς πρὸς ἐκείνην μόνην τὴν ἀρχὴν, ἣτις τὴν ἐπέβαλεν, ἐνῶ ἐκ τε τοῦ νόμου καὶ τῆς ἐννοίας τοῦ νόμου ἐξάγεται προφανῶς, ὅτι ἡ πειθαρχικὴ ποινὴ τῆς προσωρινῆς παύσεως ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸν καταδικασθέντα ὑπάλληλον τὸν χαρακτήρα τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου, καὶ καθίστησιν αὐτὸν ἀνίκλον νὰ ἐκπληρῇ παρ' οἰκδήποτε ἀρχὴ τὰ τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας ἔργα.

Λαβόντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διατάττομεν:

Ὅτι ἡ πειθαρχικὴ τῆς προσωρινῆς παύσεως ποινὴ ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸν καταδικασθέντα δημοσίον ὑπάλληλον τὸν δημοσίον χαρακτήρα, ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ, καὶ καθίστησιν αὐτὸν ἀνίκλον νὰ ἐκπληρῇ παρ' οἰκδήποτε ἀρχὴ τὰ τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας ἔργα, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ ὡρισμένῃ ποινῇ.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον λαμβάνον ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Σεπτεμβρίου (3 Ὀκτωβρίου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν περὶ παλαιῶν χρεῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματ. τῆς Ἐπικρατείας, παρατηρήσαντες, ὅτι τὸ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1830 ὑπ' ἄρθρ. 140 διάταγμα τὸ περὶ συγκροτήσεως τοῦ δικαιοκρατοῦ δικαστηρίου τοῦ κανονίζοντος τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ παλαιῶν χρεῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων, ἀνατιθέμενον εἰς μόνους τοὺς προέδρους τῶν πρωτοδικῶν τὰ περὶ τὴν ἐκλογὴν

πρώτων διὰ τὸ τρέχον ἔτος νὰ ἐνεργηθῇ κατὰ τὸν Νοέμβριον-
τοῦ 1836.

9) Ἡ κατάστρωσις τῶν φορολογικῶν καταλόγων τῶν ἐμ-
πορευομένων διὰ τὸ 1836 θέλει γενῇ εἰς τὸ τέλος τοῦ Νοεμ-
βρίου τ. ε.

3) Τόσον διὰ τὴν ἐκτίμησιν καθὼς καὶ διὰ τὴν κατάστρω-
σιν τῶν φορολογικῶν καταλόγων ὡς πρὸς τοὺς μετερχομένους
ἐμπόριον θέλει ἐφαρμοσθῇ τρόπος πάντῃ διάφορος, τὸν ὅποιον
θέλομεν προσδιορίσει δι' ἰδιαίτερου διατάγματος.

4) Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερί-
δος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ἀπὸ τὰ Ὑπουργεῖα τῶν
Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Σεπτεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαίτεραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝ-
ΣΟΛΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐμπορικῶν πλοίων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῶν καθυποβληθεισῶν εἰς ἡμᾶς προτάσεων τοῦ ἐν Σύρα
ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου περὶ φόρου τῶν ἐμπορικῶν πλοίων,
ἀπαντῶμεν διὰ τούτου, ὅτι ὁ φόρος οὗτος δὲν εἶναι διόλου
ἀντικείμενος τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων φόρου, τοῦ προσδιο-
ρισθέντος διὰ τοῦ προσωρινοῦ νόμου τὴν 6 (18) Ἰουλίου τ. ε.
ἀλλ' ἐκانونίσθη διὰ προλαβόντων νόμων καὶ διαταγμάτων, καὶ
καταργηθέντων διόλου διὰ τοῦ ἀνωτέρω στεινωθέντος περὶ τοῦ
φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων νόμου, ἀλλ' ὑπαρχόντων πληρέστατα
ἐν ἰσχύϊ. Ὅθεν τὰ ἐμπορικὰ πλοία πάσης κατηγορίας, καὶ οἱ
ἰδιοκτῆται τῶν δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν φόρον τῶν ἐπιτηδευμά-
των, ἀλλὰ πληρώνουν καθόλου μόνον ἐκεῖνον τὸν φόρον καὶ τὰ
δικαιώματα, ὡς ἐπλήρουν καὶ προ τῆς 6 (18) Ἰουλίου τ. ε.
καὶ ὡς ἦσαν προσδιορισμένα διὰ τῶν προλαβόντων νόμων καὶ
διαταγμάτων.

Ἄλλως ἔχει δὲ περὶ τοῦ φόρου τῶν ἀλιευτικῶν πλοίων πάσης
κατηγορίας. Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ψηφίσματος τῆς 4 Φεβρουαρίου
1830, τὸ ἐκانونίζε τούτον, καταργήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ
περὶ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων νόμου τῆς 6 (18) Ἰουλίου τ. ε.
οἱ δὲ ὅρισμοί τοῦ νόμου τούτου ἀντεκατέστησαν ἐκεῖνο, καὶ
κανονίζουν πλέον διὰ τὸ ἐξῆς τὸν φόρον τῶν διαφόρων κλάσεων
τῶν ἀλιευτικῶν πλοίων.

Ἡ παροῦσα ἀπόφασις θέλει κοινοποιηθῇ ὅχι μόνον εἰς τὸ
ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον Σύρα, ἀλλὰ πρὸς ἀποφυγὴν ἄλλων
προτάσεων καὶ ἐσφαλμένης ἐφαρμογῆς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς
ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πρὸς ὁδηγίαν.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία παργγέλλεται τὴν
δημοσιεῦσιν καὶ ἐκτέλεσιν ταύτην.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Σεπτεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαίτεραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν συμβούλιον,

ΑΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 46. (Π α ρ ε λ ε ί φ θ η).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 47.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 12 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τῆς διατιμῆσεως τῶν ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς ἐπεξήγησιν καὶ τελειοποίησιν τοῦ ἀπὸ 19 Ὀκτωβρί-
ου 1835 διατάγματος, ἀπεφασίσαμεν, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡ-
μετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, τὰ ἐξῆς.

α. Ἐκαστος ἐπιβάτης, καθαρίζόμενος εἰς λοιμοκαθαρτήριον,
θέλει πληρῶναι καθεκάστην διὰ τὸ δωμάτιον, ὅταν εὑρίσκειται
εἰς αὐτὸ ὁμοῦ μ' ἄλλους, λεπτὰ πενήτηκοντα ὅταν δὲ ζητήσῃ
καὶ λάβῃ ἰδιαίτερον δωμάτιον διὰ μόνον τὸν ἑαυτὸν του, τότε
πληρῶναι δραχμὰς τρεῖς.

β. Δι' ἕκαστον φύλακα, ὅστις διορίζεται μέσα εἰς πλοῖον
καθαρίζον, προσδιορίζεται καθεκάστην μία δραχμὴ καὶ
πεντήκοντα λεπτά.

γ. Ὁ πρὸς τὸ ἐδάφιον 4 στοιχ. β'. τοῦ ἀπὸ 19 Ὀκτω-
βρίου 1835 διατάγματος, ὁ φύλαξ θέλει πληρῶνεσθαι τὴν δι-
ορισθεῖσαν ἐκεῖ τιμὴν, ὅταν παρενίσταται εἰς τὸν ἀποβίβα-
σιν ἀνεπιδέκτων μολυσμῶν πραγμάτων.

Τὰ δὲ γράμματα καὶ ἄλλα χαρτὰ θέλουν καπνίζεσθαι πα-
ρὰ τοῦ ὑγειονομικοῦ, καὶ θέλουν πληρῶναι δι' ἕκαστον κομμά-
τιον ἀνὰ λεπτὰ δέκα ὅταν ἦναι χοεῖα νὰ καπνισθῶσι φορέμα-
τα ἐπιβατῶν, θέλουν πληρῶναι δι' αὐτὰ ἕκαστος δραχμὴν μίαν.

δ. Ἡ διοριζομένη τιμὴ εἰς τὸ ἐδαφ. 6 στοιχ. β'. τοῦ μνη-
σθέντος διατάγματος διὰ τὸ κάπνισμα τῶν πραγμάτων ἐ-
φαρμόζεται καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα εἶδη τοῦ καθαρισμοῦ, εἴτε
δι' ἀερίσματος, εἴτε διὰ πλύσεως.

ε. Ἐπειδὴ εἶναι δύσκολον τὸ νὰ ἐπιτηρῇ εἰς φύλαξ δύο
πλοίαρια συγχρόνως, ὡς διορίζει τὸ ἐδαφ. 6 στοιχ. β' καὶ ἐ-
πειδὴ ἀνάγεται μᾶλλον εἰς τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις, παρα-
πέμπομεν τὸν ὅρον τοῦτον ἐκ τοῦ διατάγματος εἰς τὴν περιφέ-
ρειαν τῶν περὶ ἐκτελέσεως ὁδηγιῶν.

ς'. Εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ μνησθέντος διατάγματος ἐννοοῦμεν,
ὅτι τὰ ξένα πλοία θέλουν υποβάλλεσθαι εἰς τὰ αὐτὰ ὑγεινο-
μικὰ καὶ λοιμοκαθαρητικὰ δικαιώματα, εἰς τὰ ὅποια υποβάλλ-
ονται καὶ τὰ ἐγχώρια.

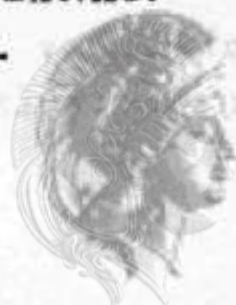
ζ'. Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Γραμματείας ἐπιφορτίζονται, καθ' ὅσον ἀνήκει εἰς τὴν ἀρμο-
διότητά των, τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁ-
ποῖον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως
Ἀθῆναι, τὴν 10 (22) Αὐγούστου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαίτεραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ συνοικισμοῦ τῶν Χίων ἐν Πειραιῇ.

Ο Θ Ω Ν

Β Α Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμμάτων ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1.

Παραχωρεῖται εἰς τοὺς Χίους, χάριν τοῦ συνοικισμοῦ τῶν, ὅλον τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς, κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ἀπὸ 2|14 Δεκεμβρίου 1834 Βασιλικῆς Διατάγματος.

2.

Τὰ προικοδοτηθῆσόμενα γήπεδα εἰς τοὺς Χίους, ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς πόλεως τοῦ Πειραιῶς, θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς τὸ ὅτι τοῖς ἑκατὸν χρεώλυτρον κατ' ἔτος, κατὰ τὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον, ἀντὶ δὲ τῶν 3 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν προικοδοτημάτων, θέλουν πληρῶναι ταῦτα τὸ ἀπλοῦν δέκατον τοῦ εἰς εἶδη πραγματικῆς εἰσοδήματος τῆς γῆς, μέχρις οὗ κανονισθῇ γενικῶς ὁ ἑγγεῖος φόρος.

3.

Αἱ διὰ τὰς ὁδοὺς, ἀγορὰς καὶ πλατείας γαῖαι δὲν ἐξαίρουνται ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὁρισμούς.

4.

Αἱ διὰ τὰ δημοτικὰ καταστήματα ἀναγκαῖαι γαῖαι θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς τὰ παρὰ τοῦ 2 ἁρθροῦ ὁριζόμενα.

5.

Τὰ παραχωρούμενα γήπεδα θέλουν ἔχει ἐν γένει ἐμβαδὸν 600 □ πήχων, ἀλλὰ δύνανται νὰ παραχωρηθῶσι καὶ μεγαλύτερα τούτων, χάριν οἰκοδομῆς μόνον, καὶ ἀπαγορεύεται οὕτως νὰ ἐκποιῇται τὸ γήπεδον εἰς ἄλλους, πρὶν τελειώσῃ τὸ κτίριον μετὰ τυχόν προϋπάρχοντα κτίρια· ἐπὶ τούτῳ πρέπει νὰ ἐξετάσῃται καὶ νὰ ἀναγνωρίζεται ἡ χρεία παρὰ τῆς ἐπαρχικῆς ἀρχῆς, μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς παρὰ τῶν Χίων ἀπεσταλμένης πληρεξουσίου ἐπιτροπῆς, ἢ μᾶλλον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἀφ' οὗ σχηματισθῇ ὁ δῆμος. Δὲν ἀντίκειται τι εἰς τὸ νὰ παραχωρηθῶσι καὶ ταῦτα τὰ οἰκόπεδα εἰς λογαριασμὸν τῆς προικοδοτήσεως, καθ' ὅσον ἡ ἀξία τῶν, ἥτοι ἡ ἀγοραία τιμὴ τῶν δὲν προβάλλει τὸν ἀνώτατον ὅρον τῶν δύο χιλιάδων δραχμῶν, ὅστις προϋποβλήθη εἰς τὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον. Ἡ περιπλέον ποσότης, ἂν τυχόν ὑπάρχῃ, θέλει πληρῶνεσθαι εἰς μετρητὰ, κατὰ τοὺς ὁρισμούς τοῦ αὐτοῦ νόμου.

6.

Προσδιορίζεται προθεσμία ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος διατάγματος, ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ ἀρχίσωσιν, ἐντὸς τῆς πρώτης ἐξαμηνίας δέκα τοῦλάχιστον οἰκίαι ἐντὸς δὲ τῆς δευτέρας ἐξαμηνίας τοῦλάχιστον σαράντα οἰκίαι εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς ἀπὸ τοὺς Χίους, καὶ νὰ τελειώσωσιν τοῦλάχιστον ἕως εἰς τὴν ἐπομένην ἐξαμηνίαν. Αἱ ἀναφοραὶ τῶν ἐπιθυμούντων νὰ οἰκοδομήσωσι θέλουν γίνεαι ἀπὸ μὲν τοὺς πρώτους τὸ πολὺ ἐντὸς τεσσάρων ἐβδομάδων, ἀπὸ δὲ τοὺς δευτέρους τὸ πολὺ ἐντὸς ἑξ ἐβδομάδων ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης διατάξεως. Παρελθούσης δὲ τῆς μῆς ἢ τῆς ἄλλης προθεσμίας ἐπὶ ματαίῳ, ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαλύσῃ τὰς παρούσας συμφωνίας, καὶ νὰ τὰς μεταβάλλῃ κατὰ τὸ δοκοῦν.

7.

Ἄμα συνοικισθῶσι πενήντα οἰκογένειαι Χίων εἰς Πειραιᾶ, δύνανται ν' ἀποτελέσωσιν ἓνα Δῆμον, μετὰ τὰ δικαιώματα καὶ τὰς υποχρεώσεις τοῦ περὶ δήμων Νόμου ὑπὸ τὸ ὄνομα, Δῆμος Χίων· ἀλλ' ὁ δῆμος οὗτος δὲν δύναται νὰ σχηματισθῇ ἐντὸς

τῶν ὁρίων τῆς πόλεως τοῦ Πειραιῶς (ἥτοι εἰς Σύραν)· μ' ὅλον τοῦτο συγχωροῦμεν εἰς τοὺς Χίους τὸ νὰ ἐξακολουθῇ ἢ εἰς Σύραν συστηθεῖσα ἐπιτροπὴ τῶν τὰς ἀναγκαίας διὰ τὸν συνοικισμὸν ἐργασίας, ἕως οὗ σχηματισθῇ πραγματικῶς ὁ δῆμος.

8.

Ἀναφερόμενοι εἰς τὸ ἄρθρ. 5 τοῦ ἀπὸ 3 (21) Νοεμβρίου 1835 Βασιλικῆς Διατάγματος, ἐπιτάττομεν εἰς τὸ νὰ ληφθῶσι διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ τὰ ἀναγκαῖα καταναγκαστικὰ μέτρα διὰ νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς τοὺς συνοικισθησομένους Χίους αἱ ἰδιωτικαὶ γαῖαι, κείμεναι εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς, καὶ ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς πόλεως ταύτης· οἱ ἰδιοκτῆται οὗτοι θέλουν ἀποζημιωθῇ ἀνηκόως παρὰ τῆς Κυβερνήσεως· ἀλλ' ἐκ τῶν ἰδιωτικῶν τούτων γαιῶν θέλει ἐπιφυλαχθῇ δ' ἕκαστον ἰδιοκτῆτην ἐν μέρος κατὰ τὸν ἀκόλουθον ὅρον· 200 πήχεις □ διὰ τὸν ἔχοντα μέχρι τοῦ ἡμίσεως στρέμματος· 400, πήχεις □ διὰ τὸν ἔχοντα μέχρι τοῦ ἐνὸς στρέμματος, καὶ 600, πήχεις □ ἀπὸ ἐν στρέμμα καὶ ἐπέκεινα. Ἡ ὑπόθεσις αὕτη πρέπει μ' ὅλα ταῦτα νὰ καθυποβληθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Πρὶν ὅμως παραπεμφθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἐπιθυμοῦμεν νὰ γένῃ ἡ παραχώρησις δι' ἐξισασμοῦ (φιλικῶ τῷ τρόπῳ). Παρ' αὐτῇ λοιπὸν ἡ Γραμματεία τῶν Ἑσωτερικῶν νὰ διορίσῃ ἐπὶ τούτῳ ἀμέσως ἓνα ἐπίτροπον, καὶ νὰ διατάξῃ αὐτὸν νὰ ἀρχίσῃ, συμφώνως μὲ ἓνα παρὰ τῆς γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν ἐκλελεγμένον ἐπίτροπον, τὰς διαπραγματεύσεις μετὰ τοὺς ἀνήκοντας ἰδιοκτῆτας, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ διεκπεραιωθῶσιν τάχιιστα, καὶ καὶ συμφωνίαι θέλουν μᾶς καθυποβληθῇ εἰς ἔγκρισιν. Εἰς τὴν διαπραγματεύσιν καὶ εἰς τὴν συνθήκην ταύτην θέλει τεθεῖ ὡς ἑσῆς τὸ νὰ δοθῇ εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς, ἥτοι ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς πόλεως, ἀποζημιῶσις εἰς γῆν ἰσότημον τῆς παρ' αὐτῶν παραχωρηθησομένης.

9.

Ὅσοι ἰδιῶται οἰκοδομήσαν ἤδη ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ μέρους τοῦ Πειραιῶς, θέλουν ἔχει τὴν πληρὰ κυριότητα τοῦ γηπέδου ἐπὶ τοῦ ὁποῖου οἰκοδομήσαν, τὸ ἐμβαδὸν ὅμως τοῦ γηπέδου τούτου θέλει περιοριζέσθαι τὸ πολὺ εἰς χιλίας □ πήχεις, καθόσον δὲν ἔθελεν εἶσθαι ἤδη περισσώτερον οἰκοδομημένον, ὅποτε διαμένει καὶ αὐτὸ ἰδιοκτησία.

10.

Ἡ Κυβέρνησις ἐπιφυλάττεται εἰς ἑαυτὴν νὰ μεταχειρισθῇ ὅσα δήποτε ἤθελε νομίσει ἀναγκαῖα πρὸς οἰκοδομὴν δημοσίων καταστημάτων.

11.

Ἡ Κυβέρνησις ἐπιφυλάττεται προσέτι, ἂν μέχρι τέλους τοῦ 1837 ἔτους δὲν οἰκοδομηθῶσι τοῦλάχιστον τὰ δύο πέμπτα τῆς εἰς τοὺς Χίους παραχωρηθησομένης γῆς, νὰ πωλήσῃ εἰς δημοπρασίαν τὸ ἀνοικοδόμητον εἰσέτι τῶν δύο πέμπτων· τὸ κατὰ τὸν τρόπον τούτον πωληθησόμενον μέρος, θέλει διακρίνεσθαι κατὰ τὴν θέσιν πρὸ τῆς δημοπρασίας, καὶ διαιρεῖσθαι εἰς σπητοτόπους. Ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῆς τιμῆς θέλει προσδιορίζεσθαι κατὰ τὸ ἄρθρ. 1, 2 καὶ 3 τῆς ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου (5 Φεβρουαρίου) 1835 διατάξεως. Κατὰ τὰ λοιπὰ δὲ θέλει γίνεσθαι κατὰ τοὺς εἰς τὴν ἐκποίησιν ἐθνικῶν κτημάτων ὑπάρχοντας τύπους. Εἰς τὴν περίπτωσιν δὲ, ὅποτε εἰς τὸ τέλος τοῦ 1838 δὲν ἤθελον οἰκοδομηθῇ τὰ 2|3 καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ 1839 τὸ ὅλον τῆς εἰς Χίους παραχωρηθείσης γῆς, ἡ Κυβέρνησις ἐπιφυλάττεται τὸ δικαίωμα νὰ διαθέσῃ ἀναλόγως καὶ περὶ αὐτῆς.

12.

Οἱ ὁρισμοὶ τοῦ στοιχ. Β. ἁρθρ. 3 τῆς ἀπὸ 1835 διατάξεως ἐμβαδίνου εἰς ἐνέργειαν, ἀντὶ εἰς τὰ 1837, μόνον εἰς τὰ 1838

13.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Χίων θέλει συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ ἀρμοδίου

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

§. 37. Ἡ ἀστυνομία φροντίζει νὰ μὴ γίνωνται συνοικέσια μετὰ λεπρώδεις ἄνδρας ἢ γυναῖκας, διὰ νὰ ἐμποδισθῇ ὁ τῆς νόσου ταύτης πολυπλασιασμός διὰ τῆς ἐπιγενέσεως.

§. 38. Πρὸς ἐξάλειψιν ὁμοῦ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς τοῦ κακοῦ, ἡ ἀστυνομία ἐπιμελεῖται μάλιστα τὴν ἐλάττωσιν καὶ ἀποφυγὴν τῶν τὴν λέπραν προξενούντων ἢ διατηρούντων αἰτιῶν, οἷον τῆς ἀκαθαρσίας, τῆς κακῆς τροφῆς, καὶ μάλιστα τῶν ἀλμυρῶν καὶ παστῶν ἰχθύων, τοῦ παλαιοῦ τυροῦ, τοῦ βαρέως ἄρτου τῶν παλαιῶν ἀλλάντων (λουκανίκων) τῶν καθυγίων καὶ ὑπογίων οἰκημάτων, διδάσκουσα καὶ διατάττουσα τὰ δέοντα περὶ πάντων τούτων.

§. 39. Αἱ τοιαῦται προφυλάξεις παραγγέλλονται καὶ ἐναντίον πάσης ἄλλης ἀσθενείας ἀναλόγου μετὰ τὴν λέπραν ὅποια π. χ., ἡ λεγομένη ῥαδυσύγη τῆς Σουηδίας, ἡ μύκωσις, Ἰταλιστὶ δὲ σκερλιέβο (scerlievo mal fiuma.)

Ζ. Αἰγυπτιακὴ ὀφθαλμία.

§. 40. Ἐπειδὴ καὶ ἡ ἀρρώστια αὕτη ὑπάρχει κατὰ τινὰς περιόδους μεταδόσιμος, πρέπει νὰ φροντίζῃ ἡ ἀστυνομία νὰ θεραπεύωνται εἰς ἀπόκλειστα μέρη, ὅσοι, κατὰ ἱατροῦ γνώμην, βασανίζονται ἀπ' αὐτήν.

§. 41. Ὅθεν ἕκαστος ἱατρός ἅμα γνωρίσῃ ἄνθρωπον τινὰ, πάσχοντα τοιαύτην ὀφθαλμίαν, ἀναφέρει κατὰ χρέος περὶ αὐτῆς πρὸς τὴν ἀστυνομίαν.

Ζ. Ἀφροδισιακὴ νόσος.

§. 42. Πρὸς κώλυσιν τῆς μεταδόσεως τοῦ ἀποτροπαίου καὶ βδελυροῦ τούτου πάθους, ἡ ἀστυνομία ἢ δὲν πρέπει νὰ ὑποφύῃ διόλου τὰς κοινὰς γυναῖκας καὶ τὰ χαμαιτυπεῖα, ἢ ἐπὶ συμφωνίᾳ διατηρήσεως τῶν ἐπὶ τούτῳ ἐκδεδομένων διατάξεων.

§. 43. Αἱ περιφερόμεναι κατὰ τὰς ὁδοὺς πόρναι πρέπει νὰ λείψωσι διόλου, πρὸς ὑποδοχὴν δὲ καὶ θεραπείαν τῶν νεώτερων θέλουσι διορισθῇ νοσοκομεῖα ἰδιαίτερα αἱ δὲ ἀνιάται ἐξ αὐτῶν φέρονται εἰς ἄλλα ἐπὶ τούτῳ διορισμένα φιλάνθρωπικὰ καταστήματα (νοσοκομεῖα).

§. 44. Πρὸ πάντων πρέπει νὰ γίνωνται συνεχῶς ἐξετάσεις εἰς τὰ στρατεύματα, νὰ παρακαλῶνται δὲ καὶ οἱ ἀρχηγοὶ ξένων στρατευμάτων καὶ μάλιστα ναυτικῶν, νὰ ἐμποδίζωσι τοὺς πάσχοντας τοῦ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὰ χαμαιτυπεῖα.

§. 45. Τὰ στρώματα, φορέματα, καὶ ἄλλα πράγματα τῶν ἀποθανόντων ἀπὸ ἀφροδισιακὴν νόσον, ἀφοῦ καθαρισθῶσι, ἀκριβῶς, δύνανται νὰ πωληθῶσιν ἢ νὰ ἐμβῶσι πάλιν εἰς χρῆσιν.

Η. Ψώρα, ὀχώρα.

§. 46. Πρὸς κώλυσιν τῆς μεταδόσεως τῶν μολυσματικῶν τούτων ἀρρώστων, πρέπει νὰ φροντίζῃ ἡ ἀστυνομία νὰ μὴ γίνωνται παραδεκτοὶ εἰς τὰ κοινὰ καταστήματα καὶ μάλιστα εἰς τὰ σχολεῖα, ὅσοι πάσχουσι τοιαύτας νόσους, πρὶν ἰαθῶσιν ἐντελῶς· πρὸς τούτοις δὲ ἀπαιτεῖται ἀπὸ τοῦ μαίστρου καὶ μαθητιῶντος νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς θεραπείας τούτων.

Θ. Πνευμονικὴ φθίσις.

§. 47. Ἡ ἀστυνομία πρὸς κώλυσιν τῆς μεταδόσεως τοῦ πάθους τούτου φροντίζει νὰ μὴ πωλῶνται ἢ ἐμβαινῶσιν εἰς χρῆσιν ἄλλων, ὅσα οἱ ἀποθανόντες φθισικοὶ μετεχειρίσθησαν στρώματα, φορέματα καὶ πανικὰ, πρὶν ἀερισθῶσι καὶ πλυθῶσι καθῶς πρέπει, διὰ χλωρικοῦ ὕδατος ἢ στακτῆς (lenive).

§. 48. Καὶ οἱ ἱατροὶ δὲ αὐτοὶ ὀφείλουσι νὰ ἐλκύσωσι τὴν προσοχὴν τῶν συγγενῶν τοῦ φθισικοῦ καὶ τῶν περὶ αὐτὸν ὄλων, εἰς τὸ μεταδόσιμον τῆς νόσου, ἐμποδίζοντες μάλιστα τὴν κατὰ κλινὴν ἐπὶ τῆς αὐτῆς στρωμνῆς ἢ τὴν διατριβὴν εἰς τὸ αὐτὸ δωμάτιον καὶ γενικῶς τὴν χρῆσιν τῶν αὐτῶν ἐνδυμάτων, πανικῶν καὶ ἀγγείων.

Ι. Σπασμωδικὸς βῆξ ἢ κοκίτης.

§. 49. Ἐπειδὴ ὁ σπασμωδικὸς βῆξ ἢ κοκίτης ἐνίοτε μεταδίδεται, ὅσα παιδιά πάσχουσιν, ἀποκλείονται τῶν σχολείων πρὸς καιρὸν, ἡ δὲ ἀστυνομία ὀφείλει νὰ καταστήσῃ προσεκτικούς εἰς τοῦτο τοὺς διδασκάλους.

ΙΑ. Ὑδροφοβία.

§. 50. Ὅστις γνωρίζει λυσσῶντα τινὰ ἀσθενῆ, ἢ ὑποπτον κύνα τῆδε κακεῖσε, φερόμενον ἢ διατρίβοντα εἰς τόπον τινὰ, ἀναφέρει περὶ τούτου εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

§. 51. Ἡ ἀστυνομία ὀφείλει νὰ διατάξῃ ἀμέσως νὰ κρατηθῶσι μετὰ σχοινίον ἢ ἄλυσσον καὶ αὐτοὶ οἱ ὑγειεῖς κύνες, οἱ δὲ πλανώμενοι νὰ φονευθῶσι· παραγγέλλει δὲ καὶ ὅλους τοὺς κυρίους τῶν κυνῶν νὰ προσέχωσιν, ὥστε ἂν ἡ δαγκασθῶσιν ἢ παρατηρήσωσιν ὑποπτα τινὰ συμπτώματα· οἷον δυσθυμίαν, δειλίαν, ἀνορεξίαν, δηκτικότητα, ὑδροφοβίαν, νὰ ἀναγγέλλωσι πάραυτα περὶ τούτου εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἥτις ἡ φονεὺς τοὺς τοιούτους κύνας, ἢ τοὺς διαφυλάττει μετὰ δαπάνην τῶν ιδίων αὐτῶν κυρίων. Ἐν γένει οἱ ὑποπτοὶ κύνες πρέπει νὰ συλλαμβάνωνται κατ' ἀρχὰς εὐθὺς καὶ νὰ φυλάττωνται ἕως οὗ ἀποδειχθῇ ἡ ἀλήθεια διὰ τινος ἱατροῦ.

§. 52. Αὐτὸς δὲ ὁ ἀποδεδειγμένος λυσσώδης κύων φονεύεται, τὸ δὲ πτώμα αὐτοῦ παραχώνεται βαθέως, σκεπαζόμενον μετὰ ἄσβεστον, τὰ δὲ σκεπάσματα, τὸ ἄχυρον, τὰ ἀγγεῖα καὶ ἄλλα πράγματα, ὅσα ἐμολύνθησαν ἀπὸ τοὺς ἀφροὺς τοῦ στόματος αὐτοῦ ἢ ἀπλῶς ἐγγίχθησαν, ἀφανίζονται.

§. 53. Ἄν τις δοχθῇ ἀπὸ λυσσῶντα κύνα ἀναγγέλλει τὸ συμβεβηκὸς παρρηθὺς πρὸς τὴν καθεστῶσαν ἀρχὴν, καὶ προσκαλεῖται ὁ πλησιέστατος ἱατρός ἢ χειρουργὸς νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν πρόσφορον θεραπείαν.

§. 54. Ἄλλ' ἂν λείπῃ τοιοῦτος, καθαρίζεται ταχέως ἡ πληγὴ διὰ τοῦτον, πυρκαχτωμένον σιδήρου καὶ καυστικῶν ὀξέων, ἢ τοῦλάχιστον πλύνεται μετὰ δρυμειαν ἄλμην ἢ στακτὸν (lessive), ἡ καυτηρίασις ὅμως θεωρεῖται πάντοτε ὡς τὸ βεβαιότατον καὶ ταχύτερον βοήθημα· ἀλλὰ πρὸς ἐπιτυχίαν περισσοτέραν τοῦ σκοποῦ ἡ πληγὴ πρέπει νὰ διαμένῃ τοῦλάχιστον ἐξ ἐβδομάδας ἀνοικτὴ εἰς ἐκπνησιν.

§. 55. Ἐπειδὴ οἱ λυσσῶντες δύνανται νὰ μεταδώσωσιν εἰς ἄλλον τὴν ἀσθένειαν, οἱ περιϊστάμενοι ὀφείλουσι μὴ δαγκασθῶσιν ἢ ἀπλῶς μολυσθῶσιν ἀπὸ τὸν ἀφρόν ἢ τὸν σίελον τῶν ἀρρώστων τούτων. Ὁ ἀποθανὼν ἀπὸ λύσσαν τίθεται μετὰ προσοχῆς καὶ ἀπλutos εἰς τὸν κράδδατον καὶ θάπτεται βαθέως· ἡ δὲ στρωμνὴ αὐτοῦ καὶ ὅσα μεταχειρίζετο φορέματα πανικὰ καίονται· οἱ δὲ τοῖχοι καὶ τὸ ἔδαφος τοῦ καταλύματος καθαρίζονται καὶ κονιοῦνται· τὸ τελευταῖον τοῦτο συμφέρει νὰ γίνεσθαι καὶ ἂν ὁ ἀσθενὴς ἀναλάβῃ.

§. 56. Διὰ νὰ προληφθῇ δὲ καὶ ἡ γένεσις τῆς ὑδροφοβίας, ἢ φροντίζῃ καὶ ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ νὰ μένῃ περιορισμένος ὁ ἀριθμὸς τῶν κυνῶν, ἐπιβάλλουσα φόρους καὶ φονεύουσα τοὺς τῇδε κακεῖσε ἐλευθέρους καὶ ἀδεσπότους περιπλανωμένους κύνας· ἐκτὸς δὲ τούτων οἱ δακτικοὶ κύνες, πρέπει νὰ φέωρσι φιμούς ἢ νὰ δένωνται μετὰ ἀλύσσους.

ΙΒ. Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

§. 57. Ἐπειδὴ πολλάκις ἐγένετο λόγος ἀνωτέρω περιχρήσεως χλωρικῶν θυβλιαμάτων καὶ πλυσιμάτων, διὰ τοῦτο ταυτοχρόνως μετὰ τὸ παρὸν διάταγμα θέλει ἐκδοθῇ ἐν εἰδει παραρτήματος αὐτοῦ καὶ ἡ σύντομος ἐρμηνεία τῆς κατασκευῆς τῶν ἢ συνταχθεῖσα ἤδη παρὰ τοῦ ἱατροσυνηδρίου.

§. 58. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημε-

6. Οἱ ἄγροφύλακες φέρουν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἀσπίδα παφιδέναν λευκὴν, περιτταίνουσιν τὰ βασιλικὰ παράσημα μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν, Ἀγροφύλαξ τοῦ Δήμου (δεῦρος), κρατοῦσι δὲ καὶ ῥόπαλον καὶ πυροβόλον.

7. Ἄλλα δὲ ἀναδεχθῶσι τὰ χρέη τῶν, ὀρεῖζονται ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου, ὅτι θέλουν ἐπαγορεύει αὐστηρῶς εἰς τὴν φύλαξιν τῶν ἐμπιστευμένων εἰς αὐτοὺς σπαρτῶν, φυτειῶν κτλ.

8. Ὁ δήμαρχος πιστοποιεῖ εἰς τὴν ἐπιτόπιον στρατιωτικὴ καὶ πολιτικὴν ἀρχὴν τὸν διορισμὸν τοῦ ἀγροφύλακος.

9, Τὰ χρέη τῶν ἀγρ φυλάκων εἶναι νὰ περιέρχονται ἀκταπαύστως εἰς ὄρας πρὸ πάντων ἀπροσδιορίστους καὶ νυκτερινάς, προσέχοντες νὰ μὴ συμβῇ ζημία ὁποιαδήποτε εἰς τὰ εἰς τὸ ἀρθρον 1 καὶ 2 σημειωθέντα σπαρχὰ καὶ τὰς δενδροφυτεῖας τῆς περιφέρειας τῶν.

II. Περὶ πιστοποιήσεως τῆς συμφάσης βλάβης
εἰς τὰ δένδρα καὶ σπαρτά.

10. Όταν εις τὰς φυτείας ἡ σποράς ἐπιφερθῇ βλάβη τις, ὁ ἀγροφύλαξ χρεώσται παρειυθὺς νὰ πιστοποιήτῃ αὐτὴν ἢ ἐπ' ἐπαγγέλματος, ἢ διὰ καταμνήσεως ἄλλου τινὸς τρίτου καὶ νὰ λάβῃ σημειώσιν αὐτῆς εἰς πρωτόκολλον εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἀναφέρῃ ὅσα περιστατικὰ παρετήρησεν, συνοδεύσαντα τὸ ἀνύμνημα. Εἰς αἰρέτως δὲ τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῆς πράξεως, καθὼς καὶ τὰς ἀποδείξεις καὶ ἐνδείξεις, ὅσας ἡδυνήθη νὰ συναῇ· ἡ ἐκθεσις αὕτη ἔχει πᾶσαν πίστιν μεχριστοῦ ἀποδειχθῇ τὸ ἐναντίον ὧν, πρὸς τὰ παρατηρηθέντα ὑπὸ τοῦ ἀγροφύλακος περιστατικὰ κατὰ δὲ τὰ λοιπὰ θέλει γίνεσθαι κατὰ τὰ ἄρθρα καὶ 5 τοῦ νόμου τῶν 10 (22) Ἰουλίου 1836 περὶ τῶν ἐν τῇ δόξῃ τολμουμένων ἀδικιῶν, καὶ περὶ τῆς καταστροφῆς τῶν πλανωμένων ζώων, καὶ κατὰ τὸν Νόμον τῶν 13 (25) Μαΐου 1836 περὶ τῆς προξενουμένης βλάβης εἰς τοὺς ἀγρούς ἀπὸ τῶν γενομένων ζώων.

Ο ἀγροφύλαξ πρέπει παρευθὺς νὰ ἐξυψῇ τὴν ζημίαν διὰ δύο ἐπιτηκτῶν διορισθέντων παρὰ τοῦ δημάρχου, καὶ νὰ καλῇ νὰ πιστοποιηθῇ αὕτη εἰς τὸ πρωτόκολλον παρ' αὐτοῦ, τὸ ὅποιν θέλει παραδῶσει εἰς πρωτότυπον εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην ὁρῶμε τὰς ἐνδείξεις, διὰ νὰ ἡμπορῇ οὗτος ν' ἀποφασίσῃ τὴν ἀποζημίωσιν παρευθὺς.

11. Εάν αποδειχθῇ ὅτι ὁ ἀγροφύλαξ παρέβριψε νὰ συλλαβῇ τοὺς θάλασσας, καὶ νὰ τοὺς παραδώσῃ εἰς τὸ δικαστήριον, τότε πληρώνει διὰ πρώτην φορὰν τὴν ζημίαν καὶ τὸ πρόστιμον, τὸ ὅποιον ἤθελε τοῦ ἐπιβλήθῃ· ἐν δευτέρᾳ σφάλῃ καὶ δευτέρᾳ φορᾷ, πληρώνει τὸ διπλοῦν καὶ ἀποβάλλεται τῆς ὑπηρεσίας.

12. Ὅταν ιδιώτης τις συλλάβῃ κλέπτην ἢ φθορέα σπαρτῶν καὶ φυτειῶν, ἢ μὴ ποιεῖ νὰ προδικαλέσῃ ἀμέσως ἀγροφύλακα ἢ χωροφύλακα τινὰ καὶ νὰ παραδώτῃ τὸν φθορέα εἰς αὐτὸν διὰ νὰ τὸν ὀδηγήσῃ εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην, ἢ ἂν ἤναι γνωστὸς νὰ προδικαλέσῃ δύο ἀνθρώπους διὰ νὰ μαρτυρήσουν τὴν πράξιν καὶ νὰ τὸν ἀπολύτῃ προσωρινῶς, διὰ νὰ προσκληθῇ ἐπομένως πρὸς τοῦ Εἰρηνοδίκου· καθίσουν δὲ ἀφορὰ τὴν πιστοποιήσιν τῆς ἀποζημιώσεως ἰσχύουν τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 11 ἐκθέντα.

13. Εάν ἡ ζημία γείνηται ἀπὸ παίξιμον ἢ τὸν ποιμέναν του, τότε ὁ ζημιωθεὶς ἐμπορεῖ νὰ κρατήσῃ μόνον τόσα ζῶα, ὅσων ἡ ἀξία φθάσῃ νὰ σκεπάσῃ τὴν θλάβαν καὶ τὴν χρηματικὴν ποσὴν· εἰς τοιαύτην δὲ περίστασιν ἐφαρμόζεται ἀναλόγως τὸ ἀρθρον 4 τοῦ Νόμου τῶν 13 (25) Μαΐου 1835 τοῦ περὶ μεταχειρίσεως τῶν ἐγγυριασθέντων ζώων.

III. Περὶ τιμωρίας τῶν βλαπτόντων τοὺς ἀγροὺς
καὶ τὰ δένδρα.

14. Εάν συμβῇ βλάβη εἰς σπαρτά ἢ δειδροφυτεῖαν ἀπὸ βόσκοντα ἢ φερόμενα νὰ θυσικήσωσιν εἰς μὴ συγγωρημένον τόπον,

ἡ περιπλανώμενα ζῶα, τότε ἐφαρμόζεται ὁ νόμος τῶν 13 (25) Μαΐου 1835.

Οἱ ἀρμόδιοι εἰρηνodίκαι κρίνουνσι περὶ τούτων ἀνεκκλήτως, καὶ ἐν τῷ μέγεθος τῆς χρηματικῆς ποινῆς ἢ ἡ δόξα τῆς ποινῆς τῆς κρατήσεως ὑπερβαίνει τὸν συνήθη μέγιστον ὅρον τῆς ἀρμοδιότητός των.

Καθίσουν δὲ ἀπορᾶ τὰ ἐξ ἄλλων αἰτιῶν προσερχόμενα θέλουν
επαρμολογεσθαι οἱ ὅριςμοι τοῦ γενικοῦ ποινικοῦ νόμου. Οἱ εἰρη-
νοδίκαι διακρίνουν καὶ αὐτὰ τὰ πλημμελήματα κατὰ τοὺς ὅρι-
σμοὺς περὶ πταισμάτων, τὰ δὲ κικουργήματα διακρίνονται
διόλου κατὰ τοὺς ὁρίσμοις τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ περὶ τῆς
τοσιότητος τῆς ἀπυζημιώσεως ἀπορραΐζουν οἱ εἰρηνοδίκαι ἀνεκ-
κλήτως· ἀλλ' ὅμως ἐξαιροῦνται τὰ κικουργήματα καὶ αἱ διὰ
τοὺς ὁρκωτοὺς κατάλληλαι περιπτώσεις. Αἱ δίκαι αὗται θέλουν
δικάζεσθαι πρὸ πάντων τῶν ἄλλων.

15. Ἐάν τις ζημίαν ἔγεινεν εἰς ἰδιώτην ἢ εἰς δῆμον τινά, λαμβάνουν οὗτοι τὴν ἀποζημίωσιν· ἐάν τις ἔγεινεν εἰς δημοσίας δένδροφυτεῖς, ἡ ἀποζημίωσις πληρόεται εἰς τὸν ἀρμόδιον δῆμον, ὅστις χρεωστέϊ νὰ φροντίσῃ ἐγκαίρως περὶ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν κλαπέτων ἢ βλαβέντων δένδρων.

16. Οἱ ἀρμόδιοι διοικηταὶ καὶ ὑποδιοικηταὶ παραγγέλλονται αὐστηρῶς νὰ ἐκτελέσωσι τὸ παρὸν διάταγμα καὶ διατάσσονται ἰδιαιτέρως νὰ ἐπιτηρώσι τὴν ἀκεραιότητα τῶν δημοσίων δενδροφυτειῶν, καὶ νὰ φροντίζωσι νὰ ἀντικατασταίνωνται ἐγκρίτως τὰ θλαρθέντα ἢ κλαπέντα δένδρα, καὶ μάλιστα χωρὶς πᾶσι πῶς ἐάν ὁ κλέπτης ἢ ὁ δενδροφθορεὺς ἀνεκαλύφθῃ καὶ ἐπιδιώκεται τὴν ζημίαν ἢ ὄχι. Εἰς τὴν τελευταίαν περίστασιν ἐστὶν πρὸς ἀλλοτρίωσιν ἢ κοινότης νὰ φυτεύσῃ πάλιν ταῦτα.

17. Αι ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας ἐπιφορτίζονται μετὰ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ πα-
ρόντος ἀνατάκτου, ἔχοντες ὡς ἰσὺν προσωρινοῦ νόμου, ἀρκετὰ
ἀντικείμενα τοῦ αὐτοῦ θέματος ἀπὸ τῶν εἰς ὅλους τοὺς δήμους τοῦ
Βασιλείου διὰ τὴν ἀναγνωσθῶσιν ἐπὶ ἐκκλησίας καὶ τοιχοκολ-
ληθῶσι, φραγίας ἐκάστου δειδροφυλάκης καὶ ἐν ἀντίτυπον συ-
μπεριλαμβανόμενον μετὰ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμβρίου 1836 (12 Ἰανουαρίου 1837).
Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιουτέρω διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ ὑποϊσχυρὸν Συμβούλιον.

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ στρωμνίδεως τῶν διχστημάτων τῶν ὁδῶν τοῦ Βασιλείου
κατὰ τὸ νέον μετρικὸν σύστημα.

O E Ω N

E Λ E Ω: @ E O Y

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας τῶν 27 Δεκεμβρ. 1836 (8 Ἰανουαρ. 1837) περὶ τῆς κάτωθεν ὑποθέσεως, καὶ ἐπὶ τῇ γνωμοδοσίᾳ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, διατάττονται τὰ ἑξῆς:

Ἡ τῶν διαστημάτων σημείωσις τῶν ὁδῶν τοῦ Βασιλείου ἐκ-
τελεῖται κατὰ τὸ εἰσαχθὲν σύστημα διὰ τοῦ διατάγματος τῶν
28 Σεπτεμβρίου 1836.

Διὰ στάδιον 1000 μέτρα (Βασιλικὸς πύργος).

Διὰ σχοινίδα 1000 » »
1/2 σχοινίδα, ἢ λεῖγαν 5000 M.

διαλαμβάνουσι τὰς περὶ τῶν κτημάτων σχέσεις τῶν συζύγων, καθόσον αὐταὶ ἀνάγονται εἰς τὴν ἐγγραφὴν τῶν ὑποθηκῶν.

5) Δι' ἀπαιτήσεις τῶν κληροδόχων, ἢ τῶν ὑποθηκικῶν πιστωτῶν, τὴν διαθήκην, ἢ ἰδιωτικὸν ἰσχυρὸν, ἢ ἐπίσημον ἐγγραφὸν τῆς ἐπὶ τῆς κληρονομίας ἀπαιτήσεώς των· διὰ δὲ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν συγκληρονόμων, τὰς περὶ διανομῆς τῆς κληρονομίας γενομένας ἐκθέσεις, ἢ ἄλλα μαρτυρικὰ, ἢ ἐπίσημον περίληψιν αὐτῶν.

6) Δι' ἀπαιτήσεις τῶν ἀρχιτεκτόνων, τῶν ἐργολάβων, τῶν ἐργατῶν ἢ τῶν προμηθευσάντων ὕλην πρὸς οἰκοδόμησιν, ἀνοικοδόμησιν, ἢ ἐπισκευὴν κατὰ τὸ 14 ἄρθρ. ἀριθ. 7, ἰδιωτικὸν ἰσχυρὸν, ἢ ἐπίσημον ἐγγραφόν.

7) Δι' ἀπαιτήσεις, ὅσαι κατὰ τὸ 14 ἄρθρ. ἀριθ. 8, πηγάζουν ἀπὸ τὰ ἐξόδα τῆς δίκης, ἢ τῆς συντάξεως τῶν ὑποθηκικῶν χρεῶν, τὰς ἀποφάσεις, ἢ τὰ ἐπισήμως ἐκδοθέντα καὶ προσδιορίζοντα τὴν ποσότητα ἐγγράφα τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν. Δι' ἀπαιτήσεις δὲ καθυστερησάντων τόκων ὑποθηκικοῦ χρέους, ἰδιωτικὰ ἰσχυρὰ, ἢ ἐπίσημα ἐγγράφα, ἢ ἐπίσημον περίληψιν αὐτῶν, ἀποδεικνύοντα τὴν τε ὑπαρξίν, καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἀνωτέρω τόκων.

Ἀρθρ. 70.

Μία τῶν ἐν τῷ ἐν τῷ ἄρθρῳ 68 διαλαμβανομένων περιλήψεων πρέπει νὰ κοινοποιῇται εἰς τὸν χρεώστην παρὰ τοῦ πιστωτοῦ ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ. Ἡ κοινοποίησις αὕτη θέλει γίνεσθαι ἐντὸς ὀκτὼ τοῦ πολὺ ἡμερῶν μετὰ τὴν ἐγγραφὴν, ἢ δὲ περὶ τῆς κοινοποιήσεως ἀπόδειξις πρέπει νὰ παραδίδεται ἐκάστοτε εἰς τὸν φύλακα τῶν ὑποθηκῶν· ἐὰν ὁ χρεώστης συνεργήσῃ προσωπικῶς εἰς τὴν ἐγγραφὴν, ἢ προσημειώσῃ, ἢ κοινοποιήσῃ δὲ εἶναι ἀναγκαῖα. Ἄν ὁ πιστωτὴς παραλείψῃ τὴν κοινοποίησιν ταύτην ἐντὸς τῆς ῥηθείσης προθεσμίας, ὑπόκειται εἰς ἑκατὸν μέχρι διακοσίων δραχμῶν πρόστιμον.

Ἀρθρ. 71.

Ἐπὶ τῶν κτημάτων προσώπου ἀποβιώσαντος, ἡ ἐγγραφὴ δύναται νὰ γένῃ ὑπὸ τὴν ἀπλὴν χαρακτῆρισιν αὐτοῦ, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ 68 ἄρθρ. ἀρ. 3.

Δύνανται ὡσαύτως καὶ οἱ κληρονόμοι τοῦ πιστωτοῦ νὰ ἐγγράψουν ὑποθήκην ὑπὸ τὴν ἀπλὴν χαρακτῆρισιν αὐτοῦ κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ αὐτοῦ ἄρθρ. ἀρ. 2, χωρὶς νὰ ὀνομασθοῦν οἱ ἴδιοι.

Ἀρθρ. 72.

Ὁ αἰτῶν τὴν προσημεσίωσιν, ὀφείλει νὰ συνάψῃ εἰς τὰς περιλήψεις τὰ δημόσια ἐγγράφα, τὴν ἐπίσημον ἀπόδειξιν τῆς ἀγωγῆς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἐγγράφων τῆς ἀπαιτήσεώς του, ἢ τὴν πρωτόκλητον ἀπόφασιν, δύναμει τῶν ὁπῶν γίνεται ἡ προσημεσίωσις, ἢ ἐπίσημον ἀντίγραφον αὐτῶν.

Ἀρθρ. 73.

Ἄν συμπέσῃ μεγάλη συρροὴ ἀπαιτήσεων ἐγγραπτέων, καὶ προσημειώσεων, καὶ ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν δὲν δυνηθῇ νὰ τὰς καταχωρίσῃ εἰς τὸ βιβλίον ὅλας τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ὀφείλει νὰ κάμῃ ἐκθεσιν διὰ τὰς μὴ καταχωρισθείσας, σημειόνων αὐτὰς κατὰ τὴν τάξιν τῆς παρουσιάσεώς των· ἡ ἐγγραφὴ δὲ αὐτῶν εἰς τὸ τῶν ὑποθηκῶν βιβλίον γίνεται καθ' ἣν τάξιν ἐνεγράφησαν εἰς τὴν ἐκθεσιν.

Ἀρθρ. 74.

Τὰ μέρη δύνανται νὰ αἰτήσουν νὰ καταχωρηθοῦν εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν διαφοραὶ σημειώσεις.

Αἱ σημειώσεις ἀκολουθοῦν τὰς ἐγγράφας, ἢ προσημειώσεις, καὶ περιέχουν τὰς γινομένας ἐπ' αὐτῶν ἐξῆς τροπολογίας·

1) Τὰς διορθώσεις τῶν παραδρομῶν καὶ λαθῶν, ὅσα εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ἐγγράφων, ἢ τῶν προσημειώσεων, ἔγιναν

ἀπὸ τὰ μέρη, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ αἰτήσουν αὐτὰς ἢ ἀπὸ τὸν φύλακα τῶν ὑποθηκῶν, ὅστις τὰς κάμνει αὐτεπαγγέλτως.

2) Τὴν ἀλλαγὴν τῆς πραγματικῆς διαμονῆς.

3) Τὰς ἐλαττώσεις, ὅσαι ἀναφέρονται εἰς τὴν δι' ἐκτιμήσεως προσδιοριζομένην ποσότητα τοῦ δικαιώματος τῆς ὑποθήκης ἢ εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν μέρους τῶν ἐνυποθήκων κτημάτων.

4) Πᾶσαν τροπολογικὴν μεταβολὴν τῆς ὑποθήκης διὰ τὴν προθεσίαν τῆς ἐξοφλήσεώς της, τὸ ποσὸν τοῦ τόκου, τὴν διάρκειαν τῆς ἐγγραφῆς, τὸν τρόπον τῆς ἀπολαύσεως, ἢ ἄλλον ὅρον παρακολουθηματικόν.

Διὰ πᾶσαν σημείωσιν, περιεχομένην εἰς τὸν 3 καὶ 4 ἀριθμὸν τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὁ αἰτῶν ὀφείλει νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ὑποθηκῶν ἐπίσημον ἀποδεικτικὸν τῆς συγκαταθέσεως τῶν μερῶν, ἢ δικαστικὴν ἀπόφασιν. Τὰ λάθη ἢ τὰ ἐλλείμματα, τὰ ἐξ αἰτίας τῶν μερῶν προσερχόμενα δύνανται νὰ διορθωθῶσι μόνον ἐπὶ τῇ βάσει τοιούτων ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν πρώτην ἐγγραφὴν. Ἐὰν δὲ αἱ διορθώσεις αὗται ἀφορῶσι λάθη, ἐξ ὧν ἡ ὑποθήκη λογίζεται ἄκυρος, αὕτη δὲν θεωρεῖται ἰσχυρὰ, εἰμὴ ἀφ' ἧς ἡμέρας, ἔγιναν αἱ διορθώσεις.

Ἀρθρ. 75.

Πᾶσα ἐγγραφὴ ὑποθήκης, προσημεσίωσις, ἢ σημείωσις εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν, καὶ πᾶν ἀντίγραφον, ἢ περίληψις ἐκ τοῦ αὐτοῦ βιβλίου, φέρουν τὴν χρονολογίαν, καθ' ἣν ἔγιναν.

Ἀρθρ. 76.

Τὰ ἐξόδα τῆς ἐγγραφῆς τῆς ὑποθήκης εἶναι εἰς βάρος τοῦ χρεώστη, ἂν δὲν ὑπάρχῃ συμφωνία ἐναντία, ἀλλὰ προκαταβάλλονται ἀπὸ τὸν αἰτούντα.

Τὰ ἐξόδα τῆς προσημειώσεως προκαταβάλλονται ὡσαύτως ἀπὸ τὸν αἰτούντα, καὶ μόνον ἂν ἡ προσημεσίωσις τραπῇ εἰς ὑποθήκην, ἀπαρעאῖται ὁ χρεώστης εἰς τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῆς ἐξάλειψως καὶ ἐλαττώσεως τῶν ὑποθηκῶν καὶ τῶν προσημειώσεων.

Ἀρθρ. 77.

Αἱ ἐγγραφαὶ τῶν ὑποθηκῶν καὶ αἱ προσημειώσεις ἐξαλείφονται ἀπὸ τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν μετὰ τὴν συγκατάθεσιν τῶν ἐχόντων συμφέρον καὶ ἰκανότητα πρὸς τοῦτο μερῶν, ἢ δι' ἀποφάσεως τελεσιδίκου.

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις, ὁ αἰτῶν τὴν ἐξάλειψιν ὀφείλει νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ὑποθηκῶν τὸ ἀπόγραφον τοῦ φέροντος τὴν συγκατάθεσιν ἐπισήμου ἐγγράφου, ἢ τῆς ἀποφάσεως.

Ἀρθρ. 78.

Ὅταν δὲν δοθῇ ἡ συγκατάθεσις διὰ τὴν ἐξάλειψιν, ἡ αἴτησις ταύτης φέρεται εἰς τὸ δικαστήριον, εἰς τοῦ ὁποῖου τὴν περιφέρειαν ἔγινεν ἡ ἐγγραφὴ τῆς ὑποθήκης, ἢ ἡ προσημεσίωσις, ἂν δὲν ᾖ παρρημπίπτουσα ἢ συναφὴς μετ' ἄλλαν δίκην ἐκκρεμῇ ἐνώπιον ἄλλου δικαστηρίου. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς κατὰ τοῦ ὑποθηκικοῦ πιστωτοῦ ἀγωγὰς, ὅσαι πηγάζουσιν ἐκ τῆς ἐγγραφῆς τῶν ὑποθηκῶν.

Ἀρθρ. 79.

Ἡ ἐξάλειψις τῶν ὑποθηκῶν διατάσσεται ἀπὸ τὰ δικαστήρια·

1) Ἄν ὑπάρχῃ νόμιμος αἰτία τῆς ἀποσβέσεως αὐτῶν.

2) Ἄν ἡ ἐγγραφὴ δὲν ἐστηρίζετο εἰς κανένα ἀπὸ τοὺς χορηγούντας δικαίωμα πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης τίτλους.

3) Ἄν ἡ ὑποθήκη ἀπεκτήθη δυνάμει τίτλου ἀτάκτου, ἢ ἀποσβεμένου.

4) Ἄν ἡ ἐγγραφὴ εἶναι ἤδη ἄκυρος δι' ἐλλείψιν τῶν οὐσιαστικῶν ἀπαιτουμένων δι' αὐτήν.

και εκτός τούτων χρείας τυχούσης, τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον βοηθητικὸν προσωπικόν.

§. 7.

Ἐκάστου ταχυδρομικοῦ γραφείου προέσταιται εἰς ἐπιστάτης, ὅστις, καθόσον τὸ ἐπιτρέπει ἡ ὑπηρεσία του, πρέπει νὰ ἐπιφορτίζεται καὶ ἄλλα δημόσια χρέη.

§. 8.

Οἱ κλητῆρες διορίζονται κατὰ τὸ διάταγμα τῆς 25 Φεβρουαρίου (8 Μαρτίου) 1836 καὶ κατὰ τὸ σημερινόν, ὅπου τὸ ἀπαιτεῖ ἡ ὑπηρεσία.

Μισθοὶ καὶ λοιπαὶ ἀποδοχαί.

§. 9.

Οἱ μισθοὶ προσδιορίζονται

Διὰ τὸν διευθυντὴν κατὰ μῆνα.....	400	Δρ
» » ὑποδιευθυντὴν.....	250	
» » ἐλεγκτὴν ἀ. τάξεως.....	200	
» » λογιστὴν ».....	200	
» » ὑποδιευθυντὴν β' τάξεως.....	140	
» » λογιστὴν ».....	120	
» » βοηθὸν ἀ. ».....	120	
» » » β' τάξεως.....	80	
» »	50	

§. 10.

Τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν τῆς γενικῆς διευθύνσεως καὶ τῶν ταχυδρομικῶν καταστημάτων θέλει μισθοδοτεῖται μὲ ἡμερομίσθια ἕως 2 δραχμὰς κατὰ λόγον τῆς ὑπηρεσίας των.

§. 11.

Διὰ τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα κατὰ τὴν σημαντικότητά τῆς ὑπηρεσίας των προσδιορίζεται δι' ἀντιμισθίαν ἀνάλογος προμήθεια ἐπὶ τῶν πραγματικῶν ταχυδρομικῶν εἰσοδημάτων, ἡ ὅπου τοῦτο δὲν ἐκτελεῖται, προμήθεια καὶ σταθερὸς μισθὸς, τὸ πᾶν τὸν ὅποιον θέλει διορισθῇ παρ' ἡμῶν.

§. 12.

Οἱ κλητῆρες θέλουν μισθοδοτεῖσθαι, κατὰ τὰ ἐν τῷ § 7 διαληφθέντα διατάγματα ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ, τὸν ὅποιον ἤθελαν ἀπολαμβάνει ὡς ὑπάρχει τοῦ γραφείου.

§. 13.

Δι' ὅλα τὰ ἐξόδα τοῦ γραφείου λαμβάνει ὁ ὑποδιευθυντὴς ἑκάστου ταχυδρομικοῦ καταστήματος μηνιαίαν σταθερὰν χορήγησιν 30 δρ.

Εἰς τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα ὅμως εἴμπορεῖ νὰ συγχωρηθῇ τοιοῦτόν τι μόνον εἰς ἰδιαιτέρας καὶ ἐκτάκτους περιπτώσεις. Διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ γραφείου τῆς ἐν Αῤῥῆναις γενικῆς διευθύνσεως καὶ τοῦ ταχυδρομικοῦ καταστήματος θέλει γίνεσθαι φροντίς διὰ τῆς καταχωρήσεως τοῦ μεγίστου ὅρου εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν.

IV Βαθμολογία, στολὴ καὶ ὀρκωμοσία.

§. 14.

ὁ διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων ἔχει βαθμὸν διοικητοῦ, ὁ ὑποδιευθυντὴς ἀ. τάξεως ὑπουργικοῦ παρέδρου, ὁ ἐλεγκτὴς ἢ γραμματεὺς ἀ. τάξεως, καὶ ὁ λογιστὴς ὑπουργικοῦ γραμματέως ἀ. τάξεως, ὁ ὑποδιευθυντὴς β'. τάξεως, ὑπουργικοῦ γραμματέως β'. τάξεως, ὁ ἐλεγκτὴς ἢ γραμματεὺς β'. τάξεως καὶ ὁ βοηθός, καθὼς καὶ οἱ ἰδίως διοριζόμενοι ταχυδρομικοὶ ἐπιστάται, διοικητικοῦ γραμματέως. Ἐξαιρουμένου τοῦ διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων, οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι ἔπονται τοῦ προσωπικοῦ τῆς Γραμματείας.

§. 15.

Ἡ στολὴ εἶναι ἡ αὐτὴ μὲ τὴν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὑπουργείου κατὰ τὸν ἀναλογούντα βαθμόν· ἀλλ' ὅμως ὁ διευθυντὴς,

ὁ ἐπιστάτης, ὁ ἐλεγκτὴς καὶ ὁ λογιστὴς τῆς γενικῆς διευθύνσεως φέρουν μόνον ἀντεπωμίδας.

§. 16.

Τὸν κανονικὸν ὅρον τῆς ὑπηρεσίας δίδει ὁ μὲν διευθυντὴς εἰς τὸν προϊστάμενον γραμματέα τῆς ἐπικρατείας, τὸ δὲ προσωπικὸν τῆς γενικῆς διευθύνσεως καὶ τοῦ ταχυδρομοῦ Αῤῥηνῶν εἰς τὸν διευθυντὴν τῶν ταχυδρομείων· τὸ δὲ ἐκτὸς προσωπικὸν εἰς τὸν διοικητόν.

V. Ἀρμοδιότης καὶ ὑπηρεσία.

§. 17.

Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις ἔχει τὴν ἀνωτάτην ἐπιστάσιν καὶ ἐπαγρύπνησιν ὅλης τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας ὑπὸ τὴν ἀμεσὴν ἐπίβλεψιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἑνωτικῶν Γραμματειῶν. Κατὰ ταῦτα δίδει τὰς ἀναγκαῖας διαταγὰς καὶ ὁδηγίας εἰς τὰς ὑπαλλήλους ταχυδρομικὰς ἀρχάς, δέχεται παρ' αὐτῶν τὰς ἀναφοράς των, τὰς προμηθεύει μὲ τὰ ἀναγκαῖα λογιστικὰ ἐγγράφα, ἐξετάζει τὰ βιβλία τῆς εἰσπράξεως καὶ τοὺς λογαριασμοὺς των καὶ προσδιορίζει αὐτοὺς προσωρινῶς, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀναθεωρήσεως καὶ ἐκπεραιώσεως ὑπὸ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου. Συντάσσει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν τοῦ ταχυδρομικοῦ καταστήματος καὶ τὸν ἐκτελεῖ κατὰ τοὺς εἰδικούς ὁρισμοὺς τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ κρατεῖ περὶ τούτου βιβλίον καὶ λογαριασμόν. Προσδιορίζει τὴν ἀφίξιν καὶ ἀναχώρησιν τῶν ταχυδρομῶν καὶ τῆς ὥρας τοῦ γραφείου των ταχυδρομικῶν ἀρχῶν πρὸς ὄφελος τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ δημοσίου, κατὰ τὰ ὑπάρχοντα περὶ τούτων ἰδιαιτέρως διατάγματα· κλείει προτέτι τὰς ἀναγκαῖας συμφωνίας περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν γραμμάτων, τῶν χρημάτων εἰς γρόβους καὶ τῶν προσώπων διὰ ταχυδρομῶν, ταχυδρομικῶν ἀμαξῶν καὶ ταχυπλόων. Προμηθεύει τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, οἷον πλ. τὰ, ἀμάξια, ἵπποι, σάκκοι κτλ. Ἐνεργεῖ τὰς ταχυδρομικὰς ἐπιδημίας, μὲ τὰ ξένα κράτη καὶ ἐκτελεῖ τὰς κληθείας ἐπιστάσεις τῶν λογαριασμῶν μὲ τὰ ἐκτὸς τοῦ κράτους ταχυδρομικὰ καταστήματα ἢ ἀμέσως ἢ ἀμέσως, κάμνει τὰς καταλλήλους προτάσεις περὶ ὅλων τῶν διορισμῶν καὶ μεταβολῶν τοῦ προσωπικοῦ, καθὼς καὶ περὶ παντός, ὅ,τι ἐκτὸς τούτου ἀκόμη ἔχει σχέσιν καὶ μὲ τὴν γενικὴν πρόαξιν τοῦ τόσο σπουδαίου ταχυδρομικοῦ καταστήματος, ὅθεν μάλιστα καὶ περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ταχυδρομικῶν ὁδῶν καὶ ὡς πρὸς τὰς ἐτήσιους γενικὰς ἐκθέσεις. Ἐκτελεῖ τὰ περὶ ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας ἐκδοθέντα διατάγματα, τὰς ὁδηγίας καὶ διαταγὰς. Συντάττει καὶ ἐκδίδει κατὰ ταῦτα μὲ ἀνωτέραν ἐγκρίσιν τὰς ἀναγκαῖας ὁδηγίας τῆς ὑπηρεσίας διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας. Ἐκτὸς τούτου τὸ ταχυδρομεῖον Αῤῥηνῶν τίθεται ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιν τῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων, κατὰ τοὺς ἀκριβεστεροὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος διατάγματος.

§. 18.

Εἰς τὰ ταχυδρομεῖα καὶ ταχυδρομικὰ γραφεῖα ἀνατίθεται προσεχῶς ἡ ἐπιτόπιος ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία, ἐπομένως ἡ παραλαβὴ καὶ διανομὴ τῶν γραμμάτων, τῶν φακέλλων καὶ χρημάτων εἰς γρόβους, προσέτι ἡ ἐγγραφὴ τῶν διὰ τῶν ταχυδρομικῶν ἀμαξῶν καὶ ταχυπλόων ἀποσταλησομένων προσώπων, ἡ εἰσπραξὶς καὶ καταλόγισις τῶν ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν τῆς μετακομίσσεως κατὰ τὴν ἐγκριθένσαν διατίμησιν, δύνανται μόνον τοῦτο νὰ ἀνατεθῶσι εἰς αὐτὰ παρὰ τῆς γενικῆς διευθύνσεως καὶ ἄλλαι ταχυδρομικαὶ υποθέσεις πρὸς ὄφελος τῆς ὑπηρεσίας. Αναφέρονται δὲ ἀμέσως εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων, καὶ ἐκτελοῦν τὰς διαταγὰς τῆς Αὐτοῦ θέλουν πράττει πάντοτε κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ὑπηρεσίας των τὰ ὑπάρχοντα ταχυδρομικὰ διατάγματα, καὶ τὰς διατάξεις, καὶ εἰδικῶς οἱ περὶ· προσέτι οἱ ταχυδρόμοι, αἱ τα-

Άρθρον 26.

Τὸ πανεπιστήμιον δύναται δι' ὑποθέσεις αὐτοῦ, νὰ συνδέσῃ ἐν-
τός τῶν νομικῶν διατάξεων, ἀλληλογραφίαν μετὰ τῶν ξένων
πανεπιστημίων καὶ τῶν ὑπὸ τῶν ἀνηκουσῶν Κυβερνήσεων ἀνα-
γνωρισμένων φιλομούσων ἐταιριῶν.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἔχουσι καὶ αἱ σχολαὶ εἰς ἐπιστημονικὰ
ἀντικείμενα.

Άρθρον 27.

Τὴν ἀστυνομίαν τοῦ πανεπιστημίου, τὴν πειθαρχίαν μεταξὺ
τῶν καθηγητῶν, διδασκάλων, μαθητῶν καὶ τοῦ λοιποῦ προσω-
πικοῦ τοῦ πανεπιστημίου καὶ τὸ κατ' αὐτὴν ποινικὸν δικαίωμα
διεξάγει ἀνεξαρτήτως ἢ διοικήσεως τοῦ πανεπιστημίου κατὰ τοὺς
ὅρους τοῦ παρόντος διατάγματος καὶ τὰς συνταχθεσάμενας κα-
νονικὰς διατάξεις, ἀλλὰ χωρὶς νὰ ἀφαιρῇται ἀπὸ τὴν προϊστα-
μένην Γραμματείαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἢ πειθαρχικῇ ἐξουσίᾳ
ἐπὶ τῆς διοικήσεως τοῦ πανεπιστημίου, οὐδὲ ἀπὸ τὰ τακτικὰ
δικαστήρια ὅ,τι κατὰ τοὺς ὑπάρχοντάς πολιτικούς καὶ ποινικούς
νόμους ἀναφέρεται εἰς αὐτά.

Άρθρον 28.

Εἰς πολιτικὰς διαφορὰς μεταξὺ τῶν μαθητῶν καὶ πολιτῶν
κτλ. δύναται καὶ ὁ πρύτανις καὶ τὸ συμβούλιον τοῦ πανεπιστη-
μίου νὰ ζητηθῶσι κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις ὡς συμβιβασταὶ
καὶ διαιτηταί.

Άρθρον 29.

Ἰδιαίτερος νόμος πρέπει νὰ κανονίσῃ τὸ περὶ χρεῶν τῶν μα-
θητῶν, τόσον πρὸς ἀσφάλειαν τῶν πολιτῶν, ὅσον καὶ διὰ τὴν
ἠθικότητα τῶν μαθητῶν, ὑπὲρ πᾶν ἄλλο σπουδαίαν εἰς τὸν κοι-
νωνικὸν βίον.

Άρθρον 30.

Τὸ Πανεπιστήμιον ἀπονέμει τοῦ προλύτου τὸν βαθμὸν καὶ
τιμητικὴν τινα διασημασίαν εἰς τοὺς ἰδιαίτερος ἐντός τοῦ Πα-
νεπιστημίου διατρέψαντας, τοὺς ἔχοντάς κατὰ τὴν κρίσιν τῆς
ἀνηκουσῆς σχολῆς τὰ ἐπὶ βραβείῳ προτεθέντα προβλήματα, ἢ
τοὺς ἐνασχοληθέντας εἰς ἐρεῦνας περὶ αὐτῶν, καὶ ἐπιτυχῶς εἰς
τὸ ἀμφιθέατρον τοῦ Πανεπιστημίου ἀποδείξαντας ἐπὶ συζήτη-
σεως τὴν γενομένην πρότασιν καὶ γράψαντας καὶ τυπώσαντας
σοφὴν περὶ αὐτῆς πραγματείαν.

Άρθρον 31.

Διὰ τὴν πρώτην ἐγγραφὴν, τὰ ἀποδεικτικά, τὰ ἀπολυτήρια,
τοὺς προβιβασμούς, θέλουσι διδασθαι ἐκτὸς τοῦ κατὰ νόμον χαρ-
τοσήμου καὶ ἄλλα ἰδιαίτερα δικαιώματα, ἰδίως προσδιορισθησό-
μενα εἰς τὰς κανονικὰς διατάξεις, καὶ διανεμέσθαι εἰς τὸ προ-
σωπικὸν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων.

Άρθρον 32.

Κατὰ πρότασιν τῆς διοικήσεως τοῦ Πανεπιστημίου θέλει κα-
νονισθῇ εὐπρεπὴς καὶ ἀνάλογος τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ καταστή-
ματος διάταξις τῶν ἐπὶ τῆς ἐνάρξεως τοῦ διδακτικοῦ ἔτους,
κατὰ τοὺς προβιβασμούς καὶ τὰς λοιπὰς ἐορτὰς τοῦ καταστή-
ματος γενησομένων τελετῶν.

Άρθρον 33.

Εἰς τὰς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ ῥηθείσας περιπτώσεις θέλου-
σιν ἐμφανίζεσθαι οἱ καθηγηταὶ φέροντες ἰδιαίτεραν στολὴν, χρώ-
ματος κυανοῦ μὲν βαθίος· οἱ τῆς στολῆς τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν,
μελανοῦ δὲ οἱ τῆς θεολογικῆς, πρασίνου δὲ οἱ τῆς ἱατρικῆς καὶ
πορφυροῦ μὲν περιλαίμια καὶ ἐπικάρπια καὶ πῖλον ἀπὸ ὀλοστηρι-
κὸν μέλαν (κατὰ) οἱ τῆς σχολῆς τῶν νομικῶν καὶ τῆς πο-
λιτικῆς οἰκονομίας.

Ὁ πρύτανις φέρει ἐκτὸς τῆς στολῆς τῆς σχολῆς εἰς ἣν ἀνή-
κει, χρυσοῦν ἄλυσον περὶ τὸν τράχηλον μὲν σῆμα ἐκ τοῦ αὐτοῦ
μετάλλου, ἔχον ἐπὶ τοῦ ἐνὸς μὲν μέρους ἐκτυπωμένην τὴν Ἡ-
μετέραν εἰκόνα, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐτέρου τὰ ἑλληνικὰ σύμβολα ὡς

ἐπὶ τῆς σφραγίδος τοῦ Πανεπιστημίου μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν «Πρύ-
τανις τοῦ Β. Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ὁθωμανοῦ».

Άρθρον 34.

Ὅσάκις οἱ μαθηταὶ ἔχουν τὴν ἀδειαν νὰ ἐμφανίζωνται εἰς
τελετὰς δημοσίου, θέλουσι τάττεσθαι κατὰ τὰς ἀνηκούσας σχο-
λὰς, ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Πρύτανιν, τὰ μέλη τῶν σχολῶν,
τόσον καθηγητὰς ὅσον καὶ διδάκτορας καὶ προπορευομένου τοῦ
κλήτορος φέροντος στολὴν καὶ μεγάλην ῥάβδον καὶ φερομένης
ἐμπροσθεν αὐτῶν τῆς ἐθνικῆς σημαίας καὶ τῆς εἰκόνης τοῦ θε-
μελιωτοῦ τοῦ Πανεπιστημίου· ἐκάστη σχολὴ δύναται ὁμοίως
νὰ ἔχῃ ἰδίαν σημαίαν μὲν τὰ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον εἰς αὐ-
τὴν ἀνήκοντα χρώματα καὶ μὲν ἀνάλογα ἐμβλήματα. Οἱ μα-
θηταὶ θέλουσιν ἐμφανίζεσθαι εὐπρεπῶς ἐνδεδυμένοι· οἱ δὲ ὑπο-
ψήφιοι τῆς θεολογικῆς σχολῆς μὲν τὸ εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν σύ-
νηθες ἔνδυμα.

Άρθρον 35.

Τὸ Πανεπιστήμιον ἔχει δυνάμει τοῦ παρόντος διατάγματος
τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς καὶ προτάσεως τῶν μελῶν τῆς διοι-
κήσεως τῶν καθηγητῶν καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων ἀλλὰ φυ-
λαττομένης τῆς Ἡμετέρας ἐγκρίσεως καὶ τοῦ ὑφ' ἡμῶν διορι-
σμοῦ.

Άρθρον 36.

Ἐκαστος καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου μετελθὼν πέντε ἔτη
μὲν ἐπιμελείας καὶ ἐπιτυχῶς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα εἰς
τὸ Πανεπιστήμιον, μόνον δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως γίνε-
ται ἐκπτώτος τῆς θέσεως αὐτοῦ ἢ ἀργός.

Ἄν δὲ κατασταθῇ ἀνεπιτήδειος εἰς ὑπηρεσίαν καὶ γίνῃ ἀρ-
γός, λαμβάνει μετὰ τὸν ἀνωτέρω ῥηθέντα καιρὸν, κατὰ μὲν
τὴν πρώτην δεκάτην τῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον διαμονῆς αὐ-
τοῦ τοῦ ἡμισίου κατὰ δὲ τὴν δευτέραν τὰ δύο τρίτα, κατὰ δὲ
τὴν τρίτην τὰ τέσσαρα πέμπτα καὶ κατὰ τὴν τετάρτην τὸ ὅ-
λον τοῦ μισθοῦ τοῦ ὡς σύνταξιν, ἐωσότου τεθῇ καὶ αὐτὸς εἰς ἐ-
νέργειαν, ἢ διὰ βίου, ἂν τοῦτο δὲν συμβῇ πλέον.

Άρθρον 37.

Ἐπὶ τῶν χερῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν τῶν ἀποθανόντων κα-
θηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου θέλει συστήθῃ ἰδιαίτερον συντά-
ξεως ταμεῖον ἐντός τοῦ Πανεπιστημίου ὑπὸ τῶν καθηγητῶν
διαχειριζόμενον.

Εἰς τὸ ταμεῖον τοῦτο, τοῦ ὁποίου αἱ κανονικαὶ διατάξεις θέ-
λουσιν ἀμέσως συνταχθῇ ἀπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Πανεπιστημίου,
δίδονται ὡς ἰδιαίτεραι προικοδοτήσεις.

α. Οἱ φόροι καὶ τὰ δικαιώματα ἐκ τῶν γραμματίων τῆς
πρώτης ἐγγραφῆς, τῶν προβιβαστηρίων, τῶν ἀποδεικτικῶν, τῶν
ἀπολυτηρίων, τῶν διπλωμάτων καὶ λοιπῶν προσόδων, ὅσα δὲν
διανεμῶνται μετὰ τὸ προσωπικὸν τοῦ Πανεπιστημίου.

β. 5 τοῖς $\frac{0}{10}$ ἐκ τῶν διδάκτρων.

γ. 2 τοῖς $\frac{0}{10}$ ἐκ τοῦ ὠρισμένου μισθοῦ τῶν καθηγητῶν.

δ. Φιλάνθρωποι συνεισφοραὶ.

ε. Τὰ ποινικὰ πρόστιμα, ὅσα ἡ διοίκησις τοῦ Πανεπιστημίου
ἐπιβάλλει εἰς τοὺς καθηγητὰς, διδασκάλους καὶ τοὺς λοιποὺς
ὑπαλλήλους τοῦ Πανεπιστημίου.

ς. Αἱ κατὰ τὰς ἀληθεῖς ἀνάγκας ἰδίως ἐγκριθησόμεναι συν-
εισφοραὶ τοῦ δημοσίου.

Δ'. Περὶ τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων
τοῦ Πανεπιστημίου.

Άρθρον 28.

Οἱ καθηγηταὶ τῶν σχολῶν διαιροῦνται εἰς τακτικούς καὶ ἐκ-
τάκτους.

Ἐκάστη καθεδρὰ θέλει κατέχεσθαι ἀπὸ ἑνα καθηγητὴν, καὶ
ἐν γένει τὰ δύο τρίτα τῶν καθεδρῶν ἐκάστης σχολῆς ἀπὸ τα-

Περίληψις

Ἐπὶ τοῦ κήπου κειμένου κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς ὁδοῦ τῆς Ἐλευσίνας ἔχοντος ὄρια πρὸς ἀνατολὰς τὸν Κηφιστὸν, πρὸς Μεσημβρίαν τὴν ὁδὸν τοῦ Πειραιῶς, πρὸς δυσμὰς καὶ ἄρκτον περίβολον λιθάκτιστον, κατὰ τοῦ ιδιοκτήτου Κυρ. Α. Ν. γεωργοῦ κατοικοῦντος εἰς τὰ Πατήσια, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀνήλικος Ι. Α. υἱοῦ τοῦ ἀποβιώσαντος Γ. Α. ἐμπορίου κατοικοῦντος εἰς Ἀθήνας, καὶ εὐρισκομένου ὑπὸ τὴν ἐπιτροπείαν τοῦ μνησθέντος Α. Ν. ζητεῖται νὰ ἐγγραφῇ ὑποθήκη εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν τοῦ δήμου Ἀθηνῶν δυνάμει 1) τῆς ἀπὸ τρίτης Σεπτεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἔκτου ἔτους διαθήκης, δι' ἧς διωρίσθη ἐπίτροπος ὁ Α. Ν. (ἡ δυνάμει τῆς ἀπὸ πρώτης Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἔκτου ἔτους ἀποφάσεως τοῦ προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν, δι' ἧς ὡς ἀνωτέρω)· 2) δυνάμει τῆς ἀπὸ πρώτης Ὀκτωβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους ἀπογραφῆς τῶν κινητῶν τοῦ ἀνήλικος τῶν ἐγγειρισθέντων εἰς τὸν ἐπίτροπον, καὶ ἐκτιμηθέντων εἰς ἀξίαν τριακοσίων δραχμῶν πρὸς ἀσφάλειαν ταύτης τῆς περιουσίας τοῦ ἀνήλικος Ι. Α.

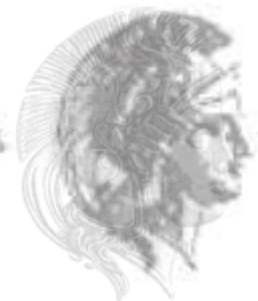
Ἐν Ἀθήναις τὴν τρίτην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἔκτου ἔτους.

Ὁ ἀντεπίτροπος Σ. Φ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 91.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί προσθήκης εις τὸ περί σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν Διάταγμα.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας ἀπὸ 6 Ὀκτωβρίου τ. ε. περί τῆς κάτω περιλήψεως, ἐγκρίνομεν, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς προτάσεις τῆς δημοτικῆς διοικήσεως Ἀθηνῶν, ὡς προστέθηκαν εἰς τὸ διάταγμα τῶν 9 (21) Ἀπριλίου τ. ε. περί ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν τὰ ἐφεξῆς πρόσθετα ἄρθρα.

Ἄρθρ. 13.

Τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 3 ἀναφερόμενα τεμάχια γῆς παύουν ἀπὸ τοῦ νὰ θεωρῶνται τοιαῦτα, εὐθὺς ἀφοῦ ὁ ἰδιοκτῆτης ἔδωκεν εἰς τὸ ἔμβασθον αὐτοῦ τὴν προσδιορισθεῖσα, ἔκτασιν εἰς τὸ ἄρθρον 3 καὶ 14· εἰς ἐναντίαν περίστασιν παραχωροῦνται κατ' ἐκτίμησιν διὰ πραγματογνωμόνων εἰς ἐκεῖνον τὸν γείτονα ἰδιοκτῆτην γῆς, τὸν ὅποιον ὁ ἀρχιτέκτων τῆς πόλεως νομίζει ὅτι ἔχει τὸ δικαίωμα ὡς πρὸς τοῦτο· ἐὰν ἐπὶ τῶν τεμαχίων τούτων εἶναι ὠκοδομημένα ἔργαστήρια, ταῦτα ἐκτιμῶνται χωριστά.

Ἄρθρ. 14.

Εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς παλαιᾶς πόλεως, ἐξαιρουμένων ἐκεῖνων τῶν ὁδῶν αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται εἰς τὸ ἄρθρον 3 δὲν ἔχει τὴν ἄδειαν πλέον κανεῖς νὰ οἰκοδομήσῃ, ὅστις δὲν ἔχει τοῦλάχιστον 100 τετραγωνικάς πήγεις γῆπεδον.

Ἄρθρ. 15.

Εἰς τὰς πρωτίστας ὁδοὺς τῆς παλαιᾶς πόλεως καὶ εἰς ὅλας τὰς ὁδοὺς τῆς νέας πόλεως τὸ πρόσωπον μιᾶς οἰκίας δὲν συγχωρεῖται νὰ ᾔηται ὀλιγώτερον ἀπὸ 8 πήγεις τὸ μῆκος, τὸ δὲ βάθος τῆς οἰκίας πρέπει νὰ ᾔηται τοῦλάχιστον 10 πήγεις.

Ἄρθρ. 16.

Εἰς τὴν μεταρρύθμισιν τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 5 σημειωθέντων συνόρων δὲν γίνεται ὡς ἐκ τῆς θέσεως τῶν παραχωρηθέντων ἢ ληφθέντων τεμαχίων γῆπεδων οὐδεμία διαφορὰ εἰς τὴν ἀξίαν των, εὐθὺς ἀφοῦ τὸ μέγιστον βάθος αὐτῶν εἶναι ὀλιγώτερον ἀπὸ 10 πήγεις· ἐὰν ᾔηται περισσότερον, ἡ διαφορὰ τῆς τιμῆς ἀνάγεται εἰς τὸ περιπλέον τῶν δέκα πήγερων.

Ἄρθρ. 17.

Εἰς οὐδέναν εἶναι συγχωρημένον νὰ διεκδύνη τὰ νερά τῆς βροχῆς ἀπὸ τὴν σκέπην τῆς οἰκίας του εἰς τὸ γειτονικόν του γῆπεδον, ἢ δι' ὀχετῶν νὰ χύνωνται ἀπὸ τὴν οἰκίαν του ἐπάνω εἰς τὸν δρόμον.

Ἄρθρ. 18.

Φοῦρνοι, χοιρῶνες, λάικοι ἀποπάτων καὶ κόπρου κτλ. οἰκοδομοῦνται στερεῶς με' λίθους καὶ μίαν πῆλυν μακρὰν ἀπὸ τὸν μεταξὺ τοίχον (μεσότοιχον).

Ἄρθρ. 19.

Δὲν εἶναι συγχωρημένον νὰ κίττωνται τὰ μεσότοχα διὰ ξυλίνου διαφράγματος ἢ με' ὡμάς πλίνθους· αὐταὶ συγχωροῦνται μόνον διὰ τὰ ἔσω χωρίσματα καὶ τὸ πρόσωπον.

Ἄρθρ. 20.

Τὰ λιθόκτιστα καμίνια καὶ οἱ καπνοδόχοι θέλουν κτίζεσθαι μακρὰν ἀπὸ κάθε ξυλικὴν 10|100 τῆς πῆγης· τὰ δὲ ἀπὸ φύλλον σιδήρου νὰ ᾔηται 18|000 τῆς πῆγης ἀπομεμακρυσμένα.

Ἄρθρ. 21.

Μία ἐπιτροπὴ συνισταμένη ἀπὸ ἓνα δημοτικὸν σύμβουλον, τὸν ἀρχιτέκτονα τῆς πόλεως, τὸν ἀστυνόμον καὶ ἓνα πρωτοκτίστην, καὶ συνωδευμένη ἀπὸ ἓνα σκρωτὴν τῶν καπνοδόχων, θέλει ἐπισκέπτεται ἅπασι τοῦ ἔτους ὅλας τὰς οἰκίας καὶ καταστήματα, διὰ νὰ ἴδῃ ἂν ὑπάρχῃ ἐλάττωμα ἢ κίνδυνος· αἱ παρατηρήσεις τῆς θέλουν ἐκτελεῖσθαι παρ' ἐνὸς ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἐπὶ ποινῇ παρακοῆς.

Περί τῶν ἀποζημιώσεων.

Ἄρθρ. 22.

Ἡ ἀποζημίωσις ὅλων ἐκεῖνων, οἵτινες διὰ τῆς ἀνοίξεως ἢ πλατύσεως ἀγιάς τινος ἔχασαν ὁλόκληρον τὸ ἰδιοκτῆτον γῆπεδόν των, ἢ μέρος αὐτοῦ, θέλει γίνεσθαι παρὰ τῶν μενόντων ἰδιοκτῆτῶν (αὕτη θέλει ἀναλογεῖσθαι κατὰ τὸ μῆκος τοῦ πρὸς τῶν μενόντων γειτονικῶν γῆπεδων).

Ἄρθρ. 23.

Εἰς τὴν ὁδὸν τῆς Ἀθηνᾶς, προσδιορίζεται ἡ ἀποζημίωσις 5 Β. πηγῶν πλάτος ἑκατέρωθεν, ἐπειδὴ δὲ αὕτη εἶναι πολλὰ πλατεία, τὸ μεσῖον μέρος αὐτῆς θέλει ἀποζημιωθῇ παρὰ τῆς κοινότητος.

Ἄρθρ. 24.

Εἰς ὅλας τὰς πλατείας τῆς παλαιᾶς καὶ νέας πόλεως προσδιορίζεται ἡ ἀποζημίωσις δέκα Β. πηγῶν πλάτος ἐπὶ ἑκαστὸν πλατεῖον, τὸ δὲ μέσον θέλει ἀποζημιωθῇ ἀπὸ τὴν κοινότητα. Κανόνες διὰ τὴν ἐκτίμησιν.

Ἄρθρ. 25.

Ἡ ἐκτίμησις θέλει γίνεσθαι ἀπὸ δύο πραγματογνώμονας, τῶν ὁποίων τὸν μὲν διορίζει ὁ ἰδιοκτῆτης, τὸν δὲ τὸ δημοτ. συμβούλιον. Οὗτοι θέλουν γνωμοδοτήσῃ ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν, καὶ ἂν ἀμφισβάζωσι περὶ τῆς ἀκριθείας τοῦ μέτρου, ὁ ἀρχιτέκτων τῆς πόλεως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸ ἐπικυρώνη· ἂν δὲ δὲν συμφωνήσῃ εἰς τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως, τότε θέλει προσδιορισθῇ ἡ τιμὴ παρὰ τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν τρέχουσαν ἀξίαν, κατὰ προλαβούσας καὶ νεωτέρας πωλήσεις ἢ τοῦ αὐτοῦ γῆπεδου ἢ καὶ τῶν γειτονικῶν γῆπεδων τῆς αὐτῆς ποιότητος.

Ἄρθρον 26.

Ἐὰν ὁ ἰδιοκτῆτης ἐπὶ τῇ προσκλήσει τῆς δημορχίας νὰ φανερῶσιν τὸν πραγματογνώμονά του, δὲν τὸν παρουσιάσῃ ἐντὸς 5 ἡμερῶν, θέλει τὸν διορίζει ὁ διοικητὴς ἐκ μέρους του, ὁ δὲ ἰδιοκτῆτης εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἀπόφασίν του.

Ἄρθρον 27.

Τὰς ἀποφάσεις τῶν πραγματογνώμονων ἀποφαινέται ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου ἀνεκκλήτους, καὶ ἐκτελοῦνται ἐπομένως ἄνευ ἀναβολῆς.

Κατὰ ταῦτα θέλουν ἐνεργηθῇ καὶ δημοσιευθῇ τὰ περαιτέρω. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1836.

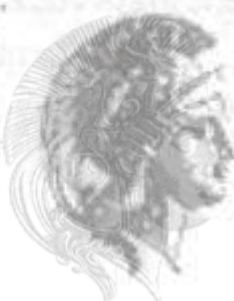
Ἐν Ὄνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΠΣΠΕΡΓ, Ι, ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

πιζαν, λαμβάνων έκαστος τὴν προδωρισμένην του θέσιν. Μετὰ ταῦτα φέρονται τὰ φαγητὰ καὶ παραδίδεται εἰς έκαστον ἡ μερίς αὐτῶν.

Ἄρθρον 65.

Ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τοῦ φαγητοῦ οἱ κατάδικοι φυλάττουν θαυμάτιαν σιωπὴν καὶ δὲν ἐμποροῦν νὰ ὁμιλήσωσιν εἰμὴ τότε μόνον, ὅταν ᾖναι ἀνάγκη νὰ διευθύνωσι ζήτησιν τινα ἢ ῥώσων τὴν τράπεζαν αὐτήν. Μετὰ τὸ τέλος τῆς τραπέζης δίδεται ἡ διαταγὴ νὰ σηκωθῶσι, καὶ οἱ κατάδικοι σηκονόμενοι ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον, παρδίδουν εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ ὑπηρετὴν τὰ σκεύη τῆς τραπέζης. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀναχωροῦσιν εἰς τὴν αὐλὴν, ἐὰν συγχωρῇ τοῦτο ὁ καιρὸς, εἰδεμὴ εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ δωματίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 6.

Περὶ τῆς θείας λειτουργίας καὶ τῆς διδασκαλίας.

Ἄρθρον 66.

Κατὰ πᾶσαν κυριακὴν ἢ ἑορτὴν τελεῖται περὶ τὴν 10 ὥραν πρὸ μεσημβρίας ἡ θεία λειτουργία εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ κατὰ στήματος· μετὰ δὲ τὴν μεσημβρίαν γίνεται πάλιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν διδασκαλίᾳ χριστιανικῇ.

Ἄρθρον 67.

Οἱ κατάδικοι, πορεύονται εἰς τὴν ἐκκλησίαν με εὐταξίαν καὶ σιωπὴν, καὶ τηροῦσιν ἀκριβῶς τὰ διατεταγμένα παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ καταστήματος, ὅστις ἐπιτηρεῖ αὐτοὺς αὐτοπροσώπως εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Ἄρθρον 68.

Οἱ κάτοικοι, ὅσοι κωλύονται τοῦ νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν, μένουσι κλεισμένοι εἰς τοὺς οἰκίσκους τῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 7.

Ἀκροτελεύτιοι ὁρίσμοι.

Ἄρθρον 69.

Περὶ τοῦ τρόπου καὶ τῶν προκρίνεται νὰ καταστρόνεται ὁ ἐπίσκοπος, ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ καταστήματος, καὶ νὰ κρατῶνται τὰ περὶ ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ καταστήματος βιβλία, καὶ ἐν γένει περὶ τοῦ λογιστικοῦ, καθὼς καὶ περὶ τῶν ἐργασιῶν καὶ ἐργαστασιῶν τοῦ καταστήματος, προσέτι καὶ περὶ τῆς ἐσωτερικῆς διευθύνσεως καὶ ἀστυνομίας, ἐνόσω δηλονότι περὶ αὐτῆς δὲν ὤρισθῃ, ἐν τῷ παρόντι διατάγματι, περὶ τούτων ὅλων θέλομεν ἐκδόσει ἰδιαιτέραν ἀπόφασιν.

Ἄρθρον 70.

Οἱ ὁρίσμοι τῶν ἄρθρων 552 μέχρι τοῦ 563 αὐτοῦ τῆς ποινικῆς δικονομίας, θέλουσι ἐφαρμοσθῇ ἀκριβῶς καὶ ἐπὶ τῆς κεντρικῆς σωφρονιστικῆς φυλακῆς, ἐνόσω δηλονότι δὲν ἔπαθον οὗτοι τροποποίησιν τινὰ διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ ἔχουν ἀναφορὰν εἰδικὴν ὡς πρὸς τὰς φυλακὰς.

Ἄρθρον 71.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ τοῦ ἄρθρ. 555 τῆς ποινικῆς δικονομίας κάμει χρεία νὰ ἐπασχολῶνται εἰς ἐργασίαν κατάλληλον καὶ οἱ καταδικασθέντες ἐπέκεινα τοῦ ἐνὸς μηνὸς εἰς τὰς φυλακὰς τῶν πρωτοδικείων ἢ δὲ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν, συνεννοουμένη μετὰ τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, θέλει συντάξῃ τὸ ὀγλιγορώτερον τὰς ἀναγκαζούσας ὁδηγίας, τόσον περὶ τούτου, ὅσον καὶ διὰ τὸν ἐσωτερικὸν κανονισμόν τούτων τῶν φυλακῶν.

Ἄρθρ. 72.

Ἐπειδὴ κατὰ τὰς γενομένας δοκιμὰς εἰς ἄλλους τόπους, πίπτουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς νέα ἐγκλήματα, ὅσοι ἀναγκασθέντες νὰ μείνωσιν ἐπὶ πολλὴν καιρὸν εἰς δημόσιον τινὰ φυλακὴν, καὶ μὴ ἔχοντες ἰδίαν περιουσίαν, ἐπανέρχονται εἰς τὸν πολιτικὸν βίον, ἐπειδὴ ἐλλείπει εἰς αὐτοὺς συνήθως ἔργον σταθερὸν εἰς πορίσμῳ τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαιῶν, διὰ τοῦτο

πρέπει νὰ γενῇ σπουδὴ διὰ τὴν σύστασιν ἰδιωτικῶν ἐταιριῶν, αἱ ὁποῖαι νὰ φροντίζουσιν διὰ τὴν ἀνάλογον ἐργασίαν τοιούτων ἀτόμων καὶ νὰ λαμβάνωνται μάλιστα ὑπ' ὄψιν, ὅταν τυχαίνωσι δημόσιαι ἐργασίαι. Ἐν ἐλλείψει δὲ αὐτῶν νὰ ὑποχρεοῦνται οἱ ἀνήκοντες δῆμοι, διὰ νὰ φροντίζουσιν περὶ αὐτῶν.

Ἄρθρον 73.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει κηρυχθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμβρ. 1836 (12 Ἰανουαρ. 1837).

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότατος τοῦ Βασιλέως.

Τὸ Ἰπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 82.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προφυλάξεως τῶν δεινδροφυτειῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ νὰ προφυλαχθῶσι προπάντων τὰ σπαρτὰ καὶ αἱ τόποι ἐπὶ τῶν δεινδροφυτειῶν, αἱ ὁποῖαι συγγὰ ἐλάττονται ἀπὸ τοῦ κακοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀπὸ τὰ νεμεθμένα ἢ πλανώμενα ζῶα, καὶ ἐπομένως διὰ νὰ προσδείξῃ ἡ τόσον ἀναγκαία εἰς τὴν ἑλλάδα καλλιέργεια τῆς γῆς καὶ τῶν δένδρων, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ τῆς Ἐπικρατείας Συμβουλίου λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ἀρ. 15 ἀρ. α. καὶ ἀρ. 18 στοιχ. α τοῦ περὶ Δήμων Νόμου τῶν 27 Δεκεμβρίου 1833 (8 Ἰανουαρίου 1834) καὶ τὸ ἄρθρον 696 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, αποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Ι. Χρὴ τῶν ἀγροφυλάκων.

1. Ὅλα τὰ σπαρτὰ καὶ αἱ δημόσιαι καὶ ἰδιωτικαὶ δεινδροφυτεῖαι τιθενται ἀπὸ τὴν σήμερον ὑπὸ τὴν ἐπαγρύπνησιν τοῦ Δήμου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῖου εὐρίσκονται.

2. Πᾶσα δημοτικὴ ἀρχὴ ὑποχρεοῦται νὰ ἔχῃ ἓνα ἀγροφύλακα ἢ περισσοτέρους, ἐπιφορτισμένους μετὰ τὴν φύλαξιν τῶν σπαρτῶν καὶ δένδρων, φυλάττοντας συγγρόνως καὶ τὰς ἀμπελους καὶ τὰς ἀρούρας, ἔπειτα καὶ τὰς δεινδροφυτείας.

3. Οἱ ἀγροφύλακες πρέπει νὰ ᾖ γνωστοὶ διὰ τὴν ἱκανότητα καὶ τὸν ζῆλόν των, νὰ ᾖναι 25 τοῦλάχιστον ἐτῶν ἄνδρες καὶ κτηματίαι τοῦ δήμου· ἐλλειπούσης δὲ τῆς τελευταίας περιστάσεως, νὰ δίδουν ἐγγύσιν διὰ τὴν διαγωγὴν των καὶ διὰ τὰς προκυπούσας ἐκ τῆς παραμελείας των ζημίας.

4. Οἱ Δήμαρχοι ἐκλέγουσι καὶ παύουσι συμφώνως μετὰ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τοὺς ἀγροφύλακας.

Εἰς ἀγροφύλαξ εἰμφορεῖ νὰ διορισθῇ καὶ ἀπὸ δύο δήμων, οἱ ὁποῖοι συνεννοοῦνται περὶ τῆς ἐκλογῆς του.

5. Οἱ δῆμοι πληροῦν τοὺς μισθοὺς τῶν ἀγροφυλάκων ἀπὸ τὰ δημοτικὰ εἰσοδήματα κατὰ τοὺς εἰδικoὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ Δήμων νόμου ἀρθρ. 18 στοιχ. α.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
Αριθ. 26. (Παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
Αριθ. 27.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 18 Ιουνίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περί της ταχυδρομικής υπηρεσίας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Επί τη προτάσει της επί των Εσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

Ἄρθρον 1.

Ἀπαγορεύεται εἰς πάντα δημόσιον ὑπάλληλον καὶ ὑπηρετήν νὰ ἐγκλείη εἰς δημόσια ἔγγραφα ἢ φακέλους, καὶ νὰ ἀποστέλλῃ μετ' αὐτῶν ἰδιωτικὰς ἐπιστολάς, ἢ νὰ παραδίδουν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον ὁποιοδήποτε ἄλλου εἶδους ἀντικείμενον ὑπὸ σφραγίδα ἐπίσημον, ἀποφεύγοντες τοιοιτοτρόπως τὴν πληρωμὴν τοῦ ταχυδρομικοῦ δικαιώματος.

Οἱ παραβάται τοῦ ὅρου τούτου θέλουν τιμωρεῖσθαι σύμφωνα μετ' τὸ 59 ἄρθρον τοῦ διατάγματος τῆς 15 8bris 1829 καὶ τὸ 403 ἄρθρ. ἐδάφ. 6'. τοῦ ποινικοῦ νόμου, πληρώνοντες τὸ δεκαπλάσιον τοῦ ταχυδρομικοῦ δικαιώματος, κατὰ τὴν διατίμησιν, διὰ τὴν ἐγκλεισθῆσαν ἰδιωτικὴν ἐπιστολήν, ἢ ὁποιοδήποτε ἄλλο ὑπὸ ἐπίσημον σφραγίδα παραδοθέν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον ἰδιωτικὸν ἀντικείμενον.

Ἄρθρον 2.

Ἄν τις διευθυντὴς ταχυδρομείου ὑποπτεύῃ, ὅτι τὸ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον παραδοθὲν δημόσιον ἔγγραφον ἢ φάκελλος περιέχει καὶ ἰδιωτικὰς ἐπιστολάς, ἢ ὅτι ἰδιωτικαὶ ἐπιστολαὶ γίνονται ὑπὸ ἐπίσημον σφραγίδα, θέλει ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὴν ἀποστέλλουσαν ἀρχὴν τὴν παρουσίαν αὐτοῦ ἀνοιξίν τοῦ ἔγγραφου, ἢ τοῦ φακέλλου, διὰ νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῆς ὑποψίας του.

Ἄρθρον 3.

Ἄν ἡ ἀποστέλλουσα ἀρχὴ ἀρνηθῇ τὴν ἀνοιξίν αὐτοῦ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ταχυδρομείου, τὸ ἔγγραφον ἢ ὁ φάκελλος θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ἰδιωτικόν, καὶ υποβάλλεσθαι ἐπομένως εἰς τὸ ταχυδρομικὸν δικαίωμα, κατὰ τὴν διατίμησιν, ἐξοδοὺς τῆς ἀρνούμενης τὴν ἀνοιξίν ἀρχῆς.

Ὁ ταχυδρομικὸς ὑπάλληλος δὲν θέλει ἀναβάλλει ἐξ αἰτίας τῆς τοιαύτης ἀρνήσεως τὴν ἐγκαιρὸν ἀποστολὴν τῆς ἐπιστολῆς ἢ τοῦ φακέλλου, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς θέλει σημειοῖ τὴν περίστασιν ταύτην, καὶ δι' ἰδιαιτέρου ἔγγραφου, ἢ δι' ἔγγραφῆς εἰς τὸ φύλλον τῆς διεκπεραιώσεως θέλει προσκαλεῖ εἰς αὐτὴν τὴν προσοχὴν τῆς ταχυδρομικῆς ἀρχῆς, τῆς παραδιδούσης τὴν ἐπιστολήν, ἢ τὸν φάκελλον.

Ἡ εἰς τὸ ἄρθρον 2. διαταχθεῖσα ἀνοιξὶς θέλει τότε γίνεσθαι ἀφεύκτως κατὰ τὴν παράδοσιν, παρουσίᾳ καὶ τοῦ ταχυδρομικοῦ ὑπάλληλου, διὰ νὰ γίνῃ ἡ ἀνήκουσα ἐξέτασις.

Ἄρθρον 4.

Ἡ παραδιδούσα ταχυδρομικὴ ἀρχὴ θέλει ἐνεργεῖ ὁμοίως κατὰ τὸ τρίτον ἐδάφειον τοῦ αἰωτέρου τρίτου ἁρθρου ὁσάκις ἡ ἰδία συλλάβῃ περὶ τοιαύτης παραβάσεως ὑποψίαν, ἢ εἰδοποιηθῇ περὶ αὐτῆς ἀπὸ τοῦ εἰς ὃν εἶναι ἐπιγεγραμμένον τὸ ἔγγραφον κτλ.

Ἄρθρον 5.

Τοιαύτην εἰδοποίησιν χρεωστεῖ νὰ δίδῃ ἕκαστος δημόσιος ὑπάλληλος ἢ ὑπηρετής, λαβὼν ἰδιωτικὰς ἐπιστολάς ἢ ἄλλα ἰδιωτικὰ ἀντικείμενα ὑπὸ ἐπίσημον σφραγίδα, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐπιβαλλομένων ποινῶν εἰς ἀπάτην ὡς πρὸς τὰ ταχυδρομικὰ ἀντικείμενα.

Ἄρθρον 6.

Καθ' ἣν περίστασιν ἤσῃ εὑρεθῇ ἰδιωτικαὶ ἐπιστολαὶ ἢ ἄλλα ξένα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀντικείμενα, ὑπὸ ἐπίσημον σφραγίδα, ὁ παραβάς τὸ 1 ἄρθρον τοῦ παρόντος διατάγματος θέλει τιμωρεῖσθαι μετ' τὴν εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρ. προσδιοριζομένην ποινήν.

Ἄρθρον 7.

Ἐκτὸς τούτου πρέπει πάντοτε νὰ ἀναφέρεται ἡ τοιαύτη περίστασις εἰς τὴν γενικὴν διευθύνσιν τῶν ταχυδρομείων, καὶ ἀπὸ αὐτὴν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Εσωτερικῶν Γραμματείαν, διὰ νὰ τίθεται ὁ παραβάτης ὑπὸ ἐπιτήρησιν, νὰ μακρύνεται τῆς διεκπεραιώσεως, ἢ, κατὰ τὰς περιστάσεις, νὰ τιμωρῆται πειθαρχικῶς, ἢ νὰ ἐνεργῶνται τὰ δέοντα, ὥστε νὰ γίνεσθαι τοῦτο παρὰ τῆς ἀνηκούσης Γραμματείας.

Ἄρθρον 8.

Διὰ τὰ ταχυδρομικὰ δικαιώματα καὶ τὰ πρόστιμα ἐγγυᾶται εἰς πᾶσαν περίστασιν ἡ ἀποστέλλουσα ἀρχὴ, ἐπιφυλαττομένης εἰς αὐτὴν, κατὰ τὰς περιστάσεις, τῆς αὐτῆς ἀπαιτήσεως.

Ἄρθρον 9.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Εσωτερικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπιτοπίας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος, κατὰ χωριστὸν εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς κυβερνήσεως. Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 15/27 ἰουνίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΙ, Μ. ΡΙΖΟΣ, ΣΥΜΑΙΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΥΣΟΛΑΣ, Π. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί της ταχυδρομικής υπηρεσίας

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Επί τη προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Εσωτερικῶν Γραμματέως ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Ἄρθρον 1.

Ὅλα τὰ παραδιδόμενα γράμματα εἰς τὸ τε ταχυδρομεῖον τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, διὰ νὰ διευθυνθοῦν διὰ μίαν ὁποιοδήποτε νῆσον τοῦ Αἰγαίου Πελάγους καὶ τῶν Βορείων σποράδων καὶ ἐναλλαξ, διὰ τῶν ταχυπλόων μεταξὺ Σύρου καὶ Πειραιῶς, καὶ μεταξὺ ἁγίας Ἄννης καὶ Βορείων Σποράδων, δὲν θέλουν ὑπόκεινται εἰς ἄλλην πληρωμὴν, εἰμὴ εἰς τὴν ὡς ἀκολουθῶς.

Ἄρθρον 2.

Ἐκαστον γράμμα ζυγίζον 7 1/2 γρ. μετρικοῦ βάρους ἀποκλειστικῶς, θέλει πληρόνει 30 λεπτα.

Ἄρθρον 3.

Γράμματα ζυγίζοντα ἀπὸ 7 1/2 μέχρι τῶν 10 γρ. ἀποκλειστικῶς, θέλουν πληρόνει τὸ ἥμισυ περιπλέον δικαίωμα τοῦ ἀπλοῦ γράμματος.

Ἄρθρον 4.

Γράμματα ζυγίζοντα ἀπὸ 10—15 γρ. ἀποκλειστικῶς, θέλουν πληρόνει δύο φορές τὸ δι' ἀπλοῦ γράμμα ταχυδρομικὸν δικαίωμα.

στόλους, πλοία πολεμικά ἢ ἐμπορικά, πειρατικά ἢ ὑποπτα, καὶ πᾶν ἄλλο λόγου ἄξιον ἀπάντημα ἢ ἀκουσμα.

Τὴν ἐκθεσὶν τοῦ ταύτην ὀφείλει νὰ υπογράψῃ καὶ νὰ διδῇ εἰς τὴν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν ἀρχήν, λαμβάνων ἀντίγραφον αὐτῆς ἐπικυρωμένον· πρὸς ὑποστήριξιν δὲ τῆς ἐκθέσεώς του πρέπει νὰ παραδίδῃ εἰς τὴν εἰρημένην λιμενικὴν ἀρχήν·

1. Ὅλα τὰ ἐγγράφα, τὰ ὅποια ὑποχρεοῦται νὰ ἔχῃ ἐπὶ τοῦ πλοίου, κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ παρόντος διατάγματος·

2. Τὸ ναυλωτικὸν καὶ τὰς ἀποδείξεις τοῦ φορτίου, ἂν τὸ πλοῖον ἐναυλώθῃ ἢ ἐφορτώθῃ παρ' ἄλλων·

3. Τὴν ἀπογραφὴν τῆς ἀποσκευῆς·

4. Τὰς ἰδιαιτέρας ἐκθεσεὶς πρακτικῶν τὰς ὁποίας κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου καὶ τοῦ παρόντος διατάγματος, ὀφείλει νὰ συντάττῃ εἰς διαφόρους περιστάσεις κινδύνου, ζιμιῶν, δραπετεύσεως ναυτῶν θανάτου, ἀναγκαιῶν προβλέψεων, πωλήσεων, δανείων κτλ.

Ὅλα τὰ ἀνωτέρω ἐγγράφα παρατηρηθέντα καὶ θεωρηθέντα, ἐπιστρέφονται εἰς τὸν πλοίαρχον πρὸ τῆς ἀποδημίας του.

Ἄρθρ. 58.

Ὅσῳκις ἐλλειμνισμένου ὄντος τοῦ πλοίου συμβῶσιν ἐριδες μεταξὺ τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου, καὶ τοῦ πληρώματος, οὗτος ὀφείλει, ἐὰν μὲν εὐρίσκεται εἰς λιμένα ἑλληνικόν, νὰ διευθυνθῇ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχήν, ἐὰν δὲ εἰς ξένον, εἰς τὴν προξενικὴν, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν σύμπραξίν της εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 59.

Αὐτὰ ταῦτα ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ·

α. Εἰς πᾶσαν περίστασιν ἐριδος ἢ συγκρούσεως μεταξὺ τοῦ πληρώματος τοῦ ὁποίου διευθύνει πλοῖον, καὶ ἄλλου εἴτε ἑλληνικοῦ, εἴτε ἄλλοθεντος, ἂν αἱ ἰδίαι αὐτοῦ προσπάθειαι δὲν ἀρκέσωσιν εἰς τὸ νὰ φέρωσι τὴν ἡσυχίαν.

β. Εἰς πᾶσαν ἐνδεχομένην περιστάσιν ἢ ἐξόρισιν τῆς σιμίας τοῦ πλοίου.

γ. Εἰς πᾶσαν ἐριδα μετὰ τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τῶν ναυλωτῶν, φορτωτῶν ἢ ἀγοραστῶν τοῦ φορτίου διὰ νὰ συμβιβάζεται ἡ ὑπόθεσις, εἰ δυνατόν, ἄνευ τῆς παρεμβάσεως τῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρον 60.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ ἀρνηθῇ εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἢ προξενικὴν ἀρχήν τοῦ μέρους, ὅπου εἶναι προσωρισμένος, τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ πλοίου καὶ τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ ἐξομολόγησιν τοῦ πληρώματος, ὅσῳκις τοῦτο κριθῇ ἀναγκαῖον καὶ ζητηθῇ ἀπὸ αὐτῆν.

Ὁ παραβαίνων τὴν διάταξιν ταύτην θεωρεῖται ὡς ἔνοχος κατὰ τῆς ὀφειλομένης εἰς τὰς ἀρχὰς εὐπειθείας. Τιμωρεῖται κατὰ τοὺς περὶ τούτου ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ νόμου βιβλ. β'. κεφ. ε. καὶ στερεῖται τοῦ διπλώματος τῆς πλοιαρχίας ἢ κυβερνήσεως ἀπὸ 3 ἕως 5 ἔτη.

Ἄρθρ. 61.

Δὲν ἐπιτρέπεται ὡσαύτως εἰς πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην ν' ἀποβάλῃ ἓνα ἢ πλεονέτερος ναύτας τοῦ πληρώματος, πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς μετ' αὐτῶν συμφωνίας, ἐκτὸς ἂν τοῦτο γένη διὰ συγκαταθέσεως τῶν ἀποβαλλομένων, ἢ ἐὰν ἀπαιτῆται ἡ ἀπὸβολὴ διὰ λόγους ἀσφαλείας τοῦ πλοίου, τοῦ φορτίου, ἢ τῶν ἐπιβατῶν· ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς δύο ταύτας περιστάσεις ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ τὸν ναύτην εἰς τὴν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν ἀρχήν, διὰ νὰ ἐξετάσῃ αὐτὴ τὰ αἷτια τῆς ἀποβολῆς καὶ νὰ γενῇ ἡ σιμείωσις αὐτῶν εἰς τὸ ναυτολόγιον.

Διὰ πᾶσαν ἀποβολὴν ναύτου ἢ ναυτῶν, μὴ γενομένην διὰ τῆς συμπράξεως τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ἐκτὸς τῶν ἀποζημιώσεων εἰς τὰς ὁποίας ὑποβάλλεται παρὰ

τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου ὡς πρὸς ἕκαστον τῶν ἀποβληθέντων, ὑπόκειται καὶ εἰς πρόστιμον 20 μέχρι 200 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 62.

Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης εὐρισκόμενος εἰς ξένον λιμένα, ὅπου ὑπάρχει ἑλληνικὴ προξενικὴ Ἀρχή, καὶ μέλλων νὰ ναυλώσῃ τὸ πλοῖόν του, εἴτε διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἴτε νὰ διευθυνθῇ εἰς ξένης ἐπικρατείας λιμένα, ὀφείλει νὰ εἶδῃ ποιῇ τὴν ἀρχὴν ταύτην καὶ νὰ κα' αστρόνη εἰς τὸ γραφεῖον αὐτῆς, ἢ νὰ παρουσιάσῃ εἰς ἐπιθεώρησιν τὸ ναυλωτικόν του· πρέπει δὲ πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, νὰ καθυποβάλῃ εἰς ἐπιθεώρησιν τῆς ἰδίας καὶ τὰ δηλωτικὰ τοῦ φορτίου, καὶ νὰ λαμβάνῃ τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως, θεωρημένην κατὰ τὴν τάξιν, καὶ φέρουσιν τὴν δηλωσιν τῆς καταστάσεως τῆς υγείας τοῦ τόπου.

Ἄρθρ. 63.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς πάντα πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ πωλήσῃ τὸ ὅποῖον διευθύνει πλοῖον, ἐντὸς μὲν τῆς ἐπικρατείας, ἄνευ τῆς εἰδήσεως καὶ τῆς συμπράξεως τῆς ἀρμοδίας λιμενικῆς Ἀρχῆς, ἐκτὸς δὲ, τῆς προξενικῆς, εἰς τὰς ὁποίας ὀφείλει νὰ παραδώσῃ ὅλα τὰ ἐγγράφα τοῦ πλοίου τοῦ λαμβάνων ἀποδείξιν.

Διὰ τὴν παράβασιν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως, παρὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐναντίον αὐτοῦ ἀγωγῆς τῶν ἐνεχομένων, στερεῖται διὰ παντός τοῦ διπλώματος τῆς πλοιαρχίας ἢ κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 64.

ἕκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς τὰ κανονισμένα δικαιώματα, κατὰ τὴν ἐπίσημον διατίμησιν τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπὸ τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας, καὶ νὰ λαμβάνῃ ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τοῦ προξένου ἢ τὸν ἐπίτροπον αὐτοῦ, τὸ ὅποῖον ὀφείλει νὰ παραδίδῃ εἰς τὴν ἀρμοδίαν λιμενικὴν ἀρχήν μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἄν δὲ δὲν ἀποδείξῃ τὴν πληρωμὴν διὰ τῆς ἐπιπληρώσεως τοιοῦτου ἀποδεικτικοῦ, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον δεκαπλάσιον τῶν ὅσα ὀφείλει νὰ πληρώσῃ.

Ἄρθρ. 65.

ἕκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, εὐρισκόμενος εἰς ξένην ἐπικρατείαν καὶ ἐπιστρέφων εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὀφείλει ἐπὶ τῇ προσκλήσει τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς νὰ δεχθῇ ἐπὶ τοῦ πλοίου του ναύτας ἑλληνας εὐρισκόμενους ἐκεῖ ἐξ αἰτίας ναυαγίου, ἀσθενείας, ἢ ἄλλης περιπτώσεως λαμβάνων διὰ τὴν δαπάνην τῆς τροφῆς, τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ χορηγῇ εἰς αὐτοὺς ἀνὰ 50 λεπτὰ δι' ἕκαστον ἄτομον τὴν ἡμέραν· ἀλλ' ἐὰν τὸ πλήρωμά του δὲν ᾔναι πλήρες, καὶ ἀπαιτῆται νὰ προσλάβῃ καὶ ἄλλους ναύτας, τότε θέλει τὸ συμπληρῇ ἐκ τῶν ἀνωτέρω κατ' ἰδίαν ἐκλεγῆν, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχῃ δικαίωμα εἰς τὴν ἀπαίτησιν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν 50 λεπτῶν, εἰμὴ μόνον διὰ τοὺς ὑπεραριθμούς.

Ἄρθρ. 66.

Ἐν καιρῷ τοῦ ἀφοπλισμοῦ τῶν πλοίων μετὰ τὸ τέλος τοῦ διάπλου, οἱ μὲν πλοίαρχοι καὶ οἱ κυβερνήται ὀφείλουν νὰ ἐγχειρίζωσιν εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχήν τὸ ναυτολόγιόν των καὶ τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως, συγχρόνως δὲ νὰ παρουσιάσωσι καὶ τὸ βιβλίον (ἡμερολόγιον) τοῦ πλοίου καὶ τὴν ἀπογραφὴν τῆς ἀποσκευῆς, διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὰς ἐξετάσεις τὰς ὁποίας μέλλει ἡ Ἀρχὴ αὕτη νὰ κάμῃ.

Ἄρθρ. 67.

Πρὸ τῆς διαλύσεως τοῦ πληρώματος ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ αὐτὸ εἰς τὴν λιμενικὴν Ἀρχήν, διὰ νὰ ἐπιθεωρηθῇ παρ' αὐτῆς, καὶ νὰ δίδεται εἰς αὐτὸ ἡ ἄδεια τῆς ἀναχωρήσεως· τὴν ὁποίαν ἐπιθεωροῦσα ἐγχειρίζει εἰς ἕκαστον ἡ Ἀρχὴ αὕτη.

τὴν πιστοποίησιν τῆς γεννήσεώς του, εἰς τὴν ὁποίαν θέλει γί-
νει ἐκθεσις λεπτομερὲς, ὡς θέλει ἀναφέρεσθαι πρὸς τοὺς ἄλλους
ἢ εἰκαζομένη ἡλικία τοῦ παιδίου, τὸ γένος του, τὸ ὄνομα,
τὸ ὅποιον θέλει τῷ δοθῇ, ἢ πολιτικὴ Ἀρχὴ εἰς ἣν θέλει πα-
ραδοθῇ.

Ἄρθρον 23.

Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἁρθροῦ 2, αἱ δηλοποιήσεις γίνον-
ται ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας εἰς τὸν ἱερέα καὶ τὸν πάρεδρον
τοῦ γωρίου, οἵτινες φυλάττοντες τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 5
—10 τοῦ παρόντος νόμου, λαμβάνουν σημείωσιν ὅλων τῶν
πρὸς πιστοποίησιν ἀπαιτουμένων κατὰ τὰ ἅρθρα 20, 21 καὶ
22.

Ἄρθρον 24.

Ἄν τὸ παιδίον γεννηθῇ εἰς θαλασσοπορίαν, ἢ πιστοποιήσῃς
τῆς γεννήσεως θέλει συνταχθῇ ἐντὸς τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὥρων,
παρόντων τοῦ πατρὸς, ἂν ᾖ ἐπὶ τοῦ πλοίου, καὶ δύο μαρ-
τύρων ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πλοίου, ἢ εἰς ἑλλειψίν αὐτῶν,
ἐκ τοῦ πληρώματος.

Τὴν πιστοποίησιν ταύτην συντάσσει ἐπὶ μὲν τῶν πολυαι-
κῶν πλοίων, ὁ φροντιστής, ἐπὶ δὲ τῶν ἐμπορικῶν, ὁ πλοίαρ-
χος, καταχωρίζεται δὲ ἡ πιστοποίησις εἰς τὴν συνέχειαν τοῦ
ναυτολογίου.

Ἄρθρον 25.

Εἰς τὸν πρῶτον λιμένα ὅπου τὸ πλοῖον ἀράξει δι' ὁποια-
νδήποτε αἰτίαν ἄλλην παρὰ τὴν τοῦ ἀποπλισμοῦ, ὁ φροντιστής
ἢ ὁ πλοίαρχος ὀρεῖται ν' ἀποθέσῃ δύο ἀντίγραφα τῆς συνταχ-
θείσης παρ' αὐτοῦ πιστοποιήσεως τῆς γεννήσεως, ἐπικυρωμένα
παρὰ τοῦ ἰδίου, εἰς τὸν λιμεναρχὴν τοῦ τόπου, ἢ τὸν ἐκπαι-
ροῦντα τὰ λιμεναρχικὰ ἔργα, ἂν ὁ λιμὴν ᾖ ἐλληνικὸς, καὶ
εἰς τὸν πρόξενον, ἂν ὁ λιμὴν ᾖ ξένος.

Τὸ ἐν τῶν ἀντιγράφων τούτων θέλει μένει εἰς τὸ λιμεναρ-
χεῖον, ἢ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ πρόξενοιο, καὶ τὸ ἄλλο θέλει
πεμπεῖ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέα, ὅστις ἀτέλλει
ἀντίγραφον πιστοποιημένον παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν ληξίαρχον τῆς
διαμονῆς τοῦ πατρὸς τοῦ παιδίου, ἢ τῆς μητρὸς, ἂν ὁ πατὴρ
ᾖ ἀγνώστος· τὸ ἀντίγραφον τοῦτο καταχωρίζεται ἀμέσως
εἰς ληξιαρχικὸν βιβλίον.

Ἄρθρον 26.

Ὅταν τὸ πλοῖον ἀράξῃ δι' ἀποπλισμὸν, ὁ πλοίαρχος ἀποθέ-
τει τὸ ναυτολόγιον εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ λιμεναρχοῦ, ὅστις
πέμπει ἀντίγραφον τῆς πιστοποιήσεως τῆς γεννήσεως ὑπογε-
γραμμένον παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν ληξίαρχον τῆς κατοικίας τοῦ πα-
τρὸς τοῦ παιδίου, ἢ τῆς μητρὸς, ἂν ὁ πατὴρ ᾖ ἀγνώστος.
Τὸ ἀντίγραφον τοῦτο καταχωρίζεται ἀμέσως εἰς τὸ ληξιαρχικὸν
βιβλίον.

Ἄρθρον 27.

Πᾶσα πιστοποίησις νομιμοποιήσεως παιδίου καταχωρίζεται
εἰς τὸ ληξιαρχικὸν βιβλίον κατὰ τὴν χρονολογικὴν τάξιν τῆς,
καὶ γίνεται μεία αὐτῆς εἰς τὸ περιθώριον τῆς πιστοποιήσεως
τῆς γεννήσεως, ἂν ὑπάρχῃ.

Κεφ. δ'.

Περὶ πιστοποιήσεων τοῦ γάμου.

Ἄρθρον 28.

Ὅσάκις τελεσθῇ γάμος, οἱ σύζυγοι καὶ ὁ ἐρημέριος ὁ τε-
λέσας τὸν γάμον, ὀρεῖται νὰ τὸ φανερώσωσιν ἐντὸς τριῶν ἡ-
μερῶν εἰς τὸν ληξίαρχον, οὗτος δὲ συντάσσει ἀμέσως τὴν πι-
στοποίησιν τοῦ γάμου, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν δύο συζύγων, τοῦ
τελέσαντος τὸν γάμον ἐρημερίου καὶ δύο μαρτύρων.

Ἄρθρον 29.

Ἡ πιστοποίησις τοῦ γάμου θέλει περιέχει·

α. Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν ἡλικίαν,

τὸν τόπον τῆς γεννήσεως, καὶ τὴν κατοικίαν τῶν συζύγων.

β'. Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν κατοι-
κίαν καὶ τὴν συγκατάθεσιν τῶν γονέων.

γ'. Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐπάγγελμα
καὶ τὴν κατοικίαν τῶν μαρτύρων, καὶ τὴν δηλοποίησιν, ἂν
ᾖ συγγενεὶς ἢ ἀγχιστεὶς τῶν μερῶν κατὰ τινὰ γραμμὴν
καὶ βαθμόν.

δ'. Τὴν γενομένην παρὰ τοῦ ἐρημερίου εὐλόγησιν τοῦ γά-
μου, καὶ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν καθ' ἣν ἐτελέσθη ὁ γάμος.

Κεφ. Ε'.

Περὶ τῶν πιστοποιήσεων τῆς ἀποθιώσεως.

Ἄρθρον 30.

Κανεὶς ἐνταφιασμὸς δὲν θέλει γίνεσθαι ἀνευ ὁδείας τοῦ λη-
ξίαρχου, ὅστις ὀρεῖται νὰ τὴν διδῇ συμφώνως μὲ τὰς περὶ
τούτου ἀστυνομικὰς διατάξεις, ἀφοῦ ἐπισκεφθῇ αὐτοπροσώπως
τὸν νεκρὸν, καὶ βεβαιωθῇ περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

Ἄρθρον 31.

Ὁ ληξίαρχος ἀφοῦ ἐνταφιασθῇ ὁ νεκρὸς, ὀρεῖται ἀμέσως νὰ
συντάξῃ τὴν πιστοποίησιν τῆς ἀποθιώσεως παρόντων δύο μαρ-
τύρων, οἱ ὅποιοι πρέπει νὰ ᾖ συγγενεὶς τοῦ ἀποθανόντος
ἐὰν παρευρίσκωνται τοιοῦτοι, καὶ νὰ ὑπογράψουν τὴν πι-
στοποίησιν, ἂν ἡξεύρουν νὰ γράψουν, εἰδὲ μὴ γίνεται μεία
τούτου.

Ἄρθρον 32.

Ἡ πιστοποίησις τῆς ἀποθιώσεως περιέχει τὸ ὄνομα καὶ ἐ-
πώνυμον, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ
ἀποθανόντος, τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τοῦ θανάτου αὐτοῦ, καὶ ἂν
ᾖ ἐγγράμιος, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τοῦ ἄλλου συζύγου,
καὶ τὸ ὄνομα καὶ πατρὸνμα, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐπάγ-
γμα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν μαρτύρων.

Ἡ βεβαιωσὶς πιστοποίησις περιέχει προσέτι, καθ' ὅσον εἶναι
ἰκανὴν, τὸ ὄνομα καὶ πατρὸνμα, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν κα-
τοικίαν τῶν γονέων τοῦ ἀποθανόντος καὶ τὸν τόπον τῆς γεννή-
σεώς του.

Ἄρθρον 33.

Ἄν ὁ ληξίαρχος ἐπισκεπτόμενος νεογέννητον παιδίον, τὸ
εὖρη νεκρὸν, ὀρεῖται νὰ μὴ ἐκράτῃ εἰς τὴν πιστοποίησιν τῆς
ἀποθιώσεως ὅτι ἀπ.θνευ, ἀλλὰ μόνον ὅτι δὲν τὸ εἶδε ζων-
τανόν· ἢ ἐκθετὶς τοῖς δὲν πρέπει ν' ἀφήσῃ καμμίαν πρόληψιν,
ὅτι ἐγεννήθη ζῶν ἢ νεκρὸν.

Ὁ ληξίαρχος συμπεριλαμβάνει προτέτι εἰς τὴν πιστοποίη-
σιν τὰς δηλοποιήσεις τῶν μαρτύρων διὰ τὸ ὄνομα καὶ πατρώ-
νομα, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν γονέων τοῦ παι-
δίου, καὶ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν καθ' ἣν ἐξῆλθεν ἐκ τῆς κοιλίας
τῆς μητρὸς του.

Ἄρθρον 34.

Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν βιαίου θανάτου, ἐτελέσεως κατα-
δίκης κεφαλικῆς, ἢ ἀποθιώσεως γενομένης ἐντὸς τῶν φυλα-
κῶν, ἢ τῶν εἰρκτῶν, δὲν γίνεται εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία
μεία περὶ τῶν περιστάσεων τούτων, ἀλλ' αἱ πιστοποιήσεις
τῆς ἀποθιώσεως συντάσσονται κατὰ τοὺς εἰς τὰ ἅρθρ. 31 καὶ
32 τύπους.

Ἄρθρον 35.

Ὅταν ὑπάρχουν σημεῖα ἢ ἐνδείξεις βιαίου θανάτου, ἢ ἄλλαι
περιστάσεις, αἵτινες δίδουν ἀφορμὴν εἰς ὑποψίας αὐτοῦ, ἐντα-
φιασμὸς δὲν θέλει γίνεσθαι πρὶν ἢ ἀνακριτικὸς τις ὑπάλληλος
κάμῃ αὐτοψίαν τοῦ νεκροῦ, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς
δικονομίας, καὶ καταστρώσῃ ἐκθετὶς τῆς καταστάσεως τοῦ
νεκροῦ σώματος, τῶν ἀναφερομένων εἰς αὐτὸ περιστάσεων, καὶ
τῶν πληροφοριῶν ὅσας δυνθῇ νὰ συνάξῃ, διὰ τὸ ὄνομα καὶ

Άρθρ. 3.

Ο υπότροφος του γυμνασίου λαμβάνει κατά μήνα δραχ. 45, ο δὲ τοῦ πανεπιστημίου 60 δρ. ἐκ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.

Άρθρ. 4.

Ἐάν δὲν δύνανται νὰ δοθῶσι πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὰ γυμνάσια ὅλαι αἱ συντάξεις τότε εἶναι συγχωρημένον νὰ δίδωνται καὶ εἰς μαθητὰς ἰδιωτικῶν σχολείων, εἰς τὰ ὅποια μὲ ἐγκρίσιν τῆς κυβερνήσεως διδάσκονται τὰ ἀνάλογα μαθήματα.

Άρθρ. 5.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὸ ἀρθρ. 1 προσδιορισθεισῶν συντάξεων συμπληροῦται πάντοτε κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν ἐκ τοῦ ἀρμοδίου δικαστικοῦ καταστήματος ἐξερχομένων ὑποτρόφων· ὑστερῶτερα ὅμως, δηλ. εὐθὺς ἀφοῦ συμψηφισθῇ τὸ ἀναγκαῖον προσωπικὸν τῆς ἐκπαιδεύσεως θέλουν περισταλῆ πάλιν εἰς τὸ πραγματικῶς ἀναγκαῖον.

Άρθρ. 6.

Συντάξεις εἰς τὰ γυμνάσια ἢ ἰδιωτικὰ σχολεῖα δύνανται μόνον ἐκεῖνοι οἱ μαθηταὶ νὰ λάβωσιν, ὅσοι διήνυσαν τὸ ἐλληνικὸν σχολεῖον καὶ τὴν πρώτην τάξιν τοῦ γυμνασίου καὶ διεκρίθησαν εἰς τὴν σπουδὴν τῶν εἶναι ἄποροι καὶ καθόλα ἀμέμπτου διαγωγῆς, καὶ ἀποφαίνονται, ὅτι μετὰ τὴν τελείωσιν τῆς σπουδῆς τῶν θέλουν ἀναδεχθῇ διδασκαλικὴν θέσιν. Ἡ σύνταξις εἰς τὸ πανεπιστήμιον δίδεται διὰ μὲν τοὺς σχηματισθησομένους καθηγητὰς τῶν γυμνασίων, εἰς ὅσους ἐτελείωσαν τὰ μαθήματα τοῦ γυμνασίου καὶ διεκρίθησαν εἰς αὐτὰ, διὰ δὲ τοὺς καθηγητὰς τοῦ πανεπιστημίου, εἰς τοὺς ὅσοι ἔκαμαν καὶ περιπλέον εξέτασιν εἰς τὰ μαθήματα τῆς σχολῆς τοῦ πανεπιστημίου διὰ τὰς γενικὰς ἐπιστήμας, καὶ ἔλαβον βαθμὸν πρῶτον, προσάποδεικνύοντες ἔνδειαν καὶ καλοῦσθαι διαγωγὴν.

Άρθρ. 7.

Ὅστις τῶν μαθητῶν θέλει νὰ παραδεχθῇ ὡς ὑπότροφος, πρέπει 4 ἐβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ διδασκικοῦ ἔτους νὰ ᾄδῃ ἀπόδειξιν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματειῶν τὴν αἰτίαν τοῦ συνωδευμένῳ παντοχρόνως καὶ με ἀντίτυπα ἀποδεικτικά τῆς σπουδῆς του, τῆς πενίας καὶ τῆς διαγωγῆς του, ἔπειτα καὶ τῶν ἰδιατέρων ἐξετάσεων τῆς σχολῆς τοῦ πανεπιστημίου, καὶ νὰ ὑποσχεθῇ ἐν αὐτῇ συγχρόνως, ὅτι μετὰ τὴν τελείωσιν τῶν μαθημάτων του, θέλει ἀφιερῶθαι εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα.

Οἱ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματειῶν γνωμοδοτηθέντες θέλουν μᾶς προτείνεσθαι ἐπομένως πρὸς ἐγκρίσιν. Αἱ συντάξεις δὲ ὅλαι θέλουν ἐγκρίνεσθαι πᾶσαν ἐξαμηνίαν ἐπὶ τῇ θέσει τῶν παρὰ τῶν ὑποτρόφων καθυποβληθησομένων εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀποδεικτικῶν τῶν ἐξετάσεων ἐπὶ τῆς προόδου τῆς σπουδῆς των καὶ περὶ τῆς διαγωγῆς των, διὰ νὰ ἐξακολουθοῦν νὰ τὰς λαμβάνωσιν ἐκ νέου.

Άρθρον 8.

Οἱ ὑπότροφοι εἶναι ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιστάσιν τῶν διδασκάλων των, οὗτοι λοιπὸν θέλουν φανερόναι ῥητῶς εἰς τὰ καθ' ἐξαμηνίαν ἐκδιδόμενα εἰς τοὺς ὑποτρόφους ἀποδεικτικά τῶν ἐξετάσεων, ὅτι, ὁ περὶ αὐτῶν λόγος εἶναι ἄξιος νὰ ἀπολαμβάνῃ καὶ περαιτέρω τὴν εὐεργεσίαν τῆς Κυβερνήσεως.

Άρθρον 9.

Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τοὺς ὑποτρόφους τῶν ἰδιωτικῶν σχολείων προσδιορίζεται, ὅτι τὰ μαθήματα τῆς σπουδῆς των κανονίζονται κατὰ τοὺς ὀργανικοὺς ὁρισμοὺς τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματειῶν, καὶ ὅτι οἱ ὑπότροφοι θέλουν κάμνει εἰς τὰ πλησιέστερα γυμνάσια τὰς ἐξαμηνιαίας ἐξετάσεις των διὰ νὰ λάβωσι τὰ εἰς τὸ ἀρθρον 8 κανονιζόμενα ἀποδεικτικά.

Άρθρον 10.

Προσδιορίζεται ῥητῶς, ὅτι ἐάν ὁ ὑπότροφος δὲν δύναται νὰ

προβιβασθῇ κατ' ἔτος εἰς μίαν τάξιν ἀνωτέραν, ὡς μὴ ἐπιμελούμενος προσηκόντως, παύει ἡ σύνταξις του καὶ μεταβαίνει εἰς ἄλλον ἀξιώτερον ἐκ τῆς αὐτῆς τάξεως ἀφοῦ οὗτος δώσῃ τὰ ἀποδεικτικά του καὶ λάβῃ τὴν ἐγκρίσιν.

Άρθρον 11.

Ἐκαστος ὑπότροφος, ὅστις ἔδωκε τὴν ὑπόσχεσιν νὰ ἀκολουθῇ τὴν διδασκαλικὴν τάξιν, εἶναι ὑπόχρεος μετὰ τὴν τελείωσιν τῶν μαθημάτων του νὰ ἀναδεχθῇ ἐκείνην τὴν διδασκαλικὴν θέσιν, ἥτις τοῦ δίδεται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, καὶ νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς αὐτὴν τουλάχιστον τρία ἔτη μετὸν μισθὸν τῆς θέσεως ταύτης, εἰδὲ μὴ νὰ ἐπιστρέφῃ ὅλην τὴν χρηματικὴν βοήθειαν, τὴν ὁποίαν ἐλάμβανεν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὸ διάστημα τοῦ καιροῦ, εἰς τὸ ὁποῖον ἐσπούδαζεν ὡς ὑπότροφος.

Άρθρον 12.

Οἱ ὑπότροφοι οὗτοι θέλουν λαμβάνει δωρεάν καὶ τὰ διὰ τὴν σπουδὴν των ἀναγκαῖα διδασκικά βιβλία ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν διὰ λογαριασμὸν τῆς καταστάσεως τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως καὶ θέλουν εἶσθαι ἐλεύθεροι καὶ ἀπὸ τὴν πληρωμὴν τῶν διδάκτρων εἰς τὸ πανεπιστήμιον (hononairs.)

Άρθρον 13.

Ὅσα ἄτομα προσδιορίσθησαν διὰ θέσιν καθηγητοῦ πανεπιστημίου, δύνανται καὶ μετὰ τὴν τελείωσιν τῆς εἰς τὸ πανεπιστήμιον σπουδῆς των, νὰ ἐξακολουθῶσι νὰ λαμβάνωσι τὴν σύνταξιν των αὐξήθησομένην εἰς 80—100 δραχ. κατὰ μήνα διὰ νὰ ἐπισκεφθῶσιν ἐξωτερικὰ πανεπιστήμια ἢ νὰ ἐπιχειρηθῶσι περὶ τῆς ἀποδείξεως εἰς διάστημα δύο ἐτῶν, ἀλλὰ πρέπει προηγουμένως διὰ νὰ εὐχαριστήσωσιν ἱκανῶς τὴν σχολὴν τοῦ πανεπιστημίου, νὰ συγγράψωσι διατριβὴν τινὰ σπουδαίαν καὶ νὰ διαφανεύωσι δημοσίᾳ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ πανεπιστημίου, τὰς θέσεις αἱ ὁποῖαι θέλουν προβληθῇ εἰς αὐτοὺς, καὶ νὰ διακηρύξωσι ἐνταῦθα καὶ ν' ἀποδεικνύωσι νομίμως κατὰ πᾶσαν ἐξαμηνίαν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματειῶν τὰ περὶ τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς σπουδῆς των καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς περὶτήσεώς των.

Άρθρον 14.

Προβλεπόμεν διὰ τούτου ἰδιατέρως ὅτι, ἕως οὗτος τῆς εὐφρίας καὶ τῶν ἀποδεικτικῶν, δίδεται ἡ προτίμησις εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἐχόντων ἰδιατέρως ἐκδουλεύσεις πρὸς τὴν πατρίδα πατέρων.

Άρθρον 15.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως Γραμματεία παργγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Δεκεμβρίου 1836 (12 Ἰανουαρ.) 1837.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαίτεραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 88, 89 καὶ 90 παρελείφθησαν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

Βασιλείῳ ἰσχυροῦς νομοθεσίας κατ' ἐκλογὴν τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπικρατείας ἀντίκειται ἡ δημοσίευσίς διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὸν 27 Ἰουλίου (8) Αὐγούστου 1838.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ. Γ. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ

Ἄρθρον 5.

Ἡ περὶ ἐξετάσεως αἰτησίς, ἥτις εἶναι ἀπαράδεκτος, ἂν δὲν περιέχῃ ἀποδεικτικὸν τῆς παρὰ δικηγόρον τινὲ ἐνιαυσίου τοῦλάχιστον πράξεως, δίδεται εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς ἐγγράφως· αὗτος δὲ συγκαλεῖ τὴν ἐπιτροπὴν εἰς ῥητὴν ἡμέραν καὶ ὥραν ἐν τῷ καταστήματι τοῦ συμβουλίου τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ εἰδοποιεῖ τὸν αἰτοῦντα τὴν ἐξέτασιν νὰ ἐμφανισθῇ.

Ἀπαλλάττονται τῆς ἀνωτέρω ὑποχρεώσεως πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐνιαυσίου πράξεως, μέχρι μεταγενεστέρως διατάξεως, οἱ ἐν Εὐρώπῃ σπουδάζοντες τὴν νομικὴν ἐπιστήμην καὶ λαθόντες τακτικὰ διπλώματα τῆς σπουδῆς των.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὰς τοιαύτας ἐξετάσεις συγχωρεῖται ἡ εἴσοδος εἰς μόνους τοὺς δικαστικούς ὑπαλλήλους, περιλαμβανομένων καὶ τῶν δικηγόρων, οἵτινες ὅμως ὀφείλουσιν ἅπαντες νὰ λαμβάνωσι τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 7.

Τὰ προβλεπόμενα ζητήματα, ὡσαύτως καὶ τὰ ἐγγράφα θέματα προσδιορίζονται ἐν αὐτῇ τῇ συνεδριάσει, μὴ παρόντος τοῦ ἐξετασθησμένου, καὶ αἱ ἐρωτήσεις ἀποτείνονται παρὰ τοῦ προέδρου· ἔχουσιν ὅμως καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τὸ δικαίωμα ν' ἀποτείνωσιν, ἂν θέλωσιν, ἐρωτήσεις ἀναφερομένας εἰς τὸ προκείμενον ζήτημα.

Ἄρθρον 8.

Ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν πρωτοδικῶν συντάσσει πρακτικὰ εἰς τὰ ὅποια πρέπει νὰ περιέχωνται τὰ τεθέντα ζητήματα, καὶ νὰ ἐκτίθενται ἐν συνόψει αἱ ἀποκρίσεις τοῦ ἐξεταζομένου.

Ἄρθρον 9.

Μετὰ τὴν ἐξέτασιν, καὶ ἀποχωρήσαντος τοῦ ἐξετασθέντος, ἕκαστον τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἐφ' ἑκάστου ζητήματος ἀποκρίνεται « ὀρίστα, καλῶς, μετρίως, » ἢ ἐν παντελεῖ τοῦ ἐξετασθέντος ἀποτυχίᾳ κακῶς. Περὶ τῆς ψηφοφορίας συντάσσει ὡσαύτως ὁ παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελεὺς πρακτικὰ, περιέχοντα τὸ κεφάλαιον τῶν ἐφ' ἑκάστου ζητήματος ψηφοφοριῶν, καὶ τὰ ὅποια ὑποβάλλονται εἰς τὴν γραμματεῖαν τῆς δικαιοσύνης διὰ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 10.

Ἄν ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου τῶν ζητημάτων σχηματίζεται πλειονοψηφία περὶ ἀρίστης ἢ καὶ καλῆς ἀπαντήσεως, ἢ πρὸς τὸ δικηγορεῖν ἄδεια, ἐὰν ἐξητήθη διὰ πολλὰ δικαστήρια, πρέπει νὰ δίδεται συνήθως τοῦλάχιστον δι' ἑν μόνον δικαστήριον, ἐὰν ὑπάρχῃ θέσις· ἢ, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ, ἅμα δοθῇ εὐκαιρία· προτιμῶνται δὲ πάντοτε οἱ τῆς ἀρίστης ψήφου λαχόντες παρὰ τοὺς καλῶς ἀποκριθέντας.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς κακῆς ἀποκρίσεως, ἡ αἴτησις ἀπορρίπτεται ἐξάπαντος, εἰς δὲ τὰς ἄλλας περιστάσεις ἀπόκειται εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα πάντοτε ν' ἀποδεχθῇ, ἢ ν' ἀπορρίψῃ, κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας, τὴν αἴτησιν.

Εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὡσαύτως ἀπόκειται κατὰ πᾶσαν περίστασιν ν' ἀποφασίσῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 138 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου, περὶ τῆς κατ' ἐξαίρεσιν ἄδειας τοῦ παρὰ πλείους δικαστηρίοις δικηγορεῖν.

Ἄρθρον 12.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖα τῆς

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 38.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 1 Αὐγούστου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ φόρου τῆς ἀποδεκατώσεως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω · Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας καὶ ἀναφερομένης εἰς προλαβούσας ἀποφάσεις περὶ εἰσπράξεως τῶν καθυστερούντων τῆς ἀποδεκατώσεως φόρων πρὶν τοῦ ἔτους 1838, ἀποφασίσαιμεν ἐφεξῆς.

1. Οἱ μισοὶ τοῦ τῆς ἀποδεκατώσεως φόρου, τῶν ὁποίων τὰ δέκατα ἐναρξάσθησαν, ὅμως δὲν ἐσυνήχθησαν ἀπὸ τὸν νόμιμον ἐνοικιαστῆν, ἀλλ' ἐπάρθησαν δι' ἀνωτέρας ἀναπρόσβικτον διατ., δὲν θέλουσιν ἐορλῆθῃ με δευτέρην πληρωμὴν.

2. Τὸ δημόσιον δὲν ἔχει κἄμμιν σχέσιν με τοὺς ὑποενοικιαστας, οὗτοι λοιπὸν θέλουσιν ἀποπεμφθῇ πρὸς τοὺς ἐνοικιαστας τῶν, διὰ νὰ ἐξισχύουν τὴν ὑπόθεσιν των.

3. Ὅταν ὁ πρῶτος ἐνοικιαστὴς ἐβλάφθη διὰ τούτου ὅτι δὲν ἐδυνήθη κατὰ μέρος νὰ συνάξῃ τὰ ἐνοικιασθέντα δέκατα, ἐμποδιζόμενος ἀπὸ ἀνωτέραν εἶαν, διὰ τῆς ὁποίας ἐπάρθησαν τὰ δέκατα ταῦτα, τότε θέλει ἐκκαθαρίζεσθαι ἡ ζημία κατ' ἀναλογίαν τοῦ ὅλου τῶν εἰς αὐτὸν ἐνοικιασθέντων δεκάτων, ἡ δὲ ἐκκαθαρισθεῖσα ζημία θέλει ἀρχιεῖσθαι καὶ ἐκπίπτεισθαι ἀπὸ τὸ ἐνοίκιον, καθόσον τοῦτο καθυστερεῖ εἰσέτι.

4. Ἐὰν ὁ πρῶτος ἐνοικιαστὴς δὲν ἐδυνήθη διὰ τὰ εἰς τὸν προηγούμενον παράγραφον σημειωθείσας αἰτίαι, νὰ συνάξῃ τὰ εἰς αὐτὸν ἐνοικιασθέντα δέκατα καθ' ὅλην των τὴν ἔκτασιν, θέλει ἀπολύεσθαι καὶ ἀπὸ τὴν πληρωμὴν τοῦ ὅλου τοῦ ἐνοικίου, καθόσον τοῦτο καθυστερεῖ εἰσέτι.

5. Ἄν ὁ πρῶτος ἐνοικιαστὴς, εὐρισκόμενος εἰς τὴν θέσιν τῶν §§ 3 καὶ 4, ἤθελεν ἔχει προπληρωμένον ἤδη τὸ ἐνοίκιον εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἡ ζημία αὕτη ἀναπληρώνεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς καὶ εἰς τὰ προλαβόντα. Το δὲ ποσὸν τῆς ζημίας ἀναγνωρίζεται ὡς χρέος τοῦ δημοσίου εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν.

6. Ὅταν ὁ χρεώστης τοῦ τῆς ἀποδεκατώσεως φόρου δὲν ἐπλήρωσεν εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τὰ δέκατά του δι' ἄλλας παρὰ τὰς προσημειωθείσας αἰτίας, τότε ὑπάρχει μεταξύ τούτων ἰδιωτικὴ διαφορά, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν σκοπεύομεν νὰ ἐπέμβωμεν.

7. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος δια-

τάγματος, τὸ ὅποιον θέλει κοινοποιήσῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Γ. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ὑποθηκῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, παραστήσαντος τὴν ἀνάγκην τῆς παρατάσεως τῆς πρὸν ἐγγραφῆν προσωρινῆν τῶν ὑποθηκῶν προθεσμίας, ἥτις ἤδη ἐξέπνευσεν, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Μαρτίου (1 Ἀπριλ.) 1836 νόμου παρατεθεὶσα προθεσμία τῆς προσωρινῆς ἐγγραφῆς τῶν ὑποθηκῶν παρατείνεται καὶ αὖτις, καὶ μάλιστα μέχρι τοῦ καιροῦ ἐκείνου, εἰς τὸν ὅποιον ὁ περὶ ὑποθηκῶν νόμος θέλει ἔλθει εἰς ἐνέργειαν.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ εἰρημένου νόμου διαταχθέντα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς κατὰ τὸ δίκασμα τοῦτο σημειωθεῖσας ὑποθήκας.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἀρχαίων δημοσιεύσεως καὶ ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου, ὅστις ἐπὶ τῇ ἐξῆς τῆς ἐφημερίδος 3 τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλ. (5 Μαΐου) εἰς δὲ διατάγματος λαμβάνει τὴν ἰσχύν προσωρινοῦ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Γ. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 39.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 4 Αὐγούστου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀπαιτήσεων ἰδιωτικῶν τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν ἀποδεκατώσεων τοῦ ἔτους 1833.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) τ. ε. Ἡμετέρου Διατάγματος τοῦ περὶ εἰσπράξεως καθυστερημάτων, προερχομένων ἀπὸ τὰς πρὸ τοῦ 1833 ἔτους ἀποδεκατώσεις, κινούμενοι ἀπὸ ἀνωτέρους λόγους ὡς πρὸς τοὺς ἐνοικιαστὰς ἐλάβομεν μέτρα ἐπιεικῆ, ὅποια διὰ τὰς ἐκτάκτους περιστάσεις τῆς

ἐποχῆς ἐκείνης κατέστησαν ἀναγκαῖα, ἥδη δὲ διατάττομεν ὡς πρὸς τὰς περὶ ἀποζημιώσεως ἰδιωτικὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἐνοικιαστῶν, ἀφοῦ ἀκούσαμεν τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τὰ ἑξῆς:

1.

Οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν δεκάτων ὅσοι ὑπάγονται εἰς τὴν ἐν τῷ προαναφερθέντι Ἡμῶν διατάγματι διαλαμβανομένην κατηγορίαν, καὶ ἔλαβον ἤδη ἢ θέλουν λάβει παρὰ τοῦ δημοσίου, ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐνοικίου των, τὰς αὐτῶν ἀναφερομένας συγκαταβάσεις καὶ ἀποζημιώσεις, δὲν ἐμποροῦν πλέον οὔτε αὐτοὶ οὔτε οἱ ὑπενόχιστα αὐτῶν, ἕνεκα τοῦ κέρδους τοῦ ὁποίου ἐστερήθησαν, ἢ τῆς ζημίας, τὴν ὁποίαν ὑπέστησαν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν δεκάτων, νὰ κινήσωσιν ἀγωγὴν κατὰ τῶν αἰτίων τῆς ἀνωτέρας βίας, οὐδὲ νὰ ἀπαιτήσωσιν ἕνεκεν τούτου ἀποζημιώσιν τινὰ· οἱ τελευταῖοι ὅμως οὗτοι διατελοῦσιν ὑπεύθυνοι πρὸς τὸ δημόσιον διὰ τὰ εἰσπραχθέντα δέκατα καὶ ἐνοίκια.

2.

Ἄπαντα τὰ Ἡμέτερα δικάστηρια θέλουν ἀποποιῶνται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος νόμου, τὴν ἐπιδίκασιν τῆς ἐναντίων ὁρισμῶν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου εἰσαχθείσης ἢ εἰσαχθητομένης ἀγωγῆς τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἐνοικιαστῶν.

3.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, ὅστις θέλει καταχωρηθῇ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὅστις ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρ. 3. τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλ. (5 Μαΐου) διατάγματος λαμβάνει τὴν ἰσχύν προσωρινοῦ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 (16) Αὐγούστου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Γ. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ὀργανισμοῦ τῶν ταμείων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ συμμορφώσωμεν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ταμείων τοῦ Κράτους μετὰ τὴν ὁποίαν ἤδη ἐνεκρίναμεν διοικητικὴν διαίρεσιν διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουνίου (2 Ἰουλίου) τρ. ἔτους ἐκδοθέντος διατάγματος, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρ. 1.

Τὰ ταμεῖα τῶν νομῶν καὶ ἐπαρχιῶν τὰ κανονισθέντα διὰ τοῦ ἀπὸ 6 (8) Φεβρουαρίου 1834 Ἡμετέρου διατάγματος (ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἔτους 1834 ἀριθ. 14) καταργοῦνται μετὰ τὴν πρώτην Σεπτεμβρ. 1836 ἔτους παλαιοῦ.

Ἄρθρον 2.

Ἀντικαθίστανται δὲ συμφώνως μετὰ τὴν διοικητικὴν διαίρεσιν τοῦ κράτους τριάκοντα ἐπαρχιακὰ ταμεῖα.

Ὁ διορισμὸς τοῦ ἀναγκαίου προσωπικοῦ τῶν ταμείων θέλει ἐκδοθῇ εἰς χωριστὸν διάταγμα.

υπάρχει ἄλλος καταλληλότερος τρόπος θέλουν τοὺς διανέμει ἐπὶ διαφορῶν Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων διευθυνομένων εἰς τοὺς λιμένας ὅπου ἕκαστος τῶν ναυτῶν ἀνήκει. Εἰς δὲ τὰς προξενικὰς ἀρχὰς ἐπιτρέπεται εἰς τοιαύτην περίστασιν, καθὼς καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην, καθ' ἣν ναῦται Ἕλληνες εὐρεθῶσιν εἰς παντελὴ ἀπορίαν τῶν διὰ τὴν ἐπ' αὐτοὺς τῶν ἀναγκαίων μέσων, νὰ χορηγῶσιν αὐτὰ διὰ λογαριασμὸν τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, τὴν ὁποῖαν εἰδοποιῶν ἀμέσως, διὰ νὰ φροντίζη περὶ ἀποζημιώσεως, εἰ δυνατόν, τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 93.

Αἱ προξενικαὶ καὶ αἱ λιμενικαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ δίδωσιν εἰς τοὺς ἐπὶ ξένων ἐμπορικῶν πλοίων συμφωνημένους Ἕλληνας ναύτας ἀπόδειξιν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρ. 85 τοῦ παρόντος διατάγματος διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς αὐτοὺς εἰς ἀπόλαυσιν τῆς κατὰ τὸ προκηθέν ἄρθρον χάριτος, ἥτις δὲν χορηγεῖται εἰς τοὺς ναύτας, οἵτινες τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος ἤθελον συμφωνηθῇ ἐπὶ ξένων πλοίων, χωρὶς νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν ἀρμοδίαν προξενικὴν ἢ λιμενικὴν ἀρχὴν διὰ νὰ λάβωσι τὴν ἀπόδειξιν.

Ἄρθρ. 94.

Πᾶσα προξενικὴ καὶ λιμενικὴ ἀρχή, ὅχι μόνον ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν προσαρμογὴν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ παρόντι διατάγματι διαλαμβανόμενων ὁρισμῶν, καθ' ὅσον εἰς ἑκατέραν αὐτῶν ἀνήκει, ἀλλ' εἰς πᾶσαν ἀνακαλύψιν παραβάσεως, ἢ παραλείψεως τινὸς τῶν διατεταγμένων, ὀφείλει ὑπὸ ἰδίαν αὐτῆς εὐθύνην νὰ εἰδοποιῇ τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

ΜΕΡΟΣ Η'.

Συμπληρωτικὰ διατάξεις.

Ἄρθρ. 95.

Πᾶν ἐμπορικὸν Ἑλληνικὸν πλοῖον, εὐρισκόμενον κατὰ τὴν θαλάσσοπλοῖαν, ἢ πλοῖον πολεμικοῦ πλοίου εἴτε τοῦ ἡμετέρου στόλου, εἴτε ξένης Δυνάμεως, ὀφείλει καὶ πρὶν φθάσῃ ἐντὸς βολῆς κανονίου νὰ ὑψόνῃ τὴν σημαίαν του.

Ἄρθρ. 96.

Τὸ αὐτὸ ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ καὶ ὅταν φθάσῃ πλοῖον Ἑλληνικὸν πολεμικὸν εἰς τὸν λιμένα ὅπου εἶναι προσωρμισμένον.

Ἄρθρ. 97.

Τὰ ἐμπορικὰ Ἑλληνικὰ πλοία κατὰ τὴν θαλάσσοπλοῖαν ὀφείλουν νὰ ὑπακούωσιν εἰς πρώτην πρόσκλησιν τῶν πολεμικῶν, εἴτε ἡμετέρων, εἴτε πάσης φίλης Δυνάμεως, γινομένην διὰ σάλπιγγος ἢ διὰ τουφετισμοῦ, ἂν τὸ πλοῖον ᾖ εἰς μικρὰν ἀπόστασιν, ἢ διὰ καπνισμοῦ ἢ κρότου κανονίου, ἂν ᾖ εἰς μεγαλύτεραν, καὶ νὰ πλησιάζωσιν εἰς αὐτά· πλησίον δὲ ὧν ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης τοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου, εἴτε ἐρωτώμενος, εἴτε προσκαλούμενος ἐπὶ τοῦ πολεμικοῦ πλοίου, ὀφείλει νὰ ὁμολογῇ τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ ὑπακούῃ.

Ἄρθρ. 98.

Καὶ χωρὶς νὰ προσκληθῇ ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης παντὸς ἐμπορικοῦ πλοίου Ἑλληνικοῦ, διακρίνων μακρόθεν πλοῖον τοῦ ἡμετέρου στόλου, καὶ γνωρίζων εἰδήσεις ἢ συμβάντα ἀξια λόγου, προπάντων δὲ ἂν ἀπέντησε πλοῖον ἢ πλοῖα ἐχθρικά, καταγωγικά (κουρσάρικα) ἢ πειρατικά, ὀφείλει νὰ πλησιάζῃ εἰς αὐτὸ καὶ νὰ εἰδῇ πρὸς τὸν πλοίαρχον.

Ἄρθρ. 99.

Τὸ αὐτὸ ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ καὶ πρὸς πᾶν πολεμικὸν φίλης Δυνάμεως, ἂν τυχὸν ἀπέντησε κατὰ τὸν πλοῦν πειρατικῆς ἢ ἑμαθῇ τι περὶ πειρατικοῦ πλοίου.

Ἄρθρ. 100.

Διὰ τὴν παράστασιν τῶν προκηθέντων δύο ἄρθρων, ὁ πλοίαρχος

ἢ κυβερνήτης, καὶ ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλη αἰτία ἀγωγῆς κατ' αὐτοῦ, ἐπὶ λόγῳ συνεννοήσεως μετὰ τοὺς πειρατὰς, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 50 μέχρι 200 δραχμῶν.

Ἄρθρον 101.

Πᾶν ἐμπορικὸν Ἑλληνικὸν πλοῖον ὀφείλει νὰ δίδῃ ὅλην τὴν δυνατὴν βοήθειαν εἰς ἄλλα πλοῖα ὅποιοιδήποτε κινδυνεύουν εἴτε κατὰ τὴν θαλάσσοπλοῖαν, εἴτε ἐντὸς τοῦ λιμένος· ἂν ὡς ἐκ τῆς χορηγηθείσης βοηθείας προέκυψαν ζημίαι, ἢ δαπάναι, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης τοῦ βοηθήσαντος πλοίου δικαιούται εἰς ἀποζημιώσιν.

Ἄρθρον 102.

Ἀπεραλλάκτως ὀφείλει νὰ συντρέχῃ μετὰ πάντα τρόπον καὶ εἰς τὴν διάσωσιν ἀνθρώπων κινδυνευόντων νὰ πνιγῶσιν.

Ἄρθρον 103.

Διὰ πᾶσαν παράστασιν τῶν εἰς τὰ προκηθέντα δύο ἄρθρα διαλαμβανόμενων, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἐνάγεται ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων, καὶ ἀποδειχθῇ ἐξ ἀμελείας αἰτίας, ἢ τοῦ ναυαγίου τοῦ πλοίου, ἢ τῆς ἀπωλείας ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους ἠδύνατο νὰ σώσῃ τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 104.

Ἐὰν ἐμπορικὸν Ἑλληνικὸν πλοῖον ἀπαντήσῃ ἢ ἀνακαλύψῃ πλοῖον πειρατικόν, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ συγκαλέσῃ ἀμέσως τὸ συμβούλιον, τὸν ναύκληρον καὶ τοὺς ὑπὲρ τὰ 25 ἔτη ἔχοντας ναύτας τοῦ πληρώματος, καθὼς καὶ τοὺς παρόντας ἰδιωκτῆτας τοῦ πλοίου, καὶ τοὺς συμμετόχους τοῦ φορτίου, καὶ νὰ συσχεθῇ μετ' αὐτῶν περὶ τῶν μέσων τῆς ἀντιστάσεως.

Ἐὰν κατὰ τὴν γνώμην τῆς πλειοψηφίας, ἡ δύναμις τοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου εἴη ἀνωτέρα τῆς τοῦ πειρατικοῦ, ὁ πλοίαρχος, ἢ κυβερνήτης ἐξακολουθῶν τὸν πλοῦν, ὀφείλει νὰ ᾖ προσεκτικὸς καὶ ἐτοιμὸς κατὰ πάντα εἰς ἀντίκρουσιν τῆς ἐπιθεσεως· ἂν ἔκ τούτου ἡ δύναμις τοῦ πειρατικοῦ πλοίου γνωρίζῃ ἀνωτέρα τῆς τοῦ ἐμπορικοῦ, ὅχι μόνον ὀφείλει νὰ σπεύσῃ νὰ ἀπομακρυνθῇ μετὰ πάντα τρόπον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν πλοῦν νὰ δώσῃ εἰδήσιν εἰς πᾶν πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἤθελον ἀπαντήσῃ, καὶ προσορμιζόμενος εἰς πρῶτον λιμένα ἢ ἄλλο μέρος νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὰς ἀρχάς.

Δι' ἀμφοτέρας τὰς εἰς τὸν προκηθέντα παράγραφον περιπτώσεις, γίνεται λεπτομερὴς ἐκθεσις πρακτικῶν, καὶ μνηεὶς αὐτῶν εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου.

Διὰ πᾶσαν παράστασιν τῶν ἀνωτέρω, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, ἐνάγεται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, καὶ εἰ μὲν ἀποδειχθῇ παραβάτης ἐξ ἀμελείας, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 50 μέχρι 200 δραχμῶν· ἐν δὲ ὑποτροπῇ στερεῖται καὶ τοῦ διπλώματος τιν. Ἐὰν δὲ ἀποδειχθῇ παραβάτης ἐκ προθέσεως καὶ διὰ προὔρχουσας συνεννοήσιν μετὰ τῶν πειρατῶν, τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 105.

Ὅταν δύο πλοῖα ἀπαντηθῶσιν ἐρχόμενα ἀπεναντίας καὶ ἀμφιβάλλουν ποῖον τῶν δύο θέλει διαβῇ πρὸς τὸν ἄνεμον, τότε πλεῖ ἐκαστον αὐτῶν πρὸς δεξιὰ.

Οἱ παραβάται πλοίαρχοι ἢ κυβερνήται καθυποβάλλονται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν, αἵτινες ἤθελον ἐπισυμβῇ ἐκ τούτου εἰς τὸ συγκρουσθὲν πλοῖον.

Ἄρθρον 106.

Πᾶν ἐμπορικὸν Ἑλληνικὸν πλοῖον, ὑπόκειται εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τῶν πολεμικῶν τοῦ ἡμετέρου ναυτικοῦ, καὶ ὀφείλει νὰ παρουσιάζῃ εἰς τὸν διευθυντὴν αὐτοῦ ὅλα τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ παρόντος διατάγματος ἐγγράφα, ἂν ζητηθῶσιν ἀπὸ αὐτόν.

τεχνίας ἢ ἐπιτηδεύματα, τοῦτέστιν ὅλοι ὅσοι μετέρχονται ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἔργον σημειώνονται εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν στήλην εἰς τὸν κατάλογον. Οἱ κατάλογοι οὗτοι κοινοποιῶνται ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν οικονομικῶν ἐπιτρόπων εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐκάστης κοινότητος, καὶ στέλλεται ἀντίγραφον τούτων εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. Οἱ κατάλογοι διὰ τὸ τρέχον ἔτος συντάσσονται κατὰ τὸν μῆνα 7 Ἰουλίου.

Ἄρθρον 9.

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ἐξαιρουμένου τοῦ δημάρχου, ἐξετάζει τοὺς κοινοποιηθέντας εἰς αὐτὸ καταλόγους, κάμνει τροποποιήσεις, προσθέτει ἢ ἀφαιρεῖ ὅ,τι τοῦ φανῇ δίκαιον, εἰς δὲ τὴν συνεδρίαν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου προσκαλοῦνται νὰ πρεσβεύωσι δύο ἄτομα ἀπὸ κάθε χειροτεχνίαν ἢ ἐπιτηδεύμα ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων καὶ εὐπολητοτέρων.

Ἄρθρον 10.

Ὅπου δὲν εἶναι ἀκόμη ὀργανισμένοι αἱ δημοτικαὶ ἀρχαί, ἡ ἐξέτασις τῶν καταλόγων γίνεται παρὰ τῶν δημογερόντων καὶ δύο ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων κατοίκων, διοριζομένων παρὰ τοῦ διοικητοῦ.

Ἄρθρον 11.

Ἀμα τελειώσῃ ἡ ἐξέτασις τῶν καταλόγων ἀπὸ τὰς ρηθείσας δημοτικὰς ἀρχάς, θέλουν τηροκολληθῇ καὶ ἐκτεθῇ τρεῖς ἡμέρας εἰς τὸ δημαρχεῖον ἐπικυρωμένα αὐτῶν ἀντίγραφα, καὶ κοινοποιηθῇ πρὸς γνῶσιν τῶν φορολογουμένων, διὰ νὰ προκαλέσωσι τὰς ἀπαιτήσεις ἐνὸς ἐκάστου ὡς πρὸς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ κέρδους καὶ τὴν δικαίαν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου. Αἱ ἀπαιτήσεις στέλλονται εἰς τὸν διοικητὴν ἀκριβῆς ἀντίγραφον τῶν δημοσιευθέντων καταλόγων στέλλεται εἰς τὸν οικονομικὸν ἐπίτροπον, τὸ δὲ πρωτότυπον εἰς τὸν διοικητὴν.

Περὶ ἐξετάσεως τῶν ὀνομαστικῶν καταλόγων τῶν φορολογουμένων.

Ἄρθρον 12.

Διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ὀνομαστικῶν καταλόγων συστάσεται ἐπιτροπὴ δι' ἐκάστην κοινότητα ἐκ τοῦ διοικητοῦ, τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας, καὶ τοῦ δημάρχου τῆς κοινότητος. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἐξετάζει τοὺς καταλόγους, ἐξετάζει ἂν ἡ ἐκτίμησις ἔγινε δικαία καὶ ἀκριβής, καὶ ἂν οἱ ἐπιβληθέντες φόροι ᾖναι σύμφωνα μὲ τὸν περὶ τούτων νόμον, λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὰς ἀπαιτήσεις τῶν φορολογουμένων καὶ τοῦ οικονομικοῦ ἐπιτρόπου, τὰς ὁποίας ἀκούει τὸ συμβούλιον, καθὼς καὶ τοὺς παρουσιασθέντας μάρτυρας. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀποφασίζει δι' ἕκαστον ὄνομα κατὰ πλειοψηρίαν. Εἰς τὰς δηλώσεις τῶν μαρτύρων παρευρίσκεται δικαιοματικῶς καὶ ὁ οικονομικὸς ἐπίτροπος.

Ἄρθρον 13.

Μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς προσθέτει ὁ διοικητὴς τὴν διατχὴν (ἐντάλμα πληρωμῆς) εἰς τοὺς καταλόγους, καὶ τοὺς στέλλει ἔπειτα εἰς τὸν ἀρμόδιον δῆμαρχον.

Ἄρθρον 14.

Πρὶν διευθυνθῶσιν εἰς τοὺς ἀρμόδιους δημάρχους οἱ κατάλογοι, κοινοποιῶνται παρὰ τῶν διοικητῶν εἰς τοὺς οἰκονομ. ἐπιτρόπους, οἵτινες, ἀφοῦ λάβωσιν ἀντίγραφα αὐτῶν, τοὺς ἐπιστρέφουν ἀνευ ἀναβολῆς, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ περαιτέρω· τὰ δὲ ἀντίγραφα κρατοῦν εἰς χεῖράς των, διὰ νὰ τὰ παραπέμψωσι μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν ἀδείων πρὸς τοὺς φορολογουμένους, εἰς τὸν ἀρμόδιον ταμίαν τοῦ νομοῦ καὶ συγχρόνως στέλλουσιν ἐπίσημα αὐτῶν ἀντίγραφα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματεῖαν, διὰ νὰ διευθύνωνται παρ' αὐτῆς εἰς τὸ γέν. ταμεῖον.

Περὶ ἐκδόσεως τῶν ἀδείων.

Ἄρθρον 15.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐγκριθέντων καταλό-

γων προετοιμάζει ὁ ἐπίτροπος τῆς οἰκονομίας τὰς ἐγγράφους ἀδείας δι' ἕνα ἕκαστον τῶν καταγεγραμμένων εἰς αὐτοὺς ἀτόμων, ὑπογράφει αὐτάς, τὰς μονογραφεῖ εἰς τὸ δεξιὸν μέρος, καὶ τὰς πέμπει εἰς τὸν ἀρμόδιον δῆμαρχον· ἐκάστη ἀδεία ἐκδίδεται εἰς τὸ ὄνομα τοῦ δημάρχου.

Ἄρθρον 16.

Ὁ δῆμαρχος, ἀφοῦ πληροφορηθῇ, ὅτι αἱ ἀδείαι συμφωνοῦσι με τοὺς ἐγκριθέντας καταλόγους τῶν φορολογουμένων, τὰς ὑπογράφει δι' ὀλοκλήρου γραφῆς, καὶ τὰς παραδίδει ὁμοῦ με τοὺς καταλόγους εἰς τὸν δημοτικὸν εἰσπράκτορα.

Ἄρθρον 17.

Ὅστις, μὴ μετερχόμενος πρότερον βιομηχανίαν τινά, ἐπιχειρησθῇ ἐντὸς τοῦ ἔτους ἐπιτηδεύματι ἐξ ὑπαρχῆς, ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὸν δῆμαρχον, ὅστις χωρὶς νὰ ἐπιφέρει ἐμπόδιον εἰς τὴν ἐναρξιν τοῦ ἐπιτηδεύματος, στέλλει τὴν εἰδοποίησιν ταύτην εἰς τὸν οικονομικὸν ἐπίτροπον, ὅστις, ἀφοῦ γίνῃ ἡ ἐκτίμησις, τὴν στέλλει εἰς τὸ ἀρμόδιον δημοτικὸν συμβούλιον κατὰ τὰ περὶ τούτου ὠρισμένα εἰς τὸ παρὸν διάταγμα· καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην θέλουν ἔχει χώραν τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου διατασσόμενα ὡς πρὸς τὰς ἐνστάσεις τῶν φορολογουμένων καὶ τοῦ οικονομικοῦ ἐπιτρόπου, καὶ τὴν ἐγκρίσιν ἐκ μέρους τῆς ἐπιτροπῆς, τὴν ἐκδοσιν τῆς ἐγγράφου ἀδείας, καὶ τὴν εἰσπραξίν τοῦ φόρου.

Περὶ εἰσπραξέως τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 18.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδεύματων φόρου γίνεται κατὰ τριμηνία. Ἡ ἐκάστη δὲ τριμηνία λογίζεται ἀδιαίρετος.

Ἀρχαί τῶν τριμηνιῶν, καὶ ἀκολουθῶς ἐποχαί τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδεύματων φόρου εἶναι, ἡ 1 Ἰανουαρίου, ἡ 1 Ἀπριλίου, ἡ 1 Ἰουλίου, καὶ ἡ 1 Ὀκτωβρίου διὰ τὸ 1836· καὶ πρὸς τὴν 1 Ὀκτωβρίου, 1 Νοεμβρίου, 1 καὶ 31 Δεκεμβρίου. Ὅστις κάμνει ἐναρξιν τοῦ ἐπιτηδεύματος τοῦ κατὰ τὴν α' τριμηνίαν, ὀφείλει ὀλοκλήρως ἐτησίον φόρον ὅστις, κατὰ τὴν β', ὀφείλει τριῶν τριμηνιῶν, καὶ οὕτω καθεστῆς.

Ὁ φόρος ὅμως τοῦ ἐσπραξιμένου χαρτίου διὰ τὴν ἐγγραφήν ἀδείαν πρέπει νὰ πληρόνεται ὅλος εἰς τὴν διὰ τὴν α' τριμηνίαν ἐκδοσιν τῆς ἀδείας.

Ἄρθρον 19.

Ὅστις εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους ἐπαθε ζημίας, αἱ ὁποῖαι ἠλάττωσαν τὸ ποσοῦν τοῦ κέρδους, διευθύνεται εἰς τὸν δῆμαρχον, ὅστις στέλλει τὰς ἐνστάσεις εἰς τὸν οικονομ. ἐπίτροπον, ὅστις ἐπιχειρεῖται νέαν ἐκτίμησιν τοῦ κέρδους τοῦ τὴν ἐνστάσιν κάμνοντος, ὅπου ἐφαρμόζονται ἐκ νέου ὅλα, ὅσα περὶ τούτου ὠρίσθησαν εἰς τὸν παρὸντα νόμον ὡς πρὸς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, τὴν ἐγκρίσιν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ φόρου κτλ. Ἐὰν εἰς τὸ μεταξύ διάστημα τῆς γενομένης ἐνστάσεως τοῦ φορολογουμένου, καὶ τῆς ἐγκρίσεως παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, διατρέξῃ ἡ τριμηνία, ὁ φορολογούμενος δὲν δύναται νὰ ἀπορύγῃ τὴν πληρωμὴν· ἐὰν ὅμως ἀκολουθῶς αἱ ἐνστάσεις τοῦ ἀναγνωρισθῶσιν ὡς δίκαιαι, τότε τῇ ἐπιστρέφεται ἡ πληρωθεῖσα ποσότης, ἢ τὸ περιπλέον ταύτης, ἢ ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὴν προσεχῇ πληρωμὴν.

Ἄρθρον 20.

Πρὸς ἐμφύχωσιν τῶν νεοσυστάτων τεχνιτῶν, καὶ ἐπιτηδεύματι νεωστὶ μετερχομένων, ἀφίεται εἰς αὐτοὺς ἡ πληρωμὴ τῆς πρώτης τριμηνίας, ὅταν ἐξακολουθῶσι τὸ ἐπιχειρήματιων καὶ εἰς τὴν ἐπομένην τριμηνίαν.

Ἄρθρον 21.

Ἡ εἰσπραξίς τοῦ φόρου ἀνατίθεται εἰς τοὺς Δημοτικούς εἰσπράκτορας, οἱ ὅποιοι ἔχοντες ἀνά χεῖρας τὰς ἀδείας κατὰ τὸ ἄρθρον 19, ἐγχειρίζουν ἐκάστην αὐτῶν εἰς ὅποιον ἀνήκει, ἅμα

τίθεται εις τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουνίου 8 Ἰουλίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν
τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ. Γ. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ. Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 33.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 11 Ἰουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ συνοικισμοῦ τῶν Ψαρριανῶν εἰς Ἑρέτριαν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ μ' ὅλας τὰς παραχωρήσεις, τὰς ὁποίας μέχρι τοῦδε ἐκάμαμεν διὰ τὴν ἐνισχύσασθαι τὸν συνοικισμόν τῶν Ψαρριανῶν εἰς Ἑρέτριαν, ἡ ἐπιθυμία μας αὕτη δὲν ἐπραγματοποιήθη μεταξὺ δὲ ἄλλων αἰτιῶν ἦτο καὶ αἱ περὶ θέσεως καὶ ἐκλογῆς οἰκοπέδων διαφωνίαι· ἐπομένως θέλοντες νὰ ἐξομαλύνωμεν καὶ αὐτὴν τὴν δυσκολίαν, καὶ νὰ δώσωμεν δι' ἰδιαιτέρων παραχωρήσεων νέα δείγματα τοῦ πότου ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἴδωμεν τοὺς γενναίους τούτους προμάχους τῆς Ἑλλάδος ἀποκατεστημένους εἰς τὸ Βασίλειόν μας, σχηματίζοντας πόλιν καὶ δῆμον ἰδιαιτέρως καὶ μετέχοντας ὅλων τῶν δικαιωμάτων, ὅσα ἀπολαμβάνουν καὶ οἱ λοιποὶ Ἕλληνες, ἀλλοῦσάντες τὴν γῆν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν μας ἀποφασισμένης.

1.

Ἡ παραθαλάσσιος γραμμὴ συγκεκριμένη ἀπὸ 10 τετραγώνων, παραχωρεῖται ὁλόκληρος ὡς προικοδοτήσις εἰς τὸν δῆμον τῶν Ψαρριανῶν, ὅστις θέλει τὴν λάβει εἰς ἐξουσίαν του, ἀφοῦ συστηθῇ εἰς Ἑρέτριαν· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος μένει ἀμοίραστος, ἕως τοῦ συστηθῇ ὁ δῆμος καὶ διορισθῇ ὁ δήμαρχος καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον. Μένει ἔπειτα εἰς τὴν διοίκησιν τῆς κοινότητος νὰ εὕρῃ τὸν ὠφέλιμον τρόπον τῆς διαχειρίσεως τῶν γαιῶν τούτων δι' ἐκποιήσεως ἢ ἐνοικιάσεως μετὰ σταθερὸν καὶ εὐκολοσύνηκτον εἰσόδημα, καθὼς ἤθελε τὸ εὖρε ὠφέλιμοι διὰ τὴν κοινότητα καὶ τὴν θεμελίωσιν τῆς ἀποικίας.

Ὅσοι λαβόντες γῆπεδον εἰς αὐτὸ τὸ μέρος κατὰ τὴν πρώτην ἢ τὴν δευτέραν κλήρωσιν ἐκτίσαν εἰς αὐτὸ, θέλουν τὸ παραχωρήσει ἐπίσης εἰς τὸν δῆμον, ὅστις χρεωστεῖ νὰ τοὺς ἀποζημιώσῃ διὰ τὴν οἰκοδομήν.

Τὰ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως ἢ ἐνοικιάσεως τῶν γηπέδων αὐτῶν συναχθέντα χρήματα θέλουν χρησιμεύσει εἰς ἀνέγερσιν σχολείου ἂν δὲ περισσεύσῃ κεφάλαια, θέλουν χρησιμεύσει εἰς κατασκευὴν ἄλλων ἀγαθοεργῶν καταστημάτων.

2.

Αἱ προλαβοῦσαι κληρώσεις ἀκυροῦνται διὰ τὴν συγκεντρωθῶν δὲ εἰς ἓν μέρος τῆς πόλεως οἱ πρὸς τὸ παρὸν συνοικισθησόμενοι, ἡ διανομὴ τῶν διὰ τὰς οἰκίας γηπέδων θέλει κατ' ἀρχὰς γίνεαι εἰς τὰς μετὰ τὴν πρώτην παραθαλάσσιον γραμμὴν παραλλήλου, σειρὰς, καὶ εἰς τὰς ἀγούσας ἀπὸ τὸν Αἰγιαλὸν εἰς τὴν πλατείαν καὶ εἰς τὰ περίξ αὐτῆς.

3.

Δίδεται προθεσμία ἐξ ἐβδομάδων, ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διάταγμα, διὰ νὰ παρουσιάσῃ τὰς ἀναφορὰς τῶν εἰς

τὸν διοικητὴν Εὐβοίας ὅσοι τῶν Ψαρριανῶν ἐπιθυμοῦν νὰ λάβουν γῆπεδον καὶ νὰ οἰκοδομήσῃν εἰς Ἑρέτριαν. Οἱ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ἡμποροῦν νὰ παρουσιάσῃν τὰς ἀναφορὰς τῶν διὰ συγγενῶν ἢ νομίμων ἐπιτρόπων τῶν.

4.

Εἰς τὸ τέλος τῆς προθεσμίας ταύτης ὅλα τὰ ὀνόματα τῶν ἀναφερθέντων ἐάλλονται εἰς κλήρον, καὶ ὁ πρωτοεξαχθεὶς ἐκλέγει ἐντὸς τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερθείσης περιοχῆς τὸ οἰκόπεδον ὅπου θέλει· ὁ δεύτερος ἐκλέγει μετὰ τὸν πρῶτον, καὶ οὕτω καθεξῆς ἕως οὗ νὰ λάβωσιν ὅλοι. Ὅσα οἰκόπεδα μένουν, δίδονται εἰς ἐκείνους, ὅσοι ἀναιρεθοῦν μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην, καὶ οἱ ὅποιοι ἐπίσης ἐκλέγουν κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἡμερομηνίας, καθ' ἣν παρουσιασθῇ ἡ ἀναφορὰ τῶν.

Ἡ διανομὴ τῶν οἰκοπέδων θέλει ἐκτείνεσθαι ἑξαμηνίον εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς πόλεως καθόσον παρουσιάζοντο νέοι ψαρριανοί.

5.

Ὅσοι λάβουν οἰκόπεδα καὶ δὲν ἀρχίσουν τὴν οἰκοδομήν τὸ πολὺ ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν μετὰ τὴν διανομήν, τὰ χάνουν καὶ τὰ λαμβάνουν, ὅσοι παρουσιασθῶν μετὰ ταῦτα.

6.

Ἐναρξίς τῆς οἰκοδομῆς δὲν λογιζεται ἡ ἐξώρυξις τῶν τάφρων, ἡ καταβολὴ τῶν θεμελίων, ἀλλὰ καὶ ἡ προσπάθεια νὰ ἀποπερατωθῇ ἡ οἰκοδομὴ, ἥτις δεικνύεται ἀπὸ τὴν κατάλληλον ἐπιστάρευσιν τῆς ὕλης κτλ.

7.

Δὲν συγχωρεῖται κατ' ἀρχὰς εἰς οὐδέναν νὰ λάβῃ δύο ἢ περισσότερα γῆπεδα μετὰ παρέλευσιν ὁμοῦ ἐνὸς ἔτους ἀφοῦ λάβῃν οἱ παρόντες τὰ γῆπεδά τῶν καὶ περισσεύσουν, τότε κατὰ τὴν ἐνδεχόμενην τοῦ δήμου ἡμπορεῖ νὰ δοθῇ καὶ δεύτερον οἰκόπεδον εἰς ἑνὸς τῶν παρόντων, ἂν οἰκοδομήσῃ τὸ πρῶτον.

8.

Δὲν συγχωρεῖται εἰς οὐδένα νὰ πωλήσῃ τὸ γῆπεδόν του εἰς ἄλλον ἡμπορεῖ ὁμοῦ νὰ ἀλλάξῃ τὸ λαχὸν εἰς αὐτὸν γῆπεδον διὰ συμβιβασμὸν μετ' ἄλλον Ψαρριανόν, ἀλλὰ τότε ἀμφοτέρω ἀλλήλεγγύως ὑποχρεωμένοι νὰ οἰκοδομήσῃν ἐντὸς τῆς προθεσμίας, δίδοντας τὴν ἐγγύησιν τῶν περὶ τούτου εἰς τὸν διοικητὴν.

9.

Ὅσοι λαβόντες οἰκόπεδα κατὰ τὴν πρώτην ἢ τὴν δευτέραν κλήρωσιν, οἰκοδόμησαν ἤδη εἰς αὐτὰ, ἀλλὰ δὲν εὐχαριστοῦνται εἰς τὴν θέσιν ἐκείνην, καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ λάβουν ἄλλο διὰ λαχοῦ, δίδεται εἰς αὐτούς.

10.

Ἡ μέχρι τοῦδε δημογεροντία τῶν Ψαρριανῶν διορίζεται οἰκιστικὴ ἐπιτροπὴ, χρέος τῆς ὁποίας εἶναι νὰ διευθύνῃ τὸν συνοικισμόν, νὰ διαλύῃ τὰς διαφωνίας, καὶ νὰ ἐξομαλύνῃ τὰς δυσκολίας μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ συνοικισμοῦ ἡ Κυβέρνησις θέλει ἀνταμείψει τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἀναλόγως μετὰ τὰς προσπάθειάς τῶν.

11.

Τὰ τυχόν παράπονα ἐναντίον τῆς οἰκιστικῆς ἐπιτροπῆς ἀποφασίζονται ὀριστικῶς παρὰ τοῦ διοικητοῦ, καὶ τὰ ἐναντίον τούτου, παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν.

12.

Ἡ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν θέλει διορίσει ἓνα γεωμέτρην, διὰ νὰ δίδῃ τὰς γραμμὰς εἰς τὰς ἐγερθητομένας οἰκοδομὰς, ἐπὶ προσκλήσει τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκρίσει τοῦ διοικητοῦ.

13.

Κατ' ἐπανάληψιν τῆς ἀπὸ 27 Ὀκτωβρ. (8 Νοεμβρ.) 1834 ἀποφάσεώς μας κηρύττεται καὶ αὕτις ἀτέλεια εἰς τὰς δι' οἰκοδομήν προμηθευόμενας ὕλας διὰ ξηρὰς ἢ θαλάσσης. Ἡ ἀτέλεια

ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ δὲν ἐπικυρώσαμεν ἢ παρετείναμεν προσωρινῶς τὸ κῶδὸς τῶν.

γ) Διορισμοί, προβιβασμοί, ἀρίσεις καὶ παύσεις εἰμπορῶν νὰ γίνωσι προσωρινῶς, ἐπιφυλακτομένης τῆς ἐπικυρώσεως ἡμῶν. Ἐξαιροῦνται τούτου θέσεις τοιαῦται, τῶν ὁποίων ὁ διορισμὸς ἀπόκειται ἤδη εἰς τὰς διαφόρους ἀρχὰς τοῦ Βασιλείου. Εἰς τὰς θέσεις Συμβούλων καὶ Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, προσέτι τῶν ἐπιτελῶν καὶ τῶν ἰσοβάθμων αὐτοῖς στρατιωτικῶν θέσεων δὲν εἰμπορῶν μῆτε προσωρινοὶ διορισμοὶ νὰ γίνωσιν ἄνευ τῆς ἡμετέρας ἐγκρίσεως. Θεωρεῖται δὲ ὡς χρέος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν ἀνεμπόδιστον πρόοδον τῆς ὑπηρεσίας καθ' ὅλους τοὺς κλάδους.

η) Ἡ ἀπονομή τοῦ σταυροῦ τοῦ Σωτήρος.

Ἄρθρον 4.

Ἡ μὲν συζητήσις τῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀναγομένων ὑποθέσεων ὀφείλει νὰ γίνεταί, προσδρεϊόντος τοῦ Ἀρχιγραμματέως, εἰς τακτικὰς συνεδριάσεις, ἡ δὲ ἀπόφασις διὰ πλειοψηφίας. Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς θέλει δίδει τὴν ψήφον τοῦ τελευταίου προκυπτούσης δὲ ἐκ τούτου ἰσοψηφίας, θέλει ἀποφασίζει αὐτός. Διετάχθη οὗτος καὶ ἐλαβε τὴν ἐξουσίαν εἰς σπουδαιότητας ὑποθέσεις νὰ δύναται νὰ συγκαλῇ εἰς συνεδριάσεις τοὺς Ἀντιπροέδρους τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, μὲ δικαίωμα ψήφου. Ἀνίσως εἰς τὴν γνωμοδότησιν ἤθελε προκύβει πλειοψηφία ἐναντίον τῆς γνώμης τοῦ Ἀρχιγραμματέως, τότε πρέπει νὰ φυλαχθῇ τὸ συζητηθὲν διὰ τὴν ἡμετέραν ἐγκρίσιν. Ἡ σύνταξις τοῦ πρωτοκόλλου τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου κανονίζεται κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ διατάγματος τῶν 3/15 Ἀπριλίου 1833 τοῦ περὶ σχηματισμοῦ τῶν Γραμματειῶν. Ἐπιφυλάττεται ὅμως δικαίωμα εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, νὰ προηδιορῇ ἄλλον ὑπάλληλον πρὸς συντάξιν αὐτοῦ, ἀνίσως ἤθελεν ἀπαιτῆσαι τούτο ἡ ταχὺτης τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἡ ἐπισώρευσις τῶν ἐργασιῶν τῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας. Ἄρθρον 5.

Ὅλα τὰ ἐγγράφα, ὅσα κατὰ τοὺς ἐνεστώτας κανονισμοὺς πρέπει νὰ καθυποβάλλωνται εἰς τὴν ἡμετέραν ὑψηλὴν ἐπικύρωσιν καὶ ὑπογραφήν, θέλει συντάττονται κατὰ τοὺς ἄχρι τοῦδε τύπους, καὶ προστιθεμένου τοῦ «Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τοῦ Ὑπουργικῶν Συμβουλίου», ὑπογραφομένων τῶν σχεδίων καὶ τῶν ἀντιγράφων παρὰ τοῦ Ἀρχιγραμματέως καὶ ὅλων τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας. Τὸ πρωτόκολλον δὲ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει συνυπογράφεται παρ' ὅλων τῶν παρευρεθέντων. Ἄρθρον 6.

Ὁ ἡμέτερος Ἀρχιγραμματεὺς, χάριν τῆς ἀρμονίας καὶ εὐστασίας τῶν κυβερνητικῶν ἐργασιῶν, θέλει διαφυλάττει καὶ ἐν τῇ ἀπουσίᾳ Μας τὰ χρέη, ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὰ ἄρθρα 2, 8, 9, 10, 11, 13 τοῦ διατάγματος τῶν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1835 περὶ ἀρμοδιότητος τοῦ Ἀρχιγραμματέως. Ἡ πρὸς τοῦτο σύμπτωξις τοῦ παρ' αὐτοῦ προεδρευομένου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου προσδιορίζεται καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος διατάγματος. Ἄρθρον 7.

Ἐννοεῖται ὅτι ὅλαι αἱ ὑποθέσεις τῶν ὁποίων ἡ ἐκτέλεσις ἐξήρτητο μέχρι τοῦδε ἀπὸ τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἀρχιγραμματέως ἢ τῶν Γραμματειῶν, εἰμπορῶν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἐνεργῶνται παρὰ τῶν ἰδίων καὶ ἐλπίζομεν ὅτι πᾶσα ἀργοπορία, δυσκολεύουσα τὴν πρόοδον τῆς ὑπηρεσίας, καθὼς καὶ πᾶσα αὐθαίρετος παράβασις ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς ἀρμοδιότητος θέλει ἀποφεύγεται μετ' ἐπιμελείας. Ἄρθρον 8.

Τὰ εἰς τὸ ἡμέτερον Ἀνακτοβούλιον διευθυνόμενα ἐγγράφα

ἀνοίγονται ἀπὸ τὸν Ἀρχιγραμματέα, καὶ καταχωρίζομενα διανέμονται καθ' ἡμέραν παρ' αὐτοῦ εἰς τὰ ἀνήκοντα Ὑπουργεῖα.

Ἄρθρον 9.

Ἀνίσως παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ἤθελε παρεμποδισθῇ ὁ Ἀρχιγραμματεὺς ἐπὶ πολὺ, ἀντιτίθενται αἱ δοθεῖσαι εἰς αὐτὸν ὁδηγαί καὶ πληρεξουσιότητες εἰς τὸν ἐν ὑπηρεσίᾳ εὐρισκόμενον ἀρχαιότερον Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας. Εἰς τοιαύτην περίστασιν ὅμως οἱ Ἀντιπρόεδροι τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας πρέπει νὰ παρευρίσκωνται τακτικῶς εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 10.

Δὲν ἀμφιβιάλλομεν, ὅτι τὸ Ὑπουργικὸν Μας Συμβούλιον θέλει φανῇ ἄξιον τῆς διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος ἀπονεμομένης ἐμπιστοσύνης, ὅτι θέλει διαχειρίζει τὰ κυβερνητικὰ ἔργα μὲ εὐσυνείδητον διατήρησιν τῶν νόμων καὶ τῶν κανονισμῶν καὶ μὲ δραστήριον ζῆλον, καὶ θέλει ἀποφεύγει κυρίως τὴν ἀργοπορίαν τῶν ὑποθέσεων.

Ἄρθρον 11.

Ἰδίως δὲ εἴμεθα πεπεισμένοι εἰς τὴν ὑποστήριξιν, ἥτις θέλει χορηγεῖται εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Μας Συμβούλιον διὰ τῶν γνώσεων καὶ προσπαθειῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 12.

Καὶ ὁ Ἀρχιγραμματεὺς καὶ τὸ Ὑπουργικὸν Μας Συμβούλιον θέλουν γνωστοποιεῖ εἰς ἡμᾶς ἀκριβῶς διὰ συνεχῶν ἀναφορῶν τὴν πρόοδον τῶν ὑποθέσεων, καὶ πᾶν ἄλλο σημαντικὸν συμβάν.

Ἄρθρον 13.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐκδόθη ἐν Ἀθῆναις τὴν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) 1836

Ο Θ Ω Ν.

ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ, Γ. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΤΣ ΔΡ. ΜΑΝΣΩΛΑΣ.

ΚΡΙΕΖΗΣ, ΜΑΙΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 19. (Παρελείφθη.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 15 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν νεοφύτων ὡς πρὸς τὰ ἰδιόκτητα αὐτῶν κτήματα, τὰ διτεθέντα ὑπὸ τοῦ δημοσίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ ταῖς κοιναῖς προτάσεσι τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, περὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν νεοφύτων (βαπτισμένων Ὀθωμανῶν καὶ ἀπογόνων αὐτῶν), ὡς πρὸς τὰ ἰδιόκτητα αὐτῶν κτήματα, τὰ δημοτεθέντα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐπαναστάσεως, ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ δι' ἀποράσεως τῆς Βουλῆς καὶ ψηφίσματος ἀπὸ 18 (30) Σεπτεμβρίου καὶ 23 Σεπτεμβρ. (5 Ὀκτωβρ.) 1830 τοῦ Κυβερνήτου Καποδίστρια ἐγκριθεῖσα εἰς τοὺς νεοφύτους ἀποζημιώσεις διὰ τὰ ῥηθέντα ἰδιόκτητα αὐτῶν κτήματα, ἐπικυροῦται καὶ διὰ τοῦ παρόντος, ὡς ἔγινε τοῦτο προσωρινῶς καὶ διὰ τοῦ ἀπὸ 18 (30) Νοεμβρίου 1833 διατάγματος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

χειρώς και θέλει τὸ παραδίδει ἀντὶ ἀποδεικτικοῦ παραλαβῆς εἰς τὸν ἀνήκοντα διοικητικὸν ταμῖαν, ὡς δικαιολογητικὸν ἐγγραφῶν τῶν χρηματικῶν τῆς ἀποθήκης λογαριασμῶν καὶ ὡς λογαριασμὸν τοῦ ὑλικοῦ, τὸν ὁποῖον θέλει κρατεῖ εἰδικῶς ὁ διοικητικὸς ταμίας καὶ θέλει τὸν διευθύνει ἐτησίως πρὸς τὸ γενικὸν ταμεῖον, ἀφοῦ γείνη κατὰ πρῶτον ἢ εἰς τὸ ἡμερολόγιον καταχώρησις τῆς ὑπολειπομένης προμηθείας ὑλικοῦ διὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος, κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ἢ εἰρημένη ἐπιτροπὴ χρεωστῇ νὰ ἐπιθεωρήσῃ καὶ τὰ κατὰστιχα καὶ πυροσβεστικὰ ὄργανα.

Ἐκτὸς τοῦ ἐτησίου τούτου ἰσολογισμοῦ χρεωστῇ ὁ νομομηχανικὸς νὰ ἐξελέγξῃ καὶ νὰ τὰ προσυπογράψῃ τὰ μηνιαία πορίσματα τοῦ ἡμερολογίου τοῦ ἐπιστάτου τῆς ἀποθήκης ἐν γένει χρεωστῇ νὰ ἐπαγρυπνῇ διηλεκτῶς τὴν ἀποθήκην τοῦ οἰκοδομικοῦ ὑλικοῦ τὰ κατὰστιχα καὶ πυροσβεστικὰ ὄργανα.

35. Τὸ ἡμέτερον γενικὸν ταμεῖον χρεωστῇ ὡσαύτως νὰ καταστρόνῃ εἰς τὸ γενικὸν τοῦ βιβλίου ὑπὸ τὸ ἄρθρον,

«Προκαταβολαὶ διὰ τὰς οἰκοδομικὰς ἀποθήκας», ἐντελῇ χρηματικὴν κατὰστασιν περὶ ὅλου τοῦ οἰκοδομικοῦ ὑλικοῦ, ὅσον παρελήφθη καὶ παρεδόθη ἐντὸς τοῦ ἔτους, καὶ θέλει θεωρεῖ τὴν μεταφερομένην προμήθειαν τοῦ ὑλικοῦ εἰς τὸ ἐπόμενον ἔτος κατὰ τὰς τιμὰς τῆς ἀγορᾶς ὡς μέρος τοῦ ταμείου.

36. Τὰ κατὰστιχα τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν πρέπει νὰ περιλαμβάνωσι τὰ ἀντικείμενα μόνον ὅσα δὲν ἀνήκουν εἰς τὸ ἡμερολόγιον τῆς ἀποθήκης τοῦ ὑλικοῦ. Τὰ κατὰστιχα θέλουν κρατεῖσθαι μὲ τοὺς λογαριασμοὺς τῆς ἀποθήκης, ὅπου ὑπάρχει ἰδιαίτερα ἀποθήκη κατὰ τοὺς γενικοὺς τύπους τῆς κρατήσεως τῶν καταστίχων, καὶ θέλουν ἀναθεωρεῖσθαι ἐτησίως ἐκτὸς τοῦ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμήματος τῆς Γραμματείας, καὶ ἀποτελοῦν οὐσιῶδες μέρος τῶν οἰκοδομικῶν καταλόγων.

IV. Τύποι τῆς ὑπηρεσίας διὰ τὸν ἐπιφορτισμένον

ἀρχιτέκτονα.

37. Δι' ἑκάστην οἰκοδομικὴν ἀντικείμενον θέλει καταστρόνῃται ἰδιαίτερος προϋπολογισμὸς ἐξόδων συμφώνως μὲ τοὺς ἐπισυναπτομένους τύπους στοιχ. Α. καὶ Β. μὲ σχέδια ἀνεργώμενα ὅπου τὸ δυνατόν ἐπιτοπίως διὰ τοῦ νομομηχανικοῦ καὶ νομαρχιτέκτονος ἢ δι' αὐτοῦ τοῦ παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμήματι ἀρχιτέκτονος ἀμειβθῇ, καὶ θέλει ζητεῖται ἡ ἀναγκαία ἐγκρίσις διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὸ ἄρθρον 2 στοιχ. γ' καὶ 4. Μετὰ τοῦτο καὶ μὲ τὴν ἐκδοσιν τῆς πιστώσεως, ἥτις ἐκτελεῖται παρὰ τοῦ ἐπιφορτισμένου τῆς ἀνηκούσης Γραμματείας, ἀκολουθεῖ ἡ ἐκτέλεσις.

Τὰ διαληφθέντα σχέδια καὶ οἱ προϋπολογισμοὶ διευθύνονται, ὡς εἴρηται, πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν ἢ ὁποία διατάττει τὴν ἐκτέλεσιν (ἄρθρ. 2 καὶ 4).

38. Ὅταν ἡ θέσις κτιρίου τινὸς δὲν ᾖναι προσδιωρισμένη, πρέπει εἰς τὴν πρότασιν νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ ἐνετιῶσα εὐθυγραμμία τῆς πόλεως, εὐκράτης θέσις καὶ μεσημβρινὴ ἐκθεσις.

39. Δι' οἰκόπεδα πρέπει πρὸ πάντων νὰ ἐκλέγωνται γήπεδα τὰ ὁποῖα ἀνήκουν εἰς τὸ δημόσιον· ἂν ὅμως δὲν ὑπάρχωσι τοιαῦτα, νέαι προσκτήσεις πρέπει νὰ γίνωνται μὲ προσοχὴν καὶ μόνον μὲ τὴν ἡμετέραν εἰδικὴν ἐγκρίσιν· τὰ ἐξόδα τῆς προσκτήσεως ἀνήκουν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς οἰκοδομῆς.

40. Δι' ὅλας τὰς ἀπαιτούμενας δυσκολίας οἱ ἀρχιτέκτονες χρεωστοῦν ν' ἀποτείνωνται πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῆς ὁποίας εὐρίσκονται. Μόνον τὸ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμήμα, ὑπὸ τὴν μερικὴν διεύθυνσιν καὶ ἐπιτήρησιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν, ἀνεὺ ἐπεμβάσεως τῶν λοιπῶν κλάδων, λαμβάνει γνῶσιν τῶν ἀναφορῶν καὶ τεχνικῶν ἔργων καὶ ἐνεργεῖ τὰ δέοντα. Εἰς τυχούσας ἀπορίας συνεννοοῦνται καὶ αἱ λοιπαὶ Γραμματεῖαι μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν.

41. Οἱ ἐπιφορτισμένοι τὰς οἰκοδομὰς ἀρχιτέκτονες χρεωστοῦν νὰ διευθύνουν κάθε ἐβδομάδα περιληπτικὴν ἀναφορὰν, ἀφορῶσαν τὰς γενομένας παρ' αὐτῶν ἐργασίας, εἰς τὴν ὁποίαν, κάμνωσι προτάσεις περὶ τῆς ταχείας καὶ στερεᾶς προόδου τῶν οἰκοδομῶν ἀντικειμένων.

42. Εἰς ἑλλειψὶν οἰκοδομήσεως, οἱ σταθερὸν μισθὸν λαμβάνοντες πολιτικοὶ ἀρχιτέκτονες, εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ἐργάζωνται διὰ τὸ γραφεῖον τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμήματος τῆς Γραμματείας, κυρίως πρέπει νὰ ἐνασχολῶνται εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐρχομένου ἔτους περιληφθησομένων οἰκοδομικῶν σχεδίων καὶ προϋπολογισμῶν, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν λογαριασμῶν τῶν οἰκοδομικῶν ἐξόδων καὶ ἀποθηκῶν· προσεῖτι δὲ καὶ εἰς περιοδείας ἐπιθεωρήσεων.

43. Τὰ οἰκοδομικὰ σχέδια ταῦτα διὰ μεγάλης οἰκοδομᾶς πρέπει νὰ συνίστανται ἀπὸ

α'. Ἐν τοπογραφικὸν σχέδιον, καὶ ὅταν τὸ ἔδαφος δὲν περιέχῃ ὀριζοντίους ἐπιφανείας, ἀπὸ δύο διατομὰς.

β'. Ἐν πρόγραμμα περὶ τοῦ οἰκοδομικοῦ ἀντικειμένου τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ συντάττεται συνεννοήται τοῦ κλάδου, εἰς τὸν λογοσiasμὸν τοῦ ὁποῖου ἐκτελεῖται ἡ οἰκοδομῆ.

γ'. Τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων μὲ ἐκθεσιν τῆς περιγραφῆς καὶ κατασκευῆς τοῦ κτιρίου· εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων, πρέπει νὰ σημειώνωνται κατὰ πρῶτον τὰ μέτρα καὶ οἱ ἀπολογισμοὶ τῶν ἐργασιῶν, ἔπειτα ἡ κατὰστασις τῶν τιμῶν καὶ τελευταῖον ἡ ἀνακεφαλαιώσις. Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων πρέπει νὰ θεμελιούται εἰς τὴν γενικῶς προσδιωρισμένην ἀνάγκην τῶν τιμῶν καὶ τῶν ἐκ τῶν τοπικῶν περιστάσεων προσεγγισμῶν τοπολογιῶν.

δ'. Τὴν κατὰ τὴν, διατομὴν, καὶ τὰς προόψεις· τὸ τοπογραφικὸν σχέδιον πρέπει νὰ γίνεταί εἰς χιλιοστημόριον κλίμακα καὶ σημεῖωσιν τοῦ ὀρίζοντος καὶ τῶν πρὸς μέρων. Πρὸς τούτους δὲ καὶ τῆς συμπεριλαμβανομένης τετραγωνικῆς ἐπιφανείας, καὶ τῆς ὡς ἔργατα ἀξίας τῆς. Τὰ σχέδια πρέπει νὰ συντάττωνται κατὰ τὰ παραδεδομένα μέτρα, δηλαδὴ τὰ μετρικά· ὡσαύτως δὲν πρέπει νὰ ἀναφέρονται εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν ἐξόδων, εἰμὲν τὰ εἰς τὸν τόπον ἐγνωσμένα μέτρα καὶ τοὺς σταθμούς, πρέπει ὅμως πάντοτε νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν αἱ ἐπιτόπισαι τιμαί.

Τὰ ἐξόδα τῶν παροικοδομημάτων πρέπει νὰ διακρίνονται ἀπὸ ἐκεῖνα τῶν κυρίων οἰκοδομῶν εἰς μεγαλητέρας οἰκοδομὰς, πρέπει νὰ περιλαμβάνωνται εἰς τοὺς οἰκοδομικοὺς ὑπολογισμοὺς ἰχνογραφίαι λεπτομερειῶν μὲ τὰς τιμὰς τῶν.

Ὁσαύτως πρέπει νὰ καταστρόνωνται ὑπολογισμοὶ ἐξόδων διὰ μεγαλητέρας ἐπισκευὰς οἰκοδομῶν, καὶ ἀνάγκης τυχούσης καὶ σχέδια διὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 37 διαληφθέντων ὑπαλλήλων ἐπισκεπτομένων προλαβόντως τὰ κτίρια (ἄρθρον 47) καὶ συνεργεία τῶν ἀνηκόντων ὑπαλλήλων τῶν πολιτικῶν κλάδων, διὰ τοὺς ὁποίους εἶναι προσδιωρισμένα τὰ κτίρια ἢ τῶν ἐνοικούντων αὐτά.

44. Ὑπερβάσεις τῆς προσδιωρισμένης διὰ τὴν οἰκοδομὴν πιστώσεως πρέπει ν' ἀποφεύγωνται ὅσον τὸ δυνατόν, ὅταν ἐκτακτοὶ καὶ ἀπρόβλεπτοι περιπτώσεις καθιστοῦν ἀναγκαίαν παρομοίαν ὑπερβάσιν, πρέπει ν' ἀποδεικνύεται ἡ ἀνάγκη αὕτη ἀνηκόντως καὶ δι' ἐγκαιροῦ διευθύνσεως λεπτομερῶν ἀναφορῶν καὶ ὑπολογισμῶν ἐξόδων, νὰ ζητῆται ἡ ἡμετέρα ἐγκρίσις, ἀνεὺ τῆς ὁποίας δὲν συγχωρεῖται νὰ γίνῃ καμμία πληρωμὴ, ἄρθρον 8 κτλ.

45. Ἐκτὸς τοῦ ἀνήκοντος διοικητικοῦ ὑπαλλήλου καὶ τοῦ ταμῖα, μένει ἰδίως ὁ ἐπιφορτισμένος τὴν οἰκοδομὴν ἀρχιτέκτων προσωπικῶς ὑπεύθυνος.

46. Ὁ ἐπιφορτισμένος τὴν οἰκοδομὴν ἀρχιτέκτων ἢ μηχαν-

ΤΜΗΜΑ ΧΙ.

Περὶ τῶν καθηγητῶν.

Ἄρθρον 98.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ διορισθῶσιν καθηγηταὶ εἰς γυμνάσιον χρεωστῶν τοῦ λοιποῦ ν' ἀποδείκνουν ὅτι ἐσπούδαζαν εἰς τὸ πανεπιστήμιον, εἰς τὴν σχολὴν τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν, καὶ νὰ καθυποβάλλωνται εἰς θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν ἐξέτασιν.

Ἄρθρον 99.

Ἡ θεωρητικὴ ἐξέτασις γίνεται εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ κράτους, ὡς καθέδραν τοῦ πανεπιστημίου, ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τούτου διοριζομένης παρὰ τῆς Γρχμ. τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Αὕτη ἐπεκτείνεται κατὰ μέρος μὲν προφορικῶς, κατὰ μέρος δὲ ἐγγράφως. Εἰς ὅλα τὰ εἰς τὴν σχολὴν τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν διδασκόμενα ἀντικείμενα, ὅσων ἡ γνῶσις ἀπαιτεῖται ἀπὸ καθηγητὴν γυμνασίου.

Ἄρθρον 100.

Κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως ταύτης δίδεται ἡ ἀπόδειξις ἐξ ὁρῶν, ἀρίστων ἢ καλῶν γνώσεων διὰ θέσιν καθηγητοῦ τοῦ γυμνασίου εἰς ἕκαστον ὑποψήφιον.

Ἡ ἀπόδειξις αὕτη προσδιορίζεται κυρίως κατὰ τὴν γνῶσιν καὶ ἰκανότητα τοῦ ὑποψηφίου εἰς τὰς ἀρχαίας γλώσσας ἢ ἰδίως εἰς τὴν μητρικὴν αὐτοῦ.

Ὁ μὴ λαβὼν τὴν σημείωσιν καλῶν τοῦλάχιστον γνώσεων θεωρεῖται ὡς μὴ ἀνηκόντως προπαρασκευασμένος, διὰ νὰ λάβῃ διδακτικὴν θέσιν εἰς γυμνάσιον.

Ἄρθρον 101.

Περὶ τῆς ἐξετάσεως καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς συντάσσεται ἐμπεριστατομένως πρωτόκολλον, ὑπογράφεται ὑφ' ὅλων τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἢ καθυποβάλλεται εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἥτις κατ' αὐτὸ ἐκδίδει τὰς περὶ ἰκανότητος ἀποδείξεις.

Ἄρθρον 102.

Μετὰ τὴν θεωρητικὴν ἐξέτασιν θέλει προετοιμαζεσθαι ὁ ὑποψήφιος διὰ διετοῦς πράξεως εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα εἰς ἄλλην ἐξέτασιν πρακτικὴν.

Ὡς πρᾶξις θέλει θεωρεῖσθαι ἡ ἄσκησις αὐτοῦ εἰς τὸ διδάσκειν τὰ ἐν τοῖς γυμνασίοις παραδιδόμενα, εἴτε ὡς βοηθοῦ εἰς γυμνάσιον, εἴτε ὡς διδασκάλου εἰς ἰδιωτικὸν ἐκπαιδευτικὸν κατὰστημα, εἴτε καὶ μόνον ὡς ἰδιωτικοῦ διδασκάλου.

Ἄρθρον 103.

Ἡ πρακτικὴ ἐξέτασις θέλει γίνεσθαι ἐτησίως εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Κράτους προφορικῶς ἢ ἐγγράφως, ἐνώπιον ἐπιτροπῆς διωρισμένης ἀπὸ τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Ἄρθρ. 104.

Εἰς τὴν πρακτικὴν ἐξέτασιν ἀπαιτεῖται πρὸ πάντων, ὥστε ὁ ὑποψήφιος νὰ παραδίδῃ τοὺς κλασικοὺς συγγραφὰς ἢ τὸ μαθηματικὸν μάθημα ἀκριβῶς καὶ καταλλήλως, καὶ νὰ δύναται νὰ ἀναπτύσῃ καὶ νὰ ἐκθέτῃ τὰς ἰδέας του μὲ σειρὰν καὶ σαφήνειαν, νὰ ἀπαγγέλλῃ καὶ νὰ προσφέρεται μετ' ἐμβριθείας καὶ ζωηρότητος, καὶ νὰ ἔχῃ φράσιν καθάραν, ἀκριβῆ καὶ εὐκόλον καὶ καλὴν προφορὰν εἰς τὴν μητρικὴν τοῦ γλώσσαν.

Ἄρθρον 105.

Αἱ ἀποδείξεις περὶ τῶν ἐξετάσεων τούτων ὡς καὶ περὶ τῶν θεωρητικῶν ἐξετάσεων, περὶ ὧν προκηρύσσεται τὸ ἄρθρ. 31.

Ἄρθρον 106.

Ὁ διορισμὸς ὅλων τῶν καθηγητῶν τοῦ γυμνασίου γίνεται διὰ Βασ. ἀποφάσεως, οὐδεὶς δὲ προτείνεται, ἂν ὑπάρχουν περὶ τῆς ἠθικότητος ἢ θρησκευτικότητος αὐτοῦ ἀμφιβολίαι.

Ἄρθρον 107.

Οἱ μισθοὶ τῶν καθηγητῶν εἶναι: 200 δραχμ. κατὰ μῆνα.

Ἐφαρμόζονται δὲ καὶ ἐνταῦθα οἱ αὐτοὶ εἰς τὸ ἄρθρ. 41 παραινόμενοι ὁρισμοὶ περὶ τῶν διδασκάλων τῶν ἑλλην. σχολείων, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ μισθὸς ἐνὸς καθηγητοῦ γυμνασίου δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 300 δραχμὰς. Ὁ γυμνασιάρχης λαμβάνει καὶ ἐπιμίσθιον 50 δραχμῶν αὐξανόμενον ἐπίσης κατὰ ἓν δέκατον χωρὶς ὅμως νὰ ὑπερβῇ τὰς 100 δραχμὰς.

ΤΜΗΜΑ ΧΙΙ.

Περὶ εὐταξίας ἢ πειθαρχίας.

Ἄρθρον 108.

Περὶ ἐφορειῶν καὶ τῆς πειθαρχίας εἰς τὰ γυμνάσια ἰσχύουν τὰ περὶ ἑλληνικῶν σχολείων ῥηθέντα, ἢ ἐπομένως ἐφαρμόζονται καὶ ἐνταῦθα πληρέστερα τὰ ἄρθρα 42 μέχρι 49.

Ἄρθρον 109.

Ὁ γυμνασιάρχης συνεννοούμενος μετὰ τῶν λοιπῶν καθηγητῶν θέλει συντάττει κανονισμοὺς ἀναλόγως μὲ τὰς ἀνάγκας τῶν μαθητῶν, καὶ τὰς σχέσεις τοῦ τόπου ἢ τοῦ καταστήματος ὑποχρεούσας δὲ τοὺς μαθητὰς εἰς τήρησιν τακτικοῦ τρόπου ζωῆς, καὶ θέλει τοὺς ἐφαρμόζει λαβὼν τὴν ἐγκρίσιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας.

Ἄρθρον 110.

Δυσχερεῖς περιστάσεις καὶ ἀντικείμενα σπουδαίως εἰς Χ. διατάξεις περὶ κανονισμοῦ διδασκτικῶν μεθόδων, θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς τὸ συνέδριον τῶν καθηγητῶν, τοὺς ὁποίους ἔχει τὸ δικίωμα νὰ συγκαλῇ πρὸς τοῦτο ὁ γυμνασιάρχης· ὁ τὰς ἐπὶ κρίνει ἀναγκαζίον δύναται ὁ αὐτὸς νὰ προσκαλῇ εἰς τὰς συνελεύσεις ταύτας καὶ τὴν ἐφορείαν.

ΧΙΙΙ.

Περὶ ἐπισκέψεων.

Ἄρθρον 29.

Καὶ τὰ γυμνάσια θέλουν ἐπισκέπτεσθαι κατ' ἔτος ἐπιτροπὴ ἐκλεγομένη ἀπὸ τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μετὰ τῶν καθηγητῶν τῆς σχολῆς τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν. Περὶ αὐτῶν ἰσχύουν οἱ ὁρισμοὶ τῶν ἄρθρ. 60, 61 καὶ 62 ὡς πρὸς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα.

Ἄρθρον 112.

Χρὶς τοῦ ἀνήκοντος διοικητοῦ εἶναι νὰ ἐπαγρυπνῇ ἐπὶ τοῦ γυμνασίου κατὰ τὰ ὑπάρχοντα διατάγματα.

Ἄρθρον 113.

Ὁ αὐτὸς χρεωστῇ μετὰ τὸ τέλος ἐκάστου σχολιακοῦ ἔτους νὰ δέχεται τὰς ἀναφορὰς τοῦ γυμνασιάρχου καὶ τῆς ἐφορείας περὶ τῆς καταστάσεως καὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ καταστήματος κατὰ τὸ ἄρθρ. 32 καὶ 35 καὶ νὰ πέμπῃ αὐτὰς συνωδευμένας μὲ ἐκθεσιν καὶ προτάσεις ἀπὸ μέρος τοῦ πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας.

ΤΜΗΜΑ ΧΙΥ.

Περὶ τῶν ἰδιωτικῶν διδασκτικῶν καταστημάτων.

Ἄρθρον 114.

Ἰδιαιτέραν διδασκαλίαν σκοπὸν ἔχουσαν νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν δημοσίαν τῶν ἑλληνικῶν σχολείων, καὶ τῶν γυμνασίων καὶ ὅχι ἀπλῶς νὰ βοηθῇ τὰ δημόσια ταῦτα καταστήματα δὲν δύναται νὰ ἀναλάβῃ οὐδεὶς ἀνευ ἀδείας τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας ἐκτὸς τῶν δημοσίων διδασκάλων εἰς τὰ ἄνω ῥηθέντα καταστήματα τῶν βοηθῶν αὐτῶν καὶ τῶν ὑποψηφίων, ὅσοι ἔχουν τὴν ἀδειαν ν' ἀσκῶνται πρακτικῶς.

Ἄρθρον 115.

Ὅπου ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐσύτησε ἑλληνικὸν σχολεῖον, δύναται δῆμοι ἢ ἰδιῶται νὰ συστήσωσι τοιοῦτον, ἢ καὶ τάξεις τινὰς γυμνασίου ἐξ ἰδίων ἀναλωμάτων.

καὶ ὑπὸ τὸν αὐξῶντα ἀριθμὸν, γράφεται τὸ ὄνομα καὶ παρὼνο-
μα ἐκεῖνου, ἢ ἐκεῖνων τοὺς ὁποίους ἀφορᾷ ἡ πιστοποιήσις· τὸ
περιθώριον πρέπει νὰ ᾔηται εὐρύχωρον, ὥστε νὰ ἡμπορῶν νὰ
προσθέτωνται σημειώσεις.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὰς ληξιαρχικὰς πιστοποιήσεις σημειοῦται τὸ ἔτος, ἡ ἡ-
μέρα καὶ ὥρα τῆς συντάξεώς των, τὸ ὄνομα καὶ παρὼνομα, ἡ
ἡλικία, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ κατοικία ὧν τῶν ἐν αὐτοῖς ἀνα-
φερομένων.

Ἄρθρον 6.

Δὲν δύνανται οἱ ληξίαρχοι νὰ καταχωρίζωσιν εἰς τὰς παρ'
αὐτῶν συντασσομένας πιστοποιήσεις, οὔτε λόγῳ σημειώσεως,
οὔτε καθ' ὅποιονδήποτε ἄλλον τρόπον, ἄλλο τι παρὰ τὰς δηλο-
ποιήσεις, τὰς ὁποίας χρεωστοῦν νὰ κάμνουν οἱ ἐμφανιζόμενοι.

Ἄρθρον 7.

Καθ' ἣν περίπτωσιν τὰ μέρη δὲν υποχρεοῦνται ἀπὸ τὸν
παρόντα νόμον νὰ ἐμφανισθῶσιν αὐτοπροσώπως, δύνανται νὰ
ἀντιπροσωπευθῶσι δι' ἐπιτρόπου φέροντος εἰδικὸν καὶ ἐπίσημον
αὐτῶν ἐπιτροπικόν, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ συναρθῇ εἰς τὴν πι-
στοποίησιν, ἀπὸ ὑπογραφῆς παρὰ τοῦ ληξίαρχου καὶ τοῦ παρο-
σιζήσαντος αὐτό, ἂν ὁ παροσιζήσων τὸ ἐπιτροπικόν δὲν ἤξέρῃ,
ἢ δὲν ἡμπορῇ νὰ γράψῃ, γίνεται μνεία τούτου,

Ἄρθρον 8.

Οἱ μάρτυρες τῶν ληξιαρχικῶν πιστοποιήσεων ὀφείλουν νὰ
ᾔηται ἄρρενες, ἐνήλικες, συγγενεῖς ἢ μὴ, καὶ νὰ ἐκλέγωνται παρὰ
τῶν μερῶν.

Ἄρθρον 9.

Ὁ ληξίαρχος ἀναγινώσκει τὰς πιστοποιήσεις εἰς τοὺς ἐμφανι-
ζομένους, ἢ εἰς τοὺς ἐπιτρόπους των, παρόντων τῶν μαρτύρων.

Ἄρθρον 10.

Αἱ πιστοποιήσεις ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν ληξίαρχον, ἀπὸ τοῦ
ἐμφανιζομένου, καὶ ἀπὸ τοῦ μάρτυρα, ἢ γίνεται μνεία τῆς
αἰτίας, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν ὑπέγραψαν οἱ ἐμφανιζόμενοι καὶ οἱ
μάρτυρες.

Ἄρθρον 11.

Ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν σημειώνει εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ
τέλος ἐκάστου βιβλίου τὸν ἀριθμὸν τῶν σελίδων, καὶ τὸ ὑπο-
γράφει καθ' ἕκαστον φύλλον. Κατ' ἔτος οἱ παρὰ τοῖς πρωτοδί-
καις εἰσαγγελεῖς τὰ διευθύνουν εἰς τοὺς δημάρχους διὰ νὰ κα-
ταχωρίζουν τὰς ληξιαρχικὰς πιστοποιήσεις.

Ἄν τὰ βιβλία γραφῶνται ὁλόκληρα πρὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους,
ὁ ἐφημέριος ὀφείλει νὰ ζητήσῃ ἄλλα συμπληρωτικά, τὰ ὁποῖα
τὸν στέλλονται ἀριθμημένα, καὶ ὑπογεγραμμένα παρὰ τοῦ προέ-
δρου τῶν πρωτοδικῶν ὡς ἀνωτέρω.

Ἄρθρον 12.

Αἱ πιστοποιήσεις γράφονται εἰς τὰ βιβλία κατὰ συνέχειαν,
καὶ χωρὶς ν' ἀφίνηται κενὸς τόπος.

Τὰ σβύσματα καὶ αἱ πραραπομπαὶ ὑπογράφονται, ὡ, καὶ ἡ
πιστοποίησις αὐτή.

Αἱ συγχοπαὶ δὲν συγχωροῦνται, αἱ δὲ χρονολογίαι γράφονται
ὁλόγραφοι.

Ἄρθρον 13.

Εἰς τὸ τέλος παντὸς ἔτους ὁ δήμαρχος κλείει τὰ βιβλία
καὶ ἐνὸς τοῦ ἐπομένου μηνὸς ἐν τῶν διπλῶν τούτων παρακα-
τατίθεται εἰς τ' ἀρχεῖα τοῦ δημαρχείου· τὸ ἄλλο παραδίδεται
εἰς τὸ πρωτοδικεῖον, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ὑπάγεται
ὁ δήμαρχος.

Μετὰ τὸ δεῦτερον διπλὸν ἀναποτίθενται καὶ τὰ ἐπιτροπικά
καὶ ὅσα ἄλλα ἐγγραφα συνάπτονται εἰς ἕκαστον ληξιαρχικὸν
βιβλίον, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ᾔηται ὑπογεγραμμένα ἀπὸ τὸν
παροσιζήσαντα καὶ τὸν ληξίαρχον.

Ἄρθρον 14.

Οἱ παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελεῖς ὀφείλουν νὰ ἐξακρι-
βώνουν τὴν κατάστασιν τῶν βιβλίων, ὅταν ἀποθέτουνται εἰς τὸ
γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου, καὶ νὰ συντάσσουν ἐκθεσιν τῆς ἐξε-
τάσεώς των, καὶ ἂν ἀνακαλύψωσιν εἰς αὐτὰ παραβάσεις, ἢ
πταίσματα τῶν ληξίαρχων, νὰ ἐξαίτωνται τὴν νόμιμον τιμω-
ρίαν των.

Ἄρθρον 15.

Ἡ ἐξακρίβωσις αὕτη δὲν δίδει οὐδ' εἰς τὸν εἰσαγγελέα, οὔτε
εἰς τὸ δικαστήριον τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ κάμουν αὐτεπαγγέλτως
κάμμίαν μεταβολὴν εἰς τὰ βιβλία· εἰς πᾶσιν περίπτωσιν καὶ
δι' ὅποιανδήποτε διόρθωσιν προαπαιτεῖται ἡ αἴτησις ἐνὸς τῶν
ἐχόντων συμφέρον μερῶν, καὶ εἰς τὴν δίκην κάλεσις ὧν.

Ἄρθρον 16.

Ἐἵαστος δύναται νὰ λάβῃ ἀπὸ τοὺς φύλακας τῶν ληξιαρχι-
κῶν βιβλίων ἀντίγραφα τῶν πιστοποιήσεων, τὰ ὁποῖα γενόμενα
ἀπράλλακτα μετὰ τὸ πρωτότυπον, καὶ ἐπικυροῦμενα ἀπὸ τὸν
πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν, φέρουν πλήρη πίστιν, ἂν δὲν κατη-
γορηθῶν ὡς πλαστὰ ἢ νενοθευμένα.

Ἄρθρον 17.

Ὅσας εἰς τὸ περιθώριον ληξιαρχικοῦ τινοῦ ἐγγράφου κατα-
χωρισμένου ἤδη εἰς τὸ βιβλίον, ἀπαιτεῖται νὰ σημειωθῇ ἄλλο
ὁμοίου εἶδους ἐγγραφοῦ, ἢ σημειώσις αὕτη γίνεται κατ' αἴτησιν
τῶν μερῶν, παρὰ μὲν τοῦ ληξίαρχου ἐπὶ τοῦ ἤδη ἐν χρήσει ἢ
τοῦ ἐν τῷ δημαρχεῖῳ παρακατατεθειμένου βιβλίου, παρὰ δὲ
τοῦ γραμματέως τῶν πρωτοδικῶν ἐπὶ τῶν ἐν τῷ δικαστικῷ
γραφεῖῳ παρακατατεθέντων. Πρὸς τὸ τέλος τοῦτο ὁ ληξίαρχος
χρεωστὴς νὰ εἰδοποιήσῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὸν παρὰ τῷ εἰρη-
γενεῖ δικαστικῷ εἰσαγγελέα, ὅστις φροντίζει νὰ γενῇ ἡ σημει-
ώσις ἀκριβοῦς ὁμοία καὶ εἰς τὰ δύο βιβλία.

Ἄρθρον 18.

Πᾶς φύλαξ ληξιαρχικῶν βιβλίων εἶναι πολιτικῶς ὑπεύθυνος
διὰ τὰς ἐπιγενομένας τυχόν παραφθοράς, ἐπιφυλαττομένου τοῦ
δικαιώματος τῆς κατὰ τῶν αὐτουργῶν τῶν παραφθορῶν ἀνα-
γωγῆς.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ τῶν πιστοποιήσεων τῶν γεννήσεων.

Ἄρθρον 19.

Ὅσας γεννηθῇ παιδίον, ὁ πατὴρ ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ ἡ μητὴρ,
ἢ ὁποιοσδήποτε ἄλλος παρευρεθῇ εἰς τὴν γέννησιν, ὀφείλει νὰ
τὴν φανερῶσιν εἰς τὸν δήμαρχον ἐντὸς πέντε ἡμερῶν.

Ἄν ἡ μήτηρ γεννήσῃ εἰς ξένην οἰκίαν, ὁ οἰκοδεσπότης ὀφείλει
νὰ κάμῃ τὴν φανέρωσιν πρὸς τὸν ληξίαρχον.

Ἄρθρον 20.

Ὁ ληξίαρχος εἰς τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ἐπιδεικνύεται πάντοτε
τὸ νεογέννητον τέκνον, ὀφείλει νὰ συντάττῃ ἀμέσως τὴν γνω-
στοποίησιν τῆς γεννήσεώς του, παρόντων δύο μαρτύρων.

Ἄρθρον 21.

Εἰς τὴν πιστοποίησιν σημειοῦται τὸ ἔτος, ὁ μῆν, ἡ ἡμέρα,
ἡ ὥρα καὶ ὁ τόπος τῆς γεννήσεως, τὸ γένος τοῦ παιδιοῦ, καὶ τὸ
ὄνομα του, ἂν ἔχῃ ἤδη, τὸ ὄνομα καὶ παρὼνομα, τὸ ἐπάγγελ-
μα καὶ ἡ κατοικία τοῦ πατρὸς, τῆς μητρὸς καὶ τῶν μαρτύρων.

Ἄν τὸ παιδίον δὲν εἴχῃ ἀκόμη ὄνομα, καθ' ὃν καιρὸν συνε-
τάχθη ἡ πιστοποίησις, προστίθεται τοῦτο μετὰ τὴν βάπτισιν
του παρὰ τοῦ ληξίαρχου εἰς τὸ περιθώριον τοῦ βιβλίου, ἐπὶ τῇ
δηλοποιήσει τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ ἐφημερίου τοῦ τελέσαντος τὴν
βάπτισιν.

Ἄρθρον 22.

Ὅποιος εὔρη νεογέννητον παιδίον, ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν φα-
νέρωσιν του εἰς τὸν ληξίαρχον τοῦ μέρους ὅπου τοῦτο εὑρέθη,
ὁ δὲ ληξίαρχος λαμβάνει πρόνοιαν διὰ τὸ τέκνον, συντάσσει

5) Τὰ ἐξόδα τῆς σχολῆς ταύτης περῶνται μέχρι δευτέρας διαταγῆς εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ ἐσωτερικοῦ εἰς τὴν θέσιν τῶν ἐξόδων διὰ τὴν βιομηχανίαν.

6) Διὰ τὴν ἀνωτέραν διδασκαλίαν τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, θέλουν δώσει τὴν ἀναγκαίαν εὐκαιρίαν τό, τε στρατιωτικὸν σχολεῖον καὶ τὸ συστηθῆσόν· Πανεπιστήμιον, μάλιστα δὲ θέλει παραδοθῇ διὰ τὰς ἀνωτέρας τάξεις τοῦ στρατιωτικοῦ σχολείου σειρὰ μαθημάτων τῆς πολιτικῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Οἱ δὲ μαθηταὶ οἵτινες ἐπιθυμοῦν, νὰ ἀφιερωθῶσιν εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν, θέλουν δοθῇ ὡς ἐπιστάται τῆς ἐκτελέσεως, πλησίον εἰς τοὺς μηχανικοὺς τῶν νομῶν, καὶ θέλουν μεταχειρίζεσθαι κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δημοσίων οἰκοδομῶν, διὰ νὰ ἀποκτήσωσιν τὰς πρακτικὰς γνώσεις.

7) Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμβρ. 1836 (12 Ἰανουαρ. 1837).

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ. Γ. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 83.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 31 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐμποδισμοῦ τῆς μεταδόσεως τῶν μολυσματικῶν (κοληρικών) κήρων.

ΘΘΩΝ.

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ νὰ ἐμποδισθῇ εἰς τὸ Ἡμέτερον Κράτος ἡ μετάδοσις τῶν μολυσματικῶν κήρων, ἀπεφασίσαμεν ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ἱατροσυνεδρίου, καὶ διατάττομεν τοὺς ἀκολούθους ἀστυνομικοὺς κανονισμούς.

Α. Μολυσματικὴ λοιμικὴ ἢ τύφος.

§ 1. Ἐάν κατὰ δυστυχίαν φανερωθῇ πούποτε τῆς ἐπικρατείας ἡ μολυσματικὴ λοιμικὴ νόσος ἢ ὁ τύφος, ἡ ἀστυνομία παραλαβοῦσα καὶ ἱατροὺς εἰς βοήθειαν, πρέπει νὰ φροντίσῃ σπουδαίως περὶ τῆς ἀποστέσεως τῶν ταύτην προξενούντων αἰτιῶν, χωρίζουσα μὲν συγχρόνως τοὺς ὑγιεῖς ἀπὸ τοὺς ἀρρώστους, συνιστώσα δὲ νοσοκομεῖον ἰδιαίτερον, διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τῆς νόσου τὴν μετάδοσιν.

§ 2. Μεγάλην μάλιστα ἀπαιτεῖ ἐπιμέλειαν ἡ καθαριότης καὶ ἡ ἀναγκαία ἀλλαγὴ τοῦ ἀέρος· ὅθεν χάριν τούτου πρέπει νὰ ἀποφεύγῃ τὸ νὰ συνοικῶσι πολλοὶ ἄνθρωποι εἰς στενόχωρα μέρη. Ὅλα δὲ τὰ πράγματα καὶ αἱ κατοικίαι τῶν ἀρρώστων καὶ ἀποθανόντων ἀερίζονται καὶ καθαρίζονται με θυμιάματα καὶ πλυσίματα χλωρικά· εἰς κακοθήεις ὁμῶς λοιμικὰς τὰ πρῶτα πρέπει νὰ ἀφανίζονται διὰ τοῦ πυρός.

§ 3. Τὰ διαβαίνοντα στρατεύματα, ἐάν ἔχωσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν πάσχοντες λοιμικὴν, ὀφείλουσι νὰ ἀποφεύγῃ πᾶσαν ἐπιμιξίαν με τὰς ὑγιεῖς χώρας, ἀκολουθοῦντα ἰδιαίτεραν τινὰ ὁδόν, ἥτις ἐγγίζει ὅσον τὸ δυνατόν ὀλίγα χωρία, καὶ κατασκηνούμενα πάντοτε ἐξω τούτων.

Μετὰ δὲ τῶν στρατευμάτων τὴν ἀναχώρησιν ἀερίζονται ἀκριβῶς καὶ καθαίρονται ὅχι μόνον ὅσα κατώκησαν καταλύματα, ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ ἄλλα πράγματα, ὅσα μετεχειρίσθησαν.

Β. Πανώλη.

§ 4. Ἀφότου ἡ Ἑλλὰς ἀπέκτησε τὴν ἐλευθερίαν τῆς, καὶ περιεφράχθη μετὰ τὰ ἀναγκαῖα ὑγειονομικὰ καταστήματα, ἐξέλειψε καὶ θέλει ἐκλείψῃ μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὸ κακὸν τῆς πανώλης διὰ τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τῶν ὑγειονομικῶν κανονισμῶν. Ἀλλ' ἐάν κατὰ δυστυχίαν καὶ διὰ τὴν παράβασιν τῶν ὑπαρχόντων λοιμοκαθαρτηριακῶν νόμων καὶ διοργανισμῶν φανερωθῇ ἡ ὑποπτευθῇ εἰς ὅποιανδήποτε χώραν τῆς ἐπικρατείας πανώλης νόσος, ἕκαστος κατ' ἰδίαν, ἀλλὰ πρὸ πάντων ὁ ἱατρός ἢ χειρουργὸς ὀφείλει ν' ἀναγγεῖλῃ τοῦ ο παρ-εὐθὺς εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Πρέπει δὲ μάλιστα καὶ οἱ νεκροσκοποὶ καθ' ὅσα ἔλαβον παραγγέλματα νὰ προσέχωσι πάντοτε εἰς τοῦτο.

§ 5. Πᾶσα ἀρχὴ εἰς τὴν ὁποῖαν μνηυθῇ τοιοῦτον συμβεβηκὸς, ἔχει χρέος ὅχι μόνον εἰς τὰς ἀνωτέρας περὶ τούτου ν' ἀναφέρῃ, ἀλλὰ καὶ τὰς πρὸς ἐμποδισμόν τῆς μεταδόσεως τοῦ κακοῦ διατάξεις νὰ ὑποστηρίξῃ καὶ νὰ ἐνεργῇ ὅσον τάχιστα.

§ 6. Πρὶν ὅμως ἀποφασίσῃ αὐστηροὺς προφυλάξεως τρόπους ἐπιτάσσεται ἡ ἀρχὴ νὰ βεβαιωθῇ πρῶτον δ' ἀκριβοῦς ἐξετάσεως δοκίμων καὶ γνώσιν ἐχόντων τοῦ πράγματος ἀνδρῶν, περὶ τῆς ἀληθοῦς ὑπάρξεως τῆς νόσου, διὰ νὰ μὴν διασπείρῃ ματαίως φόβον καὶ τρόμον εἰς τοὺς κατοίκους, ἐρμηνεύσῃ δὲ δυσπιστίαν εἰς τοὺς ζῆλους ἐνεργοῦσα ἀκριβῶς.

§ 7. Τὸ πρῶτον (κυριώτατον) προφυλακτικὸν διὰ τὴν μεγάλην μεταδοσιμότητα τῆς πανώλης ὑπάρχει ὁ ἀποκλεισμὸς ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ὅσοι περιέπεσον εἰς τὴν νόσον ταύτην, πρὸς δὲ καὶ ἐκείνων, ὅσοι ἢ ἀμέσως μετὰ τούτων, ἢ μετὰ τῶν περὶ αὐτοὺς πραγμάτων ἐκοινώνησαν, συμπεριλαμβανομένων ἐνταῦθα καὶ αὐτῶν τῶν ἀπλῶς ὑποπτῶν· ὅθεν πολλάκις ἐπικεῖται χρεὶα ν' ἀποκλεισθῶσι, βαλλόμενα ὑπὸ λοιμοκαθάρσιν, οἰκίαι, δρόμοι, χωρία καὶ πόλεις, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐπαρχίαι καὶ νῆσοι ὁλόκληροι.

§ 8. Πρὸς ἐκτέλεσιν δὲ τούτου τοῦ ἀποκλεισμοῦ διορίζονται χωροφύλακες, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτων φύλακες ἄλλοι ἐξ αὐτῶν τῶν κατοίκων, ἢ στρατιῶται καὶ ἐμποδίζεται διὰ τῆς βίας ἢ ἄνευ ἰδιαίτερας ἀδείας ἐξόδος.

§ 9. Ἐάν δὲ τύχωσιν, εἰς μόνον ἢ ὀλίγοι τινὲς οἱ ἀπὸ πανώλην ἀσθενούντες καὶ ὑποπτευόμενοι, τότε ἀρκεῖ ν' ἀποκλεισθῶσιν αὐτοὶ μόνον ἐντὸς τῆς οἰκίας· ἀλλὰ συγχρόνως ὑποβάλλεται εἰς λοιμοκαθάρσιν ὅλη ἡ ἐπαρχία καὶ περικυκλοῦται μετ' ἀποκλειστικὴν φυλάκων σειρὰν, ἵσάκις μάλιστα ὑπάρχει ὑποψία, ὅτι συνεκοινώνησε μετ' ἄλλων.

§ 10. Ἐνεκα τούτου κρίνεται ἀρμόδιον νὰ διαιρεθῶσι μὲν εὐθὺς αἱ μέγισται χωραὶ καὶ ἐπαρχίαι, νὰ ἀποκλεισθῶσι δὲ κατ' ἰδίαν ὅλα τὰ μέρη, εἰς ἕκαστον τῶν ὁποίων διορίζεται εἰς ἱατρός καὶ ὑγειονόμος.

§ 11. Ὅταν συμβῇ πανώλης εἰς παραθαλάσσιον ἢ πλησίον πλωίμου ποταμοῦ κείμενον τόπον, ἀνάγκη πᾶσα νὰ διακοπῇ ἀμέσως ἡ τοιαύτη κοινωνία καὶ νὰ μὴν ἴφειθῃ πλέον κανὲν πλοῖον ἐκτὸς μόνον ἂν διευθύνεται εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον.

§ 12. Χορηγῶνται δὲ ὅλα τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα εἰς ὅλους τοὺς κατ' οἶκον ἢ κατ' ἐνορίαν ἀποκλεισμένους ἀπὸ ἰδίας ἐπὶ τούτῳ διωρισμένους ὑπηρέτας.

§ 13. Εἰς τοιαύτας χώρας ἀποκλείονται μὲν εἰς τὰς ἰδίας αὐτῶν οἰκίας οἱ ἄνθρωποι μὴ ἐξερχόμενοι ἄνευ ἰδιαίτερας ἀδείας, ἀπχωροῦνται δὲ αἱ κοιναὶ συνδιατριβαὶ εἰς τὰς ἐκκλησίας, τὰ ξενοδοχεῖα, τὰ λουτρά καὶ τὰ εὐθυμίας καταστήματα καθὼς καὶ αὐταὶ αἱ συνλεύσεις (συρροή) εἰς τοὺς δρόμους καὶ τὰς ἀγορὰς, φονεύοντι ὅλα τὰ τῇ δεκακτίσῃ περιεφερόμενα ζῶα, καὶ ἱα-

πων ἀρίνει ἀναλλοίωτον τὴν διὰ Διατάγματος προσδιορισθεῖσαν συμμετοχὴν τῶν νομαρχῶν εἰς τὴν οἰκονομικὴν διοίκησιν.

Ἄρθρον 5.

Οἱ οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι πρέπει νὰ ἔχωσι τὰς ἀναγκαῖας διὰ τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν ιδιότητος, χρηστότητα ἡθῶν καὶ Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας, χαρακτῆρος, καὶ ἀκριβεῖς γνώσεις τοῦ τόπου· ὁ μισθὸς τῶν προσδιορίζεται εἰς διακοσίας ὀγδοήκοντα δραχμὰς κατὰ μῆνα, ἀλλ' ἐξ αὐτοῦ θέλουν ἀπαντᾶσθαι ἀνεξαίρετως ὅλα τὰ ἐξόδα τὰ γραφικὰ καὶ τῆς περιουσίας, καθὼς καὶ αἱ πληρωμαὶ διὰ τὸ ἀναγκαῖον προσωπικὸν τοῦ γραφείου.

Ἄρθρον 6.

Οἱ οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι προσδιορίζονται εἴκοσι πέντε τὸν ἀριθμὸν· ἡ δὲ περιφέρεια τῆς δικαιοδοσίας τῶν φαίνεται εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα. Τὴν ἐδραν τῶν οὐφείλουν νὰ ἔχουν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας· ἐὰν ὅμως ἡ δικαιοδοσία τινὸς περιέχει πολλὰς ἐπαρχίας, καὶ μεταξὺ αὐτῶν εὐρίσκεται ἡ πρωτεύουσα τοῦ Νομοῦ, τότε θέλουν ἐδρεύει εἰς ταύτην, εἰ δὲ μὴ, εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐκείνης τῆς ἐπαρχίας, ἥτις θέλει προσδιορισθῇ καὶ δημοσιευθῇ δι' ἰδιαιτέρας ἀποφάσεως.

Ὁ Ἡμέτερος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δρόσος Μανσόλας παραγγέλλεται νὰ προσυπογράψῃ, καὶ τὸ Ἡμέτερον ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 (31) Μαρτίου 1836.

Ο Θ Ω Ν

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς
Ἐπικρατείας.

ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν

Ὁ τὴν ἐπιμέλειαν τῆς διευθύνσεως τῶν
Οἰκονομικῶν ἐπιφορτισμένος
Γ. ΔΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 12. (Παρελείφθη.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 13.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 13 Ἀπριλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως βιβλιοπωλείου ἐν τῇ Β. Τυπογραφίᾳ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως Ἡμετέρου Ἰπουργεῖου, ἀπεφασίσαν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρον 1.

Διὰ νὰ εἰσαχθῇ τρόπος ὁμοιόμορφος εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ λαοῦ, καὶ νὰ εὐρίσκη ὁ καθεὶς βιβλία στοιχειώδη καλὰ, καὶ παραδείγματα τῆς καλλιγραφίας καὶ ἱερογραφίας πρόχειρα πάντοτε, εἰς τιμὰς μετρίας, καὶ εἰς τὰς πραγματικὰς χρεῖας ὠφέλιμα, διορίζομεν νὰ συστηθῇ βιβλιοπωλεῖον, καὶ νὰ εὐρίσκηται εἰς ἄμεσον ἔνωσην μετὰ τὴν Βασιλικὴν Τυπογραφίαν καὶ Λιθογραφίαν.

Ἄρθρον 2.

Ὅποια δὲ βιβλία καὶ παραδείγματα πρέπει νὰ ἐκδίδωνται ἀπὸ τὴν Β. Τυπογραφίαν καὶ νὰ πωλῶνται, περὶ τούτου θέλομεν διατάττει ρητῶς, ἀκούοντες τὴν πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας, καὶ τὴν γνώμην ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς, διοριζομένης ἐκάστην φορὰν παρ' ἡμῶν. Ἀλλ' ἐνταῦθα πρέπει νὰ φυλαχθῇ ὡς ἀξίωμα, ὅτι πρέπει ὅλα τὰ διδασκαλεῖα τοῦ Κράτους, καὶ ἐξαίρετως τὰ Ἑλληνικὰ καὶ κοινὰ σχολεῖα, συμφώνως μετὰ τὸν σκοπὸν τοῦ παρόντος Διατάγματος, νὰ προβλέπωνται ἀδιακόπως κατὰ τὴν ἀληθῆ ἀνάγκην τῶν μετὰ τοιαῦτα βιβλία καὶ παραδείγματα, τὰ ὁποῖα νὰ μὴν ἐμπεριέχουν διδασκαλίας καὶ γνώμας ἐπιβλαβεῖς ἢ εἰς τὴν θρησκείαν ἢ εἰς τὴν πολιτείαν, ἢ εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν τοῦ ἀνθρώπου ἀνάπτυξιν καὶ ἐκπαίδευσιν, καὶ ὄντα χρήσιμα εἰς τὸν σκοπὸν μιᾶς φρονίμου παιδαγωγίας, νὰ συντείνον εἰς τὰς κοινὰς καὶ ἀναποφεύκτους διὰ τὸ ἐξῆς χρεῖας τῆς Ἑλλάδος, καὶ νὰ ἐπιταχύνωσι τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ λαοῦ δι' ἐνὸς λεκτικοῦ καθαροῦ καὶ καλλωπισμένου. Σιμὰ τούτων εἰς τὸν σκοπὸν ὅλην τὴν ἀκρίβειαν τῆς τέχνης, καὶ εὐθηνότερα, παρ' ὅ,τι πωλοῦνται εἰς τὰ ἰδιωτικὰ βιβλιοπωλεῖα.

Ἄρθρον 3.

Ἄρα τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦτο συστηθῇ, ὅλα τὰ διδασκαλεῖα τοῦ Κράτους χρεωστοῦν νὰ μεταχειρίζωνται εἰς τὴν παράδοσιν τῶν μαθημάτων ἐκεῖνα τὰ βιβλία καὶ παραδείγματα, ὅσα ἐκδίδονται παρ' αὐτοῦ. Ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ἀνοίγει τὸ κατάστημα τοῦτο, καὶ τὰ βιβλία καὶ τὰ παραδείγματα, ὅσα θέλει ἐκδίδει, ὁμοίως καὶ αἱ τιμαὶ αὐτῶν, θέλει δημοσιεύονται πάντοτε διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς τῶν Ἀγγελιῶν.

Ἄρθρον 4.

Εἰς ἀσφάλην ἐκτελέσειν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 ὀριζομένων, θέλουν σφραγίσθαι τὰ ἐκ τοῦ βιβλιοπωλείου τούτου ἐξερχόμενα βιβλία καὶ παραδείγματα μετὰ σφραγίδα φερούσαν τὰ Βασιλικά τῆς Ἑλλάδος παράσημα, ὡς φέονται ἐπὶ τῶν ἀρχαίων Νομισμάτων, καὶ κυκλῶθεν τὴν ἐπιγραφὴν· «Βιβλιοπωλεῖον Ἑλληνικὸν τῆς Β. Τυπογραφίας.» Περιπλέον θέλει τυπώνεσθαι ἐπ' αὐτῶν καὶ ἡ ἐγκριθεῖσα τιμὴ τῶν ὀλόγραφος.

Ἄρθρον 5.

Διὰ νὰ εἰμποροῦν δὲ νὰ λαμβάνωσι καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας τὰ βιβλία καὶ παραδείγματα χωρὶς δυσκολίαν ἀπὸ τὸ ρηθὲν βιβλιοπωλεῖον, θέλουν ἐνωθῇ μετὰ τὰ κατὰ Νομοὺς καὶ Ἐπαρχίας ταμεῖα εἰδικὰ βιβλιοπωλεῖα· κατ' αὐτὸ τὸ μέτρον θέλει πέμπονται τὰ βιβλία καὶ παραδείγματα ἀπὸ τὸ γενικὸν τοῦτο βιβλιοπωλεῖον εἰς τὰ εἰδικὰ· τὰ δὲ ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν συναζόμενα χρήματα θέλουν ἐμβαίνει ἀπαρallάκτως, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ πρόσοδοι τοῦ Κράτους, εἰς τὸ Γενικὸν ταμεῖον, παρὰ τοῦ ὁποῖου σημεινόνται εἰς πίστωσιν τοῦ μερικωτέρου ταμεῖου τῆς Β. Τυπογραφίας.

Ἄρθρον 6.

Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἐντελῶς ὁ σκοπὸς τοῦ παρόντος Διατάγματος, διατάττομεν, ὥστε ὅσοι χωρὶς ἰδιαιτέραν ἀδειαν τυπώνουσι τὰ ἀπὸ τὸ Β. Βιβλιοπωλεῖον ἐκδιδόμενα βιβλία καὶ παραδείγματα, ἢ παραποιοῦσι καὶ καταχωρῶνται τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 ὀρισθεῖσαν σφραγίδα, ἢ διασπείρωσι τοιαῦτα μετατυπωμένα καὶ ψευδοσφραγίστα βιβλία, προσέτι καὶ ὅσοι εἰς τὴν πώλησιν λαμβάνουσι περισσότερον τῆς προσδιορισμένης τιμῆς, οὗτοι νὰ καταδικάζονται δικαστικῶς κατὰ τὰ ἄρθρα 262—264, 432, 461, 533, 540 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, καὶ νὰ παιδεύωνται μετὰ τὴν δήμευσιν ἐκάστοτε τῶν ἀνηκόντων βιβλίων, παραδειγμάτων καὶ σφραγίδων. Κατὰ τῶν διδασκάλων τῶν ἀντιπραττόντων εἰς τὸ ἄρθρον 3 θέλουν ληφθῇ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ μέτρα πειθαρχικά. Παρεκτὸς τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῶν

τοῦ λοιποῦ μόνον οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ θέλουσιν εἶναι μέλη τῶν σχολῶν.

Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων θέλουσι δοθῇ εἰς τὰς σχολὰς καὶ ὅσοι εἰς τὸ μέλλον ἤθελον φανῇ ἀναγκαῖοι ἑκτακτοὶ καθηγηταί, εἰς δὲ τὴν σχολὴν τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν καὶ οἱ ἀνήκοντες διδάσκαλοι διὰ τὰς ἰδίως ἀναγκαίας καθομιλουμένας γλώσσας, δι' ὧ-
ραίας τέχνας, καὶ διὰ πρακτικὰ ἀναγκαῖα ἀντικείμενα σπου-
δῆς, τὰ ὅποια πρέπει νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸ πανεπιστή-
μιον.

Θέλουσι δὲ συστηθῇ καὶ καθέδραι διὰ τὰς ἀνωτέρας στρατι-
ωτικὰς ἐπιστήμας.

Ἄρθρ. 4.

Πρὸς ἀπαριθμὸν τῶν ἀναγκαίων καθηγητῶν τοῦ πανεπι-
στημίου δύνανται νὰ προσλαμβάνωνται εἰς τὰς διαφόρους σχολὰς
καὶ διδάκτορες, οἵτινες ἀφοῦ ἐξετασθέντες θεωρητικῶς τε καὶ
πρακτικῶς εἰς τὸν κλάδον τῆς σπουδῆς αὐτῶν καὶ ἔχοντες ἀ-
πόδειξιν ὅτι ἀπέντησαν ἐξόχως ἢ τοῦλάχιστον ἄριστα, λάβωσι
τοῦ προλύτου (δόκτορος) τὸ δίπλωμα, νὰ παραδίδωσιν εἰς τὸ
πανεπιστήμιον ὠρισμένην τινὰ σειρὰν μαθημάτων, λαμβάνον-
τες τὰ διδασκὰ, ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ ἰδιαιτέραν τινὰ,
ἀντιμισθίαν.

Κυρίως δὲ θέλουσιν ἐκλέγεσθαι ὡς τοιοῦτοι οἱ ἐπιτυχῶς φοι-
τήσαντες εἰς ξένα περίφημα πανεπιστήμια.

Ἄρθρ. 5.

Τὸ πανεπιστήμιον θέλει λάβει τὰς αὐτῶ ἀναγκαίας ἐπιστη-
μονικὰς συλλογὰς, καὶ τὰ λοιπὰ χρειώδη.

Εἰς διάθεσιν αὐτοῦ τίθενται ὅλαι αἱ δημόσιαι συλλογαί, ὡς
κατάλογος τῆς ἱατρικῆς σχολῆς, καὶ αἱ συλλογαὶ τῶν ἐταρῶν
τῆς ἱατρικῆς καὶ φυσικῆς ἱστορίας. Θέλει δὲ ἀνυπερθέτως οἰκο-
δομηθῇ δι' αὐτὸ ἰδιαιτέρον καὶ κατάλληλον οἰκοδόμημα.

Ἄρθρ. 6.

Μέχρις οὗ συστηθῇ ἡ ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν ἡ ὅποια,
ὡς σύλλογος λογίων, θέλει περιλάβει ἐν ἑαυτῇ καὶ καλλιεργεῖ
τὰς γενικὰς ἐπιστήμας, θέλει τὰς ἀναπτύσσει διὰ συζητήσεων
καὶ ἐκτελεῖ διὰ τῶν συνενωμένων δυνάμεων τῶν μελῶν αὐτῆς
ὅσα ὑπερβαίνουν τὰς δυνάμεις ἐνὸς μόνου πεκαυμένου, οἱ κα-
θηγηταὶ τοῦ πανεπιστημίου καὶ ἰδίως οἱ τῆς σχολῆς τῶν γενι-
κῶν ἐπιστημῶν θέλουσι σπουδάσει νὰ ἀναπληρώσωσι προσωρι-
νῶς τὴν ῥηθείσαν ἀκαδημίαν, προετοιμάζοντες οὕτω τὴν μέλ-
λουσαν αὐτῆς σύστασιν. Προσκληθέντες δὲ ἐν καιρῷ θέλουσι
λάβει ἐνεργητικὰ καθήκοντα εἰς τὰς ἐργασίας τῆς ἀκαδημίας.
Τὸ πανεπιστήμιον θέλει σχηματίζει καὶ συμβούλιον ἐκπαιδευ-
τικόν, τὸ ὅποιον ὁσάκις προσκαλεῖται θέλει καθυποβάλλει διὰ
τῶν συνταττομένων ἐπὶ πλήρει ὅλων τῶν σχολῶν συνεδριάσει
πρωτοκόλλων, τὰς ἰδέας καὶ τὰ ἐκ τῆς πείρας αὐτοῦ ἐξαγόμενα
εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεῖαν.

Ἄρθρ. 7.

Ἄπαντα τοῦ πανεπιστημίου τὰ ἀναλώματα θέλουσι δίδεσθαι
ἀπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, καθ' ὅσον δὲν λαμβάνονται
ἀπὸ τὴν ἰδιαιτέραν προικοδότησιν τοῦ πανεπιστημίου. Ἀλλὰ
θέλουσι προκαταβάλλεσθαι ἀπὸ τοῦ δημόσιου ταμείου, μέχρις
οὗ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δυνήθῃ ν' ἀναλάβῃ ὅλην τὴν εἰς βάρος
αὐτοῦ τεθειμένην ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἐκπαιδευτικὴν δαπάνην.

Ἡ ἰδιαιτέρα τοῦ πανεπιστημίου προικοδότησις σύγκειται ἀπὸ
τὴν περιουσίαν ἣτις θέλει τῷ δοθῇ δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων
καὶ ἐπισήμων ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως, ἢ περιέλθῃ εἰς αὐτὸ
κατ' ἰδιαιτέρους νομικοὺς ὁρισμοὺς ἢ γενναίως χαρισθῇ ἀπὸ ἰδι-
ώτας ἢ πολιτικὰ σώματα, ἢ δι' ὁποιοῦδήποτε νομίμου τρόπου
κατασταθῇ ἰδιοκτησία αὐτοῦ.

Ἰδίως περιλαμβάνονται ἐνταῦθα οἱ χρηματικοὶ πόροι, ὅσους

ἐχορηγήσαμεν διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) ἡμετέρου δι-
ατάγματος.

Ἄρθρ. 8.

Διὰ τὴν ἐσωτερικὴν διάταξιν τοῦ πανεπιστημίου θέλουσι
συνταχθῇ καὶ καθυποβληθῇ εἰς τὴν ἡμετέραν ἔγκρισιν ἰδιαίτε-
ροι κανονικοὶ ὁρισμοὶ ἔχοντες βάσιν τὸ παρὸν διάταγμα καὶ
τὰς ὑπαρχούσας νομικὰς διατάξεις.

Ἄρθρ. 9.

Πρὸ τῆς ἀρχῆς ἐκάστης ἐξαμηνίας τοῦ σχολικοῦ ἔτους τὸ
πανεπιστήμιον θέλει καθυποβάλλει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησια-
στικῶν Γραμματεῖαν, διὰ νὰ ζητηται ἡ ἡμετέρα ἔγκρισις, τὸν
κατάλογον (πρόγραμμα) τῶν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐξαμηνίας
παραδοθησομένων μαθημάτων καὶ θέλει δημοσιεύει αὐτὸ διὰ τοῦ
τύπου, ἰδιαιτέρως δὲ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Β. Περὶ τῆς διοικήσεως τοῦ πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 10.

Τὸ πανεπιστήμιον ὑπόκειται εἰς τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν τῆς
ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας, λαμβάνει παρ'
αὐτῆς τὰς ἀνηκούσας διακοινώσεις, καὶ πέμπει πρὸς αὐτὴν τὰς
ἰδίας αὐτοῦ ἐκθέσεις. Ἡ διεύθυνσις καὶ ἀστυνομία τοῦ πανεπι-
στημίου ἀνατίθεται εἰς ἓνα Πρύτανιν (Rector), ἐκάστης δὲ
σχολῆς εἰς ἓνα Σημάντορα (Doyen)· τούτους δὲ θέλομεν διορί-
σει ἡμεῖς κατ' ἀρχὰς μεταξὺ τῶν καθηγητῶν τοῦ πανεπιστη-
μίου, ἀλλ' εἰς τὸ ἐξῆς θέλουσιν ἐκλέγεσθαι κατ' ἔτος δι' ἀπο-
λόγου πλειοψηφίας ἀπὸ τοὺς καθηγητὰς τοῦ πανεπιστημίου,
ὥστε δι' ἐκάστην θέσιν νὰ προσδιορίζωνται δύο, δηλ. ὁ μὲν πρύ-
τανις νὰ διορίζεται ὑφ' ὅλων τῶν σχολῶν συνηγμένων, ἕκαστος
δὲ σημάντορας ὑπὸ μόνης τῆς ἀνηκούσης σχολῆς, ὁ δὲ προσδιορι-
σμός ἢ μὲλλον ἢ ἐπικύρωσις τῶν διορισθέντων νὰ ἐπιφυλάτ-
τῃται εἰς ἡμᾶς. Ἐφ' ὅσον δὲ ὑπηρετεῖ ὁ πρύτανις, ἔχει βαθμὸν Συμ-
βούλου τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἑκτακτὸν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρ. 11.

Ὁ πρύτανις καὶ οἱ τέσσαρες σημάντορες τῶν σχολῶν ἀποτε-
λεῖ τὸ συμβούλιον τοῦ πανεπιστημίου, εἰς τὸ ὅποιον εἶναι ἀνα-
τεθειμένη ἡ διοίκησις τοῦ καταστήματος, ἡ τήρησις τῆς πει-
θαρχίας καὶ ἡ ὑπεράσπισις τοῦ πανεπιστημίου. Τὸ συμβούλιον
τοῦτο ἀποτελεῖ ἐπομένως ἐντελεῖ σύλλογον, ὅστις εἰς τὰς ὑπὸ
τῶν κανονικῶν διατάξεων προσδιορισθησόμενας περιστάσεις θέλει
ἀποφασίζει διὰ κοινῆς συσκέψεως καὶ ἀπολύτου πλειονοψηφίας.
Ἀλλ' ὁ πρύτανις ἔχει τὴν ἐκτελεστικὴν δύναμιν μὴ παρεκβαί-
νων κατὰ τοῦτο τὰ ὅρια τῶν νομικῶν διατάξεων, τῶν κανονι-
σμῶν τοῦ πανεπιστημίου καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ συμβουλίου,
ὁσάκις αὗται κατὰ τοὺς ῥηθέντας κανονισμοὺς γίνονται ἀνα-
γκαῖαι.

Ἄρθρ. 12.

Ἀλλὰ καὶ ἐκάστη σχολὴ, προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ σημάντορος,
ἀποτελεῖ καθ' ἑαυτὴν εἰς τὰς ἐμπιπτούσας ὅλως ἐπιστημονικὰς
ὑποθέσεις ἰδιαιτέρον σύλλογον κατὰ τὰ ἰδίως ὀριζόμενα εἰς τὰς
κανονικὰς διατάξεις τοῦ πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 13.

Εἰς σπουδαίας περιπτώσεις, ὁσάκις πρόκειται περὶ τῆς ἐσωτε-
ρικῆς διατάξεως τοῦ πανεπιστημίου, περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν
κανονισμῶν ἢ ἄλλων ὀργανικῶν ζητημάτων, σπουδαίων πειθαρ-
χικῶν παραβάσεων καὶ τιμωρίας αὐτῶν συντάξεως τοῦ προ-
γράμματος τῶν παραδόσεων, προσδιορισμοῦ τῶν ἐπὶ βραβείῳ
προβλημάτων, ἐκλογῆς τοῦ πρυτάνεως θέλουσιν ἀποφασίζει κατ'
ἀπόλυτον πλειοψηφίαν ὅλα τὰ μέλη τῶν σχολῶν ἐν πλήρει συ-
νεδριάσει.

Ἄρθρ. 14.

Ἡ Κυβέρνησις τέλος διορίζει ἐκ τῶν διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν

Άρθρ. 33.

Οι δήμαρχοι, πάρεδροι, ή αστυνόμοι, άμα παρατηρήσουν άρχας στασιαστικών κινήμάτων, χρεωστούν, επί πρωτοπικη ευθύνη, να ειδοποιήσωσι την άνωτέραν άρχήν, χρεωστούν ωσαύτως να λαμβάνωσιν, όλα τα αστυνομικά και σοφά μέτρα, ίκανά προς καθυσύχασιν των πνευμάτων, και κατάπαυσιν της ταραχής.

Άρθρ. 34.

Αί στρατιωτικά συσσωματώσεις εναντίον της εισπραξέως των προσόδων, της ελευθέρας κυκλοφορίας των τροφίμων, της ελευθερίας της εργασίας, και βιομηχανίας, χρεωστούν να καταπαύωνται παρ' αὐτῶν άμα γίνουιν άνωφελώς τρεις προσηκλήσεις με τύμπανον ή σάλπιγγα και άκολούθως πρέπει να γίνεται κατά τους τύπους δικαστική καταδίωξις.

Άρθρ. 35.

Ο αὐτός τόπος, προσηκλήσεως και εκτελέσεως εμβαίνει εις ενεργείαν, εις περίπτωσιν στασιαστικής συσσωματώσεως εναντίον της ασφαλείας των ατόμων, των ιδιοκτησιῶν, των αρχῶν, και εναντίον της εκτελέσεως των δικαστικών αποφάσεων ή προς απόλυσιν των φυλακισμένων ή καταδίκων.

Άρθρ. 36.

Πρός διάλυσιν των στασιαστικῶν, όταν ήναι ανάγκη, προσκαλοῦν έγγραφως την στρατιωτικὴν δύναμιν με τους άκολουθους τύπους.

Εν όνόματι του Βασιλέως. Ημεῖς Δήμαρχος του δήμου προσκαλοῦμεν τὸν διοικητὴν της χωροφυλακῆς, ή των ἐπισταθμευμένων εις τὸν δήμον τουτον στρατευμάτων πῆς γραμμῆς ή τετραρχιῶν να χορηγήσῃ άμέσως τὸν αριθμὸν αναγκαῖον πρὸς διάλυσιν της γινόμενης συσσωματώσεως ἐπὶ της πλατείας . . . άμα αἱ προσδωρισμένοι παρὰ του νόμου προσηκλήσεις γίνωσιν παρ' αὐτῶν ή παρὰ του αστυνόμου.

Εἰς τὰς προσηκλήσεις της ενόπλου δυνάμεως πρέπει να αποφεύγεται ή πραγματική της ἐπέμβασις ὅσον εἶναι δυνατόν α κινδύνως, και να μὴ γίνεταῖ πλέον χρῆσις της βίας, εἰμὴ ὅσον εἶναι άναποφεύκτως αναγκαῖον πρὸς εξασφάλισιν της καλῆς ἐκβάσεως.

Άρθρ. 37.

Οι υπάλληλοι της δημοτικῆς αστυνομίας χρεωστούν ἐπὶ πρωτοπικη ευθύνη να συμπράττωσιν εις τὴν εξασφάλισιν της ενεργείας των παρὰ της χωροφυλακῆς λαμβανομένων μέτρων πρὸς κατάσχεσιν των στρατιωτικῶν λειποτακτικῶν και αἰχμαλώτων και ἐν γένει ὅλων των ἐγκληματικῶν και να υποστηρίξωσι τὴν χωροφυλακὴν εις τὴν εκτέλεσιν της υπηρεσίας ἐγκαίρως και ἐντόνως.

Άρθρ. 38.

Εἰς ἐκάστην των πόλεων θέλουν διορίζεσθαι εἰς ή και περισσότεροι εἰρηνοφύλακες κατὰ τὰς ἀνάγκας του δήμου, και κατὰ τὰς ἀποφάσεις του δημοτικοῦ συμβουλίου. Οι υπάλληλοι οὗτοι ἐπιφορτίζονται ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν των δημάρχων, παρέδρων και αστυνόμων, να ἐπαγρυπνώσιν εις τὴν κοινὴν ήσυχίαν και να ενεργώσιν τὴν κράτησιν των κακούργων και ἐγκληματικῶν. Ὡς διακριτικὸν σημεῖον φέρουν λευκὴν ράβδον, ἐπὶ τη ὁποία θέλουν εἶναι ἐκτυπωμένοι αἱ λέξεις «*ἰσχύς του νόμου*» ή ράβδος θέλει κρέμεται, εις ταινίαν κυκνόλευκον, ἐπὶ της κεφαλῆς δὲ εὐρίσκεται ὄμμα. Λέγουιν πρὸς τους κρατούμενους «*σὲ διατάττω ἐν ὀνόματι του νόμου να με άκολουθήσῃς*», οι πολῖται ὑποχρεοῦνται να δίδωσιν χεῖρα βοηθείας εις τὰς προσηκλήσεις των ὅσοι ἀποποιούνται να ὑπακούωσι, καταδικάζονται δικαστικῶς, ὡς παραβάται της εις τὰς αρχὰς χρεωστούμενης ὑπακοῆς.

Άρθρ. 39.

Εκτὸς τούτου, εις τους δήμους ὅπου εἶναι αναγκαῖον πρέπει να συσταίνωνται ἰδιαίτεροι αστυνομικαὶ φυλακαί.

Άρθρ. 40.

Αὐστηροτάτη ἐπαγρύπνησις πρέπει να ενεργῆται ἐπὶ της ληστείας και των ἐκ ταύτης προερχομένων ἐγκλημάτων, και πᾶν ὅ,τι συντείνει πρὸς ἀπάντησιν αὐτῶν και σύλληψιν των κακούργων. Ο νόμος της 10 Νοεμβρ. 1836 τ. ε. πρέπει να χρησιμεύσῃ ὡς πρώτιστος ὁδηγὸς εις τὰς αστυνομικὰς αρχὰς, αἵτινες πρέπει να φροντίζωσι τὴν ἀκριβή του ἐφαρμογὴν, διὰ να ἀπαλλάττωσι τὰ άτομα των ἀπὸ προσωπικὴν ευθύνην, τους κατοίκους του δήμου ἀπὸ ζημίαν, και τὸν δήμον ἀπὸ ευθύνας.

Άρθρ. 41.

Ἀπαγορεύονται αἱ ράβδοι με σούβλας και ἄλλα παρόμοια κρυπτὰ ὄπλα και πρέπει να ἐπαγρυπνῆται αὐστηρῶς ή ἐνέργεια των περὶ ὀπλοφορίας νόμων και διαταγμάτων.

Άρθρ. 42.

Δὲν ἐπιτρέπεται εις ἄτομα φέροντα προσωπεῖα να φέρωσιν ὄπλα και να παρεισδύωσιν εις οἰκίας, χωρὶς ἄδειαν των ἐνοικούντων. Διατάττουν τὴν κράτησιν, τὴν ἀφίρσιν του πρωτοπειῖου και τὴν παράδοσιν εις τὰ δικαστήρια ατόμου πλημμελήσαντος και ἀποποιουμένου κατὰ πρόσκλησιν αστυνομικοῦ υπαλλήλου να παρυσιασθῇ εις τὴν αρχήν εναντίον της παραβάσεως της ἀπαγορεύσεως ταύτης πρέπει να δημοσιεύωνται αστυνομικαὶ ειδοποιήσεις κατὰ διαφόρους περιόδους.

Άρθρ. 43.

Οι δήμαρχοι ή τοποτηρηταὶ των εις αστυνομικὰ ἀντικείμενα ἐκδίδουν διαβητήρια διὰ τους ὁδοιποροῦντας εις τὸ ἐσωτερικόν, και ἐκτελοῦν ἰδίως πρὸς τὸ ἀντικείμενον τουτο ὅ,τι ἐκαυονήθη διὰ του ἐδικου διατάγματος των 28 Μαρτίου (9 Ἀπριλίου) 1835.

Άρθρ. 44.

Αἱ ἀνω εἰρημέναι αρχαὶ διατάττουν εις τους ξενοδόχους και ἐνδοκαστάς αἰκιδῶν να ἐγγράφωσιν άμέσως, άνευ λευκοῦ, ἐπὶ καταλόγου μονογραφημένου παρ' αὐτῶν τὰ ὀνόματα, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν συνηθὴ διαμονήν, τὴν ἡμερομηνίαν της εἰσόδου και ἐξόδου των ατόμων, ὅσοι διενυκτέρευσαν παρ' αὐτοῖς, ἂν και διὰ μίαν μόνην νύκτα, και ἀπαιτοῦν τὴν παρουσίαν των καταλόγων τούτων κατὰ δεκαπενταμερίαν.

Άρθρ. 45.

Εἰς τὰς πόλεις και εις τὰ χωρία ή δημοτικὴ αστυνομία ἐξακριβώνει τὴν κατάστασιν των κατοίκων κατὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους.

Εἰς τὸν κατάλογον θέλει συμπεριλαμβάνεταῖ ή διακήρυξις ἐκάστου, περὶ του ὀνόματος, της ηλικίας, τόπου της γεννήσεως, τελευταίας κατοικίας, ἐπιτηδεύματος και ἄλλων μέσων ὑπάρξεως.

Ὅστις δὲν ήθελεν ἔχει κἀνὲν μέσον ὑπάρξεως, θέλει δεικνύει πολίτας διακμένοντας εις τὸν δήμον, οἵτινες τὸν γνωρίζουν και ἡμποροῦν να δώσωσι καλὴν μαρτυρίαν της διαγωγῆς του. Ὅσοι ὄντες ἐν στάσει να ἐργασθῶσιν, δὲν ἔχουν οὔτε μέσιν ὑπάρξεως, οὔτε ἐργόχειρον, οὔτε ἐγγυητάς, θέλουν σημειοῖσθαι ἰδιαίτερος.

Ὅσοι ἀπαπονηθοῦν πᾶσαν διακήρυξιν θέλουν ἐγγράφεσθαι με τὰ χαρακτηριστικά και τὴν κατοικίαν των, και με τὴν σημείωσιν «*ἄτομα ὑποπτα*».

Ὅσοι ἀποδειχθοῦν ὡς δώσαντες ψευδεῖς διακηρύξεις, θέλουν ἐγγράφεσθαι με τὴν σημείωσιν «*κακόβουλοι*».

Ἀφοῦ οι κατάλογοι οὗτοι καταστρωθῶσι, δὲν μένει πλέον εἰμὴ ή διόρθωσις και τελειοποίησις αὐτῶν ἐτησίως ὡς πρὸς ἐλάττωσιν και ἄφισιν και ἄλλας μεταβολὰς. Εἰς τουτο πρέπει

Θέλομεν δὲ προσθέσει εἰς αὐτὸν κατὰ καιρὸν καὶ ἓνα δασονόμον διὰ τὴν κράτησιν τῶν οἰκονομικῶν βιβλίων, τῆς στατιστικῆς τῶν δασῶν, καὶ τῆς συλλογῆς τῶν προϊόντων αὐτῶν εἰς τὰ λεγόμενα βιβλία τῆς ξυλείας, καὶ διὰ τὰ ὑπηρετῇ εἰς τὸ εἰσηγητήριον.

Ὁ ἔφορος τῶν δασῶν καὶ εἰσηγητὴς ἔχει βαθμὸν καὶ μισθὸν ὑπουργικοῦ παρέδρου δι' ἐξόδα τῆς ἐφορικῆς περιουσίας του, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ διατρίψῃ τοῦλάχιστον τοὺς τρεῖς μῆνας τοῦ ἔτους καὶ νὰ ἀποδείξῃ τοῦτο δι' ἐκθετικῆς ἀναφορᾶς, του, ἐνεκρίθη νὰ δίδωνται εἰς αὐτὸν κατὰ ἀποκοπὴν δραχμαὶ χίλια εἰτησίως.

§. 2.

Ἡ ἐξωτερικὴ ὑπηρεσία διαιρεῖται εἰς δύο βαθμοὺς γνωστοὺς ὑπὸ τὸ ὄνομα δασάρχης καὶ δασονόμος.

§. 3.

Ὁ δασάρχης, ὡς τὸ πρῶτιστον ὄργανον τῆς ἐξωτερικῆς διοικήσεως τῶν δασῶν διευθετεῖ καὶ διατάττει ἐπὶ τοῦ τόπου τὴν ἀκριβὴ ἐκτέλεσιν τῆς ἐπιστάσεως ἐπὶ τοῦ τμήματος τοῦ ὄντος ὑπ' αὐτὸν, κατὰ τὰ προσδιορισθέντα περὶ τῆς καλλιέργειας καὶ καρπώσεως τῶν δασῶν σχέδια, συντάττων τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ὕλικου, καὶ συμπράττων δι' ἐλέγχου εἰς τὰς χρεώσεις καὶ τὴν ἐξαργύρωσιν τῶν προϊόντων τοῦ δάσους, κατὰ τὰ ἐπιζόμενα εἰδικώτερον περὶ τούτου, θέτων εἰς τὰξιν τὰ περὶ τῆς προφυλάξεως τοῦ δάσους μέτρα, καὶ φροντίζων διὰ τὴν κατὰ νόμον ἐκτέλεσιν αὐτῶν, ἔχων τὴν ἀστυνομικὴν ἐπιβλέψιν εἰς τὰ ἰδιωτικὰ δάση κατὰ τὰς κειμένας καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἐκδοθησόμενας περὶ αὐτῶν ὁδηγίας, καὶ τέλος τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑποτάσσοντος εἰς αὐτὸν προσωπικοῦ.

Ὅριζομεν δὲ ῥητῶς ἐνταῦθα ὅτι εἶναι θέλησις ἡμῶν καὶ ἀξίωμα νὰ ἀφῇ ἡ κάρπαισι τῶν δασῶν ὑπὲρ τὴν ἀστυνομικὴν ἐπιβλέψιν τοῦ ἐλευθέρου συναγωνισμοῦ τῶν ἰδιωτῶν, ἀποφευχόμενοι ὅσον τὸ δυνατόν τοῦ νὰ ἐνεργῇται αὐτὴ διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀριστεμένου τούτου εἰς τοὺς ἐπιχειρητὰς, ὅ ἐστι τοὺς ἀγοραστὰς, ὡσαύτως καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς δημοτοὺς κλάδους.

§. 4.

Ὁ δασονόμος ὡς τὸ κυρίως ὄργανον τῆς προφυλάξεως τοῦ δάσους, διὰ τὴν ὁποίαν εἶναι ἰδιαιτέρως ὑπεύθυνος, εἶναι συγχρόνως διωρισμένος καὶ ὡς βοηθὸς τοῦ δασάρχου καθ' ὅλην τὴν περιοχὴν τῆς περιφερείας του ὅθεν ἔχοντος ἐκεῖνου τὰ γενικά, ἔχει οὗτος τὰ μερικὰ χρέη εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ καλλιέργειας καὶ ἐπικαρπίας σχεδίων, προσέτι φροντίζει τὴν παράδοσιν τῆς ξυλείας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δοθησομένων ὁδηγίων, ἐπιθέτων εἰς τὰ παραδιδόμενα ξύλα τὴν Βασιλ. σφραγίδα, συντάττων τὸν λογαριασμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ ὕλικου καὶ τῆς καλλιέργειας τῆς ὁποίας τὰς ἐργασίας διευθύνει, ἀγρυπνῶν, ὥστε ἡ τῶν ξύλων ἐκκοπὴ νὰ γίνεται κατὰ τοὺς δασονομικοὺς κανόνας, καὶ προσπαθὼν διὰ τὴν ἀνάδοσιν τῶν φθαρέντων δασῶν, καὶ διὰ τὴν ἐμφύτευσιν τῶν γυμνῶν περιοχῶν των.

§. 5.

Ἡ εὐρύχωρος ὁροθέτησις καὶ τοπικὴ διαίρεσις τῶν δασονομικῶν τμημάτων θέλουν προσδιορισθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γενομένων περιηγήσεων καὶ τῶν δασονομικῶν πινάκων τῶν συνταχθέντων ἀπὸ τοὺς Βασ. οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους ὡς ἡμπορεῖ νὰ ἐξαχθῇ ἀπὸ τὴν ἐπισυνημμένην σύνοψιν, λαμβανόμενων ἐν τούτοις ὑπ' ὄψιν τῶν καταλλήλων διατάξεων, ὡσαύτως, καὶ τῶν ἰδιωτικῶν δασῶν, τῶν ὁποίων ἡ εἰδικὴ ἐπιτήρησις θέλει ἀνατεθῇ διὰ νόμου εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν ἡμετέρων δασονομείων.

§. 6.

Πρὸς ὑποστήριξιν καὶ βοηθείαν τῶν διαληφθέντων δύο βαθ-

μῶν τῆς εἰς τὰ ἐξω δασονομικῆς ὑπηρεσίας διορίζομεν τὸ ἀνάλογον προσωπικόν.

Α. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ προσωπικὸν τὸ δοθησόμενον εἰς τοὺς δασάρχας, περὶ τούτου θέλει δοθῇ φροντίς τοῦ νὰ ἐλαφρυνθῶσι κυρίως ἀπὸ τὰς ἐργασίας των, διὰ νὰ ᾖναι εἰς κατάστασιν, νὰ ἀφιερώνουν τὸν καιρὸν των ὅσον τὸ δυνατόν εἰς τὴν ἐπὶ ποδὸς ἐξωτερικὴν ἐργασίαν, χάριν τοῦ ὁποίου ἠβελήσαμεν νὰ δοθῇ εἰς ἕκαστον δασάρχην, εἰς δασονομικὸς βοηθός.

Β'. Ὡς προσωπικὸν βοηθητικὸν τῶν δασονομῶν, διὰ τὴν φύλαξιν τῶν δασῶν καὶ διὰ τὰς λοιπὰς ὑποθέσεις τῆς ὑπηρεσίας των δίδομεν εἰς αὐτοὺς τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν τῶν ἀρχιφυλάκων καὶ φυλάκων, ἐχόντων καὶ τούτων τὸν αὐτὸν σκοπὸν τῆς ὑπηρεσίας.

§. 7.

Τὰ διαληφθέντα βοηθητικὰ άτομα, δηλαδή οἱ δασονομικοὶ βοηθοὶ, ἀρχιφυλάκες καὶ φύλακες, ἡμποροῦν νὰ λάβουν δικαίωμα προδιδασμοῦ εἰς ἀνώτερον βαθμὸν διὰ τῆς ἱκανότητος καὶ καλῆς διαγωγῆς τῆς δεικνυομένης παρ' αὐτῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

§. 8.

Τὸ προσωπικὸν τῶν δασονομείων ἡμπορεῖ νὰ χρησιμεύσῃ καὶ εἰς τοὺς περιπόλους τοὺς ἐντὸς τῆς περιφερείας των, διὰ τοῦτο ἔχει τὴν ἀδειαν τοῦ ὀπλοφορεῖν, χάριν τῆς ἰδίας του ἀσφαλείας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς τοῦ δάσους προφυλάξεως.

Ἡ δασονομικὴ ὑπηρεσία θέλει διατάττει τοῦτο ἐκάστην φοράν, ἐπὶ τῇ προσκλήσει τῶν δικαστικῶν καὶ ἀστυνομικῶν ἀρχῶν, ἡ τῆς ἀρχηγίας τῶν στρατιωτικῶν περιπόλων διὰ νὰ συμπαραστέλλῃ εἰς τοὺς γενικοὺς καὶ μερικοὺς περιπόλους, καὶ νὰ συμπράττῃ προσωπικῶς, ὅπου εἶναι χρεία.

Εἰς κατ'ἐπείγουσας καὶ ἐκτάκτους περιστάσεις πρέπει νὰ παρευθῇ εἰς τὸν περίπολον καὶ ὁ ἴδιος ὁ δασονόμος· ἀλλ' ὁ δασάρχης μετὰ τὸν βοηθὸν του ἐξαιροῦνται ἀπὸ τὴν προσωπικὴν αὐτῶν συμπαραστέλλειν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.

Βαθμολογία καὶ ἀποδοχαὶ τῶν εἰς τὰ ἐξω δασονομικῶν ὀργάνων.

§. 9.

Αἱ δασονομικαὶ ὑπηρεσίαι ἴστανται ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὁμοίως καὶ αἱ περιφέρειαι ὅσαι ἐνεκα τῆς μεγάλης ἀποστάσεώς των δὲν ἡμπόρεσαν νὰ ἐνωθῶσι μετὰ δασονομικὴν τινα ὑπηρεσίαν· ἔχουσι δὲ καὶ αὐταὶ τὰ αὐτὰ καθήκοντα καὶ τὴν αὐτὴν ἀρμοδιότητα μετὰ τὴν ἐκεῖνων.

§. 10.

Οἱ δασονομικοὶ ὑπάλληλοι καὶ τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν τὸ εἰς αὐτοὺς ὑποταταγμένον ἴστανται μετὰξὺ των εἰς θέσιν ἐλέγχου ἀμοιβαίου, συνεργοῦντες εἰς τὴν ἐξέλεγχσιν τῆς εἰσπραξέως τῶν διαφόρων δασονομικῶν εἰσοδημάτων τὴν μετὰξὺ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου καὶ τῶν εἰσπρακτόρων, καὶ τοῦτο μετὰ μεθόδον κατάλληλον κατὰ τοὺς διαταχθησομένους ἐπομένους ὁρισμούς.

§. 11.

Ὅσον δὲ ἀποβλέπει τὴν σχέσιν τῶν βαθμῶν, οἱ ἡμέτεροι δασάρχαι εἶναι ἰσοστάσιοι μετὰ τοὺς ὑπουργικοὺς γραμματεῖς πρώτης τάξεως, προκαθημένον μ' ὅλον τοῦτο τῶν ὑστέρων· οἱ δασονομοὶ ἔχουσι βαθμὴν ὑπουργικοῦ γραμματέως δευτέρας κλάσεως, προεξέχοντος τοῦ τελευταίου.

Εἰς τοὺς δασονομικοὺς βοηθοὺς ἀνέκει ὁ βαθμὸς ὑπουργικοῦ γραφέως.

Ἡ στολὴ τοῦ προσωπικοῦ τῶν δασονομείων θέλει διορισθῇ δι' ἰδιαιτέρας διατάξεως.

ένεχυρον, λογίζεται ως μὴ ὄν, ἐνόσω δὲν ὑπάρχει ἔγγραφον, ἔχον θεδαίαν χρονολογίαν (413 καὶ 414 τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης), καὶ διαλαμβάνον τὴν ὀφειλομένην ποσότητα, καὶ τὴν περιγραφὴν τῶν ἐνεχυριασθέντων πραγμάτων.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ διαληφθὲν προνόμιον δὲν δύναται νὰ κατασταθῇ ἐπὶ μεταβάτικων πιστώσεων κινητῶν πραγμάτων, εἰμὴ δι' ἐγγράφου ἰδιωτικοῦ, ἔχοντος θεδαίαν χρονολογίαν, ἢ δημοσίου, κοινοποιουμένου εἰς τὸν ὀφειλέτην τῆς εἰς ἐνέχυρον δοθείσης πιστώσεως.

Ἄρθρ. 4.

Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν προνόμιον δὲν ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ ἐνεχύρου, ἂν τὸ ἐνέχυρον αὐτὸ δὲν ἐτέθη, καὶ διατελῇ ὑπάρχον εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ πιστωτοῦ, ἢ τρίτου τινὸς κοινῇ γνώμῃ τῶν συναλλαττομένων ἐκλεγομένου.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ πιστωτὴς δὲν δύναται, μὴ πληρωθεὶς, νὰ διαθέσῃ τὸ ἐνέχυρον· δύναται ὅμως νὰ προκαλέσῃ δικαστικὴν διαταγὴν, ἐπιτρέπουσαν νὰ μείνῃ παρ' αὐτῷ τὸ ἐνέχυρον ἀντὶ πληρωμῆς, μέχρι τῆς εἰς αὐτὸν ὀφειλομένης ποσότητος κατ' ἐκτίμησιν γενομένην δι' ἐμπειροτεχνῶν, ἢ, μὴ συγκατανεύοντος εἰς τοῦτο τοῦ ὀφειλέτου, νὰ πωληθῇ διὰ πλειστηριασμοῦ.

Πᾶς ἐν τῷ συναλλάγματι ὁρος, ἐπιτρέπων εἰς τὸν πιστωτὴν νὰ ὑποβληθῇ τὸ ἐνέχυρον, ἢ νὰ τὸ διαθέσῃ, χωρὶς τῶν ἀνωτέρω διατυπώσεων, εἶναι ἄκυρος.

Ἄρθρ. 6.

Ὅταν τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲν ἐξαρκῇ πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ὀλικοῦ χρέους, ὁ πιστωτὴς ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτῇ τὸ ἐκπλειπὸν ἐκ τῆς λοιπῆς τοῦ ὀφειλέτου περιουσίας διὰ προσωπικῆς ἀγωγῆς.

Ἄρθρ. 7.

Ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ δίδοντος τὸ ἐνέχυρον, ὁ πιστωτὴς δὲν δύναται νὰ κινήσῃ αὐτοῦ· ὁ παραβαίνων τὴν διαταγὴν ταύτην πιστωτῆς, καταδικάζεται ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ὀφειλέτου νὰ παραδώσῃ τὸ δοθέν εἰς αὐτὸν ἐνέχυρον εἰς τρίτον, ἐκλεγόμενον παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν.

Ἄρθρ. 8.

Ὁ πιστωτὴς εἶναι κατὰ τὰς ἐν γένει περὶ συναλλαγμάτων, ἢ συμφωνητικῶν ὑποχρεώσεων, διατάξεις, ὑπεύθυνος, ἕνεκα τῆς δι' ἀμέλειαν τοῦ συμβάσης τυχόν ἀπωλείας, ἢ βλάβης, τοῦ ἐνεχύρου. Ἀπ' ἐναντίας ὁ ὀφειλέτης εἶναι ὑπόχρεως πρὸς τὸν πιστωτὴν περὶ τε τῶν ἐπωφελῶν καὶ τῶν πρὸς συντήρησιν τοῦ ἐνεχύρου ἀναγκαίων ἐξόδων.

Ἄρθρ. 9.

Ἄν πρόκειται περὶ τοκοφόρου τινὸς πιστώσεως, εἰς ἐνέχυρον δοθείσης, ὁ πιστωτὴς καταλογίζει τοὺς ἀπὸ τῆς πιστώσεως ταύτης τόκους εἰς τοὺς πρὸς αὐτὸν ὀφειλομένους τυχόν.

Ἐὰν ὅμως τὸ χρέος, πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ ὁποίου ἐνεχυριάσθῃ ἢ πιστώσῃ, δὲν φέρῃ τόκους, ὁ καταλογισμὸς γίνεται ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τοῦ χρέους.

Ἄρθρ. 10.

Ὁ ὀφειλέτης, ἐνόσω ὁ κατέχων τὸ ἐνέχυρον δὲν καταχρᾶται αὐτοῦ, δὲν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπόδοσιν, πρὶν ἢ ὁλοσχερῶς ἐξοφλήσῃ, κατὰ τε τὸ κεφάλαιον τοὺς τόκους καὶ τὰ ἐξόδα τοῦ χρέους, τὸ διὰ τοῦ ἐνεχύρου ἀσφαλισθὲν, καθὼς καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρ. 8 ὥρισμένα ἐξόδα· ἂν παρὰ τοῦ αὐτοῦ ὀφειλέτου πρὸς τὸν αὐτὸν πιστωτὴν συνωμολογήθῃ μετὰ τὴν δι' ἐνεχύρου συναλλαγὴν ἄλλο χρέος, τὸ ὁποῖον κατέστη ἀπαιτητὸν πρὸ τῆς πληρωμῆς τοῦ πρώτου, ὁ πιστωτὴς δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπισχέσεως ἐπὶ τοῦ ἐνεχύρου, ἕνεκα τῆς, λόγῳ τοῦ δευτέρου χρέους, ἀπαιτήσεώς του.

Ἄρθρ. 11.

Τὸ ἐνέχυρον εἶναι ἀδιαίρετον, καὶ τοὶ διαιρετοὶ ὄντος τοῦ χρέους, μεταξὺ τῶν κληρονόμων τοῦ ὀφειλέτου, ἢ τοῦ πιστωτοῦ· ὁ τοῦ ὀφειλέτου κληρονόμος, ὁ πληρώσας τὸ ἐπιβάλλον τοῦ χρέους, δὲν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἐπιβάλλοντος ἐκ τοῦ ἐνεχύρου, ἐνόσω τὸ χρέος δὲν ἐξοφληθῇ ὁλοσχερῶς. Δύναται δὲ, ὅταν ὁ συγκληρονόμος δὲν πληρώσῃ ἐν καιρῷ τὸ ἐπιβάλλον εἰς αὐτὸ μέρος, νὰ αἰτήσῃ τὸν πλειστηριασμὸν τοῦ ἐνεχύρου· καὶ πάλιν ὁ τοῦ πιστωτοῦ κληρονόμος, ὁ τὸ ἐπιβάλλον τοῦ χρέους λαβὼν, δὲν δύναται νὰ παραδώσῃ τὸ ἐνέχυρον μὲ βλάβην τῶν μὴπω πληρωθέντων συγκληρονόμων του.

Ἄρθρ. 12.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰ ἐμπορικὰ συναλλάγματα, εἰς τὰ ἐπ' ἐνεχύρῳ δανειστήρια, τὰ δι' ἀδείας τῆς ἀρχῆς καθεστηκότα, οὐδ' εἰς τὰς τραπεζάς, ὅσαι ἤθελον λάβει ἐν τῷ καταστατικῷ αὐτῶν ἐγγράφῳ τὴν ἀδειαν νὰ δανείζωσιν ἐπ' ἐνεχύρῳ, περὶ τῶν ὁποίων ἰσχύουν οἱ περὶ τούτων ἰδιαιτέρως γεγνημένοι νόμοι καὶ κανονισμοί.

Ἄρθρ. 13.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. διατάγματος λαμβάνει ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Δεκεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Α. Μεγαλειότητος. Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ, ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Δ. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς διορίσεως τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρ. 114 τοῦ περὶ Δήμων νόμου, ἀφορῶντος τὴν σχηματισμὸν ἀδελφάτων διὰ τὴν διοίκησιν τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν βσωτερικῶν ὑπουργείων ἀποφασίζομεν.

1. Τὰ ἀγαθοεργὰ καταστήματα, καθὼς νοσοκομεῖα, ὀρφανοτροφεία, νηοτροφεία κλπ. θέλουν διοικεῖσθαι εἰς τὸ ἐξῆς ἀπὸ ἀδελφάτων, συγκείμενα ἀπὸ τὸν δήμαρχον τοῦ Δήμου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ταῦτα εὐρίσκονται, καὶ ἀπὸ δύο ἢ τεσσάρων δημότης.

Τοὺς τελευταίους τούτους ἐκλέγουσιν τὰ δημοτικὰ συμβούλια ἀπὸ δημότης ἐκτὸς τοῦ δήμου των πάντοτε ἐπὶ τρία ἔτη μετὰ παρέλευσιν τῶν ὁποίων εἰμποροῦν νὰ ἐκλεχθῶν τὰ ἴδια πάλιν ἄτομα.

3. Ἐὰν τὸ ἀγαθοεργὸν κατάστημα ἀνήκῃ εἰς περισσοτέρους Δήμους, τότε οἱ ὑποψήφιοι ἐκλέγονται ἀπὸ ὅλους, πλην ἢ διεύθυνσις τοῦ ἀδελφάτου ἀνήκει εἰς τὸν δήμαρχον ἐκείνου τοῦ Δήμου τοῦ ἔχοντος τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς περιουσίας εἰς τὸ ἀγαθοεργὸν κατάστημα. Τὴν δὲ ἀναλογίαν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν του προσδιορίζει ὁ διοικητής.

4. Ἐὰν διὰ τὸ ἀπροσδιόριστον τῆς περιουσίας ἀπορῇται, τίς ἐκ τῶν δήμων ἔχει τὸ περισσότερον δικαίωμα εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ ἀγαθοεργοῦ καταστήματος, τότε ὁ διοικητὴς προσδιορίζει τὸν δήμαρχον, ὅστις ἔχει ν' ἀναδεχθῇ τοῦ ἀδελφάτου τὴν διεύθυνσιν.

5. Ἐὰν ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἀδελφάτου εὐρίσκηται ἱατρός,

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐξομαλύνωμεν τὰς δυσκολίας, ὅσας αἱ ἀρχαὶ ἀπαντῶσι περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, καὶ νὰ συμβιβάζωμεν τὰς μεταξὺ τῶν ἰδιοκτητῶν περὶ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν ἀναφυομένης διαφιλονεικῆσαι ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Πᾶς, ὅστις οἰκοδομεῖ, χρεωστεῖ νὰ φυλάττῃ τὴν εὐθυγραμμίαν καὶ ἰσοπέδωσιν, τὰς ὁποίας ὁ ἀρμόδιος μηχανικὸς θέλει τῷ διαγράψει ἐπὶ τοῦ γηπέδου, εἰδὲ μὴ, ὑποχρεοῦται νὰ ἰσοπεδώσῃ καὶ καθαρίσῃ τὸ οἰκόπεδον δι' ἐξόδων τοῦ ἰδιοκτήτου.

Ἄρθρον 2.

Ὅσάκις ἡ γραμμὴ τέμνει ἐν ἡ πολλὰ οἰκόπεδα εἰς τρόπον, ὥστε οἱ πλάγιοι τοῖχοι ἢ τὰ μεσότοιχα λαμβάνουσιν ἐκ τούτου πλαγίαν θέσιν, σχηματίζοντα ἀμβλείας ἢ ὀξείας γωνίας, ὑποχρεοῦνται οἱ οἰκοδεσπόται νὰ μεταρρυθμίσουν τὰ σύνορα τῶν οἰκοπέδων τῶν, ὥστε αἱ πλευραὶ τῶν οἰκίων νὰ ἔχουν θέσιν ὀρθογώνιον.

Ἡ διάταξις αὕτη θέλει πρὸ πάντων τηρηθῇ εἰς τὰς οἰκοδομὰς τῶν τριῶν πρωτίστων ὁδῶν τῆς παλαιᾶς, καὶ ὅλων τῶν τῆς νέας πόλεως. Ὅσάκις ἰδιώτης ζητεῖ ἀπὸ τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς οἰκοδομῆς ἄδειαν, θέλει ἀναφέρει πάντοτε εἰς τὴν αἰτήσιν του, ἂν συνεννοήθῃ ἤδη με τοὺς γείτονάς του περὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τῶν συνόρων, ἢ ὄχι· καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν, ὅ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως ἐπιφορτισμένος μηχανικὸς θέλει μεταβαίνει ἐπιτετικῶς, διὰ τὰ πληροφωρηθῇ περὶ τοῦ πράγματος, εἰς δὲ τὴν δευτέραν θέλει ἀποφασίζει αὐτὸς τὴν εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον ὀριζομένην μεταρρυθμίσιν.

Ἐκάστη οἰκοδομὴ γενομένη ἐναντίον τοῦ ὁροῦ τούτου θέλει κατεδαφίζεται δι' ἐξόδων τοῦ ἰδιοκτήτου.

Ἄρθρον 3.

Ὅστις θέλει νὰ οἰκοδομήσῃ ἐπὶ μιᾶς τῶν τριῶν πρωτίστων ὁδῶν τῆς παλαιᾶς πόλεως, καὶ ἐφ' ὅλων τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν τῆς νέας πόλεως, πρέπει νὰ ἔχῃ οἰκόπεδον διακοσίων τετραγωνικῶν πήχεων ἐμβαδοῦ τοῦλάχιστον. Κάθε μικρότερον οἰκόπεδον, ὁποιοῦνδήποτε σχῆμα καὶ ἂν ἔχῃ, ἀνήκει εἰς τὴν κλάσιν τῶν τεμαχίων, θεωρεῖται ὡς δημοτικὴ ἰδιοκτησία καὶ διαθέτεται κατὰ τοὺς περὶ τῶν τοιούτων τεμαχίων ὁρισμούς τοῦ 6 ἁρθροῦ τοῦ ἡμετέρου διατάγματος ἀπὸ 30 Ἰανουαρίου (11 Φεβρουαρίου) 1834.

Ἄρθρον 4.

Ἡ μεταρρυθμίσις τῶν συνόρων τῶν οἰκοπέδων ἐκάστης ὁδοῦ πρέπει νὰ γίνεται εἰς τρόπον, ὥστε ἕκαστος οἰκοδεσπότης τῶν ἐπ' αὐτῆς κειμένων οἰκίων νὰ λαμβάνῃ ἀνάλογον μέρος προσώπου.

Εἰς περίπτωσιν παραπόνων ἀπὸ μέρους τινὸς τῶν ἰδιοκτητῶν, ὁ παρὰ τῷ γραφείῳ τῆς δημοσίου οἰκονομίας εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν γραμματείας πρωταρχιτέκτων θέλει λαμβάνει γνώσιν αὐτῶν, καὶ ἀναφέρει εἰς τὴν ἰδίαν γραμματείαν, ἥτις θέλει ἀποφασίζει ἀνεκλήτως.

Ἄρθρον 5.

Ἄν κατὰ τὴν μεταρρυθμίσιν τῶν συνόρων εἰς τῶν ἰδιοκτητῶν κερδίζει τόπον πρὸς ζημίαν τοῦ γείτονός του, θέλει ἀποζημιώσει αὐτὸν κατ' ἀπόφασιν διαιτητικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 6.

Κατὰ τὰς ὁδοὺς τῆς Ἀθηνᾶ, τοῦ Αἰόλου, τοῦ Ἑρμοῦ, τοῦ Πειραιῶς, τῆς μακρᾶς Στοᾶς καὶ τοῦ Σταδίου, καὶ εἰς τὰς Πλατείας τοῦ Ὁθωνος καὶ τοῦ Λουδοβίκου ὅλαι αἱ οἰκίαι.

α'. Πρέπει νὰ ἔχουν ἐν ἰσόγειον καὶ ἐν ἀνώγειον πάτωμα·
β'. Θέλουν σχηματίζει σειρὰν συνεχῇ καὶ ἀδιάκοπον· τὰ δὲ σχέδια ὅλων τῶν εἰς τὰς ὁδοὺς ταύτας οἰκοδομουμένων οἰκίων θέλουν καθυποβάλλεσθαι προηγουμένως εἰς τὴν εξέτασιν τοῦ γεωμέτρου τῆς πόλεως καὶ εἰς τὴν ἀναθεώρησιν καὶ ἔγκρισιν τοῦ μηχανικοῦ τοῦ νομοῦ.

Ἄρθρον 7.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν ἤδη οἰκοδομηθεισῶν οἰκίων ἐπὶ τῶν τριῶν μεγάλων ὁδῶν νὰ κάμνουν εἰς αὐτὰς ἐναντίον τῆς παρούσης ἀποφάσεως θεμελιώδεις ἐπισκευάς· εἰς πᾶσαν ἐκ νέου οἰκοδομὴν καὶ θεμελιώδη ἐπισκευὴν τῶν οἰκίων τούτων ὀρεῖλουν οἱ ἰδιοκτῆται νὰ συμμορφωθῶν κατὰ γράμμα με αὐτήν.

Ἄρθρον 8.

Τὸ μεταξὺ δύο οἰκίων μεσότοιχον θέλει οἰκοδομῆσθαι δι' ἐξόδων ἀμφοτέρων τῶν ἰδιοκτητῶν καθ' ἣν περίπτωσιν δὲ ὁ εἰς τῶν δύο ἤθελεν οἰκοδομήσῃ πρὸ τοῦ ἄλλου, ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὸ ὅλον τῶν ἐξόδων τῆς οἰκοδομῆς τοῦ μεσοτοιχοῦ, ἀποζημιούμενος μετὰ ταῦτα διὰ τὸ ἥμισυ αὐτῶν ἀπὸ τὸν δευτέρον. Τοῦτο πρέπει νὰ σημειώνεται ῥητῶς ὡς ἄρθρον συμφωνίας εἰς τὴν ἐκδιδόμενην περὶ οἰκοδομῆς ἔγκρισιν. Τὸ μεσότοιχον τοῦτο δὲν θέλει ἔχει θύραν ἢ ἄλλο τι ἀνοιγμα, θέλει δὲ οἰκοδομῆσθαι καθ' ἡμισίαν ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν οἰκοπέδων.

Ἄρθρον 9.

Τὰ καπνοδόχεια καὶ αἱ ἐστίαὶ θέλουν κατασκευάζεσθαι με πλίνθους· ἀπαγορεύεται δὲ νὰ στηρίζονται εἰς δοκοὺς ἢ ξύλα, ἢ νὰ κλίβωνται εἰς τεῖχη στηριζόμενα εἰς ξυλῖνας οἰκοδομᾶς· ἡ δὲ οἰκοδομὴ ἐναντίον αὐτῆς τῆς διατάξεως διακόπτεται, καὶ οἱ οἰκοδομῶντες ἰδιοκτῆται ὑποβάλλονται εἰς ποινὴν διὰ τῆς τακτικῆς ὁδοῦ.

Ἡ ἀστυνομία μετὰ τοῦ μηχανικοῦ τοῦ νομοῦ θέλει ἀπαγορεύει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ὁρισμοῦ.

Τὰ σιδηρουργεῖα, ἀρτοποιεῖα, βαφουργεῖα, τεχνουργεῖα διαπταλακτῶν, καὶ ἐν γένει πᾶσα εἰς ἐμπρηστὸν ὑποκειμένη οἰκοδομὴ θέλει ἔχει τεῖχη στερεὰ καὶ χωρὶς ξυλοδέσματα.

Ὅλαι αἱ οἰκίαι καὶ ὅλαι αἱ οἰκοδομαὶ θέλουν στεγάζεσθαι με κεραμίδια, ἢ θέλουν γένει με δώματα.

Εἰς πάντα παραβάτην τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, εἴτε ἰδιοκτήτην τῆς οἰκοδομουμένης οἰκίας, εἴτε ἀρχιτέκτονα, ἐφαρμόζονται οἱ ὁρίσμοι τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ.

Ἄρθρον 10.

Ἀπαγορεύονται εἰς ἅπαντας νὰ σμικρύνωσι τὰς ὁδοὺς ἢ πλατείας, ἢ νὰ παραμορφώσωσιν ὅπωςδήποτε τὸ σχῆμά των· δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας νὰ ἔχωσιν ὑπὲρ τὴν μίαν βαθμίδα ἐμπρὸς τῶν θυρῶν τῶν οἰκίων των.

Ἄρθρον 11.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς οἰκοδομοῦντας νὰ καλύπτωσι τὴν ὁδὸν με ὕλας ἢ πήγματα οἰκοδομῶν, ὁμοίως καὶ νὰ ἀνοίγωσι καθ' ὅλης τῆς ὁδοῦ τὸ πλάτος τάφρους πρὸς ἀπόσβεσιν ἀσβεστοῦ ἢ ἀκριβοῦς ἐκτέλεισις τοῦ ὁρισμοῦ τούτου ἀνατίθεται εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἥτις θέλει φροντίζει, ὥστε τὸ ἐμπρὸς τῆς οἰκοδομῆς μέρος τῆς ὁδοῦ νὰ ᾖ πάντοτε καθαρὸν, καὶ νὰ μὴ κατέχεται περισσότερον μέρος ἀπὸ τὸ διὰ τὰ πήγματα ἀπαραιτήτως ἀπαιτούμενον.

Ἐν περιπτώσει ἀπειθείας ἢ ἀστυνομία θέλει καθαρίζει τὴν ὁδὸν δι' ἐξόδων τοῦ οἰκοδομοῦντος.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν ἐξόδων πρὸς ταφὴν τῶν ξένων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἐξόδα τὰ πρὸς ταφὴν τῶν ξένων, τῶν ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Βασιλείῳ ἀποβιούντων καὶ μὴ ἔχοντων συγγενεῖς ἢ οἰκείους ἀναλαμβάνοντας τὴν τῆς ταφῆς αὐτῶν φροντίδα, θέλει προκαταβάλει τὸ ταμεῖον τοῦ δήμου, ἐν ᾧ συνέβη ἡ ἀποβίωσις περιοριζόμενον εἰς μόνον τὰ ἀφεικτικῶς ἀπαιτούμενα· ἡ δὲ ἀνάληψις τῶν προκαταβληθέντων ἐνεργεῖται, ἀφαιρουμένης ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος κατὰ τὴν γενομένην παρὰ τοῦ εἰρηνοδικοῦ ἐπιθέσει τῶν σφραγίδων ποσότητος χρημάτων ἴσης μὲ τὴν δαπανηθεῖσαν ἢ ἂν χρήματα δὲν ὑπάρχουν, ἐξαιρουμένων τῆς σφραγίσεως πραγμάτων ἰσοτίμου ἀξίας.

Τὰ πράγματα ταῦτα, τὰ ὅποια πρέπει νὰ λαμβάνωνται ἐκ τῶν μᾶλλον εὐπωλήτων, ἐξαιροῦνται τῆς σφραγίσεως παρὰ τοῦ ἐπιτιθεμένου τὰς σφραγίδας εἰρηνοδικοῦ, κατ' αἵτησιν τοῦ ἀρμόδιου δημάρχου ἢ τοῦ ἀναπληροῦντος αὐτόν, καὶ πωλοῦνται διὰ πλειστηριασμοῦ κατὰ τὰς περὶ πλειστηριασμοῦ τῶν κινητῶν διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Τῆς ἀπὸ τῶν σφραγίδων τοιαύτης ἐξαιρέσεως χρημάτων ἢ πραγμάτων γίνεται μνεία ἐν τῇ περὶ ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων ἐκθέσει, σημειουμένων ἀκριβῶς τοῦ εἶδους τῶν ἐξαιρουμένων πραγμάτων καὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἄν τὸ ἐκπλειστηριασμὸς ὑπερβῇ τὴν τῆς ταφῆς δαπάνην, τὸ περίσσευμα συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν ὑπὸ σφραγίδα λοιπὴν περιουσίαν τοῦ ἀποθανόντος· ἂν ἀπεναντίας δὲν ἐπαρκέσῃ εἰς πλήρη πληρωμὴν, ἀφαιροῦνται αἱ σφραγίδες ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδικοῦ, καὶ πωλοῦνται κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον πράγματα ἰσοτιμὰ τοῦ ἐλλείποντος.

Ἄρθρον 3.

Ἡ περὶ τῆς ἀναλήψεως τῶν προκαταβληθέντων ἀπόδειξις τοῦ δημάρχου, καθὼς καὶ ἡ περὶ τῆς πληρωμῆς τῶν ἐξόδων τοῦ πλειστηριασμοῦ, παρκατατίθενται ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδικοῦ εἰς τὴν ὑπὸ σφραγίδα περιουσίαν τοῦ ἀποθανόντος, καὶ σημειοῦνται ἐν τῇ τῆς ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων ἐκθέσει.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 11 (23) Σεπτεμβρίου 1836.

*Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως*

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 49.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 22 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ κλείσεως τῶν μέχρι τοῦδε προσωρινῶν βιβλ. σημειώσεως ὑποθηκῶν, καὶ περὶ τῶν βληθησομένων εἰς ἐνέργειαν νέων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 44 καὶ 401 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρ. 1.

Τὰ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) 1835 Ἡμετέρου διατάγματος ἀνοιχθέντα βιβλία τῶν προσωρινῶν σημειώσεων τῶν ὑποθηκῶν, θέλουν κλεισθῇ τὴν 30 Σεπτεμβρίου τ. ε. τὴν δὲ 1 Ὀκτωβρίου θέλουν ἔμβει εἰς ἐνέργειαν τὰ διὰ τοῦ ἀπὸ 11 (23) Αὐγούστου 1836 περὶ ὑποθηκῶν νόμου ὀριζόμενα βιβλία.

Ἄρθρ. 2.

Ὅσοι μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου τ. ε. ἐσημείωσαν τὰς ὑποθήκας αὐτῶν εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ ἤδη ὑπάρχοντα βιβλία τῶν σημειώσεων, ὀφείλουν νὰ ἐνεργήσουν τὴν ἐγγραφὴν αὐτῶν εἰς τὰ ἀνοιχθέντα βιβλία τῶν ὑποθηκῶν μέχρι τέλους Μαρτ. 1837. Αἱ αὐτὰ ἐγγραφεῖσαι ὑποθήκαι θέλουν ἔχει τὰ δικαιώματα τῆς προτιμήσεως, τὰ ὅποια εἴχον κατὰ τοὺς νόμους τοῦ ἰσχύοντος εἰς τὸν τόπον καὶ χρόνον, καθ' ὃν αὐταὶ ἐλάβον ὑπαρξίν· αἱ δὲ μὴ ἐγγραφεῖσαι ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς ἀπλοῦς τίτλος πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης.

Ἄρθρ. 3.

Θέλουν θεωρεῖσθαι ὡσαύτως ὡς ἀπλοῦς τίτλος πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης, ὅλαι αἱ ὑποθήκαι ὅσαι προερχόμεναι ἀπὸ ἰδιωτικῆς θέλησιν ἢ δικαστικῆς ἀπόφασιν, δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὰ βιβλία τῶν προσωρινῶν σημειώσεων.

Ἄρθρ. 4.

Οἱ ἀπολαύσαντες μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου τ. ε. ὑποθήκην δυνάμει τοῦ νόμου, ὀφείλουν εἴτε αὐτοί, εἴτε οἱ κατὰ τὸ ἄρθρ. 61 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου ἔχοντες τὴν ἐξουσίαν νὰ αἰτήσωσιν αὐτῶν ἐγγραφὴν, νὰ ἐνεργήσουν τὴν ἐγγραφὴν τῶν ὑποθηκῶν τούτων εἰς τὸ ἀρμόδιον βιβλίον μέχρι τέλους Μαρτίου 1837. Αἱ ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης ἐγγραφεῖσαι ὑποθήκαι ἔχουν τὰ δικαιώματα τῆς προτιμήσεως τὰ ὅποια εἴχον κατὰ τοὺς νόμους τοῦ ἰσχύοντος εἰς τὸν τόπον καὶ χρόνον, καθ' ὃν ἐλάβον ὑπαρξίν· αἱ δὲ μὴ ἐγγραφεῖσαι κατὰ τὴν ἀνωτέρω προθεσμίαν, θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς ἀπλοῦς τίτλος πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης.

Ὅσοι, ὄντες, κατὰ τὸ ἄρθρ. 61 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, ὑποχρεωμένοι νὰ ἐνεργήσουν τὴν ἐγγραφὴν τῶν ἀνηκουσῶν εἰς ἀνήλικας, εἰς ἀπηγορευμένους, καὶ ὑπάνδρους γυναῖκας ὑποθηκῶν, δὲν ἐνεργήσουν πρὸς βλάβην τούτων τὴν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἐγγραφὴν τῶν δυνάμει τοῦ νόμου ἀποκτημένων ὑποθηκῶν εἰς τὰ ἀνήκοντα βιβλία θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς τὰ ἐν τῷ προμνησθέντι ἄρθρῳ 61 ὀριζόμενα.

Ἄρθρ. 5.

Ἐκεῖνοι εἰς τοὺς ὁποίους δὲν παρέμεινε κατὰ τὰ παραινούν-

II.

Η ἀριθμησις τῶν σταδίων λευγῶν καὶ σχοινίδων, ἀρχεται ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν πρὸς τὰς πλησιεστέρας διοικητικὰς πόλεις. Ἐκείθεν ἀρχεται πάλιν νέα ἀριθμησις καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, καὶ σημειοῦται ἐνταυτῷ ἐφ' ἑκάστης στήλης τῆς σχοινίδος ὁμοῦ μετὰ τὴν ἀπόστασιν τοῦ προηγηθέντος διοικητικοῦ τόπου κατ' ἐκείνην τῆς πρωτεύουσας εἰς τρόπον ὥστε

Α.) Ἡ πόλις Ἀθηνῶν εἶναι τὸ ἀρχικὸν σημεῖον Α. ὅθεν συντέμνεται ὁ ἄξων τῆς ὁδοῦ τοῦ Ἑρμοῦ μετὰ τὸν τοῦ Αἰόλου.

1. Ἐκ τῆς ὁδοῦ τοῦ Πειραιῶς ἀγοῦσης.
2. Εἰς τὴν Ἐλευσίνα, Μέγαρα, Καλαμάκι καὶ Κόρινθον.
3. Εἰς Θήβας.

Β.) Ἡ πόλις τῶν Θηβῶν εἶναι τὸ ἀρχικὸν σημεῖον Β.

1. Ἐκ τῆς εἰς Χαλκίδα ἀγοῦσης ὁδοῦ.
2. » Δεβαδίου.

Γ.) Ἡ πόλις τῆς Δεβαδίας εἶναι τὸ ἀρχικὸν σημεῖον Γ.

1. Ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγοῦσης εἰς Λαμία.
2. » » Ἄσπρα Σπήτια πρὸς τὸν κόλπον τῆς Ναυπλίου.

Δ.) Ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς Κορίνθου εἶναι τὸ ἀρχικὸν σημεῖον Δ.

1. Ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς Κορίνθου τῆς ἀγοῦσης εἰς Πάτρας.
2. » Ἄργος καὶ Ναύπλιον.
3. » Ἄργος καὶ Τρίπολιν.

Ε.) Τρίπολις τὸ ἀρχικὸν σημεῖον Ε.

1. Ἐκ τῆς ὁδοῦ Τριπόλεως τῆς ἀγοῦσης εἰς Μεγαλοῦπολιν, Νεοὶ καὶ Πύλον.
2. » Σπάρτην.
3. » Πάτρας διὰ τῆς Κυναίτης.

III.

1) Ἐκάστη σχοινίς θέλει σημειωθῇ δι' ἐνὸς παραλληλεπίπεδου ἐν μέτρον ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους, τὸ ὅποιν θέλει φέρει τὴν ἐπιγραφὴν. ΣΤ. Μετὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν σχοινίδων.

- ΩΡ. » τῶν λευγῶν.
- ΣΤ. » τῶν σταδίων.

Ἀριθμημένον καὶ ἀπὸ τὸν προλαβόντα διοικητικὸν τόπον καὶ ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν. Ὅταν δὲ μία ὁδὸς ἐνώσῃ δύο διοικητικὰς πόλεις, τότε θέλει σημειωθῇ καὶ ἡ ἀπόστασις ἢ τῆς ἄλλης διοικητικῆς πόλεως.

2) Ἐκάστη λευγὰ $1/2$ σχοινίδος = 5000 μέτρων θέλει σημειωθῇ δι' ἐνὸς παραλληλεπίπεδου 0, 5 μέτρων ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους, τὸ ὅποιν θέλει φέρει τὴν ἐπιγραφὴν.

- ΩΡ. Μετὰ τὸν ἀρ.τ. τῶν λευγῶν.
- ΣΤ. » τῶν σταδίων.

Ἀριθμημένον ἀπὸ τὸν προλαβόντα διοικητικὸν τόπον.

3) Ἐκάστον στάδιον = 1000 μέτρων δι' ἐνὸς παραλληλεπίπεδου θέλει σημειωθῇ 0, 3 μέτρων ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους, τὸ ὅποιν θέλει φέρει τὴν ἐπιγραφὴν.

ΣΤ. Μετὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν σταδίων ἀριθμημένον ἀπὸ τὸν προλαβόντα διοικητικὸν τόπον.

IV.

Ὅλα τὰ παραλληλεπίπεδα σταδίων, λευγῶν καὶ σχοινίδων θέλουσι κατασκευασθῇ ἐκ λίθων κατὰ τὰ ἐπισυναπτόμενα σχέδια καὶ μέτρα ἢ ἐπιγραφὴ θέλει γλυφθῇ ἐπὶ τοῦ λίθου.

Ὅταν ἡ μετακόμισις τῶν λίθων καταντῇ δύσκολος καὶ εὐρίσκονται ξύλα εἰς τὰ πλησιόχωρα, δύναται καὶ νὰ τὰ μεταχειρισθῇ δ' αὖ στήλας σχοινίδων καὶ λευγῶν.

V.

Εἰς ὅλας τὰς διοικητικὰς καὶ ὑποδιοικητικὰς πόλεις καὶ ἐάν ᾖναι δυατὸν ἔπου σταυροῦνται αἱ ὁδοὶ νὰ ὑψωθῶσι ξύλιναι

στήλαι κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον σχέδιον, αἱ ὁποῖαι δι' ἐπιγραφῆς νὰ δεικνύωσι πόσον ἀπέχουσι τῆς πρωτεύουσας καὶ τῶν περὶ σημαντικῶν πόλεων.

VI.

Τὸ ἔξοδα τῶν ξυλίνων στηλῶν τούτων πρέπει νὰ φερθῶσιν εἰς ὅρος τῶν ἀρμοδίων κοινοτήτων. Ἐκείναι δὲ, αἱ ὁποῖαι σημειοῦνται τὰς δικαστάσεις τῶν ὁδῶν, ἐπὶ τῶν κεφαλαίων τῶν ἰδίων ὁδῶν, εἰς τὰς ὁποίας εὐρίσκονται.

VII.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, ἡ δὲ Γραμματεία τῶν Στρατιωτικῶν θέλει συμπράξει εἰς τοῦτο. Ἐ. Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμβρ. 1836 (12 Ἰανουαρ. 1837).

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΙ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐνπαιδεύσεως εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες τὴν ἐπιβροχὴν, τὴν ὁποῖαν ἡ ἀρχιτεκτονικὴ ἔχει εἰς τὸν πολιτικὸν βίον ἐν γένει. Ἐκτιμῶντες τὰς ἱστορικὰς ἀναμνήσεις, αἱ ὁποῖαι εἶναι εἰδικῶς ὡς πρὸς τοῦτο συνδεδεμέναι μετὰ τὴν Ἑλλάδα, κανονίσαντες ἤδη πλέον τὴν διευθύνσιν τῶν δημοσίων ἐκπαιδευτικῶν δ' αὖ διατάγματος, προδιδοῦμεν ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν Γραμματειῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, κηρύσσοντας καὶ τὴν γνώμην τῶν ὑπουργείων τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν τὰ ἐφεξῆς.

1) Θέλει συστήθῃ τώρα πλέον εἰς Ἀθήνας σχολεῖον εἰς τὸ ὁποῖον θέλουσι διδάσκεσθαι τὴν Κυριακὴν καὶ τὰς ἑορτάς, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ μορφωθῶσιν ὡς ἀρχιτεχνίται (μάϊστορες) εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν.

2) Ἡ διδασκαλία γινομένη δωρεάν εἰς τοὺς μαθητευομένους εἰς τὴν σχολὴν ταύτην θέλει συνίστασθαι εἰς τὴν ἐπανάληψιν τῶν γνώσεων, τὰς ὁποίας οἱ μαθητευόμενοι ἀπέκτησαν ἤδη εἰς τὰ σχολεῖα, διὰ τῆς λύσεως προβλημάτων, εἰς τὴν ὁδηγίαν νὰ σχεδιάσωσι μετὰ γραμμὰς ἀπλᾶς οἰκοδομὰς, καὶ στήλας εἰς τὴν κατωτέραν ἀριθμητικὴν μέχρι τῆς ἐξαγωγῆς τῆς τετραγωνικῆς καὶ κυβικῆς ρίζης, εἰς τὴν γεωμετρίαν διὰ νὰ δύνανται νὰ καταμετρῶσιν καὶ ἐπαριθμῶσιν ἀπλᾶς ἐπιφανείας καὶ κανονικὰ σώματα, περιστότερον εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν τεχνολογίαν, τὴν περὶ οἰκοδομῆς διδασκαλίαν, εἰς τὴν φυσικὴν ἱστορίαν, εἰς τὴν φυσικὴν καὶ χημείν, καθ' ὅσον αὕτη δηλ. ἐφαρμόζεται εἰς ἀρχιτεκτονικὴν τέχνην.

3) Ἡ διδασκαλία θέλει γίνεσθαι ἀπὸ τὸν διδάσκαλον τῆς ἰχνογραφίας τοῦ γυμνασίου τῶν Ἀθηνῶν, ἀπὸ τὸ προσωπικὸν τοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ τμήματος, ἢ τὸν ἀρχιτέκτονα τῆς πόλεως, τὸν ἐπιθεωρητὴν τῆς συλλογῆς τῶν σχεδίων, ἔπειτα καὶ ἀπὸ ἄλλους ἀνδρας πεπαιδευμένους κατὰ τὰς ἀρμοδίους μαθήσεις μετὰ ἀνάλογον ἀντιμισθίαν.

4) Τὰ σχέδια καὶ αἱ γαιολογικαὶ συλλογαὶ ὀνομαστικῶς δὲ τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα εὐρισκομένων λίθων τῆς οἰκοδομῆς, προσέτι τὰ ἐργαλεῖα καὶ σκεύη τῶν λοιπῶν δημοσίων σχολείων παραχωροῦνται εἰς τὴν διέθεσιν τοῦ διδακτικοῦ καταστήματος τούτου.

να έχωσι κεραυναγωγούς και καλὰς καμίνους και να ἐκλείπη ἡ συγκοινωνία με κτίρια ὑποκείμενα εἰς κίνδυνον πυρκαϊᾶς. Πρέπει πρὸς τούτοις να γίνεται ἡ ἀπαιτούμενη ἐπαγρύπνησις εἰς τὴν κανονικὴν καθάρσιν τῶν καμίνων και ἐν γένει αὐστηρὰ ἐπιτήρησις ἐντὸς τῶν δημοσίων κτιρίων.

15. Δι' ὅλα τὰ πολιτικὰ δημόσια κτίρια πρέπει να καταστρωθῇ ἰδιαίτερος κατάλογος και να κρατῆται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμήματος τῆς γραμματείας και πρὸ τῆς ἐνάρξεώς του θέλει μονογραφεῖται και παρασημειοῦται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερ. γραμμ. διὰ να κατορθοῦται ἡ ἐποφίς τῶν πολιτικῶν δημοσίων οἰκοδομῶν.

Αἱ στήλαι τοῦ καταλόγου τούτου εἶναι:

- α) Αὐξοντες ἀριθμοὶ τῶν δημοσίων κτιρίων, τὰ ὅποια πρέπει ἐπομένως να ἀριθμηθῶσιν ἰδίως.
- β) Αριθμοὶ τῶν οἰκίων ὡς ἐκ τῆς γενικῆς τοπικῆς ἀριθμήσεως.
- γ) Μέρος και ἐπαρχία.
- δ) Ὄνόματα τῶν κτιρίων.
- ε) Θέσις με σημείωσιν τοῦ πλάτους, βάθους και ὕψους τοῦ κτιρίου.
- ς) Εἶδος τῆς οἰκοδομῆς ἐκ λίθων ἢ ξύλων και ὁ τρόπος.
- η) Παλαιότης τοῦ κτιρίου και ὁ χρόνος τῶν οὐσιωδῶν βελτιώσεών του.

θ) Ἐνδεικτικὸν τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοκτησίας, ἀνίσως ἐκτίσθη εἰς λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ἢ ἡγοράσθη, ἀπὸ ποῖον και διὰ πόσα, ἢ ἀνίσως μετέβη ἀπὸ ἄλλον εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν δημοσίων κτιρίων. ἔτι δὲ προσδιορισμὸς αὐτοῦ.

ι) Τωρινὴ κατάστασις τοῦ κτιρίου, ἂν ᾖ εἰς καλὴν κατάστασιν ἢ τὸ ἐναντίον, και ἀνίσως ᾖ κατὰλληλον εἰς τὴν ἐνεστῶσάν του χρῆσιν.

κ) Περιοχὴ και παραρτήματα τῶν κτιρίων με τὸν ἀριθμὸν τῶν πατωμάτων, και τῶν ἐν αὐτοῖς εὐρισκομένων μεγάλων και μικρῶν θαλάμων, δωματίων, θάλων, ὑπογείων και ἀποθηκῶν δι' ἀριθμήσεως τῶν μερικῶν διαιρέσεων, ἐντὸς τούτου τῶν κεραυναγωγῶν, παροικοδομημάτων π. χ. σιαύλων, πλυντηρίων, φούρνων, βρύσεων, ὑδραγωγῶν, κήπων, γηπέδων κτλ. με σημείωσιν τῆς ἐκτάσεώς των.

λ) Προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας, προερχόμενος ἐκ τῶν λογαριασμῶν τῆς οἰκοδομῆς ἢ ἀπὸ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ νομομηχανικοῦ.

μ) Ποσότης τοῦ φορολογικοῦ κεφαλ. και μένουν κατὰ πρῶ-

ν) Ἐξασφαλίσεως πυρκαϊᾶς } τον κενά.

ς) Ἀνάγκη ἢ μὴ τοῦ κτιρίου διὰ τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν.

ο) Ἐνδείξεις τῶν μεταβολῶν τοῦ κτιρίου τούτου και σημείωσις τῶν ἐξόδων.

π) Σύντομος σημείωσις τῶν γενομένων ἐπισκευῶν και ἐξόδων.

ρ) Παρατηρήσεις, εἰς τὰς ὁποίας πρέπει ἰδίως να σημειωθῇ ἀνίσως εἶχε σχέδιον τὸ κτίριον και ἀπὸ ποῖον ἐσυντάχθη, ὁποίας ἐνεργητικὰς ἢ παθητικὰς δουλείας περιέχει τὸ κτίριον κτλ. Ἡ πρώτη κατάτρωσις τοῦ καταλόγου τούτου τῶν κτιρίων πρέπει να γίνῃ εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ 1837 ἔτους, συνεργεῖα ὅλων τῶν ἡμετέρων Γραμματειῶν. θέλει δὲ εἶναι συντεθειμένος με τρόπον, ὥστε να ἡμπορῇ να χρησιμεύσῃ διὰ πολλὰ ἔτη, ἢ ἐξακολουθῆσις αὐτοῦ θέλει ἐκτελεῖται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμήματος τῆς Γραμματείας. Ὡς οὐσιώδη μέρη ἢ μᾶλλον δικαιολογητικὰ τοῦ καταλόγου τούτου πρέπει να θεωρῶνται και να φυλάττωνται ἰδιαίτερος:

1) Τὰ οἰκοδομικὰ σχέδια.

2) Τὰ ἔγγραφα τῆς ἰδιοκτησίας.

3) Τὰ πρωτόκολλα τῆς ἐκτιμήσεως.

4) Τὰ ἐξασφαλιστικὰ ἔγγραφα πυρκαϊᾶς.

5) Τὰ πρωτόκολλα ἐπιθεωρήσεως ἐπὶ τῶν ὁποίων πρέπει να σημειοῦται ἡ καταχώρησις εἰς τὸν κατάλογον τῶν οἰκοδομῶν.

6) Τὰ διατάγματα περὶ διαχειρίσεως τῶν δημοσίων κτιρίων, καθόσον δὲν πρέπει να χρησιμεύσων ὡς δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῶν λογαριασμῶν.

16. Πρὸς ἀπόκτησιν ἐπόψεως, ὁποία εἰσοδήματα δίδουν εἰς πᾶσαν μίαν τῶν Γραμματειῶν τὰ εἰς αὐτὴν ἀνήκοντα πολιτικὰ δημόσια κτίρια, πρέπει εἰς τὰς ἐτησίους καταστάσεις τῶν οἰκοδομικῶν ἐπισκευῶν να ἐπισυνάπτονται ἰδιαίτεραι σημειώσεις, εἰς τὰς ὁποίας θέλουν ἐγγράφεισθαι τὰ διάφορα κτίρια χωριστὰ πλησίον τοῦ κεφαλαίου τῶν οἰκοδομῶν, τὸ ὁποῖον σχηματίζεται ἐκ τῶν ἐξόδων τῆς οἰκοδομῆς, τῶν ἀγορῶν και ἐπισκευῶν. Πρὸς τούτοις δὲ θέλει συμπεριλαμβάνει τὸ κεφαλαιῶδες εἰσόδημα πρὸς 8 0/0 τοῦ οἰκοδομικοῦ κεφαλαίου και τὸ ἐκ τῆς ἐνκαρπώσεως τοῦ κτιρίου δι' ἰδίας ἐπιχειρήσεως ὡς πρὸς τὰ οἰκήματα, προερχόμενον ἀπὸ ἐνοίκια.

Π. Ἀπότισις και ἀπολογισμὸς τῶν οἰκοδομικῶν ἐξόδων.

17. Ὅλα τὰ οἰκοδομικὰ ἐξόδα τῶν πολιτικῶν δημοσίων οἰκοδομῶν, καθόσον δὲν πληρόνονται και ἀπολογίζονται ἀπὸ εἰδικὰ ταμεῖα, θέλουν πληρόνεσθαι ἀμέσως παρὰ τοῦ ἡμετέρου Γεν. ταμείου, και ἐμμέσως διὰ τῶν διοικητικῶν και ἐπαρχιακῶν ταμείων, εἰς λογαριασμὸν τῶν διαφορῶν κλάδων, και θέλουν καταχωρεῖσθαι και ἀπολογίζεσθαι κατὰ τὰς διατυπώσεις εἰς τοὺς ἀνήκοντας εἰδικούς προϋπολογισμούς και τοὺς ἐνεστῶτας κανονισμούς τῶν ταμείων και τὰς εἰδικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος διατάγματος, ἐπειδὴ αἱ νέαι οἰκοδομαὶ, ἐπισκευαὶ και τὰ σταθερὰ οἰκοδομικὰ ἐξόδα θέλουν διακρίνεσθαι, πρέπει να διακρίνωσιν ὡσαύτως εἰς τὰς καταστάσεις και τὰ κατάστιχα τῶν λογαριασμῶν ἀντικόντων εἰς τρεῖς ὑποδιαίρεσεις.

18. Ὡς σταθερὰ οἰκοδομικὰ ἐξόδα ἐννοοῦνται, ὅσα ἐπανέρχονται κατ' ἔτος, ἐπομένως δὲν ἀπαντῶνται κατὰ τύχην, καθὼς ἐπισκευαστικὰ ἐξόδα, π. χ. ἀντιμισθία και μισθοὶ τῶν ἐπισκευῶν τῶν ἀποθηκῶν, ἐξόδα καθάρσεως τῶν ὁδῶν, μισθοὶ καθαριστῶν τῶν καμίνων, ἐξασφαλιστικὰ ἐξόδα ἐναντίον πυρκαϊῶν, καθάρσις τῶν ἀποπατῶν και λακκῶν. Τὰ ἐξόδα ταῦτα πρέπει να καταχωρῶνται εἰδικῶς εἰς τὰς καταστάσεις τῶν ἐτησίων ἐπισκευῶν, και να διακρίνωσιν εἰς αὐτὰς κατὰ τὰ διάφορα κτίρια.

19. Τὰ ἀποδεικτικὰ, οἱ λογαριασμοὶ, τὰ ἐβδομαδιαῖα κατάστιχα κτλ. πρέπει να ἐπιθεωρῶνται και να προσυπογράφωνται παρὰ τῶν ἐπιστατῶν ἢ ἀρχιτεχνιτῶν και εἰς ἐκτελούμενας ἐπισκευὰς κατοικημένων δημοσίων κτιρίων παρὰ τῶν ἐνοικούντων. Ἐκτὸς τούτου παρὰ τῶν ἐπιτοπίως εὐρισκομένων τεχνικῶν προϊσταμένων ἀτόμων και τοῦ ἐπιφορτισμένου τὴν οἰκοδομὴν ἀρχιτέκτονος, καθόσον τοῦτο εἶναι δυνατόν διὰ τὸν τελευταῖον.

20. Ὅταν οἱ ἐργάται πληρόνονται ἐπιτοπίως, πρέπει να γίνεται τοῦτο διὰ τοῦ ἀνέκοντος ταμεία ἢ τοῦ τοποτηρητοῦ του ἐνώπιον τοῦ ἀρχιτεχνίτου, και εἰ δυνατόν και αὐτοῦ τοῦ ἐπιφορτισμένου τὴν οἰκοδομὴν ἀρχιτέκτονος εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ἐβδομάδος. Συνήθως ἡ πληρωμὴ αὕτη πρέπει να γίνεται πάντοτε παρὰ τοῦ ἀνέκοντος διοικητικοῦ ταμείου ἢ τοῦ ὑπαλλήλου αὐτοῦ. Τὰ ἐβδομαδιαῖα κατάστιχα πρέπει να προσυπογράφωνται και ἀπὸ τινος ἐργάτας ὑψέροντος να γράψωσιν.

21. Εἰς ἐργασίας δι' ἐπιχειρήσεων πρέπει να διορίζωνται τινὲς ἐκ τῶν ἐργατῶν ἐπιφορτισμένοι τὴν περιλαβὴν τῶν χρημάτων.

22. Εἰς ἐπισκευὰς δημοσίων κτιρίων δὲν πρέπει να ἐπιφορτίζωνται οἱ ἐνοικούντες αὐτὰ τὴν πληρωμὴν και χρῆσιν τῶν ἐγκριθεῖσων ποιοτήτων.

23. Οἱ ταμίαι πρέπει να ἀποποιῶνται ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνη ὅλας τὰς πληρωμὰς τῶν οἰκοδομικῶν ἐξόδων, αἱ ὁποῖαι περιλαμβάνουν τὰς ἐγκριθείσας και ἀντικόντως γνωστὰς εἰς αὐτοὺς

ἀναλόγως με τοὺς ὁρισμοὺς τῶν § 12 καὶ 14, καὶ θέλει πλη-
ρόναι ἀπὸ τὸν παραβιχσὴν ἐντελῶς εἰς χρήματα, καὶ θέ-
λει διανεμεσθαι κατὰ τὸν § 12.

Εἰς τοὺς παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμμ. ἐκδοθησομένους
εἰσέτι ὁρισμοὺς θέλει προσδιορισθῇ ὁ ἐλεγχος περαιτέρω διὰ
τὴν εἰσπραξὶν ταύτην.

§ 14.

Ὅταν δασονομικός τις ὑπάλληλος, ἀστυνόμος ἢ χωροφύλαξ
ἢ καὶ οἰκονομικός ἐπιτροπος, τελώνης, ιδιώτης ιδιοκτήτης δά-
σους, ἢ ὁ μὲ τὴν εἰσπραξὶν τοῦ φόρου ἐπιφορτισμένος ἀπεν-
τήση τινὰ ἔχοντα ὅπουδῆποτε εἶδους ξυλικήν, ἄνθρακας, κα-
τράμι, ῥητίνην ἢ ἰδιαίτερα δασικά προϊόντα, (§ 15 καὶ 16)
χωρὶς νὰ φέρῃ ἄδειαν τοῦ δασονόμου, ἔχει οὗτος τὸ δικαίωμα
καὶ τὸ χρέος νὰ κρατήσῃ ταῦτα, καὶ νὰ φέρῃ τὴν ὑπόθεσιν ἐνώ-
πιον τῆς παρὰ τοῦ νόμου περὶ ἀνομιμάτων κατὰ τὴν ξυλείαν
ἀπὸ 10|22 Ἰουλίου 1836 σημειωθῆσης ἀρχῆς κατὰ τὸν § 12.

§ 15.

Οἱ μὲ ἄδειαν τοῦ δασονόμου ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ § 3 κατα-
σκευάζοντες κατράμι ἢ ῥητίνην, πληρώνουν διὰ μὲν τὸ κα-
τράμι προσερχόμενον εἴτε ἐξ ἐθνικοῦ ἢ ιδιοκτήτου δάσους 10
τοῖς 0|0 διὰ δὲ τὴν ἐξ ἐθνικῶν πευκῶν ῥητίνην 25 τοῖς 0|0
καὶ 10 0|0 διὰ τὴν ἐξ ιδιοκτητῶν.

Ἡ εἰσπραξὶς τοῦ φόρου τούτου ἐνοικιάζεται ἰδιαιτέρως ἐπὶ
δημοπρασίας καὶ ἀποδίδεται εἴτε εἰς εἶδη ἢ καὶ εἰς χρήματα
κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν, ἐὰν ὁ ἐνοικιστὴς εὐχαριστηθῇ.

§ 16.

Ἡ ἀπολαυὴ τῶν ἰδιαιτέρων προϊόντων ἐκ τῶν δημοσίων δα-
σῶν, οἷον κάστανα, κέρνα, κουκουναρία, ποτάσσα, πρινακοκ-
τραγεκάνθη, φλοιὸς (φλοῦδα) κυτρινόκοκκι (ἀλατσοχέρι) καὶ
θέλουν δημοπρατεῖσθαι ἐπίσης χωριστά. Ἐὰν δὲ συναζῶνται
ἀπὸ ἰδιωτικὰ δάση πρέπει ἐπίσης νὰ πληρῶναι 10 τοῖς 0|0
φόρου τοῦ ὁποίου ἡ εἰσπραξὶς ἐνοικιάζεται ταυτοχρόνως μετὰ τὸν
ἐπὶ κατράμι καὶ ῥητίνης ὅστις θέλει ἀποδιδεσθαι ἐπίσης εἰς
εἶδη ἢ χρήματα.

§ 17.

Ἡ νομὴ εἰς τὰ δημόσια δάση θέλει γίνεσθαι κατὰ τὰ ὑπάρ-
χοντα ἐπὶ τούτῳ εἰδικὰ διατάγματα.

§ 18.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δη-
μοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος. Τοῦτο δὲ
ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν 1|13 Ἰανουαρίου 1837 καὶ ταυτο-
χρόνως καταργεῖται ὁ περὶ ξυλίας κανονισμὸς τῶν 10 Δεκεμ-
βρίου 1834.

Ἐν Αῤῥίνης, τὴν 4|16 Δεκεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαίτεράν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΜΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν δημοτικῶν φόρων τοῦ 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ εἰσέτι δὲν ἔχουσιν ἐν γένει οἱ δῆμοι προσόδους ἐκ πε-
ριουσίας δημοτικῆς, τὰ δὲ πταισματικά πρόστιμα, τὰ ἐπὶ τοῦ
στατῆρος καὶ κοιλοῦ δικαίωματα, οἱ ἐκ τῶν πανηγύρεων δα-
σμοὶ, καὶ τὰ παραχωρηθέντα μερίδια τοῦ ἐπὶ τῶν ἐνοικίων,

τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τῶν ἐσωτερικῶν διαβατηρίων τέλους,
τὰ μὲν παρέχουσι μικρὸν εἰσόδημα, τὰ δὲ ἐφαρμόζονται εἰς ὀλί-
γους δῆμους, καὶ τοιοῦτοτρόπως δὲν δύνανται γενικῶς νὰ ἐπαρ-
κῶσιν εἰς τὰς ἐτήσιους αὐτῶν δαπάνας.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμ-
ματείας τῆς 3|15 Δεκεμβρίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν
τὰ ἐξῆς.

Ἄρθρον 1.

Οἱ δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων ἐγκριθέντες ἔμμεσοι δημο-
τικοὶ φόροι κατὰ τὸ 1836 ἔτος δύνανται καὶ ἐπὶ τοῦ ἐρχομέ-
νου 1837 ἔτους νὰ εἰσπραχθῶσιν, ἀλλ' ὅμως ὑπὸ τοὺς ἐξῆς
ὁρισμούς.

α) Νὰ μὴν ὑπερβαίνωσι τὸ μέτρον τῶν 2 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῆς
τιμῆς διὰ δὲ τοὺς ἐντοπίους οἶκους νὰ περιορίζεται εἰς ἓνα
τοῖς 0|0 ἐπὶ τῆς τιμῆς.

β) Νὰ περιορίζωνται εἰς μόνον τὰ ἐδώδιμα, τὰ ποτὰ καὶ
λοιπὰ εἶδη, τὰ εἰς καθημερινὴν καὶ ἄμεσον κατανάλωσιν προ-
ωρισμένα.

γ) Ἐλεύθερα τοῦ φόρου τούτου θεωροῦνται τὰ ἀνωτέρω ὦνα,
ὅταν ᾖναι προϊόντα τοῦ δήμου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου πωλοῦνται,
καὶ δὲν ὑπεβλήθησαν εἰς ἕτερον δημοτικὸν φόρον.

Ἄρθρον 2.

Ἐὰν τὰ ἐκ τῆς δημοτικῆς περιουσίας εἰσοδήματα, τὰ δημο-
τικά δικαιώματα καὶ οἱ ἔμμεσοι φόροι τινὸς δήμου δὲν ᾖθε-
λον ἀποδεῖξαι ἀρκετὴν πρόσοδον εἰς ἀπάντησιν τῶν ἀναγκαιῶν
ἐξόδων τοῦ δήμου, τότε ἀναλόγως τοῦ ἐλλείμματος ἐπιβάλλε-
ται ἄμεσος εἰσφορὰ ἐπ' ὅλων τῶν προϊόντων τῆς ἐντὸς τῆς
περιφέρειας τοῦ δήμου κειμένης ιδιοκτητοῦ γῆς, ὅσα ὑπόκειν-
ται εἰς τοὺς ἀμέσους ἐθνικοὺς φόρους· ἀλλ' ἡ εἰσφορὰ αὕτη δὲν
δυναται νὰ ὑπερβαίνῃ ποτὲ τὸ μέτρον τῶν 2 τοῖς 0|0.

Ἄρθρον 3.

Ἡ κατὰ τὰς περιστάσεις τοῦ ἀνωτέρω ἀρθροῦ 2 ἐπιβαλλο-
μένη εἰσφορὰ ἐφαρμόζεται συγχρόνως καὶ εἰς τὰ ἐντὸς τῆς πε-
ριφέρειας τοῦ δήμου ὁσκόντα ποίμνια ἀναλόγως τοῦ ἐξ αὐ-
τῶν εἰσοδήματος· ὡς ἀνώτερος δὲ ὅρος τοῦ μέτρου ἐπὶ τῆς
ζώων εἰσφορᾶς πρέπει νὰ θεωρῆται.

α) Τῶν μὲν μεγάλων, οἷον βοῶν, ἵππων, κτλ. 30 λεπτά
ἐκαστον.

β) Τῶν δὲ μικρῶν, οἷον αἰγῶν καὶ προβάτων 7 λεπ. ἐκ-
αστον· ἐξαίρουμένων τῶν θηλαζόντων, καὶ τῶν ἐργατικῶν βοῶν.

γ) Ἐκ τῶν μελισσῶν πέντε λεπτά.

Ἄρθρον 4.

Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀρθρα 2 καὶ 3 ἄμεσος εἰσφορὰ δὲν δύ-
νανται νὰ ἐκτελεσθῇ, εἰμὴ ἀποῦ κατὰ τοὺς νομίμους τύπους
συζητηθῇ, τόσον περὶ αὐτῆς, ὅσον καὶ περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ
τοῦ 1837, καὶ ψηφισθῇ ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, καὶ
ἐγκριθῇ παρὰ τοῦ διοικητοῦ.

Ἄρθρον 5.

Ὁ προεξημένος ὁρισμὸς ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἀμέσους δημο-
τικοὺς φόρους, καθόσον δὲν ὑπάρχει ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ
συμβουλίου, γενομένη ἤδη εἰς τὰ ἔτη 1835 καὶ 1836, ἡ ὁποία
προτείνει αὐτοὺς καὶ διὰ τὸ 1837.

Αἱ τροποποιήσεις αἵτινες ᾔθελον γίνεαι ἀπὸ τὰ δημοτικά συμ-
βούλια ὡς πρὸς τὴν διάταξιν τῶν ἐμμέσων φόρων κατὰ τὰς ση-
μειώσεις α, β. καὶ γ. τοῦ ἀρθροῦ 1 δὲν ἔχουσι κύρος, εἰμὴ μετὰ
τὴν ἐγκρίσιν ὡσαύτως τοῦ διοικητοῦ· αἱ τροποποιήσεις αὗται
μόλον τοῦτο δὲν δύνανται ἄνευ τῆς ἡμετέρας ἐγκρίσεως,
οὔτε αὐξήσιν τῶν φόρων, οὔτε ἐπέκτασιν αὐτῶν ἐπὶ ἄλλων ἀν-
τικειμένων, νὰ λάβωσι.

Ἄρθρον 6.

Τῶν ἐν τῇ περιπτώσει τῶν ἀρθρῶν 4 καὶ 5 ἀποφάσεων τοῦ

ΜΕΡΟΣ Ε΄.

Περὶ ναυτῶν.

Ἄρθρ. 68.

Ἐξ μῆνας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, οἱ θέλοντες νὰ συμφωνηθῶσιν ὡς ναῦται εἰς ἐμπορικὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα ὀφείλουν νὰ ἔχωσιν ἢ τὴν ἀδείαν τῆς ἀναχωρήσεως ὑπογεγραμμένην ἀπὸ τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην τοῦ τελευταίου πλοίου εἰς τὸ ὅποιον ὑπηρετήσαν, ἢ τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἀρμοδίας λιμενικῆς ἀρχῆς, ὅτι δὲν ὑπάρχει κανὲν ἐμπόδιον εἰς τὸ νὰ συμφωνηθῶσι.

Μέχρι δὲ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ὀφείλουν νὰ παρουσιάζωνται εἰς τὴν λιμενικὴν Ἀρχὴν διὰ νὰ ἐξετάζωνται καὶ νὰ δίδωσι τὰς ὁποίας αὕτη ἤθελε ζητήσῃ πληροφορίας, καὶ οὕτω νὰ καταγράφονται εἰς τὸ ναυτολόγιον τοῦ πλοίου.

Ἄρθρ. 69.

Ὁ μισθὸς ἐκάστου ναύτου σημειῖται εἰς τὸ ναυτολόγιον ἀντικρυ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ παρὰ τῆς ἀρμοδίας λιμενικῆς ἢ προξενικῆς ἀρχῆς.

Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ἂν ἀντὶ μισθοῦ οἱ ναῦται ἐσυμφωνήσαν με μερίδιον ἐκ τοῦ κέρδους, ἢ ἂν ᾖναι συμμέτοχοι τοῦ φορτίου.

Εἰς τὰς τελευταίας δύο περιστάσεις πρέπει νὰ σημειοῦται ῥητῶς τὸ ποσὸν τοῦ συμφωνηθέντος μεριδίου, ἢ πόσον τὸ μέρος τῆς εἰς τὸ φορτίον μετοχῆς ἐνὸς ἐκάστου.

Ἄρθρ. 70.

Ὅσοι ἐκ τοῦ πληρώματος μετέχουν τοῦ φορτίου, δὲν ἔχουν τὴν ἀδείαν ἄνευ συγκαταθέσεως τῶν συμμετόχων, νὰ φέρωσι καὶ ἰδιαίτερα ἐμπορίας εἶδη εἰς τὸ πλοῖον· ἂν δὲ ἀνακαλυφθῶσιν ἐμπορεύμενοι, τὰ εἶδη ταῦτα θεωροῦνται ὡς κοινὰ τῶν συμμετόχων τοῦ φορτίου καὶ διανεμονται μερᾶς αὐτῶν.

Ἄρθρ. 71.

Ἀπὸ πάσας συγκατατεθέντες καταγραφῶσι εἰς τὸ ναυτολόγιον, οἱ ναῦται ὀφείλουν νὰ παρουσιάζωσι τὴν προσδωρισμένην ἡμέραν εἰς τὸν ὁρισμένον τόπον, διὰ νὰ ἐπιβιβάσωσι τὰ τρόφιμα, τὸ φορτίον, καὶ πᾶν ἄλλο ἀναγκαῖον τοῦ πλοίου, καὶ νὰ ἀναχωρήσωσι με αὐτό.

Ἄρθρ. 72.

Οἱ ναύκληροι, οἱ ναῦται καὶ ὅλοι ἐν γένει τοῦ πληρώματος ὀφείλουν τελείαν εὐπειθειαν εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν, αἵτινες ἀποδέλπουσι τὰ τῆς πειθαρχίας καὶ τοῦ πλοῦ.

Ἄρθρ. 73.

Ἐὰν τινὲς ἐκ τοῦ πληρώματος ἔχωσι παράπονα κατὰ τοῦ πλοίαρχου ἢ τοῦ κυβερνήτου, ἢ διὰ τὸν ἀνοίκειν καὶ ὑπὲρ τὸ δέον αὐστηρὸν τρόπον τοῦ, ἢ διὰ στέρξιν μισθῶν ἢ τῆς προσδωρισμένης τροφῆς, δύνανται νὰ ἀναφερθῶσιν εἰς τὴν ἀρμοδίαν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν Ἀρχήν, καὶ νὰ ζητήσωσιν ἱκανοποίησιν· ἀπαγορεύεται ὅμως εἰς αὐτοὺς ἐπὶ ποινῇ πράξεως κατὰ τῆς ὀφειλομένης εὐπειθείας νὰ ἀρνηθῶσιν ἐν ὅσῳ διαμένουν ἐπὶ τοῦ πλοίου, τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν τοῦ πλοίαρχου κατὰ τὸ προηγηθὲν ἄρθρον 72. Ἄν δὲ θελήσωσι νὰ ἱκανοποιηθῶσι μόνοι, ἐναγόνται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἀποδειχθέντες ἐνοχοί, ὑποβάλλονται εἰς τὰς κατὰ τὸν νόμον ποινάς.

Οἱ συμφωνηθέντες εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ πλοίου, καὶ καταγραφέντες εἰς τὸ ναυτολόγιον αὐτοῦ ναῦται, δὲν δύνανται νὰ ἀναχωρήσωσι πρὸ τῆς προθεσμίας· ὡς πρὸς τὴν λήξιν ταύτης, ἐὰν ἢ συμφωνία ᾖναι δι' ἓνα μόνον διάπλουν, καθὼς καὶ περὶ παντος ἄλλου ἀφορῶντος τὰς μεταξὺ τῶν πλοίαρχων ἢ κυβερνητῶν συμφωνίας, ἰσχύουν οἱ ὅρισμοί τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, καθόσον δὲν προσεῖδὲ τι ἰδιαίτερος περὶ αὐτῶν τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἄρθρ. 75.

Ἄνευ ἐπιτρέπεται εἰς κανέναν ναύτην νὰ ἐξέλθῃ τοῦ πλοίου ἄνευ ἀδείας τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου, ἢ εἰς ἀπουσίαν αὐτῶν, τοῦ ναυκλήρου.

Ἡ παράβασις τοῦ ὅρου τούτου τιμωρεῖται πειθαρχικῶς ἀπὸ τὸν πλοίαρχον κατὰ τοὺς ὅρους ὑπὸ στοιχ. α. ἀριθ. 40 τοῦ παρόντος διατάγματος· ἐν τρίτῃ δὲ ὑποτροπῇ ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχὴν καὶ λαμβάνων τὴν συγκατάθεσιν αὐτῆς, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀποβάλλῃ τὸν ναύτην.

Ἄρθρ. 76.

Ὁ ἐξελθὼν τοῦ πλοίου ἄνευ ἀδείας ναύτης καὶ μὴ ἐπιστρέψας ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, θεωρεῖται ὡς δραπέτης.

Ἄρθρ. 77.

Ναῦται δραπετεύσαντες πρὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ διάπλου καὶ συλλαμβανόμενοι ὅπου εὐρεθῶσιν, ὑποχρεοῦνται κατ' ἰδίαν αὐτῶν ἐκλογὴν εἰς ἓν τῶν δύο· ἢ ἂν τὸ πλοῖόν των δὲν ἀπέπλευσε καὶ ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης συγκατατίθεται νὰ δεχθῇ αὐτοὺς, νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς αὐτό, καὶ νὰ ὑπηρετήσωσι δι' ὅσον ἐσυμφωνήθησαν προθεσμίας, λαμβάνοντες δι' ἓνα μῆνα τὸ τέταρτον τοῦ μισθοῦ των ἢ μόνον τὰ δύο τρίτα τοῦ μεριδίου, ἂν ᾖναι με μερίδιον, ἢ νὰ ὑπηρετήσωσιν ἀμισθί καὶ ὑπὸ τὴν ἀνήκουσαν ἐπαγρύπνησιν εἰς τὸν Β. ναύσταθμον ἓνα μῆνα.

Ἄρθρ. 78.

Ἄν ναῦται δραπετεύσωσι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πλοῦ ὅχι μόνον ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν μισθῶν ὅσους ἔλαβον, ἀλλὰ καὶ ἂν τὸ πλοῖον εὐρίσκετο εἰς τὸ μέρος ὅπου ἐσυλλήθησαν, καὶ ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης συγκατατίθεται νὰ τοὺς παραλάβῃ νὰ ὑπηρετήσωσιν ἀμισθί μέχρι τοῦ τέλους τοῦ διάπλου, ἢ νὰ σταλῶσιν εἰς τὸν Β. ναύσταθμον διὰ νὰ ὑπηρετήσωσιν ἀμισθί τρεῖς μῆνας.

Ἄρθρ. 79.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ναύτας, νὰ διαθέτωσιν εἴτε δι' ἰδίαν αὐτῶν χεῖρας, εἴτε πρὸς χρῆσιν ἄλλων τὰς ἐπὶ τοῦ πλοίου τροφάς, τὸν οἶνον, ἢ ἄλλο πνευματώδες ποτὸν, ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῶν τροφῶν.

Πᾶσα παράβασις τοῦ ὅρισμοῦ τούτου τιμωρεῖται πειθαρχικῶς ἀπὸ τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην.

Ἄρθρ. 80.

Ἄν ναύτης διωρισμένος εἰς φυλακὴν νυκτὸς εὐρεθῇ κοιμώμενος, διὰ πρώτην μὲν καὶ δευτέραν φορὰν, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς ἀπὸ τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην· ἀλλ' ἐν ὑποτροπῇ, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἔχει τὸ δικαίωμα, συναινέσει καὶ τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς, νὰ ἀποβάλλῃ αὐτόν.

Ἄρθρ. 81.

Εἰς πᾶσαν ἀποβόλὴν ναύτου, τὸ αἷτιον ἢ τὰ αἷτια τῆς ἀποβολῆς του σημειοῦνται εἰς τὴν ἀδείαν τῆς ἀναχωρήσεως.

ΜΕΡΟΣ ΣΤ΄.

Περὶ ναυκλήρων.

Ἄρθρ. 81.

Οἱ ναύκληροι τῶν ἐμπορικῶν πλοίων διαφέρουν τοῦ λοιποῦ πληρώματος, καθόσον ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ἐκλέγων αὐτοὺς ὡς ἐμπειροτέρους καὶ αἰετοὺς ἐμπιστοσύνης τοὺς διορίζει ἐπιστάτας τῶν ἐργασιῶν τοῦ πληρώματος, καὶ φύλακας τῶν ἐν τῷ πλοίῳ ἐπομένων· ἢ μὲν πρὸς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην ὑποταγὴ τοῦ ναυκλήρου ἀπαιτεῖται νὰ ᾖναι ὅποια καὶ ἡ τοῦ λοιποῦ πληρώματος, ἢ δὲ τῶν ναυτῶν πρὸς τὸν ναύκληρον ὅποια καὶ ἡ πρὸς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην.

Ἄρθρ. 83.

Ἄνευ ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ναύκληρον νὰ ἐξέρχεται τοῦ πλοίου

Άρθρ. 43.

Τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια συνέρχονται ἅπαξ κατ' ἔτος, ἀλλὰ δὲν ἔμπορουν,

1. Νὰ συνέλθωσιν εἰμὴ κατὰ βασιλικὴν διαταγὴν καὶ διὰ προσκλήσεως τοῦ διοικητοῦ, καθ' ὃν καιρὸν καὶ εἰς ὅποιον τόπον ἤθελε προσδιορίζει ὁ βασιλεὺς.

2. Ἄνευ ῥητῆς συναινέσεως τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἔμπορεῖ νὰ παραταθῇ ἐπέκεινα τῆς νομίμου διαρκείας.

3. Ὅλαι αἱ πράξεις τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου ἐκτὸς τῆς διὰ τοῦ ἀρθ. 37 ἀνατεθειμένης εἰς αὐτὸ ἐξετάσεως τῶν παρὰ τὸν ἐναντίον τῆς φορολογίας, προσέτι καὶ τῆς ἀποκειμένης εἰς αὐτὸ διὰ τοῦ ἀρθ. 32 διανομῆς τῶν φόρων ὡσαύτως καὶ αἱ τῆς ἐκλογῆς τοῦ νομίμου ἀριθμοῦ τῶν ὀρκωτῶν, ἀπαιτοῦν τὴν βασιλικὴν ἔγκρισιν.

4. Δὲν δύναται οὔτε νὰ διατάξῃ τι ἀπ' εὐθείας, οὔτε νὰ δώσῃ δι' ἰδίας ἀρμοδιότητος παραγγελίαν εἰς ἐκτελεστικὴν ἀρχήν.

5. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον ἐπαρχίας τινὸς νὰ ἔχῃ ἀλληλογραφίαν ἢ νὰ συνειννοῦται διὰ πράγματα ὑπηρεσίας μὲ ἄλλα ἐπαρχιακὰ συμβούλια, ἢ ἄλλας ἀρχάς, ἐκτὸς μόνον μὲ τὸν ἀνήκοντα διοικητὴν, ἢ τὸν τοποτηρητὴν αὐτοῦ, ἀλλ' οὔτε μὲ ἰδιαιτέρα σώματα ἢ άτομα.

6. Ἐξαιροῦνται τούτων αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς ὁ νόμος ἢ διατάγματα ἐπιτρέπουσιν ῥητῶς τὴν ἀλληλογραφίαν μὲ τὴν ἀρμόδιον Γραμματεῖαν.

7. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια νὰ ζητῶσιν, ἢ νὰ δέχωνται ὁδηγίας, νὰ ἐκδίδωσι δημοσίους δηλοποιήσεις, ἢ νὰ πέμπωσιν ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τοῦ Βασιλέως ἀπεσταλμένους.

8. Ἄν ἐπαρχιακὸν τι συμβούλιον ὑπερβῇ τὰ προσδιωρισμένα ὅρια τῆς δικαιοδοσίας του, ὁ Βασιλεὺς διατάττει τὴν ἀλάυσιν του, καὶ τὴν κατὰ τοὺς τύπους ἐκλογὴν νέου ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου.

9. Ὅλαι αἱ συζητήσεις καὶ ἀποφάσεις, αἵτινες ἤθελαν γίνεσθαι ἐναντίον τῶν παρόντων ὁρισμῶν, θεωροῦνται ἄκυροι διὰ πάντα ὅσοι δὲ λαμβάνουν μέρος εἰς αὐτάς καὶ ἐναντίον τῶν νοθευσάντων τοῦ διοικητοῦ ἢ τοῦ Β. ἐπιτρόπου ἐπιμένουν εἰς τὴν παράνομον πρᾶξιν ἢ εἰς τὴν συμμετοχὴν τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς, ὑπόκεινται εἰς τὰς συνεπείας τῶν τολμώντων νὰ ἐνεργήσωσιν ἐξουσίαν μὴ δοθεῖσαν εἰς αὐτοὺς, καὶ ἐπομένως καὶ εἰς τὰς αὐστηράς διατάξεις τῶν ἀνηκόντων ποινικῶν νόμων.

ΤΙΤΛΟΣ Γ'.

Περὶ τῆς τάξεως τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων.

Άρθρ. 44.

Ἡ συνάθροις τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου γίνεται κατ' ἔτος, εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας κυρίως, ἐν ὅσῳ ἡ Κυβέρνησις δὲν ἤθελε προσδιορίσει ἄλλον τινὰ τόπον εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ἐπαρχίας.

Άρθρον 45.

Ἡ ἐναρξὶς τῆς συνόδου γίνεται παρὰ τοῦ διοικητοῦ, ἢ παρ' ἄλλου τινὸς ἐπιτρόπου, διωρισμένου ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ἀμέσως μετὰ προηγηθεῖσαν ἐκκλησιαστικὴν τελετήν.

Άρθρον 46.

Ὅλα τὰ μέλη τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου δίδουν τὸν ἀκόλουθον ὅρκον ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ ἢ Βασιλικῷ ἐπιτρόπου.

« Ὁρκίζομαι εἰς τὸ Ἱερόν Εὐαγγέλιον νὰ φυλάξω πίστιν πρὸς τὸν Βασιλέα, ὑποταγὴν εἰς τοὺς νόμους, καὶ εὐσυνειδήτην ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου. »

Εἰς δὲ τὰς λοιπὰς ἐπομένας συνόδους δίδεται ὁ ὅρκος ἀπὸ

μόνα τὰ μέλη, τὰ κατὰ πρώτην φοράν ἐμβαίνοντα εἰς τὸ συμβούλιον.

Δοθέντος τοῦ ὅρκου, κηρύττει παῤῥησία ὁ διοικητὴς, ἢ ὁ βασιλικὸς ἐπίτροπος, ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως, ὅτι ἡνοίχθη ἡ συνεδρίασις τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου.

Άρθρον 47.

Τὰ μέλη, ὅσα δὲν παρευρέθησαν εἰς τὴν ἐναρξιν τῆς συνεδριάσεως, ἔμπορουν νὰ συνεδριάσωσιν ἐπομένως, ἀφοῦ πρῶτον δώσωσιν τὸν ὅρκον τῶν ἐνώπιον τοῦ προέδρου τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου κατὰ τὸν ἄνω διαληφθέντα τύπον.

Άρθρον 48.

Κατὰ πᾶσαν ἐναρξιν τῆς συνόδου τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου γίνεται εὐθὺς παρ' αὐτοῦ δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας ἡ ἐκλογὴ τοῦ προέδρου, τοῦ ἀντιπροέδρου, καὶ τοῦ γραμματέως ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ διὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς ἐτησίου περιόδου· εἰς αὐτὴν δύναται νὰ ἐκλεχθῶσιν ἀπολύτως ὁ πρόεδρος, ἀντιπρόεδρος καὶ γραμματεὺς καὶ οἱ ἐπὶ τῆς προλαβούσης περιόδου.

Καὶ τὸ μὲν γηραιότερον μέλος τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου διεθύνει τὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης, εἰς δὲ ἐκ τῶν νεωτέρων κρατεῖ τὸ πρωτόκολλον αὐτῆς.

Άρθρον 49.

Διὰ νὰ ἐπιταχύνεται ἡ διενέργησις τῶν ὑποθέσεων ἔμπορουν νὰ σχηματίζωνται κατ' ἐκλογὴν ἐπιτροπαὶ ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου.

Ἀλλ' αἱ ἀποφάσεις πρέπει νὰ γίνωνται μετὰ προηγηθεῖσαν συζήτησιν ἐν πλέρει συνεδριάσει τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου· διὰ νὰ γίνωσι δὲ κύρος ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τῶν δύο τρίτων τοῦλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν του.

Αἱ ἀποφάσεις γίνονται διὰ τῆς πλειονοψηφίας· ἰσοψηφίας δὲ τοχούσης ὁ πρόεδρος ἐπιφέρει τὴν νικῶσαν· ἕκαστον τῶν μελῶν εἶναι εἰς χρέος νὰ δώσῃ τὴν ψήφον του· δίδει δὲ αὐτὴν ἀνεξαρτήτως ἀπὸ πᾶσαν παραγγελίαν τῶν ἐκλογῶν τοῦ ἢ ἄλλων τῶν παρόντων, ἢ καὶ ἀρχῶν, καὶ ὁδηγεῖται ἀπὸ μόνην τὴν ἐνδόμυχον πεποιθήσιν του καὶ ἀπὸ τοὺς καθεστῶτας νόμους.

Ὁ ἀρνούμενος νὰ δώσῃ τὴν ψήφον του ὑπόκειται εἰς τὰ ἀπεικνηθέντα ἐν τῷ ἀρθρῷ 16, παρεκτός, ὅταν ἡ ἀπόφασις ἀφορᾷ τὸ ἴδιον αὐτοῦ πρόσωπον.

Άρθρον 50.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν γραφικῶν ἐργασιῶν παραλαμβάνουσιν ὁ πρόεδρος καὶ ὁ γραμματεὺς ἕκαστον ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου δι' ὅσον καιρὸν διαρκεῖ ἡ σύνοδος τὸν ἀναγκαῖον ἀριθμὸν καθυποχρεωμένων γραφέων καὶ ἑνα κλητῆρα.

Ὁ Διοικητὴς ἢ ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος θέλει φροντίσει διὰ νὰ πληρωθοῦν αὐτοί, ὡς καὶ τὰ γραφικὰ ἐξόδα, ἀπὸ τὰ κεφάλαια τοῦ ἐπαρχιακοῦ προϋπολογισμοῦ.

Άρθρον 51.

Αἱ συνεδριάσεις τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων δὲν εἶναι δημόσιοι· ἡ ἐδρα τῶν μελῶν εἰς αὐτάς προσδιορίζεται καθ' ἡλικίαν, ἡ ψηφηφορία γίνεται προφορικῶς κατὰ σειρὰν ἀρχομένην ἀπὸ τὸ γηραιότερον μέλος. Ἡ ψηφοφορία αὕτη δύναται τότε μόνον νὰ γίνῃ μυστικὴ ὅταν τὰ 2/3 τῶν παρόντων συμβούλων ἤθελαν τὸ ζητήσῃ.

Ἀλλ' ὁ τελευταῖος οὗτος τρόπος τῆς ψηφηφορίας δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἔχῃ ποσῶς χώραν, ὅταν ἡ συζήτησις ἀντιβαίνει εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀρθρου 13, καὶ ὁ διοικητὴς, ἢ ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος δησώσῃ τοῦτο, καὶ εἰς τοιαύτην περίστασιν, ὅταν ἡ πλειοψηφία ἐπιμένη εἰς τὴν συζήτησιν ἢ τὴν ἀπόφασιν πρέπει νὰ δώσῃ ἕκαστον μέλος τὴν ψήφον του προφορικῶς, καὶ νὰ σημειωθῇ τὸ περιεχόμενον τῆς ψήφου ἕκαστου εἰς τὸ πρωτόκολλον· ἐάν δὲ τοῦτο παραμεληθῇ, τότε ὁ διοικητὴς ἢ ὁ βασιλικὸς

Άρθρον 22.

Αἱ διοικητικαὶ Ἀρχαὶ εὐθὺς ἀφοῦ μάθωσι τὸ ὄνομα τοῦ ληστοῦ θέλουν τὸν φανερῶναι εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, τὸ ὁποῖον εὐθὺς θέλει ἐκδίδει ἐντάλμα συλλήψεως, κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑποίου ἢ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία τοῦ ληστοῦ, λαμβάνεται εἰς κράτησιν διὰ νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἀποζημίωσιν τῆς ἀρμοδίου κοινότητος καὶ νὰ γείνωσι τὰ ἐξόδα τῆς ἐναντίον του σταλείσης δυνάμεως καὶ τοῦ δικαστηρίου. Ἀπὸ τὴν κινητὴν περιουσίαν τοῦ ληστοῦ ἐξαίρουνται τὰ φορέματα καὶ στρώματα τῆς οἰκογενείας του, ἔπειτα τὰ διὰ τὴν οἰκογενειάν του ἀναγκαῖα τὸ πολὺ διὰ 3 μῆνας πρὸς τροφήν.

Ἡ καταναγκαστικὴ δημοπράτησις ἢ ἡ ἀναίρεσις τῆς κρατήσεως τῆς περιουσίας δύναται μόνον τοῦτο νὰ γείνη μόνον μετὰ τὴν γενομένην ἀπόφασιν τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου.

Άρθρον 23.

Οἱ ὅρισμοι τοῦ ἀρθροῦ 21 καὶ 22 εἶναι ἐφαρμοστοὶ εἰς ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἄτομα, ὅσα ἐλάβον μέρος εἰς τὰς ἐπαναστατικὰς ἢ ληστρικὰς πράξεις εἰς τὴν Στερεὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸ 1836 ἔτος, καὶ εἶναι ἐκτὸς τῆς ἀμνηστίας ἢ δὲν ἐπαρουσιάσθησαν κατὰ συνέπειαν αὐτῆς εἰς τὰς σημειωθείσας δημοσίους Ἀρχάς. Αἱ κοινότητες ἔχουν ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν καὶ εὐθύνην διὰ νὰ φανερώνωσι καὶ καταδιώκωσι τὰ τοιαῦτα ἄτομα, ὅταν εὐρίσκωνται ἐντὸς τῶν ὁρίων των, καθὼς προσδιωρίσθη ἐν τῷ παρόντι διατάγματι ἀναφορικῶς πρὸς τὴν μέλουσαν ληστείαν, καὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὅταν παραβῶσι.

Άρθρον 24.

Τὰ Ἡμέτερα ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον κατὰ τὸ ἀρθρον 3 στοιχ. ε. τοῦ διατάγματος τῶν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) λαμβάνει ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου ἀλλὰ εἰς τὸ τέλος τοῦ 1838 ἔτους πρέπει νὰ τεθῇ πάλιν ἐκτὸς ἐκτελέσεως, θέλει δὲ δημοσιεῖται διὰ τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ πρὸς τούτους θέλει ἀναγνωσθῇ ἐπ' ἀμβωνῶν τρεῖς κυρακὲς κατὰ σειράν εἰς ὅλας τὰς ἐνοριακὰς ἐκκλησίας τοῦ Βασιλείου μετὰ τὴν τελετὴν τῆς θείας λειτουργίας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 (22) Νοεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΓΑΓΜΑ

Περὶ τῆς μὴ συναποστολῆς τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου εἰς τὰ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας στελλόμενα ἔγγραφα.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας τῶν 28 Σεπτεμβρίου (10 Ὀκτωβρίου) ε. ε. περὶ τῆς ἐπισυνάψεως τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου εἰς τὰ ἔγγραφα τὰ σταλῆ σόμενα ἐκτὸς τοῦ Κράτους, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν περιπλέον ἐξόδων τῆς ἀποστολῆς καὶ τῶν ἐμποδίων τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων εἰς τὰ λοιμοκαθαρητήρια, κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἀρθροῦ 54 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, ἐκδίδομεν τὴν ἐξῆς ἀπόφασιν.

Άρθρ. 1.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ἐκεῖνας, ὅποτε εἰς ἔγγραφόν τι, διωρισμένον διὰ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους, πρέπει νὰ προστεθῇ κατὰ τὸ ἀρθρον 13 καὶ 53 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, ἐπισυννημμένος ὁ σφραγιστὸς χάρτης, θέλει μὲν γίνεσθαι ἢ πρόσθεσις

αὕτη κατὰ τὸν εἰς τὸ ἀρθρ. 13 δοθέντα ὅρισμόν, ἀλλὰ ὁ σφραγιστὸς χάρτης προσωρινῶς δὲν θέλει προσκολληθῆναι εἰς τὸ ἔγγραφο, καὶ σφραγίζεσθαι διὰ τῆς σφραγίδος τῆς ἀρχῆς.

Άρθρ. 2.

Ὅταν τὰ ἔγγραφα ταῦτα στέλλωνται εἰς τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἡ ἀποστέλλουσα αὐτὰ Ἀρχὴ θέλει διαφυλάξῃ ἐν τοσούτῳ τὸν ἀνήκοντα εἰς αὐτὰ σφραγιστὸν χάρτην, μετριοῦ τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἐπιστραφῶσιν πάλιν εἰς αὐτάς, καὶ τότε θέλει προσκολληθῆναι εἰς αὐτὰ ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος σφραγιστὸς χάρτης.

Άρθρ. 3.

Ὅταν δὲ ἔγγραφόν τι (ἀποδεικτικόν) μέλλῃ νὰ σταλῇ ἐκτὸς τοῦ Κράτους, εἰς τὸ ὁποῖον προσετέθη ἤδη κατὰ τὸ ἀρθρον 13 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου ὁ σφραγιστὸς χάρτης, τότε συγχωρεῖται εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ν' ἀποχωρίζεται ὁ σφραγιστὸς χάρτης ἀπὸ τοῦ ἔγγραφου παρὰ τοῦ διοικητικοῦ ταμείου πρὸ τῆς ἀποστολῆς του, καὶ τοῦτο νὰ πιστοποιηθῇ τόσον ἐπὶ τοῦ ἔγγραφου ὅσον καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνήκοντος εἰς αὐτὸ σφραγιστοῦ χάρτου, ἐπισήμως, βραχέως καὶ ἀμισθί ἀπὸ τὸν ταμίαν. Καὶ εἰς ταύτην δὲ τὴν περίπτωσιν θέλει ἀκολουθεῖσθαι τότε τὸ ἀρθρον 2.

Άρθρον 4.

Οἱ ὅρισμοι οὗτοι εἶναι ἐφαρμοστέοι μάλιστα καὶ εἰς τὰ ἐμπορικὰ συναλλάγματα, τὰ ὁποῖα ὑπάγουσιν ἐκτὸς τοῦ Κράτους καθέσον δηλαδὴ χρεωστῇ νὰ ἐπισυναρθῇ εἰς αὐτὰ ὁ σφραγιστὸς χάρτης διότι ἡ κατὰ συνέπειαν πρόσθεσις τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου εἰς τὰ ἔγγραφα ἔχει μόνον τὸν νόμιμον σκοπὸν νὰ ἐλέγχῃ προσηκόντως τὴν πληρωμὴν τοῦ χαρτοσήμου, καὶ νὰ εὐκολύνῃ, τὰ ὁποῖα καθορθοῦνται καὶ τὰ δύο ἐπίσης ἰκανῶς διὰ τοῦ ἄνω σημειωθέντος τρόπου. Ὅτι δὲ διὰ τὰς συναλλαγματικὰς, καὶ ἐμπορικὰς ἔγγραφα, θέλει φυλάττεσθαι ὁ χωρισθεὶς σφραγιστὸς χάρτης βραχέως εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ὑποχρέου τοῦ χαρτοσήμου ἰδιαίτην τῶν ἔγγραφων, ἐννοεῖται ἀπ' ἐαυτοῦ.

Άρθρον 5.

Ἡ παρούσα διαταγὴ δημοσιευθεῖσα καὶ διὰ τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἐφαρμόζεται ἐντὸς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 (18) Νοεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 65. (Παρελείφθη.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 66.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 3 Νοεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπε-

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ σφραγίσεως τῶν καταλόγων καὶ βιβλίων τῆς ὑπηρεσίας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 53 καὶ 54 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, ἐπιτρέπομεν διὰ τοῦ παρόντος, ὅτι διὰ τοὺς καταλόγους καὶ τὰ βιβλία τῆς ὑπηρεσίας, τὰ ὅποια εἶναι ὑποκείμενα εἰς ἐπισφράγισιν, καὶ τὰ ὅποια εὐρέθησαν ἀνοιγμένα ἤδη καθ' ἣν ἐποχὴν ἐμβαίνει ὁ περὶ χαρτοσήμου νόμος εἰς ἐνέργειαν δηλ. τὴν 15 (27) Σεπτεμβρίου 1836, νὰ εἰσπορῇ νὰ γίνῃ ἡ κατόπιν πρόθεσις τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ ὄγκου διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀνωτέρω κλάσεων τοῦ χαρτοσήμου τῶν 50 λεπ, 1, 2, 3, 5 καὶ 10 δραχ. δι' ὅλον τὸ καταλογισθὲν ποσὸν τῆς ἐπισφράγισεως.

Τὸ ἡμέτερον ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν τοῦ παρόντος διατάγματος ἐκτέλεσιν καὶ δημοσιεύσιν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Αὐγούστου (5 Σεπτεμβρ.) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΙΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 45.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 9 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ κανονισμοῦ τῆς βοσκῆς τῶν δασῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ προλάβωμεν εἰς τὸ ἐξῆς τὰς γινομένας ζημίας εἰς τὰ δημόσια καὶ ἰδιωτικά δαση διὰ τοῦ μέχρι τοῦδε ἐνεργουμένου τρόπου τῆς βοσκῆς, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 13 τοῦ νόμου τῶν 7 (19) Αὐγούστου 1836 περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς:

§. 1.

Ὅταν αἱ βοσκαὶ ἐκτείνωνται εἰς τὰ δάση, τότε συνέρχεται μετὰ τὴν ἐπιτροπὴν, τὴν διαταχθεῖσαν ἐν ἄρθρῳ 4 τοῦ περὶ φόρου τῶν ζώων νόμου, καὶ ὁ δασάρχης νὰ ἐνεργήσῃ τὰ τῆς διανομῆς, ἢ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, ὁ ἀνήκων δασονόμος, ὅστις πρέπει νὰ προσκληθῇ ἐγκλίρως καὶ ἐγγράφως εἰς τοῦτο ἀπὸ τὸν ἀνήκοντα διοικητὴν.

§. 2.

Ὅσοι δασότοποι εὐρίσκονται εἰς κατάστασιν νέας φυσικῆς ἢ καλλιεργούμενης βλαστήσεως, οὗτοι πρέπει νὰ ἀποκλεισθῶσιν ἀπὸ τὴν βοσκὴν ἕνεκα δὲ τούτου ὁ παρευρισκόμενος δασονομικὸς ὑπάλληλος θέλει παραδώσει εἰς τὴν ἐπιτροπὴν κατάλογον ὅλων τῶν τοιούτων περιχῶν τοῦ δάσους, ὅστις ἐπισυνάπτεται εἰς τὸ πρωτόκολλον αὐτῆς.

§. 3.

Ὁ ἀνήκων δασονόμος, ἔχων ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 4 τοῦ περὶ φόρου τῶν ζώων νόμου, δεικνύει εἰς τοὺς ποιμενάρχας τὰς ἀνηκούσας περιοχὰς τοῦ δάσους, καὶ βλέπων τὸ ἐγγράφον τῆς δοθείσης ἀδείας διὰ τὴν βοσκὴν, ὑπογράφει αὐτό.

Εἰς τὴν ἴδιον δίδεται παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἀντίγραφον τῆς γενομένης διανομῆς τῶν ἐν τῇ περιφερίᾳ τῆς ἐπιστάσεως αὐτοῦ εὐρίσκομένων βοσκησίων τόπων.

§. 4.

Ὁ δασονόμος χρεωστεῖ νὰ δείξῃ εἰς τοὺς ἀνήκοντας βοσκολόγους ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ ὅλα τὰ μέρη τοῦ δάσους ὅσα δὲν πρέπει νὰ βοσκηθῶσιν, οἱ ὅποιοι πρέπει ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ νὰ σηματοθεύσων ἐξ ἰδίων τῶν μετ' ἀχυροσημάδια τοὺς τόπους αὐτοὺς τοιοῦτοτρόπως, ὥστε νὰ ἔμπορῶν νὰ φαίνωνται πανταχόθεν· μάλιστα πρέπει καὶ νὰ δημοσιευθῇ, ὅτι οἱ τόποι οὗτοι, ὡς ὄντες ὑπὸ καλλιέργειαν, δὲν εἶναι συγχωρημένον νὰ πατηθῶσιν ἀπὸ τὰ ζῶα.

§. 5.

Ὅλοι, ὅσοι βοσκουσι τὰ ζῶά των εἰς τοιοῦτους ἐμποδισμένους τόπους, ἢ ἐξ ἀπροσεξίας τῶν ἀφίνων νὰ ἔμβουν τὰ ζῶα μέσα εἰς αὐτοὺς, ἢ ἀφανίζουσιν τὰ σημάδια, παιδεύονται κατὰ τὸν §. 11.

§. 6.

Ὅστε, οἱ κύριοι τῶν ποιμνίων πρέπει ἢ νὰ εἰσάγουν ἀξίους ποιμένας, ἢ νὰ περιφράττουν τὰς ἀναβλαστήσεις καὶ βλαστήσεις αὐτῶν μετὰ τῶν ἐξοδα, ἕως ὅτου νὰ μεγαλώσουν τόσον, ὥστε νὰ μὴ φοβῶνται πλέον τὸ στόμα τοῦ ζώου.

§. 7.

Ἐπὶ τῶν βοσκῶν καὶ πεδινῶν τόπων, ὅπου δὲν ἐλπίζεται νὰ τελεσθῇ ἡ δειροφυτεία, θέλει προτιμηθῇ ἡ βοσκὴ ὡς οὐσιωδέστερον ἀντικείμενον, καὶ ἐπομένως δὲν θέλει περιορισθῇ τοσοῦτον ἐξ ἐναντίας ὅλα τὰ δασώδη μέρη ὅσα ἔμπορῶν νὰ βοσκηθῶσιν διὰ τῆς περιφράξεως· κάμει χρεὶα νὰ πληρωθῶσιν ὑπὸ αὐτῶν δασονομικὴν προστασίαν.

§. 8.

Οἱ εἰς τὰ δάση τόποι, ἐπὶ τῶν ὁποίων οἱ ποιμένες θέλουν νὰ στῶσιν τὰς καλύβας καὶ τὰς μάνδρας τῶν, δεικνύονται παρομοίως ἀπὸ τὸν ἀνήκοντα δασονόμον, ὅστις δίδει τὴν πρὸς τοῦτο ἀναγκαίαν καὶ ὑλικὴν δωρεάν.

Μία μόνη μάνδρα, εἴτε στανοτόπι, εἶναι συγχωρημένη εἰς ἕκαστον ποιμένα ἐπὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς περιοχῆς ἐνὸς δάσους. Ἡ κατ' ἀρέσκειαν αὐτοῦ τοποθέτησις, ὁμοίως καὶ ἡ περισσεύσις αὐτῶν, ἀπαγορεύονται ἐπὶ ποινῇ.

§. 9.

Οἱ ποιμένες ἔχουν τὴν ἀδειαν νὰ ἀνάπτουν φωτίαν εἰς τὰς καλύβας καὶ εἰς τὰς μάνδρας τῶν· ὅστις δὲ ἐξ αὐτῶν πιασθῇ, ὅτι ἀνάπτει φωτίαν εἰς ἄλλο μέρος, θέλει παραδίδεσθαι εἰς τὸ ἀνήκον δικαστήριον πρὸς παιδείαν.

§. 10.

Ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ εἰς τοὺς ποιμένας τὸ νὰ κόπτουν, ἢ νὰ στραβόνουν τοὺς νέους κορμούς τῶν δένδρων, νὰ κόπτουν τοὺς κλάδους ἢ τὰς κορυφὰς τῶν δένδρων, καὶ νὰ μαδοῦν αὐτὰ, διὰ νὰ φάγουν τὰ ζῶά των.

§. 11.

Ἡ παράβασις τῶν ἀπαιτητικῶν δασονομικῶν διατάξεων τούτων, αἱ ὁποῖαι ἐδόθησαν διὰ τὴν εἰς τὰ δάση βοσκὴν, καὶ αἱ ζημίαι τῶν δασῶν, αἱ ἐκ τῆς ἀμελείας ἢ τῆς κακίης τῶν ποιμνίων γινόμεναι, παιδεύονται κατὰ τὸ ἄρθρον Α. καὶ Β. τοῦ περὶ δασονομικῶν ποινῶν Νόμου τῶν 10 (22) Ιουλίου τ. ε. ἐπιφυλαττομένων τῶν βαρέων ποινῶν, τῶν ὁρισθέντων ἐν τῷ γενικῷ ποινικῷ νόμῳ διὰ τὰ κακούργηματα καὶ ἐγκλήματα

7. Τὸ διάταγμα τοῦτο θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς κυβερνητικῆς ἐφημερίδος.

8. Ἡ δὲ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται μετὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ καὶ ἐκτέλεσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Ἰουνίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΔΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 28.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 21 Ἰουνίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Β Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διὰ νὰ κατασταθοῦν αἱ ὑποθέσεις ἀπλούστεραι, διὰ νὰ κινῆται ἡ διοικητικὴ μηχανὴ μετὰ πλείωσαν ταχύτητα, καὶ διὰ νὰ ἐλαττωθοῦν τὰ δημόσια ἐξόδα, μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρον 1. Αἱ ἄχρι τοῦδε θέσεις τῶν Νομαρχῶν νομοθετησάντων καὶ ἐπαρχῶν, καθὼς καὶ ἡ ὑπερβολὴ αὐτῶν, καταργουμένη. Διατηρεῖται ὅμως προσωρινῶς ἡ εἰς νομοὺς καὶ ἐπαρχίας τὰς ἐπὶ ὀργανισμῶν, ὡς προσδιορίσθη διὰ τοῦ ἀπὸ 3/15 Ἀπριλίου 1833 διατάγματος, καὶ διὰ τῶν μετὰ ταῦτα ἀναπληρωτικῶν ἀποφάσεων.

2. Χάριν τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως θέλουν διορισθῇ εἰς ὅλας τὰ μέρη τοῦ Βασιλείου μας. 30 Διοικηταί, καὶ ὑπὸ τὰς διαταγὰς πολλῶν ἐξ αὐτῶν, ὅπου ἤθελε τὸ καλέσει ἡ χρεία, θέλουν διορισθῇ ὑποδιοικηταί.

3. Οἱ διοικηταὶ ὑπάγονται εἰς τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῶν ὑπουργείων καὶ ἡ ἀρμοδιότης τῶν θέλει προσδιορισθῇ δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος.

4. Ἡ δικαιοδοσία τῶν ἄχρι τοῦδε νομαρχῶν, ἡ ἐνδιαλαμβανομένη εἰς τὰ ἄρθρα. 52, 53, 55, 56, 60, 61 καὶ 62, τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων, θέλει ἐπιθεωρηθῇ, γενομένης διατάξεως δι' ἰδιαιτέρου νόμου διὰ τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων τῶν ἐφόρων.

5. Ἡ εἰς τοὺς ἄχρι τοῦδε νομαρχίας ἀνήκουσα ἐξέτασις τῶν ἐπαρχιακῶν διοικήσεων θέλει γίνεσθαι εἰς τὸ ἐξῆς δι' ἀπεσταλμένων ἐκ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἢ ἐκ τῶν ὑπουργείων μόνον τοῦτο ὅσοι διοικηταὶ ἔχουσιν ὑπ' αὐτοὺς ὑποδιοικητάς, χρεωστοῦν νὰ κάμνωσιν εἰς τὴν περιφέρειαν τούτων περιοδικὰς ἐξετάσεις, εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε διατάττοντες ἄλλον τινὰ ὑπάλληλον.

6. Οἱ ὑποδιοικηταὶ εἶναι ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν διοικητῶν ἡ ἀρμοδιότης τῶν θέλει κανονισθῇ ὡσαύτως δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος.

7. Αἱ εἰς τὸ ἄρθρον 2. ἀναφερόμεναι 30 διοικήσεις προσδιορίζονται ὡς ἀκολούθως.

1.) Διοίκησις Ἀργολίδος περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Ναυπλίας, Ἀργους, Τροιζηνίας καὶ Ἐρμιονίδος· ἔδρα τοῦ διοικητοῦ τὸ Ναύπλιον·

2) Διοίκησις Κορινθίας, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Κορινθίας καὶ Σικωνίας· ἔδρα ἡ Κόρινθος·

3) Διοίκησις Ἰδρας, διὰ τὰς παρούσας ἐπαρχίας, Ἰδραν, Σπέτζας καὶ Καλαβρίαν· ἔδρα ἡ Ἰδρα·

4) Διοίκησις Ἀχαΐας, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Παλαιῶν Πατρῶν καὶ Αἰγίου· ἔδρα αἱ Παλαιαὶ Πάτραι·

5) Διοίκησις Κυλληνίας, περιέχουσα τὴν ἐπαρχίαν Καλαβρύτων καὶ τὸ πρωτύτερον αὐτῆς μέρος τῆς Λιποταμίας· ἔδρα ἡ Κυναίθη·

6) Διοίκησις Ἠλείας, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Γαστούνην, καὶ τὸ πρωτύτερον μέρος αὐτῆς τῆς Λιποταμίας· ἔδρα ὁ Πύργος·

7) Διοίκησις Τριφυλλίας περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Ὀλυμπίαν καὶ Τριφυλίαν· ἔδρα ἡ Κυπαρισσία·

8) Διοίκησις Πυλίας, περιέχουσα τὴν ἐπαρχίαν Μεθώνης· ἔδρα ἡ Πύλος·

9) Διοίκησις Μεσσηνίας, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας, Καλαμῶν καὶ Μεσσηνίας· ἔδρα αἱ Καλάμαι·

10) Διοίκησις Μαντινείας, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας, Μαντινείας καὶ Μεγαλοπόλεως· ἔδρα ἡ Τρίπολις·

11) Διοίκησις Γορτύνης, περιέχουσα τὴν ἐπαρχίαν Γορτύνην μετὰ τὸ πρωτύτερον μέρος τῆς Λιποταμίας ἔδρα ἡ Θεισόα (Διμιτζάνη.)

12) Διοίκησις Κυνουρίας, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Κυνουρίας καὶ Πρασιῶν· ἔδρα ὁ Ἅγιος Πέτρος·

13) Διοίκησις Λακεδαιμονίας διὰ τὰς ἐπαρχίας Λακεδαίμονος καὶ Ἐπιδαύρου Λιμενῆς· ἔδρα ἡ Σπάρτη·

14) Διοίκησις Λακωνίας, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Οἰτύλου καὶ Τυθείας· ἔδρα ἡ Ἀρείοπολις (Τσίμουδα·)

15) Διοίκησις Αἰτωλίας, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Μεσολογγίου, Ἀργιῶν καὶ Ναυπακτοῦ, ἐκκαταμένον τοῦ μέρους τῆς παλαιᾶς ἐπαρχίας Ἀποκούρου· ἔδρα τὸ Μεσολόγγιον·

16) Διοίκησις Ἀκαρνανίας, περιέχουσα τὴν ἐπαρχίαν Ἀκαρνανίαν· ἔδρα τὸ Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος (Καρθασαράς.)

17) Διοίκησις Τριχωνίας, περιέχουσα τὴν ἐπαρχίαν Ἀγρινίου μετὰ ὅλην τὴν τὸ μέρος τῆς παλαιᾶς ἐπαρχίας Ἀποκούρου· ἔδρα τὸ Ἀγρίνιον·

18) Διοίκησις Εὐρυτανίας, περιέχουσα τὴν ἐπαρχίαν Καλλιδρόμης· ἔδρα ἡ Καλλιδρόμη·

19) Διοίκησις Φωκίδος, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Παρνασσίδος καὶ Δωρίδος· ἔδρα ἡ Ἄμφισσα·

20) Διοίκησις Φθιώτιδος, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Φθιώτιδος καὶ Λοκρίδος· ἔδρα ἡ Λαμία·

21) Διοίκησις Ἀττικῆς, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Ἀττικῆς, Μεγάρων καὶ Αἰγίνης· ἔδρα αἱ Ἀθῆναι·

22) Διοίκησις Θηβῶν, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Θηβῶν· ἔδρα αἱ Θῆβαι·

23) Διοίκησις Βοιωτίας, περιέχουσα τὴν ἐπαρχίαν Λεβαδείαν· ἔδρα ἡ Λεβαδεία·

24) Διοίκησις Εὐβοίας, περιέχουσα τὴν ἐπαρχίαν Χαλκίδος, μετὰ τὰς νήσους Σκιάθου, Σκοπέλου καὶ Ἠλιοδρομίων· ἔδρα ἡ Χαλκίς·

25) Διοίκησις Καρύστου, περιέχουσα τὴν ἐπαρχίαν Καρύστου καὶ τὴν νῆσον Σκῆρον· ἔδρα ἡ Κεῤῥυνη·

26) Διοίκησις Τήνου, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Ἀνδρου καὶ Τήνου· ἔδρα ἡ Τήνος·

27) Διοίκησις Σύρου, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Σύρου, Κέας, Κύθνου καὶ Μυκῶν μετὰ τὰς Δήλους· ἔδρα ἡ Ἐρμούπολις·

28) Διοίκησις Νάξου· ἔδρα ἡ Νάξος·

29) Διοίκησις Μήλου, περιέχουσα τὴν ὁμώνυμον αὐτῆς ἐπαρχίαν· ἔδρα ἡ Μῆλος·

καὶ ἡ παραχώρησις τούτου τὸν ἀπαιτῶν ἀπὸ πᾶσαν ἀπαίτησιν τῶν πιστωτῶν, καθ' ὅσον δὲν εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνος.

Ἄρθρ. 41.

Ἄν δοθῇ ὑποθήκη πρὸς ἐξασφάλισιν ἐγγυήσεως, ὁ τρίτος κύριος τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος, δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ νὰ ἐναχθῇ πρῶτον ὁ πρωτότυπος χρεώστης.

Ἐξαιρεῖται ἡ περίπτωσις, καθ' ἣν ὁ ἐγγυητὴς εἶναι καὶ αὐτοφειλέτης.

Ἄρθρ. 42.

Ὅταν ὁ τρίτος κύριος τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος ἐξοφλήσῃ τὸ ὑποθηκικὸν χρέος, ἡ ἐξωσθῇ ἀπὸ τὴν κυριότητα τοῦ κτήματος διὰ τῆς πραγματικῆς ἀγωγῆς, ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς προσφυγῆς κατὰ τοῦ χρεώστου, καὶ λαμβάνει πρὸς αὐτὸν τὰ δικαιώματα τοῦ ὑποθηκικοῦ πιστωτοῦ.

Ἄρθρ. 43.

Ἄν ἀπὸ ἀμέλειαν ἢ δόλον τοῦ τρίτου κυρίου ἐλαττωθῇ ἡ ἀξία τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος, δύναται ὁ πιστωτὴς νὰ ἀπαιτήσῃ παρ' αὐτοῦ τὴν ἐξοφλήσιν τοῦ ὑποθηκικοῦ χρέους, ἂν δὲ προτιμᾷ νὰ αἰτήσῃ διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ νὰ ἐμποδισθῇ ὁ τρίτος κύριος ἀπὸ τὰς ἐπιβλαβεῖς πράξεις τοῦ ὁ τρίτος κύριος πόκειται πρὸς τούτοις εἰς ἀποζημίωσιν.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περὶ τῆς τάξεως τῶν πιστωτῶν πρὸς ἀλλήλους.

Ἄρθρ. 44.

Οἱ ὑποθηκαὶ πιστωταὶ ἔχουν μεταξὺ τῶν τὴν προτίμησιν κατὰ τὴν χρονολογικὴν τάξιν τῆς ἐγγραφῆς τῆς ὑποθήκης τῶν ἐκτὸς τῶν ὅσα θέλουν διαταχθῇ δι' ἰδιαιτέρου νόμου ὡς πρὸς τὴν προτίμησιν τῶν ὑποθηκῶν ὅσαι προσεκτήθησαν ἔκτὸς τῆς ἐκδόσεως τοῦ πρώτου νόμου.

Ἄρθρ. 45.

Ἡ προτίμησις συμπεριλαμβάνει καὶ τοὺς τόκους τοῦ ἐν τῷ ἄρθρ. 34 ὁρισμένου χρόνου.

Ἄρθρ. 46.

Οἱ πιστωταὶ, ὅσων αἱ ἀπαιτήσεις εἶναι ἐγγεγραμμέναι τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, πληρόνουν κατ' ἀναλογίαν τῆς ποσότητος τῶν οἰκείων αὐτῶν ὑποθηκῶν.

Ἄρθρ. 47.

Ἡ κατάσχες καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκποίηση τῶν ἐνυποθηκῶν κτημάτων, καὶ ἡ πληρωμὴ τῶν ὑποθηκικῶν πιστωτῶν ἀπὸ τὸ προῖον τῆς δημοπρασίας, ἐκτελοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἄρθρ. 48.

Ἄν τὸ προῖον τῆς δημοπρασίας τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος δὲν ἀρκῇ πρὸς ἐξοφλήσιν ὅλων τῶν πιστωτῶν, καὶ κατασταθῇ ἀναγκαίᾳ ἡ κατάταξις, αἱ ὑποθηκικαὶ ἀπαιτήσεις λαμβάνουν τάξιν μετὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθρ. 940 καὶ 941 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας μνημονευόμενα προνόμια πρὸς ἀλλήλας δὲ ἀκολουθοῦν τὴν ἡμέραν τῆς ἐγγραφῆς τῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρ. 20 καὶ 46 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 49.

Τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενα προνόμια δὲν χρήζουσιν ἐγγραφῆς εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν. Ἀκυροῦνται δὲ διὰ τοῦ παρόντος νόμου, αἱ περὶ ἐγγεγραμμένων καὶ μὴ ἐγγεγραμμένων προνομίων ἐν τῷ ἄρθρ. 991 ἀριθ. 3 καὶ ὁ τῆς πολιτ.δικονομίας παριεχόμεναι διατάξεις· ἀκυροῦνται πρὸς τούτοις καὶ ἡ περὶ τῶν μὴ ἐγγεγραμμένων ὑποθηκῶν διάταξις τοῦ § 6 τοῦ αὐτοῦ ἀριθ. ἀντὶ τῆς ὁποίας τίθεται «Ὁ πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης ὑπαρχών, ἀλλὰ μὴ ἐγγεγραμμένος τίτλος».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ἀποσβέσεως τῶν ὑποθηκῶν.

Ἄρθρ. 50.

Ἡ ὑποθήκη ἀποσβένεται·

1) Διὰ τῆς παρελεύσεως τῆς προθεσμίας·

2) Διὰ τοῦ ἀφανισμοῦ τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος·

3) Διὰ τῆς παραιτήσεως τοῦ πιστωτοῦ·

4) Διὰ τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ χρέους·

5) Διὰ τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος·

6) Διὰ τῆς παραγραφῆς.

Ἄρθρ. 51.

Ἡ ὑποθήκη ἐγγραφεῖσα μόνον δι' ὠρισμένην προθεσμίαν, ἀποσβένεται διὰ τῆς παρελεύσεως αὐτῆς.

Ἄρθρ. 52.

Ὁ ἀφανισμὸς τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος ἀποσβένει τὴν ὑποθήκην ἀλλ' ἂν ἀποκατασταθῇ πάλιν τὸ κτῆμα, ἀνανεοῦται καὶ ἡ ὑποθήκη αὐτοδικαίως.

Ἄρθρ. 53.

Ἡ ἀλλοίωσις τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος ἢ ἡ μεταβολὴ τοῦ σχήματος ἢ τοῦ εἶδους αὐτοῦ δὲν βλάπτει τὸ δικαίωμα τῆς ὑποθήκης.

Ἄρθρ. 54.

Ὁ πιστωτὴς δύναται νὰ παραιτήσῃ τὴν ἀποκτηθεῖσαν ὑποθήκην, ἀλλὰ μόνον ἡ παραιτήσις αὕτη δὲν ἀφαιρεῖ τὸ δικαίωμα τῆς προσωπικῆς ἀγωγῆς.

Ἄρθρ. 55.

Ἄν τὸ ὑποθηκικὸν χρέος ἐξοφληθῇ ὅλον ἀποσβένεται καὶ ἡ ὑποθήκη· ἂν δὲ ἐξοφληθῇ ἐν μέρει μόνον, ἡ ὑποθήκη μένει διὰ τὸ ὑπόλοιπον.

Ἄρθρ. 56.

Ἄν τὸ ὑποθηκικὸν κτῆμα πωληθῇ διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ ἐπὶ δημοπρασίᾳ, μεταβιβάζεται εἰς τὸν ἀγοραστὴν ἐλεύθερον ὑποθήκης.

Ἄρθρ. 57.

Ἡ παραγραφὴ τῆς ἀπαιτήσεως ἀποσβένει καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ὑποθήκης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τοῦ τρόπου τῶν ἐγγραφῶν καὶ τῶν προσημειώσεων.
ΤΜΗΜΑ Α'.

Τίτλος δύνανται νὰ ἐγγράφουν ἢ νὰ προσημειώσουν.

Ἄρθρ. 58.

Ἐκαστος δύναται νὰ αἰτήσῃ εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ὑποθηκῶν ἐγγραφὴν ὑποθήκης ἢ προσημείωσιν δι' ἑαυτὸν ἢ δι' ἄλλον.

Ἄρθρ. 59.

Ὅταν πρόκειται ν' ἀποκτήσῃ τις ἢ νὰ διατηρήσῃ δικαίωμα δι' ἄλλον, εἰς ὄνομα τοῦ ὁποίου ἐμφανίζεται, ἀρκεῖ νὰ φέρῃ τοὺς τίτλους, δυνάμει τῶν ὁποίων αἰτεῖται ἡ ἐγγραφὴ τῆς ὑποθήκης ἢ ἡ προσημείωσις.

Ἄν ὅμως μέλλῃ νὰ ὑποχρεώσῃ ἄλλον ἐπιτροπικῶς, ὀφείλει νὰ φέρῃ εἰδικὴν ἐντολὴν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 60.

Οἱ ξένοι καὶ οἱ ἄγνωστοι ὀφείλουν ν' ἀποδείξουν τὴν αὐτότητά των.

Ἄρθρ. 61.

Ἐχουν ἰδίως ἐξουσίαν νὰ αἰτῶσιν ἐγγραφὴν ὑποθήκης ἢ προσημείωσιν δι' ἄλλον οἱ ἐξῆς·

1) Οἱ πιστωταὶ τοῦ χρεώστου, ὅστις ἔχει ἀπαιτήσιν χορηγοῦσιν εἰς αὐτὸν δικαίωμα πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης, ἂν ἀπὸ τὴν παράληψιν τῆς ἐγγραφῆς τῆς δύναται νὰ προέλθῃ βλάβη εἰς τὰς ἰδίους των ἀπαιτήσεις·

καὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐκτελεῖται διὰ τῶν ἀνηκόντων διοικητῶν καὶ ὑποδιοικητῶν.

Ἄρθρ. 5.

Τὰ ἐξόδα τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀστυνομίας καὶ τῆς συσκευασίας καὶ συντηρήσεως τῶν ἀναποφεύκτων ἀστυνομικῶν καταστημάτων πληροῦνται παρὰ τῶν δήμων.

Πρὸς τοῦτο θέλουν χρησιμεύσει πρὸ πάντων αἱ προσερχόμεναι ποσότητες ἐκ τῶν προστίμων, ἐκ τῆς μερίδος τῶν δικαιωμάτων τῶν διαβητηρίων, τῶν ἀγορῶν, τῶν σταθμικῶν καὶ μετρικῶν δικαιωμάτων καὶ ἄλλων παρομοίων παραχωρηθέντων εἰς τοὺς δήμους παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

ΜΕΡΟΣ Β.

Περὶ ἀστυνομικῶν ὀργάνων καὶ περὶ ἱεραρχίας τῶν.

Ἄρθρ. 6.

Ἡ ἐκτελεστικὴ δύναμις εἰς ἀστυνομικὰς ὑποθέσεις ἀπόκειται εἰς τὸν δήμαρχον καὶ ἐνεργεῖται παρ' αὐτοῦ ἀμέσως ἢ δι' ἐπιφορτίσεως ἄλλου.

Ἄρθρ. 7.

Εἰς ἀπουσίαν ἢ παρεμπόδισιν τοῦ δημάρχου ἐκτελεῖ τὰ χρέη αὐτοῦ ὁ ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ δημαρχείου εὐρισκόμενος πᾶρεδρος.

Μεταξὺ πολλῶν παρέδρων προσδιορίζεται ἡ σειρά κατὰ τὸν §, 2. τοῦ ἄρθρ. 7. τοῦ δημοτικοῦ νόμου.

Οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ τοποτηρηταὶ τῶν εἰς ὑποθέσεις ἀστυνομικῆς διευθύνσεως, ἥτις ἀνατίθεται εἰς αὐτοὺς, ὑπόκεινται ἀμέσως εἰς τοὺς διοικητὰς καὶ ὑποδιοικητὰς τῆς ἀνηκούσης ἐπαρχίας· ἐνεργοῦν ὅμως εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας τῶν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν γενικῶν νόμων, διατάξεων καὶ κανονισμῶν καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν, ἐπὶ προσωπικῇ τῶν εὐθύνῃ. Εἰς τοὺς διοικητὰς καὶ ὑποδιοικητὰς ἀπόκειται μόνον ἡ ἐπιτηρησις καὶ ἡ γενικὴ τακτοποίησις τῆς ἐκτελέσεως καθὼς καὶ ἡ διαταγὴ πρὸς ἀναίρεσιν τῶν ἀντικειμένων εἰς τοὺς νόμους, τὰ διατάγματα καὶ τὰς γενικὰς ὁδηγίας, διατάξεις τῶν ἐπιτοπίων ἀστυνομικῶν ἀρχῶν ἐξ ἐπαγγέλματος ἢ κατὰ πρόσκλησιν, κατ' οὐδένα λόγον ὅμως ἢ ἄμεσος ἐκτελέσεις τῆς ἀστυνομίας.

Ἄρθρ. 8.

Οἱ πάρεδροι χρησιμεύουν ἐνταυτῷ ὡς βοηθοὶ τῶν δημάρχων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀστυνομίας.

Ἄρθρ. 9.

Εἰς τὰς μεγαλητέρας πόλεις, ἀνάγκης τυχούσης, προσκολλῶνται εἰς τὸν δήμαρχον καὶ εἰς ἡ δύο ἀστυνομικοὶ διευθυνταὶ πρὸς διεύθυνσιν τῆς ἀστυνομίας.

Οὗτοι διορίζονται παρὰ τοῦ Βασιλέως κατὰ πρότασιν τοῦ δημάρχου συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρ. 42 τοῦ δημοτικοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 10.

Ἐπειδὴ εἰς τὰ μέρη, ὅπου εἶναι διωρισμένοι τοιοῦτοι ἀστυνομικοὶ διευθυνταί, ὅλη ἡ ἐξουσία τοῦ δημάρχου εἰς ἀστυνομικὰ ἀντικείμενα μεταβαίνει ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν ἐπιστάσιαν τοῦ εἰς τὸν ἀστυνομικὸν διευθυντὴν πρὸς ἀνεξάρτητον ἐκτέλεσιν, ὑπόκειται καὶ ὅλον τὸ προσωπικὸν τῆς ἀστυνομίας, ἀμέσως εἰς τὸν διαληφθέντα διευθυντὴν.

Ἄρθρ. 11.

Ὅπου εὐρίσκωνται διωρισμένοι πολλοὶ ἀστυνομικοὶ διευθυνταί, ὁ δεύτερος ὑπόκειται εἰς τὸν πρῶτον.

Ἄρθρ. 12.

Εἰς περίπτωσιν προβλεπομένην παρὰ τοῦ ἄρθρ. 7 ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ χρέη τοῦ δημάρχου μεταβαίνουν εἰς τὸν τοποτηρητὴν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 13.

Εἰς περίπτωσιν προβλεπομένην παρὰ τοῦ ἄρθρ. 8, οἱ πάρεδροι ὑπόκεινται εἰς τοὺς δημάρχους μὲ τρόπον, ὥστε αὐτοὶ ἀναθέτουν μέρος τῆς ἐξουσίας τῶν εἰς τοὺς πρώτους, πλὴν ἅμα γίνῃ ἡ παραχώρησις, ἐνεργοῦν ἀνεξαρτήτως πρὸς ἐνεργείαν τῶν χρεῶν τούτων καὶ ἔχουν τὰς αὐτὰς σχέσεις πρὸς τὸν δήμαρχον, ὅσας αὐτὸς πρὸς τὸν διοικητὴν. Παρομοίᾳ ὅμως παραχώρησις εἰς βοηθοὺς δὲν γίνεται, εἰς δήμους εἶναι διωρισμένοι ἰδιαίτεροι ἀστυνομικοὶ διευθυνταί.

Ἄρθρ. 14.

Οἱ ἀστυνόμοι εἰς ὅλα τὰ ἀντικείμενα τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας, ὑπόκεινται εἰς τοὺς δημάρχους εἰς τὴν συνήθη καὶ καθημερινὴν διαχείρισιν τῶν χρεῶν τῶν, καθ' ὃν τρόπον καὶ οἱ δήμαρχοι εἰς τοὺς διοικητὰς ἢ ὑποδιοικητὰς.

Ἄρθρ. 15.

Οἱ ἀστυνόμοι ὅμως εἰς ἀντικείμενα τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας χρεωστοῦν τακτικῶς καθ' ἡμέραν νὰ κάμωσιν εἰς τοὺς δημάρχους προφορικὴν ἀναφορὰν, καὶ αὐτοὶ ἔχουν δικαίωμα ἐκτὸς τούτου ν' ἀπαιτῶσιν ἀπὸ τοῦ ἀστυνόμου περὶ τῶν διαφορῶν ἀντικειμένων προφορικὴν ἢ ἐγγράφον ἀναφορὰν, καὶ εἰμπορῶν τόσον περὶ τούτων ὅσον καὶ περὶ τῶν γενικῶν ἀναφορῶν νὰ ἐκδίδωσιν ἀποφάσεις, αἱ ὅποιοι ὅμως πρέπει νὰ συντάττωνται κατὰ τοὺς κανονισμοὺς καὶ τὸ πνεῦμα τῶν νόμων, διατάξεων καὶ γενικῶν ὁδηγιῶν. Ἀνίσως αἱ ἀποφάσεις δὲν εἶναι σύμφωνοι μὲ αὐτὰ, ὁ ἀστυνόμος ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ εἶναι ὑποχρεωὸς νὰ διευθύνῃ περὶ τούτου ἀναφορὰν εἰς τὸν ἀνήκοντα διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητὴν.

Ἄρθρ. 16.

Εἰς μέρη ὅπου εὐρίσκεται ἡ ἑδρὰ διοικητοῦ ἢ ὑποδιοικητοῦ, ὁ ἀστυνόμος χρεωστεῖ ὡσαύτως νὰ κάμῃ εἰς αὐτὸν ἡμερῶς ἀναφορὰν προφορικὴν ἀναφορὰν. Ἐκτὸς τούτου οἱ ἀστυνόμοι χρεωστοῦν εἰς αὐτὰ καὶ ἄλλα μέρη νὰ διευθύνωσι πάντοτε κατὰ διαταγὴν ἀναφορὰς περὶ διαφορῶν ἀντικειμένων εἰς τὸν ἀνήκοντα διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητὴν· νὰ ἐκτελῶσι τὰς περὶ τούτων ἀμέσως διαταγὰς τοῦ διοικητοῦ, νὰ εἰδοποιῶσιν ὅμως πάντοτε περὶ τούτων τοὺς δημάρχους ἐντὸς 24 ὥρων. Εἰς περιπτώσεις, ὅπου αἱ διαταγαὶ αὗται ἀντίκεινται εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἄρθρ. 11 ἢ εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τῶν νόμων, διαταγμάτων καὶ γενικῶν ὁδηγιῶν, ἐπιφυλάττονται εἰς τοὺς δημάρχους παρατηρήσεις καὶ παράπονα, χωρὶς ὅμως νὰ εἰμπορῇ νὰ ἐμποδισθῇ ἡ ἐκτέλεσις τῶν.

Ἄρθρ. 17.

Ὡς πρὸς τοῦτο ὑπόκεινται ἀμέσως εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, οἱ ὅποιοι προσδιορίζονται διὰ τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ τῶν εἰς τοῦτον ἀναφερομένων διαταγμάτων.

Ἄρθρ. 18.

Οἱ Δήμαρχοι εἶναι ὑπόχρεοι κατὰ λόγον τοῦ προβλεπόντος τὸ μέρος τοῦτο δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ νὰ χορηγῶσιν εἰς τοὺς ἀστυνόμους τὸ ἀναγκαῖον προσωπικὸν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν τῶν καὶ νὰ ἐρωτῶσι τὴν γνώμην τῶν πρὸ τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ.

Εἰς περίπτωσιν τῆς μὴ ἐπαρκείας ἢ τῆς μὴ χρησιμότητος τοῦ προσωπικοῦ, οἱ ἀστυνόμοι ἐπιφυλάττονται τὸ δικαίωμα νὰ κάμωσι περὶ τούτου παρατηρήσεις καὶ ὅταν αὗται δὲν ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν, δύνανται νὰ διευθύνωσι παράπονα εἰς τὸν διοικητὴν.

Ἄρθρ. 19.

Οἱ ὁρισμοὶ τοῦ προλαβόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται πρὸς τούτοις εἰς τοὺς πάρεδρους κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρ. 8 καὶ 13, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποκειμένης εἰς αὐτοὺς δικαιοδοσίας.

Άρθρον 107.

Πάν ἐμπορικὸν Ἑλληνικὸν πλοῖον σφίλει νὰ ἔχῃ ἀντίτυπον τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ τοῦ ἀπὸ 14 Νοεμβρίου 1836 περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας, καθὼς ἐπίσης καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

Άρθρον 108.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει φροντίσει νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως, καὶ νὰ ἐνεργηθῇ ἀκριβῶς τὸ παρὸν διάταγμα· οἱ εἰς τὸ ὅποιον περιεχόμενοι ὁρίσμοι τῆς πολιτικῆς καὶ ποιν. δικονομίας λαμβάνουν ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Δεκεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 77.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 24 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι ὁ διοργανισμὸς τῶν δήμων ἐπεραιώθη ἤδη εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ Βασιλείου.

Προθέμενοι νὰ στερεώσωμεν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τὴν τάξιν εἰς τὸ οἰκονομικὸν τοῦ κράτους, καὶ νὰ δώσωμεν εἰς τὴν διοίκησιν τῶν ἐπαρχιῶν τακτικωτέραν διεύθυνσιν, βοηθουμένην ἀπὸ τὰς ἐπιτοπίους γνώσεις καὶ τὴν ἐπιτοπίαν πείραν καὶ νὰ εἰσάξωμεν εἰς αὐτὴν καθάρην ἐλεγγον, καὶ συζητήσεις γινομένας ἐκ πολλῶν ὀψεων ὑπὲρ τῶν ἀληθῶν συμφερόντων τῶν διοικουμένων, καὶ τοιοιτοτρόπως νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς ἡμῶν ὑπηκόους νέα δείγματα τῆς πατρικῆς ἡμῶν προνοίας, καὶ ἐμπιστοσύνης, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς.

ΤΙΤΛΟΣ Α'.

Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων.

Άρθρ. 1.

Εἰς ἐκάστην ἐπαρχίαν συσταίνεται διὰ ἐλευθέρως ἐκλογῆς τῶν δήμων τῆς ἐν ἐπαρχιακὸν συμβούλιον.

Άρθρ. 2.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ἐκάστου ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου προσδιορίζεται ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας, καὶ τὴν τάξιν αὐτῶν· μόλον τοῦτο ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῶν μελῶν ἐκάστου ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου προσδιορίζεται εἰς 12.

Άρθρ. 3.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐλευθέρως ἐκλογῆς ταύτης στέλλουσιν οἱ δήμοι γ' τάξεως ἓνα, αἱ δὲ τῆς β' τάξεως δύο, οἱ δὲ τῆς α' τάξεως τρεῖς ἀπεσταλμένους εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον.

Εἰς δὲ τὰς ἐπαρχίας, εἰς τὰς ὁποίας ὁ ἀριθμὸς καὶ αἱ τά-

ξεις τῶν δήμων δὲν ἤθελον δώσει, κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἀναλογίαν, τὸν ἀριθμὸν δώδεκα ἀπεσταλμένων, στέλλει ἕκαστος δήμος τὸν διπλοῦν ἀριθμὸν. Ἄν δὲ καὶ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον δὲν ἤθελε συμπληρωθῇ ὁ ἐλάχιστος ὅρος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, στέλλει τὸν τριπλοῦν ἀριθμὸν ἀπεσταλμένων κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἀναλογίαν εἰς τὸ προλαβὸν ἄρθρον.

Εἰς τὰς ἐπαρχίας, αἱ ὁποῖαι συνίστανται ἀπὸ ἑνα μόνον δήμον ἐκλέγονται ἀπ' εὐθείας δώδεκα ἄτομα, διὰ νὰ συγκροτήσωσι τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον.

Άρθρ. 4.

Τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν καὶ ἐκλέγεσθαι εἰς τὰς ἐκλογὰς τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων ἀνήκει γενικῶς εἰς τοὺς δημότας τῆς ἀνηκούσης ἐπαρχίας, τοὺς ὑπερβάντας τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας των, καὶ οἱ ὁποῖοι ἔχοντες σταθεράν τὴν διαμονὴν καὶ ἐστὶν των εἰς τινὰ τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας, ζῶσιν ἀνεξαρτήτως καὶ ἔδωκαν τὸν ὅρκον τῆς ὑποταγῆς των κατὰ τὸ ἀπὸ 11 Φεβρουαρίου (23 Ἰανουαρίου) 1833 διάταγμα.

Ἐξαίρουνται τούτου γενικῶς·

- 1) Τὰ πρόσωπα τοῦ θήλεος γένους·
- 2) Οἱ ὑστερούμενοι τὴν ἐλευθέραν διαχείρισιν τῆς περιουσίας των.
- 3) Ὁ διατελὼν εἰς κατηγορίαν ἐπὶ κακουργήματι·
- 4) Ὅσοι δυνάμει ἀποφάσεως ἐγκληματικοῦ δικαστηρίου κατὰ τοὺς ὁρίσμους τοῦ ποινικοῦ κώδικος ἔχασαν ἢ διὰ πάντα ἢ πρὸς καιρὸν τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν καὶ ἐπομένως καὶ τοῦ ἐκλέγεσθαι.

Άρθρον 5.

Τὰ μέλη τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου ἐκλέγονται κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἔχοντες τὴν διαμονὴν των εἰς τὴν ἀνηκούσαν ἐνός δήμου ἐπαρχίαν καὶ ὄντες δημόται ἐνός δήμου πληροῦσι κατ' ἔτος εἰς αὐτὴν ἑκατὸν δραχ. φόρους διὰ γῆν, οἰκοδομίας, ἐπιτηδεύματα καὶ ἄλλους ἀμέσους φόρους.

Εἰς τὰς ἐπαρχίας τὰς συνισταμένας ἀπὸ ἑνα μόνον δήμον, ὁμοίως καὶ εἰς ἐκείνας, εἰς τὰς ὁποίας δὲν εὐρίσκεται ἀριθμὸς δημοτικῶν μελῶν, ὑπερβαίνων τετραπλάσιον τοῦλάχιστον τὸν ἀριθμὸν τῶν διορισθησομένων ἀπεσταλμένων καὶ ἐχόντων τὸ διὰ τὴν ἐκλογὴν απαιτούμενον προσδιορισθέν τίμημα 50^α δραχ. μὴ εὐρισκομέου δὲ καὶ τοῦ ρηθέντος τετραπλοῦ ἀριθ. ἀρκεῖ τὸ τίμημα τῶν 25 δραχ. διὰ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι· ἀλλ' ὅπου μᾶτε ὁ διακηρυχθεὶς τετραπλάσιος ἀριθ. καὶ μὲ τὸ τίμημα τοῦτο δὲν ὑπάρχει, ἐκεῖ ἐκλέγονται 48 δημόται, οἱ ἔχοντες πλουσιωτέραν ἰδιοκτησίαν τῶν λοιπῶν.

Ἡ ἐκτίμησις τῆς ἰδιοκτησίας αὐτῆς θέλει προσδιορισθῇ δι' ἐδικαιτέρου νόμου.

Εἰς ἐκείνας δὲ τὰς ἐπαρχίας καὶ νήσους, αἵτινες δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὰς κατηγορίας, τὰς σημειωθείσας ἐν τῷ ἐδ. 2 τοῦ τοῦ ἁρθρου, απαιτεῖται νὰ πληρῶνῃ ὁ ἐκλέκτωρ διὰ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς 50 δραχ. φόρον διὰ γῆν, οἰκοδομίας, ἐπιτηδεύματα καὶ ἄλλους ἀμέσους φόρους.

Άρθρον 6.

Μέλη τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου δὲν δύνανται νὰ ᾔναι

- α) Ὅλοι, ὅσοι δὲν ἔχουν τὴν ἐλευθέραν διαχείρισιν τῆς ἰδίας περιουσίας·
- β) Ὅσοι κατεδικάσθησαν ἐνεκὰ κακουργήματος·
- γ) Ὅσοι κατεδικάσθησαν διὰ κακούργημα ἢ καὶ πλημμέλημα ἐνδιαλαμβανόμενον εἰς τοὺς ὁρίσμους τοῦ ἁρθρου 22 τοῦ ποιν. νόμου.

Άρθρον 7.

Δημόσιοι ὑπάλληλοι ἀνωτέρας καὶ κατωτέρας τάξεως, οἱ

μέ φυλάκισιν αὐστηράν, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις, μέ προσω-
ρινήν ἀπόπεμψιν ἢ παραίτησιν.

Μαθηταὶ πλάττοντες καὶ διαδίδοντες δυσφημίας κατὰ τινος,
ἢ προσφερόμενοι πρὸς τὸν συκοφαντηθέντα μέ τρόπον προσβάλ-
λοντα αὐτοῦ τὰ δικαιώματα τιμωροῦνται, οἱ μὲν αὐτουργοί, μέ
παραίτησιν, οἱ δὲ ἄλλοι συνένοχοι μέ φυλάκισιν ἢ ἀπόπεμψιν.

ΙΑ. Ἀκροτελεύτιοι ὅρισμοί.

Ἄρθρ. 117.

Ἐπειδὴ τό γε νῦν ἔχον δέν δύνανται νά συμπληρωθῶσιν ὅλαι
αἱ σχολαί, διὰ τοῦτο τὸ πανεπιστήμιον θέλει τελειοποιεῖσθαι
βαθμηδὸν ἀναλόγως πρὸς τὰς παρούσας ἡδη εὐκολίας.

Ἄρθρ. 118.

Ἀλλ' ἡ ἀναγκαία πρὸς διδασκαλίαν σκευασία πρέπει νά προε-
τοιμασθῇ ἀνυπερθέτως, γενομένης φροντίδος καὶ περὶ τῆς τα-
χείας συμπληρώσεως τῶν ἐπιστημονικῶν συλλογῶν, καὶ τοῦ
πορισμοῦ τῶν λοιπῶν ἀναγκαιῶν εἰς τὸ πανεπιστήμιον. Ἰδίως
δὲ θέλει καταβληθῇ πᾶσα σπουδὴ, νά προετρεπισθῶσι πάντα
ὅσα κρίνονται ἀναγκαῖα εἰς τὴν κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἐ-
ποχὴν τοῦ πανεπιστημίου βεβαίαν ἐναρξιν.

Ἀνεγείραντες ἡδὴ διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος τὸ ἀνώτα-
τον διδακτικὸν κατὰστημα, ἐδώκαμεν δι' αὐτοῦ καθῶς καὶ διὰ
τῶν λοιπῶν ἐκπαιδευτικῶν ὄρων ἀπόδειξιν εἰς τὸν ἀγαπητὸν
ἡμῶν λαὸν τῆς ὑπὲρ τῆς εὐημερίας αὐτοῦ ἡμετέρας φροντίδος.

Πεποιθότες ὅτι καὶ διδάσκαλοι καὶ μαθηταὶ θέλουσιν ἔχει
διηνεκῶς ὑπ' ὅψιν τὴν ὑψηλὴν αὐτῶν κλῆσιν, ἐνθυμούμενοι, ὅτι
ἡ ἀληθὴς ἐπιστήμη μόνον εἰς τὸν θρησκευτικῶς καὶ ἠθικῶς μορ-
φωθέντα ἄνθρωπον δύναται νά ἀναπτυχθῇ, καὶ ὅτι ἡ ἀνάπτυξις
αὕτη σκοπὸν πρῶτιστον ἔχουσα τὸν κοινωνικὸν βίον, συνίσταται
μάλιστα εἰς τὴν ἁρμονίαν τῶν φυσικῶν καὶ πνευματικῶν δυνά-
μεων, ἐλπίζομεν, ὅτι τὸ πανεπιστήμιον τῆς Ἑλλάδος μετὰ πολ-
λῶν ἐκατονταετηρίδων διακρίσιν θέλει ἀναλάβει πάλιν τὴν
πρώτην εὐκλείαν ὅπου ἄλλοτε ἡ παλαιὰ ἀκαδημία προήγαγεν
ἀποτελέσματα ἀνεξάλειπτα, ῥίψασα ἀκτῖνας φωτὸς εἰς τοὺς μα-
κρυνστάτους τόπους καὶ αἰῶνας, καὶ ὅτι θέλει διαλάμψει ἐκ νέου
εἰς τὰ δύο γειτνιάζοντα μέρη τοῦ κόσμου.

Εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμμα-
τεῖαν τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις
τοῦ παρόντος διατάγματος, ἐκδοθησομένου καὶ εἰς τὴν ἐφημερίδα
τῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἰς ἰδιαίτερα ἀντίτυπα τῶν ὁποίων πω-
ληθέντων ἡ εἰσπραχθεῖσα ἀξία θέλει προστεθῇ εἰς τὴν περιουσίαν
τοῦ πανεπιστημίου διὰ τοὺς σκοποὺς τοὺς εἰς τὸ ἄρθρ. 37 ἰδίως
προσδιοριζομένους.

Ἐκτὸς τούτου τὸ ἄρθρ. 1. τοῦ παρόντος διατάγματος θέλει
ἀναγνωσθῇ εἰς ὅλας τὰς ἐνοριακὰς ἐκκλησίας τοῦ Κράτους μετὰ
τὴν θεῖαν λειτουργίαν τὴν 25 Ἰαν. (6 Φεβρουαρίου) 1837 ὡς
ἡμέραν τῆς ἀξιομνημονεύτου ἡμῶν πρώτης εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφί-
ξεως, καὶ θέλει πρὸς τούτοις ἀγγελθῇ, ὅτι οἱ ἰδιαίτεροι περὶ αὐ-
τοῦ ὅρισμοι περιέχονται εἰς διάταγμα, δημοσιευθὲν εἰς τὴν ἐφη-
μερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἰς ἰδιαίτερα ἀντίτυπα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Δεκεμβρίου 1836 (12 Ἰανουαρ. 1837)

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαίτεραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Ε. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΔΑΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 87.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 Δεκεμβρίου.

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περὶ τοῦ κανονισμοῦ τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων καὶ γυμνασίων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Γινώσκοντες πόσον εἶναι ἐπ' ἀνάγκης νά εἰσχυθῇ ἡ ἀνήκουσα
τάξις εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ τὰ γυμνάσια.

Λαβόντες ὑπ' ὅψιν τὰς προτάσεις τῆς διὰ τὴν τακτοποίησιν
τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως συστηθείσης ἐπιτροπῆς. Κατὰ τὰς
προτάσεις δὲ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας
τῆς Ἐπικρατείας, ἀπερρασίσαμεν νά ἐκδώσωμεν τοὺς ἀκουλού-
θους κανονισμοὺς, διατάττοντες νά τεθῶσιν εἰς ἐνέργειαν εἰς τὰ
ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ τὰ γυμνάσια τοῦ κράτους ἀπὸ τῆς ἀρχῆς
τῆς θερινῆς ἐξαμηνίας τοῦ 1837.

Τ Μ Η Μ Α Ι.

Εἶδη τῶν διδακτικῶν καταστημάτων.

Ἄρθρ. 1.

Διὰ τὴν ἀνωτέραν ἐπιστημονικὴν, καὶ διὰ τὴν εἰς τὸ πανε-
πιστήμιον μετὰβασιν ἀπαιτουμένην, προσέτι δὲ καὶ διὰ τὸν
κοινωνικὸν βίον ἀναγκαιοτάτην ἐκπαίδευσιν, θέλουν ὑφίστασθαι
τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα, καὶ ὑπεράνω αὐτῶν τὰ γυμνάσια.

Α.

Περὶ τῶν ἑλληνικῶν σχολείων.

Τ Μ Η Μ Α ΙΙ.

Γενικοὶ ὅρισμοί.

Ἄρθρ. 2.

Πρῶτιστος σκοπὸς τῶν ἑλληνικῶν σχολείων εἶναι νά προε-
τοιμασθῶν διὰ τὰ γυμνάσια, καὶ κατ' αὐτὸν συμμορφῶται
τὸ ἀντακείμενον, ἡ ἑκτασις, καὶ ὁ τρόπος τῆς διδασκαλίας
ἀλλὰ συγχρόνως ἡ ἐν αὐτοῖς ἐκπαίδευσις πρέπει νά ἀποτελῇ
καὶ αὐθὺπαρκτὸν τι ὅλον, ὡς πρώτην μὲν θεωρούμενον βαθμί-
δα τῆς ἐπιστημονικῆς μορφώσεως τῆς νεολαίας, ἀλλὰ καὶ διὰ
τοὺς παῖδας κατάλληλον, ὅσοι δὲν θέλουν μεταβῇ εἰς τὰ γυ-
μνάσια, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἑλληνικῶν σχολείων ἀμέσως εἰς τὸν
κοινωνικὸν βίον, ἢ εἰς θέσιν, μὴ ἀπαιτοῦσαν ἐκπαίδευσιν γυ-
μνασίου καὶ πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 3.

Ἐκαστον ἑλληνικὸν σχολεῖον σύγκειται ἀπὸ τρεῖς τάξεις,
ἀλλὰ δυνάμει κατὰ τὰς περιστάσεις νά περιορισθῶσι καὶ εἰς
δύο μόνας. Ὅπου ὑφίστανται γυμνάσια, τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα
θέλουν πάντοτε εἶσθαι μετ' αὐτῶν συνενωμένα.

Ἄρθρ. 4.

Σχάλεια, εἰς τὰ ὅποια προσωρινῶς ὑφίσταται εἰς μόνος διδά-
σκαλος, σχηματίζουν μίαν μόνον τάξιν, καὶ εἰς αὐτὴν παραδί-
δονται τὰ εἰς τὸν §. 8 ὀριζόμενα μαθήματα τῆς κατωτάτης
τάξεως τῶν ἑλληνικῶν σχολείων.

Ἄρθρ. 5.

Ἐκάστη τάξις ἔχει τὸν ἴδιον αὐτῆς διδάσκαλον· ἀλλ' ὅσα-
κις ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἀπαιτῇ τοῦτο, δύναται μία τάξις νά
διαίρηται εἰς δύο, ἢ περισσότερα τμήματα, ὧν ἕκαστον νά ἔχη
ἀνὰ ἓνα διδάσκαλον.

Ἄρθρ. 6.

Ὁ διδάσκαλος τῆς ἀνωτάτης τάξεως πρὶς τὰτα συγχρόνως
τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου, ἔχων τὸν τίτλον σχολάρχου ὡς τοῦ

Ελληνικῶν οἰκογενειῶν, οἱ Νομάρχαι, Ἐπαρχοὶ καὶ Δήμαρχοι.
Ἄρθρον 1.

Ἐπειδὴ ὁ περὶ προικοδοτήσεως Νόμος ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 λέγει ρητῶς, ὅτι ἡ προικοδοτήσις τῶν ἰθαγενῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν πρέπει νὰ τελειώσῃ ὅλη ἕως 20 Μαΐου 1836, καὶ ἔπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐδάφ. 1 καὶ ἄρθρ. 7 ἀπαιτεῖται ὁ προικοδοτηθεὶς νὰ ᾖ ἀφεύκτως μέλος δήμου τινός, προσκαλοῦνται ὅλοι οἱ ἰθαγενεῖς ἀρχηγέται Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, ὅσοι ἔχουσι δικαίωμα εἰς τὴν προικοδοτήσιν, νὰ καταγραφῶσιν εἰς τοὺς δι' αὐτὴν διαταχθέντας καταλόγους τοῦ δήμου τῶν, εἴτε ἀνίσως δὲν ἀνέκωσιν ἀκόμη εἰς κανένα δῆμον, εἰς ἐκεῖνον τὸν ὅποιον μέλλουσι νὰ ἐκλέξωσιν ἐφεξῆς, ὥστε νὰ ἐξασφαλίσωσι τόσῳ μᾶλλον τὸ δικαίωμά των, ὅσον μετὰ τὸ κλείσιμον τῶν καταλόγων, οὐδεμία καταγραφή δὲν γίνεται πλέον δευτέρῃ, ἀλλὰ μάλιστα κατὰ τὸν σαφεῆ σκοπὸν τοῦ Νόμου ὑπολαμβάνεται, ὅτι τὸ παραχρηθὲν εἰς τὴν προικοδοτήσιν δικαίωμα παραιτεῖται σιωπηλῶς· ἐξαίρεται τούτου ἡ σημειωθείσα εἰς τὰ ἄρθρα 28 καὶ 29 περίπτωσις, καθ' ἣν ἡ προικοδοτικὴ πίστις δὲν σταθῇ δυνατόν νὰ πραγματοποιηθῇ ποσῶς, ἢ νὰ συμπληρωθῇ ὅλη.

Ἄρθρον 2.

Ὅσοι ἰθαγενεῖς ἀρχηγέται Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, ἔχοντες δικαίωμα προικοδοτήσεως, δὲν ἀνέκωσιν εἰς τινὰ τῶν ὑπαρχόντων δῆμων, καὶ δὲν καταγραφῶσιν εἰς κανένα ἐξ αὐτῶν, ποῖν ἀκόμη κλεισθῶσι τῆς προικοδοτήσεως οἱ καταλόγοι, ἀλλὰ θέλουσι νὰ σχηματίσωσι δῆμον ἰδιαιτέρον, χρεωστοῦν μὲν νὰ ἐκφράσωσι τὴν περὶ τούτου θέλησίν των εἰς τὸ πρωτόκολλον, τὸ κρατούμενον παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποῦο κεῖνται τὰ διὰ προικοδοτήσιν ζητούμενα κτήματα, πρέπει ὅμως νὰ καταγραφῶσι συγχρόνως καὶ εἰς τοὺς περὶ προικοδοτήσεως καταλόγους τοῦ πλησιεστέρου δήμου, ἔπειδὴ κατὰ τὰ ἄρθρα 4, 5 καὶ 6 τοῦ περὶ δῆμων Νόμου, ἡ ἐννομὸς αὐτῇ ἐξάρτησις ἀπὸ τὸν πλησίον κείμενον μεγαλύτερον δῆμον πρέπει νὰ ὑπάρχῃ μετριοῦ, κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ἰδίου Νόμου, ἐγκριθῇ ὁ σχηματισθεὶς νέος δῆμος.

Μόνον ὅταν αἱ εἰς τὸ ἄρθρ. 1. ἐδάφ. 2. τοῦ περὶ δῆμων Νόμου ἐνδιαλαμβανόμεναι ἐθνικαὶ γαῖαι διηρέθησαν ἤδη ἢ μέλλουν νὰ διαιρεθῶν ἐφεξῆς εἰς περιοχάς, διὰ τὴν μεγάλην των ἑκτασιν, καταστρόνονται εἰς τὸ Ἐπαρχεῖον ἰδιαιτέροι τακτικοὶ κατάλογοι, ὅπου σημειόνονται αἱ δηλώσεις τῶν ἐχόντων δικαίωμα εἰς τὴν προικοδοτήσιν ἀρχὴ ετῶν οἰκογενείας, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ λάβωσι τὴν προικοδοτήσιν των ἀπὸ ταύτας τὰς γαίης, καὶ ἔπειτα στέλλονται εἰς τὴν Γραμματεῖαν, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ τῆς προικοδοτήσεως κατάλογοι. Οἱ ἰδιαιτέροι ὅμως οὗτοι κατάλογοι θέλουν συνοδεύεσθαι μὲ ἐννομα μαρτυρικά, πιστοποιοῦντα καὶ δικαιολογοῦντα τὸ εἰς τὴν προικοδοτήσιν δικαίωμα τῶν ἀρχηγῶν οἰκογενείας, ἔπειδὴ, κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου, πρέπει πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ δικαιώματος τούτου, νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ δῆμος τῆς γεννήσεως, ἢ τῆς κατοικίας· ἀντὶ τούτων τῶν μαρτυρικῶν χρησιμεύουν μετὰ ταῦτα τὰ πιστωτικά γραμμάτια.

Ἀνίσως ὅμως ἀρχηγέτης τις οἰκογενείας δὲν ἀνέκωσιν οὐδένα τρόπον εἰς τινὰ δῆμον, πρέπει νὰ λάβῃ περὶ τῆς ἀποκαταστάσεώς του ἔγγραφον ἐπίσημον ἀπὸ τὸν Εἰρηνοδίκην, στηριζόμενον εἰς μαρτυρίας καὶ ἄλλας ἀποδείξεις, τὸ ὅποιον ἔπειτα χρησιμεύει εἰς τὴν παραδοχὴν εἰς τοὺς καταλόγους τῆς προικοδοτήσεως ὡς ἀποδεικτικὸν ἔγγραφον.

Ἄρθρον 3.

Ὅλοι οἱ ἀρχηγέται Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἐφαρμόζονται τὰ εἰς ἄρθρ. 11 στοιχ. α. β. γ. ἐνδιαλαμβανόμενα καὶ οἱ ὀρίσμοι τοῦ 12 ἄρθρ., χρεωστοῦν ἢ νὰ παραδίδωσιν

εἰς τὸν Ἐπαρχον τὰς δηλώσεις των, δι' ἰδιαιτέρου ἔγγραφου, ἢ νὰ σημειοῦν αὐτὰς εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦ· ὅταν οὗτος παρυσιαζέται εἰς τὸν δῆμον διὰ νὰ κλείσῃ τοὺς καταλόγους, εἰς τοὺς ὁποίους χαρακτηρίζονται ἀκριβῶς τὰ ζητούμενα ἀντικείμενα, θέλουν ἐκφράζει τὴν ἐπιθυμίαν των νὰ λάβωσιν εἰς προικοδοτήσιν τὰ καλλιεργούμενα καὶ κατεχόμενα ἤδη παρ' αὐτῶν ἐθνικὰ κτήματα, ἢ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ στοιχ. γ. ἄρθρ. 11 νὰ τὰ κρατήσωσιν ὑπ' ἐνοίκιον. Τὰς δηλώσεις ταύτας ἐγγχειρίζει ἔπειτα ὁ Ἐπαρχος εἰς τὸν Ἐρρονον, διὰ νὰ τὰς λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὡς ἀνήκει. Εἰς ὅσα μέρη ὅπως κατεστρώθησαν οἱ κατάλογοι τῆς προικοδοτήσεως πρὶν τῆς ἐκδόσεως τῆς παρούσης ἀποφάσεως, αἱ δηλώσεις γίνονται μετὰ ταῦτα.

Ἄρθρον 4.

Ὅστις νομίζει ὅτι ἔχει δικαίωμα ἐπὶ τῶν εἰς προικοδοτήσιν προσδιωρισμένων ἐθνικῶν γαιῶν, ὀφείλει κατὰ τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἐντὸς 4 ἐβδομάδων τὸ πολὺ μετὰ τὴν γεννησομένην εἰς τὴν Νομαρχίαν καὶ ἐπαρχίαν πρόσκλησιν, νὰ ἐκθέσῃ τὰς αἰτήσεις του ἐγγράφως, ἢ νὰ τὰς περάτῃ διὰ στόματος εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦ ἀνέκοντος Ἐρρόνου· ἔπειδὴ, ὅταν διατεθοῦν αἱ ἐθνικαὶ αὗται γαῖαι, τόσον ὀλιγώτερον θέλουν ληρθῇ ὑπ' ὄψιν τοιαῦται ἀξιώσεις, ὅσον κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα δίκαιον, τὸ δημόσιον θεωρεῖται ἐν γένει ὡς ὁ νόμιμος ἰδιοκτῆτης, καὶ ἐπ' ἐκείνῳ εἰς τὸν ἀπαιτητὴν ἀνήκει, χρεῖας τυχούσης, ν' ἀποδείξῃ τὰ ἐπὶ γαιῶν δικαιώματά του.

Εἰς ταύτην τὴν κατηγορίαν ὑπάγονται καὶ οἱ δῆμοι ὡς πρὸς τὴν ἀποδείξιν τῶν δικαιωμάτων ἰδιοκτησίας διὰ κτήματα δημοτικά, τὰ ὁποῖα πρὸ τῆς ἐπανάστασεως εἶχον (ἄρθρ. 26 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου).

Ἄρθρον 5.

Ὅσοι ἔχουσι δικαίωμα ὑποθήκης εἰς τὰ διὰ προικοδοτήσιν προσδιωρισμένα κτήματα, χρεωστοῦν, κατὰ τὰ ἄρθ. 14 καὶ 29 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου, νὰ γνωστοποιήσωσιν καὶ ἀποδείξωσιν αὐτὰ εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν ἕως 26 Μαΐου 1836 τὸ πολὺ· ἄλλως θεωροῦνται ὡς ἔκφυρα.

Οἱ Νομάρχαι καὶ Ἐπαρχοὶ χρεωστοῦν νὰ δημοσιεύσωσιν διὰ τοῦ κήρυκος εἰς τὴν πρωτεύουσιν τοῦ Νομοῦ, τῶν ἐπαρχικῶν καὶ τῶν δῆμων, τὴν προκήρυξιν ταύτην, τοιχοκολλοῦντες· καὶ ἀντίτυπα ταύτης εἰς τὰ πολυπληθέστερα μέρη, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ διατηρηθῶν τοιχοκολλημένα ἄχρι τῆς 26 Μαΐου τοῦ ἐλευστομένου.

Ἡ διὰ κήρυκος ἀνάγνωσις τῆς διακηρύξεως ταύτης πρέπει νὰ γείνη τοῦλάχιστον τρεῖς φορές ἄχρι τῆς 26 Μαΐου 1836 τὰς κυριακὰς εἰς τοὺς ναοὺς, ἢ τὰς ἡμέρας καθ' ἃς γίνεται ἀγορὰ εἰς τὴν πόλιν, ὅτε πολὺ πλῆθος ἐπαρχιωτῶν συνάζονται εἰς τὴν πρωτεύουσιν. Ἐκτὸς ταύτης, ἀνάγκη νὰ γείνηται καὶ ἡ ἀνάγνωσις τῶν κάτωθεν ἄρθρων τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου Νόμου τῆς προικοδοτήσεως, ἥτοι τῶν ἄρθρων 2, 10, 11, 18, 28, 29 καὶ 30· μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν δὲ καθὲς ἄρθρου ἐκ τῶν ρηθέντων, πρέπει ν' ἀναγινώσκωνται καὶ αἱ διασαφήσεις ἐκάστου.

Τῆς πράξεως ταύτης ἕκαστος Ἐπαρχος καὶ Νομάρχης χρεωστῆται νὰ σχηματίσῃ πρωτόκολλον ἰδιαιτέρον, τὸ ὅποιον προσυπογεγραμμένον ἀπὸ διαφόρους ἐκ τῶν ἐκεῖ παρευρεθέντων ἰδιωτῶν, θέλει μᾶς σταλῇ εἰς τὸ τέλος τῆς προσδιορισθείσης προθεσμίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Μαρτίου 1836.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

Ὁ τὴν ἐπιμέλ. τῆς διευθύνσ. τῶν Οἰκονομ. ἐπιρροτιμῆνος

Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

μηχανικοῦ ἢ ἀρχιτέκτονος, διὰ νὰ κήμωτιν εἰς τὸ σχέδιον τοῦ δεξιοῦ μέρους τῆς ἐνεργηθησομένης πόλεως τοῦ Πειραιῶς ὅσας ἐκ συμφώνου ἤθελον κρίνει ἀναγκαίαις μεταβολάς, ἀφοῦ ὅμως ἀκουσθῇ πρῶτον ἡ περὶ τούτων γνώμη τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας καὶ λάβῃ τὴν ἐγκρισίν Μας.

14.

Τὰ ἀνήκοντα μέτρα διὰ τὴν ἀποξήρανσιν τῆς λίμνης τοῦ Πειραιῶς ἐλήφθησαν ἤδη· θέλουν δὲ ληφθῇ καὶ ἄνευ ἀναβολῆς μέτρα διὰ τὴν κατασκευὴν ὑδραγωγείου διὰ τὴν εἰσαξίν τοῦ ὕδατος εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς.

15.

Ὅλοι οἱ ἀντιβαίνοντες εἰς τὴν παρούσαν Μας ἀπόφασιν ὅροι τῶν προγενεστέρων Βασιλικῶν Διαταγμάτων, περὶ τοῦ συνοικισμοῦ τῶν Χίων, θέλουν θεωρεῖσθαι ἀπὸ τοῦδε ἄκυροι. Ὅλοι δὲ οἱ ἄλλοι μένουσιν ἐν ἰσχύϊ.

16.

Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 6 ἐκφρασθεῖσαν ἐπιφύλαξιν, ἡ ὑπάρχουσα ἐπιτροπὴ τῶν Χίων, θέλει ἐξηγηθῇ ὀριστικῶς τὸ πολὺ ἐντὸς 40 ἡμερῶν περὶ τῆς παραδοχῆς τῶν παρόντων προσδιδυμῶν, καὶ ἐπὶ τούτους θεμελιωμένης ἀποκαταστάσεως τῶν Χίων.

17.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν κοινοποίησιν καὶ ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως, ἡ δὲ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τὴν σύμπραξιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς. Ἡ διάταξις θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Μαΐου (6 Ἰουνίου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως

Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν ἐπαναστατικῶν τῶν κινημάτων καὶ τῶν ληστεϊῶν τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ νὰ προλάβωμεν μίαν ἐξήγησιν (περιορίζουσαν τοὺς εὐνοϊκοὺς ἠμῶν σκοποὺς) τοῦ Διατάγματος τῶν 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) τ. ε. ὅπερ ἐξεδόθη περὶ τῶν ἐπαναστατικῶν κινημάτων καὶ ληστεϊῶν τῶν κατὰ τὴν Στερεάν Ἑλλάδα, γνωστοποιούμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς·

Ἄρθρον 1.

Τὰ ὀριζόμενα ἐν τῷ ἀρθρῷ 4 τοῦ διατάγματος τῶν 21 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) τ. ε. θέλουν ἐφαρμοσθῇ ἐντελῶς εἰς ὅλους τοὺς ἰθαγενεῖς, ὅσαι ἐμέθεξαν μὲν εἰς τὰ ἐπαναστατικὰ κινήματα καὶ τὰς ληστείας τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἀλλὰ πρὸ τῆς κηρύξεως τοῦ ἄνω ρηθέντος διατάγματος κατεχλείψαντες τὰς ληστρικές καὶ ἐπαναστατικές συμμορίας, ἐπανήλθον μεταμελούμενοι εἰς τὰ καθήκοντά των.

Ἄρθρον 2.

Χρεωστοῦν ὅμως οὗτοι ἐντὸς 10 ἡμερῶν νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὸν ἀνήκοντα δῆμαρχον, ἢ εἰς ἄλλην τινὰ ἀρχήν, ἀπὸ τὰς διαλαμβανομένης ἐν τῷ ἀρθρῷ 4 τοῦ διατάγματος τῶν 28 Ἀπριλίου (11 Μαΐου) τ. ε. ἐὰν δηλαδὴ ἀκόμη ἕως τῶρα τοῦτο δὲν ἔγεινεν· αὐτὰς δὲ τὰς μὲνύσεις πρέπει νὰ εἰδοποιηθῇ ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ ἀνήκοντος δικαστηρίου.

Ἄρθρον 3.

Ἐξαίρουνται τῆς ἐν τῷ ἀρθρῷ 1 διδομένης συγχωρήσεως ὅλοι ὅσοι ἐν τῷ ἀρθρῷ 5 τοῦ διατάγματος τῶν 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) τ. ε. ἐπαριθμοῦνται, καὶ ὅσοι εἰς τὴν ἐν αὐτῷ σημειουμένην κατηγορίαν ἀνάγονται.

Ἄρθρον 4.

Τὸ παρὸν Διατάγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀναγνωσθῇ εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος δύο κυριακάς κατὰ συνέχειαν μετὰ τὸ τέλος τῆς ἱεουργίας. Μετ' αὐτοῦ δὲ θέλει συναναγνωσθῇ καὶ τὸ ἄνω διάταγμα τῶν 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) τ. ε., καὶ τὸ 2 ἐδάφιον τοῦ 9 ἀρθροῦ τοῦ διατάγματος τῶν 16 (28) Φεβρουαρίου τ. ε.

Ἄρθρον 5.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐντέλλονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως

Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἄρθ. 23.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 30 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων καὶ ἐμπορικῆς ἐταιρίας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ νὰ προάγωνται ἀνγκόντως καὶ ἐπιμελῶνται πάντοτε κατὰλλήλως τὰ κατὰ πάντα λόγον οὐσιωδέστατα καὶ εἰς τὴν ἐθνικὴν εὐδαιμονίαν συντελοῦντα συμφέροντα τοῦ ἐμπορίου, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπερασίσχμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς·

Α'. Περὶ συστάσεως ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὰς τρεῖς πόλεις Ναυπλίου, Πατρῶν καὶ Σύρου, ὅπου ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑπάρχουσιν ἐμποροδικεῖα, θέλουν συστηθῇ ἐμπορ. ἐπιμελητήρια ἕως τὴν 15 (27) Ἰουνίου τ. ε. (1836).

Καὶ εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις τὰς ἐχούσας ἐμπόριον σημαντικόν, ἐπιτρέπεται νὰ συζητηθῇ παρὰ τῆς κυβερνήσεως ἡ σύστασις ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων.

2. Ἐκαστον ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον συνίσταται ἀπὸ ἑξ τακτικὰ καὶ τρία συμπληρωτικὰ μέλη· ἐκ δὲ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πρώτων ἐκλέγει κατ' ἔτος ἡ ὀλομέλεια τὸν ἀντιπρόεδρον καὶ τὸν γραμματέα.

3. Μέλος τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου ἡμπορεῖ νὰ ἐκλεχθῇ πᾶς ἡμπορος ἐγκάτοικος τῆς πόλεως, ὅστις μετερχόμενος τὸ ἐμπόριον πέντε χρόνους ἤδη ἀδιακόπως διακρίνεται διὰ τῆς τιμιότητος, τῆς τακτικῆς διαγωγῆς καὶ τῶν ἐμπορικῶν του γνώσεων.

4. Τὰ μέλη τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου ἐκλέγονται πάντοτε ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ νομάρχου ἢ ἐπαρχοῦ, καὶ ἐπὶ τρία ἔτη, κατ' ἀναλογίαν τῶν ὀριζομένων ἐν τοῖς ἀρθροῖς 15—19

παιδείαν αὐτῶν καὶ τὸν ἠθικὸν χαρακτῆρα διακρινομένων ὑπαλλήλων τῆς πρωτεύουσας καὶ ἓνα ἐπίτροπον παρὰ τῷ πανεπιστημίῳ, ἐκτελοῦντα παρ' αὐτῷ χρέη ἐπιτρόπου τῆς ἐπικρατείας καὶ ὀφείλοντα νὰ ἐπιβλέπῃ εἰς τὴν ἀκριβὴ φυλακὴν τῶν διδωμένων εἰς τὸ πανεπιστήμιον ὀρισμῶν καὶ ἔχοντα ἐπομένως καθῆκον καὶ δικαίωμα νὰ παρευρίσκεται αὐτοπροσώπως εἰς τὰς σπουδαίας τοῦ συμβουλίου καὶ γενικὰς συνελεύσεις, νὰ κοινολογῇ εἰς αὐτάς τὰς κατὰ χρέος παρατηρήσεις αὐτοῦ, καὶ βλέπων προσέτι τὰ πρωτότυπα πρωτόκολλα νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν τῶν εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου καὶ τὰς γενικὰς συνελεύσεις γενομένων, καὶ ν' ἀναφέρῃ τὰ δέοντα εἰς τὴν προϊσταμένην αὐτοῦ ἀρχήν. Ὅσακις ἡ θέσις τοῦ ἐπιτρόπου, ὅστις ὑποτάσσεται ἀμέσως ὑπὸ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, μένη χρεύουσα καὶ ἐν ἡμεῖς δὲν θεσπίσωμεν ἰδιαίτερόν τινα περὶ αὐτῆς ὀρισμὸν, καὶ μέχρι τῆς ἐκδόσεώς του ἐκ πληροῦ τὰ τοῦ ἐπιτρόπου καθήκοντα ὁ διοικητὴς τῆς πρωτεύουσας.

Ἄρθρ. 15.

Ἡ πρυτανεὶα θέλει ἔχει ἓνα γραμματέα, ἓνα λογιστὴν καὶ ἓνα κλητῆρα, ἡ δὲ σχολὴ τοὺς ἀναγκαίους βοηθοὺς καὶ ὑπηρετας.

Τὸ συμβούλιον καὶ αἱ σχολαὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς περὶ τῶν διορισμῶν τούτων προτάσεως καὶ τῆς ἀμέσου παραδοχῆς τοῦ πρωτοπικοῦ τούτου.

Ἀλλὰ τὰ περὶ μισθοδοσίας καὶ λοιπὰ θέλουσιν ὀρισθῇ ἀκριβέστερον.

Ἄρθρ. 16.

Ὁ Γραμματεὺς μετὰ τοῦ λογιστοῦ θέλει διατάξῃ τὰ τοῦ γραφείου καὶ τῆς καταχωρήσεως καὶ κρατεῖ τὰ γραμμάτια τῆς καταγραφῆς τῶν μαθητῶν. Ἐκτὸς τούτου χρεωστεῖ νὰ συναρτῇ τὰ διδάκτρα τῶν καθηγητῶν κατὰ τὰς ἀποδείξεις τῆς ἐγγραφῆς ὁμοίως καὶ τὸ δικαίωμα τῆς πρώτης ἐγγραφῆς, τῶν πειθαρχικῶν ἐγκλημάτων ἀπολυτήριων καὶ πρὸς ἀποκαταστάσεων ἐγγραφῶν, καὶ τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν κλπ. νὰ κρατῇ τὰ βιβλία καὶ τὰ μείζα, καὶ νὰ κατὰστρώνῃ τοὺς λογαριασμοὺς τόσον τῶν προσόδων τοῦ πανεπιστημίου, ὅσον καὶ τῆς πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ δαπάνης.

Ἄρθρ. 17.

Τὰ βιβλία τῆς ἐγγραφῆς τῶν μαθητῶν καὶ τοῦ ταμείου ἀριθμεῖ καὶ μονογραφεῖ ὁ πρύτανης αὐτός. Ὡς πρὸς τὴν κράτησιν δὲ τῶν βιβλίων καὶ τὴν διαχείρισιν τοῦ ταμείου, ἐφαρμόζονται καὶ ἐνταῦθα κατ' ἀναλογίαν τὰ περὶ τοῦ γενικοῦ ταμείου ὡρτισμένα.

Ἡ ἐξέτασις τοῦ ταμείου καὶ τῶν λογισμῶν τοῦ πανεπιστημίου ὑπάρχει καθῆκον τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

Ἄρθρ. 18.

Οἱ μισθοὶ τῶν καθηγητῶν τοῦ πανεπιστημίου καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ θέλουσι τοῖς πληρόνεσθαι ἀμέσως ἀπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου καὶ καταλογίζεσθαι ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς τὴν θέσιν τοῦ πανεπιστημίου· ἀλλὰ τὰ λοιπὰ τοῦ πανεπιστημίου ἀναλώματα τὰ ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ προσδιοριζόμενα, θέλουσι λαμβάνεσθαι ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ταμείου εἰς μηνιαίας δόσεις ὑπὸ τοῦ λογιστοῦ τοῦ πανεπιστημίου.

Αἱ ἀπὸ τὴν ἰδιαίτεραν προικοδοτήσιν τοῦ πανεπιστημίου προερχόμεναι ποσότητες ἐμβαίνουν μὲν εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, ἀλλὰ λογαριάζονται ἰδίως καὶ χρησιμεύουσι μόνον εἰς τὸν προσδιορισμένον σκοπὸν.

Ἄρθρ. 19.

Ἡ πρυτανεὶα θέλει καταστρώνει ἐτησίως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τῶν σχολῶν εἰς αὐτὴν παραδοθέντων καὶ εἰς τὸ συμβούλιον ἀκριβῶς προξεσταθέντων εἰδικῶν προϋπολογισμῶν, τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ πανεπιστημίου ὅλου καὶ καθυποβάλλει αὐ-

τὸν ἐν καιρῷ εἰς τὴν προϊσταμένην Γραμμ. τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, διὰ νὰ τὸν ἐξετάσῃ, προσδιορίσῃ καὶ συμπεριλάβῃ εἰς τὸν γενικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ κράτους,

Ἄρθρ. 20.

Τὰ ἐντάλματα τῶν καθημερινῶν πληρωμῶν ἐκδίδει ὁ πρύτανης ἐπὶ τῇ βίσει τῶν ὑπὸ τῶν ἀνηκόντων καθηγητῶν καὶ σημαντόρων προσυπογεγραμμένων ἀποδεικτικῶν τῶν ἀναλωμάτων, ἐντὸς τῶν ὅρων τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ. Ἀλλ' ἡ διοίκησις τοῦ πανεπιστημίου ἔχει ἐλευθέραν τὴν διαχείρησιν τῆς διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐγκριθείσης γενικῆς ποσότητος τῶν καθημερινῶν ἀναλωμάτων, χωρὶς ὅμως ἐκ τούτου ὁ εἰς ἡ ὁ ἕτερος τῶν κλάδων τοῦ πανεπιστημίου ν' ἀδικῆται ὡς πρὸς τὰς ἀναγκαίας δαπάνας.

Τὰ περισσεύματα τῆς γενικῆς ταύτης ποσότητος τῶν γραφικῶν ἀναλωμάτων μένουσιν εἰς ὄφελος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ μέλλοντος ἔτους.

Ἄρθρ. 21.

Τοὺς καταλόγους τῶν διδακτικῶν ὀργάνων, συλλογῶν καὶ λοιπῶν ἀντικειμένων κρατοῦσιν οἱ καθηγηταὶ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιστάσιν τῶν σημαντόρων, ἀλλὰ τοὺς τοῦ ὕλικου τοῦ γραφείου καὶ τῶν λοιπῶν σκευῶν τῶν σχολῶν κρατεῖ ὁ λογιστὴς τοῦ πανεπιστημίου ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιν τοῦ πρυτάνεως.

Οἱ καταλόγοι οὗτοι, ἅμα ἀνοίγονται, πρέπει νὰ ἀριθμῶνται καὶ νὰ μονογραφῶνται ἀπὸ τὸν κατὰ καιρὸν πρύτανιν καὶ νὰ καθυποβάλλωνται ἐτησίως εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ὁμοῦ μετὰ τὴν παραδοσὶν τῶν λογαριασμῶν τῆς καθημερινῆς δαπάνης οἷτινες πρέπει νὰ συνοδεύωνται ἀπὸ τὰς ἀναγκαίας ἀποδείξεις.

Ἄρθρ. 22.

Αἱ συλλογαὶ, τὰ διδακτικὰ ὄργανα καὶ λοιπὰ ἀντικείμενα τίθενται ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιστάσιν τῶν ἀνηκόντων καθηγητῶν οἷτινες ὑπάρχουσι καὶ ἰδίως περὶ αὐτῶν ὑπεύθυνοι, ἐπιτρονόμενοι ἀπὸ τὸν σημαντόρα.

Ἄρθρ. 23.

Ἡ ἐπίσημος τοῦ πανεπιστημίου ἀλληλογραφία γίνεται ἀπὸ τὴν πρυτανεὶαν. Ὅλα τὰ ἐξερχόμενα ὑπογράφονται ἐπομένως ἀπὸ τὸν πρύτανιν καὶ τὸν γραμματέα, ἀλλὰ τὰ ἀποδεικτικὰ γραμμάτια τῆς πρώτης ἐγγραφῆς ἀπολυτήρια καὶ διπλώματα προσυπογράφονται καὶ ἀπὸ τοὺς ἀνηκόντας σημαντόρας, καὶ σφραγίζονται καὶ μετὰ τὴν σφραγίδα τῆς ἀνηκούσης σχολῆς.

Ἄρθρ. 24.

Τὸ πανεπιστήμιον ὑπάρχει εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν μετὰ τὰς λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, πλὴν τῶν ὑπουργείων· φέρει δὲ σφραγίδα ὡς αἱ κεντρικαὶ δημόσιοι ἀρχαὶ μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν «Β. Ἑλληνικὸν πανεπιστήμιον Ὁθωμαν».

Ὁμοίως δὲ καὶ ἐκάστη σχολὴ ἔχει ἰδίαν σφραγίδα φέρουσιν ἐν μέσῳ μὲν τὰ Βασιλικά παράσημα, περίξ δὲ τὴν ἐπιγραφὴν «Σχολὴ τῆς θεολογίας κ.λπ. τοῦ Β. Ἑλληνικοῦ πανεπιστημίου τοῦ Ὁθωμαν».

Γ. Περὶ τῶν ἰδιαίτερων δικαιωμάτων τοῦ πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 25.

Τὸ πανεπιστήμιον θεωρεῖται ὡς σύλλογος πεπαιδευμένων δυνάμενος νὰ ἀποκτήσῃ ἰδιαίτεραν περιουσίαν διὰ δωρημάτων, κληροδοσιῶν καὶ προικοδοτήσεων. Ἡ περιουσία αὕτη θέλει διαχειρίζεσθαι ἀπὸ τὸ πανεπιστήμιον κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας ὅρους καὶ κανονισμοὺς περὶ τῆς περιουσίας τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων καὶ θέλει ἀποκλειστικῶς χρησιμεύει εἰς τὸ πανεπιστήμιον, δι' ὃ καὶ ὑπάρχει προσδιορισμένη

κτικούς, τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ ἐκτάκτους καθηγητὰς· ὁ τακτικὸς καθηγητὴς, ὅστις εἰς τὸ μέλλον ἀφοῦ δηλ. τὸ Πανεπιστήμιον ἀναδείξῃ ἀριθμὸν τινα ἀρκούντα καθηγητῶν, δὲν δύναται νὰ κατέχῃ ἄλλην δημόσιον ὑπηρεσίαν, θέλει λαμβάνει μνηνιαῖον μισθὸν 350 δραχ. καὶ ἔχει βαθμὸν ὑπουργικοῦ συμβούλου.

Ὁ ἐκτακτὸς καθηγητὴς λαμβάνει μισθὸν μνηνιαῖον 200 ἕως 300 δραχ. καὶ ἔχει βαθμὸν ὑπουργικοῦ παρέδρου.

Ἄρθρον 39.

Μετὰ τὴν πρώτην πενταετίαν τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἔκτοτε ἀπὸ δέκα εἰς δέκα ἔτη, αὐξάνεται ὁ μισθὸς καὶ τῶν τακτικῶν καὶ τῶν ἐκτάκτων καθηγητῶν κατὰ τὸ ἐν δέκατον, μεχριστότου φθάσει εἰς ἀνώτατον τινα ὅρον προσδιοριζόμενον πρὸς τὸ παρὸν εἰς 450 δραχ. διὰ τὸν τακτικόν, καὶ 320 διὰ τὸν ἐκτακτον καθηγητὴν.

Ἄρθρον 40.

Οἱ διδάσκαλοι τοῦ Πανεπιστημίου λαμβάνουν τοὺς εἰς τὰς ἐργασίας των ἀνήκοντας μισθοὺς, οἵτινες κατὰ γνωμοδότησιν τῆς ἀνηκούσης σχολῆς καὶ πρότασιν τῆς διοικήσεως τοῦ Πανεπιστημίου καθυποβάλλονται ἐκάστοτε εἰς τὴν ἡμετέραν ἐγκρίσιν διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας. Τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ἐφαρμόζεται ὁμοίως εἰς διδασκάλους τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρον 41.

Καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου προτείνονται μόνον οἱ ἐκπληροῦντες ἐντελῶς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 4 καὶ ἔχοντες ἄμεμπτον ἠθικὸν χαρακτήρα. Εἰς τὰς ἀρμοδίους σχολὰς ἀνήκει τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως νέου διορισμοῦ ἐν αὐταῖς. Ἀλλὰ τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν 5 μὲν ἔτη μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ Πανεπιστημίου, ἂν εἰς ἰδιαιτέρας περιπτώσεις δὲν ταῖς διευθύνωμεν προσκλήσεις περὶ τούτου καὶ ἐντὸς τοῦ ῥηθέντος διαστήματος. Ἐξαιρέσεις τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 4 ἀπαιτούμενων γίνεται πρὸς τὸ παρὸν καὶ μεχριστότου ὑπάρξῃ ἱκανὸς ἀριθμὸς ὑποψηφίων διὰ τὰς καθεδρας τοῦ Πανεπιστημίου· διὰ τοῦτο θέλομεν ὑποχρεώσαι, ὡς ἂν παρυσιασθῇ ἀνάγκη νὰ ἀναδεχθῶσι καθεδρας καθηγητῶν ἐπὶ πληρωμῇ τῶν διδάκτρων κατὰ τοὺς δοθέντας ὁρισμοὺς περὶ τοῦ ὁργανισμοῦ τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκαλίας, καὶ τινὰς τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ὑπαλλήλων, ἐκτὸς ἐκείνων, ὅσοι ὑπεχρεώθησαν ἤδη εἰς τοῦτο διὰ τοῦ διορισμοῦ των. Οἱ τοιοῦτοι ὑπάλληλοι θέλουν λαμβάνει μὲ τὰ διδάκτρα καὶ ἰδιαιτέραν ἀντιμισθίαν 100 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

Ἄρθρον 42.

Ἱερωμένοι, καθηγηταὶ γυμνασίων, ἱατροὶ καὶ νομικοὶ, διοικητικοὶ ὑπάλληλοι, γενόμενοι ἀκροαταὶ εἰς Πανεπιστήμιον καὶ τε λειοποιούμενοι εἰς τὸν γραφικὸν βίον θεωρητικῶς τε καὶ πρακτικῶς, ἔχοντες δὲ ὁμολογουμένως ἄμεμπτον διαγωγὴν, δύνανται νὰ λάβουν εἰς πᾶσαν περίστασιν θέσιν καθηγητοῦ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, καὶ χωρὶς νὰ ἐκπληρώσωσιν τὰ ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 4 ἀπαιτούμενα, καθόσον τοῦτο ἀπαιτεῖ τὸ συμφέρον τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρον 43.

Καὶ ξένοι ἐπίσημοι λόγιοι δύνανται νὰ λάβουν θέσιν καθηγητοῦ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον διὰ τῆς ἡμετέρας ἐγκρίσεως καὶ κατὰ συμφωνίας ἀναλόγους μὲ τὰς πρὸς τοῦτο αὐτῶν ὠφελείας.

Ἄρθρον 44.

Μετὰ δεκαετῇ ὑπηρεσίαν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον δύναται ὁ τακτικὸς καθηγητὴς νὰ ζητήσῃ ἀπὸ ἡμᾶς τὸν τίτλον Συμβούλου τῆς ἐκπαιδεύσεως. Μετὰ δὲ εἰκοσαετῇ, ἀνωτέρου Συμβούλου τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρον 45.

Ἐκτὸς τῆς ἁνῶ ῥηθείσης στολῆς δύνανται οἱ καθηγηταὶ καὶ

διδάσκαλοι τοῦ Πανεπιστημίου νὰ φέρωσι καὶ ἄλλην ὁμοίαν μὲ τὴν τῶν ὑπαλλήλων τῶν Γραμματειῶν τῶν ἀντιστοιχούντων βαθμῶν.

Ἄρθρον 46.

Οἱ καθηγηταὶ, διδάκτορες καὶ διδάσκαλοι ὀρκίζονται τὸν ὅρισμα ὅρον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τοῦ Πρυτάνεως, ἀλλὰ κατὰ τὴν πρώτην ἐναρξιν αὐτοῦ θέλει παραλάβει τοῦτον ὁ ἐπὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ε'. Περὶ τῶν παραδόσεων εἰς τὸ Πανεπιστήμιον.

Ἄρθρον 47.

Αἱ παραδόσεις τοῦ Πανεπιστημίου θέλουν γίνεσθαι ἐντὸς τῶν ὀρισμένων δωματίων δημοσίως καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν καθομιλουμένην διάλεκτον. Μεχριστοῦ ὅμως ἐτοιμασθῇ τὸ κατὰστημα τοῦ Πανεπιστημίου, δύνανται οἱ καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι, ἐλλείψει ἄλλων καταλλήλων οἰκημάτων νὰ διδάσκωσι καὶ εἰς τὰ ἴδια.

Ἄρθρον 48.

Αἱ θέσεις τῶν μαθητῶν εἰς τὰς παραδόσεις θέλουν ἀριθμεῖσθαι καὶ διδασθαι εἰς ἕκαστον κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἐγγραφῆς μὲ γραμματίον εἰσιτήριον. Εἰς τὰς παραδόσεις δύνανται νὰ παρευρίσκωνται συγκαταθέσει τῶν καθηγητῶν καὶ μὴ μαθητεύοντες ἤτοι ἀκροαταί, ἐπέκεινα τοῦ ὀρισμένου ἀριθμοῦ τῶν θέσεων δὲν θέλουν ἐπιτρέπεσθαι ἄλλων μαθητῶν ἐγγραφαί.

Ἄρθρον 49.

Ἡ ποσὴς τῶν διδάκτρων θέλει κανονισθῇ ἰδιαιτέρως καὶ προσδιορίζεται ἐκάστοτε κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐγκρίσεως τῶν προγραμμάτων, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν διαταγμάτων τοῦ διορισμοῦ τῶν καθηγητῶν. Εἰς τοὺς κανονισμοὺς θέλει προσδιορισθῇ ὁ ἐλάχιστος καὶ ἀνώτατος ὅρος τῶν διδάκτρων δι' ἕκαστον μάθημα.

Ἄρθρ. 50.

Ὅλα τὰ πρῶτα τῆς διδασκαλίας ἀντικείμενα θέλουν συνδεσθαι καὶ μὲ πρακτικὰς ἀσκήσεις, ὁμοίως δὲ θέλουν γίνεσθαι καὶ ἐβδομάδα συνδιαλέξεις μεταξὺ τοῦ καθηγητοῦ καὶ τῶν μαθητῶν.

Θέλει δὲ εἰς τὴν διδασκαλίαν λαμβάνεσθαι ἰδίως ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ ὀρθὴ ἀντίληψις ἐκάστης ἐπιστήμης ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ νὰ τὰς θεωρῇ τις ὑπὸ τὴν φιλοσοφικὴν τῆς ἐποχῆς καὶ νὰ γνωρίζῃ τὴν ἱστορικὴν ἀνάπτυξιν τῆς.

Ἄρθρ. 51.

Ἐὰν μάθημα, διὰ τὸ ὁποῖον ἐπληρώθησαν διδάκτρα, διακοπῇ ἀπὸ τὸν καθηγητὴν, ἢ τὸν διδάσκαλον, πρὶν παρέλθῃ τὸ πρῶτον ἡμισυ τῆς ἐξαμηνίας, καὶ δὲν δύναται νὰ γίνῃ αὐτοῦ ἐξακολούθησις, τότε τὰ διδάκτρα θέλουν ἀποδιδεσθαι πρὸς τοὺς μαθητὰς· ἐξαιρέσεις γίνονται μόνον κατὰ τὰς περιστάσεις, τὰς ὀριζόμενας ἀπὸ τὰς κανονικὰς διατάξεις.

Ἄρθρ. 52.

Εἰς τὰς παραδόσεις τοῦ Πανεπιστημίου ἐπικρατεῖ ἐντελὴς ἐλευθερία, ἀλλ' οἱ καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι χρεωστοῦν νὰ μὴ παρεκτρέπωνται ἀπὸ τὰ ὑπὸ τὸν νόμον ὑπαγορευόμενα.

Ἄρθρ. 53.

Τὴν ἐν καιρῷ παραδόσεως εὐταξίαν διατηρεῖ ὁ παραδίδων καθηγητὴς, ἢ διδάσκαλος, ὑποχρεούμενος νὰ καταγγέλλῃ ἀμέσως τοὺς παραβάτας εἰς τὸν Πρύτανιν διὰ νὰ παιδεύωνται ἀνηκόντως.

Ἄρθρ. 54.

Ἐκ τῶν καθημερινῶν ἐξόδων τοῦ Πανεπιστημίου θέλουν προμηθεύεσθαι οἱ θάλαμοι τῶν παραδόσεων μὲ ὅλα τὰ χρειαζόμενα, καθαριζόμενοι, φωτιζόμενοι, καὶ θερμαινόμενοι ὡς ἂν εἶναι ἀνάγκη.

Ἄρθρ. 55.

Καθῆκον τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων εἶναι νὰ ἀκολου-

Άρθρ. 19.

Εἰς τοὺς ἐπιθεωρητὰς ἀνήκουν καὶ αἱ παραδόσεις τῶν ὑπουργημάτων, ὀρκωμοσίαι καὶ καθιδρύσεις, καθὼς καὶ αἱ ἀνακρίσεις εἰς τὰ ἀρχιτελωνεῖα· ἐνταυτῷ χρεωστοῦν νὰ παρατηρῶσιν ἀδιαλείπτως τὴν πρόδον καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου καὶ νὰ καθυποβάλλωσι τὰς παρατηρήσεις των εἰς τὴν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν. Κατὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν βιβλίων τῶν εἰσπράξεων θέλουν συνεργεῖ εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀρθρ. 25.

Άρθρ. 20.

Ὡσαύτως οἱ τελωνιακοὶ ἐπιμεληταὶ τῶν ἀρχιτελωνείων εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἐπιθεωρῶσιν ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν καὶ τοῦλάχιστον τρίς τοῦ ἔτους ἐπιτοπίως τοὺς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν των τελωνιακοὺς ὑπαλλήλους τῶν ὑποτελωνείων, τελωνιακῶν σταθμῶν καὶ φυλακείων· ἐκτὸς τούτου διαφροντίζουσιν τὰ ἐν τῷ ἀρθρῳ 20 σημειωμένα χρεῖα ὡς πρὸς τὰς εἰρημένους ὑπαλλήλους τελωνιακὰς ἀρχάς, χωρὶς νὰ ἔχωσι δικαίωμα εἰς ἀποζημιώσεις ὁδοιπορικῶν ἐξόδων. Ἡ ἐπεξεργασία τῶν βιβλίων τῆς εἰσπράξεως καὶ τῶν λογαριασμῶν παρὰ τῶν ἰδίων κανονίζεται διὰ τοῦ ἀρθρου 24.

Άρθρ. 21.

Ἐκτὸς τῶν συνήθων τούτων ἐπιθεωρήσεων εἰς τὰς διαφόρους ἐξωτερικὰς τελωνιακὰς ἀρχάς, καὶ τῶν ἐπεξεργασιῶν τῶν ταμείων παρὰ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, γίνονται καὶ ἑκτακτοὶ διὰ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων, καὶ μάλιστα ὡςάκις αὐτοὶ τὸ κρίνουν ἀναγκαῖον ἢ διαταχθῶν πρὸς τοῦτο παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκον. Γραμματείας. Πρώτιστον ἀντικείμενον τῶν ἐκτάκτων τούτων ἐπιθεωρήσεων εἶναι μόνον ἡ ἐπεξεργασία τῶν εἰδικῶν ταμείων τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν, σχετικῶς ὡς πρὸς τὰ διοικητικὰ ταμεῖα. Ἡ ἐκτέλεσις τούτων προσδιορίζεται κατὰ τὰ κανονισμένα περὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν δημοσίων ταμείων.

Ἐν ταυτῷ ὅμως οἱ οἰκονομικοὶ ἐπιτροποὶ, ὡς ἐξωτερικοὶ ὑπαλλήλοι τῆς ὅλης οἰκονομικῆς διεύθυνσεως, εἶναι ὑπόχρεοι νὰ καθυποβάλλωσιν ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματεῖαν τὰς παρατηρήσεις καὶ τὰ περὶ τελωνείων θεωρήματα των.

ΚΕΦΑΛ. V.

Λογιστικὴς τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν.

Άρθρ. 22.

Τὰ βιβλία τῆς εἰσπράξεως θέλουν στέλλεσθαι εἰς τὸ ἐξῆς δώρεάν παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμμ. εἰς τὰς διαφόρους τελωνιακὰς ἀρχάς ἡριθμημένα καὶ παρασημειωμένα.

Άρθρ. 23.

Ὅλαι αἱ ἀποδείξεις διὰ δικαιώματα τελωνιακὰ, λιμενικὰ, καὶ ὑγειονομικὰ θέλουν ἐκδίδεσθαι (à souche et à talon) καὶ θέλουν προσυπογράφεσθαι ἀπὸ τὸν τελωνιακὸν ἐλεγκτὴν, ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτος. Ἡ παραμέλησις τοῦ ὁρίσμου συνεπιφέρει τὴν ἀκύρωσιν τῶν ἐκδοθέντων ἀποδεικτικῶν, καὶ ἐπομένως πρέπει κατὰ τοῦτο νὰ γίνεται προσοχή.

Άρθρ. 24.

Τὰ προεστώμενα ἀρχιτελωνεῖα θέλουν ἐξετάζει κατὰ μῆνα τὰ βιβλία τῆς εἰσπράξεως καὶ τοὺς λοιποὺς λογαριασμοὺς τῶν ὑποτελωνείων καὶ τελωνιακῶν σταθμῶν, καὶ θέλουν τὰ κανονίζει ἀφοῦ μετὰ τὴν ἐπεξεργασίαν λάβουσιν τὰς ἀναγκαίαις πληροφορίες ἀπὸ τὸν λογιστικὸν ὑπάλληλον. Τὰ βιβλία τῆς εἰσπράξεως καὶ ἄλλα ἔγγραφα λογαριασμῶν τῶν ἀρχιτελωνείων, τῶν ὁποίων μέρος ἀποτελοῦν τὰ προειρημένα διὰ τὰς ὑπαλλήλους τελωνιακὰς ἀρχάς, θέλουν φθάνει διὰ τῶν ἀρχιτελωνείων τὸ πολὺ 10 ἡμέρας μετὰ παρέλευσιν ἐκάστης τριμηνίας εἰς τὸν ἀνώτατον ἐπιθεωρητὴν πρὸς ἐπεξεργασίαν καὶ ἐξακριβώσιν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κανονισμένων τελωνιακῶν διατιμῆσεων καὶ τῶν καταστάσεων τῶν ἐξόδων, καὶ πρὸς προσδιορισμὸν αὐτῶν, ἀφοῦ ληφθῶσιν αἱ ἀναγκαῖαι πληροφορίες ἀπὸ τὸν ἀνήκοντα ὑπάλληλον, τυχοῦσης ἀπορίας τινὲς. Ὡς βοηθὸς λίδεται εἰς τὸν ἐπι-

θεωρητὴν εἰς γραμματεὺς ὡς ἐπεξεργαστὴς μὲ μηνιαῖον μισθὸν 120 δραχμῶν.

Άρθρον. 25.

Τὰ βιβλία καὶ οἱ λογαριασμοὶ ἐξετάζόμενα καὶ κανονιζόμενα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον παρὰ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ διεμβνόνται παρὰ τοῦ ἰδίου κατὰ τριμηνίαν πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν γραμμ. διὰ νὰ γνωστοποιήσῃ προσωρινῶς τὸ πόρισμα τῶν λογαριασμῶν εἰς τὸ βασιλικ. γενικὸν ταμεῖον διὰ τὸν ἀναγκαῖον ἀπολογισμὸν μὲ τὰ ἀρχιτελωνεῖα καὶ διὰ νὰ τὰ παραδώσῃ εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον, τὸ ὁποῖον ἐνεργεῖ τὴν κανονισμένην ὁριστικὴν ἐξέτασιν καὶ ἐκκαθάρισιν τῶν λογαριασμῶν.

VI. Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

Άρθρον 26.

Ὁ παρὼν διοργανισμὸς τῆς διεύθυνσεως τῶν τελωνείων ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν κατὰ τὴν 1 (13) Ὀκτωβρίου 1836 καὶ ἐπομένως καταργεῖται ἡ ἐνεστῶσα προσωρινὴ τελωνιακὴ διεύθυνσις.

Άρθρον 27.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖα θέλει ἐνεργήσῃ καὶ γνωστοποιήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως

Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΔΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 52.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 1 Ὀκτωβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διοργανισμοῦ τῶν δασονομείων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Β Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀφοῦ διὰ πολυειδῶν νόμων καὶ διασάξεων ἐθέσαμεν πλέον τὴν στερεάν βάσιν τῆς δασονομικῆς ὑπηρεσίας, θέλομεν ἤδη νὰ ἐφαπλώσωμεν τὴν διοίκησιν αὐτῆς καὶ ἐπὶ ὅλου τοῦ Βασιλείου.

Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ, καὶ διὰ νὰ δώσωμεν εἰς ὅλην τὴν δασονομικὴν διοίκησιν τὸν ἐνιαῖον σύνδεσμον, παρειαχόντες εἰς τὸν σπουδαιότατον αὐτὸν κλάδον τῆς δημοσίου οἰκονομίας ὁμοίωμορπον καὶ εἰς τὰς χρεῖας τοῦ ὅλου ἀνάλογον διεύθυνσιν, ἀπεφασίσαμεν, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ διατάξωμεν τὰ ἐξῆς.

ΚΕΦΑΛ. I.

Περὶ διαίρεσεως καὶ σκοποῦ τῶν ὀργάνων τῆς δασονομικῆς διοικήσεως.

§. 1.

Πρὸς ἐπίβλεψιν, ἐλεγχον, καὶ βοήθειαν τῆς εἰς τὰ ἐξω δασονομικῆς ὑπηρεσίας, διωρίσαμεν ἀπ' εὐθείας παρὰ τῇ Γραμματεῖα τῶν Οἰκονομικῶν ἓνα ἔφορον, ὡς κινητὸν ὄργανον, ὅστις ἐπιφορτίζεται συγχρόνως καὶ τὴν εἰσήγησιν παρ' αὐτῇ διὰ μόνον τὰ δασονομικὰ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

τῆς ὁποίας γίνεται ἡ χρῆσις, καὶ παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπὶ τοῦ ταμείου ἐπιτροπῆς.

ε. Κρατεῖ τὴν ἀνταπόκρισιν τῆς ἐταιρίας μὲ τὰ μέλη αὐτῆς καὶ μὲ τὴν Κυβέρνησιν. — Ἡ μὲ τὴν Κυβέρνησιν θέλει γίνεσθαι πρὸς μόνην τὴν Γραμματεῖαν τὴν ἐπὶ τῆς δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, τῆς ὁποίας τὴν συναίνεσιν θέλει ζητεῖ εἰς τὰ χρήζοντα συναινέσεως ἀπὸ μέρους τῆς ἐξουσίας. Ταῦτα δὲ λογίζονται ἐκεῖνα τὰ ἔργα, τὰ ὅποια δὲν δύναται νὰ βάλῃ εἰς ἐνέργειαν ἡ ἐταιρία ἂν αὐτῆς κατὰ τοὺς νόμους πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς, χωρὶς τῆς βοήθειας ἢ τῆς διαταγῆς τῆς Κυβερνήσεως.

δ'. Τοῦ ἀντιπροέδρου.

19. Ὁ ἀντιπρόεδρος ἐπέχει τὸν τόπον καὶ ἐκτελεῖ τὰ χρεῖα τοῦ προέδρου ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ.

ε'. Τοῦ γραμματέως.

20. Ὁ γραμματεὺς ἔχει τὰ ἐξῆς καθήκοντα.

α. Προσυπογράφει εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν ὁμοῦ μὲ τὸν πρόεδρον, καὶ κρατεῖ τὴν σφραγίδα τῆς ἐταιρίας.

β'. Προετοιμάζει ὅλα τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα, καὶ κρατεῖ καὶ τὰ ὑπομνήματα τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων.

γ'. Ἀναγγέλλει τὰ ὀνόματα τῶν νέων μελῶν τῆς ἐταιρίας καὶ τὰ δωρήματα εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ταμείου ἐπιτροπὴν, κρατῶν κατὰ λόγους τῶν δωρημάτων καὶ τῶν δωρητῶν.

δ'. Ὁ γραμματεὺς εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου εἶναι ἰσόψηφος μὲ τὰ λοιπὰ μέλη αὐτοῦ, ἐκτελῶν καὶ χρεῖα εἰσηγητοῦ αὐτοῦ τοῦ σώματος εἰς τὰς συνελεύσεις.

ε'. Τοῦ συμβουλίου.

21. Τὸ συμβούλιον βουλευέται καὶ ἀποφασίζει περὶ ὅλων τῶν ὑποθέσεων τῆς ἐταιρίας ὅθεν

α. Σκέπτεται περὶ τῆς προόδου καὶ περὶ τῶν εἰς τοῦτο συντείνοντων ἔργων τῆς ἐταιρίας, καὶ διατάσσει αὐτὰ καὶ τὴν χρῆσιν τῶν χρημάτων καὶ πόρων αὐτῆς.

β'. Αὐθεντεῖ ὑπὸ τῶν μελῶν γινόμενα, πρὸς τὰς ἐπὶ τῶν συνελεύσεων καὶ ἀνατιθέμενα εἰς τὴν ἀκρίβειαν καὶ ἀπόφασιν αὐτοῦ, καθὼς καὶ τὰς ἐκθέσεις καὶ γνωμοδοτήσεις τῶν ἐπιτροπῶν.

γ'. Πληροφορεῖται περὶ τῆς μηνιαίας καταστάσεως τοῦ ταμείου, ἐξετάζει καὶ ἀποφασίζει τοὺς μηνιαίους προϋπολογισμοὺς τῶν τακτικῶν ἐξόδων, καθὼς καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐκτακτὴν δαπάνην συμπίπτουσαν κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα.

δ'. Ἀποφασίζει τὴν ἐκδοσιν τῶν ὠφελίμων πονημάτων, συσκέπτεται περὶ τῆς ἀνταμιβῆς τῶν ἐργαζομένων εἰς αὐτά, καθὼς καὶ περὶ πάσης ἄλλης ἀμοιβῆς προτεινομένης παρὰ τῆς ἀνηκούσης ἐπιτροπῆς, καὶ καθυποβάλλει αὐτάς εἰς τὴν ἐπίκρισιν τῆς συνελεύσεως.

ε. Ἐξετάζει καὶ ἐπεξεργάζεται πᾶν ὅ,τι ἔχει νὰ καθυποβληθῇ εἰς τὴν σκέψιν καὶ ἀπόφασιν τῶν συνελεύσεων.

ς'. Δίδει λόγον ὅλων τῶν πράξεων αὐτοῦ εἰς τὰς γενικὰς συνελεύσεις.

Ε'. Συνεδριάσεις καὶ συνελεύσεις.

22. Πᾶσα ἐπιτροπὴ χρεωστῇ νὰ συνέρχεται δις τοῦ μηνὸς ἰδίως διὰ νὰ συσκέπτεται περὶ τῶν ἐπιτετραμμένων εἰς αὐτὴν ἔργων καὶ νὰ ἐνεργῇ.

23. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον συνέρχεται τακτικῶς τὴν 5 ἐκάστου μηνὸς, καὶ ὁσάκις συγκαλεσθῇ ὑπὸ τοῦ προέδρου. Αἱ δὲ συνεδριάσεις αὐτοῦ λογίζονται πλήρεις ὅταν ᾖναι παρόντα τὰ δύο τρίτα τῶν μελῶν.

24. Αἱ τακτικαὶ συνελεύσεις τῆς ἐταιρίας γίνονται κατὰ διμηνον διάστημα, τὴν 15 τοῦ μηνός· αἱ δὲ ἐκτακτοί, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ προέδρου.

25. Μεταξὺ τῶν τακτικῶν συνελεύσεων θέλει εἶσθαι καὶ μία γενικὴ δημοσίαι καὶ ἐφορτάσιμος συνέλευσις, συγκροτούμενη τὴν

25 τοῦ Μαρτίου, εἰς τὴν ὁποίαν θέλει γίνεσθαι γενικὴ ἐκθεσις περὶ ὅλων τῶν ἀντικειμένων καὶ πράξεων τῆς ἐταιρίας. Εἰς τὴν πρὸ αὐτῆς θέλει καθυποβάλλεσθαι καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἔτους, ὡς καὶ τὰ περὶ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ τὰ περὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν χρημάτων.

26. Εἰς τὰς τακτικὰς συνελεύσεις ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τοῦ συμβουλίου καὶ τῆς προηγουμένης συνελεύσεως, γίνονται αἱ ἐκθέσεις τῶν ἔργων τῶν ἐπιτροπῶν, ὁσάκις κριθῇ τοῦτο ἀναγκαῖον, αἱ διάφοραι προτάσεις παρ' αὐτῶν καὶ παρὰ τῶν μελῶν, καὶ ἡ ἐκλογὴ τῶν νέων μελῶν τῆς ἐταιρίας καὶ τοῦ συμβουλίου.

27. Τῶν ἐπὶ συνελεύσεως γενομένων προτάσεων ἀποφασίζεται ἡ παραδοχὴ εἰς σκέψιν, καὶ ἡ παραπομπὴ εἰς τὴν ἀνήκουσαν ἐπιτροπὴν ἢ εἰς τὸ συμβούλιον, παρὰ τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ περὶ ἐνεργείας σκέψις· καὶ ἡ περὶ ἐκτελέσεως ἀπόφασις· αἱ δὲ ἐκλογαί, αἱ περὶ πόρων καὶ ἐξόδων προτάσεις, καθὼς καὶ αἱ παρὰ τοῦ συμβουλίου προτεινόμεναι ἀμοιβαί, ἀποφασίζονται εἰς τὰς συνελεύσεις καὶ τὰ τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπ' αὐτῶν κυροῦνται.

28. Εἰς πᾶσαν γενικὴν συνέλευσιν πρέπει νὰ ὑπάρχωσι παρόντα τοὐλάχιστον 30 μέλη ὁμοῦ μὲ τὰ τοῦ συμβουλίου· καὶ ἡ ἐταιρία δὲ λογίζεται ὑπάρχουσα, ἐνὸς ἑκά τοσοῦτον ἀριθμὸν μελῶν.

29. Ὅσα μέλη τῆς ἐταιρίας πρεσβεύονται εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου, συνεδρεύουσι καὶ γνωμοδοτοῦσιν, ἀλλὰ δὲν ψηφοφοροῦσι.

30. Αἱ ἀποφάσεις γίνονται κατὰ πλειοψηφίαν.

ς'. Ἐκλογαί.

α. Τῶν μελῶν.

31. Διὰ νὰ γίνῃ τις δεκτὸς ὡς μέλος τῆς φιλεκπαιδευτικῆς ἐταιρίας, πρέπει νὰ προβληθῇ ὑπὸ ἐνὸς τῶν μελῶν καὶ νὰ ἐγερθῇ διὰ τῆς πλειοψηφίας ἐπὶ τῆς ἐπιομένης συνελεύσεως.

β'. Τῶν τοῦ συμβουλίου.

32. Ὁ πρόεδρος, ὁ ἀντιπρόεδρος, ὁ γραμματεὺς, οἱ εἰσηγηταί, καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ συμβουλίου ἐκλέγονται διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας.

33. Αἱ ἐκλογαί τῶν τοῦ συμβουλίου γίνονται δι' ἑν ἔτος· δύναται δὲ τὰ αὐτὰ μέλη καὶ ἐκ δευτέρου νὰ ἐκλέγονται, ἐκτὸς ἐκείνων, ὅσα δὲν ἐπαρυσίασθησαν εἰμὴ ἅπαξ εἰς τὰς συνεδριάσεις.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

Ἐποχὴ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐταιρίας.

34. Ἀφ' ἧς ἡμέρας δοθῇ ἡ ἔγκρισις τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἐταιρία θέλει λογίζεσθαι ὡς συστημένη.

35. Ὁ πρόεδρος, ὅμοι ἐκλεχθῇ, θέλει ζητήσῃ ταύτην τὴν ἔγκρισιν παρὰ τῆς Γραμματείας τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσ. Ἐκπαιδεύσεως.

36. Μετὰ τὴν ἔγκρισιν θέλει συγκαλέσει τὴν πρώτην συνέλευσιν τῆς ἐταιρίας· αὕτη δὲ θέλει εἶσθαι ἡ τῆς ἐνάρξεως συνέλευσις.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουλίου 1836.

Ἡ ἐπὶ τοῦ ὁργανισμοῦ ἐπιτροπὴ,

Γεώργιος Γερράδιος.

Ἀρχιμαθρ. Μισαήλ Ἀποστολίδης.

Ι. Π. Κοκκῶνης.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ. Τὴν 31 Αὐγούστου 1836.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἐταιρίας

Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Ι. Π. ΚΟΚΚΩΝΗΣ.

ὅπου θέλει μένει ἐκτεθειμένος, ἢ τοιχοκολλημένος δέκα ὁλοκλήρους ἡμέρας.

Ἐκαστος πολίτης ἀποκαταστημένος εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ παράπονα ἐναντίον τῶν ἐκτεθέντων ἢ τοιχοκολληθέντων καταλόγων διὰ παράλειψιν ἀτόμων, ἐχόντων τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι, ἢ δι' ἐγγραφὴν μὴ ἐχόντων τοιούτων δικαίωμα.

Οἱ κάμνοντες τὰ παράπονα, θέλουν τὰ παραδίδει ἐντὸς τῶν ἄνω, δέκα ἡμερῶν μετὰ τὴν ἐκθεσιν ἢ τοιχοκόλλησιν τῶν καταλόγων, εἰς τὸν δήμαρχον τοῦ δήμου τῆς κατοικίας των· οὗτος δὲ θέλει τὰ στείλει εἰς τὸν ἀρμόδιον διοικητὴν ὁμοῦ μετὰ τοὺς καταλόγους καὶ μετὰ τὰ πρακτικά, τὰ ἀφορῶντα τὴν πιστοποίησιν τῆς δημοσιεύσεως.

Ὁ διοικητὴς θέλει ἐξετάζει παρעυθὺς τὰ διευθυνθέντα παράπονα καὶ ἀποφασίζει περὶ τούτων· θέλει δὲ ἐπιδιορθῶναι κατ' αὐτὰ τοὺς καταλόγους, καὶ μετὰ τὴν ἐπιδιορθώσιν θέλει τοὺς δημοσιεύσει τὸ πολὺ ἕως εἰς τὰ τέλη Μαρτίου κατὰ τὸν προλαβόντα τρόπον.

Ἐναντίον δὲ τῶν παρὰ τοῦ διοικητοῦ ἐπιδιορθωθέντων καταλόγων δύναται νὰ γείῃ προσφυγὴ εἰς τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας. Ἡ προσφυγὴ πρέπει νὰ παραδοθῇ πρὸ τῶν 15 Ἀπριλίου εἰς τὸν ἀρμόδιον διοικητὴν, ὅστις ἐντὸς 8 ἡμερῶν οφείλει νὰ στείλῃ εἰς τὴν γραμματεῖαν τῶν ἐσωτερικῶν ὅλας ὁμοῦ τὰς ἐκκλήσεις. Τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας ἀποφασίζει περὶ τῶν προσφυγῶν ὁριστικῶς εἰς τὸ τμήμα τοῦ ἀμφισβητούμενου διοικητικοῦ, ἐφαρμοζομένου ἀναλόγως τοῦ ἀρθροῦ 47 καὶ 52 τοῦ ὀργανικοῦ διατάγματος τῶν 18/30 Σεπτεμβρίου 1835.

Ἐπὶ τῇ θάσει τῶν ἀποράσεων τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας συντάσσονται παρὰ τῶν διοικητῶν οἱ κατάλογοι τελεωτικῶς ἢ δὲ τελειωτικὴ ἐπιδιορθώσις αὕτη, ὁμοῦ μετὰ αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας θέλουν δημοσιεύσει ἐντὸς τοῦ μηνὸς ἰουνίου δὲ ἐκθεσεως, ἢ τοιχοκολλησεως, εἰς τὸν δήμαρχον ἑνὸς ἐκάστου δήμου τῆς ἐπαρχίας.

Ἄρθρ. 25.

Τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐκλογῆς διορίζει ὁ διοικητὴς κατὰ βασιλικὴν διαταγὴν.

Ἡ ἐκλογὴ γίνεται εἰς ἕκαστον δήμον ἐπὶ τῇ θάσει τῶν κατὰ τοὺς ὁρίσμους τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ συνταχθέντων καταλόγων· ἡ συνένεσις διὰ τὴν ἐκλογὴν σχηματίζεται κατὰ τὸ ἀρθρ. 4 τοῦ παρόντος νόμου, ἐφαρμοζομένου σχετικῶς τοῦ ὁρίσμου τοῦ τελευταίου § τοῦ ἀρθροῦ 5.

Πᾶσα ἐναρξὶς ἐκλογῆς πρέπει νὰ δημοσιεύηται παρὰ τοῦ δημάρχου τοῦλάχιστον 15 ἡμέρας προτύτερα, καὶ νὰ προδιορίζηται συνάμα καὶ ἡ διάρκεια τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐκλογῆς. Αἱ ἐργασίαι τῆς ἐκλογῆς διευθύνονται κατὰ τοὺς ὁρίσμους τῶν ἀρθρῶν 67, 68, 71, 72, 74, 84, 85, καὶ 86 τοῦ δημοτικοῦ νόμου, καὶ τῶν εἰς αὐτὴν ἀναφερομένων ἀρθρῶν τῶν περὶ ἐκλογῆς ὁδηγίων τῶν 8 (20) Ἰουνίου 1834, καθ' ὅσον δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὸν παρόντα νόμον, ἀλλὰ μετὰ τὴν τροποποίησιν, ὅτι ἕκαστος ἐκλογεὺς ἔχει νὰ ἐκλέξῃ διπλοῦν ἀριθμὸν τῶν παρὰ τοῦ δήμου σταλησομένων ἀπεσταλμένων διὰ τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον· καὶ ἐνταῦθα νὰ δύναται νὰ ὀνομάζῃ ὅχι μόνον συνδημότης του, ἀλλὰ καὶ πᾶν ἄλλο ἄτομον ἐκ τῶν ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τοὺς καταλόγους τῆς ἐκλογῆς ἂν κατοικῶσιν εἰς ἄλλους δήμους τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας. Διὰ νὰ ἔχῃ κύρος ἡ ἐκλογὴ ἑνὸς ἀπεσταλμένου ἀπαιτεῖται ἀπόλυτος πλειοψηφία.

Εἰς περίπτωσιν ἰσοψφίας ἀποφασίζει ὁ λαχνός.

Περὶ τῆς ἀποποιήσεως τῆς ἐκλογῆς ἀποφασίζει ὁ ἀρμόδιος διοικητὴς, παραλαμβάνων μεθ' ἑαυτοῦ τοὺς διωρισμένους νὰ συμπράττωσιν εἰς τὴν ἀπόφασιν περὶ ἀμφισβητούμενων διοικητικῶν ἀντι-

κειμένων, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς προσφυγῆς εἰς τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας, ἐντὸς 8 ἡμερῶν μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀποφάσεως. Τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας ἀποφασίζει περὶ τῶν εἰς τὸ τμήμα τοῦ ἀμφισβητούμενου διοικητικοῦ, ἐφαρμοζομένου ἀναλόγως τοῦ ἀρθροῦ 47 καὶ 52 τοῦ ὀργανικοῦ διατάγματος τῶν 18/30 Σεπτεμβρίου 1835.

Ἄρθρ. 26.

Ὁ ἐκλεγθεὶς ἀπεσταλμένος δὲν δύναται ὡς τοιοῦτος νὰ δεχθῇ ὁδηγίαν οὔτε ἀπὸ τοὺς ἐκλογεῖς, οὔτε ἀπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ δήμου, οὔτε ἀπ' ὁποῖον δήποτε ἄλλον πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς κλήτεώς του.

Ἄρθρ. 27.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ σύμβουλοι ἡγοῦνται εἰς ὅλας τὰς ἐπισήμους τελετὰς ἀμέσως μετὰ τὸν δήμαρχον τοῦ ἀνήκοντος δήμου.

Εἰς τὸ διάστημα τῆς συνόδου των λαμβάνουσι τόπον ἀμέσως μετὰ τὸν διοικητὴν ἢ τὸν βασιλικὸν ἐπίτροπον.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ ἀρμοδιότητος τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων.

Ἄρθρ. 28.

Καθῆκον τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων εἶναι νὰ συσκέπτωνται διὰ τὸ σύνολον συμπερὸν ὅλων τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας ὡς πρὸς τὴν διοίκησιν των καὶ τὰ κοινῶς εἰς αὐτοὺς ἀναγόμενα ἀναγκάζοντα καταστήματα.

Ἄρθρ. 29.

Ἐπὶ τούτῳ εἰς πᾶσαν σύνοδον πρέπει νὰ καθυποβάλλεται ὑπ' αἰνῆς ἐκάστου συμβουλίου διὰ τοῦ διοικητοῦ·

α) Τὸ ἔσος τοῦ ὁριστικῶς προσδιωρισμένου προϋπολογισμοῦ τοῦ ἀνήκοντος, ἔσους διὰ ἕκαστον δήμον τῆς ἐπαρχίας, καθὼς καὶ τῆς περιουσίας τῶν κοινῶν ἀγαθωργῶν καταστημάτων αὐτοῦ.

β) Τὸ ἔσος τῶν ἀποδοθέντων λογαριασμῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος δι' ἕκαστον τῶν δήμων περὶ τῆς δημοτικῆς καὶ τῆς κοινῆς ἀγαθωργῶν καταστημάτων αὐτοῦ περιουσίας.

γ) Κατάλογον τῶν κοινῶν καταστημάτων τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὸν ὁποῖον νὰ ἐμφαίνεται ἡ ἀξία αὐτῶν, ἡ ἀπογραφή, ἡ κατάστασις των, τὰ δι' αὐτὰ γενόμενα ἐξόδα κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, καὶ τὰ ἀπαιτούμενα μέσα διὰ τὸ ἐρχόμενον.

* Ἄρθρ. 30.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ στοιχ. α καὶ β προσημειωθέντων ἐγγράφων, τῶν παρὰ τοῦ διοικητοῦ, ἢ τοῦ τοποτηρητοῦ αὐτοῦ, χορηγουμένων πληροφοριῶν, καὶ τῆς ἰδίας πείρας τῶν μελῶν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, θέλει κάμνει αὐτὸ τὴν ἐκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς διαχειρίσεως τῆς δημοτικῆς καὶ τῆς κοινῆς ἀγαθωργῶν καταστημάτων περιουσίας καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν, περὶ τῶν τυχόν ἐνυπαρχουσῶν ἐλλείψεων καὶ περὶ τῶν μέσων τῆς βελτιώσεως.

* Ἄρθρ. 31.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θέλει συσκέπτεσθαι καὶ ἐκφράζεσθαι τὸ συμβούλιον καὶ περὶ τῶν κοινῶν καταστημάτων τῆς ἐπαρχίας, περὶ τῆς καταστάσεως αὐτῶν, καὶ περὶ τῆς διαχειρίσεώς των, περὶ τῶν τυχόν ἐνυπαρχουσῶν ἐλλείψεων, περὶ τῶν μέσων τῆς βελτιώσεως, καθὼς καὶ περὶ συντηρήσεως καὶ διορθώσεως τῶν καταστημάτων.

Πρὸς τούτοις θέλει συσκέπτεσθαι, ποῖα ἄλλα κοινὰ καταστήματα ἤθελον εἶναι ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐπαρχίαν πρὸς αὐξήσιν τῆς εὐτυχίας της, ποῖα μέσα ἀπαιτοῦνται, ποῖα ἐνυπάρ-

τὰ χαρακτηριστικά ενός εκάστου καταδίκου, ὅστις εἰσέρχεται εἰς τὴν φυλακὴν, καθὼς καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ ἐκδοθεῖσαν καταδίκην.

Ἄρθρ. 18.

Οἱ κατάδικοι διάγουσιν εἰς τοὺς οἰκίσκους τῶν ἡσυχῶς καὶ σιωπηλῶς· πᾶσα περὶ τοῦτο παράβασις τιμωρεῖται μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν.

Ἄρθρ. 19.

Οἱ κατάδικοι διάγουσιν εἰς τοὺς οἰκίσκους τῶν, ἐν καιρῷ μὲν θέρους, ὄχι πλέον τῶν ἐννέα ὥρων, ἐν καιρῷ δὲ χειμῶνος, ὄχι πλέον τῶν δώδεκα.

Ἄρθρ. 20.

Οἱ καταδικασθέντες εἰς δεσμὰ καὶ εἰς εἰρκτὴν, φέρουσιν ἰδιαιτέραν, καὶ ἀπ' ἀλλήλων διαφέρουσιν, ἐνδυμασίαν, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐκτελέσεως τοῦ άρθρου 9 τοῦ ποιν. νόμου περὶ τῶν εἰς δεσμὰ καταδικασθέντων.

Ἄρθρ. 21.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς καταδίκους πᾶν εἶδος χαρτοπαιγνιδίου, ἢ ἄλλως τυχεροῦ παιγνιδίου.

Ἄρθρ. 22.

Καὶ τὰ πνευματώδη ποτὰ εἶναι ἀπηγορευμένα εἰς τοὺς καταδίκους, ἐκτὸς ἂν ἤθελε διατάξει τὴν χρῆσιν αὐτῶν ὁ ἰατρός.

Ἄρθρ. 23.

Ὅσα πράγματα ἤθελεν ἔχει μεθ' ἐχυτοῦ ὁ εἰσερχόμενος εἰς τὴν φυλακὴν κατάδικος, μὴ ἀναγκαῖα εἰς τὴν ἀτομικὴν αὐτοῦ χρῆσιν, καταγράφονται ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ, καὶ πωλοῦνται διπληρωμὴν τῶν χρεῶν του, ἢ φυλάττονται κατὰ μέρος, διὰ νοτῶ ἐπιστραφοῦν, ὅταν ἐξελθῇ τῆς φυλακῆς.

Ἄρθρ. 24.

Πᾶν χρηματικὸν δάνειον μεταξὺ τῶν καταδίκων εἶναι ἀπαγορευμένον.

Παρομοίως ἀπαγορεύεται αὐστηρότητα εἰς ὅλους τοὺς ὑπάλληλους τοῦ καταστήματος νὰ δώσωσι τι εἰς τοὺς καταδίκους ἢ νὰ λάβωσι τι παρ' αὐτῶν καὶ τοῦτο ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ καὶ ἀποβολῇ τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 25.

Ἐὰν κατάδικος εἴπῃ ὕβριστικούς λόγους πρὸς ὑπάλληλον τῆς φυλακῆς, οὗτος ἀναφέρεται ἀμέσως περὶ τούτων εἰς τὸν ἀνώτερόν του, ἀποφύγων πᾶσαν ἀπόκρισιν· ῥητῶς ἀπαγορεύοντα ὅλοι αἱ κατὰ τῶν καταδίκων σκληραὶ καὶ ὕβριστικαὶ ἐκφράσεις ἐκ μέρους τῶν ὑπαλλήλων τῆς φυλακῆς, καθὼς καὶ πᾶσα μεταξὺ αὐτῶν οἰκειότης.

Ἄρθρ. 26.

Εἰς τοὺς προδώμους τῆς ἐργασίας εἶναι πάντοτε τοιχοκολλημένοι οἱ νόμοι καὶ οἱ κανονισμοί, ὅσοι ἀφορῶσι τοὺς καταδίκους· ἀπαξ δὲ τῆς ἐβδομάδος ὅλα ταῦτα θέλουν ἀναγινώσκεισθαι καὶ ἐρμηνεύεσθαι παρὰ τοῦ ἐπιστάτου πρὸς γινώσιν τῶν καταδίκων.

Ἄρθρ. 27.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς φυλακῆς κρατεῖ βιβλίον ὑπὸ τὸ ὄνομα βιβλίου διαγωγῆς, ἐν ᾧ καταγράφει πᾶσαν ἐπαινοῦ ἢ ψόγου αξίαν πράξιν τῶν καταδίκων, καὶ πᾶσαν κατ' αὐτῶν ἐπιβληθεῖσαν ποινὴν.

Συγχωρεῖται εἰς ἕκαστον κατάδικον νὰ λάβῃ γινώσκον τοῦ βιβλίου τούτου, ἀλλὰ δὲν θέλει γίνεσθαι ἀνευ ἐγκρίσεως τῆς ἐφορείας οὐδεμίαν ἐν αὐτῷ καταγραφή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 2.

Περὶ ἐργασίας τῶν καταδίκων.

Ἄρθρ. 28.

Οἱ κατάδικοι ὑποβάλλονται εἰς ἐργασίαν κατὰ τὰ ἄρθρα 9, 10, 11 καὶ 12 τοῦ ποιν. νόμου· ἀλλ' εἰς καταδίκους ἔχοντες ἡλικίαν μικροτέραν τῶν 14 ἐτῶν, πρέπει νὰ δοθῇ προσοχή,

ὥστε νὰ λάβωσι τὴν ἀναλογουσαν εἰς τὸ ἐξῆς δι' αὐτοὺς διδασκαλίαν τοῦ σχολείου, καὶ νὰ μάθωσιν ἐργόχειρόν τι. Τὸ μέτρον τοῦτο θέλει ἐκτανθῇ γενικῶς ἐφ' ὅλους τοὺς νέους καταδίκους, τοὺς ὑπὲρ τὰ 14 ἔτη ἔχοντας, καὶ εἰς τὸν πολιτικὸν βίον ἐπιστρέφοντας, ἐνόσω δηλαδὴ διὰ τοῦ μέτρον τούτου δὲν ματαιοῦται ὁ κύριος σκοπὸς τῆς ποινῆς.

Ἄρθρ. 29.

Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐργασίας πρέπει νὰ βασιλεύῃ εἰς τοὺς ἐπὶ τούτῳ προδώμους βαθυτάτη σιωπὴ, ἐξαιρουμένων τῶν ἀνιχνυμένων εἰς τὴν ἐργασίαν αὐτῶν διασαρῆσεων.

Ἄρθρ. 30.

Τὸ προϊόν τῆς ἐργασίας τοῦ καταδίκου ἀνήκει εἰς τὴν κυβέρνησιν· ἡ τιμὴ τοῦ ἔργου ἐνὸς εκάστου κανονίζεται παρὰ τῆς ἐφορείας καὶ διαέμεται ὡς ἐφεξῆς.

Τὸ ἥμισυ μένει διὰ τὸ κατὰ τῆμα· τὸ ἐν τέταρτον τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ καταδίκου πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς φιλοπονίας του, τὸ δὲ τελευταῖον τέταρτον ἀποτελεῖ συνήθως τὰ ἀποτελεσματικὰ κεφάλαια, τὰ ὅποια θέλουν χρησιμεύσει πρὸς ὄφελος τοῦ καταδίκου, ὅταν οὗτος ἐξελθῇ τῆς φυλακῆς· ἂν δὲ ὁ κατάδικος ἔχῃ οἰκογένειαν, ἣτις ἀποδεδειγμένως χρῆζει βοήθειας, τότε δύναται κατ' ἐγκρίσιν τῆς ἐφορείας, νὰ διατεθῇ ὑπὲρ αὐτῆς ὁ ἥμισυ τοῦ ἐσχάτου τοῦτο τέταρτον. Ἐν περιπτώσει ἀποβίσεως καταδίκου, ἀνευ διαδόχων, τὰ ἀποθεματικὰ ταῦτα κεφάλαια μένουσιν πρὸς ὄφελος τοῦ καταστήματος (ὅρα ἄρθρον 27 τοῦ ποινικοῦ νόμου.)

Ἄρθρον 31.

Οἱ δὲ ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς φυλακῆς δὲν ἔμπορεῖ ποτὶς νὰ λάβῃ κέρδος ἀπὸ τὰ προμηθεύμενα εἰς τοὺς καταδίκους πράγματα, ὥστε νὰ μεταχειρισθῇ αὐτὰ εἰς ἐργασίας διὰ λογαριασμὸν τοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 3.

Ποινικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 32.

Αἱ ποιναὶ τῶν ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τὸ παρὸν κεφάλαιον καταδικῶν ἐπιβάλλονται παρὰ τῆς ἐφορείας ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῆς φυλακῆς, καὶ ἐκτελοῦνται παρὰ τοῦ τελευταίου τούτου.

Ἄρθρον 33.

Οἱ ἐν τῇ φυλακῇ τιμωροῦνται ἕνεκα κραυγῆς, ἀπειθείας, ὕβρεων καὶ ἐριδιῶν.

1) Εἰς ἔημον ἢ σκοτεινὸν οἰκίσκον, καὶ εἰς δίαιταν ἀνοψον (regime du pain et de l'eau) μέχρις ἑξ ἡμερῶν.

2) Ἐνεκα βίης, συνοδευομένης μὲ αἰκισμοὺς μεταξὺ τῶν καταδικῶν, εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν μέχρι δέκα ἡμερῶν· ἐν ὑποτροπῇ δὲ μέχρις εἴκοσι ἡμερῶν.

3) Ἐνεκα ἀπειλητικοῦ, ἢ ὕβριστικοῦ τρόπου πρὸς τοὺς ἀνωτέρους, εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν μέχρις ἐνὸς μηνός.

4) Ἐνεκα ὑφαιρέσεως εἰς σκοτεινὸν οἰκίσκον καὶ δίαιταν ἀνοψον μέχρι δέκα ἡμερῶν, καὶ περιπλέον εἰς πρόστιμον μέχρι τοῦ τετραπλοῦ τῆς τιμῆς τοῦ ὑφαιρεθέντος πράγματος. Τὸ πρόστιμον θέλει λαμβάνεσθαι ἀπὸ τοῦ διδόμενου εἰς τὴν κατάδικον μισθοῦ τοῦ ἡμερουσίου κέρδους του. Ἐν ὑποτροπῇ δὲ ἔμπορεῖ νὰ πλασιασθῇ ἡ ποινὴ.

5) Ἐνεκα ἀποποιήσεως ἐργασίας, εἰς σκοτεινὸν οἰκίσκον, καὶ δίαιταν ἀνοψον, μέχρι τῆς ὑποταγῆς τοῦ ἀπειθοῦντος.

6) Ἐνεκα ἐκουσίως βλάβης πραγμάτων, εἰς σκοτεινὸν οἰκίσκον, καὶ δίαιταν ἀνοψον, μέχρι τριῶν ἡμερῶν· ἡ δὲ ἀποζημίωσις γίνεται δι' ἀφαιρέσεως ἐκ τοῦ ῥηθέντος μέρους τοῦ κέρδους.

των τὴν γενομένην ἀπαγόρευσιν, ἀναφέρων τὴν χρονολογίαν τῆς προσαχθείσης δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 20.

Ὅταν αἱ ἐπὶ τινος κτήματος ἐγγεγραμμένοι ὑποθήκαι ἐξαλειφθῶσιν ὅλαι, ὁ ὑποθηκοφύλαξ περατώνει τὴν σειράν τούτων, κατὰ τὸν εἰς τὸ προσγυόμενον ἄρθρον ῥηθέντα τρόπον, καὶ ἀρχίζει νέαν σειράν ἀριθμῶν, διὰ τὰς εἰς τὸ μέλλον γενησόμενας.

Ἄρθρ. 21.

Ἐκάστη ἐγγραφή εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν γίνεται ἀμέσως μετὰ τὴν παράδοσιν τῶν περιλήψεων, καὶ ἀφ' οὗ γίνῃ περὶ αὐτῆς ἐκθεσις εἰς τὸ ἐπὶ τούτου βιβλίον, εἰς τρόπον ὥστε νὰ πληροφορεῖται ἀμέσως ὁ αἰτῶν, ὅτι ἐγείνῃ ἡ ἐγγραφή.

Ἐξαίρεσις τῆς διατάξεως ταύτης δύναται νὰ γενῇ μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρ. 73 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου.

Ἄρθρ. 22.

Πᾶσα ἐγγραφή, προσημείωσις, ἐξάλειψις, καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη παντὸς εἶδους σημείωσις, ἐξαίρουμένων τῶν ἀπὸ τόμου εἰς τόμον, ἢ ἀπὸ φύλλου εἰς φύλλον παραπομπῶν, πρέπει νὰ φέρῃ ἐπὶ τέλους τὸ ἔτος, τὸν μῆνα, καὶ τὴν ἡμέραν τῆς συντάξεως αὐτῆς, προσέτι δὲ τὴν ὑπογραφήν καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ ὑποθηκοφύλακος.

Ἐωσοῦ κατασκευασθῶσιν ἰδιαιτέραι τῶν ὑποθηκοφυλάκων σφραγίδες, θέλει ἐπιτίθεσθαι ἡ τοῦ εἰρηοδικείου σφραγίς.

Ἄρθρ. 23.

Ὅλαι αἱ ποσότητες πρέπει νὰ γράφονται καὶ ὀλογράφως, καὶ δι' ἀραβικῶν ἀριθμῶν ἡ χρονολογία πάσης ἐγγραφῆς, καὶ παντὸς εἶδους σημειώσεως, καθὼς καὶ ἡ τῶν ἐγγράφων εἰς τὰ ὅποια ἀναφέρονται, θέλουν ἐκτίθεσθαι ὀλογράφως. Συγκοπῇ παντὸς εἶδους εἰς τὴν γραφὴν κυρίων ὀνομάτων, καθὼς καὶ ἄλλων λέξεων, ἐξαίρουμένων τῶν παραπομπῶν, περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ 17 ἄρθρον τοῦ παρόντος διατάγματος, ἀπαγορεύονται εἰς τὸν φύλακα τῶν ὑποθηκῶν.

Ἄρθρ. 24.

Πᾶν ὅ,τι, κατὰ τὸν περὶ ὑποθηκῶν νόμον, δὲν δύναται νὰ ᾖ ἀντικείμενον ὑποθήκης, δὲν δύναται οὐδὲ νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν.

Ἄρθρ. 25.

Οἱ φύλακες τῶν ὑποθηκῶν ὀφείλουν νὰ γράφουν εὐαναγνώστως καὶ καθαρῶς, καὶ νὰ φυλάττουν ἐπιμελῶς τὴν εἰς τὰ ἐπισυναγμένα ὑποδείγματα ὑπάρχουσαν τάξιν, ἰδίως δὲ νὰ προσέχουν εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρ. 63, 64, 75, 85, 89, 90, 96, 98 καὶ 99 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ τῶν περιλήψεων καὶ αἰτήσεων.

Ἄρθρ. 26.

Ὁ αἰτῶν ἐγγραφήν ὑποθήκης ὀφείλει κατὰ τὸ ἄρθρ. 68 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν φύλακα τῶν ὑποθηκῶν δύο περιλήψεις διαλαμβανούσας τὰ ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρ. 68 προσόντα.

Αἱ περιλήψεις αὗται θέλουν συντάττεσθαι κατὰ τὸν τύπον τῶν ἐπισυναπτομένων ὑποδειγμάτων.

Ἄρθρ. 27.

Ὁ πιστωτὴς οἰτεῖται, σημειῶν, εἴτε τὰ, τυχόν, ὑπάρχοντα φυσικὰ ὄρια, δηλ. ρύακας, διώρυγας, λόφους, κτλ. εἴτε τὸ περιεχόμενον τῶν τετραγωνικῶν πῆχεων, εἴτε ὅποιαδήποτε γωρίσματα, ἐξ ὧν τὸ κτῆμα δύναται νὰ διακριθῇ ἀπ' ἄλλα, νὰ περιγράψῃ αὐτὰ, ὅσον δύναται, ἀκριβῶς, καὶ εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ δύναται ἐν περιπτώσει δικαστικῆς κατασχέσεως νὰ γίνῃ ἀμφισβήτησις περὶ τῶν ὁρίων καὶ τῆς ἐκτάσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 28.

Οἱ συμβολαιογράφοι, προσκαλούμενοι νὰ συντάξουν συναλλαγμάτα, ἢ διαθήκας, δι' ὧν παρχωρεῖται τίτλος πρὸς ἐγγραφήν ὑποθήκης, ὀφείλουν νὰ ἐλκύουν τὴν προσοχὴν τῶν συμβαλλομένων εἰς τὰ ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ὁρισθέντα.

Ἄρθρ. 29.

Ὅ,τι τὸ ἄρθρ. 23 ὁρίζει ὡς πρὸς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν, ἐφαρμόζεται ἐπίσης καὶ εἰς τὰς περιλήψεις· ἐκτὸς τούτου αὐται πρέπει νὰ ὑπογράφωνται παρὰ τοῦ αἰτοῦντος τὴν ἐγγραφήν.

Ἄρθρ. 30.

Τὸ περιεχόμενον τῶν περιλήψεων πρέπει νὰ συμφωνῇ μετὰ τὰ ἐγγραφα, τὰ ὅποια συντείνουν πρὸς δικαιολόγησιν αὐτῶν.

Ἐνεκα τούτου ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν ὀφείλει νὰ παραβάλλῃ ταῦτα πρὸς ἐκείνας, καὶ ὡσάκις εὕρῃ διαφορὰν μετὰξὺ αὐτῶν περὶ τινος πράγματος τὸ ὅποιον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, εἶναι οὐτιωδῶς ἀπαιτούμενον διὰ νὰ ἔχῃ κύρος ἡ ἐγγραφή ἢ ἡ προσημείωσις, ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀρνήται τὴν ἐγγραφήν.

Ἄρθρ. 31.

Ἡ περίληψις πρέπει, ὅχι μόνον νὰ διαλαμβάνῃ ἂν τὸ ἀναφερόμενον εἰς αὐτὴν ἐγγραφοὺς ᾖν ἰδιωτικόν, ἢ ἐπίσημον, ἀλλὰ πρέπει νὰ περιγράψῃ τὸ εἶδος αὐτοῦ, ἂν δηλ. εἶναι δανειστικόν ἐγγραφοῦ, προικοσύμπτωνον κτλ.

Ἄρθρ. 32.

Αἱ εἰς ἕκαστον βιβλίον ὑποθηκῶν ἀναγόμεναι περιλήψεις θέλουν φυλάττεσθαι εἰς ἰδιαιτέρον φάκελλον κατ' αὐξοῦντα ἀριθμὸν.

Ἄρθρ. 33.

Τὰ εἰς τὰς περιλήψεις ἐπισυναπτόμενα δικαιολογητικὰ ἐγγραφα θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς τὸν προσάγοντα αὐτὰ, ἂν ᾖναι ἰδιώτικα, ἢ ὅ,τι ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν λάβῃ γνώσιν αὐτῶν· ἂν τὰ ἐγγραφα ταῦτα ᾖναι ἐπίσημα, θέλουν φυλάττεσθαι εἰς τὸν φάκελλον τῶν περιλήψεων ὡς παρεκτῆματα αὐτῶν.

Ἄρθρ. 34.

Ἐν ἑκάστης περιλήψεως, ἅμα παραλαμβανομένης, θέλει σημειῖσθαι ἰδιαιτέρος ἀριθμὸς· ὁ δὲ ἀριθμὸς οὗτος θέλει εἶσθαι ὁ ἐπόμενος τοῦ τελευταίου ἀριθμοῦ τοῦ φακέλλου τῶν περιλήψεων. Τὰ δικαιολογητικὰ ἐγγραφα, τὰ ὅποια, προσαρτῶμενα εἰς τὰς οἰκείας περιλήψεις, φυλάττονται ἐπίσης εἰς τὸν φάκελλον αὐτῶν, δὲν λαμβάνουν ἰδιαιτέρον ἀριθμὸν, ἀλλὰ σημειοῦται μόνον ἐπὶ τῆς περιλήψεως ὁ ἀριθμὸς, τὸ εἶδος καὶ ἡ χρονολογία τῶν εἰς αὐτὴν ἀνηκόντων ἐγγράφων.

Ἄρθρ. 35.

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα γενομένην ἤδη ἐγγραφήν, ἢ προσημείωσιν, προσαρτᾶται μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ ἐγγράφων, ἂν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 δὲν ἀπεδόθησαν, εἰς τὴν περίληψιν εἰς ἣν ἀναφέρονται.

Ἐὰν ἡ αἴτησις ἐγείνῃ προφορικῶς, προσαρτῶνται εἰς τὴν ἀνήκουσαν περίληψιν μόνον τὰ πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῆς προσαχθέντα ἐγγραφα.

Ἄρθρ. 36.

Μετὰ πᾶσαν ἐγγραφήν, ἢ μίαν τῶν περιλήψεων παρακατατίθεται εἰς τὸν οἰκείον φάκελλον παρεκτῆμάτων, ἢ δὲ ἄλλη παραδίδεται εἰς τὸν αἰτήσαντα τὴν ἐγγραφήν. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν βεβαίει ὅτι ἐνεγράφη ὑπόθηκη.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ τῶν βιβλίων τῶν ἐκθέσεων.

Ἄρθρ. 37.

Δι' ὅλας τὰς πράξεις τὰς γενομένας εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ὑποθηκῶν θέλει κρατεῖσθαι βιβλίον ἐκθέσεων συντάσσόμενον κατὰ

θέλουν αναφέρεσθαι εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῖαν, ἢ ὁποῖα θέλει συνεννοεῖσθαι μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ διατάττει συμφώνως μετὰ ταύτην τὰ δέοντα. Εἰς κατεπειγούσας περιπτώσεις ὅμως χρειάζονται νὰ ἀναφέρωσι παρευθὺς καὶ ταυτοχρόνως καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεῖαν ἀπ' εὐθείας.

9) Νὰ ἐπιτηρῶσιν εἰς τὸ νὰ μὴ γίνωνται συνεννοήσεις μετὰ τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἐπικρατείας, ἢ νὰ γεννῶνται σχέσεις ἀθέμιτοι μετὰ Ἐξωτερικὰς ἀρχάς, καὶ νὰ ἐνεργῶσι τὰ ὅσα οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα προσδιορίζουν κατὰ τῶν τοιούτων, καὶ κατὰ τῶν ἀναγνωρίζοντων ξένην κυριαρχίαν ἐντὸς τοῦ κράτους.

10) Νὰ ἐκτελῶσι τοὺς νόμους καὶ τὰ διατάγματα ἐναντίον ἐκείνων, ὅσοι ἄνευ ἀδείας τοῦ Βασιλέως ἐμβαίνουν εἰς ξένην στρατιωτικὴν ἢ πολιτικὴν ὑπηρεσίαν.

11) Νὰ ἐκτελῶσι τοὺς ὑπάρχοντας νόμους καὶ διατάγματα κατὰ τῶν δεχομένων ἄνευ Βασιλικῆς ἀδείας ξένα παράσημα, ἢ διακριτικὰ σημεῖα ἢ συντάξεις.

12) Νὰ ἐξετάζουσι τὰς περὶ παραδοχῆς τοιούτων παρασῆμων καὶ συντάξεων αἰτήσεις, καὶ νὰ τὰς καθυποβάλλουν εἰς τὴν ἀνήκουσαν Γραμματεῖαν.

13) Νὰ ἐνεργῶσι τὰ ἀφορῶντα τὴν μετανάστευσιν καὶ μετακίνησιν, ὅπου πρέπει νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν αἱ ὑπάρχουσαι συνθήκαι, καὶ μάλιστα τὸ πρωτόκολλον τοῦ Λονδίνου τῶν 3 Φεβρουαρίου 1830, ἢ συνθήκη τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῶν 9/21 Ἰουλίου 1832 καὶ αἱ λοιπαὶ περὶ ἐλευθέρως ἀναχωρήσεως συνθήκαι.

Οἱ διοικηταὶ ἔχοντες πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ συμφέρον τοῦ κράτους Μας, ἢμποροῦν νὰ ἐκτελοῦν πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν τὴν ὑπόθεσιν, ἀναφέροντες μόνον ὅταν συμπέσουν εἰς τοιαύτην ἔκτακτα.

14) Νὰ ἀναφέρουν πάντοτε κατ'εὐθείαν εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἐξωτερικῶν δι' ὅλα τὰ πρᾶγματα καὶ πράξεις, ὅσα θέλουν προκύβηαι ἀπὸ τὰς μεταναστεύσεις καὶ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς περιουσίας, καὶ διὰ τὴν ἐξομάλυνσιν τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται ἡ διπλωματικὴ ὁδός.

15) Νὰ συνάξουσιν ὅλας τὰς πληροφορίες τὰς ἀναγκαῖας πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων τῶν Ἑλληνικῶν ὑπηκόων εἰς τὰς ξένας ἐπικρατείας καὶ κυβερνήσεις, καὶ νὰ τὰς διεμβύωσιν εἰς τὴν Γραμματεῖαν.

Ἐπομένως ἔχουσι τὴν ἀδειαν εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν νὰ ἀνταποκρίνωνται μετὰ τὰς ἐφορίους ἀρχάς τῶν γειτονικῶν ἐπικρατειῶν καὶ μετὰ τοὺς ἡμετέρους προξένους, καὶ ταῦτα κατὰ τὰς ὁδηγίας τὰς δοθείσας εἰς τοὺς τελευταίους ἀπὸ τῆς Γραμματείας τῶν Ἐξωτερικῶν.

16) Νὰ ἐπικυρώνουν τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τὰ ἐκδιδόμενα ἀπὸ τὰς ὑπαλλήλους ἀρχάς τοῦ Βασιλείου διὰ τὰ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας μέρη.

Κατὰ πληρεξουσιότητα τῆς ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων Γραμματείας δίδουσιν ἀνεξαιρέτως εἰς ὅλους τοὺς ἔχοντας δικαίωμα τὰ παρὰ τῆς ῥηθείσης Γραμματείας ὑπογεγραμμένα, καὶ εἰς τοὺς διοικητὰς τοῦ Βασιλείου πεμπόμενα διαβατήρια διὰ τὰ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας μέρη, φυλάττοντες ἀπαρασάλευτους τὰς ὑπαρχούσας διατάξεις καὶ διατάγας τοῦτο τοῦ ὑπουργείου.

17) Νὰ ἐνεργῶσι τὰς περὶ πολιτογραφήσεως αἰτήσεις συνοδεύοντες αὐτὰς μετὰ αἰτιολογημένην ἀναφοράν.

18) Νὰ ἀγρυπνοῦν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς γενικῆς ἀσφαλείας καὶ ἡσυχίας, καὶ νὰ λαμβάνουν τ' ἀναγκαῖα μέτρα, τόσον γενικῶς, ὅσον καὶ εἰς ἰδιαιτέρας περιστάσεις καὶ ἀφορμάς· ἰδίως νὰ διατάττουν ποινὰς, καὶ ἄλλα μέτρα, κατὰ συμμοριῶν κλεπτῶν καὶ ληστῶν νὰ μεταχειρίζωνται πρὸς τοῦτο τὴν χωρο-

φυλακὴν καὶ τὴν ἐθνοφυλακὴν, καὶ ὅταν διαταραχθῇ ἡ κοινὴ ἀσφάλεια νὰ προσκαλοῦν, εἰς σύμπραξιν τὸ πλησιέστερον στρατιωτικὸν σῶμα, συμφώνως μετὰ τοὺς περὶ τοῦτο νόμους, διατάγματα καὶ κανονισμούς.

19) Νὰ λαμβάνουν τ' ἀναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ φυλάττεται ἡ εὐταξία εἰς μεγάλης συνελεύσεις τοῦ λαοῦ καὶ εἰς δημοσίους τελετάς.

20) Νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑφισταμένων νόμων καὶ διαταγμάτων κατὰ μυστικῶν καὶ ἀπηγορευμένων ἐταιριῶν, καὶ κατὰ μὴ ἐπιτετραμμένου συνδέσμου δημοσίων σωματείων.

21) Νὰ ἐπιτηροῦν ὥστε αὐθαιρέτως νὰ μὴ μεταβάλλωνται οἱ κανονισμοὶ ἐγκειμένων ἐταιριῶν, νὰ μὴ κρύπτεται ἡ παρουσία των, καὶ νὰ ἐπιβλέπουν εἰς τὴν διαχείρισιν αὐτῶν, καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ τούτων νόμων καὶ διαταγμάτων.

22) Νὰ διατηροῦν ἐν ἰσχύϊ καὶ νὰ ἐκτελοῦν τοὺς κατὰ τῆς ζήτησεως καὶ ἀγυρτίας νόμους.

23) Νὰ φροντίζουσιν περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν ὑπαρχόντων κανονισμῶν καὶ διαταγμάτων, διὰ τὰ διαβατήρια τὰ διδόμενα διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ κράτους.

24) Νὰ διευθύνουν τὰ τῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας τῶν χωροφυλάκων, καὶ νὰ συμπράττουν εἰς τὴν διανομὴν καὶ τοποθέτησιν αὐτῶν, κατὰ τὰ περὶ τούτου διατεταγμένα καὶ ἰδίως κατὰ τὸν κανονισμὸν τῆς χωροφυλακῆς.

25) Νὰ διευθύνουν τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐθνοφυλακῆς, κατὰ τοὺς ὑπαρχούσας νόμους καὶ διατάγματα.

26) Νὰ συνεννοῶνται διηλεκτικῶς μετὰ τὸν διοικητὴν τῆς ἐντὸς τῆς διαίτησεως τῶν εὐρισκομένης τετραρχίας, ἢ ἀποσπάσματος τῆς φάλαγγος, ὥστε νὰ ἐνεργῶν ἐκ συμφώνου πρὸς διατήρησιν τῆς ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας.

27) Ὁμοίως νὰ συνεννοῶνται μετὰ τοὺς διοικητὰς ἄλλων ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας εὐρισκομένων στρατιωτικῶν ἀποσπασμάτων.

28) Νὰ ἐκτελοῦν τοὺς περὶ στρατιωτικῆς ἀπογραφῆς νόμους.

29) Νὰ λαμβάνουν τ' ἀναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ συλλαμβάνωνται οἱ λειποτάκται τοῦ Β. στρατοῦ, καὶ νὰ ἐκτελῶνται οἱ περὶ τούτου νόμοι καὶ τὰ διατάγματα. Ἄν δ' οἱ λειποτάκται ἀνῆλθουσιν εἰς ξένην δύνανται, νὰ ἐνεργῶν τὰς τυχόν ὑπαρχούσας περὶ ἀνταποδόσεως τῶν λειποτακτῶν συνθήκας.

30) Νὰ ἐπιτηροῦν τοὺς φροντίζοντας περὶ ἐπισταθμεύσεως καὶ πορείας τῶν στρατιωτῶν, καὶ συμβιβάζουσιν τὰ κατὰ τοῦτο βάρη μεταξὺ τῶν διοικουμένων.

31) Νὰ συμβιβάζουσιν μεταξὺ τῶν διοικουμένων τὰ ἐκ τοῦ πολέμου προκύπτοντα βάρη.

32) Νὰ ἐκτελοῦν τοὺς περὶ νίτρου, καὶ περὶ κατασκευῆς καὶ πωλήσεως πυρίτιδος ὑπάρχοντας νόμους καὶ διατάγματα.

33) Νὰ φροντίζουσιν διὰ τὴν σύστασιν καὶ διατήρησιν τῶν ἀναγκαίων ποινικῶν εἰρηκτῶν, καὶ διὰ τὸν κατάλληλον αὐτῶν διοργανισμόν, νὰ διευθύνουν, ὡς ἀνώτεροι ἀρχαί, τὴν διοίκησιν αὐτῶν, νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὴν κατ' αὐτὰς ἐσωτερικὴν ἀστυνομίαν καὶ πειθαρχίαν καὶ νὰ φροντίζουσιν διὰ τὴν ἐνασχόλησιν τῶν καταδικῶν.

34) Νὰ διορίζουσιν τὰ ἐναντίον ἐπιβλαβῶν ζώων ἀσφαλιστικὰ μέτρα, καὶ νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν των.

35) Νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὸ νὰ προφυλάττωνται οἱ διοικούμενοι ἀπὸ πυρκαϊῆς, κατεδαφίζοντες οἰκοδομήματα ὑποκείμενα εἰς πυρκαϊάν, κάμνοντες πυρασφαλιστικὰς ἐξετάσεις, ἐπιτηροῦντες εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ πυρός, τῶν πυροβόλων, τῆς πυρίτιδος καὶ ἄλλων καυστικῶν ὑλῶν, ἐνεργοῦντες τὴν παρὰ τῶν δόμων προμήθειαν τῶν ἀναγκαίων διὰ τὸ σβέσιμον σκευῶν, φροντίζοντες διὰ τὴν διατήρησιν καὶ διὰ τὸ πρόχειρον τῆς μεταχειρίσεως

Ἄρθρ. 3.

Τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα ταῦτα ὑπάγονται εἰς ὅλους ἐν γένει τοὺς ὁρισμοὺς καὶ τὰ καθήκοντα, τὰ κανονισθέντα διὰ τὰ παύσαντα ταμεῖα τῶν νομῶν καὶ ἐπαρχιῶν, μὲ τὸ ῥηθὲν διάταγμα, καὶ μὲ τὰς κατὰ συνέπειαν ἐκδοθείσας ὁδηγίας.

Ἄρθρον 4.

Τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα διαιροῦνται εἰς ταμεῖα α. καὶ β'. τάξεως.

Ἄρθρ. 5.

Ὅσων ἐπαρχιῶν ἡ θέσις τὸ ἀπαιτεῖ, ἐκεῖ τὰ χρέη ἐπαρχιακοῦ ταμεῖα ἀνατίθενται εἰς τοὺς ἐπιστάτας τῶν τελωνείων μὲ ἀνάλογον μόνον ἐπιρρίσθιον.

Ἄρθρ. 6.

Τὰ εἰς τὸ ἄρθρ. 2 καὶ 4 ἀναφερόμενα α. καὶ β'. τάξεως 30 ταμεῖα εἶναι τὰ ἐξῆς:

Τὰ τῆς πρώτης τάξεως.

- 1) Ταμεῖον Ἀργολίδος περιλαμβάνον τὰς ἐπαρχίας Ναυπλίας, Ἀργους καὶ Ἑρμιόνης· ἔδρα Ναύπλιον.
- 2) Ταμεῖον Μαντινείας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Μαντίνειαν καὶ Μεγαλοπόλιν· ἔδρα ἡ Τριπολιτσά.
- 3) Ταμεῖον Ἀχαΐας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Πατρῶν καὶ Αἰγίου· ἔδρα Πάτραι.
- 4) Ταμεῖον Μεσσηνίας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης· ἔδρα Καλάμαι.
- 5) Ταμεῖον Λακεδαιμονίας, περιέχον τὴν ἐπαρχίαν Λακεδαιμόνος, Οἰτύλου καὶ Γυθείου· ἔδρα Σπάρτη.
- 6) Ταμεῖον Αἰτωλίας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Μεσολογγίου καὶ Ναυπάκτου· ἔδρα Μεσολόγγι.
- 7) Ταμεῖον Φθιώτιδος, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Φθιώτιδος καὶ Λοκρίδος· ἔδρα ἡ Λαμία.
- 8) Ταμεῖον Ἀττικῆς, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Μεγαρέων καὶ Αἰγίνης· ἔδρα Ἀθήναι.
- 9) Ταμεῖον Εὐβοίας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Χαλκίδος μὲ τὰς νήσους Σκίαθον, Σκόπελον, Ἡλιοδρόμια· ἔδρα Χαλκίς.
- 10) Ταμεῖον Σύρου, περιέχον τὰς νήσους Σύρας, Κέα, Κύθου, Σέρφου καὶ Μυκῶν· ἔδρα Ἑρμούπολις.

Τὰ τῆς δευτέρας τάξεως.

- 11) Ταμεῖον Κορινθίας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Κορινθίας καὶ Σικυωνίας· ἔδρα Κόρινθος.
- 12) Ταμεῖον Ὑδρας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Ὑδρας, Σπετσῶν, Τροιζηνίας καὶ Καλαβρίας (Πόρου)· ἔδρα Ὑδρα.
- 13) Ταμεῖον Κυλληνίας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Καλαβρύτων καὶ τὸ ἀνήκον αὐτῶν μέρος τῆς Διποταμίας· ἔδρα Κυναίθη.
- 14) Ταμεῖον Ἠλείας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Γαστούνης, μὲ τὸ προσηγμένον μέρος αὐτῆς τῆς Διποταμίας, ἔδρα Πύργος.
- 15) Ταμεῖον Τριφυλλίας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Τριφυλλίας καὶ Ὀλυμπίας· ἔδρα Κυπαρισσία.
- 16) Ταμεῖον Πυλίας, περιέχον τὴν ἐπαρχίαν Μεθώνης· ἔδρα ἡ Πύλος.
- 17) Ταμεῖον Γορτύνης, περιέχον τὴν ἐπαρχίαν Γόρτυναν καὶ τὸ ἀνήκον εἰς αὐτὴν μέρος τῆς Διποταμίας· ἔδρα ἡ Θησσοά (Διμιτσάνα).
- 18) Ταμεῖον Κυνourίας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Κυνourίας καὶ Πρασσιῶν· ἔδρα τὸ Ἄστρος.
- 19) Ταμεῖον Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, περιέχον τὴν ἐπαρχίαν Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς· ἔδρα ἡ Μονεμβασία.
- 20) Ταμεῖον Ἀκαρνανίας, περιέχον τὴν ἐπαρχίαν Ἀκαρνανίαν· ἔδρα ἡ Βόνιτσα.
- 21) Ταμεῖον Τριγωνίας, περιέχον τὸ Ἀγρίνιον μὲ τὴν παλαιάν ἐπαρχίαν Ἀποκούρου· ἔδρα τὸ Ἀγρίνιον.

22) Ταμεῖον Εὐρυτανίας, περιέχον τὴν ἐπαρχίαν Καλλιδρόμην· ἔδρα Καλλιδρόμη.

23) Ταμεῖον Φωκίδος, περιέχον τὴν ἐπαρχίαν Παρνασίδος καὶ Δωρίδος· ἔδρα ἡ Ἀμφισσα.

24) Ταμεῖον Θηβῶν, περιέχον τὴν ἐπαρχίαν Θηβῶν· ἔδρα Θῆβαι.

25) Ταμεῖον Βοιωτίας, περιέχον τὴν ἐπαρχίαν Λεβαδίαν· ἔδρα ἡ Λεβαδιά.

26) Ταμεῖον Καρυστίας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Καρύστου καὶ τὴν νῆσον Σκῦρον· ἔδρα ἡ Κούμη.

27) Ταμεῖον Τήνου, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Τήνου καὶ Ἄνδρου· ἔδρα ἡ Τήνος.

28) Ταμεῖον Θήρας, περιέχον τὰς νήσους Νάξου, Πάρου, καὶ Ἀντιπάρου· ἔδρα ἡ Νάξος.

29) Ταμεῖον Νάξου, περιέχον τὰς νήσους Θήραν, Ἀμουργόν, Ἴον, Πολύκανδρον· ἔδρα ἡ Θήρα.

30) Ταμεῖον Μήλου, περιέχον τὰς νήσους Μῆλον, Κίμνηλον καὶ Σίφνον· ἔδρα ἡ Μῆλος.

Ἄρθρ. 7.

Εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας ἐπαρχίας ἀνατίθενται πρὸς ὥραν τὰ χρέη τῶν ἐπαρχιακῶν ταμιῶν εἰς τοὺς ἐπιστάτας τῶν τελωνείων· δηλ.

- 1) Τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας, εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Κορίνθου.
- 2) Τῆς ἐπαρχίας Ὑδρας, εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Ὑδρας.
- 3) Τῆς ἐπαρχίας Πυλίας, εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Πύλου.
- 4) Τῆς ἐπαρχίας Κυνourίας, εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Ἀστράς.
- 5) Τῆς ἐπαρχίας Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Μονεμβασίας.
- 6) Τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας, εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Κούμης.
- 7) Τῆς ἐπαρχίας Τήνου, εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Τήνου.
- 8) Τῆς ἐπαρχίας Νάξου, εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Νάξου.
- 9) Τῆς ἐπαρχίας Θήρας, εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Θήρας.
- 10) Τῆς ἐπαρχίας Μήλου, εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Μήλου.

Ἄρθρ. 8.

Συμφώνως μὲ τὸν § 28 τοῦ μνησθέντος Β. Διατάγματος εἰς τινὰ μέρη δι' εὐκολίαν τῆς ὑπηρεσίας δύνανται νὰ διορισθῶσι καὶ ἐπίτροποι τῶν ἀρμοδίων ἐπαρχιακῶν ταμιῶν· ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι θέλει διορίζονται ἀμέσως παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τῇ ἐκ συμφώνου προτάσει τῶν ἐπαρχιακῶν ταμιῶν καὶ οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων, λαμβανόμενοι ἀπὸ ἐπιστάτας καὶ γραμματεῖς τῶν τελωνείων, ἢ γραμματεῖς τῶν διοικητῶν καὶ ἄλλους δημοσίους ὑπαλλήλους μὲ μίαν ἀπλὴν μηνιαίαν ἀποζημίωσιν τῶν γραφικῶν ἐξόδων ἀπὸ 10 ἕως 20 δραχμᾶς. Τὰ χρέη τῶν δὲ εἶναι τὰ αὐτὰ ὡς ἐκανονίσθησαν διὰ τοῦ διατάγματος τῶν 6 (18) Φεβρουαρίου 1834. Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν θέλει δώσει πρὸς αὐτοὺς τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τύπων τοῦ λογιστικοῦ συστήματος, λαμβάνουσα ἐν τούτοις ὑπ' ὄψιν ῥητῶς τὰ περὶ τῆς ἐγγυήσεως (ἄρθ. 11).

Ἄρθρ. 9.

Ὅλα τὰ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν μιᾶς ἐπαρχίας εὐρισκόμενα εἰδικὰ ταμεῖα θέλουν κατὰ δεκαήμερον ἀποπέμπει ἀρμοδίως εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν ταμεῖον τὰ περισσεύοντα εἰς αὐτὰ μετρητὰ, καὶ τοῦτο ὡσαύτως εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον· ἀλλ' ἀνατίθεται

ἐκ τῶν λοιπῶν προϊόντων, ἐκτὸς μόνον ὅπου τοῦτο ῥητῶς ἀναφερθῇ εἰς τὰ πρακτικά, κατὰ διαταγὴν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Ἄρθρον 25.

Ὁ δημόσιος ἐγγειος φόρος τῶν κτημάτων τῶν διατηρουμένων καὶ διαλελυμένων μοναστηρίων, ἐνοικιάζεται ὁμοῦ με τοὺς ἐγγείους φόρους τῶν χωρίων καὶ δήμων, εἰς τὴν περιοχὴν τῶν ὁποίων κεῖνται τὰ κτήματα ταῦτα· ὁ δεύτερος δὲ ἐκκλησιαστικός φόρος τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων, καθὼς καὶ ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας τῶν διαλελυμένων, περὶ τῶν ὁποίων δὲν διετάχθη ἄλλως πῶς, μέχει τοῦδε, ἐνοικιάζεται διὰ καθὲν μοναστήριον χωριστὰ κατ' ἐπαρχίας. Ὁ ἐκκλησιαστικός φόρος τῶν διὰ κολλήγων καλλιεργουμένων χωραφίων λαμβάνεται ἀπὸ τοῦ καθαροῦ εἰσόδημα, καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον.

ΚΕΦ. Ε.

Περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐνοικίου διὰ τοὺς ἐγκτητικούς φόρους.

Ἄρθρον 26.

Οἱ ἐνοικιαστικὶ τοῦ ἐξ ἐγκτητικῶν φόρων εἰσοδήματος θέλουν πληρῶναι τὸ ἐνοίκιον εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις, τοὔτέστι·

Τὴν 1 Ὀκτωβρίου.

Τὴν 15 Νοεμβρίου καὶ

Τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους.

ΚΕΦ. ΣΤ'.

Περὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγκτητικῶν φόρων παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Ἄρθρον 27.

Ὅταν ὁ φορολογούμενος θερίζη, συλλέγη ἢ συγκομίζη καρπῶς τὰ εἰς φορολογίαν ὑποκείμενα προϊόντα, καὶ ζητήσῃ ὡς ἴσχυται ν' ἀποφύγῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου, τότε ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὸ τριπλάσιον τοῦ νομίμου φόρου· ἐξεναντίας ἀρτίζει καὶ ὁ ἐνοικιαστής νὰ παρευρεθῇ ἐπιτόκως ἐν καιρῷ, ἀλλ' ὁ φορολογούμενος ὑποχρεοῦται νὰ τὸν εἰσπονήτῃ τρεῖς ἡμέρας πρὶν τῆς ἐναρξέως τοῦ θερούς ἢ τῆς καρπολογίας.

Ἄρθρον 28.

Οἱ ἐγκτητικοὶ φόροι ἀποδίδονται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ὡς ἀκολούθως·

Α'. Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει ν' ἀλωνίσῃ, κοπνήσῃ καὶ λυχνίσῃ δι' ἰδίων του ἐξόδων τ' ἀσταχφόρα γεννήματα, τὰ ὁποῖα ἔπειτα ἀποδεκατίζονται μετὰ τὸ κοιλόν· ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ παραδίδῃ τοὺς εἰς εἶδη ἀποδιδόμενους ἐγκτητικούς φόρους (φόρους τῶν δεκάτων καὶ τῆς ἐπικαρπίας) εἰς τὴν ἀποθήκην, τὴν ὁποίαν χρεωστῇ τὸ χωρίον ἢ ὁ δῆμος νὰ προμηθεύσῃ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν μετὰ εὐλογον ἐνοίκιον ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς κοινότητος. Ἐκεῖθεν δὲ ὀφείλει νὰ τοὺς μεταφέρῃ ἕως πέντε ὥρας μακρὰν εἴτε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς τῆς ἐπαρχίας, ἂν τὸ ἀπαιτήσῃ ὁ ἐνοικιαστής. Διὰ δὲ τὴν τυχόν περαιτέρω μετακόμισιν (ἣτις δὲν πρέπει ὅμως νὰ ὑπερβαίνῃ ἄλλας πέντε ὥρας) πληρώνεται πρὸς ἕν λεπτόν τὴν ὁκτὸν ἀνὰ ἐκάστην ὥραν. Ἀνίσως ὅμως ἡ μετακόμις διὰ τὴν ἐγγύτητα μεγαλητέρας τιμῆς πόλεως ἢ λιμένος ἔχει χρεῖαν ὀλιγωτέρων τῶν πέντε ὥρων, ὁ ἐνοικιαστής δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἀποζημιώσιν τινα διὰ τὸν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν πέντε ὥρων ἐλλείποντα καιρόν.

Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ μετακομίσῃ τοὺς φόρους ἀπὸ τὴν ἀποθήκην τοῦ χωρίου ἐντὸς 60 ἡμερῶν μετὰ τὴν εἰς τὴν ἀποθήκην παράδοσιν, ἂν τὸ ζητήσῃ ὁ ἐνοικιαστής. Ἐὰν δὲ ὁ φορολογούμενος προσκληθεῖ παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ δὲν ᾔθελε μετακομίσει τοὺς φόρους του, τότε τοὺς μετακομίζει ὁ ἐνοικιαστής, καὶ ἀποζημιοῦται ἀπὸ τὸν φορολογούμενον διὰ τὰ ἐξόδα τῆς μετακόμισεως. Καὶ ὁ ἐνοικιαστής ὡς τόσον ὅχι μόνον δὲν δύναται νὰ παρεκτείνῃ τὴν προθεσμίαν ἐπέκεινα τῶν

60 ἡμερῶν, ἀλλὰ μάλιστα μετὰ παρέλευσιν αὐτῆς χάνει τὸ δικαίωμα, ν' ἀπαιτῇ τὴν μετακόμισιν ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου.

Οἱ ἐγκτητικοὶ φόροι τῶν καλλιεργουμένων ἀκατοικητῶν νήσων μετακομίζονται ἀμειβοῖ ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους εἰς τὸ παράλιον αὐτῶν τῶν νήσων, ὅπου προσκομίζονται συνήθως τὰ πλοῖα, καὶ ἐκεῖ παραδίδονται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν.

Β'. Τὸ καλαμβόκιον ἀλωνίζεται πρῶτον εἰς τὸ ἀλώνιον, καὶ ἔπειτα ἀποδεκατίζεται μετὰ τὸ κοιλόν. Ὁ πρῶτος ἀραβόσιτος ἀποδεκατίζεται εἰς τὸ ἀλώνιον ἀκοπάνιστος (εἰς κώνους, λουμπούκια) μετὰ ξύλινα κιβώτια (τσιβέρας). Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει ὅμως νὰ τὸν κοπνήσῃ μετὰ ἰδίᾳ του ἐξόδα, ἂν τὸ ζητήσῃ ὁ ἐνοικιαστής. Ὁ δὲ ὀψιμος ἀραβόσιτος ἀποδεκατίζεται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Πρῶτον βάλλεται εἰς κοφίνια, διὰ νὰ μετρηθῇ· ἔπειτα σφραγίζεται τὸ ποσὸν ἑνὸς ἐκάστου κοφίνιου μετὰ τὰς σφραγίδας τοῦ Δημάρχου ἢ τοῦ Δημογέροντος, τοῦ ἐκρέως τοῦ τόπου καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ· ἅμα δὲ ὁ ἀραβόσιτος καταξηρανθῇ, ἀνοίγεται ὁ σφραγισμένος παρόντων τῶν τριῶν ῥηθέντων ἀτόμων, καὶ αμέσως κοπνίζεται, καθαρίζεται, ζυγίζεται καὶ ἀναλόγως ἀποδεκατίζεται.

Ὡς πρὸς τὴν προμήθειαν ἀποθηκῶν ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ Δήμου καὶ τὴν μετακόμισιν, ἰσχύουν οἱ ὅρισμοι τοῦ στοιχ. Α'. Ὁ φορολογούμενος εἶναι ὑπόχρεος ν' ἀποθέσῃ τὸν ἀραβόσιτον εἰς κώνους μόνον εἰς τὴν ἐντὸς τοῦ Δήμου ἀποθήκην· περαιτέρω ὅμως θέλει τὸν μεταφέρει ὅχι πλέον εἰς κώνους, ἀλλὰ εἰς κοπανισμένον καρπὸν.

Γ'. Τὰ ὄσπρια καθὼς καὶ τὸ ὀρύζιον, τὸ κίμινον, τὸ σπᾶμιον καὶ ἀποδεκατίζονται ξηρά, εἰς εἶδη μετρούμενα ἢ ζυγίζομενα εἰς τὸ ἀλώνιον, ἢ ἀποδεκάτωσις τοῦ ὀρυζίου γίνεται εἰς ἀκοπάνιστον καρπὸν.

Δ'. Τὰ βαμβάκια καὶ ὁ κίπνός ἀποδεκατίζονται εἰς τοὺς ἀκρούς κατ' ἐκτίμησιν, ἢ ἀπόδοσις δὲ τοῦ φόρου τοῦ βαμβάκιου γίνεται εἰς ἐξγαλμένον ἀπὸ τὸ καρπὸν καρπὸν. Ἡ μετακόμις τῶν εἰς τὰ στοιχ. Γ καὶ Δ ἐνδιαλαμβανομένων φόρων γίνεται ἀπαράλλακτος ὡς εἰς τὰ γεννήματα.

Ε'. Οἱ ἐκ τῶν μποστάνων καὶ τῶν λαχανικῶν φόροι, ἐπεὶ δὲ δὲν ὀρίσθαι ταυτοχρόνως, ἀποδίδονται ὅχι εἰς εἶδη, ἀλλ' εἰς χρήματα δι' ἐκτίμησης.

ΣΤ'. Ὁ φόρος διὰ τὰ ἐλαιόδενδρα ἀποδίδεται εἰς ἔλαιον μετρούμενον εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα· ὅταν ὅμως οἱ καρποὶ τῶν ἐλαιοδένδρων χρησιμεύουν διὰ φαγῆς, τότε δίδεται εἰς ἐλαίους.

Ζ'. Τὰ κουκούλια δεκατίζονται ζυγίζομενα, εἴτε εἰς τοὺς μαγκάνους, εἴτε ὅπου ἄλλου τὸ νομίζει κατὰλληλότερον ὁ ἐνοικιαστής.

Η'. Οἱ φόροι διὰ τὰ ὀπωροφόρα δένδρα ἀποδίδονται εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἐκτίμησιν ἣτις πρέπει νὰ γενῇ ὀλίγον τι πρὸ τῆς συνάξεως τῶν ὀπωρικῶν.

Θ'. Τὰ βαλανοκικίδια περὶ ὧν δὲν ὀρίσθαι ἄλλως πῶς, ζυγίζονται καὶ δεκατίζονται εἰς εἶδη.

Ι'. Καθ' ὅμοιον τρόπον δεκατίζονται καὶ αἱ σταφίδες.

ΙΑ'. Ὁ οἶνος μετρεῖται καὶ φορολογεῖται εἰς τὸ λινιστάριον κατ' ἀρέσκειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, εἴτε εἰς μούστον, ἢ εἰς χρήματα κατ' ἐκτίμησιν τοῦ μούστου, γινομένην ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς τρεχούσης τιμῆς. Ὅτε δὲ τὰ σταφύλια μετακομίζονται ἀπὸ ἕν χωρίον εἰς ἄλλο διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς κατασκευὴν οἴνου, δεκατίζονται κατ' ἐκτίμησιν ἐντὸς τοῦ χωρίου εἰς τὸ ὁποῖον κεῖται ὁ ἀμπελὼν, καὶ, διὰ ν' ἀπομακρυνθῇ πᾶσα διένεξις, λαμβάνει ὁ φορολογούμενος ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν ἀπόδειξιν, περιέχουσαν τὸ ποσὸν τῶν ἀποδεκατισθέντων σταφυλῶν.

ΙΒ'. Ἡ ἀποδεκάτωσις τῆς ῥητίνης γίνεται εἰς εἶδος.

ΙΓ'. Ὁμοίως καὶ τοῦ κατραμίου.

ελέγξωσι τοὺς πλοίαρχους ἢ κυβερνήτας τῶν πλοίων τῶν· ἀλλ' ὑποχρεοῦνται νὰ λαμβάνωσιν αὐτοὺς ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἀνεγνωρίσθησαν μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν κατωτέρω ὄρων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἔλαβιν παρ' αὐτῆς διπλώματα ὡς ἱκανοὶ ν' ἀναδεχθῶσι πλοιαρχίαν μεγάλου, ἢ κυβερνήσιν μικροῦ πλοίου.

Ἄρθρ. 10.

Ἐκαστος ἰδιοκτῆτης εἶναι ὑπόχρεως νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ἀπαιτουμένης ἀποσκευῆς τοῦ πλοίου του, συμφώνως μὲ τὰ ὀρισθέντα εἰς τὸ πρῶτον μέρος τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, καὶ νὰ ἐπιφέρῃ τὰς ἐπισκευὰς αἰτίνες ἤθελον θεωρηθῇ ἀναγκαῖαι ἀπὸ τῆς ἀρμοδίου λιμενικῆς ἢ προξενικῆς Ἀρχῆς ἕνεκα τῆς ἀσφαλείας τοῦ πλοίου.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ δοκιμασίας καὶ ἀναγνωρίσεως πλοίαρχων καὶ κυβερνητῶν ἐμπορικῶν πλοίων.

Ἄρθρον 11.

Οἱ διευθύνοντες πλοῖα 2. κλάσεως ὀνομάζονται πλοίαρχοι, οἱ δὲ 1. κυβερνήται.

Ἄρθρ. 12.

Μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῆς διὰ τῶν ἐπομένων ἄρθρων 17, 18, 19 καὶ 23 δεδομένης προθεσμίας, δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα τῶν ἡμετέρων ὑπηκόων, νὰ διευθύνῃ πλοῖον, ἂν δὲν ἔχῃ δίπλωμα πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου πλοίου ἐμπορικοῦ, ἢ ἄδειαν τῆς ἀρμοδίου λιμενικῆς Ἀρχῆς, διὰ τὴν κυβερνήσιν μικροῦ πλοιαρίου.

Ἄρθρον 13.

Διὰ νὰ λάβῃ τις δίπλωμα κυβερνήτου πλοίου ἐμπορικοῦ, ἀπαιτεῖται·

1. Νὰ ἔχῃ πλήρη εἰκόσιν ἔτη·
2. Νὰ μετῇ τὴν ναυτιλίαν τρία ἔτη τοῦλάχιστον ἢ νὰ ἐχρησμεύσῃ, ἢ διευθύνῃς μικροῦ πλοίου ἑν ἔτος, ἢ ναύκληρος ἐμπορικοῦ πλοίου τρία ἔτη, ἢ ὑπαξιωματικὸς 2. τάξεως πολεμικοῦ δύο ἔτη, καὶ νὰ ἐξεπλήρωσῃ τὰ καθήκοντά του τιμῶς καὶ μὲ ἱκανότητα·

3. Ἐξεταζόμενος εἰς τὸ πρακτικὸν μέρος τῆς ναυτικῆς, νὰ ἀναγνωρισθῇ ἱκανὸς διὰ τὸ ὅποιον μέλει νὰ μετέλθῃ ἐπάγγελμα.

Ἄρθρον 14.

Διὰ νὰ λάβῃ τις δίπλωμα πλοίαρχου ἐμπορικοῦ πλοίου ἀπαιτεῖται.

1. Νὰ ἔχῃ πλήρη εἰκοσιδύο ἔτη·

2. Νὰ μετῇ τὴν ναυτιλίαν τέσσαρα ἔτη τοῦλάχιστον, ἢ νὰ ἐχρημάτισῃ κυβερνήτης ὑπὲρ τὸ ἑν ἔτος, ἢ ναύκληρος ἐμπορικοῦ πλοίου ἐπέκεινα τῶν 100 τόνων χωρητικότητος, τρία ἔτη ἢ ὑπαξιωματικὸς πρώτης τάξεως εἰς πολεμικὸν πλοῖον δύο ἔτη.

3. Ἐξεταζόμενος κατὰ τὸ πρακτικὸν καὶ τὸ θεωρητικὸν μέρος τῆς ναυτικῆς, νὰ δώσῃ ἀποχρώσας ἀποδείξεις ἱκανότητος διὰ τὸ ὅποιον μέλει νὰ μετέλθῃ ἔργον.

Τὰ περὶ τῶν ἐξετάσεων θέλομεν κανονίσαι ἐπομένως δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος, ἕωσού δὲ γένηται τοῦτο, αἱ ἐξετάσεις θέλουσι περιορίζεσθαι εἰς μόνον τὸ πρακτικὸν μέρος, κατὰ τὰς ὁδηγίας τὰς ὁποίας ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας θέλει δώσει εἰς τοὺς λιμενάρχας.

Ἄρθρον 15.

Ἐξαίρουνται τῶν ὄρων τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων 13 καὶ 14, οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἡμετέρου πολεμικοῦ ναυτικοῦ. Οὗτοι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ διευθύνωσιν ἐμπορικὰ πλοῖα πάσης τάξεως, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἐξετάσεις, ἀφοῦ λάβωσιν ἐντίμως

τὴν παρτίτησιν τῶν, ἢ ἄδειαν ἀπουσίας μὲ εἰδικὴν ἐγκρίσιν· ἀναδεχθῶσι τοιαύτην διεύθυνσιν.

Ἄρθρον 16.

Δὲν ὑπόκεινται εἰς τοὺς ὄρους τῶν §§ Α. Β. Γ. τῶν ἄρθρων 13 καὶ 14, ὅσοι διεύθυναν ἢ διευθύνουν ἤδη πλοῖα α. ἢ β'. κλάσεως, ἀρκεῖ νὰ παρουσιάσωσι περὶ τούτου ἐγγραφὸν ἐπίσημον τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ λιμένος εἰς τὸν ὅποιον ἀνήκουν, καὶ λαμβάνουσι δικαιοματικῶς τὸ δίπλωμα.

Ἐξαίρουνται καὶ ὅσοι διεύθυναν ἢ διευθύνουν ἤδη πλοίαρχα κατώτερα τῶν πέντε τόνων, ἀπὸ τὰς ὑποχρεώσεις, εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκεινται κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἄρθρον 17.

Ἐκαστος θέλων νὰ γενῇ εἰς τὸ ἐξῆς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ παρουσιάζεται εἰς τὸν λιμενάρχην τοῦ ναυτικοῦ τμήματος, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου ἔχει τὴν διαμονήν του, καὶ νὰ καθυποβάλλῃ τὴν περὶ τούτου ἐκθεσίν του,

Εἰς τὴν ἐκθεσιν ταύτην πρέπει νὰ φανερόνεται καθαρῶς·

α. Τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ αἰτούντος τὸ δίπλωμα.

β'. Ἡ ἡλικία, ἡ πατρὶς, καὶ τὸ μέρος τῆς διαμονῆς του.

γ'. Ἡ ἐποχὴ ἀπὸ τῆς ὁποίας μετέρχεται τὴν ναυτιλίαν.

δ'. Τὰ ὀνόματα καὶ τὸ εἶδος τῶν πολεμικῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοίων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπηρετήσῃ· τὰ ὀνόματα τῶν πλοίαρχων αὐτῶν, ἡ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ὁ βαθμὸς τὸν ὅποιον εἶχεν ἐν' ἑκάστου τῶν ρηθέντων πλοίων.

Ἡ ἐκθεσὶν τῶν περιστάσεων τούτων, ὀφείλει νὰ ἐμφανίσῃ ἀποδείξεις ἐπικυρωμένας ἀπὸ τὰς ἐπιτοπίους ἀρχάς.

Ἄρθρον 18.

Οἱ οὗτοι διευθύναντες ἢ διευθύνοντες ἤδη πλοῖα, α. καὶ β'. κλάσεως, ὀφείλουσι μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν, εἰν εἰσίσκωνται εἰς τὸ τμήμα τῆς διαμονῆς τῶν, ἢ ἐν ὅς ἐξ μηνῶν, εἰν εἰς ἕτερον τμήμα τοῦ Βασιλείου, νὰ καθυποβάλλωσι τὴν ἀνωτέρω ἐκθεσίν, συνάπτοντες καὶ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 ἐπίσημον ἐγγραφὸν διὰ νὰ λάβωσι τὸ δίπλωμά των.

Ἄρθρον 19.

Διὰ τοὺς πλοίαρχους καὶ τοὺς κυβερνήτας ἐμπορικῶν πλοίων, τοὺς ὄντας ἐκτὸς τοῦ κράτους κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, ἢ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προθεσμίᾳ ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν οὗτοι φθάσωσιν εἰς πρῶτον ἑλληνικὸν λιμένα.

Ἄρθρον 20.

Ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ λαμβάνουσα τὴν ἐκθεσιν, καὶ πληροφορουμένη περὶ τῆς ἀκριθείας τῶν ἐν αὐτῇ, προχωρεῖ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν περὶ τὰ ναυτικὰ γνώσεων τοῦ ἀναφερομένου, κατὰ τὰς περὶ ἐξετάσεων γανικὰς ὁδηγίας τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ διευθύνῃ τὴν ἐκθεσιν αὐτοῦ καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς ἐξετάσεως μετὰ τῆς γνωμοδοτήσεώς της.

Ἄρθρον 21.

Ἐὰν ἡ γνωμοδότησις τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς ᾖναι σύμφωνος μὲ τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου, εἰ μὲν αὕτη ἀφορᾷ ἐκδοσιν διπλώματος κυβερνήτου ἐμπορικοῦ πλοίου, ἢ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἐκδίδει ἀπ' εὐθείας αὐτὸ, φέρον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γραμματέως, καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Γραμματείας, εἰ δὲ ἀφορᾷ τὴν ἐκδοσιν διπλώματος πλοίαρχου, καθυποβάλλεται δι' ἀναφορᾶς τῆς ἰδίας Γραμματείας εἰς τὴν ἡμετέραν ἐγκρίσιν μετὰ τὴν ὁποίαν ἐκδίδεται τὸ δίπλωμα.

Ἄρθρον 22.

Τὰ διπλώματα πέμπονται εἰς τοὺς ἀρμοδίους λιμενάρχας, οἵτινες προσυπογράφοντες καὶ κατ' ἐξουσίαν αὐτὰ εἰς τὸ πρῶ-

Διὰ τὴν ἔχῃ κύρος ἡ ἐκλογὴ ἐνὸς ὀρκωτοῦ. ἀπαιτεῖται ἀπόλυτος πλειοψηφία, εἰς περιστάσιν δὲ ἰσοψηφίας ἀποφασίζει ὁ λαχνός.

Τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου δὲν γράφονται εἰς τὸ ψηφιδέλιον τῆς ἐκλογῆς.

Ἄρθρον 16.

Ὅταν διὰ παράβασιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 43 ὁρισμῶν συμβῇ διάλυσις τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, ἡ τελειώσις ἢ σύνοδος χωρὶς νὰ διορίσῃ τὸν νόμιμον ἀριθμὸν τῶν ὀρκωτῶν, τότε ὁ διοικητὴς θέλει προσθέσει κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ κρίσιν τὸν ἐλλείποντα ἀριθμὸν ἀπὸ τοῦ ἡμῖς τῶν παρ' αὐτοῦ σημειωθέντων.

Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

Ἄρθρον 62.

Τὸ παρὸν καταστατικὸν διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν 1 (13) Ἰανουαρίου 1837, καὶ λαμβάνον ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου, δημοσιεύεται διὰ τῆς βασιλικῆς ἐφημερίδος.

Ἡ δὲ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Δεκεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 78.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 28 Δεκεμβρίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ δικασφύσεως τοῦ §. 22 τοῦ Β. διατάγματος τῶν 29 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου) περὶ σχηματισμοῦ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς ἐπίσημον διασάφησιν τοῦ §. 22 τοῦ ἡμετέρου διατάγματος τῶν 29 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου) 1833 περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου διατάττομεν ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τὰ ἐφεξῆς

1) Ὁ ὁρισμὸς τοῦ ρηθέντος διατάγματος, κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ ὑπόλογος ἔχει νὰ δώσῃ λογαριασμούς καὶ νὰ ἐπιφέρῃ ἀπόδειξιν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, πρὶν κάμῃ ἐναντίον αὐτῆς προσφυγὴν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἐφαρμόζεται μόνον εἰς τοὺς λογιστικούς ὑπαλλήλους τοὺς διορισθέντας κατὰ τὴν ἀπὸ 25 Ἰανουαρ. 6 Φεβρ.) 1833 καὶ εἰς ἐκεῖνας τὰς ὑποθέσεις τοῦ ταμείου, τὰς ὁποίας δυνάμει τῆς θέσεώς των ἢ ἄλλων ἀνατεθειμένων εἰς αὐτοὺς ἰδιαιτέρων χρεῶν ἐπεμελήθησαν αὐτοὶ μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην.

2) Οἱ πρὸ τῆς προειρημένης περιόδου διορισθέντες ὑπόλογοι ἐν γένει, καὶ ἐκεῖνοι οἱ λογιστικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸν §. 1 δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς καθαυτὸ ὑπάλληλοι ταμείου εἶναι ἀπολύτως ὑπόχρεοι νὰ παρουσιάσωσι πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δημοσίου ἐγγύησιν ἀναγνωρισθεῖσαν παρὰ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ὡς ἀξιώχρεων, ἀμέσως πρὸ τῆς προσφυγῆς,

πρέπει μόνον τοῦτο νὰ ἀποδείξωσιν ἐγγράφως τὴν προσφυγὴν τούτων νόμιμον.

Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς ὑπόλογος ἔχῃ κτήματα ἀκίνητα ὡς ἰδιοκτησίαν, δύναται δὲ ἐπὶ τούτων νὰ ληθῇ ἀκόμῃ διὰ τὸν μέγιστον ὅρον τοῦ χρέους, τοῦ ὁποίου εἶναι ὑπόλογος, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, σημειώσις ὑποθήκης ἀσφαλίζουσα τὸν δημοσίον, τότε θέλει γίνεσθαι τοῦτο πρὸ πάντων παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμμ. εἰς τὴν ὁποίαν περιστάσιν τότε δύναται νὰ παραιτηθῇ καὶ ἡ προμνηθεῖσα παρουσία ἐγγυήσεως· ὁ ὑπόλογος πρέπει νὰ λάβῃ τινὰ νομιμότητα, καὶ περὶ τούτου εἰς τὸ ἐγγράφον τῆς προσφυγῆς τοῦ δι' ἀποδεικτικῆς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματειῶν.

3) Τοῦ ἐπιτρόπου τῆς ἐπικρατείας μοναδικῶς ἐξαιρουμένου ἕκαστος ὅστις κάμναι προσφυγὴν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως, εἰς τὸ ἡμέτερον γεν. ταμεῖον θέλει προκαταβάλλει ποσότητα διὰ τὴν ποινὴν τῆς ἀποτυχίας τὸ ὅποιον θέλει ἀποδεικνύει ἐπίσης εἰς τὸ ἐγγράφον τῆς προσφυγῆς τοῦ διὰ τοῦ πρωτοτύπου ἀποδεικτικοῦ τῆς παραλαβῆς τοῦ ταμείου· εἰς τὸ ἐναντίον δὲ ἡ προσφυγὴ τοῦ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας δὲν θέλει λαμβάνει ἀκρόασιν.

4) Ἡ διὰ τὴν ποινὴν τῆς ἀποτυχίας ποσότης αὕτη θέλει συνίστασθαι εἰς διχοσίας δραχμὰς, ἐὰν τὸ εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἐλεγ. Συνεδρίου ἐκφρασθῇ χρέος τοῦ ὑπολόγου δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς 2000 δραχμὰς· ἂν ὅμως ὑπερβαίνῃ, τότε πρέπει δι' ἐκάστην περαιτέρω χιλιάδα δραχ. νὰ καταβάλλωνται ἀκόμῃ πενήντα δραχ. χωρὶς μολοντοῦτο ὁ ἀνώτατος ὅρος τῆς διὰ τὴν ποινὴν τῆς ἀποτυχίας ποσότητος νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς 500 δραχ.

5) Ἐὰν ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀναφορικῶς πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ποσότητος τῆς ἐγγυήσεως ἐπικυρωθῇ, ἡ ἐκτελεσθεῖσα πρὸς τὴν ποινὴν τῆς ἀποτυχίας πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ταμείου, ἐὰν δὲ ἡ ἀπόφασις μετασθῇ εἴτε ἐν γένει ἢ καὶ μόνον ἐν μέρει, τότε ἡ καταβληθεῖσα διὰ τὴν ποινὴν τῆς ἀποτυχίας ποσότης πρέπει νὰ ἐπιστρέφεται ὁλόκληρος εἰς τὸν προσφύμενον τὴν προσφυγὴν.

6) Τὰ διὰ τὴν ποινὴν τῆς ἀποτυχίας χρήματα διαχειρίζονται ὡς πρὸς τὴν καταχώρισιν εἰς τὰ κατὰστικα καὶ τὴν καταλόγισιν εἰς τὰ δημοσίου ταμεία κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καθὼς καὶ αἱ ποιναὶ τῆς ἀποτυχίας εἰς τὰ δικαστήρια.

7) Τὸ παρὸν διάταγμα ἐφαρμόζεται ἀκόμῃ καὶ εἰς τοὺς ὑπόλογους τῶν δημοσίων καταστημάτων, σχολείων καὶ κοινοτήτων, τῶν ὁποίων τὸ λογιστικὸν κατὰ τὸν §. 32 τοῦ διατάγματος τῶν 27 Σεπτεμβρίου 1833 θέλει ἐκδικάζεται ἀπὸ τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον.

8) Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα, τὸ ὁποῖον λαμβάνει ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου δημοσιευθεσόμενον καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Δεκεμ. 1836 (8 Ἰανουαρίου 1837).

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
Ἀριθ. 51.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 6 Σεπτεμβρίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διοργανισμοῦ τῆς ἐξωτερικῆς τελωνιακῆς διευθύνσεως

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς ἀκριβέστερον κανονισμόν τῆς τελωνιακῆς ὑπηρεσίας, καθὼς καὶ πρὸς ἀπλότητα καὶ διευκόλυνσιν αὐτῆς ἐν ταυτῇ καὶ πρὸς ἐπίτευξιν σμικρύνσεως τῶν ἐξόδων τοῦ κράτους, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν νέον διοργανισμόν τῆς ἐξωτερικῆς τελωνιακῆς διευθύνσεως καὶ διατάττομεν ἐπὶ τούτῳ τὰ ἀκόλουθα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 1.

Διαιρέσις τῆς ἐξωτερικῆς τελωνιακῆς διευθύνσεως

Ἄρθρ. 1.

Ἡ ἐξωτερικὴ τελωνιακὴ διεύθυνσις τοῦ Βασιλείου διαίρεται εἰς 25 τελωνεῖα μὲ τὰ ἀναγκαῖα ὑποτελωνεῖα, τοὺς τελωνειακοὺς σταθμοὺς καὶ τὰ φυλακεία. Πρὸς ἐπιτήρησιν καὶ ἐλεγχὸν αὐτῶν διορίζονται δύο ἀνώτεροι τελωνιακοὶ ἐπιθεωρηταὶ (ἄρθρ. 19) ἐκ τῆς ἐπισυναπτομένης ἐπόψεως γίνονται γνωστὰ αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ τελωνεῖα καὶ ὑποτελωνεῖα διαίρουνται εἰς τρεῖς τάξεις καὶ διορίζεται ἀναλόγως τὸ προσωπικὸν καὶ αἱ ἀποδοχαὶ αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ προσωπικὸν καὶ αἱ ἀποδοχαὶ προσδιορίζονται ὡς ἀκόλουθος.

Α'. Τελωνεῖα ἀνώτερα.				
1. Τάξις.	1 ἐπιμελητὴς μὲ μισθὸν	180	δραχ. μηνιαίως	
	1 ἐλεγκτὴς »	140	» »	
	1 γραμματεὺς »	120	» »	
	1 ἐπὶ τῆς διαμετακομίσεως ἐπιμελητὴς »	120	» »	
	1 ἀρχιφύλαξ »	50	» »	
Β'. Τάξις.	1 ἐπιμελητὴς »	140	» »	
	1 ἐλεγκτὴς καὶ ἐν ταυτῇ γραμματεὺς »	120	» »	
	1 ἀρχιφύλαξ »	45	» »	
Γ'. Τάξις.	1 ἐπιμελητὴς »	120	» »	
	1 ἐλεγκτὴς καὶ ἐν ταυτῇ γραμματεὺς »	100	» »	
	1 ἀρχιφύλαξ »	40	» »	
Β'. Ὑποτελωνεῖα.				
Α'. Τάξις.	1 ἐπιμελητὴς »	100	» »	
Β'. Τάξις.	1 » »	80	» »	
Γ'. Τάξις.	1 » »	60	» »	
Γ'. Τελωνιακοὶ σταθμοί.				
	1 ἀρχιφύλαξ »	40	» »	
Δ'. Τελωνιακὰ φυλακεία.				
	1 φύλαξ »	30	» »	

Ἄρθρ. 4.

Διὰ τὰ ἀρχιτελωνεῖα καὶ ὑποτελωνεῖα θέλουν προσδιορισθῇ ἐκτὸς τούτων οἱ ἀναγκαῖοι φύλακες μὲ μηνιαῖον μισθὸν 30 δραχ. ἐκτελοῦντες ὑπηρεσίαν εἰς τὴν ἐδραν τοῦ τελώνου, καὶ εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις ἡμπορεῖ νὰ αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν φυλακῶν ἐκ τῶν ἐγκριθέντων ποσοτήτων δι' ἐγκρίσεως τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματείας.

Εἰς τὰ ὑποτελωνεῖα, διὰ τῶν ὁποίων συγχωρεῖται ἐξαιρετικῶς ἡ εἰσαγωγὴ ξένων προϊόντων (ἄρθρον 11) θέλει ἐκτελεῖ 1 ἀρχιφύλαξ (III. τάξεως) μὲ μηνιαῖον μισθὸν 35 δραχ. συγχρόνως τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐλεγκτοῦ.

Ἄρθρ. 5.

Διὰ τὴν μεγάλην ἔκτασιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐν Σύρᾳ ἀρχιτελωνείου 1. τάξεως, ἐκτὸς τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 διαληφθέντος προσωπικοῦ διορίζονται καὶ δύο γραμματεῖς II. καὶ 1, III. τάξεως, I εἰσπράκτωρ ἢ ὑποπιμελητὴς I. τάξεως, πρὸς τούτοις 2 γραμματεῖς II. καὶ III τάξεως, 1 ἐπιστάτης τῶν ἀποθηκῶν ἢ ὑπεπιμελητὴς II τάξεως καὶ 7 ὑπάλληλοι εἰς τὸ διαμετακομιστικὸν κατὰστημα μὲ μισθὸν ὑπεπιμελητοῦ III. τάξεως. Ὁ ἐπὶ τοῦ διακομιστικοῦ κατὰστηματος ἐπιμελητὴς θέλει εἶναι ἰσόβαθμος καὶ ἰσομίσθιος μὲ τὸν ἐπὶ τῶν τελωνείων, καὶ ὁ ἐπιμελητὴς ἐλεγκτὴς, καθὼς καὶ οἱ γραμματεῖς τοῦ ἀρχιτελωνείου τούτου θέλουν ἀπολαμβάνει ἀνάλογα ἐπιμίσθια. Εἰς τὸ ἐν ὕδρᾳ ἀρχιτελωνεῖον II. τάξεως διορίζεται ὡσαύτως 1 ἐπὶ τῆς διαμετακομίσεως ἐπιμελητὴς μὲ μηνιαῖον μισθὸν 120 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 6.

Ἡ βαθμολογία τῶν ἐξωτερικῶν τελωνιακῶν ὑπαλλήλων προσδιρίζεται ὡς ἐφεξῆς.

Οἱ τελωνιακοὶ ἐπιμεληταὶ εἶναι ἰσόβαμοι ὑπουργικῶν γραμματέων I. τάξεως.

Οἱ ἐλεγκταὶ καὶ ἐπὶ τῆς διαμετακομίσεως ἐπιμεληταὶ ἰσόβαμοι ὑπουργικοῦ γραμματέως II τάξεως.

Οἱ γραμματεῖς καὶ ὑπεπιμεληταὶ ἰσόβαμοι ὑπουργικῶν γραμματέων.

Τὰ προσωπικὸν ὅμως τῶν γραμματεῶν ἔχει τὴν προτίμησιν. Ἀνατῶν των βαθμολογοῦνται οἱ εἰρημέοι τελωνιακοὶ ὑπάλληλοι κατὰ τὰς τρεῖς τάξεις καὶ μισθοδοσίας.

Ἡ ἐνδομασία τοῦ τελωνιακοῦ προσωπικοῦ θέλει προσδιορισθῇ δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος.

Ἄρθρ. 7.

Πρὸς πληρωμὴν τῶν γραφικῶν ἐξόδων, εἰς τὰ ὁποῖα περιλαμβάνονται ὅλα τὰ γραφικὰ ἀναγκαῖα ἐγγράφα καὶ γραμμάτια, ἐπιπλα, θέρμανσις, φωτὰ καὶ καθαριότης τῶν τελωνιακῶν κατὰστημάτων, προσδιορίζονται σταθεραὶ χορηγήσεις διὰ τοὺς τελωνιακοὺς ἐπιμελητὰς ὑπεπιμελητὰς καὶ ἀρχιφύλακας τῶν τελωνιακῶν σταθμῶν, τὰς ὁποίας ποσότητας θέλουν λαμβάνει αὐτοὶ μὲ τὸν μισθὸν των εἰς μηνιαίαις μερίδας, καὶ διὰ τὴν χρῆσιν τῶν ὁποίων δὲν ἔχουν χρεῖαν ἀποδόσεως λογαριασμοῦ.

Αἱ σταθεραὶ αὗται χορηγήσεις εἶναι·

Ἀρχιτελωνεῖα I. τάξεως 50 δραχ. μηνιαίως,

II. » 30 » »

III. » 20 » »

Ἐξαιρετικῶς προσδιορίζονται διὰ τὸ ἐν Σύρᾳ τελωνεῖον 100 δραχ. μηνιαίως.

Ὑποτελωνεῖα I. τάξεως 10 δραχ. μηνιαίως

II. » 8 » »

III. » 5 » »

Τελωνιακὸς σταθμὸς 3 » »

Τὰ λοιπὰ ὅμως ἐξόδα ἐνοικίων γραφείου μετακομίσεως ἐγγράφων χρημάτων καὶ ταχυδρομικῶν ἐξόδων θέλουν ἐκκαθαρίζεσθαι καὶ ἀπολογίζεσθαι ἰδιαιτέρως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ II.

Προσδιορισμὸς τῶν ἐξωτερικῶν τελωνιακῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 8.

Ὁ σκοπὸς τῆς τελωνιακῆς διευθύνσεως καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῶν ὑπαλλήλων τῆς εἶναι ἡ κανονισμένη εἰσπραξίς καὶ ὁ ἀπολογισμὸς τῶν προσδιορισμένων τελωνιακῶν, λιμενικῶν καὶ λοι-

τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, περὶ ἐκλογῆς ἐμποροδικῶν, κατὰ πρότασιν δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν γραμματέως, ἐπικυροῦνται παρ' ἡμῶν.

5. Τὸ τρίτον μῆριον τῶν μελῶν ἀνανεοῦται κατ' ἔτος, γενομένης τῆς ἀνανεώσεως ταύτης διὰ τῆς ψήφοφορίας· πλὴν οἱ παύοντες εἶναι πάλιν ἐκλεκτοί. Τὸ ἐπιμελητήριον ἀντικαθιστᾷ τὰ ἐξεληθέντα ἢ ἀποθανόντα μέλη διὰ τῆς πλειοψηφίας ἐκ τῶν ἐμπόρων τῶν ἐμφερομένων εἰς τὸν τελευταῖον κατάλογον τῆς ἐκλογῆς ὡς ἐμποροδικῶν, καὶ τοῦτο ἐν τῷ διαστήματι τῶν δύο πρώτων ἐτῶν· ἀλλ' ὅτι τὸ τελευταῖον τρίτον τῶν μελῶν τοῦ ἐπιμελητηρίου ἀπαλλάττεται τῆς ὑπηρεσίας, ὅ ἐστι μετὰ τὰ τρία ἔτη, ἀρχεται πάλιν ἡ νέα ἐκλογή ὅλων τῶν μελῶν, κατὰ τὴν διέταξιν τοῦ ἀρθροῦ 4.

6. Αἱ ἐρχομαὶ τῶν μελῶν τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου, ὡς ἐντιμὴ καὶ ἀνήκουσαι εἰς τὰ κοινὰ ἀστυκὰ χρεῖα τῶν, εἶναι ἐπομένως καὶ ἀμισθοί.

Β'. Περὶ καθηκόντων τῶν ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων.

7. Τὰ καθήκοντα τῶν ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων εἶναι, νὰ προβάλωσιν εἰς τὴν κυβέρνησιν τὴν γνώμην τῶν τὰς γνώσεις καὶ πείρας τῶν ὡς πρὸς τὰ ἐμπορικὰ συμφέροντα, νὰ ἐκθέτωσι ῥητῶς τὰς αἰτίας δι' ἃς ἐμποδίζεται ἡ φυσικὴ τοῦ ἐμπορίου ἐπίδοσις, δεκνύοντες τὰ μέσα καὶ τὰς πηγὰς, διὰ τῶν ὁποίων ἔμπορεῖ αὐτὸ νὰ εὐοδωθῇ καταλλήλως καὶ συμφώνως μὲ τὰς γενικὰς οἰκονομικὰς ὁρχάς. Προσέτι νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων καὶ καταστημάτων, τῶν ἀφορώντων τὸ ἐμπόριον, ὡς ἐπὶ παραδείγματι, διὰ τὸ καθάρισμα καὶ τὴν διατήρησιν τῶν μολῶν, λοιμοκαθατηρίων, διορύγων, σιδηροδρόμων, ἐμπορικῆς ναυτιλίας, ἐμπορικῶν σχολείων, καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ τελωνείου νόμων καὶ διατάξεων.

Γ'. Ὑπηρεσία καὶ γραφικὰ ἐξοδα αὐτῶν.

8. Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἐν τῷ ἀρθρ. 7 ὁρισθείσης ἀρμοδιότητος τῶν ἐπιμελητηρίων, ἔμπορεύονται νὰ συνέρχωνται, ὡς αἰεὶ τὰ κοινῶς ἀναγκαῖον, ἢ ὡς αἰεὶ διατάξῃ τοῦτο ἡ κυβέρνησις. Τὰς συνεδριάσεις διατάττει πάντοτε ὁ ἀντιπρόεδρος συνειννούμενος πρότερον μὲ τὸν νομάρχην ἢ ἐπαρχον, οἵτινες συνήθως προσδρεύουσιν εἰς αὐτάς, ὅταν δὲν ἐμποδίζωνται ἀπὸ αἰτίαν νόμιμον, ἀλλὰ τότε πρέπει νὰ ἐπιτροπεύωνται ἀπὸ τὸν ἀντιπρόεδρον.

9. Εἰς πᾶσαν συνεδρίαν ἐκτὸς τοῦ νομάρχου καὶ ἐπαρχοῦ πρέπει νὰ ᾖ καὶ παρόντα καὶ εἰς μέλη. Τὰ ἐμποδισθέντα νὰ συνελθῶσιν ἀναπληροῦνται ἐκ τῶν ἐκτάκτων συμπληρωτικῶν μελῶν· αἱ δὲ συνεδριάσεις συγκροτοῦνται εἰς τὰ κατὰ τὰς ἐμποροδικῶν ἢ δημορχικῶν.

10. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν συζητήσεων καταγράφονται εἰς ἰδιαίτερα πρωτόκολλα συνεδριάσεων, εἰς τὰ ὁποῖα σημειοῦνται αἱ διαφωνοῦσαι γνώμαι, ὡς καὶ αἱ τῶν πλειόνων, καὶ ὑπογράφονται ἀπὸ τὰ συνεληθέντα μέλη, διευθύνονται ἀμέσως εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἑσωτερικῶν εἰς τὸ πρωτότυπον. Τὰς ἀποφάσεις τῆς κυβερνήσεως λαμβάνουν τὰ ἐπιμελητήρια ὡσαύτως κατ' εὐθείαν διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν.

11. Τὰ γραφικὰ ἐξοδα τῶν ἐπιμελητηρίων θεωροῦνται ὡς δαπάναι τοῦ ἀνήκοντος δήμου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εἶναι συστημένα, καὶ ῥητῶς σημειοῦνται ἐν τῷ δημοτικῷ προϋπολογισμῷ εἰς τοὺς ἐπιβληθασομένους φόρους ἐπὶ τῆς βιομηχανίας.

Δ'. Περὶ συστάσεως ἐμπορικῆς εταιρίας.

12. Ὅταν ἡ κυβέρνησις στοχασθῇ ὡς ἀναγκαῖον καὶ ὠφέλιμον νὰ συγκαλέσῃ ἐκτάκτως ἐμπορικὴν εταιρίαν εἰς συζήτησιν τῶν ἐμπορικῶν συμφερόντων, τότε ἕκαστον ἐπιμελητήριον, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν, καὶ διὰ τῆς πλειοψηφίας θέλει δηλώσει δύο ἐμπόρους, ἀπὸ τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὴν ἐν τῷ ἀρθρ. 3 ὁριζομένην κατηγορίαν, καὶ ἐμφερομένους εἰς τὸν τελευταῖον κατάλογον τῶν ἐκλογῶν τοῦ ἐπιμελη-

τηρίου. Τοῦτου γενομένου θέλομεν διορίσει ἐξ αὐτῶν δι' ἕκαστον ἐπιμελητήριον ἓνα ἀντιπρόσωπον εἰς τὴν ἐμπορικὴν εταιρίαν· σιμὰ δὲ τούτων θέλομεν συγκαλέσει εἰς αὐτὴν καὶ ἄλλους περὶ τὰ ἐμπορικὰ εἰδήμονας, ἅμα θεωρήσωμεν τοῦτο κατάλληλον.

13. Ἡ ἐμπορικὴ εταιρία συνέρχεται πάντοτε εἰς τὴν πρωτεύουσάν Μας, προεδρεύοντος τοῦ Γραμματέως τῶν Ἑσωτερικῶν, ὅστις καθυποβάλλει εἰς τὴν συζήτησιν αὐτῆς ὅσας ὑποθέσεις προσδιορίζει εἰς τοῦτο ἡ Κυβέρνησις, πλὴν ἀπόκειται εἰς τὴν ἐμπορικὴν εταιρίαν νὰ προτείνῃ οἴκοθεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅσα νομίζει ὠφελοῦντα τὰ ἐμπορικὰ συμφέροντα τοῦ τόπου. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρωτόκολλον τῆς συζητήσεως ἰσχύουν τὰ ὁριζόμενα ἐν τῷ ἀρθρ. 10. Ὁ γραμματεὺς αὐτῆς ἐκλέγεται ἐκ τῶν μελῶν τῆς διὰ τῆς πλειοψηφίας· ἅμα δὲ ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας κηρύττει τὰς συζητήσεις ὡς λαβούσας τέλος, ἐκτοτε πλέον θεωρεῖται ἡ ἐμπορικὴ εταιρία ὡς διαλελυμένη.

14. Τὰ ἐξοδα ὁδοιπορίας, καὶ διατροφῆς τῶν ἀντιπροσώπων καὶ τὰ γραφικὰ ἐξοδα τῆς εταιρίας σημειοῦνται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου καὶ ῥητῶς εἰς τὴν θέσιν τὴν περὶ ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας. Διὰ τοὺς ἀντιπροσώπους ἐγκρίνεται ἐκεῖναι αἱ ἀποδοχαί, ὅσαι κατὰ τὸν ὀργανισμὸν τῶν δικαστηρίων ἐν ἀρθρ. 67 δίδονται εἰς τοὺς ὁριστούς κριτάς.

15. Ὁ ἡμέτερος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐντέλλεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 22 Μαΐου (3 Ἰουνίου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ, ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

Ο Δ Η Γ Ι Α Ι

Περὶ ὁροθεσίας τῶν δήμων, πρὸς ἅπαντας τοὺς Νομάρχας, Ἐπαρχοὺς καὶ δημάρχους τοῦ Βασιλείου.

Κατὰ τὸ ἀρθρ. τοῦ ἀπὸ 27 Δεκεμβρ. (8 Ἰανουαρίου) 1833 καὶ 1834 περὶ διοργανισμοῦ τῶν δήμων νόμου, τὰ ὅρια αὐτῶν πρέπει νὰ διαιρεθῶσιν ἀκριβῶς, καὶ νὰ σημειωθῶσιν ὁρατῶς. Ὅπου ὑπάρχουν ἤδη φυσικαὶ ὁροθετικαὶ γραμμαὶ, οἷον σειραὶ ὀρέων, χαράδραι, ῥύακες λίμναι, ἢ καὶ ὁδοὶ, θέλει γίνεσθαι ὅσον τὸ δυνατόν αὐτῶν χρῆσις, καὶ μόνον ἐν ἐλλείψει τοιούτων θέλουν τίθεσθαι τεχνικὰ ὁροθετικὰ σημεῖα ἢ λίθοι. Ἐπειδὴ μέχρι τοῦδε τὸ μέγιστον μέρος τῶν δήμων τοῦ Κράτους ἐσχηματίσθη ἤδη, καὶ ἡ διοίκησις τῶν εἶναι ἐν ἐνεργείᾳ, οἱ δὲ εἰσέτι ἀδιοργανιστοὶ θέλουν μορφωθῇ ὅσον οὕτω, διὰ τοῦτο διατάσσεται διὰ τοῦ παρόντος ἡ γενικὴ ἐκτέλεσις τοῦ ῥηθέντος ἀρθροῦ τοῦ νόμου, καὶ πρὸς τοῦτο, καὶ διὰ τὸ ὁμοιόμορφον κατὰ τὴν ἐργασίαν τῆς ὁροθεσίας, ἐκδίδομεν τὰς ἀκολουθοῦσας ὁδηγίας, κοινοποιούμενας εἰς τοὺς νομάρχας, ἐπαρχοὺς καὶ δημάρχους, διὰ νὰ συμμορφωθῶσι μὲ αὐτάς.

Ἀρθρον 1. Εἰς ἕκαστον νομίμως ὀργανισμένον δῆμον θέλει διορισθῇ ὑπὸ τοῦ δημοτικῆς συμβουλίου καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ δημάρχου, ἐπιτροπὴ συγκειμένη ὑπὸ τριῶν μελῶν ἐξ ὧν τὸ ἐν τοῦλάχιστον πρέπει νὰ ᾖ καὶ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου· γέροντες ἰθαγενεῖς ἐκ τῆς περιφερείας τοῦ δήμου ἢ πρὸ πολλοῦ ἀποκαταστημένοι εἰς αὐτόν, εἶναι οἱ καταλληλοτέραι εἰς τὰς ἐπιτροπὰς ταύτας.

2. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκλογὴν καὶ σύμβασιν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, ὁ δήμαρχος θέλει ἀναφέρεισθαι περὶ αὐτῆς εἰς τὸν ἐπαρ-

ἐκτὸς αὐτῶν δὲν εἶναι συμμετοχὸς τοῦ πλοίου ἢ ἐνέχεται καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον εἰς αὐτό.

Ἄρθρον 7.

Ἀφοῦ αἱ παρουσιασθεῖσαι ἀποδείξεις ἀναγνωρισθῶσιν ἰσχυραὶ καὶ ἀφοῦ δοθῇ ὁ ἀπαιτούμενος ὄρκος, ὁ προϊστάμενος τῆς ναυτικῆς Ἀρχῆς ὑπάλληλος μεταβίνει ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ ἐξετάζει ἀκριβῶς, ποῖα ἡ ποιότης του, ἂν ἡ κατασκευὴ αὐτοῦ ᾖ καλὴ καὶ ἀσφαλὴς, καὶ εἰς ποῖον εἶδος πλοίων ἀνάγεται· ἐν ταύτῃ δὲ μετρεῖται τὸ πλοῖον καὶ προσδιορίζεται ἡ χωρητικότης του.

Ἄρθρον 8.

Γενομένης τῆς ἐξετάσεως καὶ τῆς καταμερίσεως σημαδεύονται καὶ καταχωροῦνται εἰς τὰ νηολόγια ἐκεῖνα τὰ πλοῖα, τὰ ὅποια εὑρέθησαν, καθὼς ἀπαιτεῖ τὸ ἄρθ. 2, καὶ εἰς καλὴν κατάστασιν.

Ἄρθρον 9.

Δὲν συγχωρεῖται εἰς κἄνεν πλοῖον μὴ ἀναγνωρισθὲν ὡς ἐθνικόν, καὶ μὴ καταχωρηθὲν εἰς τὸ νηολόγιον ἐνὸς λιμένος τοῦ Βασιλείου, νὰ φέρῃ τὴν ἐλληνικὴν σημαίαν, ἢ νὰ ἀπολαμβάνῃ τὰ ἐκ τούτου προνόμια καὶ τὰς ὠφελείας.

Ἄρθρον 10.

Ὅλα ἐν γένει τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα, καθὼς καὶ τὰ μετερχόμενα τὴν ἀτμοπλοῖαν καὶ ἀλιεῖαν μικρότερα πλοίαρια, διαίρουσιν εἰς δύο κλάσεις, ἐξ ὧν τὰ μὲν ἀπὸ 30 τόνων καὶ κατωτέρω ἀνάγονται εἰς τὴν α'. τὰ δὲ ἐπέκεινα τῶν 30 τόνων εἰς τὴν β'. κλάσιν. Ἐκαστον τῶν πλοίων τούτων λαμβάνει εἰδικὸν ὄνομα. Τὸ ὄνομα τοῦτο, ὡς καὶ τὸ τοῦ λιμένος, εἰς τὸν ὅποιον ἀνάγονται, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς εἰς τὰ νηολόγια καταχωρήσεως σημειοῦνται εἰς τὴν πρύμνην.

Ἡ ὡς ἀνωτέρω σημείωσις τῶν ἀριθμῶν καὶ στοιχείων γίνεται καὶ εἰς τὰ τῆς α' καὶ εἰς τὰ β' κλάσεως πλοῖα, διὰ λευκοῦ ἐλαχιστοῦ χρώματος καὶ ἐπὶ μελανοῦ δαπέδου τὰ στοιχεῖα πρέπει νὰ ἔχωσιν ὕψος ἐνὸς δεκαμέτρου.

Διὰ πᾶσαν αὐτογνώμονα ἀλλαγὴν, ἐπιχρῖσιν ἢ ἀπόσβεσιν τῶν παρὰ τῆς Ἀρχῆς τεθέντων εἰς τὸ πλοῖον σημείων, ἐπιβάλλεται εἰς μὲν τὰ πλοῖα α' κλάσεως πρόστιμον 500 δραχ. εἰς δὲ τὰ τῆς β'. 1000 δραχμῶν.

Ἄρθρον 11.

Εἰς ἕκαστον λιμένα τοῦ Βασιλείου ὑπάρχουν δύο νηολόγια πρὸς καταγραφὴν τῶν εἰς αὐτὸν ἀναγομένων πλοίων ἀμφοτέρων τῶν κλάσεων.

Εἰς ἕκαστον αὐτῶν τῶν νηολογίων πρέπει νὰ σημειοῦται.

α'. Ἡ ἡμέρα τῆς καταχωρήσεως τοῦ πλοίου.

β'. Ὁ αὐξων ἀριθμὸς ὑπὸ τὸν ὅποιον καταχωρήθη.

γ'. Τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ διακονὴ τοῦ ιδιοκτῆτου.

δ'. Ἡ ἐνορκος διαβεβαίωσις τοῦ ιδιοκτῆτου ὅτι τὸ πλοῖον εἶναι μοναδικὴ αὐτοῦ ιδιοκτησία, ἢ ὅτι ἔχει καὶ συμμετόχους Ἕλληνας ἢ ξένους, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα καὶ τὸ μερίδιον προσεπιστημιοῦνται.

ε'. Τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου,

ς'. Εἰς πλοῖον ἐκ τῶν ἐπτά κατηγοριῶν τοῦ ἄρθρου 2 ἀνάγεται.

ζ'. Ἡ ἀκριβὴς περιγραφή τοῦ πλοίου, εἰς ἣν προστίθεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἰσῶν καὶ τῶν κατασρωμάτων, τὸ μῆκος τῆς τρύπης ἀπὸ τὸ ἐμπροσθεν ἕως εἰς τὸ ὀπισθεν κοράκιον, τὸ μῆκος τοῦ ἄνω κατασρώματος ἀπὸ τὴν μίαν ἄκρην μέχρι τῆς ἄλλης, τὸ μέγιστον βάρος, τὸ μέγιστον πλάτος τοῦ κύτους (ἀμπαρίου) καὶ τοῦ διαφράγματος (μεσαίου κατασρώματος) ἢ ἂν τὸ πλοῖον ἔχῃ ἐν μόνον κατάσρωμα, τὸ μέγιστον βάθος ἀπὸ τὸ κατάσρωμα μέχρι τοῦ ἐσωτροπίου.

η'. Ἡ κατὰ τόνον χωρητικότης.

θ'. Τὸ εἶδος τοῦ πλοίου, ἂν π. χ. ᾖ ναὶ Βρίκιον κτλ. ἂν ἔχῃ παραπέτασμα (galerie) ἢ ὄχι.

Ἄρθρον 12.

Ἄμα καταχωρηθῇ ἐν πλοῖον εἰς τὸ νηολόγιον καὶ ἀναγνωρισθῇ ὡς ἐθνικόν, ὁ ιδιοκτῆτης ὀφείλει νὰ δώσῃ ἐγγράφον ὑπόσχεσιν καὶ ἀξιοχρεῶν ἐγγύησιν.

α'. Ὅτι θέλει φυλάξει πιστῶς καὶ ἀκριβῶς τοὺς περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας καθεστῶτας Νόμους.

β'. Ὅτι θέλει μεταχειρίζεσθαι τὸ περὶ ἀναγνωρίσεως τοῦ πλοίου τοῦ ἐγγράφον, καθὼς καὶ τὸ ναυτιλιακὸν δίπλωμα, μόνον διὰ τὸ πλοῖον διὰ τὸ ὅποιον ἐξεδόθησαν· καὶ ὅτι ἂν ᾔθελε πωλῆσαι τὸ πλοῖόν του ἢ ὅλον ἢ μέρος αὐτοῦ εἰς ξένον, ἢ ἂν ᾔθελε συμβῇ νὰ ἀπολεσθῇ αὐτό, ἢ νὰ κατασχεθῇ ἀπὸ τὸν ἐχθρόν, ἢ ἀπὸ πειρατῶν, θέλει ἀποδώσει ἀμφοτέρω τὰ ἐγγράφα εἰς τὴν ἐκδώσασαν αὐτὸ Ἀρχήν· ἢ ἐὰν συμβῶσιν ὅλα ταῦτα ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὸν ἀρμόδιον ἐλληνικὸν Πρόξενον, διὰ ν' ἀποσταλῶσι παρ' αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμμῶν τῆς Ἐπικρατείας· ἐὰν δὲ τὸ ἐγγράφον τῆς ιδιοκτησίας ἢ τὸ δίπλωμα ἀπυλεσθῶσιν, ἀναγγέλλει ἀμέσως τοῦτο εἰς τὴν ἀρμόδιαν Ἀρχήν.

Ἄρθρον 13.

Ἡ διδομένη ἐγγύησις πρέπει νὰ ἰσοδυναμῇ, εἰς μὲν τὰ πλοῖα κατωτέρας τῶν 30 τόνων χωρητικότητος μὲ τὸ ἐν τρίτον τῆς ἀξίας τοῦ πλοίου, εἰς δὲ τὰ ἀνωτέρας τῶν 30 μέχρι τῶν 200 τόνων μὲ 20 δραχ. δι' ἕκαστον τόνον· εἰς δὲ τὰ 200 καὶ ἐπέκειντα μὲ 30 δραχ. κατὰ τόνον. Ἡ ἐγγύησις αὕτη δίδεται ἢ διὰ καταθέσεως τῆς ἀπαιτουμένης ποσότητος εἰς μετρητὰ, ἢ εἰς ἐλληνικὰ μετὰ τὴν 20 Ἰανουαρίου (1 Φεβρουαρίου) 1833 ἐκδοθέντα γραμμάτια τῆς Ἐπικρατείας, ἢ δι' ὑποθήκης ἀκινήτου κτήματος, τοῦ ὁποίου ἡ ἀξία νὰ ὑπερβαίῃ τὴν ποσότητα τῆς ἐγγύσεως, κατὰ ἐν τρίτον ἢ διὰ παρουσιάσεως ἀξιοχρεῶν ἐγγυητῶν καὶ πληρωτῶν, οἵτινες πρέπει νὰ ᾖσιν πολῖται κατοικοῦντες εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἄρθρον 14.

Ἡ δοθείσα ἐγγύησις ἐξασφαλίζει τὸ δημόσιον εἰς πᾶσαν παραβάσει τῶν περὶ ναυτιλίας νόμων τοῦ Βασιλείου διὰ τὰ δικαστικὰ εἶδη, ὅσων ἡ ἀπόδοσις ἀπόκειται εἰς τὴν παραβάτην, καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐπιβαλλομένου προστίμου.

Ἡ δοθείσα ἐγγύησις μένει ἐξ ὁλοκλήρου διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως, ἐὰν γενῇ παράβασις τῶν ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τὸ ἄρθρον 12 §. β'. ὑποχρεώσεων.

Ἄρθρον 15.

Διθέσεως τῆς ἐγγυήσεως χορηγεῖται εἰς τὸν ιδιοκτῆτην τοῦ πλοίου ἐγγράφον περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ πλοίου του, ὡς ἐλληνικοῦ ἐθνικοῦ, κατὰ τὸν συναπτόμενον ὑπὸ στοιχ. Α. τύπον.

Τὸ ἐγγράφον τοῦτο ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἐσφραγισμένον μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ Ὑπουργείου, περιέχει αὐτολεξεῖ ὅλα, ὅσα κατὰ τὸ ἄρθρον 11 καταχωρήθησαν εἰς τὰ νηολόγια.

Ἄρθρον 16.

Τὸ ἐγγράφον τοῦτο ὑπόκειται εἰς σταθερὸν δικαίωμα πληρωμῆς 3 δραχ. διὰ τοιαῦτα ἐγγράφα ιδιοκτησίας πλοίων ὑπὲρ τοὺς 30 τόνους, θέλει πληρῶνεσθαι ἐκτὸς τούτου καὶ τὸ δικαίωμα 10 λεπτῶν δι' ἕκαστον τόνον περιπλέον ὄντα τῶν τριάκοντα. Τὸ σταθερὸν δικαίωμα τῶν τριῶν δραχμῶν εἰσπράττεται, γραφομένου τοῦ ἐγγράφου τῆς ιδιοκτησίας εὐθὺς ἐπὶ χαρτοσήμου τῆς ἑκτῆς τάξεως τῶν τριῶν δραχμῶν, καὶ τῆς ποσότητος ταύτης ἀπλῶς καταβαλλομένης.

Ἡ χορήγησις τοῦ ἐγγράφου τούτου γίνεται διὰ τῆς τελωνικῆς Ἀρχῆς τοῦ λιμένος, εἰς τοῦ ὁποῦ τὰ νηολόγια καταχω-

τὰ δὲ μέσον τῶν μεγάλων ὁδῶν διὰ τὴν διάβασιν τῶν ζώων καὶ τῶν ἀμαξῶν. Ἐπομένως ἀπαγορεύεται τὸ νὰ πηγαίνῃ ἐφιππος μὲ ἀμάξας καὶ μὲ χειρωνακίας ἢ νὰ διέρχεται τις εἰς τὰ παραπάτια, ἢ νὰ περνᾷ ἐκείθεν ζῶα, ὡσπύτως καὶ εἰς τοὺς πεζοὺς ἐμποδίζεται τὸ νὰ κατέρχωνται εἰς τοὺς χάνδακας τῆς ὁδοῦ.

β'.) Αἱ καθ' ὁδὸν ἀπαντῶμεναι ἀμαξαὶ χρεωστοῦν νὰ παραμερίζωσιν ἀμοιβαίως πρὸς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ δρόμου, ὥστε νὰ διαβαίνωσι πάντοτε δεξιὰ ἢ μία τῆς ἄλλης.

γ'.) Εἶναι ἀπαγορευμένον τὸ νὰ πλησιάζουν ἢ νὰ ἀφίνουν νὰ πλησιάζουν ζῶα εἰς τὰ δένδρα, τὰ περυσυμένα κατὰ δένδρο στοίχιαν.

δ'.) Ἀπαγορεύεται τὸ ν' ἀφίνουν ἐπὶ τῶν ὁδῶν ἀμάξια, ὀχήματα καὶ ἄλλα τοιαῦτα, εἴτε φορτωμένα, εἴτε ἀφόρτωτα καὶ μάλιστα τὴν νύκτα· εἰς περιστάσιν δὲ ὅταν τύχῃ νὰ συντριφθῇ ἀμαξία τις, πρέπει νὰ μεταφερθῇ πρὶν νυκτώσῃ ἔξω τῆς ὁδοῦ αὐτῇ τε καὶ τὸ φορτίον τῆς· ἢ ἂν τοῦτο δὲν ᾔναι δυνατόν χρεωστεῖ νὰ ἀνάπτη φῶς.

ε'.) Εἶναι ἀπαγορευμένον τὸ νὰ καταβαίνωσι ζῶα εἰς τοὺς χάνδακας τῆς ὁδοῦ, νὰ ποτίζωνται ἐκεῖ καὶ νὰ περῶσιν πέρα· ἐξαιρέτως δὲ θέλουν ἀπέχεσθαι οἱ ποιμένες καὶ ἄλλοι ζωοῦχοι ἀπὸ τοῦ νὰ περῶσι τὰ κοπάδιά των διὰ τῶν χανδάκων εἰς τὸ πέραν μέρος ἐξ ἐναντίας εἶναι ὑποχρεοὶ οὗτοι νὰ οἰκοδομήσουν δι' αὐτὴν τὴν διάβασιν μικρὰ γεφύρας εἰς τὰ καταληλότερα μέρη συνεννοούμενοι ἕνεκα τούτου μὲ τὸν ἐπιστάτην διὰ νὰ οἰκοδομήσουν τὰς γεφύρας αὐτὰς κατὰ τὰς ὁδηγίας, τὰς ὁποίας θελεῖ τοὺς δώσει αὐτός.

ζ'.) Εἶναι ἀπαγορευμένον τὸ νὰ βλάβῃ τις καθ' οἰονδήποτε τρόπον τὰ κάγκελα τῆς ὁδοῦ, τοὺς μιλιοδείκτες, ἄλλα εἴδη σημεῖα ἢ δημόσια μνημεῖα.

Ἄρθρ. 6.

Οἱ παραβάται τιμωροῦνται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον·

1) Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων α, β, γ, δ, ε καὶ ζ τοῦ αὐτοῦ ἀρθρ. ὑπόκεινται εἰς πρόστιμον εἴκοσι δραχ. τὸ πολὺ.

2) Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων δ, ε καὶ ζ τοῦ αὐτοῦ ἀρθρ. ὑπό δέκα ἕως πενήντα δραχ.

Ἄρθρ. 7.

Τὸ ἀπορρασιθὲν ἀπὸ τὸν εἰρηνοδίκην πρόστιμον εἰσέρχεται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ δήμου, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου ὑπάρχει ἡ παράβασις.

Ἄρθρ. 8.

Ἐκαστος παραβάτης ἐκτὸς τοῦ πρόστιμου εἶναι ὑποχρεὼς νὰ διορθώσῃ καὶ τὰς βλάβας, ἢ νὰ πληρώσῃ τὴν ἀνάλογον ἀποζημίωσιν εἰς τὸ δηρῶσιον· εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ὁ καταδικασθεὶς δὲν ἔχει τὰ ἀναγκαῖα μέσα διὰ νὰ πληρώσῃ τὴν ἀποζημίωσιν καὶ τὸ πρόστιμον, κρατεῖται διὰ νὰ ἐργασθῇ εἰς τὴν διόρθωσιν τῶν ὁδῶν τόσας ἡμέρας, ὅσαι ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ πληρώσῃ τὸ διττὸν τοῦτο χρέος του, ἀναλόγως τοῦ τρέχοντος ἡμερομισθίου.

Ἄρθρ. 9.

Εἰς τὰ ἄκρα ἐκάστου δρόμου, θέλουν στηθῇ ἐπὶ πασσάλων μελανόχριστα πινάκια, ἐπὶ τῶν ὁποίων θέλουν γραφῇ μὲ λευκὰ γράμματα, καὶ μὲ μεγίστην συντομίαν οἱ κυριώτεροι ὁρίσμοι τοῦ ἀρθρ. 5 πρὸς γνῶσιν καλλιτέραν τῶν διαβαίνόντων.

Ἄρθρ. 10.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοιχοκολληθῇ εἰς τοὺς ἀνήκοντας κοινούς τόπους.

Ἄρθρ. 11.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματέως τῆς ἐπικρατείας

ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1/13 Δεκεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΔΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 73

ΑΘΗΝΑΙ, 8 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τῶν ταχυδρομείων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΕΡΙΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν, ἀπεφασίσαμεν περὶ διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς,

Ι. Καταστήματα Διευθύνσεως.

§. 1.

Ἡ κεντρικὴ διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων μετασχηματίζεται εἰς βασιλικὴν γενικὴν διεύθυνσιν, ἥτις ἔχει τὴν ἐδραν τῆς εἰς Ἀθήνας καὶ εὐρίσκεται ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῆς ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν.

§. 2.

Εἰς Ἀθήνας, Ναύπλιον, Πάτρας καὶ Σύραν, ὅπου ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία εἶναι ἰδιαντέρως σημαντικὴ, συστήνονται βασιλικά ταχυδρομικὰ καταστήματα. Τὸ ἐν Ἀθήναις ταχυδρομικὸν κατὰστημα θέλει εἶναι ἐνωμένον μὲ τὴν γενικὴν διεύθυνσιν.

§. 3.

Ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ § 2. διαλειφθέντων μερῶν πρέπει νὰ συστηθῶσι καὶ εἰς τὰ μέρη ὅπου οἱ διοικηταὶ ἔχουν τὴν ἐδραν των, ὁ ὅπου ἀλοῦ ᾔθελε φανῇ τοῦτο ἀναγκαῖον, βασιλικά ταχυδρομικὰ καταστήματα.

§. 4.

Τὰ ταχυδρομικὰ καταστήματα καθὼς καὶ τὰ γραφεῖα ὑπόκεινται ἀμέσως εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν.

II. Προσωπικόν.

§. 5.

Διὰ τὴν ἐν Ἀθήναις διεύθυνσιν καὶ τὸ ταχυδρομικὸν κατὰστημα διορίζονται·

Εἰς διευθυντῆς·

» ὑποδιευθυντῆς·

» ἑλεγκτῆς ἐνταυτῷ καὶ γραμματεὺς α. τάξεως

» λογιστῆς·

2 Βοηθοί·

1 Κλητῆρ.

Ἐκτὸς τῶν ἀναγκαιούντων βοηθῶν καὶ κλητῆρων.

§. 6.

Εἰς ἕκαστον τῶν ἐπιλοίπων τριῶν ταχυδρομικῶν καταστημάτων διορίζεται·

1. Ὁ ὑποδιευθυντῆς β'. τάξεως καὶ

1. Λογιστῆς β'. τάξεως ὁ ὁποῖος θέλει ἐκπληροῖ ἐνταυτῷ καὶ τὰ χρέη τοῦ γραμματέως.

1 Κλητῆρ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

κατράμι, και να εξάξωσι ρητίνη, φλοιούς, ή άλλα εκ τῶν δασῶν προϊόντα (§ 15) οὐδὲν ἑλάττωσιν δὲ καὶ ὅσοι ἔλαβον τὴν ἄδειαν τῆς Γραμματείας, κατὰ τὸν §. 2 διὰ νὰ ὑλοτομήσωσιν ναυπηγικὴν ξυλείαν.

§. 6.

Ὅσοι θελήσωσιν νὰ ὑλοτομήσωσιν εἰς δάση ἰδιωτικά, νὰ κατασκευάσωσιν ἄνθρακα καὶ κατράμιον, καὶ νὰ ἐξάξωσι ρητίνη καὶ φλὸν, καὶ ἄλλα δασικά προϊόντα, ὑπάγονται μὲν ἐπίσης εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ § 3 καὶ 4, χρεωστοῦν ὅμως νὰ παρουσιάσωσι προηγουμένως εἰς τὸν δασονόμον ἔγγραφον ἄδειαν ἀπὸ τὸν ἰδιοκτῆτην τοῦ δάσους, ἐπικυρωμένην δωρεὰν ἀπὸ τὸν ἀρμόδιον δῆμαρχον. Ἡ ἄδεια τοῦ ἰδιοκτῆτου θέλει χρησιμεύει ὡς τύπος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου χρεωστεῖ ὁ δασονόμος νὰ ἐκδώσῃ τὴν τακτικὴν τῆς ξυλεύσεως ἄδειαν κατὰ τοὺς ἐκδουθησομένους δασονομικοὺς κανονισμοὺς ἰδιαίτερος διὰ τὰ ἰδιωτικά δάση. Μέχρι δὲ τῆς ἐκδόσεως τούτων, ἡ ἄδεια τοῦ ἰδιοκτῆτου θέλει εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν δασονόμον.

Ὁ ὁρισμὸς οὗτος ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὴν περίστασιν, καθ' ἣν ἡ ξύλευσις, καὶ ἐξαγωγή δασικῶν προϊόντων, μέλλει νὰ γίνῃ εἰς δάσος διαφιλονικούμενον, εὐρισκόμενον ὑπὸ τὴν διακατοχὴν τοῦ διαφυλονεικούντος αὐτοῦ ιδιώτου ἢ ὅταν ὁ ἰδιοκτῆτης μόλις τοῦ ἐπιχειρῆται αὐτὴν δι' ἰδίον του λογαριασμόν.

§. 7.

Ὁ δασονομικὸς ὑπάλληλος, ὅστις εἰς τὴν παρὰ τοῦ προηγουμένου παραγράφου προβλεπομένην περίπτωσιν ἤθελεν ἐκδώσει ἄδειαν ξυλεύσεως, μὴ στικρίζομένην εἰς τὴν ἀπαιτούμενην ἔγγραφον ἄδειαν τοῦ ἰδιοκτῆτου, ἢ διακατόχου τοῦ δάσους, δύναται νὰ καταδιωχθῇ παρὰ τῶν τελευταίων εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον ὡς παραβιαστὴς ξένης ἰδιοκτησίας.

§. 8.

Διὰ τὴν εἰς τὰ δάση κοπεύσαν, καὶ μὴ ἐξεργασθεῖσαν ξύλειαν, ὅποιανδήποτε χρεὶν καὶ ἂν ἤθελεν εἶναι προσδιωρισμένη καθὼς ἀπίστη καὶ διὰ ναυπηγίαν, ἐκτὸς τῶν εἰς τὸν §. 10 ῥηθέντων καυσόξυλων, καὶ τῶν θάμνων, λαμβάνεται δικαίωμα ὑλοτομίας, ἐὰν ἡ ἐκκοπὴ ἐγένεν εἰς δάση δημόσια, 25 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς, ἂν δὲ ἐγένεν εἰς δάση ἰδιωτικά, 15 τοῖς 0|0.

Ἄν δὲ ἡ ξυλεία ᾖναι ἐξεργασμένη, π. χ. εἰς καμάρια, μακθέρια, σανίδας, στεφάνια, πέταυρα, ἢ δόγας, κτλ. πληρόνει μόνον εἴκοσι τοῖς 0|0, ἂν ἐξυλεύθῃ εἰς δάσος δημόσιον, καὶ 10 τοῖς 0|0 μόνον ἂν ἐξυλεύθῃ εἰς δάσος ἰδιωτικόν· οἱ δὲ ἄνθρακες ὑπόκεινται εἰς δικαίωμα 15 τοῖς 0|0, κατασκευασθέντες ἀπὸ ξύλα εκ δημοσίων δασῶν, καὶ εἰς παρόμοιον 10 τοῖς 0|0, ὅταν κατασκευασθῶσιν ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν.

§. 9.

Ὅση ξυλικὴ ἐκκόπτεται ἀπὸ δάση διαφιλονεικούμενη, εἰς μὲν τὸ δάσος εἶναι ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ δημοσίου, πληρόνει ὁλόκληρον τὸν ἐπὶ τῶν ἐξ ἐθνικῶν δασῶν ξύλων φόρον, τὸ δὲ μέρος τοῦ φόρου τούτου, κατὰ τὸ ὅποιον ὑπερτερεῖ τὸν ἐπὶ τῆς ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν ξυλείας, μένει εἰς παρακαταθήκην εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἐωτοῦ ἀποφασισθῇ ὀριστικῶς εἰς τίνα ἀνήκει ἡ κυριότης τοῦ δάσους, σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ νόμου τῶν 17 (29) Νοεμβρίου τ. ε. περὶ τῶν ἰδιωτικῶν δασῶν ἂν δὲ εὐρίσκεται τὸ δάσος ὑπὸ τὴν κατοχὴν ιδιώτου, ὑπόκειται εἰς φόρον ἐπὶ τῆς ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν ὑλοτομουμένης ξυλείας.

§. 10.

Τὰ πρὸς χρῆσιν τῶν ἐντὸς τοῦ κράτους μερῶν προσδιωρισμένα καυσόξυλα, συνιστάμενα, ὅχι εἰς χλωροὺς κορμούς δένδρων, ἀλλὰ μόνον εἰς ἀπεξηραμένα δένδρα, εἰς ράβδους καὶ ρίζας, εἰς μικρὰ ξεράδια, εἰς βλαστοὺς, κλαδιά, θάμνους χωρὶς κορμόν, καὶ τὰ παρόμοια χαμόκλαδα, εἶναι ἐλεύθερα παντὸς φόρου.

τὸ αὐτὸ ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὰ ξύλα τῶν κορμῶν τῶν ἰένδρων, τὰ ὅποια κόπτονται μὲ ἔγγραφον ἔγκρισιν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς διὰ τὴν καλλιέργειαν καὶ ἐκκαθάρσιν δάσους τινὸς ὡς ἀποξημιώσεως δηλ. ἀντὶ πληρωμῆς διὰ τὴν καλλιέργειαν καὶ τὴν μετακόμισιν τῶν ξύλων ἐκ τοῦ δάσους, προσέτι ὅσα ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ δάσους κόψῃ δι' ἰδίαν του χρεὶν, τὰ δὲ λοιπὰ καυσόξυλα θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς προσδιωρισμένα διὰ τὸ ἐμπόριον, καὶ ὑπόκεινται ἐπίσης εἰς τὸν φόρον 25 τοῖς 0|0 καὶ 15 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς· ἐπίσης καὶ ὅσα καυσόξυλα ἐξάγονται ἐκτὸς τοῦ κράτους, ὑπόκεινται εἰς τὸν αὐτὸν φόρον, πληρόνοντα καὶ τὸν τελωνιακὸν φόρον.

§. 11.

Ὅστις φωραθῇ, ὅτι παρέδωκε τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος διατάγματος μὲ σκοπὸν νὰ σφετερισθῇ τὸ δημόσιον δικαίωμα, ἢ ἔχων ξύλα ὑποκείμενα εἰς δικαίωμα ὑλοτομίας ἐντὸς φορτίου θάμνων, θέλει καταδιωχθῇ ὡς παραβιαστὴς ξένης περιουσίας, τὰ δὲ ξύλα θέλουν δημεύεσθαι πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου, τοῦ ἰδιοκτῆτου τοῦ δάσους, καὶ τοῦ καταμηνύοντος.

§. 12.

Ἡ εἰς τὸν § 10 συγχωρούμενη ἀτέλεια δὲν ἀπολύει τὸν ξυλευσόμενον τῆς ὑποχρεώσεως, τοῦ νὰ φέρῃ τὴν κατὰ τὸν § 3 καὶ 6 ἀπαιτούμενην ἄδειαν τοῦ ἀρμοδίου δασονομείου ἐπὶ ποινὴ δημεύσεως τῆς ξυλικῆς· ἡ δὲ δημεύσις τῶν ξύλων καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων θέλει γίνεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ § 11 καὶ 14, ἢ δὲ ποινὴ τῶν παραβιαστῶν θέλει γίνεσθαι μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεως παρὰ τῶν ἀνωτάτων δικαστηρίων, ἀναλόγως μὲ τὸν νόμον τῶν 10|22 Ιουλίου τ. ε. περὶ τῶν κατὰ τὰ δάση ἀνομημάτων.

Τὸ τέταρτον μέρος τοῦ κέρδους ἀπὸ τὰ δημευθέντα ξύλα καὶ εἰς τὸν καταμηνυτὴν, ὡς ἀνταμοιβή, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἐμβαίνει εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἢ, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ τῆς ξυλείας φόρου, ἐγγράφεται εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην τοῦ δάσους, ἐὰν ᾖναι δυνατόν νὰ εὐρεθῇ οὗτος.

§. 13.

Ὁ φόρος ἐπὶ τῶν ξύλων καὶ τῶν ἀνθράκων τῶν μεταφερομένων διὰ θαλάσσης θέλει εἰσπράττεται διὰ λογαριασμόν τοῦ δημοσίου φοροῦ μὲ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα τῆς μετακομιδῆς, παρὰ τῶν τελωνείων τῶν μερῶν ὅπου ἐμβιβάζονται. Ὁ δὲ φόρος τῶν μεταφερομένων διὰ ξηρᾶς, καὶ προσδιωρισμένων διὰ τὴν χρῆσιν τῶν μεσογείων μερῶν θέλει εἰσπράττεσθαι παρὰ τῶν ταμείων τῶν δικαιοῦσων δι' ἰδίων τῶν ἀπεσταλμένων, μὲ ἀνάλογον ἀπολαβὴν ἐνὸς ποσοστοῦ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν, εἰς τὸν τόπον τῆς πωλήσεως τῆς χρήσεως ἢ καὶ τῆς ξυλεύσεως. Διὰ νὰ κρατῇται ὁ ἀναγκαῖος ἐλεγχος διὰ τὴν εἰσπράξιν θέλουν στέλλει οἱ δασονόμοι τὰ διπλόγραφα ἢ τὰ κατὰ τὸν § 3 ἐκδοθέντα ἀποδεικτικά τῆς ἀδείας ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τοὺς οικονομικοὺς ἐπιτρόπους τῆς περιφερείας των, οἵτινες θέλουν συνεννοεῖσθαι ἐπ' αὐτῶν μὲ τὰ ἀρμόδια ταμεῖα περὶ τῆς ὀρθῆς εἰσπράξεως, καὶ θέλουν τὰ ἐλέγχει αὐτοὶ οἱ τοῖς εἰς τοὺς καταλόγους τῆς εἰσπράξεως· τόσον τὸ εἰσπράττον ταμεῖον ἢ ὁ ἀπεσταλμένος του, ὅσον καὶ ὁ οικονομικὸς ἐπίτροπος, δύνανται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀποδεικτικοῦ τῆς ἀδείας ἐκείνου εἰς περίστασιν ἀμφιβολίας νὰ ζητήσωσι παρὰ τοῦ λαβόντος τὴν ἄδειαν, ν' ἀποδείξῃ διὰ τῆς παρουσιάσεως τοῦ ἀποδεικτικοῦ τοῦ ταμείου, ὅτι ἐπλήρωσε τὸν φόρον. Ἐὰν ἀρνήται τοῦτο ὁ ὑπόχρεος τοῦ φόρου, ἢ ἂν ἀπέφυγε καὶ τὸ νὰ πληρώσῃ τὸν φόρον, τότε διὰ τοῦ ἀρμοδίου δασονόμου καὶ δι' ἄλλων νομίμων ἀποδείξεων θέλει πιστοποιεῖσθαι ἡ πλήρης ἀξία τῶν κοπέντων ξύλων καὶ ἐξαχθέντων δασικῶν προϊόντων, συνεργεία τοῦ ἔχοντος τὸ δικαίωμα τῆς εἰσπράξεως ταμείου, δηλ. τοῦ ἀπεσταλμένου του ἢ τοῦ οικονομικοῦ ἐπιτρόπου παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου.

παραδίδει εις τὸν ἀνήκοντα ὑγειονομικὸν ὑπάλληλον, ὅσα το-
χὸν γράμματα καὶ φακέλλους ἔχουσιν.

3.

Ἐξαιροῦνται ἀπὸ τοῦς ὁρισμοὺς τῶν ἀνωτέρω 1 καὶ 2 ἄρ-
θρων, ὅσα γράμματα ἐγχειρίζονται κατὰ περίστασιν εἰς ἰδιώ-
τας, διὰ τὴν φροντίζωσιν οὗτοι τὴν παράδοσιν τῶν εἰς τοὺς
ἐπιγραφομένων.

4.

Οἱ ὑγειονομολιμενάρχαι τοῦ Βασιλείου Μας, χρεωστοῦν, ὁ-
πόταν λαμβάνουν τὴν ποιστοποίησιν ἐνὸς πλοιάρχου, ἐπιβάτου
κτλ. νὰ κοινοποιῶν πρὸς αὐτοὺς τοὺς ὑπάρχοντας περὶ τα-
χυδρομείων νόμους τοῦ Βασιλείου, καὶ παραλαμβάνοντες τὰ
παρ' αὐτῶν ἐγχειριζόμενα γράμματα καὶ φακέλλους, νὰ τὰ
πέμπουν ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀναβολῆς πρὸς τὸ ἀνήκον ταχυ-
δρομεῖον, συνοδευόμενα μὲ ἐνάρημον καὶ ἐνυπόγραφον ἔγγρα-
φον εἰδοποιήσεως, εἰς τὸ ὅποιον πρέπει νὰ σημειοῦται τὸ πο-
σὸν τῶν γραμμάτων καὶ τὸ μέρος ὅθεν ἔρχεται.

5.

Οἱ διευθύνται τῶν ταχυδρομείων παραλαμβάνοντες ἀπὸ τοῦς
ὑγειονομολιμενάρχαι τὴν ἐνυπόγραφον σημείωσιν ὁμοῦ μὲ τὰ
γράμματα καὶ φακέλλους, σφραγίζουσιν αὐτὰ μὲ τὴν ἐπὶ τούτῳ
σφραγίδι φέρουσιν τὴν λέξιν «ὑπερόρια» ἐὰν ἔρχονται διὰ
ζηράς.

6.

Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος διατάγματος παραδι-
δόμενα γράμματα καὶ φακέλλοι, ἐὰν μέλλουν νὰ διανεμηθῶσιν
ἐκτὸς τοῦ τόπου τῆς ἀποβάσεως ἢ ἀφίξεως θέλουν διατιμᾶ-
σθαι ὡς γράμματα ἐπιτόπια κατὰ τὸ 1. ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 26
Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) Β. Διατάγματος.

7.

Ἐὰν ὅμως τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 1. παραδιδόμενα γράμματα
καὶ φακέλλοι μέλλουν νὰ διευθυνθῶσιν διὰ τῶν ταχυδρομείων
εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Βασιλείου μας, θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς τὴν
διατίμησιν καὶ διαβάθμισιν τοῦ ζυγίου ἀπὸ τὸ μέρος τῆς ἀ-
ποβάσεως ἢ ἀφίξεως, μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεως, ἐκτὸς
δὲ τούτου, καὶ εἰς δέκα περιπλέον λεπτὰ διὰ τὴν διὰ θαλάσ-
σης μετακίνησιν.

8.

Γράμματα καὶ φακέλλοι εἰς τὰ ὅποια ἤθελον προσαρτᾶσθαι
δείγματα πραγματειῶν, θέλει διατιμᾶσθαι κατὰ τὸ ἄρθρ. 7
τοῦ παρόντος διατάγματος. Διὰ τὸ δῆγμα τοῦτο θέλει λαμ-
βάνεσθαι τὸ τρίτον μόνον τῆς διατιμῆσεως ἐνὸς γράμματος
τοῦ αὐτοῦ βάρους, ἀλλὰ τότε, ὅταν ἦναι μὲ σταυροειδὲς ἡμι-
κάλυμμα, καὶ εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴν ἀφίνη ὑποψίαν τινὰ πε-
ρὶ τῆς ποιότητός του, καὶ ἐὰν διὰ τῆς ἐλαττώσεως αὐτῆς δὲν
καταντᾷ τὸ ταχυδρομικὸν δικαίωμα μικρότερον τοῦ δι' ἀπλοῦν
γράμματος δικαίωματος τὸ ἐπὶ τὸν προσδιορίζεται ἐνταῦθα ὡς
ἐλάχιστος ἔρος.

9.

Ὅλαι οἱ προλαβοῦσαι διατάξεις, αἱ εἰς τὸ παρὸν διάταγμα
ἀντιβαίνουσαι ἀκυροῦνται.

10.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῦς τῆς Ἐπικρατείας ἐ-
πιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος
διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 (22) Αὐγούστου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 48.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐξετάσεως τῶν δικηγόρων

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ-
ματέως, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀπὸ 27 Ἰουλίου (8 Αὐγούστ.)
1836 περὶ ἐξετάσεως τῶν δικηγόρων διατάγματος, ἀπεφα-
σίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρ. 1.

Δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς διαταχθείσας ἐξετάσεις διὰ τοῦ δικ-
τάγματος τῶν 27 Ἰουλίου (8 Αὐγούστου) τ. ε. οἱ πρόεδροι
τῶν πρωτοδικῶν καὶ οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ τούτοις ἰσό-
βαθοι ἢ ἀνώτεροι, ὅταν παύοντες ἐκ τῆς θέσεώς των ταύτης,
ζητήσωσι νὰ ὑπηρετήσουν ὡς δικηγόροι. Οἱ ὁρισμοὶ οὗτοι ἐφαρ-
μίζονται καὶ εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς αὐτοὺς καὶ ἀντεισαγγελεῖς
τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν ἐφετείων, ὡσχύτως καὶ εἰς τοὺς
τῶν πρωτοδικῶν εἰσαγγελεῖς.

Ἄρθρ. 2.

Ἀπαλλοτρίωνται τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ εἰρημένου διατάγ-
ματος ὁριζομένης ἐνιαυσίου μαθητεύσεως, ὑποβάλλόμενοι ἐν
τοσούτῳ εἰς ἐξέτασιν, ὅλοι οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ κατὰ
τὸν βαθμὸν κατώτεροι τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, ὅσοι ἐκ-
πληροῦντες ἔσχα δικαστικῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ ἔντος ἀπὸ τῆς
κατὰ τὸ 1835 συστάσεως τῶν δικαστηρίων καὶ ἐφεξῆς, ἤθελον
ζητήσωσι τὴν ἀδειαν τοῦ δικηγορεῖν. Οἱ ὁρισμοὶ οὗτοι ἐφαρμό-
ζονται καὶ εἰς τοὺς ἀντεισαγγελεῖς τῶν πρωτοδικῶν.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ ἐγκρίσις τῆς ἀδείας τοῦ δικηγορεῖν ἐξήρτηται μολοντοῦτο
καθ' ὅλας τὰς δηλωθείσας περιστάσεις ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν
πάντοτε.

Ἄρθρ. 4.

Ὅσοι ἐκ τῶν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀπὸ 27 Ἰουλίου (8 Αὐ-
γούστου) 1836 διατάγματος διωρισμένων δικηγόρων θελήσω-
σι νὰ μετατεθῶσιν ἀπὸ μικροτέρου εἰς ἀνώτερον δικαστήριον,
ὑποβάλλονται προηγουμένως εἰς τὴν διατεταγμένην ἐξέτασιν,
ἐνόσω δὲν ἤθελον ἀνήκει εἰς τὴν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ § 1 σημειω-
θεῖσαν κατηγορίαν.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς ἐπιφορτίζε-
ται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος,
ἐκδοτέου διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 (16) Σεπτεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

Βασιλείῳ Ὀθωμανῶν περὶ διαφιλονεικούμενων ἀκινήτων ἰδιοκτησιῶν.

Λαβόντες τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, καὶ τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Εἰδικὴ δικαιοδοσία.

Ἄρθρον 1.

Ὅλαι αἱ περὶ ἀκινήτων κτημάτων μεταξὺ Ὀθωμανῶν ἔχοντων τὸ δικαίωμα τῆς μεταναστεύσεως καὶ Ἑλλήνων πραγματικαί, καθὼς καὶ αἱ προσωπικαί, ὅσαι πηγάζουσιν ἀπὸ πώλησιν ἀκινήτων κτημάτων ἀγωγαί, αἱ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου ἀναρῶσαι, ἢ μέχρι τέλους Νοεμβρίου τ. ε. ἀναρῶσαι, εἰσαχθεῖσαι ἤδη ἢ μὴ εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, ἀφαιροῦνται τῆς τακτικῆς δικαιοδοσίας, καὶ, κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἐν Πόρῳ, κατὰ τὸ 1828, διαπραγματεύσεως τῶν ἀντιπροσώπων τῶν τριῶν Δυνάμεων, καὶ τοῦ πρωτοκόλλου τῶν 22 Μαρτίου 1829, ἀνατίθενται εἰς μικτὴν εἰδικὴν ἐπιτροπὴν, ἡ ὁποία θέλει σύγκεισθαι ἀπὸ ἴσον ἀριθμὸν Ἑλλήνων καὶ Ὀθωμανῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἐξαιροῦνται τοῦ μέτρου τούτου ὅσαι τοιοῦτου εἵδους διαφοραὶ διελύθησαν ἤδη δι' ἀμετακλήτων δικαστικῶν ἀποφάσεων.

Ἄρθρον 3.

Πάντες οἱ ἔχοντες τοιαύτης φύσεως διαφορὰς, οφείλουσι νὰ τὰς εἰσάξωσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, κατὰ τοὺς εἰς τὸν παρόντα νόμον ἐμπεριεχομένους ὁρισμούς, ἐντὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους, δηλαδὴ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1836.

Οἱ παραμελήσαντες τὴν προθεσμίαν ταύτην στεροῦνται τοῦ δικαιώματός των καὶ δὲν εἶναι πλέον δεκτοὶ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, οὐδὲ μετὰ ταῦτα εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Καθάρσις τῆς ἐπιτροπῆς.

1. Ἐν γένει.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει διττὴν ἐξουσίαν, συμβιβαστικὴν καὶ δικαστικὴν· ἕνεκα τούτου θέλει προηγεῖσθαι πάντοτε τῆς δικῆς ἢ συμβιβασμοῦ ἀπόπειρα εἰς ὅλας τὰς ἐκθέσεις τὰς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὑπαγομένης. Πᾶσα ἐναντία τούτου διάταξις ἀκυροῦται.

Συμβιβαστικὴ διαδικασία.

Ἄρθρον 5.

Ὁ θέλων νὰ ἐνάξῃ τινὰ ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς, χρεωστεῖ νὰ ἀποταθῇ πρὸς αὐτὴν δι' ἐγγράφου ἀναφορὰς του, ἥτις νὰ διαλαμβάνῃ, τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ τὴν διαμονὴν αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἀντιδίκου του, τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς, τὴν πρὸς συμβιβασμὸν καὶ, ἂν ἀποτύχῃ τοῦτο, πρὸς ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως, αἰτήσιν καὶ σύντομον ἐκθεσιν τῶν λόγων, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζει τὰς ἀπαιτήσεις του· πρέπει δὲ πρὸς τούτοις νὰ ᾔηται προσηκόντως χρονολογημένη, καὶ ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ ἀναφερομένου, ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ. Τὰ ἀποδεικτικὰ ἐγγράφα ἐπισυνάπτονται ἐν ἀντιγράφῳ, οἱ δὲ ἐξετασθησόμενοι μάρτυρες, καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς ἀπόδειξιν μέσα, σημειοῦνται ἐν τῇ ἀναφορᾷ.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἐπιτροπὴ, λαμβάνουσα τὴν ἀναφορὰν, γράφει ἐπ' αὐτῆς τὴν προθεσμίαν τῆς ἐμφανίσεως τῶν διαδίκων, καὶ διατάττει τὴν ἀνεῦ ἀναβολῆς εἰς τὸν ἀντίδικον ἐπίδοσιν τῆς ἀναφορᾶς ὁμοῦ μὲ τὰ ἐπισυνημμένα ἐγγράφα. Ἡ ἐπίδοσις αὕτη θέλει γίνεσθαι ἐπιμελεῖα τοῦ ἀναφερομένου δι' ἐνὸς τῶν κλητῆρων τῆς περιφερείας, ἐν ᾗ κατοικεῖ, ἢ διαμένει ὁ καλούμενος.

Ἄρθρον 7.

Ἡ πρὸς ἐμφάνισιν προθεσμία δὲν δύναται νὰ ᾔηται βραχυτέρα

τῶν 8 ἡμερῶν, ἂν ὁ καλούμενος κατοικῇ ἐν τῇ ἐδρᾷ τῆς ἐπιτροπῆς· ἂν ὁ καλούμενος δὲν κατοικῇ εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐδρεύει ἡ ἐπιτροπὴ, προστίθεται εἰς τὴν ἀνωτέρω προθεσμίαν μία ἡμέρα ἀνὰ πᾶσαν 8 ὥρῶν ἀπόστασιν.

Ἄρθρον 8.

Οἱ διάδικοι, ἐμφανιζόμενοι εἰς τὴν προσδιορισθεῖσαν προθεσμίαν ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς, δίδουσι τὰς ζητηθείσας τυχὸν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς δισαφήσεις καὶ πληροφορίας, ἐκθέτουσι τὰ δικάιά των, καὶ συναινοῦσιν οἰκίᾳ βουλῇ εἰς συμβιβασμὸν.

Ἄρθρον 9.

Οἱ διάδικοι δύνανται ν' ἀντικατασταθῶσι δι' εἰδικῶν πληρεξουσίων, οἱ ὁποῖοι θέλουσι εἶσθαι προσηκόντως διωρισμένοι διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως, δὲν πρέπει ὅμως νὰ λαμβάνωνται ἀπὸ τὴν τάξιν τῶν δικηγόρων.

Ἄρθρον 10.

Ἄν ὁ συμβιβασμὸς κατορθωθῇ, γίνεται ἐκθεσις διαλαμβάνουσα λεπτομερῶς καὶ ἀκριβῶς ὅλους τοὺς ὅρους τοῦ γενομένου συμβιβασμοῦ. Ἡ ἐκθεσις αὕτη πρέπει νὰ συντάσσεται ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν πραττόντων, καὶ κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτὴν νὰ ἀναγινώσκεται εἰς τοὺς διαδίκους ἢ τοὺς πληρεξουσίους των καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς συμπράττοντας, καὶ νὰ ἐπικυροῦνται παρ' αὐτῶν· ν' ἀναφέρῃ ῥητῶς τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς πράξεως καὶ τὸ ὄνομα ἐκάστου τῶν παρευρισκομένων· νὰ ὑπογράφεται δὲ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ γραμματέως καθὼς καὶ παρὰ τῶν λοιπῶν παρόντων διαδίκων καὶ ἄλλων συμπρακτόρων ἀνθρώπων, ἢ ἂν οὗτοι δὲν δύνανται, ἢ δὲν θέλουσι νὰ γράψωσι, νὰ γίνεσθαι μνηεῖα τούτου.

Τοιαύτη ἐκθεσις καθίσταται ἐκτελεστὴ, ἀφοῦ ὁ πρόεδρος τῶν παρευρισκόντων τοῦ τόπου, ὅπου ὑπάρχει τὸ ἐπίδικον κτῆμα περιγράφῃ, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 118 καὶ 119 τῆς πολ. δικον. ἐκτελεστικῆς, τὸ ἐκτελεστήριον, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ ἐπ' οὐδεμίᾳ περιπτώσει.

Ἄρθρον 11.

Ὁ μὴ ἐμφανισθεὶς ἐκ τῶν διαδίκων εἰς τὴν προθεσμίαν τὴν καθιερωθεῖσαν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, χάνει τὸ πρὸς ἀπόπειραν τοῦ συμβιβασμοῦ δικαίωμα, ἢ δὲ ἐπιτροπὴ προχωρεῖ εἰς τὴν διεκδικασὶν τῆς ὑποθέσεως.

ΚΑΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Δικαστικὴ διαδικασία.

Ἄρθρον 12.

Ἄν ὁ συμβιβασμὸς δὲν κατορθωθῇ, γίνεται περὶ τῆς ἀποτυχίας συνοπτικὴ ἐκθεσις, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ προχωρεῖ εἰς τὴν κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησιν, εἴτε ἀμέσως μετὰ τὴν πρὸς συμβιβασμὸν ἀπόπειραν, εἴτε ἐν τῇ προτεχεῖ συνεδριάσει, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ὁ ἀπαιτούμενος καιρὸς.

Ἄρθρον 13.

Εἰς τὴν συνεδριάσιν οἱ διάδικοι ὑπερασπίζονται προφορικῶς τὰ δικάιά των, δίδοντες τὰς πληροφορίας, ὅσας ἡ ἐπιτροπὴ ζητήσει παρ' αὐτῶν· ἐξετάζονται οἱ τυχὸν προσαχθέντες μάρτυρες, καὶ τέλος, ἀνακρινθείσης τῆς ὑποθέσεως προσηκόντως, οἱ μὲν διάδικοι καὶ οἱ ἀκροαταὶ ἐξέρχονται, ἢ δὲ ἐπιτροπὴ διασκεπτεται κατ' ἰδίαν περὶ τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 14.

Ὅσάκις ἐν τῇ συνεδριάσει τὰ μέρη, φιλονεικοῦντα περὶ τινος πράγματος οὐσιώδη ἐπιρροὴν ἔχοντος εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ὑποθέσεως, δὲν συμφωνοῦν περὶ αὐτοῦ μετ' ἀλλήλων, ἡ ἐπιτροπὴ εἴτε ἐπὶ τῇ αἰτήσει ἐνὸς τῶν διαδίκων, εἴτε καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, διατάττει τὴν περὶ τούτου ἀπόδειξιν καὶ παραχωρεῖ πρὸς τοῦτο σύντομον μὲν, ἀλλ' ἐξαρκούσαν εἰς τὸ σκοπούμενον προθεσμίαν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ἀπόντος τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου, οὐδὲ τοῦτου παρόντος ἀνευ τῆς ἀδείας του. Δι' ἐκάστην παράβασιν ὁ ναυκλῆρος, ἐκτὸς τῶν ἀποζημιώσεων εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκειται, ἐὰν ἐκ τῆς ἀπουσίας του προέκυψε ζημία, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς ἀπὸ τὸν πλοίαρχον ἢ τὸν κυβερνήτην.

Ἄρθρ. 84.

Θέλομεν διατάξει ἐπομένως τὰ περὶ τῆς ἐξετάσεως καὶ δοκιμασίας τῶν ναυκλῆρων. Ἐν τοσοῦτῳ ἔξ μῆνας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος ὀφείλουν οἱ ναυκλῆροι πλοίων ἀνωτέρας τῶν 200 τόνων χωρητικότητος, νὰ ἔχωσι τὰ διὰ τοὺς κυβερνήτας ἀπαιτούμενα, κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ παρόντος διατάγματος.

ΜΕΡΟΣ Ζ'.

Ἰδιαιτέρα καθήκοι τα τῶν λιμενικῶν καὶ προξενικῶν ἀρχῶν ὡς πρὸς τὴν προσαρμογὴν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἄρθρον 85

Ἐωσοῦ κανονισθῶσι δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος τὰ περὶ τῆς καταγραφῆς τῶν ναυτῶν εἰς τὸ ναυτολόγιον ἐκάστου λιμένος, αἱ λιμενικαὶ Ἀρχαὶ μέλλουσιν νὰ δώσωσιν εἰς ναῦτας κατ' αἰτησίαν τῶν τὴν εἰς τὸ ἄρθρον 29 τοῦ παρόντος διατάγματος διαλαμβανομένην ἀπόδειξιν, ὅφ' ἵλουν νὰ ἐξετάζωσι προηγουμένως καὶ νὰ πληροφορῶνται ἀκριβῶς εἰς ποῖα πλοῖα ὑπηρετήσαν, καὶ μάλιστα τὰ τελευταῖα, ὁποῖα ὑπῆρξεν ἡ διαγωγή των ἐπ' αὐτῶν, ἂν φέρωσιν ἀδείας ἀναχωρήσεως τῶν πλοίαρχων ἢ κυβερνητῶν τῶν πλοίων ἐκείνων ἢ εἰς ἑλλειψίν τοιούτων ὁδειῶν, ἂν ἔχωσι μαρτυρίας, ὅτι ἐτελείωσεν ἡ προθεσμία τῆς συμφωνηθείσης ὑπηρεσίας των ἐπὶ τοῦ τελευταίου πλοίου καὶ τέλος ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἀγωγή κατ' αὐτῶν καὶ τούτων δθέντων, τότε ὁ νόμος ἐπιτρέπεται εἰς τὰς Ἀρχὰς ταύτας νὰ ἐκδίδωσι τὴν ἀπαιτούμενην ἀπόδειξιν.

Ἄρθρον 86.

Τὰς αὐτὰς πληροφορίες ὀφείλου νὰ πορίζωνται καὶ αἱ προξενικαὶ Ἀρχαί, ὡς αἰσθησάμενοι ναῦται, εἴτε Ἕλληνας, εἴτε ἀλλοθνήεις, ζητοῦντες νὰ συμφωνηθῶσιν εἰς Ἑλληνικὸν πλοῖον.

Ἄρθρον 87.

Ὅσάκις πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης παρουσιάζει, εἴτε ὅλον τὸ πλήρωμα, εἴτε μέρος αὐτοῦ διὰ νὰ καταγραφῇ εἰς τὸ ναυτολόγιον τοῦ πλοίου, αἱ προξενικαὶ ἢ λιμενικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουν χωρὶς ἄλλως νὰ ἐπεμβαίνωσιν εἰς τὰς μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ πληρώματος γινομένης συμφωνίας, νὰ ζητῶσι τὸ συμφωνητικὸν τῆς μισθ-τροφοδοσίας τοῦ πληρώματος, ἢ ὁποιασδήποτε ἄλλης συμβάσεως μεταξὺ τούτου καὶ τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου, νὰ τὸ ἀναγινώσκωσιν εἰς ἐπήκοον ἀυφότερων τῶν συμφωνούντων μερῶν, καὶ τοῦτο μὲν νὰ κρατῶσιν εἰς τὰ ἀρχεῖά των, ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ ἐπικυρωμένον νὰ δίδωσιν εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην.

Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ἂν ὑπάρχωσι πλείοτερα συμφωνητικά. Ἄν δὲ τὸ συμφωνητικὸν ἔγινεν ἐνώπιον δικαστικῆς ἢ ἄλλης Ἀρχῆς, ἢ δημοσίου συμβολαιογράφου, τότε τὸ μὲν πρωτότυπον ἐπικυρωμένον ἀπὸ τὸν πρόξενον ἢ λιμενάρχην ἐπιτρέπεται εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ, ἀποτίθεται εἰς τὸ λιμενικὸν ἢ προξενικὸν ἀρχεῖον.

Ἄρθρον 88.

Ἀλλ' εἴτε ὑπάρχει, εἴτε μὴ ἰδιαιτέρον συμφωνητικὸν τροφοδοσίας, ἢ ἄλλης ὁποιασδήποτε συμβάσεως μετὰ τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου καὶ τοῦ πληρώματος, ἢ προξενικῇ ἢ λιμενικῇ ἀρχῇ, ὀφείλει πληροφορομένη περὶ τοῦ μισθοῦ ἢ ἄλλων ὁποίων-δηποτε ὑπαρχουσῶν συμφωνιῶν νὰ σημειῶι εἰς τὸ ναυτολόγιον τὸν μισθὸν ἀντικρυ τοῦ ὀνόματος τοῦ λαμβάνοντος αὐτόν· τὰς δὲ ἄλλας συμφωνίας καταχωρεῖ εἰς τὰ κενὰ μέρη τοῦ ναυτολογίου, τὸ ὁποῖον ἐπιθεωροῦσα παραδίδει εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυ-

βερνήτην, κρατοῦσα αὖτως πάντοτε ἀντίγραφον αὐτοῦ εἰς τὰ ἀρχεῖά της.

Ἄρθρον 89.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὰς προξενικὰς ἢ λιμενικὰς ἀρχὰς νὰ ὑποχρεώσωσι τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ ἀνανεοῖ τὸ ναυτολόγιον τοῦ πλοίου, εἰμὴ εἰς τὰς ἀκολούθους περιστάσεις·

α'. Ὅταν τελειώσας τὸν πλοῦν καὶ μέλλων νὰ πλεύσῃ ἐκ νέου ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας θείῃ ν' ἀντικαταστήτῃ τὸ τρίτον τοῦ πληρώματος·

β'. Ὅταν δὲν ὑπάρχῃ τόπος κενός διὰ τὴν ἀναγκαίαν ἐπιθεώρησιν τῶν λιμενικῶν ἀρχῶν.

γ'. Ὅσάκις πρόκειται λόγος ἀλλαγῆς τοῦ ἡμίσεως τοῦ πληρώματος.

Ἄρθρον 90.

Εἰς τὰς παρὰ τῶν ἄρθρων 45, 47 καὶ 48 τοῦ παρόντος διατάγματος προβλεπομένας περιστάσεις, αἱ λιμενικαὶ ἢ προξενικαὶ ἀρχαὶ παραλαμβάνουσαι τὴν περιουσίαν τῶν ἀποθανόντων ἢ δραπετευσάντων ναυτῶν ἢ ἐπιβατῶν, ὅχι μόνον ὀφείλουν νὰ ἐξακριβώσωσι μήπως ὑπεξήρθησαν ἢ ἐσφετερίσθησαν πράγματα, ἢ μήπως ἔγινεν ὁποιαδήποτε παράβασις τῶν διατεταγμένων, καὶ νὰ φροντίζωσι τὴν τακτικὴν σύνταξιν ὅλων τῶν ἀναγκαίων ἐγγράφων· ἀλλ' αἱ μὲν λιμενικαὶ ὀφείλουν νὰ εἰδοποιῶσι τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον καὶ νὰ παραδίδωσιν εἰς αὐτὸ ὅλην τὴν περιουσίαν γινομένης τῆς κατὰ τὸν νόμον πράξεως, εἰδοποιῶσαι συγγρόνως καὶ τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματειῶν τῆς ἐπικρατείας αἱ δὲ προξενικαὶ ν' ἀναφέρωνται ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν Γραμματεῖαν ταύτην, πέμπουσαι ἀπογραφὴν τῶν πραγμάτων ὅσα νὰ ἐνεργήσῃ αὕτη τὰ περαιτέρω.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὰς προξενικὰς ἀρχὰς ἂν τινα τῶν εἰρηῶν τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος ὑπόκεινται εἰς φθοράν, ἀφοῦ κατασταθῶσι καὶ ὑπογράφωσιν ἐπίσημον περὶ τούτου πράξιν, νὰ ἐμβαλῶσιν αὐτὰ εἰς δημοπρασίαν, καὶ νὰ παρακαταθέτωσι τὰ γνηστικά εἰς τὸ ἀρχεῖον αὐτῶν ὀφείλουν δὲ νὰ εἰδοποιῶσιν αὐτῶς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματειῶν τῆς ἐπικρατείας καὶ νὰ πέμπωσιν ἀντίγραφον τῆς πράξεως.

Ἄρθρον 91.

Αἱ προξενικαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπιστροφῆς τῶν Ἑλλήνων ναυτῶν, οἵτινες ἢ δι' ἀσθένειαν ἀποβιβάσθητες εἰς τὴν ἑρὰν ἀνέλαβον, ἢ ἐκ τῆς πωλήσεως ἢ ἀχρηστίας τοῦ πλοίου, ἢ ἐνεκα ἄλλης περιστάσεως καταβιβάσθητες ἢ ναυαγίσαντες ἢ εὗρεθέντες, ἐπὶ ξένων πλοίων ἔμειναν εἰς ξένην ἐπικράτειαν.

Οἱ ναῦται οὗτοι κατὰ προτίμησιν μὲν ἐπιβιβάζονται εἴτε ἐπὶ πλοίων Ἑλληνικῶν πολεμικῶν, ἂν ταχῶσιν ἀνεξόδως, ἢ ἐπὶ πλοίων Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν, κατὰ τοὺς ὁρους τοῦ ἄρθρου 65 τοῦ παρόντος διατάγματος· ἄλλως δὲ καὶ ἐπὶ ἐμπορικῶν πλοίων πάσης ἄλλης φύλες δυνάμεως, διευθυνομένων διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίστασιν ὀφείλουν νὰ συμφωνήσωσι τὸν ναῦλον καὶ τὴν τροφήν μετὰ τοῦ πλοίαρχου ὅσον ἔνεστι συμφερόμερον· εἰς ἐκάστην δὲ τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων, ὀφείλουν νὰ εἰδοποιῶσι τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν γραμματειῶν τῆς ἐπικρατείας.

Ἄρθρ. 92.

Αἱ προξενικαὶ καὶ αἱ λιμενικαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ φροντίζωσιν ὅταν ἀπιβιβάζωνται ναῦται δι' ἀσθένειαν, νὰ γίνεσθαι κατὰ τὸ ἄρθρον 45 χρηματικῇ, εἴτε δι' ἐγγυήσεως καταβολὴ διὰ τὴν τροφοδοσίαν.

Αἱ λιμενικαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουν ἰδιαιτέρως νὰ φροντίζωσι νὰ γίνεσθαι ἀνεξόδως, ἢ εἰς τὰ ἴδια ἐπάναδος τῶν ναυτῶν, οἵτινες περιπεσόντες εἰς ναυάγιον ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας στεροῦνται τῶν ἀναγκαίων μέσων, οὐδὲ δύνανται νὰ λάβωσιν αὐτὰ ἐκ τοῦ προέοντος τῆς ναυαγιαρέσεως· διὰ νὰ ἐπιταχύνωσι δὲ τοῦτο ἂν δὲν

Άρθρ. 52.

Πρέπει να ασφαρίζεται πάντοτε ή ελεύθερα δίοδος των δημοσίων οδών και επί τούτω.

1. Θέλουν εμποδίζει την παρενόχλησιν της ελεύθερας κοινωνίας διά της κρατήσεως των άμαξών, και εκφορτώσεως των πραγματειών εμπροσθεν των οικιών, εις στενάς οδούς ή καθ' όποιονδήποτε άλλον τρόπον.

2: Θέλουν απαγορεύει να παρενοχλώσι τὰ ζεύγη την ελευθερίαν των δημοσίων οδών, και θέλουν προσδιορίζει την τοποθέτησιν των εκθετόντων πραγματείας εμπόρων, κατά τὰς ήμέρας των αγορών, πανηγύρεων ή έορτών.

3. Θέλουν επαγρυπνεί, ώστε να μη συμβαίνωσι φθοραί εις τὰς οδούς, και ως προς τούτο, καθώς και ως προς την λοιπήν αστυνομίαν επί των οδών, να διατηρώνται: ακριβώς οι όρισμοί του διατάγματος των 1 (13) Δεκεμβρίου τ. ε.

Άρθρον 53.

Αί δημοτικά αστυνομικά άρχαι, επιφυλαττομένης της διευθύνσεως παραπόνων, και κατά λόγον των έπιτοπίων σχέσεων και ιδίως της ελευθερίας των διόδων και της χαρμολύνου προσόψεως των δημοσίων πλατειών και οδών καθώς και δι' άλλους αστυνομικούς σκοπούς.

Επιτρέπουν ή απαγορεύουν:

1. Την σύστασιν κρεπωλείων και μαγειρίων.

2. Την ανέγερσιν προστεγίων και παρομοίων οικοδομῶν προεχουσών επί των δημοσίων οδών.

3. Την ανέγερσιν μικρών εργαστηρίων και κινητών πωλητηρίων.

Άρθρον 54.

Θέλουν επαγρυπνεί ιδιαίτέρως εις την καθαριότητα και την καλήν κατάστασιν των δημοσίων οδών και επιφορτίζονται επί τούτω.

1. Να εμποδίζωσι πᾶσαν φθοράν.

2. Να επαγρυπνώσιν εις την καθάρσιν των οδών και να προσδιορίσωσιν επί τούτω καθαριστικήν τάξιν. Προς τούτο ή θελεν εισθαι αναγκαίον όλαι αὶ οδοὶ και πλατεῖαι των πόλεων να καθαρίζωνται καθημερινῶς ή τουλάχιστον δις της εβδομάδος και προς τούτο αὶ ἀκαθαρσίαι να συσσωρεύωνται εν μέρει από τους δημους, και να μεταφέρονται και να ρίπτωνται εκτός της πόλεως επί άμαξών καλῶς κλειομένων παρά του προσφέροντος περισσότερα ή του ζητούντος ὀλιγώτερα. Είναι άπηγορευμένον να ρίπωνται από τὰς οικίας επί των οδών σαρώματα, κόπρος, ἀκαθαρσία κτλ. Αλλ' αὶ ἀκαθαρσίαι πρέπει να συσσωρεύωνται εις τὸ ἐσωτερικὸν των οικιών, και δὲν συγχωρεῖται να ἐνώνεται με τὰς λοιπὰς ἀκαθαρσίας των οδών, εἰμὴ εις περίπτωσιν γενικῆς των οδών καθάρσεως. Εκτός τούτου ή επαγρύπνησις της αστυνομίας διά την καθαριότητα, εκτείνεται και εις τὸ ἐσωτερικὸν των αὐλῶν, όπου δὲν ἐπιτρέπεται πολλὰ μεγάλη ἀκαθαρσία ή συσσωρεύσεις καθαρμάτων, ὡς βλαβερὰ εις τοὺς ἐνοικοῦντας και τοὺς γείτονας.

3. Είναι άπηγορευμένον να περιτρέχωσι ζῶα ἐλευθέρως εις τὰς οδούς εντός των πόλεων και προσστείων των ή να οδηγῶνται ποῖμνια ή σφάγια διά των πόλεων.

4. Εντός των πόλεων δὲν συγχωρεῖται ή εν κοινῷ εκτέλεσις των ἀναγκῶν εις κάθε μέρος, ἐξ ἐναντίας πρέπει να προσδιορισθῶσιν επί τούτω ιδιαίτερα παράμερα μέρη και εἰ δυνατόν δημοσία ἀναγκαῖα. Ἐνταυτῷ οι οἰκοδεσπόται πρέπει να υποχρεῶνται προς οἰκοδόμησιν των απαιτουμένων ἀναγκαιῶν, και εκ διαλειμμάτων νυκτερινῆς καθάρσεως των, ποτὲ τὰ ἀναγκαῖα δὲν πρέπει να ἔχωσι την ἐξοδὸν των προς την οδόν, ἀλλ' οὔτε αὶ ἐκχοαί. Και εις χωρία οι σωροὶ και λάκκοι των κό-

πων δὲν πρέπει να κείνται προς την οδόν και εμπροσθεν των οικιών, ἀλλ' ὀπισθεν.

5. Να παραγγέλλωσι την συμμόρφωσιν με τὰς διατάξεις, περί διατηρήσεως των ὀχετῶν των ὀμβρίων υδάτων και των ὑδρορρόων.

6. Ἐνεργοῦντες την ἀπομάκρυνσιν των ἀκαθαρσιῶν του πηλοῦ και βορβόρου και των ἐρειπίων.

7. Να διορίζωσι να ρίπτωνσιν επί των οδών ἄμμον, όταν τυχόντως συμβῇ παγετός, και κατά την διάλυσιν των πάγων να διορίζωσι την καθάρσιν των ὀλισθηρῶν οδών.

8. Τὸ λιθόστρωτον των οδών πρέπει να εὑρίσκειται πάντοτε εις καλήν κατάστασιν, ὥστε διά των προερχομένων κενῶν να μη προξενῆται σύναξις υδάτων ή ζημία τις. Ὡσαύτως ὅλοι οι ὁρόμοι δι' ἀμάξας και πεζοὺς εντός και πλησίον πόλεων πρέπει να διατηρῶνται εις καλήν και ασφαλήν κατάστασιν διά να μη συμβαίνωσι δυστυχήματα εις τοὺς διαβάτας ἐξ αἰτίας των εὑρισκομένων λάκκων ἀσκεπάστων δεξαμενῶν, κακῶν διαβάσεων κτλ.

9. Τὸ καλοκαῖρι πρέπει να βρέχωνται αὶ οδοὶ και πλατεῖαι των πόλεων δις της ἡμέρας, εν μέρει από τὸς οἰκοδεσπότας με ἀγγεῖα εμπροσθεν των οικιών των και εν μέρει από τοὺς δήμους διά κάδων φερόντων σκύτινον σωλῆνα.

10. Ποταμοὶ και ῥάχες, ὅτινες ρέουν διά πόλεων και χωρίων πρέπει να διατηρῶνται καθαροὶ και δὲν πρέπει να συγχωρεῖται ρίψιμον ἀκαθαρσιῶν εις αὐτοὺς. Οι ὀχετοὶ ὅτινες χρησιμεύουν προς ἀποχέτευσιν των ἀκαθαρσιῶν, πρέπει να καθαρίζωνται μίαν φοράν κατ' ἔτος, διά να ἀποφεύγεται πᾶσα ἐπισωρεύσις ή ἐμφραξις των ἀκαθαρσιῶν. Ὡσαύτως πρέπει να καθαρίζωνται συνεχῶς και αὶ θρύσεις, δεξαμεναὶ και τὰ ὑδραγωγεία, και επί τούτο πρέπει να διορίζωνται ιδιαίτεροι ὑδραγωγοί.

11. Εἰς μέρη κείμενα πλησίον της θαλάσσης ή υδάτων πρέπει να γίνεταί φροντίς, ὥστε να ἀπαντᾷται πᾶσα πλημμύρα ή ἐπισωρεύσις πηλοῦ ή βορβόρου, τὸ ὅποιον κατορθοῦται δι' οἰκοδομῆσεως προχωμάτων, μόλων και διὰ συνεχοῦς καθάρσεως των λιμένων.

Άρθρον 55.

Με μεγίστην και διηνεκῇ φροντίδι ἐπαγρυπνοῦν εις την κατάστασιν της υγείας των πόλεων, και επί τούτω θέτουν εις ἐνέργειαν τοὺς ἤδη ἐνεστῶτας και λεπτομερεῖς ὑγειονομικοὺς κανονισμοὺς: διά την σημαντικότητα δὲ και ἑκτασιν του ἀντικειμένου, γίνονται ιδίως προσεκτικοὶ εις τὰ ἀκόλουθα:

1) Εἰς τοὺς ὁρισμοὺς του διατάγματος των 28 Μαρτίου (9 Ἀπριλίου) 1834 περί ἐνταφιάσεων.

2) Εἰς τοὺς ὁρισμοὺς του διατάγματος της (25) Μαΐου 1834 περί ἱατροσυνεδρίου.

3) Εἰς ἐκείνας των 7 (19) Δεκεμβρίου 1834, των 6 (18) Μαρτίου 1835 και των 15 (17) Ιουνίου τ. ε.

4) Εἰς τὸν περί ἐμφιλιάσεως νόμον των 4 (16) Ἀπριλίου 1835.

5) Εἰς τὸ περί βδελῶν διάταγμα των 12 Φεβρ. τ. ε.

6) Εἰς τὸ περί ἐξολοθρεύσεως του φυτοῦ φλώμου διάταγμα των 2 (14) Ἀπριλίου τ. ε.

7) Εἰς τὸ σημερινὸν περί κολλητικῶν νόσων.

Άρθρ. 36.

Διατάττονται προς τούτοις ιδιαίτέρως και καθίστανται ὑποχρεοὶ αὶ αστυνομικά άρχαι:

1) Να ὑποστηρίζωσι δραστηρίως παντοῦ τὰς λοιμοκαθαριστικὰς ἀρχάς.

2) Εἰς τοὺς ιδιοκτῆτας των οικιών, όπου εὑρίσκονται φρέγτα

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί σχηματισμού του ελεγκτικού συνεδρίου ως προς την κατ' ἐρήμην διαδικασίαν εις δίκας περί διοικητικού λογιστικού.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας διὰ νὰ ἀναπληρώσωμεν ἀναγκάως τοὺς §§. 17 καὶ 28 τοῦ διατάγματος τῶν 9 Ὀκτωβρίου (27 Σεπτεμβρίου) 1833 περί σχηματισμοῦ τοῦ ελεγκτικοῦ συνεδρίου ὡς πρὸς τὴν κατ' ἐρήμην διαδικασίαν εις δίκας, περί διοικητικοῦ λογαριασμοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὅταν ὁ λογιστὴς ἐντὸς τῆς προσδιορισθείσης προθεσμίας δὲν ἀπολογηθῇ εἰς τὸ κοινοποιθὲν εἰς αὐτὸν κατὰ τὸν §. 38 τοῦ ῥηθέντος διατάγματος, πρωτόκολλον τῆς ἀναθεωρήσεως, διὰ νὰ ἀκουσθῇ καὶ δικαιολογηθῇ, καὶ δὲν ἐπιφέρῃ τὰς ἀπαιτούμενας ἀποδείξεις τῆς ἀπολογίας ταύτης ταυτοχρόνως, ἢ ὅταν δι' ἰδιαιτέρας περιστάσεις, δὲν προσπαθῇ νὰ λάβῃ παρέκτασιν τῆς προθεσμίας ἐν καιρῷ, τότε τὸ Ἡμέτερον ελεγκτικὸν συνέδριον, ἐπαπειλοῦν εἰς αὐτὸν χρηματικὴν ποινὴν (§§. 17 καὶ 18) θέλει τῷ προσδιορίσει περαιτέρω προθεσμίαν, ἡ ὁποία ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς κοινοποιήσεως θέλει ἐκτείνεσθαι εἰς 10—40 ἡμέρας, διὰ τῶν λογιστῶν, οἵτινες εὐρίσκονται ἐκτὸς τοῦ κράτους, θέλει εἶσθαι ἀπὸ ἐξ ἑβδομάδας ἕως 8 ἡμῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἄν καὶ ἐντὸς τῆς δευτέρας προθεσμίας ταύτης δὲν γίνῃ ἡ ἀπολογία ἀπὸ τῶν λογιστῶν, συνωδευμένῃ μετὰ τῆς ἀπαιτούμενης ἀποδείξεως, ἢ δὲ παράδοσιν τῶν π. ὡς ἀπὸ τοῦ ῥηθέντος ἀναθεωρήσεως, ὅσον καὶ ἡ ἀπόφασις τῆς ἐγκρίσεως, τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 1 ἐγκριθείσης δευτέρας προθεσμίας εἰς τὸν λογιστὴν κατὰ περασθέντα εἰς τὰ πρακτικὰ ἀποδεικτικά του, ἔγινεν ἀσφαλῶς, τότε τὸ ελεγκτικὸν συνέδριον ἐκδίδει τὴν κατ' ἐρήμην λογιστικὴν ἀπόφασίν του, φυλαττομένων τῶν εἰς τὸ Ἡμέτερον διάταγμα, μάλιστα εἰς τὸν § 40 δοθέντων ἰρισμῶν. Ἡ κατ' ἐρήμην ἀπόφασις αὕτη ἔχει τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα, ὡς καὶ ἡ τακτικὴ λογιστικὴ ἀπόφασις, ἂν δὲν ἀαιρεθῇ πάλιν, δηλαδή κατὰ συνέπειαν τῆς γενησομένης κατὰ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 ἀνακοπῆς.

Ἄρθρ. 3.

Ἐναντίον τῆς κατ' ἐρήμην ἀποφάσεως ταύτης δύναται ὁ λογιστὴς, ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας, ἡ ὁποία ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς παραδόσεως τῆς ἀποφάσεως, νὰ κάμῃ ἀνακοπὴν εἰς αὐτὸ τὸ ελεγκτικὸν συνέδριον. Τὸ ἔγγραφον τῆς ἀνακοπῆς πρέπει ἐντὸς τῆς σημειωθείσης προθεσμίας, ἢ εἰς αὐτὸ τὸ ελεγκτικὸν συνέδριον νὰ ἐκτεθῇ, ἢ νὰ παραδοθῇ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον τῆς διαμονῆς του, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς· εἰς τὴν τελευταίαν περίστασιν, πρέπει νὰ σταλῇ ἀντίγραφον τῆς ἀποδείξεως ταύτης παρὰ τοῦ ὑπολόγου ἐντὸς τῆς ῥηθείσης προθεσμίας δι' ἰδιαιτέρας ἀναφορᾶς πρὸς τὸ ελεγκτικὸν συνέδριον. Τὸ ἔγγραφον τῆς ἀνακοπῆς πρέπει νὰ περιέχῃ τοὺς λόγους καὶ ἔγγραφους ἀποδείξεις, ὅτι ἡ ἀπαιτήσις εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀναθεωρήσεως, ἢ ἡ παρουσίαις τῶν δι' αὐτοῦ ἀπαιτούμενων ἀποδείξεων, ἦτον ἀληθῶς ἀδύνατον εἰς τὸν λογιστὴν ἐντὸς τῆς προσδιορισθείσης εἰς αὐτὸν προθεσμίας ἐπὶ τούτῳ, καὶ νὰ ᾖ ταυτοχρόνως συνωδευμένον καὶ ἀπὸ τὴν ἡδη ἀποχρώντως γενομένην ἀπάντησιν τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἀναθεωρήσεως, ἐπισυναγμένων καὶ τῶν ἀποδεικτικῶν.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1836.)

Ἄρθρ. 4.

Τὸ ελεγκτικὸν συνέδριον ἀποφασίζει περὶ τῆς γενομένης ἀνακοπῆς· ἡ διαδικασία ἐνταῦθα διευθύνεται κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ § 40 τοῦ ῥηθέντος διατάγματος. Ἐὰν εὕρῃ αὐτὴν βάσιμον, τότε προχωρεῖ εἰς τὴν τακτικὴν λογιστικὴν ἀπόφασιν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γενομένης ἀπαντήσεως εἰς τὸ τῆς ἀναθεωρήσεως πρωτόκολλον, καὶ τῶν ἐπισυναφθεισῶν εἰς αὐτὴν ἀποδείξεων κατὰ τὸν προσδιωρισμένον τρόπον· ἂν δὲ τὴν ἀπορρίψῃ, ὁ λογιστὴς δύναται νὰ κάμῃ χρῆσιν ἀκόμη μόνον τοῦ εἰς τὸν § 22 τοῦ διατάγματος τῶν 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου) 1833 σημειωθέντος λογιστικοῦ δικαιώματος τῆς ἐφέσεως εἰς τὸ ἡμέτερον συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας κατὰ τοὺς εἰδικοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἡμετέρου σημερινοῦ διατάγματος.

Ἄρθρ. 5.

Τὸ ἡμέτερον ελεγκτικὸν συνέδριον διατάχθη κατὰ τὸ πνεῦμα τῶν §§ 17 καὶ 38 τοῦ ῥηθέντος διατάγματος νὰ προσδιορίσῃ καὶ παρεκτείνῃ καταλλήλως τὰς προθεσμίας διὰ τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀναθεωρήσεως, λαμβάνον πάντοτε ὑπ' ὄψιν τὰς ὡς πρὸς τοῦτο ὑπαρχούσας εἰδικὰς περιστάσεις, καὶ μάλιστα τὴν ἀπόστασιν, ἀπουσίαν, βαρεῖαν ἀσθένειαν τοῦ λογιστοῦ κτλ. ταυτοχρόνως ὅμως νὰ ἀφαιρέσωσιν ἀπὸ τὸν λογιστὴν πᾶν μέσον εἰς τὸ νὰ ἀργοπορῇ ἐκ προθέσεως τὴν λογιστικὴν δίκην του.

Ἄρθρ. 6.

Τὸ Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα, τὸ ὁποῖον διὰ τούτου λαμβάνει ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου δημοσιευθὲν καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 27 Δεκεμβρίου 1836 (8 Ἰανουαρίου 1837).

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί τῶν τελῶν τοῦ χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ προσωρινὸν μὲς διάταγμα τῶν 7 Σεπτεμβρίου 1836 τὸ ἀφορῶν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν πρὸς εὐκολίαν τῆς δοσοληψίας τὰ ἐξῆς·

Ἄρθρον 1.

Τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων τῶν διαλαμβανόμενων ἐν τῷ ἄρθρῳ 29 ἀριθ. 8, 9, καὶ 10 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου θέλουν εἶσθαι εἰς τὸ ἐξῆς·

Διὰ τὰς συναλλαγματικὰς τὰς μέχρι 1000 δραχ.	25 λεπ.
Ἀπὸ 1001 ἕως 2000	50 λεπ.
Ἀπὸ 2001 ἕως 4000	1 δραχ.
Ἀπὸ 4001 ἕως 8000	2 —
Ἀπὸ 8001 ἕως 12000	3 —
Ἀπὸ 12001 ἕως 20000	5 —
Ἀπὸ 20001 καὶ περιπλέον	10 —

Ἄρθρον 2.

Ὅταν μίᾳ καὶ ἡ αὐτὴ συναλλαγματικὴ ἐκδοθῇ εἰς περιστό-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ 20 ΑΘΗΝΑΙΩΝ

1, θέλει τοῦ λοιποῦ δημοσιεύεται σημείασις ἀπλῆ περιέχουσα ἐπὶ οἱ διορισμοὶ τῶν δικαστικῶν παρέδρων τοῦ Ἀρειοπάγου, τὰ ὀνόματα τῶν διαφερομένων συζύγων καὶ τῶν πρὸς χωρισμὸν ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης σκοπὸν, μὴ ἐξηγουσα δὲ τὰ αἷμα, τὰ ὅποια ἐπροκάλεσαν τὸν χωρισμὸν τοῦτον. Τὸ αὐτὸ θέλει γίνεσθαι καὶ κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 686, προκειμένου λόγου περὶ διαζευξέως.

Β'. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Ἀπριλίου (6 Μαΐου) 1836.

Ο Θ Ω Ν

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ι. ΡΙΖΟΣ.

Διευθύνων προσωρ. τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 18.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 4 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν κυβερνητικῶν ἐργασιῶν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἀπουσίας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Σκοπεύοντες ν' ἀπομακρυνθῶμεν πρὸς καιρὸν ἀπὸ τοῦ Βασιλείου μας, διὰ νὰ ἐπισκεφθῶμεν τοὺς πολυπληθεῖς βασιλικούς γονεῖς ἡμῶν, πρῶτον καὶ ἡμετέρας φροντίδας εἶναι ἐν καιρῷ τῆς ἀπουσίας μας νὰ μὴν ὑποφέρῃ ἡ προαγωγή τῶν κυβερνητικῶν ἐργασιῶν, ἀλλ' ἐξεναντίας νὰ ἐξακολουθῇ κατὰ τὴν νόμιμον τάξιν διὰ τὸ καλὸν τῶν ὑπηκόων μας. Ὅθεν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Ἀρχιγραμματέως ἐπιφορτίζεται ἐν ὀνόματί μας, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἀπουσίας μας, τὴν διαχείρισιν τῶν κυβερνητικῶν υποθέσεων.

Ἄρθρον 2.

Ἐπὶ τούτῳ δίδομεν τὴν πληρεξουσιότητα εἰς τὸ ὑπουργικὸν μας συμβούλιον εἰς τὸ διάστημα τοῦτο νὰ ἐνεργῇ ὅλα τὰ ἀντικείμενα, τὰ ὅποια κατὰ τὸν ἐνεστῶτα κανονισμὸν ἔπρεπε νὰ καθυποβάλλωνται εἰς τὴν ἄμεσον ἀπόφασιν καὶ ἐγκρισίν μας, καὶ τὰ ὅποια δὲν ἐξαίρουσθαι ῥητῶς παρ' ἡμῶν.

Ὅθεν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, τὴν ἐν καιρῷ τῆς προσωρινῆς ἀπουσίας μας, ἀνάγονται αἱ ἀκόλουθοι υποθέσεις, ἐξαιρουμένων τῶν ὧν προσδιορίζονται καὶ τροποποιῶνται εἰς τὰ ἐπόμενα ἄρθρα.

1) Ἡ ἐπικύρωσις ὅλων τῶν ἀντικειμένων τῆς νομοθεσίας, καὶ τὰ ἐκδοθησόμενα γενικά διατάγματα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων καὶ τῆς διοικητικῆς τάξεως.

2) Οἱ νεοεκδοθησόμενοι ὅρισμοι περὶ ὀργανισμοῦ τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν καὶ περὶ διαιρέσεως τῆς ἐπικρατείας.

3) Ἡ ἐπικύρωσις συνθηκῶν μετ' ἐξένης ἐπικρατείας καὶ ἡ ἀλληλογραφία μετ' ἐξένης Ἡγεμόνας.

4) Οἱ διορισμοὶ εἰς τὰς θέσεις τοῦ ἀνωτέρου κλήρου, τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, τῶν ὑπαλλήλων, ὧν ὁ μηνιαίος μισθὸς εἶναι 200 ἢ καὶ περισσοτέρων δραχ. Προσ-

5) Οἱ διορισμοὶ Δημάρχων τῶν κοινοτήτων πρώτης τάξεως καὶ αἱ ἐνδεχόμεναι ἀφέσεις αὐτῶν.

6) Αἱ ἀπονομαὶ τῶν παρασήμων.

7) Ἡ συγχώρησις τῶν καταδίκων.

8) Ἡ ἀποκατάστασις αὐτῶν.

9) Ἡ ἐπικύρωσις ὅλων τῶν παρὰ τοῦ Βασιλέως ἐπιφυλαττωμένων εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰ διατάγματα ἐξαίρεσεων καὶ ἐγκρίσεων, ἐκτὸς τῆς ἀνακηρύξεως τῶν ἀνηλικίων, τῆς ἐγκρίσεως περὶ ἀλλαγῆς τῶν ὀνομάτων, καὶ τῆς ἀδείας περὶ συγγενείας μεταξὺ τοῦ προσωπικοῦ τῶν δικατηρίων.

10) Ὁ προσδιορισμὸς τῶν προϋπολογισμῶν.

11) Ἡ ἀνοξίς τῶν εἰδικῶν πιστώσεων παρὰ τῷ γενικῷ ταμείῳ.

12) Ἡ ἐγκρισις ἐκτάκτων καὶ εἰς τοὺς ἐπικυρωθέντας ὑπολογισμοὺς καὶ πιστώσεις μὴ σημειωθέντων, καὶ τοὺς γενικοὺς ὁρισμοὺς ὑπερβαίνοντων ἐξόδων.

13) Τὸ κλείσιμον συνθήκης περὶ δημοσίου χρέους.

14) Ὁ προσδιορισμὸς τῆς δυνάμεως τῶν κατὰ τὴν γῆν καὶ θάλασσαν στρατευμάτων.

15) Ἡ ἐγκρισις τῶν μεταβολῶν τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους, ἡ σημείωσις τῶν εἰς αὐτὴν ἀνηκόντων πραγμάτων, καθόσον περὶ τούτου ἐγκρίσις δὲν ὑπάρχει εἰς τοὺς ἐνεστῶτας νόμους, τὰς διατάξεις καὶ τὰς πληρεξουσιότητας, ἡ καθόσον δὲν πρόκειται περὶ διαμονῆς τῶν γαιῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου, ἡ περὶ ἐκποιήσεως οἰκοπέδων κατὰ τοὺς νόμους, συμφώνως μετ' ἐπικυρωθέντων διατάγματων.

Ἄρθρον 3.

Ἐξαίρουσθαι ἀπὸ τὰς ὁρισθέντων ἐν τῷ ἄρθρῳ 2. α) Ὅλα τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ διατάγματος τῶν 315 Ἀπριλίου 1833 περὶ ἀρμοδιότητος τῆς Γραμματείας τοῦ Β.σ.

Οἶκον καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπὸ στοιχ. α ἕως η (αὐτοῦ μὴ συμπεριλαμβανόμενου) καὶ τὰ ὑπὸ στοιχ. λ διαλαμβανόμενα, τῶν ὧν τὴν ἀνωτάτην διεύθυνσιν ἀσθετόμεν εἰς τὸν ἀρχιγραμματέα μας, χωρὶς ν' ἀφαιρέσωμεν τι ἀπὸ τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ἐπιφορτισμένου τὰ χρέη ταῦτα Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας. Ἐπιφυλαττόμεθα δὲ ἡμεῖς αὐτοὶ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν συνθηκῶν μετ' ἐξένης ἐπικρατείας.

β) Παρομοίως καὶ τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Γραμματείας τῶν Στρατιωτικῶν, κατὰ τὸ περὶ τούτου διάταγμα, τὸ ἐκδοθὲν τὴν 315 Ἀπριλίου 1833.

γ) Αἱ αὐλικαὶ υποθέσεις, περὶ τῶν ὧν ἐπιφυλαττόμεθα ν' ἀποφασίσωμεν ἡμεῖς· πλὴν θέλουσιν ἐνεργῶνται εἰς ἀναφορεύκτους περιπτώσεις παρὰ τοῦ Ἀρχιγραμματέως, ἀφοῦ ἀκούσῃ τὴν γνώμην τῶν ἐπιφορτισμένων τὴν ἄμεσον φροντίδα αὐτῶν.

δ) Συγχώρησις ἐναντίον δικαστικῶν ἀποφάσεων· πλὴν ἔχει ἐξουσίαν τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον νὰ ἀναβάλλῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν τοιούτων ἀποφάσεων.

ε) Νομοθετικὰ ἀντικείμενα, μετὰ ὥριμον ἐπεξεργασίαν καὶ τὴν ἀνήκουσαν συνεννόησιν μετὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, πρέπει νὰ προετοιμασθῶσι διὰ τὴν ἀπόφασίν μας. Ἀνίσως τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον κρίνῃ ὠφέλιμον διὰ τὸ Κράτος τὸ νὰ ἐμβουν εἰς ταχεῖαν ἐνέργειαν τὰ ἐκμελετηθέντα σχέδια, τότε, (ἐκτὸς ὁλοκλήρου νομοθεσίας) εἰμποροῦν αὐτὰ νὰ δημοσιεύωνται προσωρινῶς ὡς ὁδηγητικαὶ διατάξεις ἔχουσαι δύναμιν νόμων, καὶ νὰ ἐφαρμόζωνται. Εἰμποροῦν δὲ αὐτὰ μετὰ τὸν καιρὸν νὰ κατασταθῶσι καὶ τελιοὶ νόμοι διὰ μόνης τῆς ἡμετέρας ἐπικυρώσεως, ἀλλὰ παρελθόντων τριῶν μηνῶν μετὰ τὴν ἐπ' ἐπιστροφὴν μας, παύσει νὰ ἔχουν πλέον κύρος, ἀνίσως ἡμεῖς

μενικὴν ἀρχὴν, εἰ δὲ εἰς ξένον, τὴν προξενικὴν, διὰ τὴν γενῆ ἢ ἀνήκουσα ἐρευνα καὶ συλληφθῶσιν οἱ δραπεταί.

Ὅστις δὲ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης δὲν φανερώσῃ ἐντὸς τῶν 24 ὥρων τὴν συμβῆσαν δραπετεύσιν εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν, υποβάλλεται εἰς πρόστιμον 20 μέχρι 100 δραχμῶν.

Ἄρθρον 43.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς πάντα πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ δέχεται ἐπὶ τοῦ πλοίου του, ὡς εἰς ἄστυλον, ἀνθρώπους καταδικωμένους ἀπὸ τὰ τοπικὰ δικαστήρια, ναύτην ἢ ναύτας, δραπετεύσαντας ἀπὸ ἐλληνικὸν ἢ ἀλλοθενὲς πλοῖον, ἢ ἐπιβάτας ἄνευ τακτικῶν διαβατηρίων καὶ χωρὶς νὰ σημειωθῶσι τὰ ὀνόματά των εἰς τὴν ἀδειαν τῆς ἀναχωρήσεως. Εἰς πᾶσαν παράθεσιν τῶν ἀνωτέρω, καταδικώκεται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ποιν. νόμου. Διὰ πᾶσαν δὲ πράξιν, περὶ ἧς ὁ νόμος οὗτος δὲν προεῖδεν, ἐπιβάλλεται εἰς πρόστιμον 20 μέχρι 200 δραχμ. κατ' ἀμφοτέρωθεν δὲ τὰς περιστάσεις, στερεῖται τοῦ διπλώματος τῆς πλοιαρχίας ἢ κυβερνήσεως ἀπὸ 1 ἕως 3 ἔτη.

Ἄρθρον 44.

Ἐκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς υγείας τοῦ πληρώματος. Ἐπομένως προσέχει πάντοτε διὰ νὰ ᾖ τὰ τρόφιμα καλῆς ποιότητος· νὰ καθαρίζεται καὶ νὰ πλύνεται τὸ ὑπὸ τὸ κατὰστρωμα προσδιωρισμένον διὰ κατοικίαν τῶν ναυτῶν μέρος· νὰ πλύνωνται εἰς ῥητὰς ἡμέρας τὰ ἐνδύματα· νὰ καταβάλλεται ἄλλα ἐπιμέλεια καὶ προσοχὴ εἰς τὴν ἐπίσκεψιν καὶ θεραπείαν τῶν νοσούντων, ἢ τῶν ἐκ περιστάσεως τραυματισθέντων· διὰ τὴν τελευταίαν μαλιστα ταύτην περίστασιν ὀφείλουν οἱ πλοίαρχοι νὰ ἔχωσιν ὅσον τὸ δυνατόν, ἐπὶ τοῦ πλοίου, τὰ ἀπλούστερα καὶ εὐχρηστότερα τῶν ἰατρικῶν.

Ἄρθρον 45.

Ἄν εἰς ἢ πολλοὶ ναῦται ἀσθενήσωσι βαρέως κατὰ τὴν θαλασσοπλοίαν, οἱ πλοίαρχοι ἢ κυβερνήται ὅχι μόνον πρέπει νὰ ἀποβιβάσωσιν εἰς τὴν ξηρὰν, ἅμα ἡθέλον εὐρεθῇ πλησίον κατὰ προκλήσιν αὐτῆς, ἔγγραφον εἰς τοὺς ἀναγνωστοθήσομεν εἰς μέρος ὅπου ὑπάρχουν νοσοκομεῖα ἢ ἰατροὶ, ἀλλὰ καὶ νὰ χορηγώσιν εἰς αὐτοὺς τὴν ἀπολύτως ἀναγκαίαν δαπάνην διὰ τὴν τροφήν των, μέχρι τῆς ἐνδεχομένης ἐπιστροφῆς των ἐπὶ τοῦ πλοίου, (ἂν τοῦτο συγχωρηθῇ) ἢ τῆς ἐπανόδου των εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἂν ἀποβιβάσθωσιν ἐπὶ ἀλλοδαπῆς· πάντοτε δὲ ἀπαιτεῖται, ἐάν μὲν ἡ ἀποβίβασις γίνεται ἐντὸς τοῦ κράτους, ἢ σύμπραξις τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς, ἐάν δὲ ἐκ ὅς, ἢ τῆς προξενικῆς, καὶ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης, τῆς ἐπιτοπίου λιμενικῆς ἢ ἄλλης ἀρχῆς, ἐνώπιον τῆς ὁποίας γίνεται ἡ συμφωνία, καὶ παρακατατίθενται τὰ χρήματα, διὰ τὸ χρησιμεύσωσιν εἰς μόνον τὸν σκοπὸν, δι' ὃν ἐδόθησαν. Ἡ πράξις αὕτη σημειοῦται εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου, καὶ εἰς τὸ ναυτολόγιον, καὶ ἐπικυροῦται ἀπὸ τὴν συμπράξασαν ἀρχὴν ἢ δι' ἕκαστον ναύτην ἡμεροῦσιος τροφῆς, ἐντὸς μὲν τῆς Ἑλλάδος λογίζεται πρὸς 50 λεπτά, ἐκτὸς δὲ πρὸς 60.

Ἄρθρον 46.

Ἄν εἰς ἢ πλείότεροι ναῦται ἢ ἐπιβάται ἀποθάνωσι κατὰ τὴν θαλασσοπλοίαν, εἰ μὲν τὸ πλοῖον εἶναι πλησίον τῆς ξηρᾶς, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν, καὶ συνεννοούμενος μετ' αὐτῆς νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς κηδείας, φυλαττομένων τῶν περὶ υγείας διατάξεων. Ἐάν δὲ εἰς τὸ πέλαγος, ἢ ἂν αἱ ὑγειονομικαὶ διατάξεις ἀπαγορεύωσι τὴν ἀποβίβασιν καὶ τὴν ἐνταφίαν, διατάττει νὰ βληθῇ ὁ νεκρὸς εἰς σάκκον μὲ πέτρας, ἢ ἔρμα ἱκανῆς βερύτητος, ὥστε νὰ βυθισθῇ ῥιπτόμενος εἰς τὴν θάλασσαν. Οὔτε ἡ ἐνταφίασις οὔτε ἡ βύθισις ἐπιτρέπεται νὰ γενῇ, πρὶν παρέλθωσιν 24 ὥραι μετὰ τὴν ἀποβίωσιν.

Ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἐκθεσιν τοῦ

συμβάντος μετὰ τὴν ἐνδεχομένην λεπτομέρειαν, νὰ φανερώσῃ ὅσον ἔνεστι τὸ εἶδος, τὴν διάρκειαν καὶ τὰ συμπτώματα τῆς ἀσθενείας, τὴν κατὰστασιν τοῦ πτώματος μετὰ τὸν θάνατον, τὴν ἡμέραν, καὶ ὥραν τοῦ θανάτου, τὴν ἡμέραν, τὴν ὥραν, τὸν τρόπον καὶ τὸ μέρος τῆς κηδείας ἢ τῆς βύθισεως. Ἡ ἐκθεσις αὕτη ὑπογράφεται ἀπὸ αὐτὸν, ἀπὸ τὸν ναύκληρον, καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐξέχοντας νὰ γράφωσιν ἐκ τοῦ πληρώματος καὶ τῶν ἐπιβατῶν καὶ γίνεται μνηεὶς αὐτῆς εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου καὶ εἰς τὸ ναυτολόγιον.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἐπὶ ὁποιαδήποτε προφάσει, ἢ ἐνταφίαις τοῦ νεκροῦ εἰς ἔρημον μέρος ἢ ὅπου δὲν ὑπάρχει καμμίς ἀρχὴ διὰ νὰ συνεννοηθῇ μετ' αὐτῆς ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης· εἰς τοιαύτην περίστασιν, ἡ βύθισις εἶναι ὑποχρεωτικὴ καὶ ἂν τὸ πλοῖον εὐρεθῇ πλησίον ξηρᾶς ἐρήμου.

Δι' ἑκάστην παράθεσιν τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ τούτου, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης, καὶ ἂν δὲν ὑπάρχῃ αἰτία ἄλλης κατηγορίας κατ' αὐτοῦ, υποβάλλεται εἰς πρόστιμον 20 μέχρι 200 δραχμῶν καὶ στερεῖται τοῦ διπλώματος αὐτοῦ ἀπὸ ἐν ἕως τρία ἔτη.

Ἄρθρον 47.

Ἀμέσως μετὰ τὸν θάνατον ναύτου ἢ ἐπιβάτου, συμβάντα κατὰ τὴν θαλασσοπλοίαν, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης μετὰ τοῦ ναυκληροῦ, δύο ἐκ τῶν προσφύτερων τοῦ πληρώματος, καὶ ἐτέρων δύο ἐκ τῶν ἐπιβατῶν, ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἀπογραφὴν ὅλων τῶν πραγμάτων τοῦ ἀποθανόντος, νὰ ἐμβάλῃ αὐτὰ εἰς κιβώτιον ἢ σάκκον ἐνώπιον τοῦ πληρώματος καὶ νὰ τὰ σφραγίσῃ.

Τῆς πράξεως ταύτης γίνεται ἐκθεσις ἰδιαιτέρα περιέχουσα τὴν κατάλογον τῶν πραγμάτων, ὑπογράφεται ἀπὸ τοὺς προμνημονευθέντας καὶ ἀπ' ὅσους ἄλλους ἡξούρουν νὰ γράφωσι, καὶ καταχωρεῖται εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου. Τὰ δὲ πράγματα φυλάττονται διὰ νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν, ἢ κατὰ προκλήσιν αὐτῆς, ἔγγραφον εἰς τοὺς ἀναγνωστοθήσομενους κληρονομοῦ ἢ ἐπιτρόπους αὐτοῦ.

Ἄν δὲ εὐρίσκωνται ἐπὶ τοῦ πλοίου συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος, ὁρῶν μόνον ἀπαιτεῖται νὰ συμπράξωσιν εἰς τὴν ἀπογραφὴν, καὶ νὰ συνυπογράψωσι τὴν ἐκθεσιν τῆς ὁποίας λαμβάνουν ἀντίγραφον, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπιέσωσι τὴν σφραγίδαν των εἰς τὰ κιβώτια καὶ τοὺς σάκκους.

Ἄν ὁ θάνατος συμβῇ, ὅτε τὸ πλοῖον εἶναι εἰς λιμένα, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν συνεργεῖα τῆς ὁποίας γίνεται ἡ ἀνωτέρω ἀπογραφὴ καὶ ἡ ἐκθεσις τῆς πράξεως.

Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἡ ἀποβίωσις προῆλθεν ἀπὸ νόσον λοιμώδη καὶ ἡ ἀσφάλεια τῶν ἐν τῷ πλοίῳ δὲν ἐπιτρέπη νὰ ληφθῶσιν ἐντελῶς τὰ εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον διαγραφόμενα μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν πραγμάτων τοῦ ἀποβιώσαντος, ὁ πλοίαρχος εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ λάβῃ πᾶν ἄλλο μέτρον ἱκανὸν νὰ παραλάβῃ τὸν σφετερισμὸν ἢ τὴν διασκόρπισιν αὐτῶν· ἄλλως ὑπόκειται εἰς τὰς παρὰ τοῦ ἁρθροῦ 572 τοῦ ποινικοῦ νόμου ὀριζομένης ποινάς.

Ἄρθρ. 48.

Τὰ ἀνωτέρω γίνονται ἀπαραλλάκτως καὶ εἰς τὴν περίστασιν δραπετεύσεως ἐνός ἢ πλείοτεων ναυτῶν.

Ἄρθρ. 49.

Ἄν ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ἀποθάνῃ κατὰ τὸν πλοῦν, ὁ ναύκληρος ἂν δὲν ὑπάρχῃ ὑποπλοίαρχος ἀναλαμβάνει δικαιωματικῶς τὴν διεύθυνσιν τοῦ πλοίου καὶ ἀναδέχεται ἀπ' ἐκείνης τῆς στιγμῆς, ὅλα τὰ δικαιώματα, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ καθήκοντα καὶ τὰς εὐθύναις, εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκειται κατὰ τὸν νόμον πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, μέχρι τοῦ τέλους τοῦ διά-

ε) Εφαρμογαὶ ἀρμοδίων ποινῶν διὰ παραβάσεως τῶν κανονισμῶν.

ς') Δημοσίευσίς τῶν κανονισμῶν τοῦ πανεπιστημίου.

ζ') Δημοσίευσίς διὰ τοιχοκολλήσεων εἰς τὸ κατάστημα καὶ εἰς τὰ δωμάτια τοῦ πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 84.

Εἰς ταῦτα καὶ ἄλλα ὅμοια ἀντικείμενα οἱ μαθηταὶ θέλουσιν ἀναγνωρίζει τὸν πρύτανιν, τὸ συμβούλιον καὶ τοὺς σημάντορας ὡς ἀμέσως αὐτῶν ἀνωτέρους, ἐμφανιζόμενοι εἰς ἑκάστην πρόσκλησιν αὐτῶν ἀνυπερθέτως καὶ ἀπροφασίστως ὑπακούοντες.

Μαθηταὶ δὲ μὴ ἐμφανιζόμενοι κατὰ πρόσκλησιν ἀνωτέρας αὐτῶν ἀρχῆς ἐνάγονται εἰς αὐτὴν διὰ τοῦ κλητῆρος.

Ἄρθρ. 85

Οἱ μαθηταὶ ὀφείλουσι νὰ ἀποδίδουσιν εἰς τοὺς διδασκάλους τοῦ πανεπιστημίου τὸ ἀνήκον σέβας. Ὁ προσβαλὼν ἀνωτέρον τινα ἢ διδάσκαλον τοῦ πανεπιστημίου ὑπόκειται εἰς τὰς ἀνηκούσας πειθαρχικὰς ποινὰς, ἐπιφυλαττομένων τῶν ὅρων τοῦ ποιν. νόμου, ἐὰν ἡ προσβολὴ συνέβῃ ἐνῶ ὁ προσβληθεὶς ἐξετέλει τὰ ἴδια αὐτοῦ καθήκοντα.

Ἄρθρ. 86.

Οἱ μαθηταὶ χρεωστοῦσι νὰ σέβωνται ὡς ἀρχὰς, τοὺς ἐπιτοπίους ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους ἢ τοὺς ἰδιαιτέρους τοῦ πανεπιστημίου, ἐὰν τοιοῦτοι ὑπάρχωσιν, ὑπακούοντες εἰς τὰς αὐτῶν διατάξεις· ὀφείλουσι δὲ προσέτι νὰ καθυποβάλλωσιν εἰς τὸν πρύτανιν τὰ κατ' ἄλλων παρίκονα· προσέτι δὲ δύνανται νὰ ἀναφέρωσι καὶ τὰ κατὰ μὴ μαθητῶν, διὰ νὰ τοῖς χορηγῇ τὴν ἀνήκουσαν βοήθειαν.

ΙΑ'. Περὶ ἐφαρμογῆς τῶν ἀκαδημικῶν ποινῶν ἐν γένει.

Ἄρθρ. 87.

Πρὸς συντήρησιν τῆς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ πειθαρχίας θέλουσιν ἐφαρμοζεσθαι τὰ ἀκλουθα μέσα καὶ αἱ ποιναὶ κατὰ τῶν μαθητῶν.

- α. Πατρικὴ προτροπή.
- β. Μυστικὴ καὶ δημοσίᾳ ἐπίπληξις.
- γ. Κράτησις ἐντὸς τοῦ θαλάμου.
- δ. Φυλακίσις.
- ε. Ἀπειλὴ ἀποπέμψεως.
- ζ. Προσωρινὴ ἀπόπεμψις.
- η. Παραίτησις.
- θ. Ἀποβολή.

Ἄρθρ. 88.

Ἐκαστος εἰς ἐξέτασιν ἐνεχόμενος μαθητὴς δὲν δύναται μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ὑποθέσεως ἢ πρὸ τοῦ τέλους τῆς ποινῆς νὰ διαμείνῃ οὐδεμίαν νύκτα ἐξω τῆς πόλεως τοῦ πανεπιστημίου ἀνευ ἀδείας τοῦ πρυτάνεως.

Ὅστις διὰ δραπετεύσεως ζητεῖ νὰ ἀποφύγῃ τὴν ποινὴν, προσκαλεῖται δημοσίως νὰ ἐμφανισθῇ ἐπὶ ἀπειλῇ ἀποβολῆς· μὴ ἐμφανισθεὶς δὲ ἐντὸς τῆς προσδιωρισμένης προθεσμίας θέλει ἀποβάλλεσθαι.

Ἄρθρ. 89.

Ἐπιπλήξεις γίνονται δημοσίως ἀπὸ τοῦ συμβουλίου τοῦ πανεπιστημίου καὶ σημαντικὰς παραβάσεις.

Ἄρθρ. 90.

Ἡ κατὰ τὸν θάλαμον κράτησις θέλει τηρεῖσθαι ἀπροφασίστως κατὰ τὸν δικταχθέντα τρόπον. Ἡ εἰς φυλακὴν κράτησις θέλει ἐκτελεῖσθαι ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπόφασιν. Εἰς τοὺς ἐν τῇ φυλακῇ δὲν θέλουν διδασθαι ἀλλὰ βρώματα καὶ ποτὰ πλὴν τῶν συνήθων· ἡ ποινὴ αὕτη ἐπιβαρύνεται δι' ἀφαιρέσεως θερμῶν βρωμάτων καθ' ἑκάστην τρίτην ἡμέραν. Οὐδεὶς ἀπολύεται τῆς φυλακῆς πρὶν ἀποτίσῃ ὅλα τὰ χρεωστούμενα.

Ἄρθρ. 91.

Ἡ ποινὴ τῆς ἀπειλῆς τῆς ἀποπέμψεως ὑπάρχει γενικὴ ἢ περιορίζεται εἰς τὴν ὑποτροπὴν.

Κατὰ τὴν πρώτην περίστασιν ὁ διὰ τῆς ποινῆς ταύτης τιμωρούμενος μακρύνεται τοῦ Πανεπιστημίου ἐπὶ τῆς πρώτης παραβάσεως ἐπιφερούσης ἄλλοτε ποινὴν φυλακίσεως κατὰ δὲ τὴν δευτέραν, ἐπὶ τῆς πρώτης ὑποτροπῆς. Ἡ ποινὴ αὕτη ἐπιφέρει διὰ τοὺς ὑποτρόφους τῆς Κυβερνήσεως τὴν παῦσιν τῆς διορισθείσης ὑπὲρ αὐτῶν συντάξεως.

Ἄρθρον 92.

Ἡ ποινὴ τῆς ἀποπέμψεως συνίσταται εἰς μὴ δημοσίαν καὶ προσωρινὴν ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τοῦ Πανεπιστημίου. Ἐκτείνεται ἀπὸ 6 μῆνας ἕως δύο ἔτη· ἡ δὲ διάρκειά της θέλει πάντοτε διαγιγνώσκεσθαι εἰς τὸν τιμωρούμενον. Ὁ διὰ ταύτης τιμωρούμενος τότε μόνον δύναται νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον πρὸ τοῦ τέλους, ὅταν δοθῇ εἰς αὐτὸν χάρις, ἣτις θέλει ζητεῖσθαι ἀπὸ ἡμᾶς.

Ἄρθρον 93.

Ἡ παραίτησις ἔχει τὴν αὐτὴν διάρκειαν, ὡς ἡ ἀπόπεμψις.

Ἄρθρον 94.

Ἡ ἀποβολὴ ὑπάρχει ἡ μεγίστη τοῦ Πανεπιστημίου ποινὴ, ὅθεν στηλιτεύεται ἐπὶ μελανῆς σανίδος καὶ δηλοποιεῖται εἰς τοὺς γονεῖς, ἐπιτρόπους καὶ τὰ ξένα Πανεπιστήμια μεθ' ὧν τὸ τῆς Ἑλλάδος ἔχει σχέσεις. Ἡ δὲ ἐνέργεια αὐτῆς διαρκεῖ πέντε ἔτη ὅσα καὶ ἡ διαμονὴ τοῦ μαθητοῦ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Δύναται ὅμως ἡ προκειμένη ποινὴ νὰ ἐπιβαρυνθῇ, ποτὲ μὲν φυλακισμένου αὐστηρῶς, ἢ δηλοποιουμένου πρὸς τὴν προϊσταμένην ἀρχὴν τοῦ ἀπροβλήτου· ποτὲ δὲ παρατεινομένης τῆς ἀποβολῆς ὑπὲρ τὸν ὠρισμένον χρόνον, ἢ κηρυττομένης διηνεκοῦς. Ὁ ἀποβληθεὶς δὲν θέλει ἐπιτυχᾶν ἐλάττωσιν τῆς διαρκείας τῆς ἀποβολῆς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 95.

Εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν προτεθειμένων ποινῶν δὲν θεωρεῖται διαλογὴ ἢ κοινωνικὴ θέσις ἢ ἡ περιουσία τοῦ τιμωρουμένου, ἀλλὰ μόνον ἡ ἐπιμέλεια καὶ διαγωγή.

Ἄρθρον 96.

Ὅλαι αἱ παραβάσεις ὧν οἱ τιμωρούμενοι ἤδη μετὰ τὴν ἀπόπεμψιν, παραίτησιν ἢ ἀποβολὴν, καὶ ἐπιστρέψαντες εἰς τὸ Πανεπιστήμιον μαθηταὶ κατασταθῶσιν ἐνοχοί, θέλουσι τιμωρεῖσθαι μετ' αὐστηροτέρας ποινάς.

Ἄρθρον 97.

Ὁ πρύτανις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ καταγινώσκῃ καὶ ἐνεργῇ ποινὰς ἐπιπλήξεως, καὶ φυλακίσεως, ἀφαιρῶν προσέτι τὴν ἀπολαυσιν θερμῶν βρωμάτων κατὰ πᾶσαν τρίτην ἡμέραν, ἀλλ' οὐχὶ ἐπέκεινα τῶν 8· ὅλαι δὲ αἱ λοιπαὶ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐνεργοῦνται μόνον ἐπιψηφίσαντος τακτικῶς τοῦ πανεπιστημιακοῦ συμβουλίου, δημοσιεύονται δὲ καὶ ἐκτελοῦνται ἐν ὀνόματι αὐτοῦ τοῦ πρυτάνεως ἀλλὰ μία ἀπλὴ ποινὴ δὲν θέλει ὑπερβῇ τὴν διάρκειαν 4 ἐβδομάδων.

Ἄρθρον 98.

Ἡ ποινὴ τοῦ κακουργήματος ἢ πλημμελήματος ἐπιφέροντος κατὰ τὸν γενικὸν ποινικὸν νόμον τὴν ἀφίρσιν ἀξιωμάτων καὶ ἐπιτίμων θέσεων ἔχει ὡς ἄμεσον ἀποτέλεσμα τὴν ἀποβολὴν· ὅθεν τὰ ἀνήκοντα δικαστήρια θέλουσιν ἀναφέρει ἑκάστοτε περὶ τῆς καταγνωθείσης ποινῆς πρὸς τὸ Πανεπιστήμιον· ἀλλὰ καὶ ὁσάκις ἄλλαι ποιναὶ ἐπιβάλλονται εἰς τοὺς μαθητὰς ἀπὸ τὰ δικαστήρια διὰ πολιτικὰς ὑποθέσεις, αἱ ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ γνωστοποιῶσι τοῦτο εἰς τὸ Πανεπιστήμιον.

Ἄρθρ. 99.

Ἐκάστη παραίτησις θέλει γνωστοποιεῖσθαι εἰς τὴν ἀστυνο-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

τά προνόμια μιᾶς χειροτεχνίας, χωρίς νὰ πράξη πρότερον τὰς δσας οἱ νόμοι τῷ ἐπιβάλλουν ὑποχρεώσεις.

126) Νὰ φροντίζουν διὰ τὴν σύστασιν, συντήρησιν καὶ ἐπίδοσιν τῶν πιστωτικῶν καταστημάτων, ἐπαγρυπνοῦντες εἰς τοὺς κανονισμοὺς αὐτῶν, ἐξετάζοντες καὶ γνωμοδοτοῦντες περὶ αὐτῶν ἐν καιρῷ συστάσεως νέων καταστημάτων ἐταιρικῶν τοιοῦτου εἶδους, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν πρὸ πάντων τὰ ὀριζόμενα εἰς τὸν ἐμπορικὸν νόμον.

126) Νὰ ἐπιτηροῦν τὰ ὅσα ἀφορῶσι τοὺς ὑπηρετὰς κατὰ τὰς περὶ τούτου ὑπαρχούσας ἀστυνομικὰς διατάξεις.

127) Νὰ φροντίζουν διὰ τὴν σύστασιν καὶ συντήρησιν τῶν ἀναγκαίων ἐμπορικῶν πανηγύρεων κατὰ τὰ περὶ τούτου διαταχθέντα.

128) Νὰ φροντίζουν διὰ νὰ φυλάττωνται ἀκριβῶς τὰ περὶ ἀγρονομίας διαταχθέντα.

129) Καὶ ἐξαιρέτως τὰ περὶ νομισμάτων, μέτρων καὶ ζυγίων.

130) Νὰ ἐνεργῶν δραστηρίως τὴν περὶ τῶν τροφίμων ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ διατάγματος τῶν 6 (18) Ἀπριλίου 1835.

131) Νὰ φροντίζουν διὰ τὴν κατάλληλον κατασκευὴν καὶ διατήρησιν τῶν μεγάλων ὁδῶν καὶ τῶν κατὰ νομοὺς, ἐπαρχίας καὶ δήμους δρόμων, τῶν γεφυρῶν, τῶν μονοπατίων καὶ τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων ὡσάκτις δὲ ἡ κατασκευὴ τῶν τοιούτων ἤθελε διαταχθῇ νὰ γένῃ διὰ συναγωνισμοῦ (concurrence), ὁ διοικητὴς ὀφείλει νὰ κανονίζῃ τὰ περὶ τούτου.

132) Νὰ ἐπιτηροῦν τὰ τῶν ταχυδρομείων, φροντίζοντες διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ δυνατὴν ἐελτίωσιν τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν καὶ ἀναφέροντες πρὸ πάντων περὶ ἀνακαλύψεως τῶν ταχυδρομικῶν ἐλλείψεων.

133) Νὰ φροντίζουν διὰ τὴν μεγαλύτεραν ὅσον τὸ δυνατόν ὑποστήριξιν καὶ πρόσδον τῆς καλλιτείας, συνεργοῦντες ἰδιαιτέρως πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ διατάγματος τῶν 15 (27) Ὀκτωβρίου 1833.

134) Νὰ διευθύνουν τὰς ἐκλογὰς καὶ ὑποθέσεις τῶν ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων, ὅπου αὐταὶ κατὰ τὰ διατάγματα ἐσυστήθησαν.

135) Νὰ φροντίζουν τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν τῶν ἐμπορικῶν δικαστηρίων κατὰ τὴν ἐννοίαν τῶν ὀριζομένων περὶ τούτου εἰς τὸν διοργανισμὸν τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων.

136) Νὰ λαμβάνουν μέρος εἰς τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων τῶν ὁρκωτῶν, κατὰ τοὺς νόμους καὶ ἀποφάσεις.

137) Νὰ ἐκτελοῦν τὰς ἐκλογὰς διὰ τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῆς διοικητικῆς περιφερείας τῶν.

138) Νὰ ἐνεργῶν τὰς εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην ἀναγομένας ὑποθέσεις, ὅσας τῷ ἀναθέσει ἡ Κυβέρνησις.

139) Νὰ ἐνεργῶν τὰς ὑποθέσεις τὰς ἀφορῶσας τὸ ἰδιαιτέρον οἰκονομικὸν τῆς διοικήσεως τῶν.

140) Νὰ λαμβάνουν μέρος εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ δημοσίου ταμείου, κατὰ τὴν ἀρμοδιότητα καὶ τὰ καθήκοντα τὰ ὅποια τὸ ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου 1834 περὶ τῶν ταμείων διάταγμα, τὸ ἀπὸ 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλίου) 1835 περὶ δικαιωμάτων τῶν μαρτύρων καὶ κατεπειγόντων δικαστικῶν ἐξόδων, καὶ ἄλλαι ἀποφάσεις ἐπιβάλλοντες εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε νομάρχας.

141) Νὰ συμπράττουν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ φορολογίας νόμων κατὰ τοὺς ἰδιαιτέρους τῶν ὁρισμοὺς.

142) Νὰ ὑποστηρίζουν τοὺς κατὰ τὴν διοίκησιν τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτρόπους εἰς τὴν εἰσπραξίν τῶν δημοσίων φόρων, συμφώνως μετὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν διαταγμάτων, καὶ κατ' αἰτησίν τῶν.

143) Νὰ τοὺς ὑποστηρίζουν ἐπίσης καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς οἰκονομικῆς στατιστικῆς τῆς περιφερείας τῶν.

114) Νὰ συνεργῶν εἰς τὴν διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ παραχώρησιν τῶν ἐργολαβιῶν τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν διὰ τοῦ ἀπὸ 9 (21) Ἰανουαρίου Β. Διατάγματος εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε νομάρχας δοθεῖσαν ἀρμοδιότητα.

145) Νὰ συμπράττουν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου κατὰ τὴν ἀρμοδιότητα τὴν δοθεῖσαν εἰς τοὺς νομάρχας δι' αὐτοῦ τοῦ νόμου καὶ διὰ τῶν μετὰ ταῦτα ἐκδοθεῖσων ὁδηγίων.

146) Ἡ ἐπιτήρησις καὶ συντήρησις τῶν πολιτικῶν οἰκοδομῶν τοῦ Κράτους, καθ' ὅσον αὐταὶ δὲν τεθοῦν δι' ἰδιαιτέρας ἀποφάσεως ὑπὸ ἄλλην ἐπιστάσιαν, ἀνήκει ὡσαύτως εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν διοικητῶν· χρεωστοῦν ὁμῶς νὰ συμπράττωσιν ἐπὶ τούτῳ καὶ οἱ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν ὑπάλληλοι.

147) Νὰ προσέχουν διηνεκῶς εἰς τὴν συντήρησιν, καλὴν χρῆσιν καὶ αὐξίσιν τῆς δημοσίου περιουσίας, νὰ ὑποστηρίζουν δραστηρίως τοὺς οἰκονομικοὺς ὑπάλληλους, νὰ παρατηροῦν τὰς καταχρήσεις καὶ παραβάσεις τῶν χρεῶν τὰς γενομένας εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς κλάδους ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν, καὶ νὰ ἀναφέρουν περὶ αὐτῶν λαμβάνοντες ταχέα μέτρα, ὅταν ἡ ἀναβολὴ ᾖ ἐπικίνδυνος.

148) Νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ὁδηγίων τῆς ὑπηρεσίας καὶ νὰ καταπαύουν πᾶσαν μετὰ τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν ἀμφισβήτησιν.

149) Νὰ λαμβάνουν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὰς ἀμφισβητούμενας διοικητικὰς ὑποθέσεις, καὶ εἰς τὴν προσέταξιν καὶ ἀπόφασιν αὐτῶν ἢ κατὰ τοῦτο ἀρμοδιότης τοῦ διοικητοῦ θέλει προσδιορισθῇ δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος.

Ἄρθρον 15.

Οἱ διοικηταὶ ἔχουσιν ἐν γένει τὴν ἀδειαν νὰ ἐνεργῶσιν οἰκονομικὰς ἐκτελεστικὰς ὑποθέσεις, καὶ χωρὶς νὰ ἐρωτῶσι περὶ αὐτῶν πρῶτον, ὅμως πάντοτε ἐντὸς τῶν ὁρίων, τῶν τεθέντων ἀπὸ τοῦ νόμου καὶ τὰ διατάγματα.

Ἄρθρον 16.

Ὁμοίως ἐνεργοῦν αὐτοὶ ἀνεξαρτήτως καὶ ἄνευ ἐπερωτήσεως εἰς τὰ ἀντικείμενα ἐκεῖνα, διὰ τὰ ὅποια τοὺς παραχωρεῖται ῥητῶς τὸ δικαίωμα τῆς ἀποφάσεως διὰ νόμων, διαταγμάτων, ὁδηγίων ἢ μερικῶν δικταγῶν.

Ἄρθρον 17.

Ἡ ἐκτασις τῆς ἀρμοδιότητος τῶν διοικητῶν ἐπὶ τινος ἀντικειμένου κανονίζεται πρὸ πάντων κατὰ τοὺς μερικοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος διατάγματος, καθ' ἣν δὲ περίπτωσιν τὸ διάταγμα τοῦτο δὲν προσδιορίζει οὐδὲν, κανονίζονται κατὰ τὰς μερικὰς διατάξεις τῶν ἀνηκόντων νόμων καὶ διαταγμάτων, οὕτως ὥστε τὰ καθήκοντα καὶ ἡ ἀρμοδιότης τῶν νὰ προσδιορίζωνται πάντοτε κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ὁρισμένα διὰ τοὺς νομάρχας.

Ἄρθρον 18.

Ὡς ἐκτελεστικὰ ὄργανα ὑπόκεινται ὁμῶς, ἐκτὸς τῶν ἀμφισβητούμενων διοικητικῶν ὑποθέσεων, εἰς τὴν ἀνωτέραν διεύθυνσιν καὶ εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ προϊσταμένου ὑπουργείου, καὶ θέλουν ἐκτελεῖ τὰς διδομένας εἰς αὐτοὺς ἐπὶ τούτῳ διαταγὰς τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 19.

Αἱ διοικήσεις ὑπόκεινται ἰδιαιτέρως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν, καὶ θέλουν λαμβάνει πρὸ πάντων ἀπὸ αὐτῆς τὰς διαταγὰς, καὶ ἀναφέρεισθαι εἰς αὐτήν.

Ἄρθρον 20.

Ἄλλὰ θέλουν δίδει καὶ εἰς ὅλας τὰς λοιπὰς Γραμματείας τὰς ὑπ' αὐτῶν ζητούμενας πληροφορίες, καὶ ἐκτελεῖ τὰς ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητός τῶν ἐκδιδομένας διαταγὰς. Τὰς εἰς τὸ ἄρθρ.

Άρθρον 29.

Αί εκτιμήσεις, περί τῶν ὁποίων διαλαμβάνει ὁ παρὼν νόμος, καὶ αἱ ὁποῖαι λαμβάνουν χώραν ὡς αἰκίαι ὁ ἐνοικιαστής δὲν δύναται νὰ συμβιβασθῇ μετὰ τὸν φορολογούμενον, γίνονται παρ' εἰδημόνων διοριζομένων, τοῦ μὲν παρὰ τοῦ φορολογουμένου, τοῦ δὲ παρὰ τοῦ φορολογούντος, καὶ τοῦ τρίτου παρὰ τοῦ ἐπαρχοῦ τὴν ἐκτίμησιν διευθύνει ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος.

Άρθρον 30.

Δὲν εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς τοὺς φορολογουμένους καὶ εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς, νὰ κάμωσιν οἰκία θελήσει ἰδιαιτέρας ὡς πρὸς τὴν ἀποδεκτῶσιν συμφωνίας· ἀλλ' εἰς τοιαύτην περίστασιν ἡ διάλυσις τῶν τυχόν συμπεσοῦσων διενέξεων ἀπόκειται εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια.

Άρθρον 31.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν ν' ἀποδώσουν εἰς τὸ ταμεῖον ὅλον τὸ χρέος τῶν ἐγκαίρως καὶ ἀπροσάριστως εἰς τὰς δοθείσας προθεσμίας, ἀφοῦ ἀπαξ ἐμβαίνουν εἰς τὰ αὐτὰ δικαιώματα, τὰ ὅποια ἔχει τὸ δημόσιον ὡς πρὸς τὴν καταδίωξιν τῶν ὀφειλετῶν του.

Άρθρον 32.

Οἱ διενεργούντες τὴν δημοπρασίαν τῶν ἐγκλητικῶν φόρων ὑπάλληλοι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ σημειοῦν ἀκριβῶς εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας, τὰ ὅρια τῶν χωρίων καὶ δῆμων, καὶ ν' ἀπομακρύνουν δι' αὐτοῦ πᾶσαν διένεξιν μεταξὺ τῶν ἐνοικιαστῶν περὶ τούτου εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνοι εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς, καὶ δύνανται νὰ καταδιωχθῶσι ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, ἀνεὺ ὅμως ἐλάβεως τινὸς τοῦ δημοσίου.

Άρθρον 33.

Τὸ δημόσιον δὲν ἔχειται εἰς καμμίαν διαφορὰν μεταξὺ τῶν πρώτων ἐνοικιαστῶν καὶ τῶν ὑπενοικιαστῶν· οὔτε ἐπιτρέπεται εἰς κανένα ἐνοικιαστὴν, ν' ἀναβάλῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐνοικίου διὰ τοιαύτας διαφορὰς.

Άρθρον 34.

Ὅταν προκύβῃ διένεξις μεταξὺ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ φορολογουμένων, ἕκαστος τῶν διαφορομένων δύναται, ἐξαιρουμένης τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 30 σημειωθείσης περιπτώσεως, νὰ ἀναφερθῇ εἰς τὸν ἀρμόδιον ἐπαρχον ἐγγράφως, ὅστις προσκαλεῖ τὰ διαφορομένα μέρη, νὰ ἐκλέξῃ καθὲν τὴν προσδιορισθεῖσαν ἡμέραν ἕνα διαιτητὴν.

Οἱ δύο οὗτοι διαιτηταὶ καὶ ὁ ἐπαρχος ἀποφασίζουν ὁριστικῶς περὶ τῆς ὑποθέσεως, ἀνίσως ἡ ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τὰς 300 δραχμάς.

Ὅταν ὅμως τὸ ποσὸν ᾗναι μεγαλείτερον, δύναται νὰ γίνῃ ἐκκλησις τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν Νομάρχην, ὅστις, ὁμοῦ μετὰ δύο ἄλλους παρὰ τῶν διαφορομένων ἐκλεγθέντας διαιτητάς, ἀποφασίζει ἀνεκκλητῶς. Ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος, ὑποστηρίζων ἀπὸ τὰς ἀρμοδίους διοικητικὰς ἀρχάς, ὀφείλει νὰ ἐκτελῇ τὴν ἀπόφασιν.

Άρθρον 35.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ὀφείλει νὰ ἐφροντίσῃ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ ἐπαχρυνήσῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 18/30 Ἀπριλίου 1836.

Ο Θ Ω Ν.

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς
τῆς Ἐπικρατείας.

Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ,
Διευθυντὴς τῆς ἐπὶ τῶν
Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 17.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 2 Μαΐου

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τοῦ φόρου τῶν μελισσῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργείου τῆς Οἰκονομίας, καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Άρθρον 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσῶν φόρος προδιορίζεται διὰ τὸ 1836 ἔτος εἰς λεπτὰ εἰκοσιπέντε τὸ κοφίνι.

Άρθρον 2.

Ἡ εἰσπραξίς τοῦ φόρου τούτου ἐνεργεῖται διὰ δημοπρασίας, δοθείσης ἀπὸ τὸν πλειστηριάζοντα ἀξιοχρεῶ ἐγγυήσεως, διὰ τὴν ὁποίαν καθίσταται προσωπικῶς ὑπεύθυνος εἰς τὸ δημόσιον, ὁ τὴν δημοπρασίαν διοικῶν ὑπάλληλος.

Άρθρον 3.

Ἡ καταμέτρησις τῶν μελισσῶν γίνεται τὸν μῆνα Αὐγούστου ἢ δὲ πληρωμὴ τοῦ φόρου ἀπὸ τοῦ φορολογουμένου εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, εἰς τὴν 1 Ὀκτωβρίου.

Άρθρον 4.

Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῇ ἀπὸ τοὺς ἐνοικιαστὰς εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἕως εἰς τὰς 15 Ὀκτωβρίου ὁλόκληρον.

Άρθρον 5.

Ὁ ἡμετέρος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Ἀπριλίου 1836.

Ο Θ Ω Ν

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ,

Διευθυντὴς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκον. Γραμματείας.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τροπολογίας τοῦ ἄρθρ. 682 ἐδαφ. 1 τῆς Πολ. Δικονομίας

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, παρατηρήσαντες, ὅτι ἡ παρὰ τοῦ ἄρθρου 683 §. 1 τῆς πολιτικῆς δικονομίας διαταττομένη δημοσίευσις τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 682 ἐδ. 1 καὶ τὸ ἄρθρον 686 συντακτέας ἀναφορᾶς περὶ χωρισμοῦ ἀπὸ τραπεζίης καὶ κοίτης καὶ περὶ διαζεύξεων, προσβάλλει καὶ τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν κοσμιότητα, καὶ κατὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν ἡμπορεῖ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν μετὰ ταῦτα ἐνῶσιν τῶν διαφορομένων συζύγων.

Λαβόντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Διατάττομεν.

Α. Ἀντὶ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 682 ἐδάφ. 1 τοῦ ἀπὸ 2 (14) Ἀπριλίου 1834 περὶ πολιτικῆς δικονομίας νόμου διαλαμβανόμενης ἀναφορᾶς δημοσιευτέας κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 683 §.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

εἰς χρήσιν ἀνὰ πᾶσαν διοίκησιν ἢ κοινότητα, θέλουν δημοσιευθῇ ἐπισήμως πρὸς γενικὴν γνῶσιν, ἐκτὸς τούτου ἀνὰ πᾶσαν διοίκησιν θέλουν κοινοποιηθῇ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ νέου συστήματος ἰδιαίτεροι πίνακες περὶ τῶν ἀναλόγων ἀξιών τῶν πραγμάτων καὶ ζωοτροφῶν κατὰ τὸ παλαιὸν καὶ νέον σύστημα. Οἱ πίνακες οὗτοι πρέπει νὰ τοιχοκολληθῶσι εἰς ὅλα τὰ ἐργαστήρια καὶ εἰς τὰς δημοσίας ἀγοράς πρὸς γνῶσιν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 7.

Ἐπὶ μιᾷ τῶν πλευρῶν ἐκάστου νέου μέτρου καὶ σταθμοῦ, ἐκτὸς τῆς ὀνομασίας του, πρέπει νὰ σημειωθῇ καὶ ἡ διαφορὰ του πρὸς τὴν νέαν μονάδα μετὰ τὰς ὑποδιαίρεσεις του, ἐπὶ τῆς ἄλλης πλευρᾷ τὸ ἐμβάδον του κατὰ τὰ παλαιὰ μέτρα καὶ σταθμὰ (καὶ εἰ δυνατόν προστιθεμένων καὶ τῶν ὑποδιαίρεσεων), καὶ τοῦτο δι' ἐγκαύσεως, χωνεύσεως, ἐγγλύψεως, ἢ ἐγγράψεως.

Μολαταῦτα μόνον δι' ἡμετέρας εἰδικῆς ἐγκρίσεως συγχωρεῖται νὰ κατασκευασθῶσι διὰ τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς, μέτρα καὶ σταθμὰ, τὰ ὅποια διὰ τῶν ὑποδιαίρεσεων ἢ πολλαπλασιῶν τῶν θέλουν ἐξομοιοῦσθαι μετὰ τὰ παλαιὰ.

Ἄρθρ. 8.

Ἀπὸ τὴν 1/13 Ἰανουαρίου 1837 ὅλοι αἱ ποσότητες τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν θέλουν ἐκφράζεσθαι εἰς τὰ ἐπίσημα ἐγγράφα τῶν ἀρχῶν, ἐνταυτῷ διὰ τῶν Βασιλ. καὶ παλαιῶν μονάδων.

Ἄρθρ. 9.

Ἡ χρῆσις τῶν νέων μέτρων καὶ σταθμῶν μεταξὺ τῶν ἰδιωτῶν πρέπει νὰ εἰσχυθῇ βαθμηδὸν εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ Βασιλείου Μας. Ἐπὶ τούτῳ διορίζομεν τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Ἀπὸ 1 (13) Ἰουλίου 1837 πρέπει νὰ εἰσχυθῇ τὸ νέον σύστημα τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν, ἄνευ τῆς παραμικρᾷ ἐξαιρέσεως, εἰς τοὺς δήμους τῶν Ἀθηνῶν, Ναυπλίας, Ἐρμούπολεως, Πατρῶν, Τριπόλεως, Σπάρτης, Καλάμων, Μεσολογγίου, Αἰνίου καὶ Χαλκίδος.

Μετὰ 6 μῆνας εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν διοικήσεων καὶ ὑποδιοικήσεων, καὶ μετὰ ἄλλους 6 μῆνας καθ' ὅλον τὸ κράτος.

Ἐμπορεῖ δὲ καὶ πανταχοῦ νὰ μεταχειρισθῶσι τὰ Βασ. μέτρα ἀπὸ τὴν 1 (13) Ἰουλίου 1837.

Ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ εἰς τὸ ἐξῆς εἶναι ἀπαγορευμένον εἰς τοὺς δήμους, εἰς τοὺς ἐμπόρους καὶ εἰς τοὺς καπῆλους νὰ μεταχειρίζονται παλαιὰ μέτρα καὶ στάθμα.

Οἱ πρᾶτται τῆς διατάξεως ταύτης θέλουν τιμωρεῖσθαι κατὰ τὸ ἄρθρ. 670 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Αἱ ἄνωθεν προθεσμίαι δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰ μέτρα τῆς ἐπιφανείας, καθόσον ἀφορᾷ τοὺς οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους, γεωμέτρους καὶ λοιποὺς ὑπάλληλους, οἵτινες χρεωστοῦσιν ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου νὰ μεταχειρίζονται τὰ νέα μέτρα μήκους καὶ ἐπιφανείας.

Μέχρι τέλους ὅμως τῶν εἰρημένων προθεσμιῶν θέλουν προσθέττει εἰς τὰ ἐγγράφα των τὰ ἀντιστοιχοῦντα παλαιὰ μέτρα.

Ἄρθρ. 10.

Τὴν ἐσπέραν τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν θέλει ἀρχίσει ἡ χρῆσις τῶν Β μέτρων καὶ σταθμῶν, ὅλοι οἱ ἔμποροι καὶ λοιποὶ πωληταὶ θέλουν παραδῶσι τὰ παλαιὰ των μέτρα καὶ τὰ σταθμὰ εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχήν, ἥτις θέλει τοῖς δίδει ἴσον ἀριθμὸν νέων μέτρων καὶ σταθμῶν, κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἀξίαν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις θέλει ἐπιφορτισθῇ τὴν ἐπαγρύπνησιν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Διὰ τὴν μεταλλικὴν δὲ ἀξίαν τῶν παλαιῶν τούτων μέτρων καὶ σταθμῶν πρέπει νὰ ἀποζημιωθῶσι. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν οἱ ἔμποροι θέλουν ἀρχίσει τὴν χρῆσιν τῶν μέτρων τούτων καὶ σταθμῶν, εἶναι ὑποχρεωμένοι, συμφώνως μετὰ τὸ ἄρθρ. 6, νὰ

τοιχοκολληθῶσιν ἐμπροσθεν τῶν ἐργαστηρίων των τοὺς διαληφθέντας ἀναγωγικοὺς πίνακες, καὶ νὰ τοὺς φυλάξωσιν ἐν ὁλόκληρον ἔτος.

Ἡ κατασκευὴ νέων Βασιλ. μέτρων καὶ σταθμῶν συγχωρεῖται εἰς ἕκαστον τῶν πολιτῶν ἐντὸς τοῦ κράτους. Πρὸ τῆς χρήσεως των ὅμως εἰς τὴν ἐμπόριαν πρέπει νὰ καθυποβάλλωνται εἰς ἐξέτασιν καὶ ἐγγράφωσιν, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ γίνεσθαι καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὰ μέτρα καὶ σταθμὰ θέλουν λάβῃ ἀπλὴν ἐπιδιδόθωσιν.

Ἡ χρῆσις μὴ ἐγγραγμένων μέτρων καὶ σταθμῶν, ἂν καὶ μετὰ τὴν ἐξέτασιν των εὐρεθῶσιν ἀκριβῆ, θέλει τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς 40 ἕως 100 δραχμῶν. Ἄν ὅμως δὲν εὐρεθῶσιν ἀκριβῆ μετὰ τὴν ἐξέτασιν, ἐκτὸς τῆς διαληφθείσης ποινῆς, θέλει ἐφαρμόζεσθαι καὶ τὸ ἄρθρ. 670 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Κατὰ τὸ παρὸν ἐπιφορτίζονται οἱ διοικηταὶ μετὰ τὴν ἐξέτασιν καὶ ἐγγράφωσιν τῶν μέτρων τούτων καὶ σταθμῶν.

Εἰδικὴ διάταξις θέλει προσδιορίσει τὸν περὶ τούτου τρόπον.

Ἄρθρ. 11.

Ἀπὸ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν θέλει ἀρχίσει χρεωστικῶς ἡ χρῆσις τῶν Β μέτρων καὶ σταθμῶν, ὅλοι οἱ συμβολαιογράφοι καὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι τῶν ἀνηκόντων δήμων, ὅπου ἡ διάταξις αὕτη ἐμβῆκεν ἤδη εἰς ἐνέργειαν, χρεωστοῦν εἰς ὅλα τὰ ἐγγράφα τὰ ὅποια παρουσιάζονται εἰς αὐτοὺς, νὰ ἐκφράζωσιν ὅλας τὰς ἀπαιτούμενας σημειώσεις μέτρων καὶ σταθμῶν κατὰ τὸ νέον σύστημα, ἐπὶ χρηματικῇ ποινῇ 40 ἕως 100 δραχμῶν.

Τὸ αὐτὸ πρέπει νὰ ἐκτελεῖται εἰς ὅλα τὰ ἐμπορικὰ γραφεῖα, βιβλίαι καὶ κατάστιχα τῶν πραγματευτῶν καὶ ἐμπόρων ἢ τεχνιτῶν, εἰς πᾶσαν σημείωσιν τῶν τιμῶν, εἰς τοὺς λογαριασμοὺς, εἰς τὰς ἀποδείξεις, εἰς τὰς εἰδοποιητικὰς ἐπιστολάς καὶ εἰς ὅλους τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ἐργατῶν, τεχνιτῶν, καὶ παντὸς εἶδους ἐμπορικῶν ὑπαλλήλων. Εἰς ὅλα τὰ ἐπίσημα ἐγγράφα ὅπου τὰ νέα Β. μέτρα καὶ σταθμὰ δὲν ἐκφράζονται, ἡ σημείωσις αὐτῶν ἐκτελεῖται μετὰ ἐξοδα τῶν ἰδιωτῶν δι' ἐνὸς τῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 12.

Ἀφ' ἡμέρας ἡ χρῆσις τῶν Β. μέτρων καὶ σταθμῶν ἐμβῇ εἰς πρᾶξιν εἰς ἓν μέρος τοῦ Βασιλείου, πρέπει νὰ ἀπαγορευθῇ ἐντὸς αὐτοῦ ἄνευ ἐξαιρέσεως ἡ κατασκευὴ μέτρων καὶ σταθμῶν τοῦ κατηργηθέντος συστήματος, καθὼς καὶ ἡ εἰσαγωγὴ των ἢ δὲ πώλησις αὐτῶν τότε μόνον νὰ συγχωρῆται, ὅταν σκοπὸς αὐτῆς εἶναι ἡ μετασκευὴ ἢ ἐξαγωγή αὐτῶν. Πᾶσα παράβασις τῆς διατάξεως ταύτης πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς πλημμέλημα χρήσεως ψευδῶν μέτρων καὶ σταθμῶν.

Οἱ δήμαρχοι καὶ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι θέλουν ἐπισκέπτεσθαι συχνάκις τὰ ἐργαστήρια καὶ τὰς ἀποθήκας, τὰς πλατείας, ἀγοράς καὶ πανηγύρεις, καὶ κάθε ἄλλον τόπον, ὅπου ἡ εἰσὸδος εἶναι συγχωρημένη, διὰ νὰ βεβαιώνωνται ἂν τῶντι εἶναι εἰς χρῆσιν τὰ Β. μέτρα καὶ τὰ σταθμὰ, καὶ ἂν δὲν ἔχασαν τὴν ἀκριβεῖαν των δι' ἀμελείας ἢ καταχρήσεως.

Πᾶσα ἀνακάλυψις μὴ ἀκριβεῖας καὶ μὴ σημειώσεως θέλει καταμηνύεσθαι εἰς τὴν ἀρμόδιον ἀρχήν.

Ἄρθρ. 13.

Εἰς ὅλας τὰς κοινότητας, ὅπου ἡ Κυβέρνησις τὸ κρίνῃ εὐλόγον, θέλουν συστηθῇ, κατὰ τὰς ἀνάγκας, ἐν ἡ περισσώτερα δημόσια καταστήματα πρὸς στάθμευσιν καὶ μέτρησιν τῶν πραγμάτων καὶ πρὸς ἐξέτασιν τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν. Οἱ κῆτοικοι καὶ ἔμποροι τούτων τῶν δήμων ἐμποροῦν νὰ μεταχειρίζονται τὰ αὐτὰ διὰ μετρίας καὶ δικαίας πληρωμῆς, ἢ ὅποια θέλει προσδιορισθῇ συμφώνως μετὰ τὸ ἄρθρ. 27 τοῦ δημοτικοῦ νόμου, καὶ θέλει εἰσπράττεσθαι εἰς λογαριασμὸν τοῦ δήμου.

Άρθρον 34.

Εάν πλοίαρχοι ή κυβερνήται εύρισκόμενοι εντός του κράτους, αναγκασθώσι, να συμπληρώσωσι τόν αριθμόν του πληρώματος των, έχουν την άδειαν εις έλλειψιν Ελλήνων ναυτών να λαμβάνωσι ναύτας άλλοιθνείς και πλέον του προσδιωρισμένου αριθμού από το άρθρον Γ' του από 14 Νοεμβρίου 1836 περί ναυτιλίας διατάγματος, προσέχοντες όμως πάντοτε, ώστε οι ναύται ούτοι να ήναι υπήκοοι φίλης δυνάμεως· αι δε μετ' αυτών συμφωνίαι πρέπει να γείνωσιν ενώπιον της αρμοδίας προξενικής, ή εις έλλειψιν τοιαύτης της επιτοπίου λιμενικής Αρχής. Τους παρά το άρθρον 5 του διαληφθέντος διατάγματος προσληφθέντας άλλοιθνείς ναύτας όφείλουν να απολύωσιν, άμα φθάσωσιν εις Ελληνικόν Λιμένα.

Άρθρον 35.

Πάς πλοίαρχος ή κυβερνήτης έμπορικου πλοίου έτοιμαζόμενου εις πλουν, όφείλει πρό της επίσκεψως της Λιμενικής Αρχής, να παρουσιάξη εις αυτήν εντελή άπογραφην της άποσκευής του πλοίου του, υπογεγραμμένην από αυτόν. Η άπογραφή αυτή εξακριβωμένη κατά την επίσκεψιν επήκοιται από την λιμενικήν Αρχήν και το μόνον πρωτότυπον παραδίδεται εις το έμπορικόν δικαστήριον αν υπάρχει, ή φυλάττεται εις το αρχείον του λιμένος· αντίγραφον δε αυτού βεβαιωμένον με την υπογραφήν και την σφραγίδα της λιμενικής αρχής παραδίδεται εις τόν πλοίαρχον ή κυβερνήτην διά να χρησιμεύσῃ, εάν τύχη ανάγκη, ενώπιον δικαστικής ή άλλης αρχής. Το αυτό γίνεται από τιν αρμοδίαν προξενικήν Αρχήν, αν το πλοίον έτοιμασθῇ εις ξένον λιμένα· άλλ' ό πρόξενος όφείλει, εκτός του αντίγραφου του παραδιδόμενου εις χείρας του πλοίαρχου ή κυβερνήτου, να πείσῃ και έτερον όμοιον εις την επί των Ναυτικών Γραμματειών της Επικρατείας. Η άπογραφή αυτή και ή εξακρίβωσις γίνεται δι' του έτους μόνον, καθ' εξαμηνίαν, ει δυνατόν.

Άρθρον 36.

Αν κατά την επίσκεψιν αποδειχθῇ, ότι ή παρουσίασθείσα άπογραφή περιέχει είδη ανύπαρκτα, ή παρηλλαγμένα, γίνεται μόνον ή ανήκουσα σημείωσις εις την άπογραφήν, από την επόμενιην αρχήν, ό δε πλοίαρχος ή κυβερνήτης, υποβάλλεται εις πρόστιμον, είκοσιν έως διακοσίωv δραχμῶν.

Άρθρον 37.

Πάς πλοίαρχος ή κυβερνήτης πλοίου έχοντος άνωτέραν τῶν δέκα τόνων χωρητικότητα, όφείλει να έχῃ παρά το έγγραφον της ιδιοκτησίας και το ναυτιλιακόν δίπλωμα, το όποιον έχει επί του πλοίου κατά το άρθρον 23 του Ημετέρου διατάγματος της 14 Νοεμβρίου 1836, να έχῃ προσέτι και τα ακόλουθα.

α. Το ναυτολόγιον.

β. Την άδειαν της αναχωρήσεως κατά το άρθρον 4 του από 8 (20) Φεβρουαρίου 1834 διατάγματος.

γ. Το βιβλίον του πλοίου κατά τους όρους του έμπορικου νόμου.

δ. Τα φορτωτικά και ναυλωτικά.

ε. Τα έξοφλητικά τῶν τελωνιακῶν δικαιωμάτων, ή την περί ήτης μετακομιδής έγγραφῶς.

Οι κυβερνήται πλοίων δέκα τόνων ή κατωτέρας χωρητικότητος όφείλουν να φέρωσι και αυτοί τα άνωτέρω έγγραφα, εκτός μόνον του βιβλίου.

Άρθρον 38.

Οι παραβάται τῶν όρων του προηγούμενου άρθρου, ει μὲν είναι κυβερνήται, τιμωροῦνται διά την έλλειψιν του ναυτολογίου, ή του βιβλίου του πλοίου με πρόστιμον 100 δραχμῶν, ει δε πλοίαρχοι με πρόστιμον 300· διά δε την της άδείας της αναχωρήσεως καθυποβάλλονται άμφοτεροι εις πρόστιμον ίσον με την είκοσαπλάσιαν ποσότητα τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων,

τά όποια όφείλουν να πληρώσωσιν, ή αν δεν υπόκεινται εις τοιαύτα, κατά την διατίμησιν της 8 (20) Σεπτεμβρίου 1834 αριθ. 9 της Βασιλικῆς εφημερίδος, εις πρόστιμον μίας μέχρι δέκα δραχμῶν. Διά πᾶσαν δε σημείωσιν εις το βιβλίον του πλοίου παραλλάττουσαν τὴν αλήθειαν, ό πλοίαρχος ή κυβερνήτης καταδιώκεται ενώπιον τῶν αρμοδίων δικαστηρίων.

Άρθρον 39.

Ως αρχηγοί του πληρώματος, και διευθυνταί τῶν πλοίων, οι πλοίαρχοι και οι κυβερνήται έχουν την εξουσίαν να λαμβάνωσιν όλα τα πρόσφορα και συγκεχωρημένα από τόν νόμον μετρητά διά την διατήρησιν της εὐταξίας, της χρηστοκθείας, της πειθαρχίας, και της καθαριότητος, και μάλιστα της ασφαλείας του πλοίου, αν τυχόν ήθελε κινδυνεύει εξ αιτίας ενός ή πλειοτέρων εκ του πληρώματος.

Άρθρον 40.

Έχουσιν οθεν την εξουσίαν·

α. Να επιβάλλωσι πειθαρχικὰς ποινὰς εις τους άμελείς, τους χπειθείς, και τους άτάκτους ναύτας· άπαιτείται δε προς τοῦτο ή σύμπραξις του ναυκλήρου, και ενός τῶν πρεσβυτέρων ναυτῶν, και συντάσσεται εκάστοτε πρωτόκολλον, το όποιον υπογράφεται παρά του πλοίαρχου, ή του κυβερνήτου και παρ' αυτῶν, όπου σημειούται το είδος της παραθέσεως παραβάσεως και της επιβληθείσης ποινῆς. Τοῦ πρωτοκόλλου τούτου γίνεται μνεία εις το βιβλίον του πλοίου.

β. Να κρατῶσιν εις ασφαλή φύλαξιν, και διά δεσμῶν, εις χεῖρας, τους κλοπαθέντας κλέπτας, τους φονεῖς, ή συνωμότες κατά της ασφαλείας του πλοίου, ή του φορτίου, ή κατά της ζωῆς ενός ή πολλῶν εκ του πληρώματος, είτε ναυτῶν, είτε επιβατῶν, και αν γένει τους ενόχους, ή υπόπτους επί τη βάση ενδείξεων ισχυρῶν κακούργημάτων, πλημμελημάτων ή καταισχύνων τῶν ὧν διαλαμβάνει ο ποινικὸς νόμος.

Η δια δεσμῶν φύλαξις ενεργεῖται, αφού ό πλοίαρχος ή ό κυβερνήτης ακούσῃ και την γνώμην του ναυκλήρου, και ενός εκ τῶν πρεσβυτέρων ναυτῶν, και μάλιστα δύο εκ τῶν τελευταίων τούτων, εαν πρόκηται περί δεσμεύσεως του ναυκλήρου· αν η γνώμη τούτων δεν είναι υποχρεωτική διά τόν πλοίαρχον ή κυβερνήτην, καταχωρεῖται δε εις το πρωτόκολλον.

Η ἐλθεῖσις του πρωτοκόλλου εις τοιαύτας περιπτώσεις άπαιτείται να συντάσσεται με άκραν λεπτομέρειαν, και όχι μόνον υπογράφεται από τους άνωτέρω σημειωθέντας, αλλά και από άλλους, ως μάρτυρας, εκ του πληρώματος και τῶν επιβατῶν, γίνεται δε μνεία τούτου εις το βιβλίον του πλοίου.

Ο πλοίαρχος ή ό κυβερνήτης όφείλει επί ποινῇ παρανόμου κρατήσεως, ει μὲν το πλοίον είναι εις λιμένα Ελληνικόν, ή ξένον, να ειδοποιήσῃ άνευ αναβολῆς περί τούτου την αρμοδίαν λιμενικήν ή προξενικήν αρχήν, και να παραδώσῃ εις αυτήν τόν κρατηθέντα άμα ζητηθῇ. Εάν δε διαπλέῃ, να πράξῃ τοῦτο, άμα καταπλεύσῃ εις πρώτον λιμένα.

Άρθρον 41.

Αί πειθαρχικαί ποιναι, τὰς όποιὰς οι πλοίαρχοι ή οι κυβερνήται κατά τόν § α. του προηγούμενου άρθρου δύνανται να επιβάλλωσιν, είναι αι έφεξής·

α. 'Επίπληξις·

β. Περιορισμός της τροφῆς εις μόνον τόν άρτον και το ὕδωρ·

γ. Κράτεις από μίας έως τριῶν ἡμερῶν.

Άρθρον 42.

Αν εις ή πλειότεροι ναῦται δραπετεύσωσιν, ό πλοίαρχος ή ό κυβερνήτης όφείλει να σημειώσῃ άμέσως τοῦτο εις το βιβλίον του πλοίου, και εις το ναυτολόγιόν του.

Και ει μὲν είναι εις λιμένα του Βασιλείου, ειδοποιεῖ την λι-

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 44.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 26 Αυγούστου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐγγυήσεως δότης παρὰ τῶν ὑπαλλήλων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Επὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἐκαστος ὑπάλληλος τοῦ Κράτους, ὅστις λαμβάνει διὰ τὴν φυλάξιν μέρος τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους, καθ' αὐτὸ λοιπὸν, ἕκαστος, ἐμπιστευόμενος παρὰ τοῦ Κράτους εἴσπραξιν, ταμεῖον, ἢ ἐπιστάσιον ὑλικοῦ, ὑπόκειται νὰ δώσῃ ἐγγύησιν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 2.

Τὸ μέγεθος τῆς ἐγγυήσεως ἀναλογεῖ μὲ τὴν ἑκτασιν τῆς εὐθύνης τοῦ ὑπαλλήλου, ἕνεκα τῆς ὁποίας καὶ θέλει δίδεσθαι ἢ ἐγγυήσιν προσδιορίζεται διὰ τοὺς διαφόρους κλάδους δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων καὶ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους ἐκείνους τῶν ταμείων, οἵτινες ἀναλόγως τῶν ὁδηγίων των, χρεωστοῦσι καὶ 10 ἡμέρας νὰ παραδίδωσιν εἰς τὰ προϋστάμενα αὐτῶν ταμεῖα τὸ περισσεῦον τῶν ταμείων των, ἢ ἐγγυήσιν δὲν δύναται νὰ ᾔῃαι ὀλιγωτέρα τοῦ 20ου μέρους τοῦ μὴ καθαροῦ ἐτήσιου εἰσοδήματος τῶν ταμείων των.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ἐγγυήσεις αὗται πρέπει νὰ συνίστανται εἰς μετρητὰ χρήματα, ἢ τοκίζοντα ἐλληνικὰ ἢ ἐθνικὰ γραμματεῖα, ἔχοντα τὴν αὐτὴν μὲ τὰ μετρητὰ ὑπόθηκον, καὶ ἀναγνωρισμένα ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Κράτους, ἢ μετοχὰς τῆς ἐλληνικῆς ἐθνικῆς τραπεζῆς· ἐπιφυλαττόμεθα μόνον τοῦτο, νὰ συγχωρήσωμεν νὰ δοθῇ κατ' ἐξαιρέσιν ἢ ἐγγυήσιν καὶ εἰς ἀκίνητα πράγματα.

Ἄρθρον 4.

Ἡ εἰς μετρητὰ κατατεθείσα ἐγγύησις, τοκίζεται ἀπὸ τὸ δημοσίον πρὸς 5 0/0 κατ' ἔτος, τοὺς δὲ τόκους δύναται νὰ λαμβάνῃ μόνος τοῦ ὁ ἀρμόδιος ὑπάλληλος, εὐθὺς μετὰ τὴν προθεσμίαν των, ἐκ τῶν ἀναχειρὰς τοῦ δημοσίων χρημάτων ἐπὶ ἀποδείξει, ἢ ὁποία θέλει λογαριάζεσθαι ἀντὶ μετρητῶν χρημάτων εἰς τὸ Ἡμέτερον γενικὸν ταμεῖον.

Ἄρθρον 5.

Τῶν εἰς ἐγγύησιν προσδιορισθέντων ἐθνικῶν γραμματειῶν, καὶ γραμματειῶν τῆς τραπεζῆς οἱ τόκοι, ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων οἱ καρποὶ μένουσιν εἰς τὸν δίδοντα τὴν ἐγγύησιν νὰ τοὺς ἀπολαμβάνῃ ἐλευθέρως, καθ' ὅσον ἢ ἐγγυήσιν δὲν ἤθελε χρησιμεύσει εἰς τὸ νὰ σκεπάσωσιν εὐθύνην τῆς ὑπηρεσίας του, εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελεν ὑποπέσει.

Ἄρθρον 6.

Ἡ δοθεῖσα ἐγγύησις θεωρεῖται ὡς εἰδικὸν μέσον εὐθύνης δι' ὅλην τὴν διαχείρισιν τοῦ ὑπαλλήλου· ἰσχύει δι' ὅλον τὸν χρόνον, κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ ὑπάλληλος ἐκτελεῖ ἢ ἤθελεν ἐκτελεῖ τὰ χρεὴ τῆς ἀνατεθείσης εἰς αὐτὸν ὑπηρεσίας· ἐπὶ τῆς ἐγγυήσεως ἐφαρμόζονται προσέτι οἱ ὅριμοι τῆς πολ. δικονομίας ἀρθρ. 920, ἀρθρ. 2, ὡς πρὸς τὴν κατάσχεσιν, ἕνεκα τοῦ προνομίου εἰς τὴν κατάταξιν. Ἄν ὁ ἐγγυούμενος ᾔῃαι ἐγγαμος, τότε ἢ ἐγγυήσιν δύναται νὰ δεχθῇ μόνον, ὅταν ἢ σύζυγός του διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως συμμεθέξῃ εἰς τὴν ἐγγύησιν, καὶ ὑποχρεωθῇ ἀλληλεγγύως μετὰ τοῦ συζύγου της, νὰ παραιτῇ τὴν προτεραιότητα ἐπὶ τῆς ἀνηκούσης εἰς αὐτὴν νομίμου ὑποθήκης, καθὼς καὶ ἐφ' ὅλων τῶν ἀνηκόντων, τὰ ἑπ' αὐτὰ ἤθελον ἐπιστηρίζεσθαι εἰς τὸ διδόμενον εἰς ἐγγύησιν κτῆμα.

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὴν περίστασιν, ὁπότε τρίτος τις δίδει τὴν ἐγγύησιν διὰ τὸν ὑπάλληλον, τὸ ὁποῖον εἶναι παντοῦ συγχωρημένον, πρέπει νὰ ὑποταχθῇ καὶ αὐτὸς ἐπίσης εἰς τὰς αὐτὰς συμφωνίας, καθὼς ὁ χρεωστὴς τὴν ἐγγύησιν· εἰς δὲ τὸ πιστοποιητικὸν ἐγγράφον τῆς ἐγγυήσεως θέλει προστεθῇ ἰδίως καὶ ὅτι «ἢ ἐγγυήσιν θέλει θεωρεῖσθαι τότε μόνον ὡς παύσασα, ὅταν ὁ δίδων τὴν ἐγγύησιν ἀσφαλισθῇ νομίμως, ὅτι ὁ ἀρμόδιος ὑπάλληλος δὲν εἶναι πλέον ὑπεύθυνος εἰς τὸ δημοσίον καὶ ἐπομένως διελύθη ἢ ὑποχρέωσις τῆς ἐγγυήσεως.»

Ἄρθρον 8.

Ὅταν κατ' ἐξαιρέσιν συγχωρῶμεν τὴν δόσιν τῆς ἐγγυήσεως εἰς ἀκίνητα κτήματα, ὁ δίδων τὴν ἐγγύησιν πρέπει νὰ ἀποδείξῃ νομίμως, ὅτι ταῦτα εἶναι ἀληθῆς ἰδιοκτησία του, καὶ ἐλευθέρως πάσης ὑποθήκης. Μέχρις οὗ δὲ εἰσαχθῶσι νομίμως τὰ β βλῖα τῶν ὑποθηκῶν, καὶ τὰ κτηματολόγια, ὁ δίδων τὴν ἐγγύησιν θέλει ἐνεργῆσαι παρὰ τῷ πρωτοδικεῖῳ, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῖου κεῖνται τὰ ἀκίνητα κτήματα, ὥστε νὰ προσκληθῶσι δημοσίως οἱ δυνάμενοι νὰ κάμωσιν ἀπαιτήσεις ἰδιοκτησίας, ἢ ὑποθήκης τυχόν ἐπ' αὐτῶν, καὶ τοῦτο θέλει ἀποδεικνύεσθαι θεόντως δι' ἀποδεικτικῶν τοῦ δικαστηρίου εἰς τὸ πιστοποιητικὸν ἐγγράφον τῆς ἐγγυήσεως. Τὰ ἀκίνητα κτήματα πρέπει νὰ ἀρχειοθετῶνται ἀκριβῶς εἰς τὸ πιστοποιητικὸν ἐγγράφον τῆς ἐγγυήσεως κατὰ τὴν φυσικὴν των ποιότητα, θέσιν καὶ ὄρια, ἔπειτα κατὰ τὴν ἀληθείαν, ἢ περίπου ἐμβαδὸν αὐτῶν. Εἰς δὲ οἰκοδομὰς θέλει συμμετέχει ὁ ἀριθμὸς, ὑπὸ τὸν ὁποῖον περιελήφθησαν εἰς τὸν ἀρχειογραφικὸν κατάστημα.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἀξία τῶν ἀκινήτων κτημάτων πρέπει παντοῦ πρὸ τῆς δόσεως τῆς ἐγγυήσεως νὰ ἐκκαθαρίζεται δικαστικῶς διὰ τῆς ἐκτιμήσεως. Οἰκοδομαὶ, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι ἀσφαλισμέναι ἀπὸ τὸ κράτος, καὶ ἀκίνητα καὶ εἴδους, τῶν ὁποίων ἢ ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τοῦλάχιστον κατὰ τὸ διπλάσιον τὴν ποσότητα τῆς ἐγγυήσεως, δὲν δύναται νὰ παραδεχθῶσιν εἰς ἐγγύησιν.

Ἄρθρον 10.

Οἱ ἐκτιμηταί, δύο τὸν ἀριθμὸν, διορίζονται συνεργεῖα τοῦ ἀρμοδίου ἐγγυητοῦ παρὰ τῆς ἀνηκούσης δημαρχίας, ἥτις θέλει κάμει χρέος της, νὰ διορίξῃ πρὸς τούτοις ἀνθρώπους ὅλως διόλου ἀμέμπτου διαγωγῆς καὶ εἰδήμονας τῆς γεωργίας. Ἄν ἤθελε συμπέσῃ, ὥστε οἱ δύο πραγματογνώμονες νὰ μὴ δύνανται νὰ συμφωνήσωσιν, ὁ δήμαρχος θέλει διορίζει καὶ τρίτον, ὅστις πρέπει νὰ συμφωνήσῃ μὲ τὴν γνώμην τοῦ ἐνός, ἢ τοῦ ἄλλου.

Τὸ πρωτοκόλλον τῆς ἐκτιμήσεως θέλει συντάσσει καὶ ἐγχειρίζει εἰς τὸν δίδοντα τὴν ἐγγύησιν ὁ εἰρηνοδίκης, ἐπὶ πληρωμῇ τῶν δικαιωμάτων τοῦτο δὲ θέλει ἀναφέρει περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἐκτιμητῶν καὶ τῆς ὀρκωμοσίας των, καὶ θέλει ἐμπεριέχει περίληψιν ἐκ τοῦ κτηματολογίου· εἰς ἑλλειψιν δὲ τούτου, θέλει ἔχει ἐπισυννημμένα ἐπικυρωμένα ἀντίγραφα τῶν τίτλων τῆς ἰδιοκτησίας, διὰ δὲ τὰς ἀνωτέρω εἰς τὸ ἀρθρὸν 8 διοριζόμενας οἰκοδομὰς, περίληψιν ἐκ τοῦ καταλόγου τοῦ πυρασφαλιστικοῦ καταστήματος.

Ἄρθρον 11.

Ὁ δίδων τὴν ἐγγύησιν, ἢ εἰς χρήματα εἶναι, ἢ εἰς γραμματεῖα, ἢ ἀκίνητα κτήματα, χρεωστεῖ νὰ κάμῃ μὲ ἰδίᾳ του ἐξοδα συμβολαιογραφικὸν πιστοποιητικὸν περὶ τούτων, τὸ ὁποῖον θέλει περιέχει τὰ εἰς τὸ δημοσίον ἀνήκοντα δικαιώματα ἐπὶ τῇ βάζει τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ τῶν λοιπῶν νομίμων ὁρισμῶν, καὶ προσέτι τὴν παραίτησιν τῆς συζύγου, εἰ τὴν εἰς

μίαν τῆς πόλεως τοῦ πανεπιστημίου, εἰς ἣν ἐναπόκειται ν' ἀποφασίζῃ πόσον ὁ παραιτηθεὶς δύναται νὰ διαμένῃ αὐτόθι.

Ἄρθρ. 100.

Ἀλλ' ἕκαστος μαθητὴς εἴτε ἰθαγενὴς εἴτε ξένος, ἐφ' ὅσον σχολάζει εἰς τὸ πανεπιστήμιον, ὑπόκειται εἰς τοὺς ποινικοὺς γενικοὺς νόμους καὶ χρεωστεῖ ἰδίως νὰ ὑπακούῃ εἰς τὰς ἀσυνομικὰς διατάξεις.

ΓΑ'. Περὶ πειθαρχικῶν ὁρισμῶν ὡς πρὸς τὴν ἐπιμέλειαν καὶ διαγωγὴν τῶν μαθητῶν καὶ περὶ ποινῶν ἐφαρμοστέων εἰς τοὺς παραβάτας.

Ἄρθρ. 101.

Ἀπὸ τοὺς μαθητὰς ἀπαιτεῖται ἐν γένει, ἀναλογιζομένους τὸν εὐγενῆ αὐτῶν προορισμὸν, ὅχι μόνον φοιτῶντες εἰς τὸ πανεπιστήμιον, νὰ μὴ γίνωνται πλημμελημάτων, προσβαλλόντων τὰ ἥθη καὶ τοὺς νόμους τοῦ κράτους, ἐνοχοί, ἀλλὰ καὶ νὰ εὐδοκίμωσι μάλιστα εἰς τὸ κοινὸν διὰ εὐσχήμονος καὶ ἀξιοπρεποῦς βίου.

Ἄρθρ. 102.

Τὰ μερικώτερα καθήκοντα τῆς ἐπιμελείας καὶ διαγωγῆς τῶν μαθητῶν θέλουσιν ὁρισθῇ ἀκριθέστερον εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις.

Ἄρθρ. 103.

Ἰδίως δὲ ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς μαθητὰς

α. Νὰ φθείρῳσι τὰ προγράμματα τῶν ἀρχῶν τοῦ πανεπιστημίου καὶ τῶν δημοσίων διδασκάλων.

β. Νὰ τοιχοκολλῶσιν ἐγγράφα μὴ θεωρηθέντα καὶ ἐγκριθέντα ἀπὸ τὸν πρύτανιν

γ. Νὰ φέρωσιν ὅπλα, ἐκτὸς τῶν ἀνηκόντων εἰς πολιτικὴν ἢ στρατιωτικὴν στολὴν, τὴν ὁποίαν ὁ μαθητὴς ἔχει τυχὸν τοιοῦτον ὄργανον ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του νὰ φέρῃ.

δ. Νὰ ἐκτελῶσι δημοσίους πομπὰς καὶ μουσικὰς συμφωνίας, ἄνευ ἰδιαίτερας ἀδείας τοῦ πρυτάνεως, τῆς ἀστυνομίας καὶ εἰδησεως τῆς κατὰ τὴν πόλιν φρουραρχικῆς ἀρχῆς.

ε. Νὰ ἐπισκέπτονται τοὺς ἐν φυλακῇ μαθητὰς, ἢ νὰ προπέμπωσι τοὺς παραιτηθέντας ἢ ἀποβλήτους.

ς. Νὰ λαμβάνωσι δραματικὰ πρόσωπα εἰς δημοσίους θεατρικὰς ἐταιρίας.

Ἄρθρ. 104.

Οὐδεὶς τῶν ἐντοπίων μαθητῶν ἔχει τὴν ἀδειαν, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ πρυτάνεως, νὰ μακρυνθῇ ὑπὲρ τὴν μίαν νύκτα τῆς πόλεως τοῦ πανεπιστημίου διαρκούντων τῶν μαθημάτων.

Ἄρθρ. 105.

Ἐταιρεῖται μαθητῶν τότε μόνον κρίνονται ἀνεκταὶ ὅταν ὁ μόνος μὲν σκοπὸς τῶν εἶναι ἀπλὴ συναναστροφὴ καὶ βοήθεια ἐνδεεσέρων καὶ ἀξίων περιθάλψεως συμμαθητῶν, δημοσιεύωσι δὲ τοὺς κανονισμοὺς αὐτῶν, ζητοῦσιν τὴν ἐγκρίσιν, καὶ γνωστοποιῶσιν τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν· ἀλλ' αἱ ἐταιρεῖαι, ἔχουσαι ἄλλην τινα πρόθεσιν παρὰ ταῦτα, διαλύονται καὶ ἐφαρμόζεται κατὰ τοῦτο ὁ γενικὸς ποινικὸς νόμος.

Ἄρθρ. 106.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς μαθητὰς νὰ ἀναδέχωνται ὡς γενικὰς ὑποθέσεις, τὰς ἀφορώσας μόνον τινὰ ἄτομα, νὰ συσκέπτονται περὶ αὐτῶν εἰς ἰδιαίτερας συνελεύσεις νὰ ἐνεργῶσιν ὑπογραφῶν σύναξιν, ἢ δι' ἀπεσταλμένων νὰ μεσιτεύωσιν ὑπὲρ τοιούτων ὑποθέσεων.

Εἰς τὸν πρύτανιν, τὸ συμβούλιον, καὶ τοὺς καθηγητὰς, ἀπαγορεύεται νὰ δέχωνται καὶ νὰ ἀκροάζωνται τοιούτους ἀπεσταλμένους, ἢ νὰ ἐγκρίνωσιν αὐτῶν τὰς παρατηρήσεις.

Ἄρθρ. 107.

Πᾶσα ἄμυνα, (πλὴν τῆς δικαίας καὶ ἀμέμπτου ἐξ ἀνάγκης

ἀμύνης), πᾶσα μονομαχία, καὶ πᾶν εἶδος καὶ πᾶσα μετοχὴ αὐτῆς ἀπαγορεύονται αὐστηρῶς, καὶ κολάζονται κατὰ τοὺς γενικοὺς νόμους, προστιθεμένης εἰς τὴν κοινὴν ποινὴν τῆς ποινῆς τῆς προσωρινῆς ἀποπέμψεως, τῆς παραιτήσεως, ἢ τῆς ἀποβολῆς.

Ἄρθρ. 108.

Ὅταν ἡ μονομαχία δὲν ἔχῃ ἀποτελέσμα, εἰς μὲν οἱ μονομαχίσαντες ἦσαν ἐπιμελεῖς καὶ χρηστοί, ἐκτὸς τῆς δικαίας ποινῆς, θέλουσι τιμωρεῖσθαι καὶ μὲ ἀποπομπήν· ἂν δὲ ἦσαν γνωστοὶ ὡς ὀκνηροὶ καὶ φιλοτάραχοι, μὲ παραίτησιν· ἀλλ' ἂν ἡ μονομαχία ἔχῃ ἀποτελέσματα, τιμωρεῖται, ἐκτὸς τῆς νομίμου ποινῆς, καὶ μὲ ἀποβολὴν ἐκ τοῦ πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 109.

Ὁ ζητῶν ἐπίτηδες μονομαχίας καὶ διαφορὰς, τιμωρεῖται δι' ἀποπομπῆς, ἂν δὲ καὶ ἄλλοτε ἡ διαγωγὴ του ἦτο ἐπιλήψιμος, διὰ παραιτήσεως ἢ ἀποβολῆς.

Ἄρθρ. 110.

Ὅπλα σκίαι μὲ ἀκονημένα ξίφη, καὶ μὲ κοπτερά ἢ ὀξέα ὅπλα θεωροῦνται ὡς μονομαχίαι, καὶ τιμωροῦνται πειθαρχικῶς ὡς τοιαῦται.

Ἄρθρ. 111.

Ὁ ἐπιπλήττων, ὑβρίζων, ἢ καὶ διὰ πράξεων προπηλακίζων τινὰ, ὡς μὴ δεχθέντα πρότασιν μονομαχίας, τιμωρεῖται, τὸ μὲν πρῶτον, μὲ αὐστηρὰν φυλάκισιν, ἐν δὲ περιπτώσει ὑποτροπῆς μὲ ἀποπομπήν, ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ μὲ παραίτησιν, ἢ ἀποβολήν, ἐπ' φυλαττομένων πάντοτε καὶ τῶν ὄρων τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρ. 112.

Μαθηταὶ ἱατρικῆς ἢ χειρουργικῆς, παρευρισκόμενοι εἰς μονομαχίας διὰ ἱατρικὴν βοήθειαν, θεωροῦνται ὡς συμμετοχοὶ τῆς μονομαχίας. Προσκληθέντες δὲ μετὰ τὴν πλήγωσιν, χρεωστοῦσιν εἰς κατεπευγυῖαν περιστάσει, ἄφρου δέσωσιν ἀρμαδιῶς τὴν πληγὴν, νὰ ἀναφέρωσι τὰ δέοντα πρὸς τὴν ἀστυνομίαν περὶ τούτου ἀμέσως διὰ ν' ἀποφύγῃ τὴν εἰς τοὺς συμμετοχοὺς τῆς μονομαχίας ἐπιβαλλομένην ποινὴν, ἢ ἂν ἡ μονομαχία συνέβῃ ἔξω τῆς πόλεως τοῦ πανεπιστημίου, πρὸς τὴν ἐπιτόπιον ἀρχὴν, ζητούντες ἰατρὸν τινα δόκιμον.

Ἄρθρ. 113.

Αἱ ἄνω φηθεῖσαι ποινὰι τόσῳ μᾶλλον θέλουσιν ἐφαρμόζεσθαι, ὅσῳ ὁ πρύτανις καὶ ὅλοι οἱ καθηγηταὶ ἔχουσι χρέος νὰ διαλάττωσιν ὡς συμβιβασταὶ τὰς μεταξὺ μαθητῶν συμπιπτούσας περὶ τιμῆς, διαφορὰς μὲ τρόπον μὴ προσβάλλοντα αὐτῶν τὴν φιλοτιμίαν.

Ἄρθρ. 114.

Ἰδιωτικαὶ ἐταιρεῖαι ὁπλασκίας, ὡς παρέχονται συχνάκις ἀφορμὰς μονομαχίας, δὲν θέλουσιν εἶναι ἀνεκταὶ, καὶ τὸ μάθημα τῆς ὁπλασκίας παραδίδεται μόνον εἰς τὸν προσδιορισμένον δημόσιον τόπον ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιαν τοῦ ἐπὶ τούτῳ αὐτῆς διδασκάλου.

Ἄρθρ. 115.

Ξενοδόχοι, οἶνοπῳλαι, καφεπῳλαι καὶ οἰκοδεσπόται, οἵτινες ἀνέχονται ἐντὸς τῶν οἰκιῶν τοιαύτας ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ἀπαγορευόμενας τῶν μαθητῶν συνελεύσεις, ἢ, λαβόντες γνῶσιν τῶν ἐν αὐταῖς γινομένων πράξεων, δὲν καταγγέλλουσιν αὐτὰς ἀμέσως εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν, ὀνομάζοντες καὶ τοὺς συμμετόχους, θέλουσι καταδιώκεσθαι κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους ὡς συμμετοχοί.

Ἄρθρ. 116.

Ἀρχαιότεροι μαθηταὶ, ἀντιποιοῦμενοι ὑπεροχὴν τινα ἐπὶ νεωτέρων, ἢ νεηλῶδων, ἢ προσπαθοῦντες νὰ τοὺς σύρῳσιν εἰς τὴν συναναστροφὴν τῶν καὶ μὴ θέλοντας ὑβρίζωσι, χλευάζωσιν ἢ ἀπαγορεύωσι νὰ συναναστρέφωσιν μετ' ἄλλων, τιμωροῦνται

λετών, διαλαμβάνων τὸν ἀριθμὸν τοῦ φύλλου εἰς ὃ ἐγγράφουσιν αἱ κατ' αὐτὸν ὑποθήκαι.

Ἄρθρ. 6.

Ἐκαστον ἀκίνητον κτῆμα καὶ ἐκάστη ἐπικαρπία, ὅταν γενῇ ἀντικείμενον ὑποθήκης, ἢ προσημειώσεως θέλει λαμβάνει ἰδιαίτερον φύλλον εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν τοῦ δήμου, ἐν τῇ περιφερείᾳ, τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ κτῆμα.

Ἄρθρ. 7.

Οἱ φύλακες τῶν ὑποθηκῶν ὀφείλουν ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτῶν εὐθύνην ἵνα προσέχωσιν ὥστε νὰ μὴν ἐγγράφουν ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἀντικείμενον ὑποθήκης εἰς διάφορα φύλλα, καὶ νὰ μὴν ἐκλαμβάνουν κτῆμα, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἔχῃ ἴδιον φύλλον ἀντ' ἑαυτοῦ ἢ ἄλλου ἤδη ἐγγεγραμμένου.

Ἄρθρ. 8.

Ὅλαι αἱ ἐφ' ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος ὑποθήκαι θέλουν ἐγγράφεσθαι εἰς τὸ διὰ τὸ κτῆμα τοῦτο ἀνοιχθέν φύλλον κατ' αὐξοῦντα ἀριθμὸν. Πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν θέλει ἀφίνει δι' ἕκαστον κτῆμα, ἔχον ἴδιον φύλλον εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν, τόσας κατὰ συνέχειαν σελίδας ἀγράφους, ὅσας κρίνει ἀναγκαίαις διὰ τὰς ἐνδεχομένας εἰς τὸ ἐξῆς, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος ἐγγραφὰς καὶ προσημειώσεις. Ἄν ὁ ἀρεθεὶς τόπος γεμίσῃ, ἐξακολουθοῦνται αἱ ἐγγραφαὶ εἰς ἄλλο κενὸν μέρος τοῦ αὐτοῦ ἢ ἄλλου ἐπομένου τόμου, ἢ μεταφέρονται ὁλόκληροι ἀπὸ τὸν ἓνα εἰς τὸν ἄλλον τόμον, καὶ ἐξακολουθοῦνται ἐκεῖ, γενομένης καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις τῆς προσήκουσας παραπομπῆς εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος ὅπου εὐρίσκονται αἱ λοιπαὶ ἐγγραφαί.

Εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν ἀγράφων σελίδων, οἱ φύλακες τῶν ὑποθηκῶν θέλουν λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὴν ἀξίαν τοῦ ὑποθηκευμένου κτήματος καὶ τὴν σημαντικότητά των συναλλαγμάτων, τὰ ὁποῖα συνήθως, κατὰ τὰς τοπικὰς συνθηκὰς γίνονται, ὥστε νὰ μὴ μένουν εἰς μὴν πολλὰς σελίδας ἀγράφους, εὐδὲ πάλιν νὰ λείπῃ τόπος ἐγγραφῆς συνεχῶς καὶ νὰ γίνωνται ἐκ τούτου συχναὶ μεταβάσεις ἀπὸ ἐνὸς εἰς ἄλλο φύλλον.

Ἄρθρ. 9.

Ὅταν τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα ἐκτείνεται ἐπὶ τῶν ὁρίων δύο δήμων, ἡ ἐγγραφή γίνεται εἰς τὸ βιβλίον τοῦ δήμου ἐκείνου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ μεγαλύτερον τοῦ κτήματος μέρος, εἰς δὲ τὸ βιβλίον τοῦ ἄλλου δήμου γίνεται μόνον εἰς ἰδιαίτερον φύλλον σημειώσεις τῆς εἰς τὸ ἄλλο βιβλίον ἐνεργηθείσης ἐγγραφῆς γενομένης ἀκριβοῦς παραπομπῆς εἰς ἑκάτερα τὰ βιβλία.

Ἄν οἱ δήμοι εἰς τοὺς ὁποίους ἀνήκει τὸ κτῆμα ὑπάγωνται εἰς διαφορὰς ὑποθηκοφύλακας, ὁ ἐνεργήσας τὴν ἐγγραφήν ὑποθηκοφύλαξ, ὀφείλει νὰ στείλῃ περὶ τούτου εἰς τὸν ὑποθηκοφύλακα εἰς ὃν ὑπάγεται ὁ ἄλλος δήμος ἀντίγραφον τῆς ἐγγραφῆς, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ κατὰ τὸν προηγούμενον παράγραφον τοῦ παρόντος ἀρθροῦ σημειώσεις.

Ἄρθρ. 10.

Ὅταν διὰ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἀπαίτησιν γίνουν ἐγγραφαί, ἐπὶ πολλῶν κτημάτων τοῦ χρεώστου, ἕκαστον τῶν ὁποίων ἔχει ἴδιον φύλλον εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν, πρέπει νὰ γίνωνται παραπομπαὶ ἐφ' ἑκάστου αὐτῶν, εἰς ὅλα τὰ ἄλλα κτήματα.

Ἄρθρ. 11.

Ἐκάστη σελὶς τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν, ἄνω τῆς ὁποίας ὁ ὑποθηκοφύλαξ θέλει σημειοῖ τὸν ἀριθμὸν τοῦ εἰς ἕκαστον κτῆμα ἀφιερωμένου φύλλου, διαίρεται εἰς τέσσαρας στήλας· εἰς τὴν πρώτην σημειοῦται ὁ αὐξὼν ἀριθμὸς τῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος ὑποθηκῶν· εἰς τὴν δευτέραν ἡ κυρίᾳ ἐγγραφή, ἢ προσημείωσις· εἰς τὴν τρίτην τὸ ποσὸν τῆς πιστώσεως δι' ἀρχαίων ἀριθμῶν· καὶ εἰς τὴν τετάρτην αἱ ἀπὸ φύλλου εἰς φύλλον ἢ ἀπὸ

τόμον εἰς τόμον παραπομπαί, αἱ ἐξαλείψεις καὶ αἱ σημειώσεις παντὸς εἶδους.

Ἄρθρ. 12.

Ἡ εἰς τὴν δευτέραν στήλην ἐγγραφή θέλει διαλαμβάνει τὸ περιεχόμενον τῶν περιλήψεων τῶν παραδιδομένων παρὰ τῶν αἰτούντων τὴν ἐγγραφήν, καὶ θέλει γίνεσθαι κατὰ τὸν ἐπόμενον τρόπον.

1. Θέλει ἐγγράφεσθαι ἡ περιγραφή τοῦ ἐνυποθήτου κτήματος.
2. Τὸ ὄνομα παράνομον κτλ. τοῦ ὀφειλέτου.
3. Τὸ ὄνομα πικάνομον κτλ. τοῦ πιστωτοῦ, καὶ
4. Μετ' αὐτὰ ἡ ἐκθεσις τῆς ὑποθήκης, εἰς τὴν ὁποίαν κατὰ συνέχειαν σημειοῦται ἡ χρονολογία καὶ τὸ εἶδος τοῦ τίτλου, τὸ ποσὸν τῆς ἀπαιτήσεως, οἱ τόκοι, καὶ ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς, κατὰ τὰ εἰς τὰς περιλήψεις διαλαμβανόμενα.

Ἄρθρ. 13.

Γενομένης κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον τῆς πρώτης ἐγγραφῆς, δύναται εἰς τὰς λοιπὰς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος ἐγγραφὰς νὰ παραλειφθῇ ἡ περιγραφή τοῦ κτήματος καὶ ἡ χαρακτηρίσις τοῦ χρεώστου, ὅταν ταῦτα, κατὰ τὴν παραδεδομένην περίληψιν, συμφωνοῦν μὲ τὰ ἐν τῇ πρώτῃ ἐγγραφῇ σημειωθέντα, καὶ νὰ ἀρχίσουν αἱ μετὰ ταῦτα ἐγγραφαὶ μὲ τὴν χαρακτηρίσιν τοῦ πιστωτοῦ· κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ ἐν τῷ προηγούμενῳ ἀρθρῷ περὶ ἐγγραφῆς διατάξεις.

Ἄρθρ. 14.

Ἄν νὰ μὴ μένωσι κενὰ διαστήματα, πρέπει πᾶν διάστημα νὰ συμπληρῇ διὰ μιᾶς ὀριζοντίου γραμμῆς, κατὰ τὸν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 12 καὶ 13 διαγεγραμμένον τρόπον.

Ἄρθρ. 15.

Αἱ προσημειώσεις γίνονται ἀπαρράλκτως ὡς καὶ αἱ ἐγγραφαὶ· γίνονται εἰς τὴν τετάρτην στήλην τῆς λέξεως «προσημειώσεις».

Ἄρθρ. 16.

Εἰς τὰς ἐν τῇ τετάρτῃ στήλῃ ἐξαλείψεις θέλει ἀναφέρεσθαι μετὰ τῆς χρονολογίας αὐτοῦ τὸ συνάλλαγμα ἢ ἡ δικαστικὴ ἀπόφασις ἐφ' ὧν στηρίζονται, καὶ γίνεται σημείωσις τοῦ ἔτους, τοῦ μηνὸς καὶ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν γίνονται.

Ἡ ἐν μέρει ἐξαλείψις ἀπαιτήσεως τινος γίνεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, γραφομένης τῆς ἐξαλειπτέας ποσότητος, καὶ ὁλογράφως καὶ δι' ἀραβικῶν ἀριθμῶν.

Ἄρθρ. 17.

Ἐνεργηθείσης ἐγγραφῆς τινος, ὁ ὑποθηκοφύλαξ ὀφείλει νὰ σημειοῖ εἰς τὴν τετάρτην στήλην τὴν παραπομπὴν εἰς τὸν τόμον καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ βιβλίου τῶν ἐκθέσεων εἰς ὃ ἔγινεν ἡ περὶ τῆς ἐγγραφῆς τῆς ὑποθέσεως ἐκθεσις.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θέλει γίνεσθαι καὶ πᾶσα ἄλλη παραπομπὴ τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν· αἱ λοιπαὶ σημειώσεις θέλουν γίνεσθαι ἢ μίᾳ κατόπιν τῆς ἄλλης, χωρὶς κενὰ διαστήματα.

Ἄρθρ. 18.

Ἐκάστη ἐγγραφή ὑποθήκης θέλει διαχωρίζεσθαι ἀπὸ τὴν ἐπομένην κατὰ τὴν σύνταξιν ταύτης διὰ μιᾶς ὀριζοντίου γραμμῆς συρομένης κάτωθεν τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ὑποθηκοφύλακος καὶ ἐκτετινομένης δι' ὅλου τοῦ πλάτους τοῦ φύλλου.

Ἄρθρ. 19.

Ὅταν διὰ δικαστικῆς πράξεως ἀπαγορευθῶν αἱ περαιτέρω ἐγγραφαὶ ὑποθηκῶν ἐπὶ τινος κτήματος, ὁ δὲ ὑποθηκοφύλαξ λάβῃ γινῶσιν αὐτῶν δι' ἐπισήμου ἀπυγράφου αὐτῆς, ὀφείλει οὐτοῖς, ἐφ' οὓς διὰ δύο παραλλήλων γραμμῶν συρομένων ὀριζοντίως κάτωθεν τῶν γενομένων ἐγγραφῶν περατώσῃ ταύτας, νὰ σημειοῖ εἰς τὴν δευτέραν στήλην κάτωθεν τῶν γραμμῶν τού-

Άρθρον 2.

Έκαστος νεόφυτος (βαπτισμένος ὀθωμανός) καὶ ἐκάστη οἰκογένεια νεοφύτου (καταγομένη ἀπὸ νεόφυτον ἢ ἀπὸ ὀθωμανόν), ἀφ' ὧν προσώπων καὶ ἂν σύγκεται, καὶ εἰς ὁποίας οἰκογενειακὰς περιστάσεις καὶ ἂν εὐρίσκειται ἕκαστον πρόσωπον, θέλει ἐπομένως ἔχει δικαίωμα διὰ τὰ ἰδιοκτήματα (τὰ ἀκίνητα) ὅσα ἀνήκουν εἰς αὐτὴν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος πρὶν τῆς δημεύσεως εἰς ἀποζημιώσιν ἐξισουμένην μὲ ἐτήσιον καθαρὸν εἰσόδημα 200 ἕως 1000 φοινίκων, ἢ 194—970 δραχμῶν, κατὰ τὸ ἀπὸ 30 Ἰαννουαρίου (11 Φεβρουαρίου) 1835 διάταγμα (ἐφημ. Κυβερνήσεως σελ. 51). Ἄν τὰ δημευθέντα κτήματα δὲν ἔδιδον 290 φοίν. ἢ 194 δραχ. ἐτησίως, ἡ ἀποζημίωσις θέλει προμετρᾶσθαι πρὸς τὴν ποιότητα τοῦ κτήματος. Τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς ἀποζημιώσεως ἀνήκει μόνον εἰς τοὺς βαπτισμένους ὀθωμανοὺς ἢ νεοφύτους, τοὺς ὄντας κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἀπογόνους ὀθωμανῶν, προϋποθετομένου, ὅτι κατοικοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὶς τῆς 18 (30) Σεπτεμβρίου 1830. Οἱ πλάγιοι συγγενεῖς ἀποκλείονται αὐτοῦ.

Άρθρον 3.

Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη εἶναι ἄσχετος μὲ τὰ δικαιώματα, διὰ τὸν νεόφυτον δύναται νὰ ἔχῃ καὶ ἐκ τοῦ νόμου τῆς προικοδοτήσεως καὶ τῶν λοιπῶν ὁρισμῶν περὶ τῶν ἐκδουλεύσεων εἰς τὴν πατρίδα κατὰ τὸν ἀγῶνα.

Άρθρον 4.

Ἡ εἰς τὸ ἀρθρον 3 ἀναφερομένη ἀποζημίωσις θέλει κυρίως λαμβάνεσθαι ἀπὸ τὰ δημευθέντα κτήματα τῶν ἀποζημιωτέων νεοφύτων, ἐπὶ ὑποθέσει, ὅτι αὐτὰ εὐρίσκονται ἀκόμη ἀνεκποίητα μεταξὺ τῶν δημοσίων κτημάτων, καὶ ὅτι τὸ δημόσιον δύναται νὰ διαθέσῃ αὐτὰ ἀκόμη ἐλευθέρως ὡς πρὸς τὸ πολιτικὸν δίκαιον. Εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν, ἡ ἀποζημίωσις γίνεται ἀπὸ τὰ λοιπὰ διαθέσιμα καὶ εἰς τὸ ἀρθρον 5 εἰσαφ. 1 τοῦ παρ. προικοδοτήσεως νόμου σημειούμενα ἐθνικὰ κτήματα, χωρὶς ὅμως νὰ θεωρηθῇ ἡ ἐνστάσις κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς καλλιέργειας τῶν πρὸς ἀποζημιώσιν προσδιοριζομένων ἀντικειμένων.

Ἄν τὸ δημευθὲν ἀντικείμενον ἦτον κτίριον, εἰρηωθέν ἔκτοτε ἢ μὴ ὑπάρχον πλέον, ἀποδίδεται εἰς τὸν νεόφυτον τὸ παλαιὸν οἰκόπεδον, καὶ ἂν τοῦτο δὲν ἦναι διαθέσιμον πλέον, ἄλλο ἴσης ἀξίας. Ἄν δὲ ὑπάρχῃ καὶ τὸ κτίριον, ἀλλὰ δὲν εἴμφορὲς νὰ ἐπιστραφῇ, θέλει διδестhai πρὸς ἀποζημιώσιν ἄλλο ἐθνικὸν οἰκοδόμημα ἴσης ἀξίας.

Άρθρον 5.

Ἄν δοθῇ ὡς ἀποζημίωσις εἰς νεόφυτον, συγκαταθέσει αὐτοῦ ἀντικείμενον ἀδιαίρετον ἀνωτέρας ἀξίας ἀπὸ τὸ δημευθὲν, θέλει πληρώσει οὗτος τὸ περιπλέον εἰς τὸ ταμεῖον, δίδων κατὰ τὸ 12 ἀρθρον τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου τόκον δι' αὐτὸ 6 τοῖς 0/0· ἐξεναντίας ὁ νεόφυτος, ὁ οἰκοδομήσας ἢ μέλλον νὰ οἰκοδομήσῃ οἰκίαν ἐπὶ ἐθνικῇ γῇ, κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς 26 Αὐγούστου (7 Σεπτεμβρίου) 1830 δὲν θέλει πληρώσει οὐδὲν ὡς ἀποζημιώσιν εἰς τὸ δημόσιον διὰ τὸ οἰκόπεδον, ἐπὶ ὑποθέσει ὅμως, ὅτι ὑπάγεται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν περιεχομένων εἰς τὸ ρηθὲν ψήφισμα.

Άρθρον 6.

Τὰ εἰς τοὺς νεοφύτους ὡς ἀποζημιώσις διδόμενα κτήματα μεταβαίνουν εἰς αὐτοὺς ὡς πλήρης καὶ ἐλευθέρᾳ πάσης δημοσίου ὑποθήκης ἰδιοκτησία.

Αἱ περιστάσεις αἱ εἰς τὰ ἀρθρα 13, 14 καὶ 15 τοῦ γ'. κεφαλαίου, τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου ἀναφερόμεναι, ἐφαρμόζονται ἐπομένως ἀναλόγως καὶ εἰς τὰ κτήματα ἐκεῖνα. Ὁ νεόφυτος θέλει πληρῶναι ἀπὸ τὰ πρὸς ἀποζημιώσιν δοθέντα αὐτῷ κτήματα μόνον ἀπλοῦν δέκατον, μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς γενικοῦ φόρου ἐγγείου. Δὲν ὑποχρεοῦται δὲ εἰς καταβολὴν τῆς

τιμῆς τῆς παραχωρήσεως, ὅσῳ δὲν ἐφαρμόζεται τὸ ἀρθρον 5 εἰσαφ. 1.

Άρθρον 7.

Πρὸς ἐκτίμησιν τῆς ἀποζημιώσεως (ἀρθρ. 2) θέλουν χρησιμεύει ὡς νομικαὶ βάσεις, ἡ πολιτικὴ στάσις, ἡ ἐπιτημότης τοῦ νεοφύτου, καὶ ἡ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δημεύσεως περιουσία του, πρὸ πάντων δὲ τὸ μέγεθος καὶ ἡ σημαντικότης τῶν δημευθέντων ἰδιωτικῶν κτημάτων. Τὸ ἐτήσιον καθαρὸν εἰσόδημα τῶν πρὸς ἀποζημιώσιν διδομένων κτημάτων εὐρίσκειται, ἂν ἀπὸ τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα αὐτῶν ἀφαιρεθοῦν τὰ ἐξόδα τῆς συνήθους καλλιέργειας (ἀλλ' ὄχι καὶ ἡ ἐκτακτὸς καταβολὴ τῆς πρώτης καλλιέργειας) καὶ τὸ δέκατον ἢ ὁ ἐγγεῖος φόρος.

Άρθρον 8.

Έκαστος νεόφυτος νομίζων, ὅτι ἔχει δικαίωμα εἰς τὴν ἐν τῷ παρόντι διατάγματι ἀναφερομένην ἀποζημιώσιν, ὑποχρεοῦται ἐντὸς ἐξ μηνῶν τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς σήμερον νὰ γνωστοποιήσῃ τὸ δικαίωμα τοῦτο δι' ἐγγράφου ἀναφορᾶς εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Οἰκονομίας. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ Γραμματεία θέλει πέμπει εἰς τοὺς ἀνήκοντας οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους ἀποσπάρματα ἀπὸ τὰς σημειώσεις τῆς ἀποζημιώσεως, τὰς γενομένας κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 23 Σεπτεμ. 1830 ψηφίσματος καὶ τῶν μεταγενεστέρων διατάξεων, αἵτινες ὅμως πρέπει ν' ἀναθεωρηθοῦν καὶ νὰ συμπληρωθοῦν μέχρι τοῦ καιροῦ ἐκείνου. Οὗτοι συμφῶνως μὲ τὸν ἀνήκοντα ἐπαρχον, τὸν δήμαρχον ἢ δημογέροντα καὶ τὸν νεόφυτον θέλουν ἐγγράφει εἰς πρωτόκολλον τὸ μέγεθος τῆς ἀποζημιώσεως καὶ τὸ παραχωρητέον κτήμα. Τὰς περὶ τοῦτου ἐγγράφους πράξεις, τὰς ὁποίας θέλουν ὑπογράψαι ὅλοι οἱ παρεστώτες ἰδιοχείρως θέλει καθυποβάλλει ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν ἀμέσως, ἥτις θέλει, συμφῶνως μὲ τὴν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καθυποβάλλει αὐτὰς μετὰ γνωμοδοτήσεως εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐγκρίσιν. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐγκρίσεως ταύτης θέλει παραβιβασθῇ εἰς τὸν νεόφυτον τὸ εἰς ἀρθρ. 16 τοῦ παρ. προικοδοτήσεως νόμου ὀριζόμενον ἐγγράφον ἰδιοκτησίας, καὶ θέλει φέρνῃται ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος περὶ τῆς παραδόσεως τοῦ κτήματος. Ἐντὸς 9 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ παρόντος αἱ δύο Γραμματεῖαι χρεωστοῦν ν' ἀποπερατώσωσι τὴν ἐργασίαν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν νεοφύτων. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν θέλει ὀδηγήσῃ ἀνηκόντως τοὺς οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους καὶ τοὺς ἐπάρχους, διὰ νὰ κατορθωθῇ ὁ πρῶτος σκοπὸς τοῦ παρόντος διατάγματος.

Άρθρον 9.

Ὅσοι νεόφυτοι ἀπεζημιώθησαν ἤδη ἀπὸ τὴν ἐλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἐπὶ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ εἰς τὸ ἀρθρ. 1 ἀναφερομένου ψηφίσματος τῆς βουλῆς, μένουν εἰς ἐντελῇ κτήσιν τῶν δοθέντων αὐταῖς κτημάτων, ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω εἰς τὸ ἀρθρον 6 ἀναφερομένας περιστάσεις, καὶ χωρὶς νὰ ὑποχρεοῦνται ν' ἀποδώσωσι εἰς τὸ δημόσιον, τὸ τυχὸν περιπλέον τῆς ἀποζημιώσεως. Ἀφ' ἐτέρου δὲν ἔχουν δικαίωμα εἰς ἀναπλήρωσιν ἢ αὐξήσιν τῆς ἀποζημιώσεως.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ τῆς Οἰκονομίας γραμματεῖαν ἀνατίθεται ἡ κοινοποίησις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, δημοσιευτέου διὰ τῆς ἐφημερ. τῆς κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) 1836.

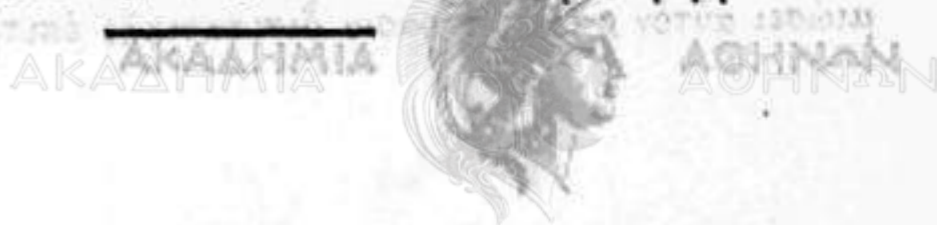
Ο Θ Ω Ν

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς
τῆς ἐπικρατείας,

ΔΡ, ΜΑΝΣΟΛΑΣ.
Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας
ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν.

Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

Διευθυντὴς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματειῶν.

Άρθρον 21.

Τὰ διπλά τῶν κτηματολογίων, τὰ παρὰ τοῖς οἰκείοις δῆμοις φυλαττόμενα, θέλουν παραβάλλεσθαι εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους μὲ τὰ παρὰ τῷ ἀρμυδίῳ εἰρηνοδίκῃ παρακατατεθειμένα, διὰ νὰ ἐγγράφωται εἰς ἐκεῖνα, αἱ εἰς ταῦτα γινόμεναι κατὰ τὸ ἔτος προσθήκαι καὶ μεταβολαί.

Αἱ προσθήκαι καὶ μεταβολαὶ αὗται, ἀντιγραφόμεναι ἀπαραλλάκτως εἰς διπλοῦν, ἐκάστη εἰς τὴν οἰκίαν θέσιν, ὑπογράφονται παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ὁ εἰρηνοδίκης ὀφείλει ἐν τῷ τέλει ἐκάστου ἔτους νὰ φανερόνῃ ἐπιστήμῳ τὰς καταχωρισθείσας μεταβολὰς ἐπὶ τοῦ ὀπισθεν μέρους τοῦ τίτλου τῆς ιδιοκτησίας τοῦ κτήματος.

Άρθρον 22.

Πᾶς τις δύναται νὰ παρατηρῇ ἀκωλύτως τὰ κτηματολόγια ἐν τε τῷ δημαρχείῳ καὶ τῷ εἰρηνοδικείῳ, πληρόνων εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν δέκα λεπτὰ εἰς τὸν εἰρηνοδίκην· ἀλλ' εἰς μόνον τὸν εἰρηνοδίκην ἐπιτρέπεται νὰ ἐκδίδῃ εἰς τὸν αἰτοῦντα ἐπίσημα ἀποσπάσματα αὐτῶν, ἐξαιρουμένου τοῦ χρόνου, καθ' ὃν διρκεῖ ἡ κατὰ τὸ ἀρθρ. 12, εἰς τὸ Δημαρχεῖον ἐκθεσις, ὅτε ἡ ἐκδοσις ἐπιστήμων ἀποσπασμάτων γίνεται παρὰ τοῦ δημάρχου.

Άρθρον 23.

Τὰ ἐξόδα τῆς πρώτης συντάξεως καὶ ἐξακολουθήσεως τῶν κτηματολογίων καταβάλλονται ἀπὸ τοὺς ιδιοκτῆμονας καὶ τοὺς δῆμους· καὶ οἱ μὲν ιδιοκτῆμονες θέλουν πληρῶναι διὰ τὴν περὶ ἐκάστου κτήματος ἐγγράφην καὶ ἀντιγραφὴν εἰς τε τὸ πρωτότυπον καὶ τὸ διπλοῦν τοῦ κτηματολογίου, καὶ διὰ τὴν κατὰ τὸ ἀρθρ. 18, ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου τῆς ιδιοκτησίας ἐπικυρώσιν, μίαν δραχμὴν εἰς τὸν κτηματογράφον· οἱ δὲ δῆμοι θέλουν πληρῶναι εἰς αὐτὸν ἀπὸ τοῦ δημοτικῶν ταμείων ἀποζημιώσιν, κατὰ τὴν περὶ ἐξόδων ὁδοποιίας καὶ διαμονῆς διατίμωσιν, ἐνεκα τῶν ὁδοποιῶν, εἰς τὰς ὁποίας ὑποχρεοῦνται παρὰ τοῦ ἀρθρ. 8· οἱ δῆμοι θέλουν πληρῶναι προσέτι τὸ ἀναγκαῖον διὰ τὰ κτηματολόγια χαρτῶν καὶ τὰ δευτικά.

Αἱ παρὰ τῶν ιδιοκτητῶν, κατὰ τὸ ἀρθρ. 8 τοῦ παρόντος νόμου, παραδοτέαι σημειώσεις τῶν κτηματολογίων, ὡς καὶ αὐτὰ ταῦτα τὰ κτηματολόγια, δὲν ὑποβάλλονται εἰς τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου.

Άρθρον 24.

Οἱ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν τίτλων τῆς ιδιοκτησίας κατὰ τὴν πρώτῃν σύνταξιν τῶν κτηματολογίων καλούμενοι μάρτυρες ἀποζημιοῦνται, κατὰ τὰς περὶ ἀποζημιώσεων μαρτύρων κειμένους ἐν γένει διατάξεις τοῦ ἀπὸ 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλ.) 1835 διατάγματος. Κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ αὐτοῦ διατάγματος ἀποζημιοῦνται καὶ οἱ εἰρηνοδίκαι, ὅσαςκις πρὸς ἐγγράφην τινα ἀπαιτεῖται ἐπίσκεψις τοῦ ἐγγραφομένου κτήματος.

Άρθρον 25.

Οἱ τίτλοι τῆς ιδιοκτησίας, οἱ ὅποιοι κατὰ συνέπειαν τοῦ ὁρίσμου τοῦ ἀρθρ. 6, πρέπει νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὸν δήμαρχον, διὰ νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὰ κτηματολόγια δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸ χαρτόσημον διὰ τὴν ἀκούσιον ταύτην παρουσίαν, ὅταν κατάγονται ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τὴν πρὸ τῶν 15/27 Σεπτεμβρίου τ. ε.

Ὁ σφραγιστὸς χάρτης μολοντοῦτο πρέπει νὰ προστεθῇ εἰς αὐτοὺς ὑστερώτερα, κατὰ τὸν τρόπον τὸν διαταχθέντα ἐν τοῖς ἀρθρ. 10 καὶ 13, τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου τῶν 14/26 Αὐγούστου τ. ε. ἅμα γενῇ χρῆσις τοῦ τίτλου τῆς ιδιοκτησίας ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, ἢ τοῦ Συμβολαιογράφου, ἢ γενῇ μεταβολὴ τις εἰς τὴν δι' αὐτοῦ στερεωθεῖσαν ἤδη κτῆσιν, ἢ προστεθῇ ἕαρος τι νέον εἰς τὴν περὶ τῆς ὁ λόγος ιδιοκτησίαν.

Ἐπομένως δὲν δύναται νὰ ἐκδοθῇ ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ κτηματολόγιον, οὔτε νὰ καταχωρισθῇ ἐν αὐτῷ μεταβολὴ τις κτη-

σεως, πρὶν ἐφοδιασθῶσιν οἱ προειρημένοι τίτλοι τῆς ιδιοκτησίας μὲ τὸν νόμιμον σφραγιστὸν χάρτην, καὶ πιστοποιηθῇ τοῦτο, ὡς πρέπει, εἰς τὸ κτηματολόγιον.

Άρθρον 26.

Αἱ Γραμματεῖαι τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, λαμβάνοντος ἰσχύϊν προσωρινοῦ νόμου, καὶ δημοσιευομένου διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Νομβρίου (6 Δεκεμβρ.) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ,

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ χαρτοσήμου τῶν φορτωτικῶν ἐγγράφων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀρθρ. 24, ἀριθ. 11, ἔπειτα τοῦ ἀρθρ. 54 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, ἀπεφασίσαμεν ὡς πρὸς τὰ φορτωτικά ἐγγράφα, καὶ διατάττομεν ὡς ἑρξῆς.

Άρθρον 1.

Ὁ ἄν φορτωτικὸν ἐγγράφον ἐκδίδεται εἰς πολλὰ ἀντίγραφα, τὸ νόμιμον χαρτόσημον θέλει ἐξαρκεῖ τοιοῦτοτρόπως, ὥστε εἰς δύο ἀντίγραφα φέρεται ἕκαστον χαρτόσημον τάξεως 50 λεπτῶν, εἰς δὲ τοια ἀντίγραφα, τὸ μὲν πρῶτον νὰ φέρῃ χαρτόσημον 50 λεπτῶν, τὰ δὲ λοιπὰ δύο ἕκαστον 25 λεπτῶν, εἰς δὲ τέσσαρα καὶ περισπλέον, ἕκαστον νὰ φέρῃ τὸν ἐλάχιστον ὅρον τοῦ χαρτοσήμου τάξεως 25 λεπτῶν.

Άρθρον 2.

Εἰς τὰ ἐκδιδόμενα εἰς πολλὰ ἀντίγραφα φορτωτικά ἐγγράφα ὁμοῦς πρέπει διὰ τὸν ἑαγγχον, καὶ πρὸς ἀποφυγὴν τῆς νομίμου ποινῆς, νὰ σημειώνεται ῥητῶς τὸ ποστὸν ἀντίγραφον, ἂν ᾖ τὸ πρῶτον ἢ τὸ δεύτερον,

Άρθρον 3.

Εἰς τοὺς ιδιώτας συγχωρεῖται κατὰ τὸ ἀρθρ. 7 καὶ 8 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου νὰ κάμνωσι νὰ σφραγίζωνται τὰ σχέδια διὰ τὰ φορτωτικά ἐγγράφα ἀμέσως εἰς τὸ σφραγιστήριον κατὰ τὸν κανονισμὸν τρόπον.

Άρθρον 4.

Κατὰ τὸ ἀρθρ. 7 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου θέλουν τυπωθῇ εἰς τὸ ἐξῆς μὲ ἐξόδα τοῦ σφραγιστηρίου καὶ τὰ φορτωτικά ἐγγράφα εἰς γενικὸν τύπον τῆς ἐκφράσεως, καὶ μὲ κενὰς θέσεις, πληρωθησομένας εἰς τὴν ἐκδοσιν, δίγλωσσα εἰς τε τὸν Ἑλληνικὸν καὶ Ἰταλικὸν· διὰ δὲ τὰ τυπωτικά θέλουν εἰσπράττεσθαι παρὰ τὸ ἀρμόδιον χαρτόσημον 1 δραχμῆς 50, ἢ 25 λεπτὰ, καὶ 5 λεπτὰ δι' ἕκαστον ἀντίτυπον.

Άρθρον 5.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Νοεμβρ. (9 Δεκεμ.) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

τόκολλον, τὰ διευθύνουν εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν τοῦ μέρους τῆς διαμονῆς τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου, διὰ νὰ παραδοθῶσιν εἰς αὐτοὺς, λαμβανομένων δι' ἕκαστον μὲν διπλῶμα πλοίαρχου δραχ. δέκα, δι' ἕκαστον δὲ κυβερνήτου δραχ. ἕξ.

Τὰ δικαιώματα ταῦτα παρχωροῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν ἀπομάχων τοῦ ναυτικοῦ.

Ἄρθρον 23.

Οἱ ὁρίσμοι τῶν ἄρθρων 13 καὶ 17 τοῦ παρόντος διατάγματος δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τοὺς κυβερνήτας μικρῶν πλοιαρίων κατωτέρως τῶν 5 τόνων χωρητικότητος.

Οὗτοι ὀφείλουν νὰ παρουσιάζονται μόνον ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας λιμενικῆς ἀρχῆς καὶ ν' ἀποδεικνύσι δι' ἐγνωσμένων μαρτύρων, ὅτι μετῆλθον δύο ἔτη τὴν ἀλιεῖαν, ἢ τὴν ναυτιλίαν, καὶ ὅτι ἔχουν τὴν εἰς τοῦτο ἀπαιτούμενην ἱκανότητα, διὰ νὰ λάβωσι τὴν ἀδειαν νὰ κυβερνήσιν. Ἡ ἀδεία αὕτη ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀρχὴν, καταχωρίζεται εἰς τὸ βιβλίον τοῦ λιμένος καὶ παραδίδεται εἰς ὃν τινὰ ἀνήκει, ἐπὶ πληρωμῇ διαιώματος δύο δραχμῶν κατατιθεμένων ἐπίσης εἰς τὸ ταμεῖον τῶν ἀπομάχων τοῦ ναυτικοῦ.

Ἡ ἀδεία αὕτη ἰσχύει διὰ βίου ὡς πρὸς τοὺς κυβερνήσαντας, ἢ κυβερνῶντας ἤδη τοιαῦτα πλοία ἰσχύουν οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρου 18.

Ἄρθρον 24.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρὸς εἰς τὰς ἐπὶ τῶν λιμένων ἀρχὰς νὰ δίδωσι τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 23, ἀδειαν τῆς κυβερνήσεως εἰς παῖδας ἡλικίας κατωτέρας τῶν 16 ἐτῶν, καὶ ἂν ἄλλως οὗτοι προκατετάχθησαν ὡς ναῦται γ'. τάξεως, ἐπὶ πολεμικῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοίων.

Πᾶσα παράβασις τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης, ἐκ μέρους τῆς ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀρχῆς, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς με πρόστιμον 25 μέχρι ἑκατὸν δραχμῶν.

Τὸ πρόστιμον τοῦτο, κατὰ τὰς ὁλοπλήρεις διατάξεις, καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ, περὶ τῶν διατάξεων, ὁ παρὼν κανονισμὸς, κατατίθενται εἰς τὸ ταμεῖον τῶν ἀπομάχων τοῦ ναυτικοῦ.

Ἄρθρον 25.

Ὅστις μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 17, 18, 19 καὶ 23 προθεσμιῶν εὐρεθῇ μετεργόμενος τὸ ἔργον πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου ἄνευ διπλώματος ἢ ἀδείας, εἰ μὲν διευθύνῃ μικρὸν πλοίαριον κατωτέρως τῶν πέντε τόνων χωρητικότητος, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον δέκα μέχρι τεσσαράκοντα δραχμῶν, εἰδὲ κυβερνᾷ πλοῖον πρώτης κλάσεως, εἰς πρόστιμον πενήκοντ ἕως ἑκατὸν δραχμῶν. Ἐὰν δὲ διευθύνῃ πλοῖον δευτέρας κλάσεως, εἰς πρόστιμον 50 μέχρι 500 δραχμῶν.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις τῶν πλοίαρχων καὶ κυβερνητῶν τῶν ἐμπορικῶν πλοίων.

Ἄρθρον 26.

Ἀποῦ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἀπορτίσῃ τὸ πλήρωμα, ὀφείλει νὰ τὸ παρουσιάσῃ εἰς τὴν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν ἀρχὴν, διὰ τὰ καταγράφεται εἰς τὸ ναυτολόγιον· δὲν ἔχει δὲ τὴν ἀδειαν ν' αὐξήσῃ ἢ νὰ ἐλαττώσῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ πληρώματος, χωρὶς νὰ προειδοποιήσῃ τὴν ἀρχὴν ταύτην, δ' ἂν νὰ σημειωθῇ ἡ γενομένη πρᾶξις εἰς τὸ ναυτολόγιον.

Διὰ πᾶσαν προσθήκην ἢ ἀφίρσιν ναύτου, μὴ σημειωθείσαν εἰς τὸ ναυτολόγιον, ὁ μὲν πλοίαρχος τιμωρεῖται με πρόστιμον 50 μέχρι 500 δραχμῶν, ὁ δὲ κυβερνήτης 50 μέχρι 100.

Ἄρθρον 27.

Ὁ ἀριθμὸς τοῦ πληρώματος ἑκάστου πλοίου προσδιορίζεται ἐνώπιον τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς ἢ ἐκτὸς τοῦ κράτους ἐνώπιον τῆς προξενικῆς, ἀναλόγως μετὰ τὸ εἶδος καὶ τὴν χωρητικότητά τοῦ

πλοίου· οἱ πλοίαρχοι ἢ κυβερνήται ὀφείλουν νὰ ἔχωσι πλήρη τὸν προσδιορισθέντα ἀριθμὸν, διὰ νὰ μὴ κινδυνεύωσι τὰ πλοῖα δι' ἑλλειψιν ναυτῶν.

Ἄρθρον 28.

Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ παραλαμβάνῃ καὶ παῖδας κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληρώματος. Ἡ ἀναλογία αὕτη δὲν ἐμπορεῖ νὰ ὑπερβῇ τὸ ἐν πέμπτῳ τοῦ ὀλίκου ἀριθμοῦ τῶν ναυτῶν, εἰς τὰ πλοῖα β'. κλάσεως, εἰς δὲ τὰ πρώτης μέχρι μὲν τῶν 5 τόνων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λαμβάνωσι πλέον τοῦ ἑνός, εἰς δὲ τὰ ἀνωτέρας χωρητικότητος πλέον τῶν δύο.

Ἄρθρον 29.

Ἐξ μῆνας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ δεχθῇ ναύτην μὴ φέροντα ἀδειαν ἀναχωρήσεως τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου τοῦ τελευταίου πλοίου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπηρετεῖ, ἢ ἀποδείξιν τῆς ἀρμοδίου λιμενικῆς ἀρχῆς, ὅτι δὲν ὑπάρχει κανὲν ἐμπόδιον εἰς τὸ νὰ συμφωνηθῇ μέχρι τῆς ἐκπνεύσεως τῆς προθεσμίας ταύτης, ἀρκεῖ μόνῃ ἡ συγκατάθεσις τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς εἰς τὴν καταγραφήν τῶν ναυτῶν εἰς τὰ ναυτολόγια, πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι δὲν ὑπάρχει εὐλογον αἴτιον ἐμποδίου.

Ἄρθρον 30.

Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, ὅστις μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας συμφωνήσῃ ναύτην, μὴ φέροντα τὴν ἀπαιτούμενην ἀδειαν συγκαθήσει, ὑπόκειται εἰς τε τὴν ἀποζημίωσιν διὰ τὰς ὁποίας ὁ συμφωνηθεὶς ναύτης εἶχε τυχὸν ὑποχρεώσεις πρὸς ἄλλον πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην, καὶ εἰς πρόστιμον 25 μέχρι 100 δραχμῶν.

Ἐν δὲ ἀποδείξῃ, ὅτι μετεχειρίσθη μέσα διαφθορᾷ διὰ νὰ ἀπορτίσῃ ναύτην ἢ ναύτας συμφωνημένους εἰς ὑπηρεσίαν ἄλλου πλοίου, καὶ νὰ τοὺς μεταχειρίσθῃ εἰς τὸ ἴδιόν του παρὰ τὸ ἀνωτέρω πρόστιμον, στερεῖται καὶ τοῦ διπλώματος τῆς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης διὰ ἕν ἕως τρία ἔτη.

Ἄρθρον 31.

Ὅταν κυβερνήτης ἢ πλοίαρχος ἀρνῇται ἄνευ λόγου νὰ δώσῃ τὴν ἀπόδειξιν εἰς τὸν ναύτην, οὗτος ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ προστρέξῃ εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἢ ἐκτὸς αὐτῆς εἰς τὴν προξενικὴν, ἥτις ἐξετάζουσα τὴν αἴτησιν, καὶ εὐρίσκουσα αὐτὴν βάσιμον, ἐκδίδει ἢ ἰδίᾳ τὴν ἀπόδειξιν.

Ἄρθρον 32.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 30 καὶ 31 ἐφαρμόζονται ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας, ὅσοι ἐκλέγουν πλοίαρχους ἢ κυβερνήτας μὴ φέροντας ἀπόδειξιν ἐκ μέρους τοῦ ἰδιοκτῆτου τοῦ τελευταίου πλοίου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπηρετήσαν, ἢ ἐκ μέρους τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐμπόδιον. Ἐν περιπτώσει δὲ τοῦ § 2 τοῦ ἄρθρου 30 ὁ ἰδιοκτῆτης τιμωρεῖται με πρόστιμον 100—300 δραχμῶν.

Ἄρθρον 63.

Ἄν εἰς ἢ πολλοὶ ναῦται τοῦ πληρώματος ἑνὸς πλοίου ἀποθάνωσι, δραπετεύσωσι, ἢ ἀσθενήσαντες μείνωσιν εἰς τὴν ξηράν, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης τοῦ πλοίου ὀφείλει νὰ ἀντικαταστήσῃ ἄλλους· καὶ εἰ μὲν εὐρίσκεται εἰς ἑλληνικὸν λιμένα, ἢ ἀντικατάστασις γίνεται διὰ τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς, φυλαττομένων τῶν προσδιορισμένων ὁρῶν, καὶ σημειουμένης τῆς ἀντικαταστάσεως ἐπὶ τοῦ ναυτολογίου. Ἐὰν δὲ εἰς ξένον λιμένα διὰ τῆς προξενικῆς, καὶ εἰς ἑλλειψιν ταύτης ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ ζητήσῃ ἀπόδειξιν ἐγγράφον τῆς ἀντικαταστάσεως καὶ τῶν αἰτίων αὐτῆς, ἀπὸ τῆς ἀρμοδίας ἐγχώριον ἀρχῆν. Ἀμα δὲ φθάσῃ ἢ εἰς λιμένα ξένης ἐπικρατείας ὅπου ὑπάρχει ἑλληνικὸς πρόξενος, ἢ εἰς λιμένα τοῦ Βασιλείου, ἐνεργεῖ τακτικῶς τὴν ἀντικατάστασιν κατὰ τὸν προσημειωθέντα τρόπον.

ἀρχαίων κλασικῶν πρωτοτύπων ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ ποιητικαὶ ἢ ρητορικαὶ συνθέσεις.

Ἄρθρον 75.

Ὡς πρὸς τὰς εἰς τὸ προλαβόν ἄρθρον ῥηθείσας ἐργασίας, παραλείπεται ἡ διάταξις εἰς τὸν διδάσκαλον, ὅστις ὅμως ἔχει χρέος νὰ ἐπιδιορθώσῃ τὰ γυμνάσματα ταῦτα τοῦ σχολείου, καθὼς καὶ νὰ ἐπιθεωρῇ ἐπιμελῶς τὰ κατ' οἶκον ἐτοιμαζόμενα.

Ἄρθρον 76.

Ἡ εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ γυμνασίου ἀνήκουσα ἀνωτέρα θρησκευτικὴ διδασκαλία χρηγεῖται εἰς αὐτοὺς ὑφ' ἐνὸς τῶν καθηγητῶν, ἂν ὑπάρχῃ τοιοῦτος ἔχων τὰς ἀνηκούσας γνώσεις· εἰδὲ μὴ ἀπὸ ἑνα εἰς τὴν πόλιν τοῦ γυμνασίου κατοικοῦντα πεπαιδευμένον ἱερέα λαμβάνοντα 20 ἕως 30 δραχμὰς πρὸς ἀντιμισθίαν κατὰ μῆνα.

Ἐκάστη ἡμέρα ἄρχεται μὲ τὴν αὐτὴν προσευχὴν ὡς καὶ εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα, καὶ ἕκαστος μαθητὴς ὑποχρεοῦται νὰ φοιτᾷ τὰς κυριακὰς καὶ ἑορτὰς εἰς ὀρισμένην τινὰ ἐκκλησίαν.

Ἄρθρον 77.

Τὸ μάθημα τῆς ἱστορίας εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς καὶ εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα, ἀλλὰ παραδίδεται μὲ περισσοτέραν ἑκτασιν, ἀναφέρονται αἱ πηγαὶ καὶ διαιρεῖται οὕτως, ὥστε εἰς μὲν τὴν α' τάξιν παραδίδεται ἡ γενικὴ ἱστορία ἀπ' ἀρχῆς τῶν ἱστορικῶν χρόνων μέχρι τοῦ 5. αἰῶνος μετὰ Χριστόν, εἰς τὴν 6. ἀπ' ἀρχῆς τοῦ 6. μέχρι ἀρχῆς τοῦ 16 καὶ εἰς τὴν 3 ἀπ' ἀρχῆς τοῦ 16 μέχρις ἡμῶν. Εἰς δὲ τὴν τετάρτην ἡ ἑλληνικὴ ἱστορία, καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἑκτασιν. Μὲ τὴν διδασκαλίαν ταύτην θέλουν συνδέεσθαι τὰ πρῶτα τῆς πολιτικῆς γεωγραφίας ἐκάστης ἐποχῆς.

Ἄρθρον 78.

Ἡ διδασκαλία τῆς μαθηματικῆς θέλει θεωρεῖσθαι εἰς ἅπλουν μέσον ἀπὸ τῆς διὰ τοὺς μαθητὰς καὶ ὡς προπαρασκευῆς διὰ τὴν περὶ φυσικῶν σπουδῶν τῆς ἐπιστήμης τῆς φύσεως, καὶ διὰ τῶν ἐπιστημῶν, ὅσαι ἐπ' αὐτῆς στηρίζονται ἢ ἔχουν σχέσιν μετ' αὐτῆς· διὰ τοῦτο θέλει ἐπαναλαμβάνεσθαι εἰς τὴν α' τάξιν τοῦ γυμνασίου τὸ μάθημα τῆς ἀριθμητικῆς καταλλήλως, καὶ ἐκεῖθεν θέλουν μεταβαίνει οἱ μαθηταὶ εἰς τὴν ἁλγεβραν μέχρι τῆς ἐξισώσεως τοῦ πρώτου βαθμοῦ. Εἰς τὴν 6. τάξιν θέλουν διδάσκεσθαι αἱ ρίζαι καὶ δυνάμεις μετὰ τῶν δευτεροβαθμίων ἐξισώσεων εἰς τὴν 7. τάξιν ἡ θεωρία τῶν ἀναλογιῶν, λογαρίθμων καὶ σειρῶν μετὰ τῶν ἀρχῶν τῆς μηχανομετρίας· εἰς τὴν 8. αἱ ἀρχαὶ τῆς ἐπιπεδομετρίας καὶ στερεομετρίας, καὶ εἰς τοὺς ἐξοχὸν ἱκανότητα ἔχοντας μαθητὰς αἱ τῆς ἐπιπέδου τριγωνομετρίας, εἰς τὰς δύο ἀνωτέρας τάξεις θέλει παραδίδεσθαι καὶ ἡ μαθηματικοφυσικὴ γεωγραφία.

Ἄρθρον 79.

Ἡ σπουδὴ τῶν ἀρχῶν τῆς φυσικῆς, τῆς χημείας καὶ τῆς φυσικῆς ἱστορίας, ὡς καὶ ἡ τῆς γαλλικῆς γλώσσης, θέλει ἐπίσης μεθοδικῶς ἐξακολουθεῖσθαι δι' ὅλων τῶν τάξεων καταλλήλως ἀναπτυχθεῖσα· ἐπίσης θέλει σπουδάζεσθαι εἰς τὰς ἀνηκούσας ὥρας καὶ ἡ ἑβραϊκὴ ἀπὸ τοὺς ὅτους σκοπὸν ἔχουσι νὰ σπουδάσωσι τὴν θεολογίαν.

Ἄρθρον 80.

Τὰ μαθήματα θέλουν παραδίδεσθαι 24 ὥρας καθ' ἑβδομάδα, καὶ διαιρεῖσθαι οὕτω πως, ὥστε μίαν μὲν ἡμέραν νὰ διαρκῶσι τρεῖς ὥρας πρὸ μεσημβρίας, δύο δὲ ἡμέρας ἀνὰ δύο ὥρας πρὸ μεσημβρίας, προσέτι μίαν ἡμέραν δύο ὥρας μετὰ μεσημβρίαν.

Τὰ μαθήματα θέλουν ἄρχεσθαι τὸ μὲν θέρος περὶ τὴν ἐβδόμην, τὸν δὲ χειμῶνα περὶ τὴν ὀγδόην ὥραν πρὸ μεσημβρίας. Μετὰ δὲ τὴν μεσημβρίαν τὸ μὲν θέρος περὶ τὴν τρίτην, τὸν δὲ χειμῶνα περὶ τὴν δευτέραν.

Ἄρθρον 81.

Ἡ διαίρεσις τῶν ὥρῶν τούτων θέλει γίνεαι κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Εἰς μὲν τὴν πρώτην τάξιν.

8 ὥρας διὰ τὴν ἑλληνικὴν·

4 διὰ τὴν λατινικὴν·

2 διὰ γύμνασιν εἰς τὸ γράφειν ἑλληνιστί·

2 διὰ τὴν κατήχησιν·

2 διὰ τὴν ἱστορίαν καὶ γεωγραφίαν·

2 διὰ τὴν μαθηματικὴν·

2 διὰ τὴν φυσικὴν καὶ φυσικὴν ἱστορίαν·

2 διὰ τὴν γαλλικὴν·

Εἰς τὴν δευτέραν.

6 ὥρας διὰ τὴν ἑλληνικὴν·

6 διὰ τὴν λατινικὴν·

2 διὰ τὴν θεωρίαν τῶν περὶ τὸν λόγον ἐπιστημῶν·

2 διὰ τὴν κατήχησιν·

2 διὰ τὴν ἱστορίαν καὶ γεωγραφίαν·

2 διὰ τὴν μαθηματικὴν·

2 διὰ τὴν φυσικὴν καὶ φυσικὴν ἱστορίαν·

2 διὰ τὴν γαλλικὴν·

Εἰς τὴν τρίτην.

5 ὥρας διὰ τὴν ἑλληνικὴν·

5 διὰ τὴν λατινικὴν·

2 διὰ τὴν θεωρίαν τῶν περὶ τὸν λόγον ἐπιστημῶν·

2 διὰ τὴν κατήχησιν·

2 διὰ τὴν ἱστορίαν καὶ γεωγραφίαν·

4 διὰ τὴν μαθηματικὴν καὶ μαθηματικοφυσικὴν γεωγραφίαν·

2 διὰ τὴν φυσικὴν καὶ φυσικὴν ἱστορίαν·

2 διὰ τὴν γαλλικὴν·

Εἰς δὲ τὴν τετάρτην.

4 ὥρας διὰ τὴν ἑλληνικὴν·

4 διὰ τὴν λατινικὴν·

2 διὰ τὴν θεωρίαν τῶν περὶ τὸν λόγον ἐπιστημῶν·

2 διὰ τὴν ἱστορίαν καὶ γεωγραφίαν·

1 διὰ τὴν κατήχησιν·

4 διὰ τὴν μαθηματικὴν καὶ μαθηματικοφυσικὴν γεωγραφίαν·

3 διὰ τὴν φυσικὴν, φυσικὴν ἱστορίαν καὶ ἀρχὰς τῆς χημείας.

2 διὰ τὴν λογικὴν καὶ σύντομον γενικὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὴν φιλοσοφίαν·

καὶ 2 διὰ τὴν γαλλικὴν·

2 ἐκ τῶν προσδιορισμένων διὰ τὴν ἑλλ. θέλουν δαπανᾶσθαι εἰς τὴν ἑβραϊκὴν γραμματικὴν διὰ τοὺς μέλλοντας θεολόγους, ὅπου μέσα πρὸς παράδοσιν αὐτῆς ὑπάρχουν.

Ἐμπεριέχονται εἰς τὰς ὥρας τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ λατινικοῦ μαθήματος καὶ αἱ τῶν γραπτῶν γυμνασμάτων.

Ἄρθρον 82.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς καθηγητὰς τῶν γυμνασίων νὰ παραλαμβάνουν καὶ ἀνὰ ἓνα βοηθὸν ἐκ τῶν θεωρητικῶς ἐξετασθέντων ὑποψηφίων διδασκάλων, οὗτος συναινέσει τοῦ γυμνασιάρχου καὶ τῆς τῶν γονέων θέλει χρησιμεύσει εἰς τὸ νὰ ἐπαναλαμβάνῃ τὰ μαθήματα εἰς τοὺς μαθητὰς.

Ἀλλὰ θέλουν προτρέπεισθαι καὶ εἰς ἐκάστην τάξιν οἱ μᾶλλον ἐπιδίδοντες μαθηταὶ νὰ πράττωσιν αὐτὸ τοῦτο ἀμισθὶ εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν συμμαθητῶν των.

Ἄρθρον 83.

Ἄλλαι νέαι γλώσσαι καὶ ἰδίως ἡ γερμανικὴ, προσέτι δὲ ἡ

διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν συγχρόνως μετὰ τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 (26) Αὐγούστου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ χαρτοσήμου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, διατάττομεν εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ἀρθρῶν 15 καὶ 16 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου τὰ ἀκόλουθα.

Ἄρθρ. 1.

Ἐξαιρουμένου τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου, ὅσος ἐξοδεύεται εἰς τὰς πράξεις τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν συμβολαιογράφων καὶ φέρει ἐρυθρὰν σφραγίδα, ὅλος ὁ ἐπίλοιπος φέρει σφραγίδα μελανήν.

Ἄρθρ. 2.

Ὅθεν ἐκτὸς τῶν ῥηθέντων δικαστικῶν ὑπαλλήλων, εἴμπορεῖ ὁ καθεὶς ἰδιώτης νὰ μεταχειρισθῇ μόνον τὸν μελανὸν σφραγιστὸν χάρτην, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς πεινῆς τῆς ἀπειληθείσης ἐν τῷ ἀρθρῷ 1 τοῦ ῥηθέντος διατάγματος.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ ἡμέτερον Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 (26) Αὐγούστου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ σφραγίσεως τῶν παιγνιοχάρτων, χρονολογίων καὶ χαρτοφυλακείων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου τὰ ἐφεξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ἡ εἰς τὰ ἀρθρὰ 9 καὶ 44 τοῦ περὶ σφραγιστηρίου νόμου ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν διαταχθεῖσα ἰδιαιτέρα σφράγισις τῶν παιγνιοχάρτων, τῶν χρονολογίων (Καλανδαρίων) καὶ τῶν χαρτοφυλακείων, τῶν περιεχόντων χρονολόγια δύναται καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ γίνεταί εἰς Πάτρας, Καλάμας, Τριπολιτσᾶν, Ναύπλιον, Σύραν, Ἰδραν καὶ Μεσολόγγι διὰ τῶν διοικητῶν καὶ τῶν ταμείων τῶν Διοικήσεων ἐκ συμφώνου.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ εἰς τὸ προλαβὸν ἀρθρὸν ῥηθέντα ἀντικείμενα λοιπὸν θέ-

λουν παραδίδεσθαι εἰς τὸν ταμίαν τῆς διοικήσεως, ὅστις, χωρὶς ἀναβολῆς, θέλει ἐπιχειρεῖ τὴν εἰς τὸ ἀρθρὸν 18 τοῦ περὶ σφραγιστηρίου νόμου ὀριζομένην ἐκτακτὴν σφράγισιν μετὰ τοῦ μελανὸν σφράγισμα· θέλει δὲ ἐκδίδει τακτικὸν ἀποδεικτικὸν παραλαβῆς τοῦ ταμείου διὰ τὸ εἰσπραχθὲν ἐπὶ τούτων χαρτόσημον.

Ὁ δὲ διοικητὴς θέλει θεωρεῖ ἔπειτα τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο τοῦ ταμείου, καὶ θέλει κρατεῖ τὸ τμήμα τούτου θέλει δὲ σφραγίσῃ τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἀντικείμενα μετὰ τὸ στεγνὸν ἐλεγκτικὸν σφραγιστήριον πλησίον τοῦ μελανοῦ σφραγίσματος.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία διατάχθη νὰ διορίσῃ νὰ κατασκευασθῇσι παρευθὺς τὰ ἀναγκαῖα σφραγιστήρια, καὶ διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς ἀνω ῥηθέντας ὑπαλλήλους.

Ἡ αὕτη δὲ θέλει φροντίσει καὶ περὶ τῆς δημοσιεύσεως καὶ ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 (26) Αὐγούστου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ νοθεύσεως χαρτοσήμου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὅτι τὸ ἀρθρὸν 51 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ὅταν ὑπάρχῃ ἀμφιβολία περὶ τῆς γνησιότητος τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου, ἢ γίνεταί ἐξέτασις περὶ τῆς νοθεύσεώς του, αἱ ἀρμόδια ἀρχαὶ ἢ τὰ ἀρμόδια δικαστήρια, θέλουν στέλλει πρὸ πάντων τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος σφραγιστὸν χάρτην εἰς τὸ ἡμέτερον νομισματοκοπεῖον, δηλαδὴ τὸ σφραγιστήριον, ἀναλόγως τοῦ ἀρθροῦ 99 τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ σφραγιστηρίου εἶναι ὑπόχρεως νὰ ἐξετάσῃ ἐπὶ τῇ θέσει τῶν εἰς φύλαξίν της εὐρισκομένων μέσων τὴν γνησιότητα, ἢ νόθευσιν τοῦ σταλέντος εἰς αὐτὴν σφραγιστοῦ χάρτου, καὶ νὰ ἐκδώσῃ ἀκριβῆ καὶ ἐπίσημον γνωμοδότησιν περὶ τούτου εἰς τὴν αἰτοῦσαν ἀρχὴν, ἐπιστρεφομένου τοῦ ἐξετασθέντος σφραγιστοῦ χάρτου, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι περαιτέρω τὰ κατὰ τοῦ νόμου.

Τὰ ἀρθρὰ 101, 102, 103, 106, 109 καὶ 110 τῆς ποινικῆς δικονομίας θέλουν ἀκολουθεῖσθαι ἐνταῦθα προσηκόντως.

Ἄρθρ. 3.

Αἱ ἡμέτεραι ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας παργγέλλονται τὴν κοινοποίησιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως,

Ἀθῆναι, τὴν 17 (29) Αὐγούστου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

2) Όταν η ύπαρξις εμπροθέσμου απαιτήσεως ήναι βεβαιωμένη δι' έγγραφων, καὶ ἐνταυτῷ ὑπάρχῃ ἐπίσημος ἀπόδειξις, οἱ δὲ πιστωτὴς ἐκίνησαν ἀγωγὴν διὰ τὴν ἐξόφλησίν της·

3) Όταν ἡ ἀπαίτησις ἐπεδικάσθη πρωτοκλήτως.

Ἀρθρ. 24.

Ἡ προσημείωσις δὲν φέρει τὰ ἔννομα ἀποτελέσματα τῆς ἐγγεγραμμένης ὑποθήκης χορηγεῖ μόνον δικαίωμα προτιμίας πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης.

Ἄν συμπληρωθῇ τ' ἀπαιτούμενα πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης, ἡ προσημείωσις τρέπεται εἰς ὑποθήκην, ἥτις λογίζεται ὡς νὰ ἦτον ἐγγεγραμμένη ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς προσημείωσης.

Ἀρθρ. 25.

Ἡ προσημείωσις διακόπτει τὴν παραγραφὴν τῆς ἀπαιτήσεως ὑπὲρ τοῦ προσημειοῦντος· ἀλλ' ἂν ἐξαληφθῇ μετὰ τὴν συγκατάθεσιν τῶν ἐχόντων συμφέρον, ἡ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἡ παραγραφὴ λογίζεται ὡς μὴ διακοπισα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ὑποθηκῶν.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν ὑποθηκῶν.

Ἀρθρ. 26.

Ἡ ὑποθήκη ἐκτείνεται εἰς ὅλον κτήμα, ἐνὸς ἐκ τῶν ἐξ ὧν ἐκτείνεται εἰς ὅλα τὰ μέρη, τὰ παρεκκολλημένα, καὶ τὴν προσαύξησιν αὐτοῦ.

Ἀρθρ. 27.

Ἄν τὰ κινητὰ παρεκκολλημένα, ἐκποιηθῶσιν εἰς τὰς αὐτὰς, ὁ ὑποθηκῆς πιστωτὴς δὲν ἔχει δικαίωμα ἀπαιτήσεως κατ' αὐτοῦ.

Ἀρθρ. 28.

Ἄν ἐνὸς ἐκ τῶν ἐξ ὧν ἐκτείνεται εἰς ὅλον κτήμα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐν καιρῷ τῆς ἐνώσεως εἶναι ἐγγεγραμμένα ὑποθήκαι, ὁ ὑποθηκῆς πιστωτὴς τοῦ κυρίου κτήματος δὲν ἀποκτᾷ δικαίωμα ἐπ' αὐτῶν.

Ἀρθρ. 29.

Ἡ ὑποθήκη ἀκολουθεῖ τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα, εἰς ὁποιοδήποτε ἐξουσίαν καὶ ἂν μεταβῇ.

Ἀρθρ. 30.

Ὁ ἀποκτήσας ὑποθήκην ἐπὶ οἰκοδομῆς τινοῦ, καθ' ὃν καιρὸν ἦτον αὕτη ἡσφαλισμένη παρ' ἡμεδαπῷ ἢ ἀλλοδαπῷ τινι πυρασφαλιστικῷ καταστήματι, εἰμπορεῖ ν' ἀπαιτήσῃ ἀμέσως καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως ἐπὶ τῆς προθεσμίας τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους, ἂν ὁ Κύριος παύσῃ τοῦ νὰ ἔχῃ ἐξησφαλισμένην τὴν οἰκοδομήν του.

Ἐπίσης εἰμπορεῖ ὁ ὑποθηκῆς πιστωτὴς ν' ἀπαιτῇ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ χρέους, ἐκ τῆς ποσότητος, τὴν ὁποίαν τὸ πυρασφαλιστικὸν κατάστημα ὀφείλει ν' ἀποδίδῃ εἰς τὸν ὑποθηκῆς χρεώστην, ἂν ἡ ποσότης αὕτη δὲν κατηναλώθῃ ἐντὸς ἑτοῦς εἰς ἀνέγερσιν τῆς πυρποληθείσης οἰκοδομῆς μέχρι δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης τοῦ ἐνὸς ἑτοῦς δύναται νὰ ζητήσῃ ἐξαρκούσαν ἐγγύησιν.

Ἀρθρ. 31.

Ἄν τὸ κεφάλαιον, διὰ τὸ ὁποῖον ἐδόθη ἡ ὑποθήκη, ἦναι ἐγγεγραμμένον, ὡς φέρον τόκους, τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα, εἰς ὁποιοδήποτε ἐξουσίαν καὶ ἂν εὐρίσκειται, ἐνέχεται καὶ εἰς τοὺς δι' ὅλον τὸν καιρὸν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκινήθη ἀγωγὴ ἕως ἐκείνην καθ' ἣν ἤθελε πληρωθῇ τὸ χρέος, ἡ δοθῇ γραμμάτιον πληρωτέον ἀπὸ τὸ ἐκπλειστηρίσμα, ἡ κατασταθῇ ἀμετά-

κλητος ὁ τῆς κατατάξεως πίναξ καὶ δι' ἐν ἑτοῦς πρὸ τῆς ἀγωγῆς.

Ἀρθρ. 32.

Διὰ καθυστερήσεως τόκων συμφωνημένων μὲν ἀλλ' ἀρχαιότερων ἀπὸ τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὠρισμένον χρόνον, διὰ τόκους προερχομένους ἀπὸ ὑπερμερίαν ἐξόφλησεως τοῦ ὑποθηκῆς χρέους, καὶ διὰ τὰ ἐξοδα τὰ προκύπτοντα ἀπὸ τὴν περὶ τοῦ αὐτοῦ χρέους δίκην καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως, ὁ πιστωτὴς ἔχει δυνάμει τοῦ νόμου τίτλον πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ ἐνυπόθηκου κτήματος, ἐνὸς αὐτὸ εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρωτοτύπου χρεώστου, καὶ δύναται ν' ἀποκτήσῃ διὰ χωριστῆς ἐγγραφῆς ἰδιαιτέραν ὑποθήκην, τῆς ὁποίας ἡ ἰσχὺς ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐγγραφῆς ταύτης.

Ἄν τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα μεταβῇ εἰς τὴν ἐξουσίαν τρίτου κυρίου, ὁ πιστωτὴς δὲν δύναται πλέον νὰ ἐγγράψῃ ὑποθήκην ἐπ' αὐτοῦ, διὰ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ διαλαμβανομένους τόκους καὶ ἐξοδα.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ Χρεώστου καὶ πιστωτοῦ.

Ἀρθρ. 33.

Ἡ ἐγγραφὴ τῆς ὑποθήκης δὲν ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸν χρεώστην τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ δώσῃ πρὸς τρίτον νέαν ὑποθήκην τοῦ αὐτοῦ κτήματος.

Καμία ἐναντία συμφωνία δὲν ἰσχύει πρὸς βλάβην τῶν παρὰ τοῦ νόμου καὶ δικαστικῆς ἀποφάσεως χορηγουμένων τίτλων.

Διὰ τὰς ἐξ ἰδιωτικῆς θελήσεως προερχομένας ὑποθήκας, ἡ συμφωνία ἰσχύει μόνον ὅταν ἐγγραφῇ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν.

Ἀρθρ. 34.

Ὁ πιστωτὴς δύναται κατ' ἐκλογὴν νὰ κινήσῃ πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ χρέους τὴν προσωπικὴν ἢ τὴν πραγματικὴν ἀγωγὴν κατὰ τοῦ χρεώστου. Ἡ ἐκλογὴ τῆς προσωπικῆς ἀγωγῆς δὲν ἀποκλείει τὴν τῆς πραγματικῆς.

Ἀρθρ. 35.

Διὰ τῆς πραγματικῆς ἀγωγῆς ὁ πιστωτὴς δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἐξόφλησιν ἀπὸ τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα.

Ἀρθρ. 36.

Οἱ πιστωταί, ὅσοι δὲν λάβουν ἀπὸ τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα ὅλην ἢ ἐν μέρει τὴν πίστωσίν των, δύναται καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις νὰ κινήσουν ἀγωγὴν κατ' ἐκείνων ὅσοι ὑπόκεινται εἰς τὰς ἀπαιτήσεις των προσωπικῶς διὰ νὰ πληρωθῶσι τὰ καθυστερήσαντα κεφάλαια, τοὺς τόκους καὶ τὰ ἐξοδα.

Ἀρθρ. 37.

Ὁ πιστωτὴς δύναται νὰ παραχωρήσῃ εἰς ἄλλον ὅλην ἢ ἐν μέρει τὴν δι' ὑποθήκης ἐξησφαλισμένην ἀπαίτησίν του, ὁμοῦ μὲ τὸ δικαίωμα τῆς ὑποθήκης.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τοῦ τρίτου κυρίου.

Ἀρθρ. 38.

Ὁ τρίτος κύριος εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ἐξουσίαν μετέβη τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα, ὑποχρεοῦται νὰ τὸ παραχωρήσῃ εἰς τὸν πιστωτὴν πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ χρέους, ἂν δὲν προτιμᾷ νὰ πληρῶσῃ διὰ τὴν πίστωσιν αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον καὶ τοὺς τόκους τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 31 ὠρισμένου χρόνου.

Ἀρθρ. 39.

Εἰς τὰς ἀπαιτήσεις, διὰ τὰς ὁποίας ἐγίνε προσημείωσις, ὁ τρίτος κύριος δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἐξόφλησιν τοῦ χρέους, εἰμὴ ἂν αὕτη τραπῇ εἰς ὑποθήκην.

Ἀρθρ. 40.

Αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ τρίτου κυρίου διὰ τὰς ὑποθήκας δὲν ἐκτείνονται περισσότερον τῆς ἀξίας τοῦ ἐνυπόθηκου κτήματος,

ζώων φόρον διάκρισις τῶν ἐθνικῶν ἀπὸ τὰς ἰδιοκτητοῦς νομᾶς ἐπροξένησε πολλὰς δυσκολίας καὶ παράπονα.

Θεωροῦντες τὴν μεγάλην ἀξίαν, τὴν ὁποίαν αἱ κοινότητες θέτουσιν εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ἐθνικῶν νομῶν.

Θεωροῦντες περιπλέον, ὅτι ὁ σχηματισμὸς τῶν δήμων, καὶ ἡ διαγραφὴ τῶν ὁρίων τῶν δὲν ἐτελείωσεν ἀκόμη καθ' ὅλην τὴν περιοχὴν τοῦ Βασιλείου, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐμποδιζόμεθα κατὰ τοὺς πατρικοὺς Ἡμῶν σκοποὺς νὰ παραχωρήσωμεν ἀπὸ τῶρα εἰς τὰς κοινότητας τὴν μόνιμον διάθεσιν τῶν εἰς αὐτὰς ἀπαιτουμένων ἐθνικῶν νομῶν, ἄνευ βλάβης τῶν ὑπαρχόντων τῆς ἰδιοκτησίας δικαιωμάτων.

Ἐχόντες ὅμως τοὺς εὐνοϊκοὺς σκοποὺς νὰ εὐκολύνωμεν εἰς τὰς κοινότητας, ὅσον ἐνεστί, τὴν ἄνευ ἀναβολῆς χρῆσιν τῶν νομῶν τούτων, καὶ ἐνεκα τούτου νὰ παραιτήσωμεν διὰ τὸ τρέχον ἔτος ἢ δὴ τὸν ἰδιαίτερον φόρον ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν νομῶν.

Θεωροῦντες προσέτι, ὅτι ἡ ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ δημοσίου εἰσπραξίς τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου προξενεῖ εἰς τὸ δημόσιον σημαντικὰ ἐξοδα, καὶ δίδει ἀφορμὴν εἰς καταχρήσεις.

Ἐπιθυμοῦντες δὲ θερμῶς ν' ἀπομακρύνωμεν πᾶσαν αἰτίαν συγκρούσεως, ἥτις ἡδύνατο νὰ προέλθῃ ἀπὸ τὴν διανομὴν τῶν ποιμνίων ἀπὸ τῶν ἐθνικῶν νομῶν.

Τελευταῖον ἔχοντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ νομὴ ξένων ποιμνίων ἐν τῷ τοῦ Βασιλείου ὑποστηρίζει τὴν νομαδικὴν ζωὴν, ἀντιθαίνουσιν εἰς τὰς προόδους τοῦ πολιτισμοῦ, καὶ φέρει βλάβην εἰς τὴν γεωργίαν.

Ἀπεφασίσαμεν, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν ποιμνίων φόρος δὲν διακρίνεται τοῦ λοιποῦ, ὡς πρότερον, εἰς φόρον ἐπὶ τῶν ζώων, καὶ εἰς φόρον ἐπὶ τῶν νομῶν. Ὁ τελευταῖος καταργεῖται ἀπὸ τὸ 1836 ἔτος ἀρχίζοντες τὰ δὲ ζῶα ὑπόκεινται πλέον εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ζώων, ὡς τὸν μόνον δημοσίον φόρον.

Ἄρθρον 2.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος 1836 ὡς ἀκολουθῶς:

Διὰ τὰ μικρὰ ζῶα (αἰγας καὶ πρόβατα) τὸ κεφάλι 35 λεπ.
Διὰ τὰ μεγάλα 1 δρ. 50 λεπ.
Διὰ τοὺς ὄνους 1 δρ.

Ἄρθρ. 3.

Ἐλευθέρα τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου εἶναι:

1. Τὰ θηλάζοντα ζῶα.

2. Οἱ ἀροτῆρες βόες, τοὺς ὁποίους μεταχειρίζονται ἀληθῶς οἱ ἰδιοκτῆται εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς.

Ἄρθρ. 4.

Ἐκαστον ποιμνιον θέλει τοποθετηθῇ εἰς τὰς δημοσίους νομᾶς, ὅπου ἦτον τοποθετημένον κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Εἰς περίστασιν συγκρούσεως διὰ παρέκβασιν ὁρίων μεταξὺ ποιμένων καὶ ποιμένων, ἢ ποιμένων καὶ ἐγκατοίκων, ὁ ἀρμόδιος Διοικητὴς, ἀφοῦ προηγουμένως λάβῃ ἀκριβεῖς ἐπιτοπίους πληροφορίας, καὶ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, θέλει ἀποφασίζει. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει ὁδηγήσῃ τὰς ἀρχὰς ταύτας καταλλήλως, ὥστε εἰς τὴν περίστασιν, καθ' ἣν αἱ τοποθετήσεις κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος δὲν ἐφυλάχθησαν, καὶ ἐπομένως καὶ τῶρα δὲν ἤθελεν εἰσθαι ἀκριβῶς ἐγνωσμένοι, νὰ καταπαύσωσιν, ὅσον ἐνεστί, τὰ κατὰ συνέπνιν τούτων ἀκολουθοῦντα παράπονα ἐκ μέρους τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ποιμνίων.

Ἄρθρ. 5.

Οἱ ἰδιοκτῆται τζεφλικίων, οἱ ἰδιοκτῆται τῶν νομῶν, τῶν ὁποίων τὰ δικαιώματα ἐπιστηρίζονται εἰς ἔγγραφα, ἔχοντα τοὺς ἀναγκαίους τύπους, καὶ οἱ ἐνοικιασταὶ νομῶν τοῦ δημοσίου, ἢ τῶν μοναστηρίων, τῶν ὁποίων τὸ δικαίωμα τῆς νομῆς ἐμπεριλαμβάνεται ῥητῶς εἰς τὴν ἐνοικίαν, καὶ τέλος οἱ ἰδιοκτῆται χωραφίων, τὰ ὁποῖα δὲν καλλιεργοῦνται καθ' ἕκαστον ἔτος, καὶ ἀπὸ τὰ ὁποῖα, ὅταν ἦναι καλλιεργημένα, δὲν πληρώνεται, παρὰ μόνον τὸ ἀπλοῦν δέκατον, θέλουν διαθέτει κατ' ἀρέσκειαν τὰς ἐπὶ τῶν γαιῶν τούτων νομᾶς, πληρόντες ὅμως τὸν ἐπὶ τῶν ζώων φόρον κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 6.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, καθὼς προσδιορίσθη ἀνωτέρω, θέλει ἐκτεθῇ εἰς δημοπρασίαν κατ' ἐπαρχίας ὡς ἐλάχιστος ὅρος δὲ θέλει ληφθῇ ἐνταῦθα ἡ ποσότης, ἡ ὁποία προκύπτει ἀπὸ τὴν καταρίθμησιν τοῦ 1835 ἔτους, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τότε φορολογίας. Εἰσπραξίς δὲ τοῦ φόρου διὰ καταμετρήσεως διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου δὲν θέλει γένει, παρὰ μόνον εἰς τὴν περίπτωση, ὅποτε, ἡ δὲν προσφέρεται διόλου τιμῇ, ἢ προσφέρεται μικρὰ καὶ ἀπαράδεκτος.

Ἄρθρ. 7.

Αἱ ἐνοικιάσεις θέλουν ἐνεργηθῇ ἐπιτοπίως ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου, κατὰ τοὺς τύπους τοῦ περὶ ἀποδεκατώσεως νόμου τῆς 18 (30) Ἀπριλίου τ. ε., καθ' ὅσον οὗτοι δὲν ἐναντιοῦνται εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Ἄρθρ. 8.

Οἱ ἐνοικιασταὶ θέλουν ἐνεργῆσαι τὴν καταμέτρησιν τὸν Φεβρουάριον, θέλουν συνάξῃ τὸν φόρον τὸν Μάρτιον καὶ Ἀπρίλιον, καὶ θέλουν πληρῶναι τὸ πρὸς τὸ δημόσιον χρέος τῶν εἰς ἀποκλήρον καὶ μοναδικὴν δόσιν τὴν 15 Μαΐου 1837.

Ἄρθρ. 9.

Πᾶσα διένεξις μεταξὺ φορολογουμένων καὶ ἐνοικιαστῶν θέλει κρίνεσθαι καὶ ἀποφασίζεσθαι κατὰ πλειονοψηφίαν, καὶ ὁριστικῶς ἀπὸ τὸν διοικητὴν καὶ εἰρηνοδίκην, καὶ ἀπὸ τὸν δήμαρχον, καὶ εἰς ἔλλειψιν τούτου, ἀπὸ τὸν δημογέροντα τοῦ δήμου, ὅπου γεννᾶται ἡ διένεξις. Τὸ δημόσιον δὲν ἐνέχεται εἰς κάμειαν ἀπαίτησιν ἀπὸ μέρους τῶν ἐνοικιαστῶν.

Ἄρθρ. 10.

Ἄν φορολογούμενοι κτηνοτρόφοι θέλωσιν νὰ μεταθέσωσιν ἀλλαχοῦ τὰ ποιμνία τῶν, πρὶν πληρώσωσι τὸ πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν χρέος τῶν, δύνανται νὰ τὸ κάμωσιν, ἀφοῦ δώσωσιν εἰς αὐτὸν ἐγγύησιν ἀξιοχρεῶν, ἀλλ' εἶναι ὑπόχρεοι νὰ πληρώσωσι πρὸς αὐτὸν καὶ τὰ ἐξοδα τῆς μεταβάσεως, ἀπὸ τὸν τόπον τῆς καταμετρήσεως, ἕως τὸ μέρος, ὅπου ἡναγκάσθη νὰ ὑπάγῃ ζητῶν πληρωμὴν.

Ἄρθρ. 11.

Ὅλοι οἱ ποιμένες, οἵτινες ἔζων ζῶν νομαδικὴν, εἶναι ὑπόχρεοι νὰ καταγραφῶσι πρὸ τῆς ἀ. Νοεμβρίου τ. ε. ὡς μέλη ἑνὸς τῶν δήμων τοῦ βασιλείου, καὶ ὡς τοιοῦτοι θέλουν ἀπολαμβάνει τὸ αὐτὸ δικαίωμα τῆς νομῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ δημόται· ἄλλως δὲ δὲν εἶναι ἀνεκτοὶ ἐντὸς τοῦ κράτους, εἰμὴ κατὰ μόνον τὸν ἐρχόμενον χειμῶνα.

Ἄρθρ. 12.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ξένους ποιμένας νὰ εἰσαγάγωσι προσωρῶς εἰς τὰς ἐντὸς τοῦ Βασιλείου νομᾶς τὰ ποιμνία τῶν, διὰ νὰ τὰ ἐξαγάγωσι πάλιν. Συγχωρεῖται μόνον εἰς τοὺς ποιμένας τούτους νὰ καταγραφῶσιν ὡς μέλη ἑνὸς τῶν ἐλληνικῶν δήμων, ἢ νὰ σχηματίσωσι μόνοι τῶν δήμους μεγάλους, μακρὰν τῶν ἀρκτικῶν ὁρίων, προσφέροντες προηγουμένως ἐγγύησιν διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῆς ὑποχρεώσεώς τῶν, τὸ νὰ μὴ ἐξέλ-

Άρθρ. 38.

Εἰς ὅσα συμφωνητικὰ τὸ δημόσιον εἶναι συμφωνοῦν μέρος, τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου πληρῶνεται μόνον ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ἐπὶ τῇ βίαι, ὅτι τὸ δημόσιον δὲν δύναται νὰ πληρῶνῃ πρὸς τὸ δημόσιον· ὅθεν καὶ δι' ὅλα τὰ ἐξοφλητικὰ, τὰς ἀποδείξεις, καὶ τοὺς εἰς σφράγισμα ὑποκειμένους λογαριασμοὺς τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου πληρῶνονται ὡσαύτως ἀπὸ τὸν ἴδιον ἐκεῖνον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Παραβάσεις, ποιναὶ, καὶ ἐλεγχος.

Άρθρ. 39.

Τὰ δικαστήρια καὶ ὅλαι αἱ δημόσιαι ἀρχαί, δὲν δύνανται νὰ δεχθῶσι κανενὸς εἶδους ἐγγράφον ἰδιωτικόν, ἀφ' ὅσα ὁ νόμος ὑποβάλλει εἰς τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου, καὶ τὸ ὅποιον ἀπ' ἀρχῆς γραφέν εἰς χάρτην ἀσφράγιστον, ἢ εἰς χάρτην κατωτέρως παρὰ τὴν ἀνήκουσαν τιμῆς δὲν ὑπεβλήθη ἀκολουθῶς εἰς τὸν πρόσθετον λευκὸν χάρτην, ἢ τοῦ ὁποίου αἱ σφραγίδες ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ τὰ γράμματα, ἢ ἄλλως παρεμορφώθησαν εἰς τρόπον, ὥστε νὰ μὴ διακρίνεται τὸ ποσὸν τῆς τιμῆς.

Δὲν δύνανται ἐπὶ τοιούτων ἐγγράφων νὰ γράψωσι πρόσκλησιν, πρακτικὰ ἢ ἀπόφασιν τινὰ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως.

Ἄν ὅμως αἱ σφραγίδες ἐσκεπάσθησαν μὲν, ἀλλ' ὅχι εἰς τρόπον νὰ μὴ διακρίνεται τὸ ποσὸν τῆς τιμῆς, τὸ ἐγγράφον εἶναι τότε μόνον δεκτὸν, ὅταν ὁ ἔχων συμφέρον πληρώσῃ ἀμέσως πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ διπλάσιον τοῦ τέλους· ποτὲ ὅμως τὸ πρόστιμον τοῦτο δὲν δύναται νὰ ᾖ ὀλιγώτερον τῶν πέντε δραχμῶν.

Άρθρ. 40.

Ἀναφοραὶ γραμμέναι εἰς χάρτην ἀσφράγιστον ἢ σφραγίσματος κατωτέρως τιμῆς ἀπὸ τὴν προσδιορισμένην εἰς τὸν νόμον, ἢ τῶν ὁποίων αἱ σφραγίδες ἐσκεπάσθησαν, ἢ ἄλλως παρεμορφώθησαν, ἐπιστρέφονται ἀνεὺ ἀναβολῆς.

Εἰς τοὺς μακρόθεν ἀναφερομένους ἀποστέλλονται δι' ἐξόδων αὐτῶν τῶν ἰδιῶν ἀφ' οὗ γράφωσιν ἐπ' αὐτῶν χωρὶς ἀναμείαν ἐπιστημότητα αἱ λέξεις, «ὁ χάρτης ἀσφράγιστος,» ἢ «ἡ σφραγὶς παρεμορφώθη.»

Άρθρ. 41.

Ἀπαγορεύεται ὁμοίως εἰς τὰ δικαστήρια νὰ ἀριθμῶσι καὶ νὰ μονογραφῶσι κατάστιχα καὶ βιβλία μὴ φέροντα τὴν ἀνήκουσαν ἐπισφράγισιν.

Άρθρ. 42.

Τὰ προικοσύμφωνα, τὰ ἐγγράφα δωρήσεως μεταξὺ ζώντων, καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ συμβόλαια, ὅσα ἀφορῶσι μεταβολὴν τινὰ εἰς τὴν κατοχὴν πραγμάτων ἀκινήτων (ἐξαιρουμένων τῶν ἐθνικῶν κτημάτων) καὶ προτέτι ὅλα τὰ ἐγγράφα τὰ ἀφορῶντα τὰς ὑποθήκας, καὶ τὰς αὐτοθελεῖς ἐξωδίλους διαμοιράσεις περιουσίας, ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως νὰ γίνωνται ἄλλως πως, εἰμὴ ἐπισήμως καὶ ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου, φυλακτομένων ἐν τούτοις τῶν άρθρων 32 καὶ 46.

Άρθρ. 43.

Τὰ ἐγγράφα, ὅσα ὁ παρὼν νόμος ὑποβάλλει εἰς τέλος χαρτοσήμου, καὶ εἰς τὸ ἄρθρον 10 δὲν ἐξαίρουνται, τότε μόνον δύνανται νὰ δεχθῶσι τὸν πρόσθετον λευκὸν χάρτην (ἄρθρ. 13), ὅταν ἐκτὸς τῆς τιμῆς, πληρωθῇ ἀμέσως καὶ πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ δεκαπλοῦν τῆς ἐλλειπούσης σφραγίδος, εἴτουν χαρτοσήμου.

Ὅταν τὸ ἐγγράφον φέρῃ σφραγίδα μικροτέρας τιμῆς, τότε μὲ τὸν πρόσθετον χάρτην πληρῶνεται μόνον τὸ περιπλέον, καὶ εἰς αὐτὸ ὑπολογιζόμενον εἰσπράττεται τὸ δεκαπλοῦν διὰ τὸ πρόστιμον· εἰς οὐδεμίαν ὁμῶς τῶν δύο περιπτώσεων τὸ πρόστιμον δὲν δύναται νὰ ᾖ ὀλιγώτερον τῶν πέντε δραχμῶν. Ἄν τὸ ἐγγράφον φέρῃ σφραγίδα παραμορφωμένην εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ διακρίνεται τὸ ποσὸν τῆς τιμῆς, τότε ἡ τιμὴ τοῦ ἐγγράφου ἐκεῖνου, θεωρεῖται ὡς μικροτέρα πασῶν, δηλ. τῶν 25 λεπτῶν.

Άρθρ. 44.

Εἰν τις ἐκθέτῃ εἰς τὴν ἀγορὰν, πωλήτῃ, ἢ ἀγοράστῃ πᾶν γινώ-
χαρτῃ, χρονολόγια, ἢ χαρτοφυλάκια χρονολογικὰ, ὅλα ταῦτα τὰ ἀντικείμενα δημεύονται πρὸς χάριν τοῦ καταμνηντοῦ. ὁ δὲ παραβάτης, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ τέλους, καταδικάζεται καὶ εἰς πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ δεκαπλοῦν τοῦ τέλους αὐτοῦ πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ταμείου. Αἱ κατὰ τόπους δημοτικαὶ καὶ ἀστυνομικαὶ ἀρχαί, οἱ κατὰ διοικήσεις ταμίαι, οἱ εἰς τὸ σφραγιστήριον καὶ τὸ γενικὸν ταμεῖον διορισμένοι ὑπάλληλοι ἐπιφορτίζονται τὴν καταβεβαίωσιν τῆς παραβάσεως· ὅθεν ὀφείλουν νὰ καταστρώσουν ἐπὶ τούτου ἐκθεσιν, τὴν ὁποίαν ὁμοῦ μὲ τὰ κατασχεθέντα πράγματα, ὑποβάλλουν εἰς τὸ ἀνήκον εἰρηνοδικεῖον. Ἡ ἐκθεσις πρέπει νὰ ὑπογράφηται παρ' αὐτοῦ τοῦ παραβάτου, καὶ εἰς ἐναντίωσιν αὐτοῦ, παρὰ τοῦ δημάρχου ἢ παρὰ δύο ἀξιοπύτων μαρτύρων.

Ὁ εἰρηνοδίκης ἀναθεωρεῖ εὐθὺς τὴν ἐκθεσιν ἀνεξόδως καὶ ἀποπέμπει αὐτὴν ὁμοῦ μὲ τὰ δημευθέντα πράγματα εἰς τὸ ἀνήκον ταμεῖον τῆς διοικήσεως, τὸ ὅποιον παρὰ μὲν τοῦ παραβάτου εἰσπράττει τὸ ἀνήκον τέλος τοῦ χαρτοσήμου καὶ τὸ πρόστιμον πέμπον ἀπόσπασμα αὐτῆς συγχρόνως εἰς τὸν οικονομικὸν ἐπίτροπον χάριν ἐξελέγξεως· τὰ δὲ δημευθέντα πράγματα παραδίδονται εἰς τὸν καταμνηντὴν ἐπὶ ἀποδείξει, ἀφ' οὗ ἐπισφραγισθῶσι.

Ἡ ἐπισφράγις καὶ παράδοσις αὕτη, ἥτις γίνεται χωρὶς κανὸν ἐξόδων τοῦ καταμνηντοῦ δὲν πρέπει ποσῶς νὰ βραδύνῃ ἐπὶ λόγῳ, ὅτι δὲν ἐξετελέσθη ποτὲ ἡ εἰσπραξὶς τοῦ τέλους καὶ τοῦ πρόστιμου ἐκ μέρους τοῦ παραβάτου.

Άρθρ. 45.

Ἀνίσως δημοσίαι τις ἀρχὴ παραδέχῃ ἀπὸ ἰδιώτην ὁποιοδήποτε ἐγγράφον, ἢ ἀναφορὰν ἀσφράγιστον, ἢ μὲ σφραγίδα κατωτέρως τιμῆς ἢ παραμορφωμένην, τιμωρεῖται ὁ ὑπάλληλος, ὅστις ἔλαβε χρῆσιν τοῦ ρηθέντος ἐγγράφου ἢ τῆς ἀναφορῆς μὲ πρόστιμον δεκαπλοῦν τῆς ποσότητος τοῦ χαρτοσήμου, καὶ χωρὶς νὰ δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν παράδοσιν ἀπὸ τὸν ἰδιώτην παραβάτην, ὅστις ἐτέρωθεν ὑπόκειται εἰς τὴν παρὰ τοῦ 40 άρθρου ἀναφερομένην ποινὴν τῆς ἀκυρώσεως, ἂν ἐγίνετο χρῆσις τῆς αὐτοῦ τοῦ ἐγγράφου. Ἄν εἰς τὸ παρουσιασθὲν ἐγγράφον ἢ σφραγὶς μὲν ᾖ τὸν σχεπασμένην, ἀλλὰ τὸ ποσὸν τῆς τιμῆς διακρίνεται, καὶ ὁ ὑπάλληλος τὸ ἐδέχθη χωρὶς νὰ πληρωθῇ τὸ διπλάσιον τέλος, καταδικάζεται οὗτος εἰς πρόστιμον δεκαπλάσιον τοῦ τέλους, χωρὶς νὰ δύναται νὰ τὸ ζητῇ ἀπὸ τὸν ἰδιώτην, τοῦ ὁποίου τὰ δίκαια εἰς τὴν περίστασιν ταύτην δὲν βλάπτονται ποσῶς.

Άρθρ. 46.

Εἰς πρόστιμον ὁμοίως δεκαπλοῦ τέλους ὑπόκεινται (ἐκτὸς τῆς ἀποδόσεως τοῦ τέλους αὐτοῦ) ὅλοι οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, ὅσοι δὲν μετεχειρίσθησαν ἀπ' ἀρχῆς τὸν ἀρμόδιον σφραγιστὸν χάρτην εἰς ὅσας ἐκδίδουσι πράξεις, πρακτικὰ, ἀπόγραφα, ἀντίγραφα ἢ ἀποσπάσματα, χωρὶς νὰ δύνανται νὰ ἀπαιτῶσιν ἀπὸ τὸν ἰδιώτην εἰς βῆρος τοῦ ὁποίου ἐπρεπε νὰ μεταχειρισθῶσι τὸν σφραγιστὸν χάρτην, εἰμὴ μόνον τὴν καθ' αὐτὸ τιμὴν, καὶ ὅχι τὸ δεκαπλοῦν πρόστιμον· εἰς τὸ αὐτὸ πρόστιμον καὶ ζημίαν καταδικάζονται, καὶ ὅταν γράφοντες παραμορφώσωσι τὴν σφραγίδα εἰς τρόπον, ὥστε νὰ μὴ διακρίνεται τὸ ποσὸν τῆς τιμῆς· ἀλλ' εἰς τὴν περίστασιν ταύτην δὲν δύνανται νὰ ἀπαιτῶσιν ἀπὸ τὸν ἰδιώτην, οὔτε τὴν ἀπλὴν τοῦ χάρτου τιμὴν· ἂν δὲ ἡ σφραγὶς ἐσκεπάσθη εἰς τρόπον, ὥστε τὸ ποσὸν τῆς τιμῆς διακρίνεται, τότε ὁ ὑπάλληλος καταδικάζεται παρομοίως εἰς πρόστιμον διπλάσιον τοῦ τέλους, χωρὶς νὰ δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τίποτε ἀπὸ τὸν ἰδιώτην.

Άρθρον 1.

Ιδιωτικά δάση, μεταξύ των δασών του Βασιλείου, θεωρούνται μόνον εκείνα όσα δι' έγγραφων, εκδοθέντων κατά τους νομίμους τύπους από τας αρμοδίας τουρκικές αρχάς, αποδειχθώσιν, ότι υπήρχον και πριν της αρχής του υπέρ ανεξαρτησίας αγώνος, ιδιοκτησίαι πλήρης ιδιωτών. (πλήρης ιδιοκτησία δεν υπάρχει εις τους τουρκ. νόμους).

Προσέτι ως δάση ιδιωτικά θέλουν θεωρείσθαι αναμφισβητήτως και τὰ κείμενα εις όσα ιδιωτικά χωρία (τζεφλίγια) δεν αναφέρονται μὲν τὰ νόμιμα έγγραφα ονομαστί, τὰ περιεχόμενα εις αὐτὰ δάση, προϋποτιθεμένου, ότι κείνται ἀληθῶς ἐντὸς τῶν ἀκριβῶς αποδειχθέντων ορίων τοῦ ἀρμοδίου ιδιωτικοῦ κτήματος (τζεφλικίου), ἐπομένως σχηματίζουν ἀναγκαῖον καὶ φυσικὸν συστατικὸν μέρος αὐτοῦ.

Ἄν δὲ ἐκ περιστάσεως τὰ έγγραφα ταῦτα ἐχάθησαν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ υπέρ ανεξαρτησίας πολέμου, τότε συγχωροῦνται ὅλα τὰ πρὸς ἀπόδειξιν ἐνδίκῃ μέσα ὅσα χορηγῇ ὁ νόμος.

Άρθρον 2.

Ἀξιώσεις δόμων καὶ Μοναστηρίων περὶ τῆς ιδιοκτησίας δάσους, θεμελιούμεναι μόνον εις πολυχρόνιον καὶ ἀδιάλειπτον δικαίωμα ἐλευθέρως ξυλεύσεως, προερχόμενον ἀπὸ τὴν ἀνέκθετον ἀμελημένην διοίκησιν τῶν δασῶν, καὶ ἐπομένως μὴ στηριζόμεναι εις νόμιμα έγγραφα, χαρακτηρίζοντα ῥητῶς τὴν ιδιοκτησίαν τοῦ δάσους, δὲν ἐμποροῦν νὰ ἀναγνωρισθῶσιν, οὔτε ἐμποροῦν τὰ δι' αὐτοὺς ἀποδεικνύμενα αὐτὰ δικαιώματα νὰ γένωσι παραδεκτά ὡς τίτλος ιδιοκτησίας, μάλιστα θεωροῦνται τὰ δάση αὐτὰ ἀναντιρρήτως ὡς δημόσια.

Ἀλλ' ἐάν υπήρχον έγγραφα ἀποδεικνύοντα τῶντι τὴν ιδιοκτησίαν ἐνός τοιούτου δάσους, καὶ ἐχάθησαν ἐκ περιστάσεως, τότε ἐμπορεῖ νὰ φέρῃ ἐν τῷ μέσῳ τὴν περὶ τούτου ἀπόδειξιν ὁ ἀπαιτῶν αὐτὸ δῆμος, ἢ τὸ Μοναστήριον, ἀλλὰ μόνον κατὰ τὸ ἄρθρον 390 τῆς Πολ. Δικονομίας.

Άρθρον 3.

Ἐντὸς ἐνός ἔτους ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὀφείλουν οἱ ιδιοκτῆται τῶν ὑπὸ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 δασῶν νὰ παρουσιάσωσιν εις τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, ἢ ἀπ' εὐθείας, ἢ διὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπαλλήλων, τοὺς νομίμους τίτλους τῆς ιδιοκτησίας τῶν. Ἡ Γραμματεία θέλει ἐξετάσει αὐτοὺς, θέλει τοὺς ἀναγνωρίσει, ἢ ἀπορρίψει, καὶ εις τὴν πρώτην περίπτωσιν, θέλει ἐπισήμως δώσει τὴν κατοχὴν εις τοὺς ιδιοκτῆτας, εις δὲ τὴν δευτέραν, θέλει ἀποπέμψῃ τὰς ἐλλειπούσας νομίμων ἀποδείξεις ἀξιώσεις αὐτῶν, ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων· εις τὴν περίστασιν ταύτην ὅμως, μέχρι τῆς τελειωτικῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως περὶ τῆς ιδιοκτησίας, μένει ἡ κατοχὴ τοῦ διαριλονεικουμένου δάσους ἀναφαίρετος, εις ὃν εὐρίσκεται.

Παρελθούσης τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, θεωροῦνται ὅλα τὰ δάση, περὶ τῶν ὁποίων δὲν παρουσιασθῶσιν, οἱ, ὡς ἄνω, ἀπαιτούμενοι τίτλοι, ὡς ἀδιαφιλονεικῆτα ἐθνικά, καὶ θέλουν διατίθεσθαι ὡς τοιαῦτα.

Άρθρον 4.

Τὰ ἀναγνωρισθέντα ὡς ιδιόκτητα δάση μένουν ὑπὸ τὴν ἰδιαιτέραν ἐπιτήρησιν τοῦ δημοσίου· ἡ δὲ ἐπιτήρησις αὕτη θέλει ἐνεργεῖσθαι κατὰ τὰς διατάξεις ἀπὸ τοῦς ἐπιτετραμμένους τὴν συντήρησιν καὶ διοίκησιν τῶν δημοσίων δασῶν ὑπαλλήλους.

Ἡ ἐκτασις τῆς ἐπιτηρήσεως ταύτης θέλει ὀρισθῇ δι' ἰδιαιτέρου νόμου.

Άρθρον 5.

Τὸ δημόσιον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὑλοτομῇ εις τὰ ιδιόκτητα δάση πρὸς χρῆσιν τοῦ ναυτικοῦ, τοῦ ὀπλοστασίου, ἢ ἄλλων δημοσίων ἀναγκῶν πληρόνιον πρὸς τὸν ιδιοκτῆτην τὴν τιμὴν

τῆς ἐκκοπείσης ξυλικῆς κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν, ἀφοῦ ἀφαιρηθῇ ὅμως ὁ ἐπ' αὐτῶν κληνισμένος παρὰ τοῦ νόμου φόρος.

Ὅλα τὰ ἐκκοπτόμενα παρὰ τοῦ δημοσίου δένδρα δὲν πρέπει μόνον τοῦτο νὰ ὑπερβαίνωσι τὸ ἕκτον τοῦ ποσοῦ τῶν εις ἐκκοπὴν προσδιορισθέντων, ἢ προσδιορισθησομένων δένδρων. Τὰ δένδρα αὐτὰ θέλουν ἐκλέγεσθαι κατὰ τοὺς δασονομικοὺς κανόνας, καὶ θέλουν σηματοθεῖσθαι δι' ἐνὸς σφυρίου φέροντος σφραγίδα τὸ βασιλικὸν στέμμα, ὡς προσδιορισμένα εις ἐκκοπὴν διὰ χρῆσιν δημοσίου.

Άρθρον 6.

Ὅλα τὰ μέχρι τοῦδε περὶ δημοσίων δασῶν ἐκδοθέντα Διατάγματα θεωροῦνται ἄκυρα ὡς πρὸς τὰ ιδιωτικά δάση, καθόσον ἀντιβαίνουν εις τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Άρθρον 7.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ διατάγματος τῶν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. λαμβάνον ἰσχύϊν προσωρινοῦ νόμου, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 (29) Νοεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν Διαταγὴν

τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος

Τοῦ ὑπουργικῶν Συμβουλίου

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΑΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν παρὰ τοῖς εἰρηνοδίκαις δικηγόρων

Ο Θ Ω Ν

ΒΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Παρατηρήσαντες, ότι ὁ μικρὸς ἀριθμὸς τῶν παρὰ τοῖς Εἰρηνοδικοῖς δικηγόρων, δὲν δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ εις τὰς ἀνάγκας τῶν δικαστηρίων τούτων, ἡ δὲ φύσις τῶν ἐμποροδικείων, ἡτις ἀπαιτεῖ πλείστας ἐυκολίας περὶ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐμπορικῶν δίκων, δὲν συμβιβάζεται μὲ τὰς ὑπαρχούσας περὶ δικηγόρων καὶ πληρεξουσίων διατάξεις, περιορίζουσας τὸ δικαίωμα τοῦ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου εις προσδιορισμένον ἀριθμὸν προσώπων, λαμβανόμενων ἐκ τῶν δικηγόρων, ἢ ἐκ τῶν ἐχόντων μετὰ τοῦ διαδίκου σχέσεις συγγενείας ἢ ὁμοδικίας.

Θέλοντες νὰ διορθώσωμεν ἐπὶ τὸ κατὰ δυνατόν καταλληλότερον τὰ ἐκ τούτου προερχόμενα ἀτοπήματα·

Λαβόντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Άρθρον 1.

Παρὰ τοῖς Εἰρηνοδίκαις καὶ Ἐμποροδίκαις, ὡσαύτως δὲ καὶ παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τῶν Πρωτοδικῶν καὶ Ἐφετῶν, ὅσας ταῦτα δικάζουσιν ὑποθέσεις ἐμπορικές, δύναται νὰ παρίστανται πρὸς υπεράσπισιν ἀλλοτρίων δικαιωμάτων, ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ Πολ. Δικον. ἀριθ. 91 ὀρισμένων προσώπων, καὶ πᾶς Ἕλλην κατεστημένος ἐν τινὶ δήμῳ τοῦ Βασιλείου, ὅταν ἔχῃ πρὸς τοῦτο τακτικὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 94 τῆς Πολ. Δικον. πληρεξουσιότητα.

Οἱ καταστημένοι ἔμποροι καὶ οἱ γαιοκτῆμονες, δύναται νὰ παρίστανται καὶ διὰ τῶν ἐπιστατῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν καθιστῶντες αὐτοὺς κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον πληρεξουσίου, ἂν καὶ οἱ ἐπιστάται ἢ οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι δὲν ᾔθελον εἰσθαι Ἕλληνες καταστημένοι ἐν τινὶ δήμῳ τοῦ Βασιλείου.

Οἱ ἐν τοῖς ἀνωτέρω δύο ἐδαφίοις τοῦ παρόντος ἁρθρου διαλαμβανόμενοι πρέπει νὰ ἔχωσι τὰ ἐν τῷ ἁρθρῳ 74 § 1. τῆς Πολ. Δικον. προσόντα.

Γραμμ. τῶν Ἐκκλησ. ἐκάστοτε ἐκδοτέων προγραμμάτων τῶν μαθημάτων.

Ἄρθρον 67.

Ὁ καθηγητὴς τῆς ἀνωτέρας τάξεως εἶναι συγχρόνως καὶ διευθυντὴς τοῦ γυμνασίου εἴτε εἶναι, εἴτε δὲν εἶναι πλῆρες τὸ γυμνάσιον.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ γυμνασίου φέρει τὸν τίτλον γυμνασιάρχης, καὶ ὡς τοιοῦτος ὑπόκειται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείαν εἰς ὅσα δὲν ὑπάρχοντα εἰς τὰ καθήκοντα τῆς ἐφορείας.

Ἄρθρον 68.

Ὅσας οἱ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν εἶναι ὑπερμέτρως μέγας θέλουν σχηματίζεσθαι τμήματα ἐντὸς μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς τάξεως καὶ ἀνατίθεται εἰς διαφόρους διδασκάλους. Ὅπου δὲ ἡ πλὴθὺς αὕτη τῶν μαθητῶν εἶναι ἡ αὐτὴ εἰς ὅλας τὰς τάξεις ἐκεῖ θέλουν σχηματίζεσθαι 2 ἀπ' ἀλλήλων ἀνεξάρτητα γυμνάσια.

ΤΜΗΜΑ ΙΧ.

Περὶ τῆς διδασκαλίας εἰς τὰ Γυμνάσια.

Ἄρθρον 69.

Ἡ ἐν τοῖς γυμνασίοις διδασκαλία πρέπει προπάντων νὰ ἐφορᾷ εἰς τὸ νὰ ἀναπτύξη ἀνηκόντως τὰς εἰς τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον προκτιθεῖσας γνώσεις καὶ εἰς τὸ νὰ τελειοποιῇ τὰς ἀπαιτούμενας προπαρασκευαστικὰς μεταξὺ τῶν ὁποίων, ὡς μία τῶν πρωτίστων πρέπει νὰ θεωρεῖται ἡ τῆς ἀρχαίας κλασικῆς φιλολογίας.

Ἄρθρον 70.

Ὡς πρὸς τὰς ἀρχαίας κλασικὰς γλώσσας θέλουν ἐπαναλαμβάνεσθαι συντόμως τὰ εἰς τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον διδασκόμενα καὶ θέλει ἐξακολουθεῖσθαι ἡ ἐκμάθησις αὐτῶν ἐντελῶς κατὰ Γραμματικὴν καὶ σύνταξιν, θέλουν ἀναγινώσκεσθαι Συγγραφεῖς καὶ Ποιηταὶ καὶ θέλουν συντάττεσθαι γραπτὰ γυμνάσματα, ἰδίως δὲ ἡ ἑλληνικὴ θέλει παραδίδεσθαι κατὰ τοὺς κανόνας τῆς κριτικῆς καὶ κατ' ἀναπαράστασιν τῆς καλαιδέας πρὸς τὴν νέαν καὶ ἑλληνικὴν γραφῆν πρὸς Ῥωμαίους, γραφομένων καὶ γυμνασμάτων εἰς τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν καὶ λατινικὴν ἰδιαίτερα φροντίς θέλει κατεβάλλεσθαι περὶ τῆς μορφώσεως τοῦ γραφικοῦ ὕφους, τὸ ὁποῖον ἀνάγκη πᾶσα νὰ τελειοποιηθῇ μέχρι τινὸς εἰς τὰ διάφορα εἶδη τοῦ λόγου.

Πρὸς τοῦτο οἱ μαθηταὶ τῆς α'. τάξεως τοῦ Γυμνασίου θέλουν λαμβάνειν εἰσαγωγὴν εἰς τὸ γράφειν σύντομα περὶ γυμνάσματα, εἰς δὲ τὴν β'. τάξιν θέλουν ἀρχίζειν θεωρίαν τῶν περὶ τοῦ λόγου τεχνῶν, στηριζομένων εἰς δείγματα ἀρχαίων Συγγραφέων ἐξ αὐτῶν κυρίως ἐξηγμένην καὶ περιοριζομένην διὰ τὴν τάξιν ταύτην μέχρι τῆς Ποιητικῆς, ἐξαιρέσει τῆς γραμματουργίας. Ἡ τελευταία αὕτη θέλει διδασκασθαι εἰς τὴν γ'. τάξιν μετ' ἣν θέλει ἀρχεσθαι ἡ Ῥητορικὴ αὕτη δὲ θέλει ἀποπερατοῦσθαι εἰς τὴν δ'. καὶ ἀνωτάτην τάξιν, συνδεομένην καὶ μὲ προφορικὰς ἀσκήσεις δι' αἷς προσδιορίζονται 2 ὥραι καθ' ἑβδομάδα.

Ἐκτὸς τῶν ἀρχαίων κλασικῶν πρωτοτύπων θέλει λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν ἡ νέα Εὐρωπαϊκὴ Φιλολογία, προοδευούσης ὁμως πάντοτε τῆς θεωρητικῆς διδασκαλίας ἐκ παραλλήλου μὲ τὴν πρακτικὴν.

Ἄρθρον 71.

Εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀρχαίων κλασικῶν θέλει λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν ἡ νεανικὴ τῶν μαθητῶν ἡλικία, καὶ θέλουν ἐξηγεῖσθαι οὗτοι κατὰ φυσικὴν τάξιν ἀλληλοδιαδόχως· ἐν γένει θέλουν παραδίδεσθαι πρῶτον οἱ ἱστορικοὶ, μετ' αὐτοὺς οἱ ῥήτορες καὶ φιλόσοφοι, καὶ εἰς τοὺς ποιητὰς πρῶτον οἱ Ἐπικοὶ καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ Λυρικοὶ, καὶ Δραματικοί.

Ἄρθρον 72.

Οἱ μαθηταὶ θέλουν ἐναγχολεῖσθαι μὲ τὴν ἐξήγησιν ἑνὸς ἐκά-

στου τεμαχίου τοσοῦτον μόνον καθ' ὅσον ἡ λύσις τῶν δυσκολιῶν ἱπαιτεῖ τοῦτο, διότι ὁ κυριώτερος σκοπὸς τῆς διδασκαλίας εἰς τὰ γυμνάσια εἶναι νὰ δώσῃ εἰς τοὺς μαθητὰς ἀκριβῆ γνώσιν τῶν κλασικῶν συγγραφέων καὶ νὰ μορφώσῃ καὶ ἐνισχύσῃ τὴν περὶ τοῦ ἀληθοῦς, τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ καλοῦ αἰσθητικὴν αὐτῶν.

Μεγίστη προσοχὴ θέλει γίνεσθαι ἐπομένως εἰς τὴν σειρὰν καὶ τὸν σύνδεσμον τῶν ἰδεῶν, εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ τὴν θέσιν τῶν λέξεων καὶ θέλουν ἀσκεῖσθαι οἱ μαθηταὶ ἰδίως ὑποχρεούμενοι νὰ μεταχειρίζονται εἰς τὰς μεταφράσεις φράσιν καθαρῶς ἑλληνικὴν.

Ἄρθρον 73.

Ἐγκυκλοπαιδεῖα καὶ Ἀνθολογίαι δὲν θέλουν εἶναι ἐν χρήσει εἰς τὰ γυμνάσια, καὶ θέλουν παραδίδεσθαι εἰς αὐτὰ ὁλόκληρα συγγράμματα παραλειπομένων ὁμως τῶν μερῶν ὅσα δὲν εἶναι ἀρμόδια διὰ τὴν ἡλικίαν τῶν μαθητῶν· δὲν ἐπιτρέπεται δὲ νὰ παραδίδονται εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν συγχρόνως πλείότεροι 2 ἑλληνικῶν ἢ 2 Ῥωμαίων συγγραφέων, ἢ νὰ ἀλλάζονται οἱ συγγραφεῖς εἰς τὸ διάστημα τῆς ἑξαμηνίας.

Κατὰ τὰς βάσεις ταύτας προσδιορίζονται οἱ ἀνατιθέμενοι εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν διδασκάλων ἐξῆς συγγραφεῖς·

α.) Εἰς τὴν πρώτην τάξιν 1. διὰ τὴν ἑλληνικὴν Ξενοφῶντος Κύρου ἀνάθαις, καὶ ἑλληνικά· Πλουτάρχου παράλληλοι, Αἰλιαῖος, Ὀμήρου Ὀδύσεια. 2. διὰ τὴν λατινικὴν· Ιούλιος, Καίσαρ, Ιουστίνος, ἐκλογὴ εὐλήπτων Κικερωνιακῶν ἐπιστολῶν.

Τὰ βιβλία αὐτοῦ περὶ φιλίας καὶ περὶ γήρατος. Αἱ μεταμορφώσεις τοῦ Ὀβιδίου καὶ ἐκλογαὶ ἐκ τῆς Αἰνείας τοῦ Βιργιλίου. 3) Εἰς τὴν β'. τάξιν.

1) Διὰ τὴν ἑλληνικὴν

Ὀμήρου Ἰλιάς καὶ Ὀδύσεια, Ἡρόδοτος, Ξενοφῶντος Κύρου παιδεία, Ἰσοκράτης καὶ Γνωμικοὶ ποιηταί·

2) Διὰ τὴν λατινικὴν, Λίβιος, Σαλλούστιος, Κικέρωνος ἐπιστολαί, Ὀβιδίος, Αἰνείας καὶ Βασικὰ τοῦ Βιργιλίου, καὶ εὐληπτοὶ ὕδαί τοῦ Οἰράτου.

Εἰς τὴν γ'. τάξιν,

1) Διὰ τὴν ἑλληνικὴν

Οἱ Ὀλυνθικοὶ καὶ Φιλιππικοὶ τοῦ Δημοσθένους, φιλοσοφικοὶ λόγοι τοῦ Ξενοφῶντος, Ἡσίοδος, Ὀμηρικὸν καὶ τὰ εὐληπτότερα τοῦ Βυρπίδου.

Διὰ τὴν λατινικὴν,

Οἱ βραχύτεροι λόγοι τοῦ Κικέρωνος, τὰ βιβλία αὐτοῦ de oratore καὶ de claris oratoribus, τὸ 10 βιβλίον τοῦ Κυντιλίου, τοῦ Τακίτου Agricola καὶ Germania, τοῦ Οἰράτου ὦδαί καὶ ἡ πρὸς Πίσωνα ἐπιστολὴ καὶ Βιργιλίου τὰ Γεωργικά.

Εἰς τὴν δ'. τάξιν,

Διὰ τὴν ἑλληνικὴν·

Πλάτωνος ἀπολογία, Κρίτων, Μενέξενος, Λάχης, Χαρμίδης, Φαίδων καὶ Γοργίας, Εὐριπίδης, Σοφοκλῆς, Αἰσχύλος καὶ Πίνδαρος.

Διὰ τὴν λατινικὴν·

Τοῦ Κικέρωνος οἱ φιλοσοφικοὶ λόγοι, αἱ Questiones Tusculanae, τὰ βιβλία de finibus bonorum καὶ de officiis, τοῦ Τακίτου ἱστορίαι, Plautus aulularia καὶ Captivi ἐκλεγεμένα τεμάχια τοῦ Λουκρετίου, Κατούλλου καὶ τῶν ἐλεγικῶν ποιητῶν καὶ τοῦ Οἰράτου ἐπιστολαί.

Ἄρθρον 74.

Πρὸς μόρφωσιν τοῦ ὕφους εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἐκτὸς τῆς μεγίστης προσοχῆς εἰς τὰς προφορικὰς μεταφράσεις ἐκ τῶν καλητέρων τεμαχίων τῶν ἀρχαίων, ἀποσπάσματα ἐξ αὐτῶν, ἀναλυτικὰ καὶ περὶ αὐτῶν ἐκθέσεις ἢ περιλήψεις τῶν ἐμπεριεχομένων αὐτῶν, συνθέσεις περὶ ἀντικειμένων ἀφορώντων τὰ ἐν τῷ γυμνασίῳ διδασκόμενα, πολλάκις καὶ μερικαὶ μεταφράσεις ἢ μιμήσεις

σαρτηθῇ εἰς τὸ τέλος τῆς δευτέρας ἐκδόσεως τοῦ ἐλληνικοῦ κειμένου τοῦ ποιν. νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Γ. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ἀρθροῦ 688 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, παρτηρήσαντες, ὅτι τὸ ἀρθρον 688 τοῦ ποινικοῦ νόμου, τὸ ὁποῖον ὡς ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ του μετὰ τῶν ἀρθρων 307, 310 καὶ 502 §. 2 ἐξάγεται, σκοπὸν ἔχει τὴν τιμώρησιν τῶν μετὰ προμελέτης, ἢ ἀνευ προμελέτης ἐξ ἀπροσεξίας πραττόντων αἰκίας, προξενούσας νότον, ἢ πρὸς ἐργασίαν ἀνικανότητα, μὴ διαρκούσαν ὑπὲρ τὰς τρεῖς ἡμέρας, καὶ θεωροῦντες, ὅτι ἡ φράσις αὕτη δὲν ἐννοήθη ὀρθῶς δι' ἔλλειψιν τῆς περὶ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ προσηκούσης σαφηνείας καὶ ἀκριβείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὅστις προξενήσει αἰκίαν, φέρουσαν νότον, ἢ πρὸς ἐργασίαν ἀνικανότητα, μὴ διαρκούσαν πλέον τῶν τριῶν ἡμερῶν, τιμωρεῖται·

1) Ἐὰν ἡ αἰκία ἐγένετο μετὰ προμελέτης, κατὰ τὰ ἐν ἀρχῇ τοῦ ἀρθρ. 307 ὁρισμένα, μὲ κράτησιν ἐνός μέχρις ἐξ ἡμερῶν·

2) Ἐὰν ἡ αἰκία ἐγένετο ἀνευ προμελέτης, κατὰ τὰ ἐν ἀρχῇ τοῦ ἀρθρ. 308 ὁρισμένα, μὲ κράτησιν μιᾶς μέχρις ἐξ ἡμερῶν, ἢ μὲ πρόστιμον 20 μέχρι 200 δραχμῶν·

3) Ἐὰν ἡ αἰκία ἐγένετο ὡσπύτως ἀνευ προμελέτης, πλὴν μετὰ τὰς ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἀρθρ. 309 ὁρισμένας περιπτώσεις, μὲ κράτησιν τὸ πολὺ μιᾶς ἑβδομάδος, ἢ μὲ πρόστιμον τὸ πολὺ εἴκοσι δραχμῶν·

4) Ἐὰν ἐγένετο ἐξ ἀμελείας, κατὰ τὰ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἀρθρ. 310 ὁρισμένα, μὲ πρόστιμον τὸ πολὺ 10 δραχμῶν.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσι καὶ περὶ τοιούτων αἰκιῶν οἱ ὅροι τῶν ἀρθρων 313—315.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τῆς παρούσης διατάξεως, ἥτις κατὰ τὸ ἀρθρον 3 στοιχ. 1 τῆς ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. διατάξεως λαμβάνει τὴν ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου, καὶ θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ προσαρτηθῇ εἰς τὸ τέλος τῆς ἡδὴ τυπωμένης δευτέρας ἐκδόσεως τοῦ ἐλληνικοῦ κειμένου τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλ.) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Γ. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 32.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 3 Ἰουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ ἀρμοδιότητος τῶν διοικητῶν καὶ ὑποδιοικητῶν, καὶ περὶ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ ἡμετέρου διατάγματος ἀπὸ 20 Ἰουνίου (2 Ἰουλίου) τ. ε. ὡς πρὸς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν διοικητῶν, καὶ ὡς πρὸς τὴν τάξιν τῆς ὑπηρεσίας των, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς·

Ἄρθρον 1.

Οἱ διοικηταὶ καθίστανται διὰ νὰ διευθύνωσιν ὅλην τὴν διοίκησιν τῶν ἐπαρχιῶν των ὡς ἀνώτατοι ἀρχαί, καθόσον διοικητικά τινα ἀντικείμενα δὲν ἤθελον δι' ἰδιαιτέρων ὁρισμῶν ἐξαιρεθῇ τῆς ἀρμοδιότητός των, καὶ ἀνατεθῇ εἰς ἄλλας Ἀρχάς.

Ἄρθρον 2.

Χρέος τῶν διοικητῶν εἶναι νὰ διατηρῶσι καὶ προάγωσιν εἰς τὴν ἐμπιστευσθεῖσαν διοικητικὴν περιφέρειάν των τὰ δικαιώματα τοῦ ἡμετέρου Στέμματος, τὰ συμφέροντα τοῦ κράτους, καὶ τὴν γενικὴν εὐδοκίμονίαν τῶν ἡμετέρων ἀγαπητῶν ὑπηκόων.

Ἄρθρον 3.

Εἰς αὐτοὺς ἐναπόκειται πρὸ πάντων ἡ ἀκριβὴς ἐκτέλεσις τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων, τὰ ὅποια ἀναφέρονται εἰς ἀντικείμενα τῆς ἀρμοδιότητός των· θέλουν δὲ ἐκτελεῖσθαι ταῦτα ἐν τῇ διοικητικῇ περιφερείᾳ των, τόσον δι' ἰδίας των ἐνεργείας, ὅσον καὶ διὰ τῶν πρὸς τὸ τέλος τοῦτο εἰς αὐτοὺς ὑποτασσόμενων ἀρχῶν.

Ἄρθρον 4.

Οἱ διοικηταὶ δὲν ἔχουσι τὴν ἀδειαν νὰ κάμωσι κάμειαν πρᾶξιν ἀντικείμενην εἰς τινα θετὸν νόμον· χρεωστοῦν μάλιστα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των ν' ἀκολουθῶσι κατὰ πάντα τοὺς ὑπάρχοντας νόμους, διατάγματα καὶ κανονισμοὺς, καὶ οὔτε αὐτοὶ νὰ τοὺς παραβαίνωσιν, οὔτε εἰς ἄλλους νὰ συγχωρῶσι τὴν παράβασιν.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐμβριθῶν καθηκόντων των θέλουν ἀκολουθεῖν τὴν ἀρχήν, ὅτι κανεὶς τῶν πολιτῶν δὲν πρέπει νὰ περιορίζεται εἰς τὴν ἐλευθέραν χρῆσιν τῆς ιδιοκτησίας του καὶ εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας, παρ' ὅσον τὸ ἀπαίτουσιν οἱ ὑπάρχοντες νόμοι. Χρεωστοῦν δὲ νὰ φροντίζωσιν, ὥστε ὁ κανὼν οὗτος ν' ἀκολουθῇται καὶ ἀπὸ τὰς ὑποδεστέρας αὐτῶν ἀρχάς, νὰ συγχωρῇται εἰς ἕκαστον τῆς περιφέρειας των κάτοικον ἢ ἐντὸς τοῦ νόμου, ὅσον τὸ δυνατόν ἐλευθέρᾳ ἀνάπτυξιν τῶν δυνάμεών του, καὶ ν' ἀποφεύγουν πᾶσαν ἀνωφελῆ παρέμβασιν εἰς ἰδιωτικὰς ὑποθέσεις, ἥτις δὲν διατάσσεται θετικῶς παρὰ τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 6.

Οἱ διοικηταὶ δὲν ἔχουν τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐκδίδουν αὐθαιρέτως διατάγματα, νὰ φορολογοῦν τοὺς διοικουμένους, καὶ νὰ μεταχειρίζονται μέσα βίας, ἢ πεινᾶς, εἰμὴ μόνον εἰς τὰς παρὰ τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων προσδιοριζόμενας περιπτώσεις, ἐνθυμούμενοι πάντοτε, ὅτι ἔχουσι νομοτελεστικὴν μόνον ἐξουσίαν.

Ἄρθρ. 7.

Ἄν συμπέσουν ἀξίαι λόγου ἀπορίαι ἢ ἀμφιβολίαι περὶ τῆς ἀληθοῦς ἐννοίας τῶν ὑπάρχόντων νόμων καὶ διαταγμάτων, θε-

αὕτη ἐννοεῖται ὅχι μόνον διὰ τῆς εἰς Ἑρέτριαν, ἀλλὰ καὶ δι' ὅσας ἔλθουν μέσον Σύρας, ὅταν ἀποδειχθῇ ὅτι εἶναι προσδιωρισμένοι διὰ τὸν συνοικισμόν.

14.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἴδωμεν τοὺς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ Ἡμῶν εὐρισκομένους Ψαρρίανους, νὰ δώσουν τὸ παράδειγμα τοῦ συνοικισμού εἰς Ἑρέτριαν, συγκατανεύμεν νὰ δοθῇ ὡς προπληρωμὴ εἰς ἕκαστον τῶν ἐν τῷ ἐσωκλείστῳ καταλόγῳ ἐμπεριεχομένων ἀξιωματικῶν δάνειον 500 δραχμῶν.

Τὴν ὀλικὴν ποσότητα θέλει ὑποβάλλει διαθέσιμον τὸ ταμεῖον εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερ. Γραμματεῖαν, ἥτις θέλει τὴν διανέμει διὰ τοῦ διοικητοῦ εἰς ἕκαστον τῶν ἀξιωματικῶν ὅταν βεβαιωθῇ ὅτι ἀρχίζει τὴν οἰκοδομήν του. Τὰ ὀνόματα τῶν λαβόντων τὴν πληρωμὴν θέλουν κοινοποιηθῇ εἰς τὰς προϊσταμένας ἀρχάς, διὰ νὰ κρατοῦν ἀπὸ ἐν τέταρτον τοῦ μισθοῦ των κατὰ μῆνα, καὶ νὰ τὰ ἐπιστρέφουν εἰς τὸ ταμεῖον.

15.

Δίδεται εἰς τὸν δῆμον τῶν Ψαρρίανων κατὰ τὴν χρεῖαν δάνειον ἕως τὴν ποσότητα δέκα χιλιάδων δραχμῶν ἄνευ τόκου, καὶ πληρωτέον ἐντὸς δέκα ἐνιαυσίων διασταμάτων διὰ τὴν ἀποξήρανσιν τῆς κατὰ τὴν Ἑρέτριαν λίμνης.

Εἰς αἴτησιν ὅμως τῆς Κυβερνήσεως, ἡ κοινότης μετὰ τὴν ἀνοίξιν τῆς χρηματιστικῆς τραπέζης θέλει ἐπιστρέψει τὸ κεφάλαιον τοῦτο μὲ τρόπον ὥστε νὰ ὑποβάλῃ αὐτὴ τὴν ὑποθήκην. Ἡ δὲ Κυβέρνησις πληρώνει διὰ δέκα ἔτη τοὺς τόκους ὡς βραβεῖον· ἀλλ' εἰς τὴν Κυβέρνησιν δὲν ἀφαιρεῖται οὔτε τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιχειρησθῇ τὴν ἀποξήρανσιν, καὶ νὰ διαθέσῃ ἔπειτα περὶ τῶν γηπέδων.

Ἡ ἐργασία αὕτη θέλει ἀρχίσαι ἅμα γίνῃ ἡ ἐναρξὶς περὶ τῶν οἰκοδομῶν, θέλει διευθυνθῇ παρὰ τοῦ διὰ τὸ σχέδιον τῆς πλεως διορισμένου ἀρχιτέκτονος καὶ ἐπιστατεῖται παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς.

16.

Ἄμα ἑκάστη ἕκαστος τῶν Ψαρρίανων τὴν σκεπὴν εἰς τὴν οἰκίαν του, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ τὸ ἀνάλογον ἐκ τῆς παραχωρηθησομένης κατὰ τὸ ἀπὸ 7 (19) Δεκεμβρίου 1833 διάταγμα διὰ τὸν συνοικισμόν τοῦτον ἐνταῦθα γῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀναφέρεται περὶ τούτου εἰς τὸν διοικητὴν, ὅστις διατάττει τὴν παραχώρησιν ἐκδίδων καὶ τὸ περὶ ταύτης ἔγγραφον.

17.

Ἄμα συνοικισθῶν 70 οἰκογένειαι θέλουν σχηματίσει ἰδίαι τερον δῆμον, ὅστις θέλει ἀμέσως ἀρχίσαι νὰ ἐνεργῇ ὡς αἱ ἄλλαι δημοτικαὶ ἀρχαὶ τοῦ Κράτους.

18.

Εἰς τὴν πόλιν Ἑρετρίας δίδεται τὸ δικαίωμα νὰ ἐκκαθαρίζωνται εἰς τὸν λιμένα τῆς τὰ ἐξ ὑπόπτων μερῶν προσερχόμενα πλοία, ὅταν ἡ κοινότης συστήσῃ τακτικὸν λοιμοκαθαρτήριον.

17.

Τέλος χαρίζονται τὰ ὑγειονομολιμεναρχικὰ καὶ λοιμοκαθαρητικὰ δικαιώματα εἰς τὸν δῆμον τῶν Ψαρρίανων, ὅστις θέλει μισθοδοτεῖ τοὺς λιμεναρχαὶ καὶ ὑγειονόμους τοῦ λιμένος Ἑρετρίας· ἀλλ' ὑπόκεινται οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ὡς πρὸς τὰ χρέη των εἰς τὰς προϊσταμένας τῶν ἀρχὰς ἐκάστης ὑπηρεσίας. Διὰ τὸ ἔτος 1836 καὶ 1837 θέλει προκαταβάλῃ ἡ Κυβέρνησις τοὺς μισθοὺς τούτους, ἡ δὲ κοινότης θέλει τοὺς ἐπιστρέφει διὰ τὸ 1838 καὶ 1839 εἰς ἑκὸς ἡμετέρας δόσεις.

20.

Ὅσοι τῶν εὐρισκομένων ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος Ψαρρίανων μετὰ τῶν αὐτῶν παραχωρήσεις, αἵτινες εἶναι ὀλοτελευταῖαι, δὲν συνοικισθῶν ἐντὸς ἐνὸς ἔτους εἰς Ἑρέτριαν, χάνουν τὸ δικαίωμα

καὶ τὰς ὠφελείας, ὅσαι χορηγοῦνται διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ τότε εἶναι ὑπόχρεοι νὰ καταγραφῶν εἰς ἄλλας κοινότητας τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 (15) Ἰουλίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Γ. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν εἰς τὰ δάση γενομένων ἀνομημάτων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 695 τοῦ ποιν. νόμου, καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὅστις κλέπτει, σφετερίζεται, ἢ βλάπτει τὴν εἰς τὰ δάση ξυλικήν, τιμωρεῖται, καθόσον τὸ κλαπὲν ἢ σφετερισθὲν, ἢ ἡ ἐκ τῆς βλάβης προξενηθεῖσα ζημία, δὲν ὑπερβαίνει τὴν τιμὴν τῶν 20 δραχ., ἢ μὲ κράτησιν μιᾶς μέχρι ἑπτα ἐβδομάδων, ἀποδοῦν καὶ τὴν ἀποζημίωσιν εἰς τὸν ἀρμόδιον ιδιοκτήτην· ὡς ἐπιβαρυντικὴ αἰτία θεωρεῖται ἂν τὰ δάση εἶναι δημόσια.

Ἄρθρον 2.

Αἱ παραβάσεις τῶν περὶ δασῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων, καθόσον δὲν ἀποτελοῦν πλημμέλημα ἢ κακούργημα, ἢ δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ, τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον, ἢ μὲ κράτησιν, ἐντὸς τῶν τεινόντων ὁρίων τοῦ ἁρθροῦ 11 καὶ 15 τοῦ ποιν. νόμου, καὶ μὲ ἀποζημίωσιν τοῦ ιδιοκτήτου· αἱ τιμωρήσεις τῶν περὶ τὰ δάση πλημμελημάτων καὶ κακούργημάτων τιμωροῦνται καὶ ἄλλως κατὰ τοὺς προαριθμοὺς τοῦ ποιν. νόμου.

Ἄρθρον 3.

Οἱ δασονομικοὶ ὑπάλληλοι ὡς πρὸς τὰς περὶ τὰ δάση παραβάσεις θεωροῦνται ὡς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλοι, καὶ ὡς τοιοῦτοι διατελοῦν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἀρμοδίου παρὰ πρωτοδικαῖς εἰσαγγελέως.

Ἄρθρον 4.

Οἱ δασονομικοὶ ὑπάλληλοι, ὡς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλοι θεωρούμενοι, ὀφείλουν ν' ἀνερευνῶσιν ἕκαστος ἐντὸς τῆς περιφερείας του πᾶσαν πράξιν, ἀντιβαίνουσαν εἰς τὰς περὶ δασῶν διατάξεις. Πρέπει λοιπὸν νὰ συντάττουν τὰς ἀναγκαῖας ἐκθέσεις πρὸς βεβαίωσιν τοῦ εἶδους καὶ τῶν περιστατικῶν τῶν τοιούτων πράξεων, τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπου, καθ' ὃν αὐταὶ ἐπράχθησαν, καὶ τῶν ἀποδείξεων καὶ ἐνδείξεων, ὅσας ἐμπόρεσαν, τυχόν, νὰ συλλέξουν. Νὰ καταστρώνουν τὰ νενομισμένα πρωτόκολλα, καὶ νὰ ἀναφέρωσι ῥητῶς ἐνταῦθα τὸ μέγεθος τῆς προξενηθείσης ζημίας. Νὰ διώκωσι τ' ἀρπαχθέντα πράγματα μέχρι τοῦ τόπου, ὅπου μεταφέρθησαν, καὶ νὰ ἐνεργῶσι τὰ πρὸς κατάσχεσιν αὐτῶν. Δὲν συγχωρεῖται ὅμως εἰς αὐτοὺς νὰ εἰσέρχωνται εἰς οἴκους, εἰς ἐργοστάσια, εἰς κτίρια καὶ παρακειμένους περιφράκτους αὐλάς, εἰμὴ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ εἰρηνοδίκου, τοῦ παρέδρου αὐτοῦ, τοῦ ἀστυνομικοῦ, τοῦ δημάρχου, ἢ τοῦ δημαρχικοῦ παρέδρου. Ἡ περὶ τούτου συντακτέα ἐκθεσις πρέπει νὰ ὑπογράφεται παρ' ἐκείνου ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ὁποίου ἐγένεν.

Οἱ δασονομικοὶ ὑπάλληλοι ὀφείλουν προσέτι νὰ συλλαμβάνουν καὶ φέρουν ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ δεκάρχου τοὺς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Κανείς όμως δεν έμπορεί να αναγκασθῇ να κάμῃ χρῆσιν τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν τῶν εἰρημένων καταστημάτων, ἐκτὸς τοῦ χούσης ἐρίδος μεταξύ πωλητοῦ καὶ ἀγοραστοῦ.

Ἄρθρ. 14.

Ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου πρέπει νὰ διορισθῶσιν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως ἐπιτροπὴ πρὸς ἄμεσον ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου τούτου θέλει δὲ σύγκειται.

1) Ἀπὸ ἑνα σύμβουλον τοῦ γραφείου τῆς δημοσίας οἰκονομίας.

2) Ἀπὸ τὸν μηχανικὸν τοῦ αὐτοῦ γραφείου.

3) Ἀπὸ ἑνα σύμβουλον τῆς Γραμ. τῆς οἰκονομίας.

4) Ἀπὸ ἑνα ἀξιωματικὸν τῶν γεν. ἐπιτελῶν τοῦ μηχανικοῦ ἢ τοῦ ὀπλοστασίου, ἢ ἀπὸ ἄλλον ἄτομον, ἔχον γνῶσεις τῆς φυσικῆς.

5) Ἀπὸ ἑνα ἔμπορον, καὶ

6) Ἀπὸ ἑνα γραμματέα.

Αἱ πρότιςται ἐργασίαι τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης εἶναι.

α) Ἡ ἀνέρεσις καὶ ἐφαρμογὴ τῶν ἐπωφελεστέρων μέσων πρὸς εὐκολίαν καὶ ἐπιτάχυνσιν τῆς κατασκευῆς τῶν νέων μέτρων καὶ σταθμῶν.

β) Ἡ φροτίς τῆς κατασκευῆς καὶ ἀποστολῆς τῶν πρωτοτύπων μέτρων καὶ σταθμῶν, τὰ ὅποια πρέπει νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς δείγμα εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ ἐξέτασιν τῶν πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐμπορίου προδιορισμένων μέτρων καὶ σταθμῶν.

γ) Ὁ προδιορισμὸς ὅλων τῶν καταλλήλων μέσων πρὸν εἰς ἡγήσιν καὶ σαφήνειαν τοῦ νέου συστήματος τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν καὶ ἡ δημοσίευσίς τῶν διαφορῶν πρὸς τὰ νῦν ὑπάρχοντα μέτρα καὶ σταθμά. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει συνεννοηθῇ ἰδίως μετὰ τῆς ἐπὶ τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας περὶ τῶν καταλλήλων μέσων πρὸς ταχέαν δημοσίευσιν τοῦ νέου συστήματος, βοηθεῖα τῶν προπαιδευτικῶν μαθημάτων, ἢ κατ' ἄλλον ὅποιονδήποτε τρόπον.

δ) Οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν ἀπαιτουμένων ἐξόδων διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ νέου συστήματος, καὶ ἡ διεύθυνσις αὐτῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείαν, διὰ νὰ προτείνῃ αὕτη τὴν ἐγκρισίν των.

ε) Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἔχει τὸ ἐλεύθερον ν' ἀνταποκρίνεται κατ' εὐθείαν μὲ ὅλας τὰς ἀρχάς τοῦ Βασιλείου, καὶ ἄλλα ἄτομα, διὰ νὰ λαμβάνῃ καὶ νὰ χορηγῇ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίες περὶ τοῦ συστήματος τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν.

ς) Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει συνάξεται ἀνὰ πᾶσαν ἐβδομάδα εἰς προδιορισμένην ἡμέραν καὶ θέλει συσκέπτεται.

Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς θέλει διευθύνει εἰς ἡμᾶς διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας ἀναφορὰν δικαιολογητικὴν τῶν πράξεών της Ἄρθρ. 15.

Ἐγκρίναμεν ὡσαύτως κατάλληλον νὰ συμπεριλάβωμεν εἰς τὸν νόμον τοῦτον τὴν διάταξιν περὶ νέου σταθμοῦ τῶν φαρμακοποιῶν, καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

§ 1.

Ἡ μονὰς τοῦ σταθμοῦ τῶν φαρμακοπωλείων εἶναι ἡ λίτρα συνισταμένη ἐκ 360 μετρικῶν ἢ Β. δραχμῶν.

Ἡ λίτρα διαιρεῖται εἰς 12 οὐγγίας.

Ἡ οὐγγία » » 8 δραχμάς.

Τὸ σιτάρι » » 20 κόκκους.*

* Κατὰ τὴν διαίρεσιν ταύτην καὶ τὴν διαφορὰν τῆς λίτρας τοῦ φαρμακοπώλου πρὸς τὴν Β. δραχμὴν εἶναι.

Ἡ οὐγγία = 30,0 Β. δραχμαὶ

Ἡ δραχμὴ = 3,75 » »

Τὸ σιτάριον = 1,25 » »

Ὁ κόκκος = 0,0625 » »

§. 2.

Ὅλοι οἱ φαρμακοπῶλαι πρέπει νὰ προμηθευθῶσι μέχρι τῆς 1(13) Ἰουλίου 1837 νέους σταθμοὺς, καὶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης νὰ μεταχειρίζωνται αὐτοὺς εἰς τὴν κατασκευὴν καὶ πώλησιν τῶν ἱατρικῶν.

Οἱ ἱατροὶ τῶν διοικήσεων θέλουν προσέχει ἰδίως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διατάξεως ταύτης.

Πᾶσα παράβασις θέλει τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου, ἐπιφυλαττομένων τῶν αὐστηροτέρων ποινῶν, ἀποτίσεως καὶ ἀποζημιώσεως εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν διὰ τῆς παραβάσεως τῶν κανονισμένων ἤθελε ἐκτεθῇ εἰς κίνδυνον ἡ υγεία, ἡ ἡ ζωὴ ἀτόμου τινός.

§. 3.

Ἐπειδὴ ἡ διαφορὰ τοῦ νέου σταθμοῦ πρὸς ἐκείνον τῆς Νυρεμβέργης δὲν εἶναι εἰμὴ 0,0065, καὶ ὡς ἀσήμαντος δὲν ἔχει κάμμιαν ἐπιρροὴν εἰς τὴν πρᾶξιν, εἶναι συγχωρημένον εἰς τοὺς φαρμακοπῶλας, οἱ ὅποιοι μεταχειρίζονται μέχρι τοῦδε τὸν τελευταῖον, νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν χρῆσιν αὐτοῦ. Μολοντοῦτο πρέπει νὰ ἀναγνωρισθῇ ἀπὸ τὸν διοικητὴν παρόντος καὶ τοῦ ἱατροῦ τῆς διοικήσεως, ὡς ἀκριβῆς, καὶ νὰ δοθῇ ἐπὶ τούτῳ καὶ ἀπὸ τοὺς δύο ἀπόδειξις πρὸς τὸν φαρμακοπῶλην, πρὸς τούτοις δὲ πρέπει νὰ ἐγγραρχθῶσι καὶ οἱ σταθμοὶ οὗτοι.

§. 4.

Ἡ ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς μέτρων καὶ σταθμῶν ἐπιτροπὴ ἐπιφορτίζεται ἐκ συμφώνου μὲ τὸν πρόεδρον τοῦ ἱατροσυνεδρίου νὰ φρονίσῃ τὴν κατασκευὴν καὶ διανομὴν τοῦ ἀναγκαίου ἀριθμοῦ σταθμῶν πρὸς χρῆσιν τῶν φαρμακοπῶλων.

Ἄρθρ. 16.

Ὁ ἡμῶν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου, οἱ δὲ λοιποὶ Γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας θέλουν συναρτῆσαι ἐκαστὸς αὐτῶν, καθόσον ἀνήκει εἰς ἐκαστὸν θέλει δὲ δημοσιεῦθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, λαμβάνων ἰσχὺν προσωρινῶς νόμου ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ διατάγματος τῶν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) 1836.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 28 Σεπτεμβρίου (10 Ὀκτωβ.) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΤΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 57.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 16 Ὀκτωβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διαφορῶν μεταξύ Ἑλλήνων καὶ Ὁθωμανῶν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Ἀλλ' ὁ ὀργανισμὸς αὐτῶν χρεωστῆ, νὰ ᾖ κατὰ πάντα ὁμοιόμορφος μετὸν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων τοῦ Κράτους καὶ τὸν τῶν ἀντιστοιχοῦσων τάξεων τοῦ γυμνασίου, τόσον ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν, ὅσον καὶ τὰς ἀπαιτούμενας ἀπ' αὐτὸν ιδιότητες καὶ πρὸς τὴν διάταξιν τῶν μαθημάτων καὶ τῶν διδακτικῶν βιβλίων.

Ἄρθρον 116.

Διὰ σύστασιν ἰδιωτικοῦ διδακτικοῦ καταστήματος προσδιωρισμένου ν' ἀντικαταστήσῃ Ἑλληνικὸν σχολεῖον ἢ γυμνάσιον ἀπαιτεῖται ἡ ἐγκρισις τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας, διδομένη ἀφοῦ ἐρωτηθῇ ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ καὶ ἀκουσθῇ ἡ γνώμη τοῦ ἀνήκοντος γυμνασιάρχου εἰς τὸν ὅποιον θέλει ἀνατιθεῖται ἡ ἀμεσὸς αὐτοῦ ἐπιτήρησις.

ΤΜΗΜΑ XV.

Γενικοὶ ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

Ἄρθρον 117.

Ἀπαντὰ τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ ὅσα γυμνάσια δὲν ἔχουν τὸν ἀριθμὸν τῶν τάξεων πλήρη θέλουν διατηρεῖσθαι ἀπὸ ἑνα ἢ περισσοτέρους δῆμους.

Ἀλλὰ μεχρὶς οὗτο αὐτοὶ ν' ἀποκτήσωσι τ' ἀναγκαῖα μέσα θέλουν γίνεσθαι τὰ ἐξόδα αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικῶν ταμείου κατὰ τὰς ὑφισταμένας λογιστικὰς διατάξεις, τὰ πλήρη γυμνάσια ὡς γενικὰ ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα θέλουν εἶσθαι εἰς ἕνα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.

Ἄρθρον 118.

Οἱ διδάσκαλοι τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων, ἢ καθηγηταὶ τῶν γυμνασίων, ὅσοι μετὰ δεκαετὴ ἀμεμπτον καὶ λυσitteλῇ ὑπηρεσίαν κατέστησαν ἀκουσίως ἀνέκδοτοι εἰς τὸ νὰ ὑπηρετήσωσι θέλουν λαμβάνει συντάξιν, τὴν δὲ δευτέραν δεκαετίαν τὸ ἑμῆς, τὴν τρίτην δεκαετίαν τὰ $\frac{2}{3}$, τὴν τετάρτην τὰ $\frac{4}{5}$ καὶ τὴν πέμπτην ὁλόκληρον τὸν μισθὸν τῶν ὡς συντάξιν μεχρὶς οὗτο τεινῶσι καὶ αὐτοὶ εἰς ἐνέτησίαν ἢ ἂν τοῦτο δὲν συμβῇ αὐτοῖς, διὰ τοῦ.

Ἄρθρον 119.

Διὰ τὰς γῆρας, ἢ ὁρφανὰ τῶν ἀποθανόντων διδασκάλων καὶ καθηγητῶν θέλει συστήθῃ ἰδιαιτέρον ταμεῖον συντάξεων. Εἰς τὸ ταμεῖον τοῦτο δίδονται ὡς προικοδότησις.

α) Τὸ δικαίωμα τῆς ἐγγραφῆς τῶν μαθητῶν συνιστάμενον διὰ μὲν τὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖον εἰς 3, διὰ δὲ τὸ γυμνάσιον εἰς 5 δραχ. δι' ἕκαστον.

β) Τὸ δικαίωμα τοῦ ἀποδεικτικοῦ τῆς ἀποπερατώσεως τῶν μαθημάτων συνιστάμενον διὰ μὲν τὰ Ἑλλήν. σχολεῖα ἐκτὸς τοῦ χαρτοσήμου εἰς 1, διὰ δὲ τὰ γυμνάσια εἰς 3 δρ.

γ) 200 συνεισφορά ἀπὸ τῶν τακτικῶν μισθῶν τῶν διδασκάλων καὶ καθηγητῶν.

δ) Ἀγαθογεργαὶ συνεισφοραί.

ε) Τὰ πειθαρχικὰ πρόστιμα τὰ εἰσπραττόμενα ἀπὸ τοῦ διδασκάλου.

ζ) Αἱ συνεισφοραὶ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 120.

Ἡ σφραγὶς τῶν Ἑλλήν. σχολείων καὶ τῶν γυμνασίων φέρει τὰς ἡμέτερας παράσημα ὡς ἐπὶ τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων μετὴν περιγραφὴν περὶ διὰ μὲν τὰ πρῶτα «Βασιλικὸν Ἑλληνικὸν Σχολεῖον» τὸ μέρος ὅπου εὐρίσκεται, διὰ δὲ τὰ δεύτερα «Βασιλικὸν Γυμνάσιον» τὸ μέρος ὅπου εὐρίσκεται.

Ἄρθρον 121.

Οἱ διδάσκαλοι τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου ἔχουν βαθμὸν γραμματέως διοικητοῦ, ὁ σχολάρχης ὑπουργ. γραμματέως β' τάξεως, οἱ καθηγηταὶ γυμνασίων ὑπουργ. γραμματέως α' τάξεως καὶ ὁ γυμνασιάρχης ὑπουργ. παρέδρου, ἀλλὰ προηγούνται αὐτῶν ὁ γραμματεὺς τοῦ διοικητοῦ καὶ τὸ προσωπικὸν τῶν

γραμματεῶν. Περὶ στολῆς αὐτῶν θέλει ἐκδοθῇ ἰδιαιτέρον διάταγμα.

Ἄρθρον 122.

Οἱ διδάσκαλοι τῶν Ἑλλήν. σχολείων καὶ οἱ καθηγηταὶ τῶν γυμνασίων ὁρίζονται ἐνώπιον τοῦ ἀνήκοντος διοικητοῦ.

Ἄρθρον 123.

Ἐκτὸς τῶν ἤδη ὑπαρχουσῶν διατάξεων περὶ διδακτικῶν βιβλίων διατάσσεται, ὥστε τὰ πρὸς διδασκαλίαν καὶ ἀνάγνωσιν βιβλία εἰς τὰ Ἑλλ. σχολεῖα καὶ γυμνάσια, νὰ ᾖ ἐντελῶς ὁμοιόμορφα. Διὰ τοῦτο τὰ πρὸς διδασκαλίαν καὶ ἀνάγνωσιν εἰς τὰ Ἑλλ. σχολεῖα καὶ γυμνάσια εἰσαχθησόμενα βιβλία, συμφῶνως μετὰ τὸ παρὸν σχέδιον, θέλουν προσδιορισθῇ ἀμέσως διὰ τῆς πρὸς εἰσαγωγὴν συστηθείσης ἐπιτροπῆς καὶ μετὰ προηγουμένης ἐγκρίσεως θέλουν δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 124.

Ὡς πρὸς τὰς συντάξεις τῶν ὅσων σκοπὸν ἔχουν νὰ δοθῶσιν εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα εἰς τὰ Ἑλλήν. σχολεῖα καὶ τὰ γυμνάσια ἐλάδομεν ἤδη τὴν ἀνήκουσαν φροντίδα διὰ τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἡμετέρου διατάγματος καὶ περὶ συντάξεων χορηγητέων ἀκόμη ἀναλόγως τῶν δυνάμεων τοῦ ἐκκλησ. καὶ γεν. ταμείου καὶ εἰς ἄλλους διακριομένους καὶ πτωχοὺς μαθητὰς γυμνασίων θέλουν ἐπίσης ληφθῇ ἐκ καιροῦ ν' ἀνήκοντα μέτρα.

Ἄρθρ. 125.

Ὁ παρὼν κανονισμὸς θέλει ἐκτελεσθῇ ἐν καιρῷ λαμβανομένων ἀντήκων ὑπ' ὅψιν τῶν ἰδιαιτέρων περιστάσεων ἐκάστου τῶν διδασκάλων καὶ ιδίως ὡς πρὸς τὰς γνώσεις αὐτοῦ κτλ.

Ἄρθρ. 126.

Εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικ. κτλ. Γραμματεῖαν τῆς ἡπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμβρίου 1836 (12 Ἰαν.) 1837.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΑΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΑΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ὑποτρόφων ὑποψηφίων διὰ τὰς διδασκαλικὰς θέσεις.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΕΡΙΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ νὰ μορφώσωμεν δὲ καὶ τοὺς ἀναγκαίους καθηγητὰς διὰ τὴν ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν διατάξαμεν, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς συστηθείσης ἐπιτροπῆς διὰ τὸν ὀργανισμὸν τῆς νεωτέρας ἐκπαιδεύσεως, ἐπὶ τῇ προτάσει καὶ τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας, καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς.

Ἄρθρον 1.

Διὰ μὲν τοὺς διδασκάλους τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων διορίζονται εἰς τὰ γυμνάσια τριάκοντα συντάξεις ὑποτρόφων, διὰ δὲ τοὺς καθηγητὰς τῶν γυμνασίων καὶ διὰ τοὺς τοῦ πανεπιστημίου, διορίζονται δώδεκα συντάξεις ὑποτρόφων εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

Ἄρθρ. 2.

Αἱ συντάξεις διὰ τοὺς καθηγητὰς τῶν γυμνασίων διατάττονται εἰδικῶς εἰς τὴν σχολὴν (faculté) τοῦ πανεπιστημίου διὰ τὰς γενικὰς ἐπιστήμας, αἱ δὲ διὰ τοὺς καθηγητὰς τοῦ πανεπιστημίου τοιοῦτοτρόπως, καθὼς ἀπαιτεῖ ἡ χρεια τῶν σχολῶν καὶ ἡ ποιότης τῶν ὑποψηφίων συγχωρεῖ.

Ἄν οἱ ἔχοντες συμφέρον δὲν συμφωνήσωσι κατὰ τοῦτο, τότε ἡμποροῦν αὐτοὶ ἢ οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι νὰ καταφύγωσιν ἐντὸς 43 ὥρων εἰς τὴν ἐκτίμησιν δύο εἰδημόνων, διοριζομένων τοῦ μὲν ἑνὸς ἀπὸ τὸ μέρος τῶν ἐχόντων τὸ συμφέρον, τοῦ δὲ ἑτέρου ἀπὸ τὸ μέρος τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων· οἱ ἐκτιμηταὶ οὗτοι πρέπει νὰ ὁρισθῶσι παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἐπιφορτιζόμενοι παρ' αὐτοῦ μετὰ τὴν ἐκτίμησιν, καὶ ὑποχρεούμενοι νὰ δώσουν εἰς τοὺς διαφερομένους τὴν ἐγγράφον γνώμην των, τὴν ἐπιθεωρουμένην καὶ ἐπικυρουμένην ἀμισθὶ παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου· ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς τῆς γνωμοδοτήσεως γίνεται ἡ πράξις, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἐπισυναφθῇ καὶ τὸ πρωτότυπον αὐτὸ τῆς γνωμοδοτήσεως, ὡς ἀναγκαῖον παράρτημα. Ὅταν οἱ ἐκτιμηταὶ ἡθελον διαφωνήσουν εἰς τὴν ἐκτίμησιν, τότε λαμβάνεται βῆσις εἰς τὸν καταλογισμὸν τοῦ χαρτοσήμου ὁ ἐξαγόμενος μέσος ὁρος ἀπὸ τὰς δύο ποσότητας, τὰ δὲ ἐξόδα τῆς ἐκτιμήσεως πληρῶνται ἀπὸ τὸν πληρωτὴν τοῦ χαρτοσήμου.

Ἄρθρ. 31.

Εἰς τὰς συμφωνίας τὰς ἀφορώσας ἀνταλλαγὴν τινα, τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου ἐπιβάλλεται εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ μείζονος κατὰ τὴν τιμὴν ἀνταλλαττομένου πράγματος. Εἰς τὰ δάνεια ἐπὶ τῆς δανειζομένης ποσότητος, εἰς τὰ συμφωνηθέντα ἐνοικία, ἐπὶ τοῦ προσδιορισθέντος ἐνοικίου πολυπλάσιαζομένου μετὰ τὰ ἔτη, δι' ὅσα ἰσχύει ἡ συμφωνία τοῦ ἐνοικίου. Εἰς συνθήκας, αἱ ὁποῖαι ἐσυμφωνήθησαν διὰ βίου, ἐπὶ τοῦ εἰκοσαπλοῦ τοῦ ἐτησίου ποσοῦ· ἐάν δὲ ἀπροσδιόριστως, ἐπὶ τοῦ δεκαπλοῦ τοῦ ἐτησίου ποσοῦ. Εἰς ἀφέσεις ἐτησίων προσόδων, ἐπὶ τῆς ποσότητος τοῦ κεφαλαίου, τούτου δὲ μὴ ὄντος προσδιορισμένου, ἐπὶ τοῦ δεκαπλοῦ ποσοῦ τοῦ εἰσοδήματος, ἐάν αὐταὶ ἐσυμφωνήθησαν δι' ἀπλῶς ἀπροσδιόριστον καιρὸν· ἐάν δὲ διὰ βίου, τότε τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου ἐπιβάλλεται ἐπὶ τοῦ εἰκοσαπλοῦ τῆς ποσότητος τοῦ εἰσοδήματος.

Εἰς τὰς μεταβιβάσεων ὁριζουμένων ἐπὶ τῆς τῶν παρὰ τῶν μετὰ τὸν ὁριστομένης ποσότητος· εἰς παραχωρήσεις ἐπικαρπίας, ἐπὶ τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀξίας τοῦ πράγματος· ἂν ὅμως μετὰ ταῦτα μεταβῇ καὶ ἡ ἰδιοκτησία αὐτῇ εἰς χεῖρας τοῦ ἐπικαρπωτοῦ, τότε τὸ τέλος λογίζεται καὶ ἐπὶ τῆς ὅλης ἀξίας. Εἰς διαπραγματεύσεις πωλήσεων τῶν πρὸς καιρὸν ἢ διὰ βίου συμφωνηθέντων εἰσοδημάτων ἐπὶ τῆς ῥητῆς τιμῆς, ἢ τοῦ διὰ πολλαπλασιασμοῦ μετὰ τὰ μὴ παρελθόντα εἰσέτι ἀπὸ τὴν συμφωνίαν ἔτη, ἐξαγομένου ποσοῦ τῶν εἰσοδημάτων, ἢ ὅταν δὲν ἀναφέρεται προσδιορισμὸς χρόνου, ἐπὶ τοῦ δεκαπλοῦ εἰσοδήματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς καταβολῆς τοῦ τέλους

Ἄρθρ. 32.

Ὅλα τὰ κατὰ τὸν νόμον εἰς τὴν ἐπισφράγισιν ὑποκείμενα ἐγγράφα πρέπει νὰ γράφωνται ἀπ' ἀρχῆς εἰς τὸν ἀνάλογον σφραγιστὸν χάρτην.

Αἱ δημόσιαι ἀρχαὶ καὶ οἱ συμβολαιογράφοι εἶναι ὑπόχρεοι ἀπαράλλακτα μετὰ τοὺς ἰδιώτας νὰ μεταχειρίζωνται αὐτὸν εἰς τὰ πρωτότυπα ἐγγράφα καὶ τὰς πράξεις των.

Ἄρθρ. 33.

Οἱ συμβολαιογράφοι, τὰ δικαστήρια, καὶ ὅλοι αἱ δημόσιαι ἀρχαὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ζητῶσιν ἀπὸ τοὺς διαδίκους τὴν πληρωμὴν τοῦ νομίμου τέλους τοῦ χαρτοσήμου διὰ τὰ εἰς τὰς ὑποθέσεις των ἀναγκαῖα ἐγγράφα, καὶ πρὶν τούτου νὰ μὴν ἐνδύσων εἰς τὰς αἰτήσεις των.

Ἄν μεταχειρίσθωσιν τὸν σφραγιστὸν χάρτην εἰς λογαριασμὸν καὶ εἰς χρέος τῶν διαδίκων, δύναται μὲν νὰ μεταχειρισθῶσι κατ' αὐτῶν ὅλα τὰ ἐννομα μέσα, ὅσα ὁ διοργανισμὸς τῶν δικαστηρίων καὶ ἡ Πολιτ. δικονομ. διαλαμβάνει περὶ τῆς εἰσ-

πράξεως τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν· ποτὲ ὅμως δὲν δύναται νὰ ζητήσωσιν ἀνταπόδοσιν καὶ ἀφείν αὐτῶν τινὰ ἀπὸ τὸ δημόσιον ταμεῖον.

Ἀλλ' ἐάν οἱ διάδικοι ἀρνοῦνται νὰ παρουσιασθῶσιν, ἢ πρόκειται νὰ ἐξετασθῶσι μακρυνοὶ μάρτυρες κτλ. ὅπου οἱ διάδικοι δὲν ἐμφανίζονται, τότε γίνεται ἡ εἰσπραξις τῶν τελῶν τῆς ἐπισφράγισεως διὰ τοῦ ταμῆα τῆς διοικήσεως κατὰ συνέπειαν δηλοποιήσεως, τὴν ὁποίαν πέμπει ὁ γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου πρὸς τὸν ταμίαν ὅστις εἰσπράττει τὴν χρεωστουμένην ποσότητα· πλὴν αὐτὸς ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεως ἐνεργεῖται μόνον ὅταν ὁ διάδικος δυστροπῇ εἰς τὸ νὰ πληρώσῃ, ἢ ὅταν ἡ δημοπρασία τῶν πραγμάτων τοῦ χρεώστου δὲν λάβῃ πέρας διὰ νὰ ἀφαιρεθῶσι τὰ τέλη ἀπὸ τὰ χρήματα τῆς τιμῆς.

Ἄρθρ. 34.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου γίνεται ἀπὸ τὸν ἔχοντα ἄχρεον καὶ πρῶτον συμφέρον· μήτε ὁ σφραγιστὸς χάρτης δίδεται, μήτε εἰδικὴ σφράγις γίνεται χωρὶς προπληρωμῆς εἰς μετρητὰ· οὐδὲ ποτὶς λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ ἰδιαιτέροι μεταβιβάσεις ἰδιωτῶν περὶ τοιαύτης πληρωμῆς συμφωνίας.

Ἄρθρ. 35.

Εἰς τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου διὰ τὸ παρουσιαζόμενα εἰς τὸ δικαστήριον ἐγγράφα ὡς καὶ τὰ δικαστικὰ ἐξόδα δύναται νὰ ζητηθῶσιν ἐν καιρῷ ἀπὸ τὸν καταδικαζόμενον.

Ἄρθρ. 36.

Καθὼς ἀφορᾷ τὰς ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις ἐνώπιον τῶν ἀποδίκων δικαστηρίων, προσέτι καὶ τὰς πειθαρχικὰς ἐξετάσεις διὰ τὰς ὑπαλλήλους, τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου ἐπιβάλλονται μετὰ τὴν ἐκδόσιν τῆς ἀποφάσεως· ὅταν αὕτη ᾖ κατὰδικαστική καὶ τελεσίδικος. Ὁ ὑπολογισμὸς γίνεται ἐπὶ τοῦ καταναλωθέντος χαρτοῦ ἐν τῷ διαστήματι τῶν γενομένων πράξεων· ὁ γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου σημειώνει τὰ τέλη ταῦτα εἰς ἰδιαιτέραν στήλην εἰς τὰ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων διακρινόμενα ἀποσπάσματα τῶν ἀποφάσεων, καὶ τὰ παρὰδίδει εἰς τὸν ἀνήκοντα ταμίαν τῆς διοικήσεως, καὶ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐπίτροπον εἰς διπλόγραφον· τὸ αὐτὸ αὐτὸ ἐνεργεῖ καὶ ἡ ἀνήκουσα διοικητικὴ ἀρχὴ διὰ τὰς πειθαρχικὰς τῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς ἐξετάσεις.

Τὰ διοικητικὰ ταμεῖα εἰσπράττουσι τὰ τέλη ταῦτα ἀπαράλλακτως ὡς καὶ τὰ δικαστικὰ ἐξόδα κατὰ συνέπειαν ἀποφάσεως ἐχούσης νομικὸν κύρος. Ἡ σημείωσις τῶν τελῶν χρησιμεύει μόνον εἰς ἀπόδειξιν τῆς ποσότητος τοῦ καταναλωθέντος σφραγιστοῦ χαρτοῦ ὑπὸ τοῦ ἀνήκοντος δικαστηρίου ἢ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς. Εἰς ὅλας δὲ τὰς τοιαύτας περιπτώσεις πρόσθεσις σφραγιστοῦ χαρτοῦ εἰς τὰς διαληθεύσας ἐξετάσεις δὲν χωρεῖ.

Ἄρθρ. 37.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δικάζεται τις ἔχων τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὸ 223 ἄρθρ. τῆς πολιτ. δικονομίας δικαιώματα πτωχοῦ, ἢ δικάζεται τὸ δημόσιον, συγχωρεῖται νὰ μὴν ἐπιβληθῶσι τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου, καθ' ὅσον μέρος ἀφορᾷ τὸν πτωχὸν ἢ τὸ δημόσιον πρὶν τῆς ὀλικῆς ἀποπερατώσεως τῆς ὑποθέσεως.

Ἄν ὁ ἀντίδικος τοῦ πτωχοῦ ἢ τοῦ δημοσίου καταδικασθῇ, τότε ἡ πληρωμὴ τῶν τελῶν γίνεται παρ' αὐτοῦ δι' ὅλας τὰς πράξεις, μετὰ τὸ μέσον σημειώσεως πεμπομένης κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀπὸ τοῦ γραμματέα τοῦ δικαστηρίου εἰς τὸν ἀνήκοντα ταμίαν τῆς διοικήσεως, καὶ τοῦ διπλογράφου αὐτοῦ κοινοποιουμένου εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐπίτροπον χάριν ἐλέγχου.

Ἀλλ' ἂν ἡ ἀπόφασις ἀποβῇ ἐναντία εἰς τὸ μέρος τοῦ πτωχοῦ ἢ τοῦ δημοσίου, τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου τότε μήτε σημειοῦνται, μήτε εἰσπράττονται.

τὸ ἄρθρον 7 ἀναφερθεῖσαν συμφωνίαν, ἂν δηλαδὴ ταῦτα ἦναι ἀναγκαῖα, καὶ θέλει προδιορίζει ἀκριβῶς τὰ διδόμενα εἰς ἐγγύησιν ἀντικείμενα. Εἰς τὸ πιστοποιητικὸν ἐγγραφὸν τῆς ἐγγυήσεως τοῦτο, ἐκδιδόμενον θελοῦν προστεθῇ τὸ πρωτότυπον τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἐκτιμήσεως, ὁμοῦ μὲ τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 10 ὠρισμένα ἐπισυναπτόμενα, καὶ ἐπικυρωμένην περίληψιν ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν, περὶ τῆς ἐγγραφῆς τοῦ εἰς ἐγγύησιν δοθέντος.

Ἄρθρον 12.

Κατὰ τὸ διάταγμα τῶν 6 (18) Φεβρουαρίου 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν ταμείων, πρέπει νὰ προηγηθῇ πάντοτε ἡ δόσις τῆς ἐγγυήσεως ἀπὸ τὴν ἐναρξιν τῆς ὑπηρεσίας. Τὸ ἐν ἄρθρῳ 11 σημειωθὲν ἐγγραφὸν τῆς ἐγγυήσεως, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐπισυναφθῇ καὶ ἡ παρὰ τοῦ Ἡμετέρου γενικοῦ ταμείου ἐκδοθεῖσα ἀπόδειξις ὅταν ἡ ἐγγύησις κατατέθῃ εἰς μετρητὰ ἢ γραμμάτια, τὸ διευθύνει τότε ὁ ἐγγυούμενος ὑπάλληλος εἰς τὴν Γραμματεῖαν εἰν ἢν ὑπάγεται, ἥτις πρέπει νὰ ἐπιθέσῃ ἐπ' αὐτοῦ, ὅτι ἐγίνε δεκτὸν παρ' αὐτῆς, ἅμα εὗρεθῇ παρὰ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, ὅτι ἔχει καλῶς καὶ δὲν ἀντιβαίνει εἰς τοὺς τυπωθέντας ὁρίτους καὶ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ νόμου, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπηρεσίαν παραδίδεται διὰ νὰ μὲν πεφυλαγμένον.

Ἄρθρον 13.

Ἀνίσως ὑπάλληλος ἀπὸ τοὺς δόντας ἐγγύησιν μετατεθῇ, ἢ προβιβασθῇ εἰς ὑπηρεσίαν πλέον ἐκτεταμένην, τότε μόνον ἔμπορεῖ οὗτος νὰ μεταχειρισθῇ τὴν προλαβοῦσαν τοῦ ἐγγύησιν διὰ τὸν σκοπὸν τῆς δοθείσης αὐτῷ νέας ὑπηρεσίας, ὅταν λάβῃ τὴν εἰς τοῦτο συγκατάνευσιν τοῦ ἀνήκοντος Ὑπουργείου· πρέπει δὲ μὴ νὰ κάμῃ πάλιν νέον ἐγγραφὸν ἐγγυήσεως, φυλαττομένων ἐν τούτοις τῶν διαταχθέντων ἐν § 24 τοῦ διατάγματος τῶν 27 Σεπτεμβρίου (8 Ὀκτωβρίου) 1833 τοῦ περὶ συστάσεως τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

Ἄρθρον 14.

Ἄμα δὲ τὸ δημοσίον φεραθῇ, ὅτι ἔχει ἀπαιτήσεις ἐπὶ τοῦ ὅλου ἢ καὶ ἐπὶ μέρους μόνον ἐγγυήσεως τινος διὰ τὴν διαχειρίσιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐγγυηθέντος, ὁ ὑπάλληλος ἔμπορεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰ χρεὴ τῆς ὑπηρεσίας του τότε μόνον, ὅταν ἀναπληρώσῃ τὴν ἐγγύησιν.

Ἄρθρον 15.

Ἡ παρὰ τῷ γενικῷ ταμείῳ εἰς μετρητὰ ἢ εἰς γραμμάτια κατατεθεῖσα ἐγγύησις, λαμβάνεται εἰς κατοχὴν τοῦ δημοσίου, χωρὶς νὰ μεσολαβήσῃ ἐν τούτῳ δικαστικὴ τις πράξις, διὰ νὰ ἀπαντηθῇ ἢ κατὰ τὸν διαταχθέντα τρόπον ἀποφασισθεῖσα ἐνοχὴ ὑπηρεσίας κατὰ τοῦ ἐγγυηθέντος ὑπάλληλου· ἀλλ' ἀνίσως ἡ ἐγγύησις συνίσταται εἰς ἀκίνητα κτήματα, τότε γίνεται ἡ ἐπ' αὐτῶν ἐγγύησις εἰς τὰ ἀνήκοντα δικαστήρια κατὰ τοὺς ὁρίτους τῶν πολιτικῶν νόμων.

Ἄρθρον 16.

Αἱ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν δοθεῖσαι ἐγγυήσεις, τότε μόνον ἔμποροῦν νὰ ἐπιστραφῶσιν, ὅταν παραιτηθῇ τῆς ὑπηρεσίας ἢ ἀποθάνῃ ὁ ὑπάλληλος, ὑποτιθεμένου πάντοτε, ὅτι παρέδωκε τοὺς λογαριασμοὺς του, καὶ ὅτι κατ' αὐτοὺς διετηρήθη ἐντελὴς ἀκριβεία καὶ τιμιότης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

Τόσον δὲ περὶ τούτου, ὅσον καὶ περὶ ἐλαττώσεως, μεταθέσεως, αὐξήσεως καὶ μεταβολῆς τῆς ἐγγυήσεως θέλει αποφασίζει τὸ Ἡμέτερον ἐλεγκτικὸν συνέδριον κατὰ τὰ ὑπάρχοντα διατάγματα.

Ἄρθρον 17.

Τὸ Ἡμέτερον ἐλεγκτικὸν συνέδριον θέλει κρατεῖ χωριστὸν κατ' ἀλόγον διὰ τὰ παρ' αὐτῷ κατατεθέντα ἐγγράφα τῶν ἐγγυήσεων· πλὴν αἱ κατατεθεῖσαι ἐν τῷ γενικῷ ταμείῳ ἐγγυήσεις εἰς

μετρητὰ ἢ εἰς γραμμάτια θέλουν διαχειρισθῇ κυρίως κατὰ τὰ ὀριζόμενα περὶ τῶν παρχκαταθηκῶν.

Ἄρθρον 18.

Επὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος διατάγματος πρέπει ἅπαντα τὰ ὑπουργεῖα τοσον ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὅσον καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος νὰ ἐνεργῶσι τὰ περὶ τῆς ἐγγυήσεως. Τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον θέλει ἀγρυπνῇ κατὰ τοῦτο.

Ἄρθρον 19.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται τὴν κοινοποιῆσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, δημοσιευομένου καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Αὐγούστου (5 Σεπτεμ.) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν

τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου εἰς τὰ τριπλότυπα ἀποδεικτικά τῶν ταμείων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω · Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὴν ἐννοιαν τοῦ ἄρθρου 54 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀποφασισθέν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς·

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὰ τριπλότυπα ἀποδεικτικά τῶν δημοσίων ταμείων, τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται κατὰ νόμον εἰς τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου, ἔμπροσθεν νὰ προστεθῇ ὁ σφραγιστὸς χάρτης κατ' ἐξαίρεσιν καὶ εἰς λευκὸν φύλλον.

Ἄρθρον 2.

Ἡ πρόσθεσις αὕτη τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου πρέπει νὰ γίνῃ ἀπὸ τὸ ταμεῖον, τὸ ἐκδίδον τὴν ἀπόδειξιν, πρὶν ἐγχειρῆσθαι τὴν ἀπόδειξιν, καὶ φυλαττομένων ἐν τούτῳ τῶν τύπων, τῶν διαταχθέντων εἰς τὸ ἄρθρον 13 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ἐπὶ τοῦ ἐλέγχου ὑπάλληλοι τότε μόνον ἔμποροῦν νὰ ἐπιθεωρήσουν τὰ εἰς ἐπισφράγισιν ὑποκείμενα ἀποδεικτικά τῶν ταμείων, ὅταν ὁ διαταχθεὶς σφραγιστὸς χάρτης ἔλαβε τὴν ἀνήκουσαν χώραν εἰς αὐτά· ἀλλετρώπως ὑπόκεινται οὗτοι εἰς τὴν παρὰ τοῦ νόμου διωρισμένην ποινὴν.

Ἄρθρον 4.

Τὸ Ἡμέτερον ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης διατάξεως.

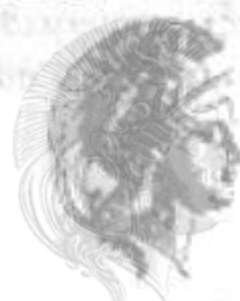
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Αὐγούστου (5 Σεπτεμβρίου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

Αριθμός 4.

Υπόδειγμα ἀφορῶν τὴν μεταβολὴν προσημειώσεως εἰς ἐγγράφην.

Τὴν δεκάτην ἔκτα Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἐβδόμου ἔτους ἐμφανισθεὶς ὁ Κ. Δ. Μ. παρέδωκε τὴν ἀπὸ δεκάτης τετάρτης Ὀκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐγγράφον αἰτήσιν, δι' ἧς αἰτεῖται τὴν μεταβολὴν τῆς ἐν τόμ. 1 φύλλῳ 1 αὐξοντι ἀριθ. 3 προσημειώσεως εἰς ἐγγράφην, ἐπισυνάπτων τὴν ἀπὸ δεκάτης Ὀκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους τελεσίδικον ἀπόφασιν τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν, ἐπικυροῦσαν τὴν ἀπόφασιν ὁδυνάμει τῆς ὁποίας ἐνηργήθη ἡ προσημείωσις· εὐρεθείσης τακτικῆς τῆς αἰτήσεως μετεβλήθη ἡ προσημείωσις εἰς ἐγγράφην.

Σημ. ἂν ἡ αἰτήσις γενῇ προφορικῶς, ἡ ἐκθεσις γίνεται ὡς ἐφεξῆς.

Τὴν κτλ. ἐμφανισθεὶς ὁ Κ. Δ. Μ. ᾔτησατο προφορικῶς τὴν μεταβολὴν τῆς ἐν τόμ. 1 φύλλῳ 1 αὐξοντι ἀριθ. 3 προσημειώσεως εἰς ἐγγράφην, παραδιδούς τὴν ἀπὸ κλπ. ὡς ἀνωτέρω.

Υπογραφή τοῦ αἰτήσαντος

Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν.

(Τ. Σ.)

N. N.

Αριθμός 5.

Υπόδειγμα ἀφορῶν ἐγγράφην στηριζομένην εἰς τίτλον χρηγοῦμενον παρὰ τοῦ τομ. 1.

Τὴν εἰκοστὴν Ὀκτωβρίου κλπ. ἐμφανισθεὶς ὁ Κ. Δ. Κ. ἀντεπίτροπος τοῦ ἀντλήκου Ι. Α. παρέδωκε τὰς ὑπ' ἀριθ. 1 περιλήψεις, εἰς τὰς ὁποίας ὑπάρχουν ἐπισυννημμένα 1) ἡ ἀπὸ τρίτης Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ κλπ. διαθήκη τοῦ ἀποδιδάσαντος ἐμπόρου Κ. Γ. Α. δι' ἧς διωρίσθη ἐπίτροπος τοῦ ἀντλήκου Ι. Α. Κ. Α. Ν. γεωργός 2) ἡ ἀπὸ πρώτης Ὀκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἀπογραφή τῶν κινητῶν τοῦ ἀντλήκου· ἐπειδὴ ὁ εἰς τὰς περιλήψεις ἀναφερόμενος κῆπος δὲν ἔλαβεν ἴδιον φύλλον εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν, ἠνοίχθη νέον φύλλον ὑπ' ἀριθ. 3 τόμ. 1 καὶ ἐγένετο ἐγγράφῳ ὑπ' αὐξοντα ἀριθ. 1.

Σημ. Περὶ τῆς ἀποδόσεως ἢ μὴ ἀποδόσεως τῶν ἐπισυννημμένων εἰς τὰς περιλήψεις ἐγγράφων πρέπει νὰ γίνεταί πάντοτε σημείωσις ὡς εἰς τὰ ἀνωτέρω ὑποδείγματα.

Υπογραφή τοῦ αἰτοῦντος

Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν

(Τ. Σ.)

N. N.

Αριθμός 6.

Υπόδειγμα ἀφορῶν τὴν ἐναρξιν νέας σειρᾶς ἐγγράφων ἐπὶ καὶ ματος ἤδη ἐγγεγραμμένου (ἀρθρ. 20 τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1836 διατάγματος).

Τὴν ὀγδόην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ κτλ. ἔτους ἐνεφανίσθη ὁ Κ. Δ. Μ. καὶ παρέδωκε τὰς ὑπ' ἀριθ. 10 περιλήψεις, εἰς τὰς ὁποίας ἐπεσύναψε τὸ ἀπὸ πρώτης Ὀκτωβρίου τρέχοντος ἔτους ἐπίσημον συμβόλαιον, ἐπειδὴ ὁ εἰς τὰς περιλήψεις διαλαμβανόμενος κῆπος ἔλαβε μὲν ἤδη ἴδιον φύλλον εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν ὑπ' ἀριθ. 3 τόμ. 1· αἱ ἐκεῖ ὅμως ἐγγραφεῖσαι ὑποθήκαι ἐξηλείφθησαν ὅλαι, ἐγένετο ἀρχὴ νέων ἐγγράφων, καὶ ἐνεγράφη ἡ παρούσα ἀπαίτησις ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ ὑπ' αὐξοντα ἀριθ. 1.

Αριθμός 7.

Υπόδειγμα ἀφορῶν τὴν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως διαταχθεῖσαν ἀπαγόρευσιν περαιτέρω ἐγγράφων.

Σήμερον τὴν 11 Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἐβδόμου ἔτους ἐμφανισθεὶς ὁ Κ. Δ. Μ. παρέδωκεν ἀπόγραφον τῆς ἀπὸ πρώτης Νοεμβρίου τρέχοντος ἔτους ἀποφάσεως τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν, δι' ἧς ἀπαγορεύεται πᾶσα περαιτέρω ἐγγράφῳ ὑποθηκῶν ἐπὶ τῆς ἐν φύλλῳ 1 τόμ. 1. ἐγγεγραμμένης οἰκίας· κατὰ συνέπειν τούτου ἐγένετο ἡ προσήκουσα σημείωσις ἐν τῷ εἰρημένῳ φύλλῳ.

Υπογραφή τοῦ

Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν

(Τ. Σ.)

N. N.

Αριθμός 8.

Υπόδειγμα παραπομπῆς εἰς ἄλλο βιβλίον ἐκθέσεων, ὅπου ἐγένετο ἡ κυρία ἐγγράφῳ (ἀρθρ. 10 τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1836 διατάγματος).

Ἰδε βιβλίον ἐκθέσεων τοῦ δήμου ἀριθμ. . . . Τὴν κτλ. (χρονολογία) τόμος 1.

Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν

(Τ. Σ.)

N. N.

Ἰδε Βιβλ. ὑποθ. τόμ. 1. ἀριθ. 1.

Ἰδε Βιβλ. ὑποθ. τόμ. 1. ἀριθ. 3.

Ἰδε Βιβλ. ὑποθ. τόμ. 1. ἀριθ. 3.

Ἰδε Βιβλ. ὑποθ. τόμ. 1. ἀριθ. 3.

Ἰδε Βιβλ. ὑποθ. τόμ. 1. ἀριθ. . . .

14 υπό §§ 13—16 περιεχομένας υποθέσεις, θέλουν ενεργεῖν ἰδιαίτερώς καὶ ἐξαιρετικῶς, κατὰ τὰς διαταγὰς τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, καὶ θέλουν ἀναφέρεσθαι πρὸς αὐτήν· τὰς δὲ εἰς τὸ ἄρθρον 14 §§ 53—98 κατὰ τὰς διαταγὰς τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας.

Ἄρθρον 21.

Χρεωστοῦν νὰ ἀποφεύγουν πᾶσαν περιττὴν ἀλληλογραφίαν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἐνεργοῦντες κατ' εὐθείαν ὅσα ὑπάρχοντα εἰς τὴν ἀρμοδιότητά των ἢ συντομία καὶ εὐκρίνεια θέλει εἶσθαι ὁδηγὸς εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐκθέσεων των.

Ἄρθρον 22.

Μ' ὅλον τοῦτο εἰς τὰς ἐπομένους περιπτώσεις θέλουν ἐρωτᾶ πάντοτε τὴν προϊσταμένην Γραμματείαν.

α) Ὅταν ὁ κύριος προσδιορισμὸς νόμου τινὸς ἢ διατάγματος θέτῃ ὑπόθεσιν τινα ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἀρμοδιότητα μιᾶς Γραμματείας.

β) Περὶ συστάσεως νέων ἐταιριῶν, καθόσον αὗται θέλουν νὰ ἔχωσι δίκαια παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐγκριθέντων ἢ προνομιούχων σωματείων, καὶ περὶ παύσεως τοιούτων ἐταιριῶν.

γ) Ὅταν μέλλῃ νὰ ληφθοῦν ἢ νὰ διαταχθοῦν ἑκτακτα μέτρα.

δ) Ὅταν μέλλῃ νὰ γενῇ μεταβολὴ τις εἰς τὸν σκοπὸν καὶ εἰς τοὺς καταστατικούς νόμους τῶν ἀγαθουργῶν καταστημάτων.

ε) Εἰς ἀναποφεύκτους ὑπερβάσεις τῶν προϋπολογισμῶν (καταστάσεων), εἰς τὰς μὴ ἰδιαίτερώς συγκατανευθείσας μεταφορὰς ποσοτήτων εἰς ἄλλας θέσεις τοῦ βιβλίου, καὶ εἰς πληρωμὰς μὴ περιεχομένας εἰς τὸν προϋπολογισμόν.

ζ) Διὰ μεταβολὰς εἰς τὴν σταθερὰν περιουσίαν τοῦ κράτους, καθόσον ἰδιαίτεροι ὑψηλαὶ διαταγαὶ δὲν ἐπιτρέπουσιν εἰς τοὺς διοικητὰς χωριστὴν ἀνεξάρτητον ἀρμοδιότητα διὰ τινος ἀντι-ἐναντίας παρατηρήσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1833, διατάγματος περὶ σχηματισμοῦ τῶν ὑπουρ-
γείων.

η) Εἰς τὰς μεταβολὰς ἐκείνου τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὑπηρεσίας, τὸ ὁποῖον διορίζεται ἀπ' εὐθείας παρ' Ἡμῶν, παρὰ τῆς ἀρχηγῆς Γραμματείας ἢ παρὰ τῶν ὑπουργείων.

θ) Εἰς ὅλα τὰ τῆς Β. χάριτος ἀντικείμενα.

ι) Εἰς ὅλα τὰ ἀντικείμενα ἐκεῖνα τῶν ὁποίων ἡ ἀρμοδιότης ἐπεφυλάχθη ῥητῶς εἰς τὰ ὑπουργεῖα.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας οἱ διοικηταὶ θέλουν λαμβάνειν ἐπίσης τὰ ἀπαιτούμενα προσωρινὰ μέτρα, καὶ θέλουν φροντίζειν ὥστε νὰ μὴ συμβῇ καμμία ζημία, μέχρις οὗ φθάσωσιν αἱ διαταγαὶ τῶν ὑπουργείων.

κ) Ὅταν διατάχῃ νὰ γένωῃ εἰδικαὶ ἀναφορὰ περὶ τῆς ἐκτεσεως.

λ) Ὅταν εἰς περιστάσεις, διὰ τὰς ὁποίας δύναται νομίμως νὰ γίνῃ περαιτέρω ἐνστάσις, γίνεται ἔφεσις.

μ) Εἰς ἑκτακτα σημαντικὰ συμβάντα, εἰς ταραχὰς, ἐναντιώσεις ὁλοκληρῶν δήμων, μεγάλας πλημμύρας, ζημίας ἐξ ὑδάτων, πυρκαϊῆς, ἀσθενείας, καὶ ἑκτακτα φυσικὰ συμβεβηκότα.

ν) Ὅταν συμπίπτουν ἑκτακτοὶ περιπτώσεις μὲ σημαντικούς ξένους.

ξ) Εἰς διάβασιν κυβερνώντων βασιλοπαίδων.

ο) Περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐπιχειρουμένων ἐπισκέψεων τῆς περιφέρειας των.

π) Περὶ ἐλλείψεων εἰς τὰ ταμεῖα.

ρ) Περὶ προκαταβολῶν, αἵτινες ὑπερβαίνουν τὴν παρὰ τῆς Γραμματείας ἀνοιχθείσαν πίστωσιν.

σ) Περὶ τῶν βιβλίων τῆς ποιότητος καὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ προσωπικοῦ.

τ) Εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖται ἀναφορὰ δι' εἰδικῆς διαταγῆς.

Ἄρθρον 23

Εἰς τὸν Διοικητὴν εἶναι ὑποτεταγμένοι ὅλοι οἱ κατὰ τὸν

Νόμον ὑποδιοικηταί, δημογέροντες, οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν Διοίκησιν τῶν ποινικῶν ἐπανορθωτικῶν, φιλανθρωπικῶν, διδασκτικῶν καὶ εκπαιδευτικῶν καταστημάτων, οἱ διοικοῦντες τὴν περιουσίαν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν σχολείων, οἱ τοῦ Ταχυδρομείου καὶ ἐν γένει ὅλοι οἱ δημόσιοι ὑπηρεταί, ὅσοι εἶναι διωρισμένοι εἰς ὁποιονδήποτε εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ διοικητοῦ ὑπαγόμενον κλάδον, καὶ δὲν ὑπάρχοντα διὰ ῥητῶν διαταγμάτων εἰς ἄμεσον ἐφορίαν τῶν Γραμματειῶν, ἢ ἄλλης τινὸς με-
σαιᾶς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 24.

Οἱ Διοικηταὶ θέλουν ἐπιτηρεῖ ἀκριβῶς τοὺς ὑπαλλήλους καὶ δημοσίους ὑπηρετάς ὧν τῶν εἰς αὐτοὺς ὑπαγομένων διοικητικῶν κλάδων τῆς περιφέρειας των, θέλουν κριτεῖν περὶ αὐτῶν βιβλίᾳ τῆς ποιότητος, καὶ ἐξετάζει ταχέως τὰ κατ' αὐτῶν γινόμενα παράπονα καὶ τὰ πᾶσι, καὶ, ἂν ἡ χρεῖα τὸ καλέσῃ, θέλουν ἐνεργῆσαι ἐναντίον των τὰ περὶ πειθαρχίας. Παράπονα, περὶ τῶν ὁποίων αὐτοὶ δὲν δύνανται ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητός των ν' ἀποφασίσουν, θέλουν τὰ διευθύνει ἀπλῶς μὲ τὰς παρατηρήσεις των εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν, θέλουν δὲ ἐνεκα τοῦτου ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 21 Ἰουνίου (3 Ἰουλίου) 1835 διατάγματος.

Ἄρθρον 25.

Ἐκαστος διοικητὴς εἶναι πρωτοδικῶς ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθεστώτων νόμων καὶ διαταγμάτων ἐντὸς τῆς περιφέρειας τῆς εἰς αὐτὸν ἀνατεθείσης διοικήσεως, διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῶν ὑπουργείων εἰς αὐτὸν δεδομένων διαταγῶν, καὶ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν λοιπῶν διοικητικῶν χρεῶν του, ἐπιφυλαττομένου τοῦ δικαιώματος νὰ κάμῃ ἐναντίως παρατηρήσεις κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1833, διατάγματος περὶ σχηματισμοῦ τῶν ὑπουρ-
γείων.

Ἄρθρον 26.

Ἐκαστος τῶν διοικητῶν χρεωστῶν νὰ περιέρχεται τοῦλάχιστον ἅπασι τοῦ ἐνιαυτοῦ τὴν ἐμπιστευθείσαν εἰς αὐτὸν διοίκησιν, διὰ νὰ παρατηρῇ αὐτοφί, καὶ νὰ λαμβάνῃ δι' ἀκριβοῦς ἐξετάσεως πληροφορίας περὶ τῆς διοικητικῆς καταστάσεως τῆς περιφέρειας του, καθὼς καὶ περὶ τῆς επαγγελματικῆς διαγωγῆς καὶ ικανότητος τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν.

Ἄρθρον 27.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐνιαυτοῦ θέλει ὑποβάλλει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν γενικὴν ἐκθεσιν περὶ τῶν ἀφορώντων τὴν παρελθούσαν διοίκησιν τῆς περιφέρειας του, ἐπισυνάπτων καὶ ἀκριβὲς ἡμερολόγιον τῆς περιοδείας του. Ἡ γενικὴ ἐκθεσις συνοδεύεται μὲ τὴν τετάρτην τριμηνιαίαν ἐκθεσιν.

Ἄρθρον 28.

Ὅλα τὰ εἰσερχόμενα αὐτόγραφα ἔγγραφα, ἀναφοραὶ καὶ αἰτήσεις παραδίδονται εἰς τὸν διοικητὴν, ἀνοίγονται παρ' αὐτοῦ, σημειοῦνται ἐπ' αὐτῶν ἡ ἡμερομηνία τῆς παρουσιάσεως καὶ τὸ ὄνομα τοῦ εἰσηγητοῦ, καὶ παραπέμπονται εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Ἄρθρον 29.

Τὸ πρωτόκολλον θέλει κρατεῖσθαι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς τὸ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου τοῦ τρέχοντος ἔτους περὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Γραμματειῶν διάταγμα Μας ἐνδιαχμύδανει θέλει δὲ κρατεῖσθαι καὶ κατ' ἀλφάβητον πίναξ.

Ἄρθρον 30.

Ἀφοῦ καταγραφῶν εἰς τὸ πρωτόκολλον τὰ εἰσερχόμενα ἔγγραφα, σημειοῦνται εἰς τὸ πρόχειρον τῆς καταχωρήσεως βιβλίον, καὶ καθυποβάλλονται εἰς τὸν εἰσηγητὴν ὁμοῦ μὲ τὰ λοιπὰ προηγούμενα περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ἔγγραφα.

Ἄρθρον 31.

Αἱ πρὸς τὰς Γραμματείας ἀναφοραὶ θέλουν γράφεσθαι καθ' ὃν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

διοικητοῦ ἑκκλησιῶν γίνεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν.

Ἄρθρον 7.

ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὁρισμοὺς δὲν ἐννοιοῦνται καὶ οἱ δημοτικοὶ φόροι ἐκεῖνοι, διὰ τῶν ὁποίων τὴν εἰσπραξίν εἰς τὸ ἔτος 1836 ἡ ἔγκρισις ἦτο ρητῶς μόνον διὰ τινὰς εἰδικῶς ὀνομασθέντες μῆνας περιορισμένη. Περὶ τούτων ἀπαιτεῖται διὰ τὸ ἔτος 1837 ἡ ἡμετέρα εἰδικὴ ἔγκρισις.

Ἄρθρον 8.

Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, δημοσιευθεσμένου καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως, ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5/17 Δεκεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 75.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτηλίας.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς προτάσεις τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματειῶν, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὸ ἑξῆς.

ΜΕΡΟΣ Α΄.

Περὶ τῆς ἀποσκευῆς τῶν ἐμπορικῶν πλοίων.

Ἄρθρον 1.

Πᾶν ἐμπορικὸν πλοῖον, διὰ νὰ θεωρηθῇ ἐντελῶς δισσκευασμένον πρὸς πλοῦν, ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ, ὅχι μόνον τὸ σκάφος ὑγιὲς καὶ τροπισμένον (καλαφατισμένον), τὰς κεραίας (ἀντένας) καὶ τοὺς ἰστούς ἀβλαβεῖς, ἢ καλῶς διωρθωμένους, ἀλλὰ καὶ τὰ ἰστία, τὰ σχοινία, τοὺς κάλως (γούμενας) τὰς ἀγκύρας, τὰς ἀντλίας, καὶ τὴν λοιπὴν ἀποσκευὴν εἰς καλὴν κατάστασιν καὶ ἀνάλογον μὲ τὸ εἶδος αὐτοῦ καὶ τὸ μέγεθος. Ὅφειλει δὲ νὰ ἔχῃ δύο ἀγκύρας τοῦλάχιστον.

Ἄρθρ. 2.

Πᾶν ἐμπορικὸν πλοῖον δευτέρας κλάσεως πρέπει περιπλέον νὰ ἔχῃ.

1. Τοῦλάχιστον μίαν λέμβον στερεὰν καὶ ἀναλόγου μὲ τὸ πλοῖον μεγέθους, ἐφωδιασμένην μὲ τὰ ἀναγκαῖα ἰστία καὶ τὰ κωπία.

2. Μίαν ἐφολκίδα (μικροτέραν λέμβον) ὅταν αὐτὸ ᾖναι ἀνωτέρας τῶν 100 τόνων χωρητικότητος, καὶ τρίτην ἄγκυραν μετὰ τοῦ καταλλήλου κάλως.

3. Ἰστία τινὰ καὶ σχοινία διαθέσιμα, πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων διὰ τὸν πλοῦν, ἂν τυχὸν βλαρηθῶσι τὰ ἐν χρήσει.

4. Δοχεῖα δι' ὕδωρ ἱκανὸν δι' ὅλον τὸ πλήρωμα καὶ τοὺς ἐπιβάτας, καὶ δυνάμενον γ' ἀρκέσῃ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ σκοποῦμένου διάπλου.

Ἄρθρ. 3.

Πᾶν ἐμπορικὸν πλοῖον μέλλον νὰ πλεύσῃ πέραν τοῦ πορθμοῦ τῶν Γαδεΐρων, ὀφείλει πρὸς τούτοις νὰ ἔχῃ.

1. Τρίτην λέμβον, ἐκτὸς τῆς μεγάλης καὶ τῆς ἐφολκίδος.

2. Τὰ κυριώτερα τῶν ἰστιῶν καὶ τῶν σχοινίων διπλᾶ, καὶ τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον ὑλικὸν εἰς πρόχειρον ἐπισκευὴν τῶν ἰστιῶν καὶ τῶν κεραιῶν.

Ἄρθρ. 4.

Ἀπαγορεύεται εἰς πᾶν ἐμπορικὸν πλοῖον κατωτέρας τῶν 10 τόνων χωρητικότητος, νὰ φέρῃ ἐν καιρῷ εἰρήνης κανόνιον. Ἐπιτρέπεται δὲ εἰς τὸν πλοίαρχον ἐπὶ ἐγγράφῳ αἰτήσῃ αὐτοῦ ἀποχρώντως αἰτιολογημένη καὶ καθυποβαλλομένη, ἐντὸς μὲν τοῦ κράτους εἰς τὴν ἀρμοδίαν λιμενικὴν Ἀρχήν, ἐκτὸς δὲ εἰς τὴν ἡμετέραν Προξενικὴν, νὰ ἔχῃ ἐπὶ τοῦ πλοίου μικρὰ πυροβόλα, οἷον τουφέκια, καραμπίνας καὶ πιστόλια, καθὼς καὶ ξίφη, ὅχι ὅμως πλείονα τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τοῦ πληρώματος.

Τὸ εἶδος καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν τοιούτων ὄπλων, σημειοῦται πάντοτε ἐπὶ τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος τοῦ πλοίου, καὶ εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῆς ἀποσκευῆς αὐτοῦ ἀπὸ τῆς λιμενικῆς ἢ προξενικῆς Ἀρχῆς, ἥτις ἐδωκε τὴν ἀδειαν.

Δι' ἑκάστον μικρὸν πυροβόλον, ὁ πλοίαρχος δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἐπὶ τοῦ πλοίου, πλείονα τῶν τριάκοντα βολῶν.

Ἄρθρ. 5.

Τὰ ἀνωτέρω τῶν 10 τόνων ἐμπορικὰ πλοῖα δύνανται νὰ φέρωσιν ἐν καιρῷ εἰρήνης κανόνια· ἀλλὰ τὰ μὲν ἀπὸ 10, 30 τόνων πρὸς πολὺ δύο, τὰ δὲ μεγαλύτερα τὸ πολὺ τέσσαρα, κατὰ τὴν χωρητικότητά καὶ τὸ μέγεθος ἐκάστου αὐτῶν πρὸς δέ, καὶ μικρὰ πυροβόλα καὶ ξίφη, μὴ ὑπερβαίνοντα ὅμως τὸν ἀριθμὸν τοῦ πληρώματος.

Πάντα ταῦτα βολαὶ δι' ἑκάστον κανόνιον, καὶ τεσσαράκοντα δι' ἑκάστον μικρὸν πυροβόλον εἶναι ἀνώτατος ὅρος τῶν ἐπιτρεπέντων πολεμοφοδίων εἰς ἑκάστον πλοῖον ἀνωτέρας τῶν 10 τόνων χωρητικότητος.

Τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν κανονίων, καὶ τῶν λοιπῶν ὄπλων σημειοῦται ὡσαύτως ἐπὶ τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος τοῦ πλοίου, καὶ εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῆς ἀποσκευῆς.

Ἄρθρ. 6.

Πᾶσα παράβασις τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω δυο ἄρθροις 4 καὶ 5 ὄρων τιμωρεῖται μὲ ἐνὸς μέχρι δύο ἐτῶν φυλάκισιν, καὶ μὲ τὴν δήμευσιν τῶν ὄπλων πρὸς ὄφελος τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου τοῦ ναυτικοῦ· ὑποκείνται δὲ εἰς τὴν ποινὴν ταύτην ὁ πλοίαρχος, ἢ ὁ κυβερνήτης, καὶ ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ πλοίου.

Ἄρθρ. 7.

Ὁ ἐν καιρῷ πολέμου ὀπλισμὸς τῶν ἐμπορικῶν πλοίων κανονίζεται ἐκάστοτε δι' εἰδικῶν διαταγμάτων.

ΜΕΡΟΣ Β΄.

Περὶ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν πλοίων.

Ἄρθρ. 8.

Ἰδιοκτῆται Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων ἀναγνωρίζονται μόνον.

1. Ὅσοι ἐκπληρώσαντες τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων 6 καὶ 12 τοῦ ἀπὸ 14 9βρίου 1836 ἡμετέρου διατάγματος, κατεγράψαν ὡς τοιοῦτοι εἰς τὸ νηολόγιον τοῦ ἀρμοδίου λιμένος, καὶ εἰς τὸ ἐγγραφὸν τῆς ἰδιοκτησίας.

2. Ὅσοι νομίμως κληρονομήσαντες ἢ ἀποκτήσαντες τακτικῶς πλοῖα, ἐφρόντισαν νὰ γενῇ εἰς τὸ ἀρμοδίον νηολόγιον ἢ ἀντικατάστασις τῶν ὀνομάτων αὐτῶν καὶ νὰ ἐκδοθῇ τὸ ἀνήκον νέον ἐγγραφὸν ἰδιοκτησίας.

Ἄρθρ. 9.

Οἱ ἰδιοκτῆται παντὸς πλοίου ἔχουν μόνον τὸ δικαίωμα νὰ

λάβωσι παρ' αὐτοῦ τὸ ποσὸν τῆς πρώτης τριμηνίας. Ἡ πληρωμὴ τοῦ τριμηνιαίου φόρου σημειώνεται ἐκάστοτε εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος τῆς ἀδείας, ἐπιβεβαιουμένη διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Δημοτικοῦ εἰσπράκτορος.

Ἄρθρον 22.

Τὰ ἔξοδα τῆς εἰσπράξεως καὶ τὰ τῆς καταδιώξεως τῶν καθυστέρούντων, λογίζονται εἰς ἔαρος τοῦ ἀρμοδίου δημοτικοῦ ταμείου ἐπ' αὐτῷ τούτῳ καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ δήμου παραχωρεῖται εἰς τὰ δημοτικά ταμεῖα τὸ πέμπτον τοῦ κατὰ δῆμον συναχθεσμένου ὁλικοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου, δέκα δὲ τοῖς 0/0 ἐκ τούτου, θέλουν ἐξοδεύεσθαι ῥητῶς καὶ ὀριστικῶς διὰ τὰ σχολεῖα τοῦ τόπου.

Ἄρθρον 23.

Ὅπου δὲν εἶναι ἀκόμη συστημένοι αἱ δημοτικαὶ ἀρχαί, καὶ ἐπομένως οὔτε δήμαρχος, οὔτε δημοτικὸς εἰσπράκτωρ ὑπάρχουν, ἐκεῖ, αἱ μὲν ἀδειαι ἐκδίδονται ὑπογεγραμμέναι μόνον παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, ἡ δὲ εἰσπραξὶς τοῦ φόρου ἀνατίθεται εἰς ἐπίτηδες διοριζομένους παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἐιδικούς εἰσπράκτορας κατ' ἐπαρχίαν ἢ κατὰ τμήματα ἐπαρχιῶν.

Ἄρθρον 24.

Εἰς τοιαύτην περίστασιν ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τοῦ συναχθεσμένου φόρου εἰσέρχεται εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ἐπικρατείας, καὶ τὰ ἔξοδα τῆς εἰσπράξεως γίνονται εἰς ἔαρος τούτου. Οἱ ἐιδικοί εἰσπράκτορες ἐμβάζουν κατ' εὐθείαν εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον τοῦ Νομοῦ τὰ εἰσπραχθέντα· ὁ δὲ μισθός, ἢ ἄλλως ὀρισθησάμενη ἀμοιβή αὐτῶν, καὶ τὰ ἔξοδα τῆς εἰσπράξεως πληροῦνται κατὰ τοὺς γενικοὺς κανόνας τοῦ λογιστικοῦ.

Ἄρθρον 25.

Τὰ ἐκ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδεύματων φόρου συναχθέντα χρήματα παρακρίδονται κατὰ μῆνα ἀπὸ τοῦ δημοτικοῦ εἰσπράκτορος εἰς τὰ ἐπαρχικά ταμεῖα, καὶ δι' αὐτῶν ἐμβάζονται εἰς τὰ τῶν Νομῶν τὸ παραχωρούμενον δυνάμει τοῦ 22 αὐτοῦ πέμπτου, εἰς τὰ δημοτικά ταμεῖα, κρατεῖται ἐκάστοτε ἀφαιρούμενον ἀπὸ τοῦ ὅλον τοῦ συναχθέντος ποσοῦ.

Ἄρθρον 26.

Πᾶσα δύστροπος καὶ ἐκ προθέσεως ἄρνησις ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πρόστιμον διπλάσιον τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου, τὸ ὅποιον ἡ δημοτικὴ διεθυσὶς χρεωστεῖ νὰ παραλάβῃ ἀμέσως. Τὸ αὐτὸ ἐκτελεῖται κατὰ τοῦ φορολογουμένου καὶ εἰς τὴν διαλαμβανομένην εἰς τὸ ἄρθρ. 17 περιπτώσιν.

Τὰ πρόστιμα ταῦτα θέλουν εἰσπραττεσθαι καὶ ὑπολογίζεσθαι συγχρόνως μὲ τοὺς φόρους· ὁ δῆμος θέλει ἀπολαμβάνει καὶ εἰς ταῦτα τὸ πέμπτον.

Ἄρθρον 27.

Αἱ οἰκονομικαὶ καὶ διοικητικαὶ ἀρχαί εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀκριβῆ καὶ δικαίαν σύνταξιν τῶν ὀνομαστικῶν καταλόγων, καὶ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἐτησίου κέρδους τῶν μετερχομένων βιομηχανίαν τινὰ δημοτῶν.

Ἄρθρον 28.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει ἐφοδιάσει τοὺς τε οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους καὶ τὰς διοικητικὰς καὶ δημοτικὰς ἀρχὰς μὲ λεπτομερεῖς ὁδηγίας κατὰ συνέπειαν τῶν ἀνωτέρω ὀρισμένων, καὶ μὲ τύπους ὁμοιογράφους τῶν καταλόγων, ἀδειῶν, καὶ ἄλλων ἀπαιτούμενων ἐγγράφων.

Ἄρθρον 29.

Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν ἐπὶ δὲ τῇ βάσει τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου τ. ε. διατάγματος θέλει ἔχει δυνάμιν προ-

σωρινοῦ νόμου, καὶ θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι, τὴν 6 (18 Ἰουλίου 1836)

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 35 καὶ 36. (Παρελείφθησαν).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 37.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 Ἰουλίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐξετάσεως τῶν δικηγόνων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης γραμματέως τῆς ἐπικρατείας, ἐπιθυμούντες νὰ περιστοιχίσωμεν μὲ πλείονες καὶ ἐκπαιστέρας ἐγγυήσεις τὸ ἐπάγγελμα τῶν δικηγόνων, το ὅποιον τὰ μέγιστα διαφέρει τὰ δημόσια καὶ τὰ ἰδιωτικά συμφέροντα, ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ ἄρθρ. 137 §. 2 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ περὶ συμβολαιογράφων νόμου, διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ὁ θέλων νὰ λάβῃ τοῦ λοιποῦ ἀδειῖν τοῦ δικηγορεῖν, οφείλει νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὰς παρὰ τοῦ ἀρθροῦ 137 §. 2 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ ἐπιβαλλομένας ἐξετάσεις.

Ἄρθρον 2.

Χάριν τῶν τοιούτων ἐξετάσεων συσταίνεται εἰς τὴν καθέδραν τοῦ Βασιλείου ἐπιτροπὴ πενταμελὴς συγκειμένη παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ ἀρείου πάγου, καὶ τοῦ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ εἰσαγγελέως, παρὰ τοῦ προέδρου τῶν ἐν Αθήναις ἐφετῶν καὶ τοῦ παρ' αὐτοῖς εἰσαγγελέως, ὡς καὶ παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐνταῦθα πρωτοδικῶν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης προίσταται ὁ πρόεδρος τοῦ ἀρείου πάγου.

Ἐν ἐλλείψει, ἀπουσίᾳ, ἢ ἀσθενείᾳ τοῦ προέδρου, ἐπέχει τὸν τόπον τοῦ ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ ἀρείου πάγου, ὁ δὲ ἀντιπρόεδρος τοῦ ἀρείου πάγου ἐπέχει τὸν μὲλος αὐτῆς· ἐν ἐλλείψει δὲ, ἀπουσίᾳ, ἢ ἀσθενείᾳ τινὸς τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἀναφερομένων προσώπων, λαμβάνει τὸν τόπον αὐτοῦ αὐτοῦ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς του.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ἐξετάσεις πρέπει νὰ γίνωνται περιοδικῶς, καὶ τοῦλάχιστον μία εἰς πᾶσαν τριμηνίαν· ἡ δὲ διορία τοῦ καιροῦ αὐτῶν νὰ δημοσιεύεται ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν πρὸ τεσσάρων ἐβδομαδῶν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἀγγελιῶν.

Δύναται δὲ ἡ ἐπιτροπὴ, χρεῖας καλοότης, κατ' αἴτησιν τοῦ ἐξετασθησομένου, νὰ κάμῃ ἐπὶ τούτῳ ἰδιαιτέρας συνεδριάσεις.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐξέτασις θέλει γίνεσθαι ἐπὶ ἐνός, ἢ καὶ πλείονων ζητημάτων, λαμβανομένων ἐξ ἐκάστου κλάδου τῆς ἐν τῷ ἡμετέρῳ

3. Τους τεχνουργούντας ή καθαρίζοντας χρυσόν ή άργυρον διά τὸ ἐμπόριον, νά δίδωσι τὴν διακήρυξίν των εἰς τὸ δημαρχεῖον, μονογραφοῦν καὶ παρασημειοῦν τὰ κατὰστιχα ἐπὶ τῶν ὁποίων οἱ ἔμποροι ἐγγράφουν τὴν ὕλην καὶ τὰ τεχνουργήματα ἐκ χρυσοῦ ἐκ-υπωμένα ή ἀνεκτύπια, τὰ ὁποῖα πωλοῦνται, καὶ εἰς τὰ ὁποῖα κατὰστιχα θέλουν σημειῖσθαι ή φύσις ὁ ἀριθμὸς, τὸ βάρος καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῆς ὕλης ή τῶν τεχνουργημάτων μετὰ τὰ ὀνόματα καὶ τὰς κατοικίας τῶν πωλούντων αὐτά.

Δὲν ἐπιτρέπουν εἰς τοὺς χρυτοχόους καὶ ἔμπορους νά ἐκθέτωσι τὰ τεχνουργήματά των εἰς τὴν ἀγοράν, πρὶν ἐξετασθῶσιν αἱπραγματεῖαι των ἀπὸ πρᾶγμα-τογνώμονας.

Ἄρθρον 64.

Τὸ ἐμπόριον, τὸ ὁποῖον εἶναι τόσον σημαντικὸν διὰ τὴν ἑλλάδα καὶ τοὺς δήμους της, πρέπει νά ὑποστηρίζεται πρὸ πάντων παρὰ τῶν δημοτικῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν.

Πρὸς τοῦτο πρέπει νά προσκυροσθῶσιν ἰδίως αἱ ἀρχαί, αἱ ὁποῖαι ἐξεφράσθησαν ἐν γένει εἰς τὸ ἄρθρον 61 καὶ 62 περὶ ἐπιτηδευμάτων.

Ὡς πρὸς τὴν τάξιν τῶν ἀγορῶν πρέπει νά ἐμβῶσιν εἰς πρᾶξιν οἱ ὁρσμοὶ τοῦ διατάγματος τῶν 6 (18) Ἀπριλίου 1835.

Αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ γρεωστοῦν νά συμπράττωσι πρὸς ἐνεργείαν τῶν σημαντικῶν διὰ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν διαταγμάτων καὶ νομίμων ὁρισμῶν τῶν 15 (27) Δεκεμβρίου τ. ε. ἐξ ἐπαγγέλματος ὡς καὶ κατὰ πρόσκλησιν, ὅτε παρουσιάζεται ή ἀνάγκη τῆς ἐνεργείας ταύτης ἐντὸς τῆς ἀστυνομικῆς δικαιοδοσίας.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων περὶ νομισμάτων, μέτρων καὶ σταθμῶν, πρέπει νά ἐπιτηρῆται μετ' ἐπιμέλειαν καὶ ἐπὶ τούτῳ παραπέμπονται αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ ἰδίως εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰ διατάγματα τῶν 8 (20) Φεβρουαρίου καὶ 17 (29) Ἀυγούστου 1835, 19 (31) Μαρτίου 1835 καὶ 28 Σεπτεμβρίου (10 Ὀκτωβρίου) τ. ε.

Ἄρθρ. 65.

Ἡ ἀγρονομικὴ ἀστυνομία τίθεται ὡσαύτως ὑπὸ τὴν ἐπαγροπνησίαν τῶν δημάρχων, παρέδρων αὐτῶν, καὶ τῶν ἀστυνομῶν καὶ ἀποτελεῖ τὸ πρῶτιστον ἀντικείμενον τῆς προσοχῆς καὶ δραστηρίου φροντίδος των.

Καὶ ὡς πρὸς τοῦτο γρεωστοῦν νά συμμερφῶνται ἀκριβῶς μετὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ ἀγροφυλάκων νόμου τῶν 31 Δεκεμβρίου 1836 (12 Ἰανουαρίου 1837.)

Ἐκτὸς τούτου γνωστοποιοῦνται εἰς αὐτοὺς καὶ οἱ εἰς τὰ ἐπόμενα ἄρθρ. 66 περιλαμβανόμενοι ὁρισμοὶ καὶ καθυποχρεοῦνται εἰς τὴν ἀκριβῇ προσρμογὴν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 66.

Ἐπαγροπνεῦ ὥστε

1. Κανεῖς πρὸ τῆς ὠριμότητος τῶν καρπῶν νά μὴ κόπτη ή φθεῖρη τὰ γεννήματα ἄλλου ὄντα πράσινα, ή ἄλλα προϊόντα τῆς γῆς.

2. Κανεῖς νά μὴ φθεῖρη τὰ γεννήματα ἄλλου, ή νά καταβίβῃ φυτὰ προσελθόντα ἐκ φύτεως ή δι' ἀνθρωπίνου ἐργασίας.

3. Κανεῖς νά μὴ πληγόνῃ ή φονεύῃ ἐκ προμελέτης ζῶα ή κυνηγετικούς σκύλους ἄλλου.

4. Νά μὴ συντρίβῃ ή φθεῖρη κανεῖς τὰ ὄργανα τῆς ἐργασίας.

5. Νά μὴ μεταθέτῃ ή νά ἀφαιρῇ κανεῖς σημεῖα ή δένδρα θεμένα πρὸς προσδιορισμὸν ὁρίων μεταξὺ διαφόρων κληρονομιῶν.

6. Νά μὴ ἀρπάζῃ κανεῖς τὴν κοπιιστικὴν ὕλην ἄλλου.

7. Νά μὴ φθεῖρη κανεῖς ἐμφυλιάσεις καρπίμων δένδρων ή ἄλλων, ή νά κόπτη ὀλοκλήρως ή κατὰ μέρος τὰ φυτευμένα δένδρα ἀνήκοντα εἰς ἄλλον.

8. Νά μὴ γεμίζῃ κανεῖς τὰς τάρρους νά μὴ κόπτη κλάδους ζωντανῶν φραγμῶν καὶ νά μὴ λαμβάνῃ ξηρὰ ξύλα.

9. Νά μὴν ὀδηγῇ κανεῖς εἰς ξένην ἰδιοκτησίαν ζῶα ὁποιοῦν δὴπότε εἶδος καὶ ποτὲ εἰς τεχνητὰ λιβάδια, εἰς ἀμπελώναις, φυτείας ἐλαίωνων, συκαμῆνων, ῥοδιῶν, λεμονιῶν καὶ ἄλλων παρομοίων δένδρων, καὶ εἰς ἄλλας σποράς ή δεινδροφυτείας ή ἄλλας ἐκτελουμένας ὑπὸ χειρῶν ἀνθρωπίνων· γρεωστοῦν νά ἐμποδίζωσιν εἰς πάντα ἕκαστον.

1. Νά φυτεύῃ δέδρα πλησίον τῆς διακριτικῆς γραμμῆς δύο κληρονομιῶν καὶ εἰς ἀπόστασιν μὴ ἐπιτρεπομένην παρὰ τοῦ Νόμου.

2. Νά ἐμβαίνει, ἐφιπποεῖ εἰς ἐσπαρμένους παρ' ἄλλων ἀγρούς.

3. Νά ἐμβαίνει, ἂν καὶ πεζός, εἰς ξένους ἀγρούς, ὅπου εὗρισκονται γεννήματα, καθὼς καὶ κάθε ἄλλου προϊόντος.

Ἄρθρον 67.

Δὲν ἔμπορουν νά ἐνεργήσωσιν τὴν κράτησιν κανενὸς γεωργοῦ ἐνασχολουμένου μετὰ ζῶα εἰς γεωργικὰς ή ἄλλας ἐργασίας ή πρὸς φύλαξιν ποιμνίων, πρὶν γένῃ πρόβλεψις πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ζῶων, παρὰ μόνον εἰς περίπτωσιν ἐγκλήματος, καὶ εἰς ἐγκληματικὴν ὁμῶς καταδίωξιν πρέπει ἀμέσως μετὰ τὴν κρίτισιν, νά γίνῃ ή ἀνήκουσα πρόβλεψις ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ τῶν ἐνεργούντων τὴν κράτησιν.

Ἄρθρον 68.

Ἀπαγορεύουν εἰς τοὺς σταχυολόγους, καλαμωτάς καὶ ἐπιφυλλιστάς εἰς τὰ μέρη, ὅπου ὑπάρχει ή συνήθεια τοῦ σταχυολογεῖν, καλαμᾶσθαι, ή ἐπιφυλλίζειν, νά ἐμβαίνωσιν εἰς τοὺς ἀγρούς, γλάδας καὶ ἀμπέλους ὅπου εἶναι συναγμένοι οἱ καρποί, πρὶν τῆς ἐντελοῦς μετακομιδῆς αὐτῶν καὶ γνωστοποιοῦν εἰς αὐτοὺς, ὅτι ή σταχυολογία, καλάμωσις καὶ ἐπιφύλλισις εἶναι ἀπαγορευμένη εἰς κάθε ἀγρὸν περικλεισμένον.

Ἄρθρον 69.

Καθ' ἕκαστον ἔτος κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ὠριμότητος τῶν σταφυλῶν αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ προσδιορίζουν τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τοῦ τρύγου.

Γνωστοποιοῦν ὡσαύτως τὸ τέλος τοῦ τρύγου καὶ προσδιορίζουν τὴν ἡμέραν, ὅπου ἐπιτρέπεται ή ἐπιφύλλισις καὶ τὸ κυνήγιον.

Ἄρθρον 70.

Ἀναγκάζουν τοὺς ἰδιοκτῆτας καταστημάτων γαιωπονικῶν καὶ κήπων, ν' ἀπομακρύνωσιν ἀπὸ τὰς δημοσίας ὁδοὺς λίθον, ἄμμον, ἄσβεστον, παλαιὰ ξύλα, λείψανα τῆς κηπουρίας προερχόμενα ἀπὸ τὰ κτήματά των καὶ, ἀνίσως οἱ ἰδιοκτῆται δὲν τὸ κάμνουν μόνον των, ἐνεργοῦν τὴν καθάρισιν ταύτην μετὰ ἐξοδά των.

Ἄρθρον 71.

Φροντίζουν ἰδιαιτέρως πρὸς διόρθωσιν καὶ συντήρησιν τῶν εἰς τοὺς ἀγρούς ὀδηγουσῶν ὁδῶν, καὶ ἐπὶ τούτῳ προσέχουν, ὥστε οἱ γεωργοὶ ή ἄλλοι νά μὴ φθείρωσι καθ' ὅποιονδὴποτε τρόπον τὰς δημοσίας ὁδοὺς ή νά υἱκειοποιῶνται μέρος τοῦ πλάτους των.

Ἄρθρον 72.

Χρεωστοῦν νά ἀπομακρύνωσιν καὶ ἀπὸ τοὺς εἰς τοὺς ἀγρούς φέροντας δρόμους, πᾶν ὅτι δύναται νά προξενήσῃ δυστύχημα καὶ ἐπομένως ἐπαγροπνεῦν ὥστε

1. Τὸ στόμα τῶν λατομείων νά ᾔναι πάντοτε περιτριγυρισμένον μετὰ φράγματα, σανίδας καὶ ἄλλα ἐμπόδια τὰ ὁποῖα ἔμπορουν ν' ἀπαντῶσι δυστυχήματα.

2. Οἱ μελισσῶνες νά μὴν εὗρισκονται πολλὰ πλησίον τῶν δημοσίων ὁδῶν, διὰ νά μὴν προέρχωνται ἀπεικταῖα συμβάντα.

Ἄρθρον 73.

Ἀναγκάζουν τοὺς ἰδιοκτῆτας κτημάτων κειμένων πλησίον

και της αποπείρας προς συμβιβασμόν, εκτός των αποφάσεων. χωρίς εξαίρεσιν των περι βραπτίσεως, γάμου και θανάτου απο-

2. Αί από την στρατιωτικήν υπηρεσίαν διδόμεναι άφάσεις δείξεων. εις τους στρατιώτας και ύπαξιωματικούς μέχρι του έπιλοχίου αυτού.

3. Όλα τὰ κατάστιχα, όσα κατά τον παρόντα νόμον ύπόκεινται εις χαρτόσημον τάξεως 25 λεπτών, όταν ύποβαλλόμενα εις την ειδικήν έπισφράγισιν, έχωσι σχήμα μεγαλύτερον του σφραγιστού χάρτου.

4. Όλα τὰ μη επικυρωμένα αντίγραφα και άποσπάσματα, όστις και αν ήθελεν είσθαι ο έκδότης των, άρκει μόνον να χρημεύωσιν εις ιδιωτικές ύποθέσεις.

5. Όλα τὰ έγγραφα όσα μη ύποκείμενα άπ' άρχής κατά τον νόμον εις έπισφράγισιν, πρόκειται ήδη να παρουσιασθώσιν εις τὰ δικαστήρια, ή εις άλλην δημόσιον άρχήν.

Άρθρ. 21.

Εις χαρτόσημον τάξεως τρίτης κλάσεως ήτοι μιᾶς δραχμῆς ύπόκεινται.

1. Όλαι αἱ αναφοραὶ απαιτήσεων παρά ταῖς δικαστικαῖς άρχαῖς.

2. Αἱ πράξεις των δικαστικῶν κλητῆρων.

Αλλά δὲν ύπόκεινται εις αὐτὴν τὴν έπισφράγισιν τὰ πρωτόκολλα των δικαστικῶν κλητῆρων, τὰ διὰ τὴν επίδοσιν των δικαστικῶν αποφάσεων, ή άλλου όποιουδήποτε έγγραφου.

3. Όλα τὰ αντίγραφα των διαληφθέντων έγγραφων, τὰ όποια οἱ κλητῆρες κοινοποιούσιν εις τους διαδίκους εξαίρουμένων εκείνων, όσα έκδιδόμενα άπό τὰ δικαστήρια και εἰρηνοδικεῖα και δὲν ύπόκεινται εις έπισφράγισιν.

4. Όλα τὰ έγγραφα με ιδιωτικὴν ύπογραφήν, τὰ όποια δύνανται να παρουσιασθώσιν εις τὰ δικαστήρια, και να έκδοθῶσι προς τους διαδίκους και διὰ τὸ συμφέρον αὐτῶν, άρκει οτι τὸ πρωτότυπον φθάσῃ έπληρώθῃ ήδη τὸ ἀντίκον τῆς τάξεως ή τῆς αξίας του χαρτοσήμου τέλους.

5. Όλα τὰ άπό ιδιωτικὴν ύπογραφήν έγγραφα, τὰ όποια δύνανται να παρουσιασθώσιν ενώπιον των δικαστηρίων ως μέσση άποδείξεως, μη εξαίρουμένων μηδὲ αὐτῶν των ύλογράφων διαθηκῶν περιπλέον τὰ διπλώγραφα και αντίγραφα των ύποκειμένων εις χαρτόσημον αξίας έγγραφων.

6. Αἱ άποδείξεις των Συμβολαιογράφων και των δικαστηρίων διὰ τὰ παρακατιθέμενα εις αὐτοὺς έγγραφα.

7. Όλα τὰ πρακτικὰ και αποφάσεις των διαιτητῶν, όταν οὗτοι παραλαμβάνονται εκτός των δικαστηρίων άλλως επιβάλλεται εκείνο τῆς τάξεως τὸ τέλος, τὸ όποιον ο νόμος διατάττει διὰ τὰ πρακτικὰ και αποφάσεις του άρμοδίου δικαστηρίου.

8. Όλα τὰ δικαστικὰ έγγραφα και συζητήσεις τὰ παρά των ιδιωτῶν ή των πληρεξουσίων και συνηγόρων των προς τούτοις αἱ κοινοποιήσεις δικηγόρων προς δικηγόρους, και τὰ παρ' αὐτῶν διδόμενα αντίγραφα, αἱ γνωμοδοτήσεις και τὰ ύπομνήματα των νομοδιδασκάλων, αἱ αναφοραὶ των έκτιμητῶν, και τελευταίον, τὰ ίσοζύγια των πιστώσεων και χρεῶν.

9. Τὰ διὰ τὸ Εσωτερικὸν του Κράτους διαβατήρια, των όποιων ή διάρκεια εκτείνεται άπό 3 μηνῶς και επείκεινα μέχρι ενός έτους.

10. Αἱ άδειαι όπλοφορίας και διαμονῆς διὰ τους ξένους μέχρι τριῶν μηνῶν.

11. Τὰ παντός είδους φορτωτικὰ έγγραφα και τὰ συμφωνητικὰ δι' άγώγιον άμαξῶν ή ναῦλον πλοίου.

13. Τὰ μαρτυρικὰ των σχολείων και διπλώματα τὰ έκδιδόμενα διὰ χρεῖαν ιδιωτικὴν.

13. Όλα τὰ παντός είδους άποδεικτικὰ πιστοποιήσεως, αντίγραφα και άποσπάσματα όσα δημοσία τις άρχή κατά ζήτησιν και διὰ συμφέρον ιδιωτῶν έκδιδεῖται επίσημῶς επικυρωμένα,

Άρθρ. 25.

Εις τὰ χαρτόσημα τάξεως, τετάρτης κλάσεως ήτοι 2 δραχμῶν ύπόκεινται.

1. Όλαι αἱ αποφάσεις των εἰρηνοδικῶν, όποιουδήποτε φύσεως και αν ήνα, και αν αὐταί ακόμη ήθελον έκδοθῇ διαιτητικῶς. Όταν όμως ή απόφασις έκεδόθη κατ' επέντασιν δικαιοδοσίας παρὰ του εἰρηνοδίκου, τότε ύπόκειται εις τὸ χαρτόσημον των αποφάσεων του καταλλήλου δικαστηρίου.

2. Όλα τὰ πρακτικὰ των πρωτοδικείων, έμποροδικείων των έγκληματικῶν και άνωτέρων δικαστηρίων, όποιουδήποτε ύποθέσεως και αν ήναι.

3. Όλα τὰ πρακτικὰ και πράξεις των διοικητῶν και λοιπῶν δημοσίων άρχῶν, εξαίρουμένων των αποφάσεων εις τὰ τῆς πειθαρχίας εναντίον των ύπατελούντων αὐτοῖς ύπαλλήλων και ύπηρετῶν.

4. Όλα τὰ συνταττόμενα παρὰ τὴν ύπηρεσίαν των ύποθηκῶν περι έγγραφῆς, μεταγραφῆς και διαγραφῆς ύποθηκῶν έγγραφα, τὰ έκδιδόμενα εις τους διαδίκους.

5. Αἱ άδειαι των γάμων, και όλαι εν γένει αἱ αποφάσεις των έκκλησιαστικῶν άρχῶν, αἱ αναφερόμεναι προς ιδιώτας.

Άρθρ. 26.

Εις χαρτόσημον τάξεως, πέμπτης κλάσεως ήτοι τριῶν δραχμῶν ύπόκεινται τὰ ακόλουθα.

1. Όλα τὰ έγγραφα των συμβολαιογράφων, τὰ μη ύποκείμενα εις τὸ τέλος τῆς αξίας, και αὐταί αἱ παρ' αὐτῶν συνταττόμεναι διαθήκαι.

2. Αἱ αποφάσεις των πρωτοδικείων, αἱ αφορώσαι τὰς άστυνομικὰς πράξεις, τὰ πταίσματα και τὰ λαθρεμπόρια.

3. Όλαι αἱ προδικαστικαὶ αποφάσεις των έμποροδικείων και πρωτοδικείων εις ύποθέσεις πολιτικὰς.

4. Όλαι αἱ αποφάσεις των διοικητικῶν άρχῶν και λοιπῶν δημοσίων ύπαλλήλων εις πειθαρχικὰς ύποθέσεις.

5. Αἱ άδειαι όπλοφορίας και άδειαι διαμονῆς, αἱ ύπερ τὴν διάρκειαν τριῶν μηνῶν μέχρι ενός έτους.

Άρθρ. 27.

Εις χαρτόσημον τάξεως, έκτης κλάσεως ήτοι πέντε δραχμῶν ύπόκεινται.

1. Τὰ εκτός τῆς επικρατεῖας διαβατήρια.

2. Όλαι αἱ όριστικαὶ αποφάσεις των έμποροδικείων και πρωτοδικείων εις ύποθέσεις πολιτικὰς και εις πλημμελήματα χωρίς παρατήρησιν τῆς αξίας των.

3. Όλαι αἱ προδικαστικαὶ αποφάσεις των έφετείων εις ύποθέσεις πολιτικὰς και πειθαρχικὰς.

4. Τὰ μαρτυρικὰ περι τῆς γενομένης εξέτασεως διὰ τὴν δημοσίον ύπηρεσίαν, και τὰ διπλώματα των ίατρῶν περι τῆς αὐτῶν ικανότητος.

Άρθρ. 28.

Εις χαρτόσημον τάξεως, έβδομης κλάσεως ήτοι δέκα δραχμῶν ύπόκεινται,

1. Αἱ αποφάσεις των κακουργηδικῶν και στρατιωτικῶν δικαστηρίων.

2. Αἱ αποφάσεις του άρείου πάγου.

3. Αἱ αποφάσεις του συμβουλίου τῆς Επικρατεῖας εις άμφισβητούμενας διοικητικὰς ύποθέσεις, όταν έκδιδῶνται κατά των ιδιωτῶν.

4. Αἱ όριστικαὶ αποφάσεις των έφετείων εις ύποθέσεις πολιτικὰς, χωρίς διάκρισιν τῆς αξίας του πράγματος.

5. Τὰ έγγραφα τῆς ιθαγενείας.

6. Τὰ περι κληρονομίας και κληροδοτίας, όταν οἱ κληρονό-

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τῆς εὐθύνης τοῦ φύλακος τῶν ὑποθηκῶν.

*Ἀρθρ. 98.

Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰς ζημίας τῶν μερῶν.

1) Ἄν χωρὶς ἔννομον αἰτία ἀπέξριψεν ἢ ἀνέβαλε τὴν καταχώρισιν τῆς ἐγγραφῆς ἢ τῆς προσημειώσεως.

2) Ἄν παρὰ τοῦ νόμου δὲν κατεχώρισεν εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν τὴν αἰτηθεῖσαν πράξιν.

3) Ἄν δὲν συνέταξεν ἀκριβῶς καὶ κατὰ τοὺς τύπους ὅλα ὅσα ἐπροτάθησαν εἰς αὐτὸν, καὶ ἦτο καταχωριστέα.

4) Ἄν τὰ ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν ἀντίγραφα, ἢ αἱ περιλήψεις δὲν εἶναι σύμφωνα μετὰ τὰ περιεχόμενα εἰς τοῦτο τὸ βιβλίον, ἢ τ' ἀποδεικτικὰ ἀντιβαίνουν εἰς τὴν ἀλήθειαν.

*Ἀρθρ. 99.

Ἐξαίρουμένης τῆς εὐθύνης τῶν ἀποζημιώσεων, ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν ὑπόκειται καὶ εἰς πειθαρχικὰς ποινὰς, αἵτινες δύνανται νὰ λάβουν χώραν κατ' αὐτοῦ διὰ τὴν ἄτακτον κράτησιν τῶν βιβλίων τῶν ὑποθηκῶν.

*Ἀρθρ. 100.

Ὁ παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελεὺς ὀφείλει κατ' ἔτος, καὶ προσέτι ὅσκις πληροφορηθῇ, ὅτι τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν κρατοῦνται ἄτάκτως, νὰ τὰ ἐπισκέπτεται ὁ ἴδιος, ἢ διὰ τοῦ ἀντεισαγγελέως, καὶ ἂν εὕρῃ αἰτίαν, νὰ κάμῃ τὴν πειθαρχικὴν καταδίωξιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

*Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

*Ἀρθρ. 101.

Ὁ παρὼν νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1836 καὶ ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἀκυροῦνται ὅλοι οἱ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντες περὶ ὑποθηκῶν ὁρισμοί, ἐξαίρουμένων τῶν ὅσα θέλουν διαταγῇ ἐν τῷ ἐκδοθησμένῳ εἰσαγωγικῷ νόμῳ ὡς πρός τὰς ἀποκρίσεις ἢ διὰ ὑποθήκας.

*Ἀρθρ. 102.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς ἐπιφορτισταὶ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὅποιον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου π. ε. διατάγματος λαμβάνει ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου, δημοσιευτέου χωρὶς ἀναβολὴν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 (23) Αὐγούστου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

*Ἀριθ. 42.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 15 Αὐγούστου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ χαρτοσήμου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΕΡΙΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Γνωρίζαντες τὴν ἀνάγκην νὰ αὐξήσωμεν τὰ εἰσοδήματα τοῦ Κράτους, διὰ νὰ ἀπαντήσωμεν τὰ ἀναπόφευκτα ἐξοδά του, καὶ ἐπιθυμοῦντες ταῦτοχρόνως νὰ κατορθώσωμεν τὴν ὅσον τὸ δυ-

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ, ΕΤΟΣ 1836.)

νιτὸν ἴσῃν διανομὴν τῶν φόρων, διὰ νὰ μὴ ἐπιβαρύνονται μόνοι αἱ κλάσεις τῶν γεωργῶν καὶ τῶν ποιμένων, θέλοντες προτεῖναι νὰ ἐμποδίσωμεν τὰς καταχρήσεις, τὰς ὁποίας ἐπέφεραν ἡ εἰσπραξὶς τῶν μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει δικαστικῶν, συμβολαιογραφικῶν, διοικητικῶν καὶ τῶν ὑποθηκῶν διατιμῆσεων πρὸς βλάβην τοῦ δημοσίου, καὶ τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν οικονομικῶν γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν διὰ τοῦ παρόντος περὶ χαρτοσήμου νόμου τὰ ἐφεξῆς.

ΚΕΦ. Α'.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

*Ἀρθρ. 1.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τοῦ παρόντος νόμου, καταργοῦνται ὅλαι αἱ δικαστικαί, συμβολαιογραφικαί, διοικητικαὶ καὶ τῶν ὑποθηκῶν διατιμῆσεις, καὶ ὅλα τὰ ἄλλα δικαιώματα, τὰ ὁποία ἐλαμβάνοντο μέχρι τοῦδε διὰ καταχωρήσεις, ἐγγράφας, ἐπικυρώσεις ἐγγράφων καὶ πράξεων πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ταμείου, ἢ διαφόρων ὑπὸ ἀλλήλων καὶ δημοσίων ὑπηρετῶν.

*Ἀρθρ. 2.

Ἀντὶ τῶν δικαιωμάτων τούτων εἰσάγεται εἰς γενικὸς φόρος ὑπὸ τὸ ὄνομα χαρτόσημον.

*Ἀρθρ. 3.

Τὸ χαρτόσημον εἰσπράττεται, ἢ γραφομένων ἀπ' εὐθείας τῶν ἐγγράφων πρακτικῶν καὶ συμφωνιῶν, περὶ τῶν ὁποίων ὁ παρὼν νόμος διαλαμβάνει, ἐπὶ τοῦ νομίμου σφραγιστοῦ χαρτον, ἢ, εἰς τὰς παρὰ τοῦ νόμου σημειωθείσας περιστάσεις, προσθετομένου τοῦ ἀρμόδιου λευκοῦ σφραγιστοῦ χαρτον ἐπὶ τούτων μετὰ ταῦτα, ἢ σφραγισμένων καὶ ἐκείων, ὡς καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ ἀντικείμενα ὅσα ὑπόκεινται νομίμως εἰς τὸ χαρτόσημον.

*Ἀρθρ. 4.

Ἐπὶ τοῦ νομίμου δικαιώματος χαρτοσήμου δὲν γίνεται καμία ἀρεσὴ καὶ τὰ διαφθαρμένα σφραγιστὰ φύλλα δὲν δύναται οὔτε νὰ μετασφραγισθῶν, οὔτε νὰ ἀνταλλαχθῶν, καὶ ἂν ᾔθελον εἶναι διόλου ἀμεταχείριστα.

Ὅταν ἐνὸς σφραγιστοῦ φύλλου ἔγινεν ἅπις χρήσις εἰς σχέδιον, περίληψιν, ἐκθεσιν, ἀντίγραφον, ἢ εἰς ὅποιον δήποτε ἄλλον σκοπὸν, τὸ φύλλον τοῦτο δὲν δύναται πλέον νὰ χρησιμεύσῃ εἰς κανένα ἄλλον σκοπὸν, οὔτε ἂν ᾔθελε γίνῃ μόνον ἀρχὴ νὰ γραφῇ ἐπ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ τοῦ σφραγιστοῦ χαρτον, τῆς κατασκευῆς καὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς εἰδικῆς ἐπισφραγίσεως.

*Ἀρθρ. 5.

Ὁ σφραγιστὸς χαρτὴς, τοῦ ὁποίου ἡ προμήθεια γίνεται διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως, δὲν θέλει πληρόνεσθαι χωριστὰ ἀπὸ τὸ χαρτόσημον. Τὸ φύλλον ἀνοικτὸν θέλει ἔχει

μῆκος μὲν 0,288 μέτρου,

πλάτος δὲ 0,406 μέτρου.

*Ἀρθρ. 6.

Εἰς τὴν ὕλην τοῦ χαρτοσήμου θέλει τυπωθῇ ἐν τῇ κατασκευῇ ὑδάτινον σημεῖον (filigrane) παριστάνον τὸ εἰς τὸ ἡμέτερον ἀργυροῦν νόμισμα ἐγκτεχαραγμένον πρᾶγμα τοῦ Κράτους, καὶ ἔχον κύκλωθεν μετὰ μεγάλα γράμματα τὰς λέξεις «Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος».

Κατ' ἀρχὰς δὲ, καὶ μέχρις οὗ ἡ ἐπὶ τοῦ σφραγιστηρίου ἀρχὴ προμηθεύσει τὸν χαρτὸν μετὰ τὸ ἐντετυπωμένον ὑδάτινον σημεῖον, ἡμπορεῖ νὰ ἐκδοθῇ σφραγιστὸς χαρτὴς καὶ ἄνευ τοῦ σημείου τούτου.

Ἡ προθεσμία, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ διορισμὸς αὗτος παύει, καὶ εἰσάγεται ἀπολειστικῶς ἡ χρῆσις τοῦ χαρτον μετὰ τὸ ὑδάτινον

φασίσαιμεν καὶ διατάττομεν περὶ τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, τὰ ἐφεξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὅλα τὰ ἀκίνητα ἐθνικὰ φθαρτὰ κτήματα, ὅσα μὴ ἀναγκαῖα διὰ τὴν προικοδοτίσιν ἐλληνικῶν οἰκογενειῶν ἢ δι' ἰδιαιτέρους σκοποὺς τῆς Κυβερνήσεως εἶναι διαθέσιμα, θέλουν ἐκποιηθῇ βαθμηδὸν διὰ λόγους οἰκονομικῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους. Περὶ τῶν ἀκινήτων ἐθνικῶν μὴ φθαρτῶν κτημάτων ὁμοῦς θελεῖ ἐνεργηθῇ μόνον κατὰ τὸ μέτρον τῶν ὑπαρχουσῶν ἤδη, καὶ ἐκδοθησομένων εἰς τὸ ἐξῆς περὶ τούτων διατάξεων.

2. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει καταστρώσει πίνακα τῶν ἐκποιηθησομένων τούτων κτημάτων, κατὰ τὰς δοθησομένας ἰδιαιτέρας ὁδηγίας, καὶ θέλει ὑποβάλλει αὐτὸν εἰς τὴν θεώρησιν καὶ ἔγκρισίν Μας.

3. Ἡ ἐκποίησις γίνεται μετὰ προηγουμένην ἐκτίμησιν καὶ κοινοποίησιν διὰ δημοπρασίας, ἐνεργηθησομένης παρὰ τῶν Διοικητῶν παρουσίας τῶν Β. Οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων.

4. Ἡ ἐκτίμησις τῶν κτιρίων διὰ τοῦ Β. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Μηχανικοῦ τοῦ Νομοῦ, ἢ δι' ἄλλων εἰδημόνων ἢ δὲ ἐκτίμησις τῶν ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων θέλει ἐνεργεῖται παρ' ἄλλων εἰδημόνων ἐπὶ τούτῳ ἐκτιμητῶν. Οἱ ἐκτιμηταὶ ἐκλέγονται παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, ἢ παρὰ τοῦ Β. Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, καὶ ὁρίζονται ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου. Ἄν οἱ αὐτοὶ ἐκτιμηταὶ ἐνεργοῦν ταυτοχρόνως διαφόρους ἐκτιμήσεις, ἐπανάληψις ὁροδοσίας εἶναι περιττή.

Τὸ πρωτόκολλον τῆς ὁροδοσίας, τὸ ὁποῖον καταστρώνεται ἀμισθί, εἶναι ἀναγκασίον δικαιολογητικὸν ἔγγραφον τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἐκτιμήσεως. Οἱ ἐκτιμηταὶ, οἵτινες ἤθελον βλάψαι ἐκ μέρους προαιρέσεως τὸ δημόσιον διὰ τῆς γνωμοδοτήσεώς, τιμωροῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 440 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, πρὸς τὸ λοιπὸν νὰ προσελκύσθῃ ἡ προσοχὴ τῶν καλῶν εἰς τὸ περιεχόμενον τοῦ ἁρθροῦ τούτου, καὶ ὅν καὶ ὁρίζονται.

5. Εἰς τὴν ἐκτίμησιν πρέπει νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ ἐμβαδόν, καθ' ὅσον εἶναι γνωστὸν, ἡ ποιότης τοῦ ἀντικειμένου, τὸ πιθανὸν εἰσόδημα, καὶ ἡ τοπικὴ ἀξία. Εἰς ἐκάστην ἐκτίμησιν γίνεται ἰδιαιτέρον τεκτικὸν πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ καταφάνηται, τὸ εἶδος, ἡ θέσις, ἡ ἐκτίμησις ἡ περιουσία, καὶ ὁροθεσία τοῦ κτήματος, καὶ ἡ μετὰ λέξεις (ὄχι μετὰ ἀριθμοὺς) ἐκφραζομένη ἀξία κατὰ στρέμμα καὶ ὁλικῶς.

Ὅτε ἐνεργοῦνται αἱ ἐκτιμήσεις δι' ἐκτιμητῶν, ὁ ἀρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος, ἢ ὁ Διοικητὴς, καταστρώνει τὸ πρωτόκολλον, συνυπογράφουν μὲ τοὺς ἐκτιμητάς, καὶ τὸ παρπεμπουν εὐθὺς εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ νὰ τὸ ἐξετάσῃ καὶ τὸ ἐγκρίνῃ, ἡ ὁποία, ἐξελέγχουσα τ' ἀπο-ελέσματα τῶν ἐκτιμήσεων καὶ πλειστηριασμῶν, δύναται νὰ μεταχειρισθῇ αὐτὰ, ὡς στηρίγματα καὶ εἰς τὴν προικοδοτίσιν τῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν. Ἡ τοιοῦτοτρόπως ἐκτιμηθεῖσα καὶ ἐγκριθεῖσα ἀξία λαμβάνεται εἰς τὴν δημοπρασίαν ὡς ἐλάχιστος ὅρος, καὶ καμμία κατωτέρα τούτου τιμὴ δὲν δύναται νὰ κατακυρωθῇ.

6. Διὰ τὴν ἐκτίμησιν συνήθως καταμέτρησις δὲν ἀπαιτεῖται· ἐπομένως δὲν ἐγγυᾶται τὸ δημόσιον, οὔτε περὶ τοῦ ἐμβαδού, οὔτε περὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν κτημάτων, ἀλλὰ μόνον περὶ τῆς κατὰ τὰ διαγεγραμμένα ὅρια τυυτότητος τοῦ κτήματος.

Μοναδικὰ κτήματα καὶ τεμάχια δὲν ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν, εἰμὴ κατὰ τὰ ὅρια τῶν σημειώνεται μὲν ἡ κατὰ πιθανολογίαν ἔκτασις, ἀλλὰ προστίθεται συγχρόνως καὶ ἡ ῥητὴ παρατήρησις, ὅτι τοῦτο γίνεται μόνον, διὰ νὰ δηλωθῇ τὸ κτήμα, καὶ ὅχι ἐπὶ σκοπῷ ἐγγυήσεως. Ἄν ὁμοῦς ἡ σημείωσις τῆς ἐκτάσεως θεμελιῶται εἰς προηγουμένην ἐξαιρετικὴν καταμέτρησιν, αὐτὸ τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τὸ πρωτόκολλον, καὶ τότε τὸ δημόσιον ἐγγυᾶται διὰ τὸ ἐμβαδόν.

7. Ὅτε πρόκειται νὰ γένῃ διαίρεσις ἐνὸς κτήματος εἰς μερίδας, ἢ καὶ εἰς ἄλλας ἐξειδικασμένας περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας μία συνεγγισματικὴ ἢ ἀκριβὴς μαθηματικὴ καταμέτρησις εἶναι ἀναγκαῖα, ἡ Γραμματεία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὴν ἐνεργήσῃ δι' ἄλλων ἀξίων ἀνθρώπων.

8. Ἡ δημοπρασία κοινοποιεῖται τοῦλάχιστον τέσσαρας ἐβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως διὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, ἢ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, καὶ εἰς τὴν δικηρῶσιν περιγράφεται τὸ ἐκποιούμενον πρᾶγμα ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς βάσει τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἐκτιμήσεως, καὶ ἀναφέρεται ἡ ἡμέρα, ὥρα, καὶ ὁ τόπος τῆς δημοπρασίας. Ἡ κοινοποίησις γίνεται διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὰ δημόσια καταστήματα, καὶ τὰς γωνίας τῶν δρόμων ὅλων τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίης. Ἄν τὸ κτήμα ᾖ σημαντικόν, καὶ προϋποτίθεται μετὰ βεβαιότητος σύμφων ἄγοραστῶν, τότε καταχωρίζεται καὶ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἰς ἄλλα δημόσια φύλλα, κηρύττεται προσέτι, καὶ τοιχοκολλᾶται εἰς τοὺς δρόμους τῆς πρωτεύουσας τοῦ Κράτους, καὶ χρειᾶς καλούσης, κοινοποιεῖται καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους διὰ τῶν Πρεσβειῶν καὶ Προξενείων. Εἰς τὸν τόπον, ὅπου γίνεται ἡ δημοπρασία κηρύττεται δις, καὶ μάλιστα ἡ τελευταία κηρύξις γίνεται πρὸ τῆς ἐνάρξεώς της διὰ τοῦ τυμπάνου· ὅπου δὲ ὑπάρχει τύμπανον, ἡ κοινοποίησις κηρύττεται μεγαλοφώνως εἰς τοὺς πολυανθρωπωτέρους δρόμους παρὰ τοῦ δημοσίου κήρυκος. Ἡ κηρύξις αὕτη δύναται νὰ ἐνεργηθῇ εἰς τὴν καθέδραν τοῦ διοικητοῦ, ἂν τὸ κρίνῃ εὐλογον ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν. Οἱ ἀντιμαρτυροῦντες εἰς τοὺς δήμους δημοσίως κήρυκες ἐνεργοῦν τὴν κηρύξιν ἀπαρτίζοντες ἀντιμισθίαν ἐν τοῖς χιλίοις ἀπὸ τὸ ποσὸν τῆς ἀγορᾶς.

9. Εὐθὺς μετὰ τὴν κοινοποίησιν παρακατατίθενται αἱ παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν τεθεῖσαι συμφωνίαι τῆς ἐκποιήσεως διὰ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου εἰς τὸ Διοικητικόν, ὅπου ἕκαστος δύναται νὰ τὰς θεωρήσῃ ἐλευθέρως καὶ συμφωνίαν αὐταὶ πρέπει νὰ θεωροῦνται ἐπὶ ταῖς περὶ ἐκποιήσεων ἐθνικῶν κτημάτων διατάξεσι, καὶ νὰ περιέχουν, ἐκτὸς τούτου, καὶ ὅσα ἄλλα εἰδικῶς ἐθεωρήθησαν κατάλληλα πρὸς ὅρους τοῦ Ταμείου.

10. Ἐκαστος δύναται, ἂν θέλῃ, νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν Διοικητὴν μετὰ τῆς ἐνάρξεως τῆς δημοπρασίας, ἔγγραφοις προσφορὰς ἐσπραγισμένας· ἀρχομένης τῆς δημοπρασίας, ἀνοίγονται αἱ προσφοραὶ παρουσία τοῦ προσφέροντος, καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, καὶ καταχωρίζονται εἰς τὸ πρωτόκολλον τῶν ἐκποιήσεων, ἀφοῦ πρῶτον καταχωρισθῇ εἰς αὐτὸ ὁ τρόπος τῆς κοινοποιήσεως (ἄρθρον 8) μετὰ τὰς ἰδιαιτέρας συμφωνίας (ἄρθρ. 9). Ἄν αἱ προσφοραὶ αὗται ὑπερβαίνον τὴν ἀξίαν τῆς ἐκτιμήσεως, ἦγουν τὸν ἐλάχιστον ὅρον, ἡ δημοπρασία ἀρχίζει μετὰ τὴν ἀνωτάτην προσφορὰν εἰδὲ μὴ, τίθεται, ὡς βᾶσις, ἡ διὰ τῆς ἐκτιμήσεως προσδιορισθεῖσα ἀξία. Αἱ ἔγγραφαι προσφοραὶ ἐπισυνάπτονται εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκποιήσεως.

11. Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται συνήθως εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Διοικήσεως, καὶ μάλιστα εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ ἐπιτελεσθῆναι σημειωμένον μέρος τοῦ δήμου, τὸ ὁποῖον προσδιορίζεται ἄπαξ πρὸς ἀποφυγὴν ἀκυρώσεως τῆς δημοπρασίας. Ἡ δημοπρασία ἀρχίζει μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐξηγήσιν τῶν συμφωνιῶν, μετὰ τὴν ἀκριβὴ περιγραφὴν τοῦ ἐκποιούμενου κτήματος, καὶ μετὰ τὴν δὲ τοῦ κήρυκος ἐκφώνησιν τοῦ ἐλάχιστου ὅρου· παρευρίσκεται εἰς αὐτὴν ἐκάστοτε, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος, ὅστις ὁρεῖται νὰ δίδῃ πληροφορίας περὶ τῆς θέσεως καὶ τῶν συστατικῶν μερῶν τοῦ κτήματος, καθὼς καὶ τὰς ἀναγκαῖας δισαφήσεις τῆς ἐννοίας τῶν συμφωνιῶν τῆς ἐκποιήσεως καὶ νὰ ἐπαγρυπνῇ τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου κατὰ πάντα λόγον· πρὸ πάντων δὲ καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἀξιο-

χυδρομικαὶ ἀμαξίαι καὶ τὰ ταχύπλοα, ὡς πρὸς τὴν κανονικὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, καὶ θέλουν ἐπιτηρεῖ τὰς ταχυδρομικὰς ὁδοὺς ὡς πρὸς τὴν κατάστασιν των.

§ 19.

Εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν ὁ ἐπιστάτης τοῦ ταχυδρομείου εἶναι ὁ νόμιμος τοποτηρητὴς τοῦ διεθυντοῦ ὅταν παρεμποδίζεται, εἰς δὲ τὰ ταχυδρομεῖα ὁ ἐλεγκτής.

§ 20

Εἰς ἕκαστον ταχυδρομεῖον θέλει κρεμᾶσθαι ζωγραφισμένη πλάξ μετὰ βασιλικά παράσημα καὶ τὴν ἐπιγραφὴν *Βασιλικὸν ταχυδρομεῖον*. εἰς ἕκαστον δὲ ταχυδρομικὸν γραφεῖον μελανή σάνις μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν εἰς λευκὰ γράμματα *Βασιλικὸν ταχυδρομικὸν γραφεῖον*.

Καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα θέλουν τοιχοκολληθῆναι πρὸς γῶσιν ἑκάστου, ἡ ταχυδρομικὴ διατίμησις, καὶ οἱ περὶ αὐτῆς γενικοὶ ὁρίσμοι, προσέτι αἱ ὥραι τοῦ γραφείου καὶ ἡ ἀφίξις καὶ ἀναχώρησις τῶν ταχυδρόμων.

§ 21.

Αἱ ἐκτὸς ταχυδρομικαὶ ἀρχαὶ θέλουν μεταχειρίζεσθαι τὴν ἐπίσημον σφραγίδα μετὰ τὰ βασιλικά παράσημα καὶ τὴν ἐπιγραφὴν γύρωθεν *Βασιλικὸν ταχυδρομεῖον* ἢ *Βασιλικὸν ταχυδρομικὸν γραφεῖον*.

VI. Ταμείον καὶ λογαριασμοί.

§ 22.

Εἰς τὰ ταχυδρομεῖα ὁ ἐλεγκτής κρατεῖ τὰ βιβλία τῶν εἰσπραξεῶν καὶ ἐξόδων· τὸ δὲ ταχυδρομικὸν ταμεῖον εἶναι ὑπὸ διπλὴν κλείδα ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ τε ἐπιστάτου καὶ τοῦ ἐλεγκτοῦ, οἱ ὅποιοι εἶναι καὶ ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι καὶ κατὰ τὴν διάταγμα ὑπόχρεοι νὰ δώσωσιν ἐγγύησιν.

§ 23.

Τὰ ἐξόδα τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας κατὰ τῆς ταξὶς θέλουν πληρόνεσθαι ἀμέσως ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα τοῦ ταχυδρομείου ὅθεν τὰ ταχυδρομεῖα καὶ αἱ διεκπεραιώσεις εἰσπράττει εἰς τὸ ἐξῆς νὰ πληρόνωσιν ὡς εἰδικὰ ταμεία, ἀπευθείας χωρὶς ἐντάλματα τὰ ἐγκριθέντα *μόνιμα ἐξόδα εἰς μισθοδοσίας καὶ γραφικὰ ἐξόδα κλπ.* καὶ νὰ τὰ ἐκπίπτωσιν εἰς τοὺς λογαριασμοὺς των, ἡ δὲ γενικὴ διεύθυνσις διατάσσεται καὶ ἔχει τὴν ἀρμοδιότητα, νὰ διορίξῃ νὰ πληρόνωνται τὰ λοιπὰ ἐξόδα τοῦ καταστήματος ἐντὸς τῆς προσδιορισθείσης διὰ τὸν προϋπολογισμὸν πιστώσεως, φυλάττουσα τοὺς ὑπάρχοντας ὁρίσμούς, ἀπὸ τὰ ἐξω ταμεία τῶν ταχυδρομείων καὶ ταχυδρομικῶν γραφείων, καὶ νὰ περῶνται ἀντὶ μετρητῶν εἰς τοὺς λογαριασμούς.

Καὶ τὰ ἐξόδα δὲ τῆς γενικῆς διευθύνσεως θέλουν πληρόνεσθαι ἐκ τοῦ ταχυδρομικοῦ ταμείου Ἀθηνῶν κατὰ τὸν ῥηθέντα τρόπον, καὶ μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν, ὅποτε τὰ πραγματοποιηθέντα ταχυδρομικὰ εἰσοδήματα δὲν ἐξαρκοῦσι δι' αὐτὰ, ἡ διὰ τὰ ἄλλα ταχυδρομικὰ ἐξόδα, τὸ ἡμέτερον γενικὸν ταμεῖον θέλει κάμει τὰς ἀναγκαίας πληρωμὰς, δηλ. προκαταβολὰς ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ ταχυδρομείου τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἐκπεσθησμένους ἐκ τῶν λογαριασμῶν, καὶ ἐντὸς τῶν προσδιορισμένων θέσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ.

§ 24.

Ἐκαστον ταχυδρομεῖον καὶ ταχυδρομικὸν γραφεῖον θέλει κρατεῖ ἡμερολόγιον περὶ τῶν τρεχόντων εἰσοδημάτων καὶ ἐξόδων, καὶ ἰδιαίτερον κατάστιχον διὰ τὰς λεπτομερεῖς εἰσπράξεις, προσέτι δ' αὖ τὰ συστημένα γράμματα κτλ. διπλότυπον κατὰ τὰς τοὺς ἡδη ὑπάρχοντας καὶ εἰς τὸ ἐξῆς πάντως ἀκόμη ἐκδοθησομένους ὁρίσμούς, τὸ ὅποιον πρὸ τῆς χρήσεώς του πρέπει νὰ ᾔναι ἀριθμημένον καὶ μονογραφημένον προσηκόντως· εἰς δὲ τὸ κατάστιχον τῶν ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων θέλουν διακρίνεσθαι ὅλα τὰ παρεδοθέντα καὶ φθάσαντα γράμματα μετὰ τοὺς ἀ-

ριθμούς καὶ τὸ ποτὸν τοῦ ταχυδρομικοῦ δικαιώματός των, καὶ θέλουν ἐγγράφεσθαι εἰς αὐτὸ κατὰ τοὺς τρόπους τῆς ἀναχωρήσεως καὶ τῆς ἀφίξεως. Καὶ οἱ ταχυδρομικοὶ ὑπηρεταὶ (γραμματοκομισταὶ) εἶναι ἐπίσης ὑποχρεωμένοι νὰ ἀποδείξωσιν ἰδιοχείρως ἐν αὐτῷ τὰ πρὸς παραδόσιν εἰς τοὺς πρὸς οὓς ἐπιγράφονται παρεληθέντα γράμματα.

Ἐκτὸς τούτου τὰ σταλησόμενα γράμματα κτλ. θέλουν συνοδεύεσθαι ἑκάστοτε μετὰ εἰδοποιητικὴν ἐπιστολήν.

§ 25.

Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς θέλει συντάττει ἕκαστον ταχυδρομεῖον καὶ ταχυδρομικὸν γραφεῖον, ἰσολογισμόν, τὸν ὅποιον θέλει στέλλει ἐντὸς 8 ἡμερῶν εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν· εἰς τοῦτον καταχωρίζονται ἀριστερὰ μὲν διάφορα ταχυδρομικὰ εἰσπράξεις ἐπὶ τῇ θάψει τοῦ ἐπισυναφθησομένου πρωτοτύπου καταλόγου τῆς εἰσπράξεως συνωδευμένου καὶ ἀπὸ τὰ ἐλεγκτικὰ γράμματα, τὰς παραθέσεις αὐτῶν, ἐπιστολὰς τῆς εἰδοποιήσεως, κτλ. δεξιὰ δὲ ἐκθένονται τὰ ἐγκριθέντα σταθερὰ ἐξόδα εἰς μισθοὺς, προμηθειὰν καὶ κατ' ἀποκοπὴν γραφικὰ ἐξόδα, ἔπειτα τὰ λοιπὰ ταχυδρομικὰ ἐξόδα, τὰ παρὰ τῆς ταχυδρομικῆς διευθύνσεως ἐνταλθέντα διὰ νὰ πληρωθῶσιν, ἐπισυναφτομένων καὶ τῶν πρωτοτύπων ἀποδεικτικῶν. Ἐὰν ὑπάρχῃ περιπλέον τι τῆς εἰσπράξεως θέλει παραδίδεσθαι εὐθὺς εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον τῆς διοικήσεως· ἡ δὲ περὶ τούτου ἀπόδειξις θέλει ἐπισυναφτεσθαι ἐπίσης εἰς τὸν ἰσολογισμόν. Ἀλλ' ἔὰν ὑπάρχῃ παθητικὸν τι ὑπόλοιπον, τότε ἐμβάλλεται τοῦτο εἰς τὴν ἀντίκρουσιν ταχυδρομικὴν ἀρχὴν, ἐπ' ἐντάλματι τῆς ταχυδρομικῆς διευθύνσεως διὰ τοῦ γενικοῦ ταμείου πρὸς τὸ ταμεῖον τῆς διοικήσεως, ἡ ἐκπίπτει εἰς τὸν ἐπόμενον μηνιαῖον ἰσολογισμόν. Ἐὰν ὅμως τὰ ἐξόδα ταχυδρομικοῦ τινος ταμείου εἶναι ἀρνητικὰ, τότε παραδίδονται εἰς καθεστὸς ἡμέρας μετὰ τὴν ἀφίξιν τῶν ἐξόδων ἀπὸ τὰ ἐξω ταχυδρομικὰ ταμεία εἰς τὸ ταμεῖον τῆς διοικήσεως. Τὰ δὲ ἀρνητικὰ περισσεύματα τῶν εἰσπραξεῶν, ὅμοιος καὶ τὰ παθητικὰ ὑπόλοιπα, μεταφέρονται μὲν εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦ ἐπόμενου μηνός.

§ 26.

Οἱ ἐν τῷ § 25 σημειούμενοι λογαριασμοὶ καὶ τὰ ἐγγράφα θεωροῦνται κατὰ πρῶτον ἀπὸ τὴν ταχυδρομικὴν διεύθυνσιν, καὶ προσδιορίζονται παρ' αὐτῆς, ἅπου ἀκούσθῃ προηγουμένως ἡ γνώμη τοῦ ἀντίκρουτος ταχυδρομικοῦ ὑπαλλήλου ἐν περιπτώσει δυσκολίας τινὸς καὶ οὕτω πως καθυποβάλλονται κατὰ μῆνα εἰς τὴν Γραμμ. τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ νὰ διατάξῃ προσωρινῶς παρὰ τῷ Βασιλικῷ Γεν. Ταμείῳ τὴν πληρωμὴν τῶν αποτελεσμάτων τοῦ λογαριασμοῦ, καὶ διὰ νὰ παραδώσῃ αὐτὸν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, πρὸς ὁριστικὴν ἐπιθεώρησιν καὶ ἀπόλυσιν.

§ 27.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν θεωρηθέντων καὶ προσδιορισθέντων μηνιαίων λογαριασμῶν, καὶ τῶν λοιπῶν ἐκκαθρίσεων καὶ ἐνταλμάτων πληρωμῶν, πρέπει νὰ σημειοῦνται ἀκριβῶς εἰς τὰ βιβλία τῆς Γεν. διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων, πρὸς διατήρησιν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὥστε εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους νὰ σχηματίζουσι μίαν γενικὴν σύνοψιν, μετὰ τὴν ὁποίαν θέλει εἶσθαι συνδεδεμένη καὶ ἐξίσωσίς τις μεταξὺ τῶν προσθηκῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ, προσθετομένη τῶτον εἰς τὸν τελευταῖον μηνιαῖον λογαριασμὸν (§ 25), ὅσον καὶ εἰς τὴν γενικὴν ἐτήσιον ἐκθεσιν τῆς Γεν. διευθύνσεως, τὴν ὁποίαν οφείλει νὰ κάμῃ αὕτη περὶ τῆς ταχυδρομ. διοικήσεως.

Ἐν τοσούτῳ τὰ βιβλία τῆς ταχυδρομικῆς διευθύνσεως ἀριθμοῦνται καὶ μονογραφοῦνται παρὰ τῇ Γραμματεῖᾳ τῶν Ἐσωτερικῶν.

§ 28.

Ὅλα τὰ βιβλία τοῦ λογιστικοῦ στέλλονται παρὰ τῆς ταχυδρομ. διευθύνσεως εἰς τὰς ταχυδρομικὰς ἀρχὰς χωρὶς πληρω-

Άρθρον 3.

Αί ανωτέρω συμφωνίαι θέλουν ἔχει πλήρες καὶ ὁλόκληρον κύρος ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνταλλαχθῇ ἡ ἐπικυρώσις τῆς παρούσης συνθήκης· ἀλλ' ἐν τούτῳ διὰ τὰ ἀπολαύσιν ὅσον τάχιστα οἱ ὑπῆκοι ἐκατέρων τῶν ὑψηλῶν συμφωνησάντων μερῶν τὰς ὠφελείας, αἵτινες θέλουν προκύψει ὡς πρὸς αὐτοὺς ἐκ τῆς παρούσης συνθήκης, συνεφωνήθη ῥητῶς, ὥστε αἱ ῥηθεῖσαι συμφωνίαι νὰ ἔχουν ἀπὸ τοῦδε ἰσχύον καὶ ὡς πρὸς τὰ ἐξαχθέντα εἰσέτι ὑπάρχοντα, ὅσα ἀνήκουν εἰς τοὺς ῥηθέντας ἐντὸς ἐκατέρων τῶν Βασιλείων.

Άρθρον 4.

Ἡ παρούσα συνθήκη θέλει ἐπικυρωθῇ, καὶ αἱ ἐπικυρώσεις θέλουν ἀνταλλαχθῇ ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν ἢ καὶ πρότερον εἰ δυνατόν.

Πρὸς πίστωσιν δὲ τούτων ἀμφοτέρω οἱ πληρεξούσιοι ὑπογράφαντες τὴν συνθήκην, ἐπέθεον τὰς σφραγίδας των.

Ἐξεδόθη ἐν Μονάχῳ, τὴν 1 (13) Ἰανουαρίου 1835.

(Τ. Σ.) Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ,
(Τ. Σ.) ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΒΑΡΩΝΟΣ ΔΕ ΓΙΖΕ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 8.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 3 Μαρτίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐξαγωγῆς ἐδελλῶν.

ΕΛΕΩΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Σκοπὸν ἔχοντες νὰ περιορίσωμεν τὴν μεγάλην ἐξαγωγὴν τῶν ἐδελλῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους διὰ τὰ μὴν ἐξαντληθῇ ἡ καταστῆ δυσπόριστον μέχρι τέλους ἐν τῶν ἀναγκαιότερων τῆς θεραπευτικῆς μέσων.

Νομίζοντες ὅτι ἡ ἐλευθέρᾳ καὶ ἀπεριόριστος ἀπὸ τὸν τοχόντα, καὶ μάλιστα ἀπὸ ἐταιρείας ἐπὶ τούτῳ σχηματισθείσας, ἐξαγωγή τῶν ζωῶν τούτων δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ταχέως τὴν ὑπερτίμησιν των.

Ἀποφεύγοντες ἀφ' ἐτέρου τὴν χρῆσιν ἀπαγορευτικῶν μέτρων τῆς γενικῆς ἐξαγωγῆς, διὰ τὰ μὴν ἀφαιρέσωμεν ἐκ μιᾶς ἀπὸ τὸ ἐμπόριον ἐν ἀντικείμενον, τοῦ ὁποῖου ἡ μετρία διαχειρίσις δύναται νὰ παρέξῃ ὄφελος εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, πόρον εἰς τοὺς ἀγρευτάς, καὶ μέσον ἐπωφελεστάτης ἀνταλλαγῆς μετὰ λοιπὰ κράτη ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

§ 1.

Ἡ διὰ τὴν ἐσωτερικὴν χρῆσιν ἀλυσία εἶναι εἰς τὸν καθένα ἀπολύτως ἐλευθέρᾳ καὶ ἐντὸς τῶν λιμνῶν, αἵτινες πλησιάζουν εἰς τοὺς λιμένας, τῶν ὁποῖων ἡ ἐξαγωγή παρεχωρήθη ἀποκλειστικῶς εἰς τινὰ δι' ἐνοικιάσεως.

§ 2.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγῆς ἐδελλῶν ἀπὸ λιμένας, αἱ ὁποῖαι γειτνιάζουν εἰς διαφόρους λιμένας τοῦ Βασιλείου, θέλει ἐκτεθῇ εἰς δημοπρασίαν καὶ παραχωρηθῇ εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα· ἡ διαίρεσις τῶν λιμνῶν κατὰ λιμένας θέλει προσδιορισθῇ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμμα-

τείας, ἡ ὁποία θέλει διατάττει τὴν δημοπρασίαν καὶ καθυποβάλλει εἰς ἔγκρισιν Ἡμῶν τὰ περιέχοντα τὰς συμφωνίας ἐγγράφα.

§ 3.

Ἡ ἐνοικίασις τοῦ δικαιώματος τούτου γίνεται πρὸς τὸ παρὸν διὰ δύο μόνον ἔτη.

§ 4.

Ὑποχρεοῦται ὁ ἐνοικιαστὴς ν' ἀναδεχθῇ τὴν πραγμῆσιν τῶν εἰς τὰ δημόσια καὶ δημοτικὰ νοσοκομεία ἀναγκάων ἐδελλῶν εἰς προσδιορισμένην παρὰ τοῦ ἱατροῦ τοῦ Νομοῦ ποσότητα ἐπὶ τιμῇ μὴ ὑπερβαίνουσῃ τὰ δύο λεπτὰ τὴν μίαν εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν χρεωστεῖ νὰ τὰς πωλῇ καὶ εἰς ὅλους, εἰς καιρὸν ἐκτάκτου ἐπιδημίας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἤθελον χρειάζεσθαι παρὰ τὸ σύνθηες.

§ 5.

Αἱ παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἐξαγόμεναι ἐδελλῶν εἶναι ἐλεύθερα παντὸς τελωνιακοῦ δικαιώματος.

§ 6.

Ἀπαγορεύεται τοῦ λοιποῦ ἡ ἐξαγωγή ἐδελλῶν θεωρουμένη ὡς λαθρεμπόριον ὅσας δὲν εἶναι ἐφωδισμένους ὁ ἐξάγων ἐμπορος μετ' ἐπίσημον ἐγγράφον, ἢ ἀντίγραφον ἐπισήμως ἐπικυρωμένον, διὰ τοῦ ὁποῖου ν' ἀναγνωρίζεται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐνοικιαστὴς τοῦ δικαιώματος τῆς ἐξαγωγῆς.

§ 7.

Ἡ λαθραία ἐξαγωγή ἐδελλῶν ὑπόκειται εἰς τὰ περὶ λαθρεμπορίου δικτεταγμένα. Ἡ συλληφθεῖσα ποσότης ἐδελλῶν εἶναι πρὸς ὄφελος τοῦ ἀνακαλύπτοντος.

§ 8.

Ὅσας μετακομίζονται ἀπὸ τινὰ τῶν λιμένων τοῦ Βασιλείου ἐδελλῶν προσδιορισμέναι εἰς τὴν ἐσωτερικὴν χρῆσιν, διδεται παρακαταθήκη ἢ ἀξιοχρεωσ ἐγγυητῆς εἰς τὸ τελωνεῖον, ὅθεν ἐπιβιβάζεται, ἐπὶ τῷ ὅτι αἱ μετακομιζόμεναι ἐδελλῶν θέλουν διευθύνθῃ εἰς λιμένας ἐντὸς τοῦ Βασιλείου· συγχρόνως εἰδοποιεῖται τὸ τελωνεῖον τοῦ πρὸς ὃν ἀπεργάζεται τὸ πλοῖον διπλῶς, ἐπιμελείᾳ καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, τόσῳ περὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ πλοίου, ὅσῳ καὶ περὶ τοῦ ποσῶ καὶ τοῦ συνεγγισματικοῦ μεγέθους τῶν ἐπιβιβασθέντων ἀπὸ τὸν λιμένα δοχείων μετ' ἐδελλῶν.

§ 9.

Ὅσας ἀνακαλυφθῇ, ὅτι αἱ ἐπιβιβασθεῖσαι εἰς τὸν δεῖνα λιμένα ἐδελλῶν δὲν διευθύνθησαν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον των, μήτε εἰς κανένα τῶν λοιπῶν λιμένων τοῦ Βασιλείου, ἢ εἰς τὸ τελωνεῖον τοῦ λιμένος τῆς ἀναγωγῆς τοῦ πλοίου δοθείσα ἐγγύησις δημεύεται πρὸς ὄφελος τοῦ ἐνοικιαστοῦ τῶν λιμνῶν, ὅπου ἡλιεύθησαν αἱ ἐδελλῶν, ἐξαιρουμένων τῶν ἐκτάκτων περιπτώσεων τῆς ἀνάγκης.

§ 10.

Ἡ δοθησομένη ἐγγύησις κατὰ τὸν § 3 θέλει ἀναβαίνει εἰς τὸ ὀκταπλοῦν τῆς ἀξίας τῶν ἐδελλῶν, ἐκτιμωμένων ἐπὶ τῇ θάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας ὅθεν ἀπεβιβασθῆσαν διὰ μετακόμισιν ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

§ 11.

Παρακαταθήκη ἢ ἐγγύησις εἶναι περιττὴ, ὅταν αἱ μέλλουσαι νὰ μετακομισθῶν εἰς τι μέρος τοῦ Βασιλείου ἐδελλῶν δὲν ὑπερβαίνουν τὰς πεντακοσίας, ὅταν ὁ φορτώσας αὐτὰς πλοίαρχος, ἂν ᾖ ἰθαγενὴς ἀποκαταστημένος, ὑποχρεωθῇ ν' ἀποδείξῃ μετὰ ταῦτα, ὅτι τὰς ἀπεβίβασε τῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους· εἰδὲ καὶ εἶναι ξένος, ὅταν παρουσιάσῃ ἱατρικὴν διάταξιν ἐπιθεωρημένην ἀπὸ τὴν Ἀρχὴν τοῦ λιμένος πρὸς τὸν ὁποῖον θέλει γίνεαι ἡ ἐξαγωγή.

§ 12.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ ἡμέτερος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δρόσος Μανσόλας

θῶσι εἰς τὰς παραδόσεις τῶν ἀκριβῶς τὰ παρ' ἡμῶν ἐγκρεκρί-
μένα προγράμματα τῶν μαθημάτων, προσδιορίζοντες τὰς ὥρας
τῶν παραδόσεων κατὰ τὰς ὥρας τοῦ ἔτους μὲ τρόπον, ὥστε
νὰ προλαμβάνωνται αἱ ἐπιβλαβεῖς διὰ τοὺς σπουδάζοντας συγ-
χυρίαι καὶ συμπτώσεις.

Ἄρθρ. 56.

Ὁ Πρύτανις καὶ οἱ σημαντόρες χρεωστοῦν ἰδίως νὰ παρευρί-
σκωνται ἐκ διαλειμμάτων εἰς τὰς παραδόσεις καὶ ἐπαγρυπνοῦν
εἰς αὐτάς. Τὸ αὐτὸ καθήκον καὶ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ παρὰ τῷ
πανεπιστημίῳ ἐπίτροπος· καὶ ἂν οἱ καθηγηταί, οἱ διδάσκαλοι,
ἢ οἱ διδασκόμενοι παρεκτρέπονται ποτε ἀπὸ τὰς ὑπαρχούσας
διατάξεις, θέλουν ἐνεργεῖ ὅ,τι ἐκ τῶν καθηκόντων των.

Ἄρθρ. 57.

Εἰς τοὺς διδάκτορας, οἵτινες προετοιμάζονται εἰς τὸ πανε-
πιστήμιον πρὸς θέσιν καθηγητῶν, δίδεται ἐλευθέρα καὶ ἀδάπα-
νος εἰσοδος εἰς ὅλας τὰς παραδόσεις.

Γ'. Περὶ παραδοχῆς τῶν μαθητῶν εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

Ἄρθρ. 58.

Ἐκαστος εἰς τὴν πόλιν τοῦ πανεπιστημίου ἐρχόμενος μαθη-
τῆς, εἴτε ἐντόπιος, εἴτε ξένος, ἐγγεγραμμένος ἤδη, ἢ μὴ, χρεω-
στεῖ, κατὰ τὰς ὑπαρχούσας γενικὰς διατάξεις, νὰ ἀναγγεῖλῃ
πρὸς τὴν ἀστυνομίαν ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων τὴν ἀφίξιν
αὐτοῦ καὶ τὸ πολὺ ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν νὰ παρουσιάζεται αὐτὸ
προσώπως πρὸς τὸν Πρύτανιν, διὰ νὰ ζητῇ τῆς ἐγγραφῆς τὸ
γραμματίον. Οἱ περαιτέρω περὶ τούτου ὁρίσμοι, καθὼς καὶ οἱ
περὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν νομιμοποιητικῶν γραμματίων διὰ τοῦ
μαθητῆς καὶ τῆς ἐπαγρυπνήσεως τῆς ἀστυνομίας κατὰ τὴν
ἐκλογὴν τῶν ξενοδοχείων, ἢ οἰκιῶν αὐτῶν, θέλουν προσδιορισθῇ
ἰδιαιτέρως εἰς τὰς κανονιστικὰς διατάξεις.

Ἄρθρ. 59.

Ἡ ἐγγραφὴ δίδεται εἰς ἐκείνους μόνον, ὅσοι δύνανται ν' ἀπο-
δείξωσι, ὅτι ἔχουσι τὰς πρὸς τὴν κατὰ τὸ πανεπιστήμιον
ἐκπαιδεύσιν ἀναγκαίως προκαταρκτικὰς γνώσεις, ὅτι ἔχουσιν
ἄμεμπτον ἠθικὴν διαγωγήν.

Ἄρθρ. 60.

Πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν δύο τούτων ἀπαιτήσεων, ὁ ἐντόπιος
θέλει παρουσιάζει τὸ ἀπολυτήριον τοῦ γυμνασίου. Ἐντόπιοι,
ἀποκτήσαντες τὰς προκαταρκτικὰς ταύτας γνώσεις εἰς ἰδιωτικὰ
σχολεῖα, διὰ κατ' οἶκον σπουδῆς ἢ εἰς ξένον τι κατάστημα ἐγ-
κρίσει τῆς Κυβερνήσεως, θέλουσι λαμβάνει τὸ κατὰ τάξιν ἀπο-
λυτήριον τοῦ γυμνασίου, ἐξεταζόμενοι εἰς ἓν τῶν διδακτικῶν
καταστημάτων τοῦ κράτους. Κατ' ἀρχὰς καὶ μεχρισότου ἢ
ἀκριβῆς ἐκπλήρωσις τῶν ὑποχρεώσεων τούτων ἐπιτραπῇ ν' ἀ-
παιτῆται αὐστηρῶς, δύνανται ν' ἀρκέσῃ εἰς τοὺς μὴ διδαχθέντας
ἐντὸς γυμνασίου, καὶ ἐπομέως μὴ ἔχοντας νὰ ἐμφανίσωσιν ἄ
πολυτήριον, καὶ μόνῃ ἢ εἰς τὸ πανεπιστήμιον γινομένη ἐξέτασις
περὶ τῶν ἀναγκαίων προκαταρκτικῶν γνώσεων διὰ τὰ μαθή-
ματα τοῦ πανεπιστημίου. Περὶ τῆς ἐξετάσεως δὲ ταύτης καὶ
τῶν μελῶν, τὰ ὅποια πρὸς τοῦτο θέλουσιν ἐκλέγεσθαι ἀπὸ τοῦς
καθηγητὰς τοῦ πανεπιστημίου, θέλουσι συνταχθῇ ἀνυπερθέτως
ἀναγκαῖαι ὁδηγίαι.

Ἄρθρ. 61.

Ξένοι μόνον δύνανται νὰ γίνωσι δεκτοὶ ἐμφανίζοντες ἀξιόπι-
στα ἀποδεικτικὰ περὶ τῆς διαγωγῆς καὶ τῶν προκαταρκτικῶν
ἐπιστημονικῶν γνώσεων των.

Ἄρθρ. 62.

Πρὸ τῆς ἐγγραφῆς θέλει δίδωσθαι ἀπὸ ἑκαστον ἐντόπιον, εἴτε
ξένον μαθητὴν, ἔχοντα τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς ὀρκοδοσίαν, ἀντὶ
ταύτης, ἐγγραφὸς μόνον ὑπόσχεσις ὅτι «δὲν θέλει εἰσελθεῖ εἰς
» κάμμιν μυστικὴν ἐταιρίαν ὅποιονδήποτε σκοπὸν ἔχῃ, καὶ

» ὅτι, ἂν ἔτυχεν ἤδη τοιαύτης μέλος, παραιτεῖται αὐτῆς ἀπὸ
» τοῦδε. »

Ἄρθρ. 63.

Ἐκαστος, ἐκπληρώσας τὰς προειρημένas ὑποχρεώσεις, λαμ-
βάνει μετὰ τὴν ἐγγραφὴν γραμμάτιον, δηλοῦν τὴν παραδοχὴν
αὐτοῦ εἰς τὸ πανεπιστήμιον, καὶ τὴν ἀκαδημαϊκὴν πολιτογρά-
φεισιν. Δι' αὐτοῦ τῷ ἐπιτρέπεται κατὰ τὰς κανονικὰς διατάξεις
ἢ διαμονὴ εἰς τὸ πανεπιστήμιον, ἢ φοίτησις εἰς τὰς παραδόσεις,
καὶ ἡ χρῆσις ὅλων τῶν μέσων τῆς ἐκπαιδεύσεως, ὅσα προσφέρει
τὸ πανεπιστήμιον.

Ἄρθρ. 64.

Ἡ δύναμις τῆς ἐγγραφῆς διαρκεῖ ἐφ' ὅσον ὁ ἐγγραφείς φοιτᾷ
εἰς τὰς παραδόσεις τοῦ πανεπιστημίου, ἢ προετοιμάζεται πρὸς
ἀπόκτησιν ἀκαδημαϊκοῦ τινος βαθμοῦ.

Ἄρθρ. 65.

Τὸ γραμμάτιον ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὸν μαθητὴν, ἂν εἰς τὸ διά-
στημα τῆς εἰς τὸ πανεπιστήμιον διαμονῆς ἀναφυῶσι δυσκολαί-
ως πρὸς τὴν ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν του, καὶ γινομένης ἐξετά-
σεως, δὲν δύναται ὁ μαθητῆς ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀδειαν τῶν γο-
νέων, ἢ καὶ ἐπιτρόπων αὐτοῦ, τοῦ νὰ συγχάξῃ εἰς τὸ πανεπι-
στήμιον καὶ τὴν ἀπαιτούμενην κατάστασιν.

Ἄρθρ. 66.

Ὁ ἐγκαταλείψας τὸ πανεπιστήμιον εἰς διάστημα ἑξ μηνῶν
καὶ ἐπιστρέφων μετὰ ταῦτα, διὰ ν' ἀκούσῃ τὰ μαθήματα,
χρεωστεῖ νὰ ἀνανεώσῃ τὴν παρὰ τοῦ Πρυτάνεως ἐγγραφὴν.

Δ'. Περὶ τῆς διδασκαλίας εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

Ἄρθρ. 67.

Ἐκαστος ἐντόπιος φοιτῶν εἰς τὸ πανεπιστήμιον ἐπὶ σκοπῷ
νὰ παρατεταχθῇ διὰ δημόσιον ὑπηρεσίαν, διὰ τὴν ὁποίαν κατὰ
τοὺς ἀνωτέρω ὁρίσμους γενικῶν διαταγμάτων ἀπαιτεῖται ἐντε-
λής σπουδὴ εἰς τὸ πανεπιστήμιον, ὑποχρεοῦται εἰς τὸ διάστη-
μα τῆς διαμονῆς του νὰ ἐνασχοληθῇ σπουδαίως, τόσον εἰς τὰς
γενικὰς ἐπιστήμας, ὅσον καὶ εἰς ὅσας ἔχει ἰδιαιτέραν φυσικὴν
κλίσιν.

Ἄρθρ. 68.

Ἡ σπουδὴ τῶν γενικῶν καὶ ἰδιαιτέρων ἐπιστημῶν περιορίζε-
ται εἰς πέντε ἔτη, ἐξ ὧν τὰ μὲν δύο διὰ τὰς γενικὰς, τὰ δὲ
τρία διὰ τὰς εἰδικὰς ἐπιστήμας.

Οἱ ἀκολουθήσαντες ἐκτὸς τοῦ κράτους διετὴ σειρὰν μαθη-
μάτων λυκείου, ἔχουσι τὴν ἀδειαν νὰ διαμένωσι τρία μόνον ἔτη
εἰς τὸ πανεπιστήμιον· οἱ δὲ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν μάθησιν τῶν γε-
νικῶν ἐπιστημῶν ἀφοσιούμενοι, θέλουσιν ἀφιερῶναι ἐπίσης διὰ
τὴν σπουδὴν αὐτῶν τὰ ἀπαιτούμενα τρία ἔτη.

Ἄρθρ. 69.

Τῶν ἄνω νομικῶν διατάξεων περὶ τῆς διαρκείας τῶν σπουδῶν
εἰς τὸ πανεπιστήμιον δὲν θέλει κατ' οὐδεμίαν περίστασιν γίνε-
σθαι μεταβολὴ χάριν τινός, καὶ περὶ τούτου ἀναφορὰ, ὅσον δῆ-
ποτε ὁ ἀναφερόμενος εὐδοκιμῇ κατὰ τὰς γνώσεις, δὲν θέλει γί-
νεσθαι δεκτὴ, ἢ λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, καθ'
ἣν οἱ ὁρίσμοι τοῦ ἄρθρ. 67 θέλουν ἐμβῇ εἰς ἐνέργειαν.

Ἄρθρ. 70.

Ἀνατίθεται εἰς τοὺς σπουδάζοντας ἡ τάξις, καθ' ἣν θέλουσι
προσχετᾶσθαι τὰς γνώσεις τὰς ὁποίας ἐπιθυμοῦσι νὰ ἀποκτήσω-
σιν ὡς ἀναγκαίως κατὰ τὴν ἐξέτασιν πρὸς ἐπίτευξιν δημοσίου
ὑπουργήματος· ὡς ἑλεγχος δὲ τῆς ἐπιμελείας καὶ τῶν ἀποτε-
λεσμάτων τῆς σπουδῆς αὐτῶν θέλουσιν ἐπομένως χρησιμεῖν
μόνον αἱ δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος κρινοποιούμεναι θεωρητικαὶ
καὶ πρακτικαὶ ἐξετάσεις διὰ τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρ. 71.

Αἰτήσεις περὶ ὑποτροφίῶν εἰς τὸ πανεπιστήμιον ὑπόκεινται
εἰς τοὺς ὅρους τοῦ ἡμετέρου διατάγματος ὑπὸ σημερινὴν ἡμερο-
μηνίαν.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματείας διατάττομεν.

Ἀρθρ. 1.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς πλοίαρχους τῶν ταχυπλόων τῶν διωρισμένων διὰ νὰ κάμουν τῇ ὑπηρεσίαν τοῦ ταχυδρομείου Μας, τοῦ νὰ λαμβάνουν παρὰ τῶν τυχόντων γράμματα ἐνσφράγιστα ἢ φακέλλους ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας Μας, εἰμὴ μόνον τὰ διδόμενα ἀπὸ τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἀρθρ. 2.

Ἐπίσης δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ναύτας τῶν αὐτῶν ταχυπλόων καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἐπιβάτας, τοὺς ταξιδεύοντας μὲ Β. Ταχύπλοα ἢ μὲ ἀμάξας τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, νὰ λαμβάνουν γράμματα ἐνσφράγιστα.

Ἀρθρ. 3.

Οἱ παραβάται παιδεύονται μὲ πρόστιμον 20-300 δραχ. πρὸς ὄφελος τοῦ ταχυδρομικοῦ ταμείου.

Ἀρθρ. 4.

Ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς πλοίαρχους καὶ τοὺς ταχυδρομικοὺς ὑπαλλήλους ἢ φροντίς τοῦ νὰ ἐπαγρυπνῶσι κατὰ τοῦτο, εἰδοποιούντες τὴν ἀνήκουσαν ταχυδρομικὴν ἀρχὴν, διὰ νὰ κηρῶνται κατὰ τοὺς τύπους, εἴαν ποτε γείνη παράβασις τοῦ κανονισμοῦ τούτου.

Ἀρθρ. 5.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4(16) Σεπτεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ. Γ. ΛΑΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παραδόσεως γρούπων εἰς τὰ ταχυδρομεῖα Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας διατάττομεν, ὡς ἑξῆς:

1.

Ἐκαστος, ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ διευθύνῃ γρούπους χρημάτων ἀπὸ Ἀθήνας εἰς Πειραιᾶ καὶ ἐναλλάξ διὰ τῆς ταχυδρομικῆς ἀμάξης, ὀφείλει νὰ παραδίδῃ τὸν γρούπον του εἰς τὸ ἀνήκον ταχυδρομεῖον ἐνσφράγιστον, εἰς τρόπον τοιοῦτον, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ εἰσχωρήσῃ κατὰχρησις ἀνοίγματος, ἐπομένως θέλει σημειοῖ ἐξωθεν αὐτοῦ τὸ ὄνομα τοῦ πρὸς ὃν διευθύνεται, καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἐμπεριεχομένων χρημάτων.

2.

Τὸ παραλαμβάνον ταχυδρομεῖον τὸν ἑτοιμοῦτον γρούπον χρεωστεῖ νὰ ἐπιθέτῃ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ παραδίδοντος, τὴν

σφραγίδα τῆς ὑπηρεσίας εἰς ἓν μέρος τοῦ γρούπου, ὅπου δύνανται νὰ ἐξασφαλίζῃ ἔτι πλέον αὐτὸν ἀπὸ πᾶσαν ἐνδεχομένην κατὰχρησιν, καὶ νὰ ἐκδίδῃ γραμμάτιον παραλαβῆς, ἐκκοπτόμενον ἀπὸ ἐπὶ τούτῳ διπλότυπον βιβλίον κατὰ τὸ ἐσώλκιστον σχέδιον.

3.

Οὐδεὶς γρούπος δὲν θελεῖ παραδίδεσθαι εἰς ὃν ἀνήκει εἰμὴ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τοῦ εἰς τὸ ἄρθ. 2 σημειωθέντος γραμματίου τῆς παραλαβῆς εἰς χεῖρας τοῦ πρὸς ὃν διευθύνεται, ἢ ἀντ' αὐτοῦ εἰς τὸν νόμιμον ἀνταποκριτὴν (ἐπίτροπόν του).

Ἐὰν τὸ γραμμάτιον ἀπωλεσθῇ, θέλει ἐκδίδεσθαι ἀντίγραφον αὐτοῦ, ἐννοουμένου τοῦ πρωτοτύπου ὡς μὴ ἐκδοθέντος.

4.

Ἡ Κυβέρνησις ἐγγυᾶται εἰς τοὺς παραδίδοντας, δηλαδὴ τοὺς ιδιοκτῆτας τῶν γρούπων, περὶ τῆς ἀσφαλείας καὶ ἀκριβοῦς παραδόσεως τῶν γρούπων, ὡς ἐλήφθησαν, καὶ, εἰς περιστασιν ἀπωλείας, ἀποζημιᾶ τὸν παθόντα· οἱ δὲ ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι εἶναι ὑπεύθυνοι εἰς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ὑποφέρουν τὴν ἀποζημίωσιν, εἴαν δὲν δύνανται νὰ ἀποδείξουν, ὅτι ἐξεπλήρωσαν ἐντελῶς τὰ χρεὴ τῆς ὑπηρεσίας τῶν, καὶ ὅτι ἡ ἀπώλεσις ἔγινε διὰ τινος περιστάσεως, τὴν ὁποίαν νὰ ἀποφύγῃ δὲν ἦτο τῆς δυνάμεώς των.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας θέλει ἐνεργῆσαι τὰ περαιτέρω, καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὴν διάταγμα διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4(16) Σεπτεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ γράμματων καὶ φακέλλων ἐρχομένων ἐξωθεν τοῦ Βασιλείου.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, καὶ εἰς ἐκτέλεσιν τῆς Ἡμετέρας ἀποφάσεως τῶν 26 Ἰουλίου (8 Αὐγούστου) 1836, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

1.

Ἀπὸ τὴν πρώτην Σεπτεμβρίου τ.ε. ὅλα τὰ ἐρχόμενα γράμματα καὶ φακέλλοι ἐξωθεν τοῦ Βασιλείου Μας διὰ θαλάσσης ἢ διὰ ξηρᾶς, δι' ἄλλων μέσων παρὰ ἐκεῖνα τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τὸ ἀνήκον ταχυδρομεῖον τῆς ἀποδόσεως ἢ ἀφίξεως τῶν γράμματων.

Ἐπίσης θέλουν παραδίδεσθαι καὶ ὅσα γράμματα καὶ φακέλλοι στέλλονται διὰ τυχουσῶν εὐκαιριῶν ἀπὸ μίαν νῆσον τοῦ Βασιλείου Μας εἰς ἄλλην, ἢ ἀπὸ μίαν νῆσον εἰς ἓνα λιμένα τῆς Πελοποννήσου καὶ Στερεᾶς Ἑλλάδος, καὶ ἐναλλάξ.

2.

Ὅθεν ὀφείλει ὁ πλοίαρχος ἐκάστου πλοίου ἅμα φθάνῃ εἰς ἓνα τῶν λιμένων τοῦ Βασιλείου, νὰ παραδίδῃ εἰς τὸν λιμενάρχην τοῦ τόπου ἐκείνου, ὁμοῦ μὲ τὰ πιστοποιητικὰ ἔγγραφα του, καὶ ὅσα γράμματα ἐνσφράγιστα καὶ φακέλλοι ἐλαβεν ἀπὸ τὸν τόπον τῆς ἀναχωρήσεώς του ἢ καθ' ὁδὸν διευθυνόμενα διὰ τοῦ Βασιλείου μας· παρομοίως καὶ οἱ ἐν τῷ πλοίῳ ναῦται καὶ ἐπιβάται, καθὼς καὶ οἱ διὰ ξηρᾶς ἐρχόμενοι, ἅμα φθάνουν εἰς τὰ ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν μεθωρίων λοιμοκαθαρτήρια, θέλουν

τρόπον ενδιαλαμβάνει τὸ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου περὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Γραμματεῶν διάταγμά μας.

Ἄρθρον 32.

Τὰ πρὸς τοὺς ἄλλους διοικητὰς ἢ πρὸς ἄλλας μὴ ὑποτεταγμένους εἰς αὐτὸν ἀρχὰς ἐγγράφα ἐκδίδονται ἐπιγραφόμενα.

Ὁ διοικητὴς

Πρὸς

Ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς εἰς τὴν μέσην τίθεται ὁ ἀριθμὸς (ἀριθ. τῆς διεκπεραιώσεως . . .). ἂν δὲ τυχὸν προηγεῖτο ἐγγράφον, τὸ ὁποῖον ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ νέου, τότε προστίθεται εἰς τὸ δεξιὸν (κατὰ σημειωτικὴν ἔννοιαν τῆς λέξεως) μέρος ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ τοῦ προηγούμενου ἐγγράφου, εἰς δὲ τὸ ἀριστερὸν σημειοῦνται ὁ τόπος καὶ ἡ ἡμερομηνία τῆς ἐκδόσεως. Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν σημειοῦνται εἰς τὸ δεξιὸν μέρος ἡ σύντομος περίληψις τῆς ὑποθέσεως.

Εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἐγγράφου καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν φράσεων θέλουν φυλάττεσθαι οἱ ὅροι τῆς ὑπολήψεως, τὴν ὁποίαν αἱ ἀρχαὶ πρὸς ἀλλήλας ὀφείλουσιν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐγγράφου ὁμοῦς πρέπει νὰ λείψῃ πᾶσα συνήθης περὶ τοῦ σέβας ἢ ὑπολήψεως διαβεβαίωσις.

Ἄρθρον 33.

Τὰ πρὸς ὑπαλλήλους ἀρχὰς ἢ πρὸς ἰδιώτας ἐγγράφα ἐκδίδονται κατὰ τὸν ενδιαλαμβανόμενον εἰς τὸ ἄρθρον 24 τρόπον.

Τὸ ὕψος τοῦ γράφειν πρέπει νὰ ᾖ ἐφηρμοσμένον εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ γράφοντος ὡς πρὸς τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν του καὶ ὡς πρὸς τὴν διαδοθεῖσαν εἰς αὐτὸν ἐξουσίαν. Ὁ γράφων θέλει προσέχει μολοντοῦτο νὰ μεταχειρίζεται τοιαύτας φράσεις, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ ἐμπνεύσουν ἀγάπην καὶ ἐμπιστοσύνην.

Προστακτικῶς τότε μόνον πρέπει νὰ γράφῃ, ὅτε ἡ ὑπάλληλος ἀρχὴ ἢ ὁ ἰδιώτης παραδίδουν τὰ τῆς ὑπαλληλίας καθήκοντα.

Ἄρθρον 34.

Αἱ ὑπάλληλοι ἀρχαὶ καὶ οἱ ἰδιῶται ὀφείλουσιν νὰ φυλάττουν εἰς τὰς ἀναφορὰς καὶ παραστάσεις τῶν τοῦς τύπους τῆς ὑποταγῆς.

Ἡ προσαγόρευσις εἶναι

Πρὸς τὸ Βασιλικὸν διοικητήριον

Ἡ ὑπογραφή δὲ

Εὐπειθές. (ὄνομα τῆς ἀρχῆς.)

Εὐπειθές. (N. N.)

Ὅσον δὲ διὰ τὴν σημείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῆς διεκπεραιώσεως καὶ διὰ τὴν περίληψιν τοῦ ἐγγράφου, ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς ὑπαλλήλους ἀρχὰς οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρου 24.

Ἄρθρον 35.

Αἱ ἐξώθε, ἐπιγραφαὶ τῶν ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα οἱ διοικηταὶ διευθύνουν πρὸς τὰς ὁμοιοβάθμους αὐτῶν ἀρχὰς, ἢ τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν πρὸς τὰς ὑπαλλήλους ἀρχὰς, καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν παρουσιαζομένων εἰς τοὺς διοικητὰς ἀναφορῶν ἢ παραστάσεων, θέλουν περιέχει ἀπλῶς τὸ ὄνομα τῆς ἀρχῆς ἢ τοῦ ἀτόμου ἄνευ ἄλλης τινὸς προσθήκης.

Π. χ. Πρὸς τὸ κατὰ τ . . . Βασιλικὸν πρωτοδικεῖον.

Πρὸς τὸν Κύριον . . . εἰς . . .

Ἄρθρον 36.

Ἡ εἴσοδος εἰς τὸ γραφεῖον τῆς διεκπεραιώσεως καὶ τῆς καταχωρήσεως ἀπαγορεύεται εἰς πάντα ξένον.

Ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι τῶν διοικητῶν, καὶ ἐν γένει οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν διοίκησιν, χρεωστοῦν νὰ φυλάττουν αὐστηροτάτην μυστικότητα περὶ τῶν εἰς αὐτὴν ἀναφερομένων ὑποθέσεων, νὰ ἀπέχων ἀκριβῶς ἀπὸ πᾶσαν ἀθέμιτον πρὸς τρίτον τινὰ διχαινῶσιν, ἀπὸ πᾶσαν ἰδιαιτέραν περὶ τῶν ὑποθέσεων

τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀλληλογραφίαν, ἀπὸ πᾶσαν φανεράν ἢ μυστικὴν συνηγορίαν, οὔτε νὰ δέχωνται δῶρα, τὰ ὁποῖα τοῖς προσφέρονται ἢ τοῖς στέλλονται χάριν ὑποθέσεων τῆς ὑπηρεσίας τῶν, ἢ πρὸς θήρευσιν τῆς εὐνοίας τῶν πᾶσα παράβασις παιδεύεται μὲ τὴν παῦσιν τοῦ ἐνόχου καὶ μὲ τὰς ἰδιαιτέρας ποινὰς, τὰς ὁποῖας οἱ καθεστῶτες νόμοι ἐπιβάλλουσιν.

Ἄρθρον 37.

Ὁ γραμματεὺς τοῦ διοικητοῦ διορίζεται ἀπὸ τὸν Βασιλέα, εἶναι ἐπιφορτισμένος νὰ κρατῇ τὸ πρωτόκολλον νὰ ἐνεργῇ τὴν διεκπεραίωσιν, τὴν καταχώρισιν, καὶ νὰ φυλάττῃ τὰ πρακτικά· ἔχει τὴν διεύθυνσιν τοῦ Γραφείου, καὶ ἐπεξεργάζεται τὰ παρὰ τοῦ διοικητοῦ διοριζόμενα ἀντικείμενα.

Πάν ὅ,τι ὁ διοικητὴς ἐπεξεργασθῇ μόνος του, ἢ τοῦ ὁποῖου τὴν διεκπεραίωσιν διατάσσει, παραδίδεται εἰς τὸν γραμματέα ὅστις φροντίζει νὰ γίνηται ἢ εἰς τὸ καθαρὸν ἀντίγραφον ἐν τῷ γραφείῳ, καθυποβάλλει αὐτὸ εἰς τὸν διοικητὴν διὰ νὰ τὸ ὑπογράψῃ, καὶ τὸ προτυπογράψῃ, καὶ τὸ προσυπογράψῃ καὶ αὐτὸς πρὸς ἀπόδειξιν, ὅτι τὸ καθαρὸν ἀντίγραφον εἶναι ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ· ἔπειτα φροντίζει νὰ ἀποστέλλωνται τὰ διεκπεραιωθέντα, νὰ ἐπιστρέφονται τὰ εἰς τὴν καταχώρισιν εἰσερχόμενα, καὶ νὰ καταγράφωνται εἰς τὸ βιβλίον τῆς καταχωρίσεως.

Ἄρθρον 38.

Εἰς ἕκαστον διοικητὴν θέλει δοθῇ διπλὴ ἐτησίαι προσεπιχο-

ρήγησις. Ἡ πρώτη εἶναι προσδιωρισμένη διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ἀναγράφοντος διὰ τὸ γραφεῖον προσωπικοῦ. Εἰς τὸν διοικητὴν ἐνχειρίζεται τὸ δικαίωμα νὰ δέχεται, ἢ νὰ ἀπαπέμψῃ τοὺς ὑπαλλήλους τούτους. Χρεωστῇ μὲ ὅλον τοῦτο εἰς τὴν γενικὴν ἐκθεσίν του νὰ ἀναφέρῃ τὰς γενομένας εἰς τοῦτο μεταβολὰς, αἰτιολογῶν αὐτάς, ὅπως δυνήσῃ ἡ Γραμματεία νὰ διατάξῃ τὰ δεόντα, ἔχοντα πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ συμφέρον τῆς ἐπικρατείας.

Ἡ δευτέρα προσεπιχορήγησις θέλει χρησιμεύσει διὰ τὰ ἐξόδα τοῦ γραφείου διὰ πληρωμὴν τῶν τυπογράφων καὶ βιβλιοδετῶν, διὰ τὰ σκεῦη καὶ ἐπιπλά, καὶ διὰ συνδρομὴν τῶν ὄσων, τυπὸν ἢ ἄλλο κρατεῖ ἡ διοίκησις δημοσίων ἐφημερίδων, καὶ διὰ τὰ ἐξόδα τῆς περιοδείας τοῦ διοικητοῦ.

Περὶ τῆς διαχειρίσεως ἀμφοτέρων τῶν προσεπιχορηγήσεων θέλει δοθῇ ἐν καιρῷ λογαριασμὸς.

Ἄρθρον 39.

Ὅλα τὰ παρὰ τῷ διοικητῇ διορισθέντα ἢ ἐργαζόμενα ἄτομα θέλουν φυλάττει αὐστηράν μυστικότητα περὶ τῶν ὑποθέσεων.

Ἄρθρον 40.

Πρέπει νὰ δίδεται μεγίστη προσοχὴ εἰς τὸ νὰ φυλάττωνται ἀκριβῶς αἱ ὥραι τοῦ γραφείου καὶ νὰ γίνηται ἐπιμελής καὶ ὠφελίμος αὐτῶν χρῆσις, νὰ φυλάττωνται περὶ τούτου ἐπίσης ἀκριβῶς οἱ ὅροι τοῦ ἀπὸ 22 Νοεμβρίου 4 Δεκεμβρίου 1833 διατάγματος, καὶ, ὅταν ἡ περίστασις τὸ ἀπαιτῇ, νὰ καταβάλλεται, ἐκτὸς τῶν προσδιωρισμένων ὥρων, καὶ ἄλλος καιρὸς πρὸς ἐνασχόλησιν, διὰ νὰ συμβαλῇ ἡ ἐργασία μὲ τὰς ὑποθέσεις, καὶ διὰ ν' ἀπομακρυνθοῦν αἱ καθυστερήσεις ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 41.

Οἱ διοικηταὶ εἶναι μὲν ὑποτεταγμένοι εἰς ὅλας τὰς γραμματείας, καὶ ὀφείλουσιν νὰ ἐκτελοῦν τὰς διδομένας εἰς αὐτοὺς παρ' αὐτῶν παραγγελίας, καθόσον ὁμοῦς ἀφορᾷ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐν γένει, ὑπάγονται ἰδιαιτέρως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς ν' ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὴν διοίκησιν ἄνευ προλαβούσης ἀδείας τῆς Γραμματείας ταύτης.

διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας καὶ μερικώτερον·

- α) Διὰ τοὺς Δημάρχους·
- β) » Παρέδρους·
- γ) » Ἀστυνόμους·
- δ) » Εἰρηνοφύλακας·
- ε) » Ἀγροφύλακας·
- ζ) » Ἀστυνομικοὺς φύλακας.

Εἰς τὰς ὁδηγίας ταύτας πρέπει νὰ κανονισθῶσιν ἀκριβῶς αἱ σχέσεις τῆς ἀρμοδιότητος καὶ ἐνταυτῷ νὰ διατηρηθῇ μεγίστη ἀπλότης καὶ ταχεὶα ἐκτέλεσις. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει λάβει φροντίδα περὶ τούτου, καὶ νὰ καθυποβάλλῃ αὐτὰς πρὸς ἔγκρισίν Μας. Ἄρθρον 90.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ὑπηρεσίας πρέπει νὰ συνταχθῇ περὶ τούτων εὐσύνθετον ἐγχειρίδιον περὶ τῆς δημοτικῆς ὑπηρεσίας, ὅπου νὰ περιέχονται εἰς συστηματικὴν τάξιν ὅλαι αἱ εἰς αὐτὴν ἀναγόμεναι διατάξεις ὅσαι περιέχονται εἰς τὰ δύο ποινικὰ νομοθετικὰ βιβλία, εἰς τοὺς μερικοὺς νόμους, τὰ διατάγματα, τοὺς κανονισμοὺς καὶ τὰς ὁδηγίας, καθὼς καὶ εἰς τὸ παρὸν διάταγμα. Ἄρθρον 91.

Ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 89 διαλαμβανομένων γενικῶν ὁδηγιῶν τῆς ὑπηρεσίας, πρέπει αἱ ὑπὸ στοιχ. β ἕως ζ σημειωμέναι κατηγορίαι νὰ καθυποβληθῶσιν εἰς ἰδιαιτέρας ὁδηγίας ὡς πρὸς τὰς τοπικὰς ἀνάγκας.

Ἄρθρον 92.

Πρώτιστον χρέος τῶν δημοτικῶν διευθύνσεων εἶναι νὰ μεταχειρίζονται τὰ ἀπαιτούμενα μέτα πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀστυνομίας, καὶ διὰ τοῦτο νὰ γίνεται ἡ ἀναγκαία φροντίς εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς. Ἐπομένως πρὸ πάντων πρέπει νὰ κανονισθῇ ἡ χρῆσις τῶν παραχωρηθέντων εἰς αὐτὰς μέσων, νὰ προχωρηθῶσιν εἰσέτι τὰ ἀναγκαῖα, νὰ πληρῶνσι κανονικῶς τὰ ἀστυνομικὰ ἔξοδα, καὶ ἰδίως κατὰ μῆνα τοὺς μισθοὺς τῶν ἀστυνόμων, ἀγροφύλακων καὶ ἀστυνομικῶν φύλακων, καὶ καθ' ἑβδομαδὰ τὰ ἔξοδα τῶν ὑποδίκων.

Οἱ διοικηταί, ὑποδιοικηταί καὶ δήμαρχοι ἐπαγρυπνοῦν ἰδιαιτέρως τὴν ἐνέργειαν τῆς διατάξεως ταύτης διὰ νὰ ἀπαντήσωσι μεγάλως καταχρήσεις καὶ ἐλλείψεις, αἱ ὁποῖαι ἐνδέχεται νὰ προκύψωσιν ἐκ τῆς παραμελήσεώς των.

Ἄρθρον 93.

Οἱ διοικηταί καὶ ὑποδιοικηταί μας χρεωστοῦν νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ἐν γένει τὴν δημοτικὴν ἀστυνομίαν, καὶ μένουσιν πρὸς ἡμᾶς ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου περιλαμβανομένων διατάξεων εἰς τὸ παρὸν καὶ εἰς προλαβόντα διατάγματα, καθὼς καὶ τὴν συμμόρφωσιν μὲ τοὺς ἐνστάτας ἀστυνομικοὺς νόμους.

Πάντοῦ καὶ πάντοτε πρέπει νὰ μεταχειρίζονται νομοθετικὸν τρόπον, καὶ ὅσον εἶναι δυνατόν, νὰ προτιμῶσι τὴν γλυκύτητα, πραότητα καὶ πειθῶ, ἀπὸ τὴν αὐστηρότητα καθότι ὁ τρόπος οὗτος εἶναι κατάλληλος μὲ τὰ πατρικά μας φρονήματα καὶ μὲ τὸν χαρακτῆρα, τὸ ἐλεύθερον φρόνημα καὶ τὸ καθαρὸν ἀντιληπτικὸν δῶρον τῶν ἀγαπητῶν μας ὑπηκόων.

Ἄρθρον 49.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει ἐνεργήσῃ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμβρ. 1836 (12 Ἰανουαρ.) 1837.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ ἱπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 86.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως πανεπιστημίου.

Ο Θ Ν.

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διὰ τοῦ ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου 1834 νόμου, ἐκανονίσαν ἡδὴ τὴν στοιχειώδη ἐκπαίδευσιν εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα μετὰ ταῦτα ἐβάλαμεν εἰς ἐνέργειαν καὶ τὰ πρὸς ἀνωτέραν μὲν ἐκπαίδευσιν προσδιωρισμένα ἀρμόδια εἰς τὴν παρούσαν τοῦ τόπου κατάστασιν σχολεῖα καὶ γυμνάσια, εὐκολύνοντες οὕτω τὴν κτῆσιν τῶν παρασκευαστικῶν γνώσεων εἰς ὑψηλοτέραν ἐπιστημονικὴν μάθησιν. Ἐπιστάσης δὲ ἡδὴ τῆς ἐποχῆς πρὸς σύστασιν τοῦ πανεπιστημίου, ὑπερτάτου ἐκπαιδευτικοῦ καταστήματος, τὸ μὲν διότι ὑπάρχουσιν ἴσως ἤδη ἱκανοὶ ἀκροαταί, ἐφωδιασμένοι μὲ τὴν προκαταρκτικὴν παιδείαν, τὸ δὲ διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων διδασκάλων δύναται νὰ συμπληρωθῇ ἀπὸ τὰς συσταθείσας ἡδὴ σχολὰς τῆς ἱατρικῆς καὶ θεολογίας, ἀπὸ τοῦς ἀρρίλοντας νὰ παραδίδωσιν ὑπαλλήλους τῶν ἀνωτέρω κλάδων τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ τινὰς ἐκ τῶν μελῶν τῆς συζητήσεως ἡδὴ ἐπιστημονικῆς ἐταιρίας, ἡ δὲ ἐνεστῶσα κατάστασις τοῦ ταμείου καθιστᾷ τέλος πάντων δυνατὴν τὴν τοιαύτην ἰδιαιτέραν δαπάνην· ἀκούσαντες τὴν διορισθεῖσαν ἐπιτροπὴν διὰ τὸν ὁργανισμὸν τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως καὶ κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἑλληνιστικῶν Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττομεν.

Α. Περὶ συστάσεως τοῦ πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 1.

Θέλει συστήθῃ δι' ὅλον τὸ κράτος Πανεπιστήμιον εἰς Ἀθήνας, καὶ ἀνοιχθῇ ἐπισήμως τὴν τρίτην ἡμέραν τοῦ πάσχα 1837.

Πρὸς μνήμην δὲ τοῦ Συστήσαντος αὐτὸ θέλει φέρει τὴν ἐπωνυμίαν « Πανεπιστήμιον τοῦ Ὁθωνος ».

Ἄρθρ. 2.

Τὸ πανεπιστήμιον τοῦτο σύγκειται ἀπὸ τέσσαρας σχολὰς (facultés), δηλ.

Α'. Τὴν τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν, ὡς φιλοσοφίας, φιλολογίας, μαθηματικῶν καὶ φυσικῶν ἐπιστημῶν, ἰδίως δὲ χημείας, φυσικῆς, ἀστρονομίας, τῶν διαφορῶν μερῶν τῆς φυσικῆς ἱστορίας, γεωγραφίας, καταστατικῆς καὶ ἱστορίας μὲ τὰς βοηθητικὰς ἐπιστήμας αὐτῶν.

Β'. Τὴν τῆς θεολογίας.

Γ'. Τὴν τῆς ἱατρικῆς.

Δ'. Τὴν τῶν νομικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν.

Τὸ πανεπιστήμιον ἐν γένει, δηλ. ἡ ἑνωσις ὅλων τῶν σχολῶν αὐτοῦ, ἀποτελεῖ τὸ ἀνώτατον ἐκπαιδευτικὸν κατὰστημα χάριν τῆς ὑψηλοτέρας ἐθνικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρ. 3.

Ἐκάστη σχολὴ ἔχει ὠρισμένον ἀριθμὸν καθηδρῶν καὶ σχηματίζει καθ' ἑαυτὴν ἐπιστημονικὸν ἀνεξάρτητον σύλλογον λογίων, ἀδιαίρετον ὅμως ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ πανεπιστημίου καὶ μένοντα εἰς διηνεκὴ ὁργανικὸν μετ' αὐτοῦ σύνδεσμον.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ἐκάστης σχολῆς, ὡς καὶ ὁ τῶν πρωτίστων καθηδρῶν αὐτῆς, θέλει προσδιορισθῇ εἰς τὰς κανονικὰς αὐτῆς διατάξεις. Ἐξαιρουμένης δὲ τῆς πρώτης ταύτης ἐποχῆς,

φύλον, τὴν ἡλικίαν, τὴν εὐφυΐαν, καὶ τὸν σωματικὸν τῶν ὀργανισμὸν.

Ἄρθρον 48.

Ράκη καὶ ἄλλα ἄχρηστα πράγματα, ὅσα οἱ κατάδικοι φέρουσι μεθ' ἐαυτῶν εἰς τὸ κατάστημα, καὶ τὰ ὅποια δὲν ἐμποροῦν νὰ χρησιμεύσωσι κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 23 ὁρισμένα, καίονται, ἐπιτηροῦντος τοῦ ἐπιστάτου, καὶ παρόντος τοῦ καταδίκου.

Ἄρθρον 49.

Εἰάν οἱ κατάδικοι δὲν φέρωνται φρονίμως, καὶ διαταχθέντες παρὰ τοῦ ἐπιστάτου, δὲν ὑπακούωσιν, ἢ δὲν ὑπάγωσιν εἰς τοὺς οἰκίσκους τῶν, ἢ στρατιωτικῇ φυλακῇ ἡμπορεῖ νὰ διαταχθῇ, γενομένων ἐπὶ ματαίῳ τριῶν παρηνέσεων, νὰ μεταχειρισθῇ κατ' αὐτῶν τὴν δύναμιν.

Ἄρθρον 50.

Οἱ κατάδικοι δὲν ἡμποροῦν νὰ κοινοῦσι μετὰ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων τῶν ἀνευ ἀδείας τοῦ ἐπιστάτου. Πᾶσα δὲ παρὰ τοῦτο συγχωρηθεῖσα συνέντευξις, πρέπει νὰ γίνεται εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ προσδιορισμένον τόπον. Ὁ κατάδικος θέλει εἶναι χωρισμένος ἀπὸ τοὺς προσερχομένους διὰ διπλῶν διφράκτων, τοιοῦτοτρόπως, ὥστε πᾶσα ἀφῇ ἢ παράδοσις πραγμάτων νὰ ᾔηται ἀδύνατος.

Ἄρθρον 51.

ἔχει ὁ ἐπιστάτης τὴν ἀδειαν νὰ ἐξερευνήσῃ (fouiller), εἰάν τὸ νομίσῃ καλὸν, ὅλους ἐκείνους, ὅσοι εἰσέρχονται εἰς τὸ κατάστημα ἢ ἐξέρχονται αὐτοῦ. Ἡ ἐξερεύνησις αὕτη πρέπει νὰ γίνεται παρ' αὐτῶν τοῦ αὐτοῦ φύλου.

Ἄρθρον 52.

Αἱ ἐπισκέψεις δὲν ἡμποροῦν νὰ διαρκέσωσι πλέον τῆς τριῶν ὥρας, καὶ νὰ ἐπαναληφθῶσι παρὰ τῶν αὐτῶν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ἀνευ τῆς ἀδείας τῆς ἐφορείας.

Ἄρθρον 53.

Τὰ γράμματα, καὶ ὅ,τι ἄλλο δίδεται ἐξώθεν διὰ τοὺς κατάδικους, τὰ λαμβάνει ὁ ἐπιστάτης, καὶ ἀφοῦ τ' ἀνοίξῃ, καὶ θεωρήσῃ, τ' ἀποδίδει εἰς αὐτόν, εἰάν ἰσχυρὰ αἰτία δὲν τὰ ἀπαγορεύῃ. Ἐπανορθωτικῶς καταδικασμένοι, ἡμποροῦν νὰ γράψωσι εἰς τοὺς γνωστοὺς ἢ συγγενεῖς τῶν, ἀλλ' εἶναι χρεῖα νὰ ζητήσουν πρὸς τοῦτο τὴν ἀδειαν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, πληρόντες τὰς ὕλας τοῦ γραψίματος ἀπὸ τὸν πόρον τῆς ἐργασίας τῶν.

Ἄρθρον 54.

Τὰς ἐργασίμους ἡμέρας οἱ κατάδικοι ἐγείρονται τῆς κλίνης. Τὴν 5 ὥραν κατὰ Μάϊον, Ιούλιον, Ιούλιον καὶ Αὐγουστον. Τὴν 6, κατὰ Μάρτιον, Ἀπρίλιον, Σεπτέμβριον καὶ Ὀκτώβριον.

Τὴν 6 1/2, ἢ 7 κατὰ Νοέμβριον, Δεκέμβριον, Ιανουάριον καὶ Φεβρουάριον.

Ἄρθρ. 55.

Ἡ χρῆσις τῶν ἐργασίμων ὥρων προσδιορίζεται ὡς ἐφεξῆς.

Τὸ φθινόπωρον καὶ τὸν χειμῶνα (ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου μέχρι 31 Μαρτίου).

Πρὸ τοῦ γεύματος ἐργασία.

Ἀπὸ τὰς 8 ἕως τὰς 9 πρόγευμα καὶ ἀνάπαυσις.

Ἀπὸ τὰς 9 ἕως τὴν 1 ἐργασία ἢ διδασκαλία.

Ἀπὸ τὴν 1 ἕως 2 1/2 γεῦμα καὶ ἀνάπαυσις.

Ἀπὸ τὰς 2 1/2 ἕως 6 ἐργασία.

— 6 — 7 δεῖπνον καὶ ἀνάπαυσις.

— 7 — 9 ἐργασία.

Τὴν ἀνοίξιν καὶ τὸ θέρος (ἀπὸ 1 Ἀπριλίου ἕως 30 Σεπτεμβρίου).

Πρὸ τοῦ προγεύματος ἐργασία,

Ἀπὸ τὰς 8 ἕως τὰς 9 ὥρας πρόγευμα καὶ ἀνάπαυσις.

Ἀπὸ τὰς 9—2 ἐργασία ἢ διδασκαλία.

— 2 — 4 γεῦμα καὶ ἀνάπαυσις.

— 4 — 7 1/2 ἐργασία.

— 7 1/2 — 8 1/2 δεῖπνον καὶ ἀνάπαυσις.

Ἄρθρον 56.

Ἀνὰ πᾶσαν τριμηνίαν κουρεύονται οἱ κατάδικοι.

Ἄρθρον 57.

Ἠχθήσαντος τοῦ πρώτου πρωῒνου κώδωνος, οἱ κατάδικοι ἐγείρονται τῆς κλίνης, ἐνδύονται, σαρόνουν τοὺς οἰκίσκους τῶν, συγυρίζουν τὰ στρώματά τῶν, καθαρίζουσι τὰ ἐνδύματά τῶν, πλύνουσι τὰς χεῖρας καὶ τὴν ὄψιν, κτενίζονται καὶ ἀνοίγουν τὰ παράθυρά τῶν, ὥστε νὰ ᾔηται ἔτοιμοι νὰ ἐξέλθωσι, ὅταν ὁ ἐπὶ τῶν ἔργων ἀνοίξῃ τοὺς οἰκίσκους τῶν.

Ἄρθρον 58.

Ἠχθήσαντος τοῦ δευτέρου κώδωνος, ὅστις θέλει κρούει ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τὸν πρώτον, ἀνοίγει ὁ ἐπὶ τῶν ἔργων μετὰ τῶν βοηθῶν αὐτοῦ τοὺς οἰκίσκους τῶν διαφόρων τμημάτων τοῦ καταστήματος· ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνοίξιν τῶν θυρῶν, ὁ κατάδικος ὑπάγει καὶ πλύνει τὰ ἄγγειά του, γαμίζει τὴν στάμναν του, ἐπιστρέφει εἰς τὸν οἰκίσκον του, καὶ στέκει ἔτοιμος εἰς τὴν θύραν αὐτοῦ, χωρὶς νὰ εἰσέλθῃ εἰς οἰκίσκον ἄλλον.

Ἄρθρον 59.

Οἱ κατάδικοι, ἀφοῦ τελειώσωσιν ὅλα τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁρισμένα, ὀδηγοῦνται ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῶν ἔργων εἰς τοὺς προδωμους τῆς ἐργασίας.

Πρὶν ἀφίξασθαι τὰ ἔργα, ὁ ἐπὶ τῶν ἔργων ἢ κατάδικος διωρισμένος ἀπὸ τὸν ἐπιστάτην ἀναγινώσκει προσευχήν· τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ εἰς τὸ τέλος πάσης ἡμερουσίου ἀσχολίας. Τὴν ἐσπέραν πάλιν ἐργασίμου ἡμέρας ὁ κατάδικος, πρὶν ἀναχωρήσῃ εἰς τὸν οἰκίσκον του, χρεωστῇ νὰ βάλῃ εἰς τάξιν τὰ ἐργαλεῖα καὶ τὰ ἔργα του.

Ἄρθρον 60.

Ἠχθήσαντος τοῦ ἐσπερινοῦ κώδωνος ὑπάγουσιν οἱ κατάδικοι ἐν τάξει καὶ ἀνευ θορύβου εἰς τὰς θύρας τῶν οἰκίσκων τῶν, ὅπου διαμένουν, ἐωσότου τοὺς κλείσῃ ὁ ἐπὶ τῶν ἔργων. Εἶναι δὲ ἀπαγορευμένον εἰς αὐτοὺς νὰ ἔχωσι φῶς εἰς τοὺς οἰκίσκους τῶν.

Ἄρθρον 61.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἔργων καὶ οἱ ὑπρέται θέλουν εἶσθαι εἰς ἄκρον ἄγρυπνοι, ὥστε οὐδεὶς κατάδικος νὰ κοινωνῇ με ἄλλον ἀπὸ τὸν οἰκίσκον. Εἶναι ἀπαγορευμένον εἰς τοὺς καταδικούς νὰ εἰσέρχωνται τὴν ἡμέραν εἰς τοὺς οἰκίσκους τῶν, χωρὶς τὴν ἀδειαν τοῦ ἐπιστάτου τοῦ καταστήματος καὶ τὴν συνοδίαν ἐνὸς φίλου.

Ὁ φέρων τὴν τροφὴν τῶν εἰς σκοτεινὸν οἰκίσκον κρατουμένων ἐπιστάτης θέλει ἀποφεύγει πᾶσαν μετ' αὐτῶν συνομιλίαν καὶ δὲν θέλει δώσῃ ποτὲ ἀκρόασιν εἰς ὅσα ἤθελον τοῦ εἰπῇ. Ἐκτὸς ἂν ἤθελον ζητήσῃ νὰ ὁμιλήσωσι μετὰ τὸν ἐπιστάτην τοῦ καταστήματος.

Ἄρθρον 62.

Οἱ πρόδωμοι τῆς ἐργασίας θέλουν σαρόνεσθαι ἀπὸ ἑνα τῶν καταδίκων κατὰ σειράν, ὅστις θέλει φροντίζει συγχρόνως καὶ τὴν καθαριότητα τῶν εἰς κακὴν χρῆσιν πραγμάτων.

Ἄρθρον 63.

Ὁ ἐπιστάτης τοῦ καταστήματος ἐπιτηρεῖ πάντοτε τοὺς καταδικούς εἰς τὴν τράπεζαν, βοηθούμενος εἰς τοῦτο ἀπὸ τοὺς ὑπρέτας, φροντίζει τὴν διατήρησιν τῆς εὐταξίας, καὶ προσέχει ὥστε καὶ τὰ ἄγγεῖα καὶ τὰ βρώματα νὰ ᾔηται καθαρὰ.

Ἄρθρον 64.

Ἠχθήσαντος τοῦ κώδωνος, ἀνοίγουν αἱ θύραι τοῦ δωματίου τῆς τραπέζης καὶ οἱ κατάδικοι κάθονται ἐν τάξει εἰς τὴν τρά-

ρίδος της Κυβερνήσεως, ή δὲ Γραμματεία τῶν Ἑσωτερικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 31 Δεκεμβρίου 1836 (12 Ἰαν.) 1837.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως
Τοῦ ὑπουργικῶν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄρθ. 84

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 Δεκεμβρίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ ἀδείας ἀπουσίας τῶν Ναυτικῶν ἀξιωματικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς προτάσεις τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς ἐπικρατείας, περὶ ἀδείας ἀπουσίας τῶν ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν, ναυτῶν κλπ. ὑπαλλήλων τοῦ Ἡμετέρου ναυτικοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

α. Οἱ ἀξιωματικοὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνωσιν ἐξ ἑβδομάδων ἀδειαν ἀπουσίας κατ' ἔτος, ἀπολαμβάνοντες κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο μόνον τὸν ἐν ἐνεργείᾳ μισθὸν τῶν ἀνευ τῶν λοιπῶν ἀποδοχῶν.

β. Ἡ ἀδεια, ἂν μὴν ᾖ δι' ἐκτὸς τοῦ κράτους, δίδεται παρὰ τῆς ἀνωτέρας ἀρχῆς, εἰς τὴν ἀμέσως ὑπάγεται ὁ ἀξιωματικός, εἰδοποιουμένης συγχρόνως καὶ τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας καὶ τοῦ ναυτικοῦ διευθυντηρίου· ἐὰν δὲ ἐκτὸς, παρὰ τῆς Γραμματείας ταύτης.

γ. Εἰς τὸ ἐγγράφον τῆς ἀδείας πρέπει νὰ προσδιορίζεται ὁ τόπος, ὅπου ὁ ἀξιωματικὸς ἀπέρχεται.

δ. Ἐὰν ὁ αἰτῶν τὴν ἀδειαν ἀξιωματικὸς ἐπιθυμῇ νὰ παραταθῇ αὐτὴ καὶ περιπλέον τῶν ἐξ ἑβδομάδων, εἴτε διὰ λόγους ἀσθενείας, εἴτε δι' ἄλλην καταπεύγουσαν περίπτωσιν, ἢ αἰτησίς του, καὶ ἐὰν ᾖ δι' ἐκτὸς τοῦ κράτους, καθυποβάλλεται εἰς Ἡμᾶς, συνωδευμένη μετ' ἰσχυροῦς. Ἐὰν δὲ ἐγκριθῇ ὁ αἰτῶν δικαιούται εἰς τὴν ἀπολαβὴν τῶν 3/4 τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ μισθοῦ του, ἀφ' ἧς ἡμέρας παρέλθῃ ἡ νόμιμος προθεσμία τῶν ἐξ ἑβδομάδων. Εἰς Ἡμᾶς ἀπόκειται νὰ ἀποφασίσωμεν ἂν πρέπει νὰ λάβῃ καὶ ὀλόκληρον τὸν μισθὸν του.

ε. Εἰς τοὺς σκοποῦντας νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν καθέδραν τοῦ Βασιλείου ἀξιωματικούς δὲν δύνανται νὰ δίδωσι τὴν ἀδειαν αἱ ἀνώτεροι αὐτῶν ἀρχαί, ἀνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας.

ς. Εἰς τοὺς ἀξιωματικούς καὶ ναύτας δίδεται τὸ δικαίωμα ἑνὸς μηνὸς ἀπουσίας κατ' ἔτος μετ' ἡν ἀπολαβὴν τοῦ μισθοῦ τῶν, ἐκτὸς τοῦ ἀντιτίμου τῆς τροφοδοσίας· περαιτέρω τοῦ ἑνὸς μηνὸς ἀδεια δὲν χορηγεῖται.

ζ. Ἡ ἀδεια πρέπει νὰ δίδεται ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀμέσως ὑπάγονται· ἂν δὲ ᾖ δι' ἐκτὸς τοῦ κράτους, ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

η. Εἰς τὸ ἐγγράφον τῆς ἀδείας πρέπει νὰ προσδιορίζεται ὁ τόπος, ὅπου ὁ λαβὼν αὐτὴν ἀπέρχεται.

θ. Οἱ οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι, καὶ ἐν γένει ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ναυτικοῦ, ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις ταύτας.

ι. Οἱ ἐκτὸς τῆς προθεσμίας τῶν μὴ ἐπανελθόντες εἰς τὰς θέσεις τῶν ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν, ναῦται καὶ λοιποὶ ὑπάλληλοι, σε-

ροῦνται παντὸς δικαιώματος εἰς ἀπαίτησιν μισθοῦ, καὶ δι' αὐτὸ τὸ δι' ἀδείας διάστημα τῆς ἀπουσίας τῶν, ἐκτὸς μόνον, ἐὰν παρουσιάσωσιν ἀπόδειξιν ἀποχρῶσαν περὶ τῆς ἐλλείψεώς των, ὡς προελθούσης ἀπὸ ἀνυπερέβλητα ἐμπόδια· ἀλλ' εἰς τὴν τελευταίαν αὐτὴν περίπτωσιν οἱ λόγοι αὐτῶν πρέπει νὰ καθυποβληθῶσιν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας, ἥτις ἀποφασίζει ἐξ ἐπαγγέλματος διὰ τοὺς ὑπαξιωματικούς καὶ ναύτας· ἐξαιτεῖται δὲ τὰς ἀποφάσεις Ἡμῶν διὰ τοὺς ἀξιωματικούς.

ια. Αἱ ἀδειαι ἀρχίζουσιν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀναχωρήσῃ τῆς θέσεώς του ὁ ὑπάλληλος, καὶ τελειοῦνται ἐκείνην, καθ' ἣν ἐπανέρχεται εἰς αὐτήν.

ιβ. Αἱ ναυτικαὶ ἀρχαί, ὅταν ᾔθελον δώσει ἀδείας παρὰ τοὺς ὅρους τοῦ διατάγματος τούτου, ἐκτὸς τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν, εἰς τὰς ὁποίας ὑποβάλλονται διὰ τὴν ἀταξίαν ταύτην, ὑποχρεοῦνται καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν μισθῶν τῶν λαβόντων τὴν ἀδειαν ὑπαλλήλων, δι' ὅσον καιρὸν αὐτὴ ἐξεδόθη ἀνόμως.

ιγ. Αἱ περὶ τῶν μισθῶν τῶν εἰς τὰ νοσοκομεῖα ναυτικῶν διατάξεις θέλουν προσδιορισθῇ δι' ἐπομένης ἀποφάσεως.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 29 Δεκεμβρίου 1836 (10 Ἰανουα. 1837.)

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τοῦ ὑπουργικῶν Συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. Γ.
ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄρθ. 85.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 Δεκεμβρίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ δημοτικῆς ἀστυνομίας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ δημοτικοῦ νόμου καὶ ἰδίως τὰ ἄρθρ. 25, 91, 95 καὶ 96 αὐτοῦ, καὶ τὴν πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως Μας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 1.

Ἡ ἀστυνομία θέλει ἐνεργεῖται παρὰ τῶν δήμων δι' ἰδιαιτέρων ὀργάνων, ἐν ὀνόματι, κατ' ἐπιταγὴν καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τοὺς ἐπὶ τούτῳ ἐνεστῶτας νόμους.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ δημοτικὴ ἀστυνομία διαιρεῖται εἰς διοικητικὴν καὶ δικαστικὴν.

Ἄρθρ. 3.

Τὰ κατὰ νόμον ἐπιφορτισμένα ὅργανα τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας εἶναι·

α. Οἱ δήμαρχοι.

β. Οἱ πρέδροι τῶν.

γ. Οἱ ἰδιαιτέροι διευθυνταὶ ἀστυνομίας.

δ. Οἱ εἰς αὐτοὺς ὑποκείμενοι ὑπηρέται.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ ἐπιτήρησις τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν ὀργάνων τούτων

σημείον θέλει κοινοποιηθῇ ἐν καιρῷ, καὶ δημοσιευθῇ· δι' ἐκεῖνα δὲ τὰ ἔγγραφα, περὶ τῶν ὁποίων διετάχθη ἢ θέλει διαταχθῇ ὁρισμένον τι σχῆμα καθὼς διαβατήρια, ἀδείαι ἐμποροῦρας, ἀρέσεις ἀπὸ τῆν στρατιωτικῆν ὑπηρεσίαν, κτλ. δύναται νὰ γενῇ χρήσις χάρτου καὶ χωρὶς τοῦ ῥηθέν ὑδάτινον σημείον.

Ἄρθρ. 7.

Πρὸς εὐκολίαν τοῦ ἐμπορίου θέλουν προσδιορισθῇ καὶ θέλουν πωλεῖσθαι διὰ συναλλαγματικὰς, καὶ ἄλλα ἐμπορικὰ ἔγγραφα διάφορα σχήματα χάρτου, ἀνάλογα μὲ τὴν ἀνάγκην τῆς χρήσεως, καὶ ζέροντα ὅλα τὸ ῥηθέν ὑδάτινον σημείον.

Ἄρθρ. 8.

Εἰς ἰδιώτας, οἵτινες ἐπιθυμοῦν νὰ κάμωσι χρῆσιν εἰς τὰ ἔγγραφα αὐτῶν περιγραμνῶν, καὶ χάρτου χωρὶς ὑδατινοῦ σημείου, ἢ μὲ ἄλλα ὑδάτινα σημεία εἰς τὰ κατὰστικὰ των, εἶναι συγχωρημένον τοῦτο, ἀλλ' ὅμως ταῦτα θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν σφραγίσιν πρὶν μεταχειρισθῶσι παρὰ τῇ ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου νομισματοκοπείου, καὶ σφραγιστηρίου ἀρχῇ, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου· οἱ παρὰ τούτῳ φυλαχθησόμενοι τύποι θέλουν προσδιορισθῇ διὰ τῶν περὶ ἐκτελέσεως ὁδηγιῶν.

Ἄρθρ. 9.

Τὰ παιγνιόχαρτα, τὰ χρονολόγια (καλανδάρια) καὶ τὰ περιέχοντα χρονολόγια, χαρτοφυλάκια ὑπόκεινται εἰς ἰδιαιτέραν σφράγισιν· αὕτη δὲ θέλει γίνεσθαι ὅχι μόνον παρὰ τῷ ἡμετέρῳ νομισματοκοπείῳ δηλαδὴ σφραγιστηρίῳ ἐν Αῠθῆναις, ἀλλὰ καὶ εἰς τινὰς ἄλλας πόλεις τοῦ βασιλείου διὰ τῶν ἀρχῶν ἐκεῖνων, αἱ ὁποῖαι διορίζονται ἐπὶ τούτῳ δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων.

*Ἄρθρ. 10.

Εἰς ὅλα τὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸν παρόντα νόμον, δὲν πρέπει νὰ γράφωνται ἐπὶ σφραγιστοῦ χάρτου, ὅταν παρὰ τὴν ζώναν ἐνώπιον δικαστηρίων, ἢ ἄλλων δημοσίων ἀρχῶν, θέλει προστίθεσθαι ὁ ἀρμόδιος λευκὸς σφραγιστὸς χάρτης μετὰ ταῦτα τὸ αὐτὸ θέλει γίνεσθαι καὶ δι' ὅλα τὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα ἐκ τῶν τῶν ὁρισμῶν τοῦ παρόντος νόμου διὰ ἐγγραφήσαν εἰς σφραγιστὸν χάρτην, καὶ ἐπομένως ὑπάρχοντα εἰς τὸ χαρτοσῆμον, ἐπιβαλλομένης ἕνεκα τούτου καὶ τῆς ποινῆς τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου κατὰ τὸ ἄρθρ. 43· προσέτι δὲ καὶ δι' ἐκεῖνα τὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται μὲν κατὰ τὸν νόμον εἰς τὸ χαρτοσῆμον, ἔγιναν δὲ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας, καὶ ἐφύθησαν εἰς τὸς αὐτῆς. Εἰς δὲ τὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα θέλουν πληρῶς ποιῆν χαρτοσῆμον, θέλει προστίθεσθαι πάντοτε ὁ λευκὸς σφραγιστὸς χάρτης ὅχι μόνον διὰ τὸ ποσὸν τοῦ χαρτοσήμου ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ποσὸν τῆς ποινῆς ἀναλόγως τοῦ ἄρθρ. 43.

Ἡ πρόσθεσις αὕτη τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου θέλει γίνεσθαι κατὰ τὸν εἰς τὸ ἄρθρ. 13 ὁρισμένον τρόπον.

*Ἄρθρ. 11.

Ὁ σφραγιστὸς χάρτης κατασκευάζεται μόνον εἰς τὸ νομισματοκοπεῖον, καὶ πωλεῖται παρὰ τοῦ γενικοῦ καὶ τῶν ἐπικρατικῶν ταμείων.

Ἄρθρ. 12.

Ἡ γενικὴ ἀποθήκη τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου εἶναι τὸ γενικὸν ταμεῖον· τόσον δὲ τοῦτο, ὅσον καὶ τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα φροντίζουν τὴν πώλησιν αὐτοῦ, εἰς τὰ ὁποῖα παρ' ἐκεῖνου πέμπεται.

Καθεὶς δύναται νὰ ἐμπορεύηται τὸν σφραγιστὸν χάρτην, λαμβάνων προμηθείας κέρδος 10 τοῖς ἑκατὸν, ὅταν ἢ παρ' αὐτοῦ γενομένη ἀγορὰ ὑπερβαίνουσα τὰς πενήντα δραχμάς, πληρώνεται εἰς τὸ ταμεῖον μὲ μετρητά.

Διὰ τὸ κέρδος τοῦτο τῆς προμηθείας οἱ ἀγοραστὴ δίδουσιν ἐξοφλητικόν· ὁ δὲ ἀγοραστὴς χάρτης χρησιμεύει ὡς ἀποδεικτικὸν τῆς παρ' αὐτῶν πληρωθείσης ποσότητος εἰς τὰ ταμεῖα.

Ἐξαιροῦνται τῆς ἐπὶ προμθεῖα ἀγορᾶς τὰ διαβατήρια τὰ διὰ τοὺς κατοίκους τοῦ βασιλείου, ἀπὸ τὰ δικαιώματα τῆς σημίν-

σεως τῶν ὁποίων πενήντα τοῖς ἑκατὸν παρεχωρήθησαν ἤδη παρ' ἡμῶν εἰς τοὺς δήμους, καὶ τὰ ὁποῖα ἀπ' εὐθείας τὰ δημαρχεῖα θέλουν λαμβάνει ἀπὸ τὰ ἀνήκοντα ταμεῖα.

Προσέτι καὶ ὁ σφραγιστὸς χάρτης ὁ ἐξοδευόμενος ὑπὸ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ συμβολαιογράφων εἰς τὰς πράξεις τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἀφίνεταί ἐν τόσον εἰς τὰ ἑκατὸν κατὰ συνέπειαν διατάξεως.

Ἄρθρ. 13.

Τὰ ἔγγραφα καὶ πρακτικά, ὅσα ἔχουσι χρεῖαν τῆς ἐπισυναψέως λευκοῦ χάρτου, καθυποβάλλονται διὰ τοῦτο πρὸ τῆς χρήσεως των εἰς τὸ γενικόν, ἢ εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα.

Οἱ ταμίαι δέχονται τὴν πληρωμὴν τῆς ἀξίας τοῦ προσθέτου τούτου χάρτου καὶ τὸ πρόστιμον ὁμοῦ, ὅταν ὁ νόμος ἤθελε τὸ διατάττει.

Πλὴν ὁ πρόσθετος λευκὸς χάρτης θεωρεῖται ὡς μὴ γεγόμενος, ὅταν δὲν λάβῃ ἐπισήμως τὴν ἐπικύρωσιν ἀπὸ τὸν ταμίαν, τόσον ἐπὶ ἑκάστου προσθέτου φύλλου, ὅσον καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνήκοντος ἐγγράφου, κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον·

Ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου ἐπιτίθεται ἡ νενομισμένη ἐπισήμανσις ποσότητος N τῆ T. Σ. N. N. ταμίας. Ὁ σφραγιστὸς χάρτης πρέπει νὰ συναρθῇ διὰ τῆς ῥαφῆς μὲ τὸ ἔγγραφο, καὶ νὰ σφραγιθῇ ἐπὶ τῆς κλωστῆς τοῦ ραφίσματος μὲ τὴν σφραγίδα τῆς ὑπηρεσίας.

Ἐπὶ τοῦ σφραγιστοῦ φύλλου. Ἀνήκει εἰς τὸ ἔγγραφο κτλ. (ἐπὶ τούτου πρέπει νὰ σημειωθῇ ἀκριβῶς ἡ ἡμερομηνία· ὅταν δὲ ἡμερομηνία πληρωθῇ καὶ πρόστιμον, πρέπει νὰ σημειωθῇ ὡσαύτως μερομηνία, ἀναγερομένης ἐν ταύτῳ καὶ τῆς ῥήσεως τοῦ νόμου, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου στηρίζεται). Διὰ τὴν πρόσθεσιν τοῦ σφραγιστοῦ λευκοῦ φύλλου δὲν δίδεται καμία προμήθεια.

Ἄρθρ. 14.

Τὸ ἐπὶ τοῦ σφραγιστοῦ χάρτιν τέλος διαιρεῖται εἰς δύο κατηγορίας, εἰς χαρτοσῆμον τῆς ἀξίας, καὶ εἰς χαρτοσῆμον ἀξίας.

Ἄρθρ. 15.

Ἐκάστη σφραγιστὸς χάρτης φέρει εἰς τὴν ἀριστερὰν τοῦ φύλλου γωνίαν δύο σφραγίδας ἰσομεγεθεῖς, τὴν μίαν μέλαιναν ἢ εὐθραν, τὴν ἄλλην ἀχρώματον, ἐξ ὧν ἡ μὲν πρώτη ἐκφράζει τὸ χαρτοσῆμον, ἡ δὲ δευτέρα χρησιμεύει ὡς ἔλεγχος.

Ἀμφότεραι αἱ σφραγίδες αὗται δὲν πρέπει ποτὶς νὰ σκεπάζωνται ἀπὸ γράμματα, ἢ ἄλλως πως νὰ παραμορφώνωνται ὅταν ἤθελε γείνη χρῆσις τοῦ σφραγιστοῦ φύλλου.

Ἄρθρ. 16.

Τὸ ἄνω ἡμικύκλιον τῆς χρωματισμένης σφραγίδος ἐμφαίνει τὴν κατηγορίαν τοῦ τέλους διὰ τῶν λέξεων, χαρτοσῆμον τῆς ἀξίας ἢ ἀξίας· εἰς δὲ τὸ μέσον τοῦ κύκλου εἶναι τὸ ποσὸν σημειωμένον τοῦ τέλους εἰς ἀριθμοὺς π. χ. 10, 3, 1, 25 καὶ εἰς τὸ κάτω ἡμικύκλιον ἡ λέξις δραχμαὶ ἢ λεπτά.

Τὸ χαρτοσῆμον τῆς ἀξίας περιέχει πρὸς τούτοις εἰς τὸ ἄνω ἡμικύκλιον καὶ τὰς ποσότητας ἐπὶ τῶν ὁποίων τὸ τέλος ἀναλογίζεται, οἷον 11-100, 101-200, 201-300 κτλ.

Ἄρθρ. 17.

Ἡ εἰς ἔλεγχον χρησιμεύουσα ἀχρώματος σφραγίς παριστάνει εἰς ἀμφοτέρω τὰ εἶδη τῆς ἐπισφραγίσεως τὸ παράσῆμον τὸ κράτους καθὼς εἶναι ἐγκεχαρμημένον ἐπὶ τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων μὲ τὴν ἐπιγραφὴν εἰς τὸν γύρον·

«Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος.»

Ἄρθρ. 18.

Διὰ τὴν εἰδικὴν ἐπισφράγισιν τῶν παιγνιόχαρτων, χρονολογίων, χαρτοφυλάκιων περιεχόντων χρονολόγια ὑπάρχουν σφραγιστῆρες μικροτέρου μεγέθους, ἀλλὰ κατὰ τὰ ἄλλα ὁμοιοὶ μὲ τοὺς τῆς ἀξίας· καὶ εἰς μὲν τὰ παιγνιόχαρτα ἡ σφραγίς τί-

των δικιτητών και τὰ περί τὴν ἐπιδικίτησιν, καὶ κατ' αὐτάς ἀκόμη τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς πρόκειται περὶ ἐκτελέσεως εἰρηνοδικιακῶν ἀποφάσεων, παρέχει πολλὰς δυσκολίας, τὴν μάλιστα, ὅτε ὁ ἀριθμὸς τῶν πρωτοδικείων περιορίσθῃ θέλοντες νὰ διορθώσωμεν τὰς ἐκ τούτου δυσχερείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρ. 1.

Ὅσάκις πρόκειται περὶ ἐκτελέσεως εἰρηνοδικιακῆς ἀποφάσεως, ἀφορώσης χρέη παλαιὰ ὑπαγόμενα εἰς τὸ ἀπὸ 18 Μαΐου 1829 ὑπ' ἀριθμ. λγ' ψήφισμα, ὁ ἀρμόδιος εἰρηνοδίκης ἢ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ, διαξάγει τὰ πρὸς ἐκλογὴν τῶν δικιτητῶν, καὶ ἐν περιπτώσει διχοψηφίας δικάζει ὡς ἐπιδικιτητής.

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσις καὶ ἐκτελέσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Σεπτεμβρ. (30 Ὀκτωβρ.) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ ΣΜΑΤΣ ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ κατασχέσεως καὶ πλειστ. τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων πραγμάτων

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρατήρησαντες, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ὅτι αἱ περὶ κατασχέσεως καὶ πλειστηριασμῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων πραγμάτων διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας παρέσχον δυσκολίας εἰς τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν καὶ ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς εὐλογα παράπονα διὰ τὴν οὐσιώδη βλάβην τῆς ἰδιωτικῆς πίστεως, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρ. 1.

Ἡ κατακράωσις τῶν κινητῶν, τὰ ὅποια κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομ. πλειστηριάζονται δημοσίως, γίνεται εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα, καὶ ἂν ἡ παρ' αὐτοῦ προσφερομένη τιμὴ ᾖ μικροτέρα τῆς δι' ἐκτιμῆσεως γενομένης.

Ἐξαιροῦνται τῆς διατάξεως ταύτης τὰ πολύτιμα μέταλλα, ὅταν ἡ πλειοδότησις αὐτῶν δὲν φθάσῃ τὸν ὅρον τῆς περὶ ἀγορᾶς αὐτῶν διατιμῆσεως τοῦ Β. Νομισματοκοπείου, καὶ ὁ χρεώστης ἐπιζητῇ τὴν εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο ἢ εἰς τὰ ὑποκαταστήματα αὐτοῦ ἀποστολῆν των, προκαταβάλλων καὶ τὰ τῆς ἀποστολῆς ἐξόδα.

Εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοιούτων πραγμάτων πρέπει νὰ ἀναφέρεται πάντοτε ὑπὸ τῶν πρατογνωμόνων ἢ ἀληθῆς ἐσωτερικῆ ἀξία τῶν μετᾶλλων.

Ἄρθρ. 2.

Ἐπὶ δικαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων ἢ ἐκ μέρους τοῦ διώκοντος πιστωτοῦ προσφερθεῖσα καὶ διὰ τοιχοκολλήτου Γραμματείου προσηκόντως γνωστοποιηθεῖσα τιμὴ θέλει χρησιμεύει ὡς πρώτη προσφορά, καὶ ἂν δὲν προσφερθῇ ἔπειτα τιμὴ ἀνωτέρα ὑπ' οὐδενὸς ὑπερθεματιστοῦ, τὸ πλειστηριαζόμενον κατακυροῦται τῷ διώκοντι πιστωτῇ εἰς τὴν παρ' αὐτοῦ προσφερθεῖσαν τιμὴν.

Τοῦ λοιποῦ ἢ τε παρὰ τοῦ διώκοντος πιστωτοῦ γινομένη

προσφορά, καὶ ἡ κατακράωσις τοῦ πλειστηριαζόμενου θέλει εἶσθαι ἀνεξάρτητος ἀπὸ τὴν δι' ἐκτιμῆσεως ἀξίαν.

Ἄρθρ. 3.

Ὅλοι οἱ περὶ τούτου ὅρισμοι, καὶ ἰδιαιτέρως τὰ ἄρθρ. 900, 969, §. 4 καὶ 978 τῆς Πολ. Δικονομίας ὑπόκεινται εἰς τροπολογίαν, καθόσον δὲν συνάδουσι μὲ τὸς τῶν προηγουμένων ἄρθρων ὁρισμούς.

Ἄρθρ. 4.

Τὸ παρὸν Διατάγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιευθῇ, ἐξαιρουμένης τῆς ἐν §. 2 τοῦ ἄρθρ. 1 διατάξεως, ἥτις θέλει ἰσχύσει, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ ἡ διατίμησις τοῦ Νομισματοκοπείου.

Μέχρι δὲ τῆς ἐκδόσεως τῆς διατιμῆσεως αὐτῆς, ὡς πρὸς τὰ ἀντικείμενα τὰ ἐν τῷ παραγράφῳ ἐκείνῳ διαλαμβανόμενα, θέλουν ἐφαρμοσθῇ αἱ γενικαὶ διατάξεις τοῦ ἐδφ. 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

Οἱ καταναγκαστικοὶ πλειστηριασμοὶ, οἵ ὅποιοι κατὰ τὴν διατύπωσιν τῆς Πολ. Δικονομίας ἐν ἄρθρ. 969, πρὸ τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος Νόμου ἐφθασαν νὰ διαταχθῶσι καὶ νὰ γνωστοποιηθῶσι, θέλουν παραδοθῇ κατὰ τοὺς ἄχρι τοῦδε ἰσχύοντες τύπους.

Ἄρθρ. 5.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὅποion λαμβάνον ἰσχὺν προσωρινοῦ Νόμου θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Σεπτεμβρίου (3 Ὀκτωβρ.) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ ΣΜΑΤΣ ΔΡΟΣΟΣ, ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 54.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 7 Ὀκτωβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐγκρίσεως τῆς φιλεκπαιδευτικῆς ἐταιρίας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τῆς Γραμματείας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν τῶν 8 (20) Αὐγούστου τ. ε. περὶ τῆς κάτω ὑποθέσεως, ἐγκρίνομεν τὴν ἔνεκα τῆς προόδου τῆς σοικειώδους ἐκπαιδεύσεως τοῦ λαοῦ συστηθεῖσαν ἐταιρίαν, δηλοῦντες πρὸς αὐτὴν τὴν ἰδιαιτέραν Β. Ἡμῶν εὐαρέσκειαν, καὶ διατάττονται ὅπως δημοσιευθῶσι τὰ περὶ αὐτῆς ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ὁμοῦ καὶ αἱ διατυπώσεις τῆς.

Ἡ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου Κουντουριώτη γενομένη ἐκλογὴ τοῦ προέδρου αὐτῆς ἐγκρίνεται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Αὐγούστου (9 Σεπτεμβρ.) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

πλευστών ποταμών νά αφίνωσι κατά μήκος τῶν ὀχθῶν τούλάχιστον ἐξ πηγῶν (μέτρων) πλάτος διὰ δρόμον καὶ διὰ τὸ ζεύγη, χωρὶς νά εἰμποροῦν νά φυτεύωσι δένδρα μήτε νά περιφράττωσι πλησιέστερον τῶν 8 βας. πήχεων ἀπὸ τὸ μέρος, ὅπου ἔλκονται τὰ πλοῖα καὶ δέκα ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

Ἄρθρον 74.

Ἐμποδίζουν·

1, Νά ἀποστρέφωσι τὰ ὕδατα πλευστών ποταμῶν ἢ νά ἐξαοθενώσιν ἢ νά μεταβάλλωσι τὸν ῥοὺν των διὰ τάφρων, χανδάκων ἢ ὀχετῶν.

2, Νά ἐξορύττωσιν ἄμμον ἢ ἄλλην ὕλην πλησιέστερον τῶν τριᾶκοντα ποδῶν ἀπὸ τὰς ὀχθας.

Ἄρθρ. 75.

Ἐμποδίζουν τὸ ρίψιμον ἀκαθαρσιῶν εἰς τοὺς ποταμούς, θρύσεις, φρέατα, καὶ δεξαμενάς καὶ τὴν ὥς ἐκ τούτου παρενόχλησιν τῆς ἐκκαρπώσεως των. Ἐπὶ τούτῳ προσδιορίζουν εἰς τοὺς θυροδέφας καὶ βαφεῖς, οἱ ὅποιοι δὲν εἰμποροῦν νά ἐργάζωνται, εἰμὴ εἰς ὀχθας ποταμῶν, καταλλήλους θέσεις ὑποκάτω τῶν δήμεων.

Ἄρθρον 76.

Ἄνευ προλαβούσης διαταγῆς τοῦ διοικητοῦ δὲν συγχωροῦν εἰς κανένα νά κατασκευάζῃ γέφυραν στερεάν ἢ κινητήν, κλεισιάδα ἢ τεχνουργεῖον, πύργον, μύλον, πρόχωμα καὶ ὅποιον· δὴποτε ἄλλο ἐμπόδιον εἰς τὸν ἐλεύθερον ῥοὺν τῶν ὑδάτων, εἰς πλευστοὺς ποταμούς καὶ αὐλακας.

Περὶ ἐπιστάσεως τῶν τελευταίων ἀντικειμένων πρέπει νά γίνεταί παντοῦ ἰδιαίτερα φροντίς καὶ νά συντάττωνται οἱ ἀναγκαῖοι κανονισμοί.

Ἄρθρον 77.

Ἀναγκάζουν τοὺς ἰδιοκτῆτας ἢ ἐνοικιαστὰς μύλων ἢ κατασκευασμένων τεχνουργεῶν νά κρατῶσι τὰ νερά εἰς ὕψος ἀρκούν πρὸς τοὺς λογιζομένους καὶ τοὺς καταστάνουσιν ὑπευθύνους διὰ πᾶσαν ζημίαν, τὴν ὅποιαν τὰ νερά ἤθελαν προξενήσῃ εἰς τὰς γειτονικὰς ἰδιοκτησίας διὰ τοῦ μεγάλου ὕψους των ἀπὸ τοῦ ὕδατος δοχείου ἢ ἄλλως.

Ἄρθρον 78.

Ἐμποδίζουν εἰς καθένα νά πλημμυρίσῃ τὴν κληρονομίαν τοῦ γείτονός του μετοχετεύων ἐπ' αὐτῆς ὕδατα μετὰ τρόπον ἐπιζήμιον.

Ἄρθρον 79.

Ἐμποδίζουν τοὺς ἰδιοκτῆτας πηγῆς τινος νά ἀλλάξωσι τὴν διεύθυνσίν της, ὅταν χορηγῇ εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ δήμου, χωρίου ἢ χωριδίου τινος, τὸ ἀναγκαῖον νερόν.

Ἄρθρον 80.

Ἀναγκάζουν τοὺς ἰδιοκτῆτας, εἰς τῶν ὁποίων τὰ κτήματα εὐρίσκονται λιμνάζοντα ὕδατα νά τὰ καθαρίζουν.

Ἐκτὸς τούτου πρέπει νά ἐνεργῇται ἀκριβῶς ὡς πρὸς τοῦτο καὶ δι' ἄλλους ἀστυνομικοὺς λόγους τὸ περὶ ὀρυζοφυτείας διάταγμα τῶν 13 (25) Σεπτεμβρίου 1834.

Ἄρθρον 81.

Ὅταν ἡ ἀφθονία τῶν βροχῶν καὶ ἡ διάλυσις τῶν χιόνων, ἢ πᾶσα ἄλλη αἰτία προμηνύουν προσεχῇ πλημμύραν, αἱ δημοτικαὶ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ διατάττουν τὰ ἀναγκαῖα προφυλακτικὰ μέτρα, καὶ διὰ τὸ συμφέρον τῶν ἀτόμων παραγγέλλουν καὶ τὴν μετοίκησιν τῶν ἐπαπειλουμένων οἰκιῶν. Ἄν ὅμως καὶ ὕστερον ἀπὸ τὰ ληφθέντα μέτρα συμβῶσι δυστυχήματα, διανέμουν βοθείας εἰς τοὺς παθόντας καὶ ἀνταμοιβὰς εἰς τοὺς σώσαντας ἄτομα συρθέντα ἀπὸ τὸν ποταμόν.

Ἄρθρον 82.

Ἐμποδίζονται·

1 Οἱ ἰδιοκτῆται ἢ ἐνοικιαστὰς τοῦ δήμου νά συνεννοῶνται

πρὸς ἐκπτώσιν ἢ οὐτιδανὸν προσδιορισμὸν τῶν ἡμερομισθίων τῶν ἐργατῶν ἢ τῶν μισθῶν τῶν ὑπηρετῶν.

2. Τοὺς θεριστὰς, ὑπέρτας καὶ ἐργάτας νά συμφωνῶσι μετὰ τῶν διὰ νά αὐξάνωσιν ἢ νά προσδιορίζωσι τὸ ποσὸν τῶν ἡμερομισθίων ἢ μισθῶν.

Ἄρθρον 83.

Ἀνίσως συμβῇ ἐπιδημία εἰς τὰ ζῶα, αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ δὲν πρέπει νά περιορίζωνται εἰς τὴν ἐξακριβῶσιν τῶν παραβάσεων τοῦ νόμου περιλαμβανομένων εἰς τὰ ἄρθρα 574, 575, 576 τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἀλλὰ πρὸ πάντων χρεωστοῦν νά διατάττωσι τὰ ἀπαιτούμενα προφυλακτικὰ μέσα καὶ νά συμμορφῶνται μετὰ τοὺς περὶ τούτου ἐνεστῶτας κανονισμοὺς γνωστοποιῶσαι τὰ δέοντα εἰς τὸν διοικητὴν.

ΜΕΡΟΣ IV.

Περὶ δικαστικῆς ἀστυνομίας.

Ἄρθρον 84.

Ἡ δικαστικὴ ἀστυνομία ἐνεργουμένη παρὰ τῶν δημάρχων, παρέδρων ἢ ἀστυνόμων, εἶναι ἐπιφορτισμένη νά ἐξετάζῃ τὰ ἐγκλήματα καὶ πλημμελήματα, νά συνάξῃ τὰς ἀποδείξεις καὶ ἐνδείξεις, νά ἐξακριβῶν τὰς περιστάσεις, καὶ νά καταστρόνῃ τακτικὰ πρωτόκολλα περὶ τῶν αὐτουργῶν.

Ἄρθρον 85.

Οἱ ἀστυνόμοι, καὶ εἰς τοὺς δήμους ὅπου δὲν ὑπάρχουν τοιοῦτοι, οἱ δήμαρχοι, καὶ εἰς ἑλλειψίν αὐτῶν οἱ πάρεδροι των, ἐξετάζουν τὰς ἀστυνομικὰς παραβάσεις, συμφώνως μετὰ τὰ ἄρθρα 136 καὶ 188 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἀέχονται τὰς ἀναφορὰς, καταμηνύσεις καὶ τὰ παράπονα, ὅσα ἀποβλέπουσι τὰς ἀστυνομικὰς παραβάσεις.

Σημειοῦν εἰς τὰ πρωτόκολλα, τὰ ὅποια συνθέτουν ἐπὶ τούτῳ τὴν φύσιν καὶ τὰς περιστάσεις τῶν παραβάσεων, τὸν χρόνον καὶ τόπον ὅπου συμβαίνουν, τὰς ἐπιβαρυντικὰς ἀποδείξεις καὶ ἐνδείξεις ἐναντίον τῶν κατηγορουμένων ὡς ἐνόχων.

Ἄρθρον 86.

Ἐκτὸς τούτου κοινοποιοῦν ἄνευ ἀναβολῆς πρὸς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελεὰ ὅλα τὰ ἐγκλήματα καὶ πλημμελήματα, πραχθέντα εἰς τὸν δῆμόν των, συμφώνως μετὰ τὸ ἄρθρον 149 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἐπομένως ὅταν προσκαλῶνται, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος ὅταν πληροφορῶνται περὶ τοῦ πλημμελήματος, εἶναι ὑπόχρεοι νά καταστρόνῃσι πρωτόκολλον, συντείνον πρὸς ἐξακριβῶσιν τῆς ἐπ' αὐτοφύρῳ πράξεως, ἂν καὶ δὲν προηγήθησαν παράπονα. Τὰ πρωτόκολλα ταῦτα θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς.

Ἄρθρον 87.

Γνωστοποιοῦν τὰς συμβάσας ἀστυνομικὰς παραβάσεις εἰς τὸν εἰρηνοδίκην, καὶ ἐνεργοῦν τὴν καταδίωξιν καὶ τιμωρίαν αὐτῶν.

Ἄρθρον 88.

Καθ' ὅλας ταύτας τὰς ἐργασίας χρεωστοῦν νά συμμορφῶνται κατὰ πάντα μετὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ποινικῆς δικονομίας, νά τοὺς ἐκπληρῶσιν ἀκριβῶς καὶ ἐπὶ τούτῳ νά ἐξοικειῶνται ὁλοκληρῶς μετὰ τοὺς λεπτομερεῖς κανονισμοὺς αὐτῶν.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον πρέπει νά γνωρίζωσι καλῶς καὶ τὸν κανονισμὸν τῆς χωροφυλακῆς καὶ κατ' ἀναλογίαν νά ἐνεργῶσι τὴν προσαρμογὴν τῶν ἐν αὐτῷ εὐρισκομένων ὁρισμῶν.

ΜΕΡΟΣ V.

Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

Ἄρθρον 89.

Ἐπὶ τῇ ἐάσει τῶν ἐνεστῶτων καὶ παρόντων ὁρισμῶν πρέπει νά συνταχθῶσι δι' ἕκαστον ἀντικείμενον λεπτομερεῖς ὁδηγίαι

ρητῶς ἐν τῷ ἄρθρῳ 411 καὶ 417 διὰ τὰς πυρκαϊὰς εἰς τὰ δάση, καὶ ἐν ἄρθρ. 422 ἀρ. 5 διὰ τὴν φθορὰν τῶν δένδρων καὶ ἄλλων φυτῶν.

Οἱ ποιμένες ἐγγυοῦνται μὲ ὅλην τὴν περιουσίαν διὰ πᾶσαν ἐλάβην εἰς τὰ δάση, προξενουμένην ἀπὸ αὐτοῦς.

§. 12.

Ἐπιφορτίζομεν τὴν Ἡμετέραν Γραμματεῖαν τῆς ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν μὲ τὴν δημοσιευσιν διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4 (16) Σεπτεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ χαρτοσήμου τῆς ἀξίας τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες, ὅτι ἡ δοθεῖσα σύντομος προθεσμία δὲν ἐσὺγ χώρησι νὰ ἐτοιμασθῇ ὁ ἱκανὸς ἀριθμὸς τῶν διαφόρων σχημάτων τοῦ χάρτου, τοῦ διὰ τὰς συναλλαγματικὰς καὶ τὰ ἄλλα ἐμπορικὰ ἐγγράφα ἀναγκαίου χάρτου εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ χαρτοσήμου τῆς ἀξίας, κατὰ τὸ 7 ἄρθρ. τοῦ νόμου·

Θεωροῦντες, ὅτι καὶ εἰς τὴν ἐμπορικὴν τάξιν αὐτὴν δὲν ἦτον δυνατόν νὰ προετοιμασθῇ ὅσον ἔπρεπε τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐξόδων τοῦ χαρτοσήμου τῆς ἀξίας· Θεωροῦντες, περὶ πλέον, ὅτι διὰ τὴν παρούσαν κατάστασιν τοῦ ἐμπορίου τῆς ἐπικρατείας Μας εἶναι εὐκαταῖα τροπολογίαι τινὲς ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ χαρτοσήμου τῆς ἀξίας ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων·

Ἀναλογιζόμενοι τὴν πατρικὴν πρόνοιαν, τὴν ὁποίαν ἀφιερούμεν εἰς τὸ ἐμπόριον, καὶ σκοποῦντες νὰ παρειαξώμεν μὲ ἀκριβὴ διαστάθμησιν τῶν ὑπαρχουσῶν σχέσεων τὰς ἀναγκαίας τροπολογίας ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ χαρτοσήμου τῆς ἀξίας ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ χαρτοσήμου τῆς ἀξίας ἐπὶ τῶν συναλλαγματικῶν ἀφίνεται ἐπὶ τοῦ παρόντος παρομοίως ἀφίνεται καὶ ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων τῶν μὴ ἀναγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν ἄλλων ἀντικειμένων, τῶν εἰς τὸ χαρτόσημον τῆς ἀξίας ὑποκειμένων, καὶ ῥητῶς ἐν τοῖς παραγράφοις 1—7 καὶ 11 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου ἀναφερομένων.

Ἄρθρον 2.

Δι' ἄλλου ἰδιαιτέρου διατάγματος θέλει διορισθῇ ὁ τρόπος, καθ' ὃν ἔχει νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ χαρτόσημον τῆς ἀξίας ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ σημειωθέντων.

Ἄρθρον 3.

Ἄλλ' ἕως τῆς ἐκδόσεως τοῦ διατάγματος τούτου θέλει ἐφαρμοσθῇ ἐπ' αὐτῶν τὸ χαρτόσημον τῆς τάξεως, ἐν ἡλείψει τοῦ τῆς ἀξίας μὲ πληρωμὴν 25 λεπτῶν, ὅταν ἡ ποσότης τῆς ἀξίας δὲν ὑπερβαίνει τὰς 2000 δραχ. καὶ 50 λεπτῶν διὰ τὰ λοιπά. Εἰς τὸ χαρτόσημον τῆς τάξεως ἐν τοιαύτῃ περιστάσει ὑπόκεινται αἱ ὀπισθογραφαί, αἱ ὑποδοχαί, τὰ διπλόγραφα,

τριπλόγραφα, ἀντίγραφα καὶ ἄλλα ἀντίτυπα, τῶν ὁποίων τὰ πρωτότυπα ἢ κύρια ἐνδεικτικά δὲν ἐσημάνθησαν μὲ τὸ χαρτόσημον τῆς ἀξίας.

Ἄρθρον 4.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει κηρυχθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἢ δὲ Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιφορτίζεσθαι τὴν ἐκτέλεσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Σεπτεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευσμάτων,

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἐκτεταμένην τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων κίνησιν καὶ τὴν ἐκ ταύτης πηγάζουσαν δυσκολίαν τοῦ νὰ προυπολογισθῶσι τὰ κέρδη τῶν ἐμπορευομένων.

Θεωροῦντες περὶ πλέον ὅτι αἱ διάφοροι δημοτικαὶ ἀρχαὶ δὲν ἐκτελεστοῦν ἀπὸ ἐνυπάρχουσάν τινα κατάλληλον διοικητικὴν διασιν διὰ νὰ ἐξάξωσι διὰ τῆς συγκρίσεως τοῦ παρελθόντος τὸν ὡς ἐγγράφα μὲσον ὅρον τῶν εἰσοδημάτων τῆς παρούσης ἐμπορικῆς διοικητικῆς.

Ὅτι ὡς ἐκ τούτου ἡ σύνταξις τῶν διὰ τὸ ἔτος 1836 φορολογικῶν καταλόγων τῶν ἐμπορικῶν ἐπιτηδεύματων γινωσκόμενα κατὰ τὴν παρούσαν ἐποχὴν εἴναι ἀρκετὰ ἀπομακροσμένη ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ τρέχοντος ἔτους ὑπόκειται εἰς δυσκολίας οὐσιώδεις, καὶ ὅτι ἐνεκα τῶν ἐπιεικῶν ὁρισμῶν τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ ἀπὸ 6 (18) Ἰουλίου νόμου ἤθελαν ἐπαυξυνθῇ ἀσυγκρίτως τῷ λόγῳ αἱ περιπτώσεις τῶν ἐνστάσεων.

Θεωροῦντες τέλος πάντων ὅτι μὲ ὅλας τὰς ὁποίας ἐξεδώσαμεν αὐστηρὰς διατάξεις πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς φύσεως παρενοχλήσεως καὶ μάλιστα πρὸς ἀποφυγὴν τῆς παρήσειάσεως τῶν καταστίχων, καθὼς ὅτι καὶ μὲ ὅλους τοὺς ἐπιεικεῖς ὁρισμοὺς, τοὺς ὁποίους προνοητικῶς διὰ τὴν λεπτότητα τῆς φύσεως τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων ἐθέσαμεν εἰς τὰς περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου ὁδηγίας· ὅτι μὲ ὅλα ταῦτα, εἴτε ἐξ αἰτίας τῆς ἀπειρίας τινῶν μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου ἐπιφορτισμένων ἀρχῶν, εἴτε καὶ διὰ τὸ νεοφανὲς τοῦ πράγματος ἐβλήθησαν ἐδῶ κ' ἐκεῖ ἢ ἐκηρύχθησαν ὅτι θὰ βληθῶσιν εἰς ἐνέργειαν μέτρα πρὸς ἐξέλεξιν τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ κέρδους ὅπως διόλου ἀνάρμοστα.

Ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ν' ἀφιερῶσωμεν τὴν ἐξαίρετον ἡμῶν προσοχὴν καὶ πατρικὴν πρόνοιαν εἰς τὸ ἐμπόριον τοῦ Βασιλείου, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν λεπτότητα τῶν ἐμπορικῶν συνδυασμῶν, νὰ ἐκδώσωμεν κανονισμοὺς περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ τῶν ἐπιτηδευσμάτων νόμου, καθόσον οὗτος ἀφορᾷ δηλονότι τὰ ἐμπορικὰ ἐπιτηδεύματα, ὥστε οἱ ἡμέτεροι τὸ ἐμπόριον μετερχόμενοι ὑπήκοοι νὰ ᾔναι ἐλεύθεροι πάσης παρενοχλήσεως ἢ συγχύσεως εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ ἔργου τῶν, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν διὰ τοῦ παρόντος.

1.) Οἱ ὀνομαστικοὶ κατάλογοι καὶ τῶν μετερχομένων τὸ ἐμπόριον ἀτόμων νὰ συνταχθῶσι μὲν κατὰ τὸ παρὸν εἰς ἑκατοντον δῆμον συγχρόνως μὲ τοὺς τῶν μετερχομένων ἄλλα ἐπιτηδεύματα, ἀλλὰ ἡ ἐκτίμησις τοῦ φορολογητέου κέρδους τῶν

ὅταν μεταχειρισθέντες ἐν καιρῷ ὅλα τὰ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν μέσων, δὲν ἡδυνήθησαν μὴ ὅλα ταῦτα ν' ἀποτρέψωσι ἢ νὰ προλάβωσι ληστείαν παρὰ τῆς εἰς τόπον μὴ ἀπέχοντα πλέον τῶν τριῶν ὥρων ἀπὸ τὴν ὁροθετικὴν γραμμὴν.

Ἄρθρ. 9.

Ὁ ληστευθεὶς ὀφείλει ν' ἀναγγεῖλῃ παρευθὺς τὸ συμβάν εἰς τοὺς ἀνακριτικούς ὑπαλλήλους τοὺς παρὰ τῷ δήμῳ ἐν τῷ ὁποίῳ ἐπράχθη ἡ ληστεία. Οὗτοι ὅπως δὴ ποτε πληροφορηθέντες περὶ τοῦ πράγματος χρεωστῶν ἡμέσως, οὐδέποτε ὁμῶς βραδύτερον τῶν 24 ὥρων, νὰ βεβαιώσωσι διὰ περιληπτικῆς ἐκθέσεως τὸ γεγονός, καὶ νὰ στείλωσι τὴν ἐκθεσὶν ἐντὸς 3 ἡμερῶν εἰς τὸν ἀρμόδιον παρὰ πρωτοδικαίς εἰσαγγελέα.

Ἄρθρον 10.

Δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν γενομένην πράξιν ὁ ληστευθεὶς ἢ πᾶς ἄλλος ἔχων δικαίωμα δύναται νὰ κινήσῃ περὶ ἀποζημιώσεως ἀγωγὴν κατὰ τοῦ δήμου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου διεπράχθη ἡ ληστεία, τὸ δὲ ἀρμόδιον πρωτοδικεῖον κατὰ τὰς παρὰ τῶν μερῶν προσαγομένους ἀποδείξεις, δικάζει ὁριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως, αἱ δὲ τοιαῦται δίκαι θέλουν προτιμᾶσθαι ἀπὸ τὰς συνοπτικὰς δίκας.

Ἄρθρον 11.

Ὅστις ἤθελεν εἰσαγάγει δίκην, περὶ ἀποζημιώσεως λόγῳ ληστεύσεως, γενομένης εἰς αὐτόν, ἢ ὅστις ἤθελε παραστήσῃ ὅτι τὸν ἡρπάγησαν ἐν ληστεύσει τινὶ χρήματα ἢ πράγματα μὴ πραγματικῶς ἡρπαγέντα, ἂν δικαστικῶς ἐξελεγχθῇ ψευδόμενος ἐπὶ σκοπῷ ἰδιοτελείας τιμωρεῖται εἰς ἑκατέραν τῶν περιπτώσεων μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἴσῃν μὲ τὸ ποσὸν τοῦ μελετηθέντος ἀθεμίτου κέρδους, οὐδέποτε ὁμῶς μικρότερον τῶν 50 δραχμῶν, ἐπιφυλαττομένων δὴ ποτε μεγαλητέρων ποινῶν, κατὰ τοὺς γενικοὺς ποινικοὺς ὁρισμούς.

Ἄρθρον 12.

Τὰ εἰς τοὺς δήμους ἐπιβάλλόμενα πρόστιμα καταβάλλονται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, περὶ δὲ τῶν λοιπῶν προστίμων, περὶ ὧν γίνεται λόγος ἐν τῷ παρόντι νόμῳ, ἰσχύουσιν ἐν γὰρ αἱ διατάξεις.

Ἄρθρον 13.

Ἡ προσδιορίζουσα τὰς ἀποδόσεις καὶ ἀποζημιώσεις ἀπόφασις στέλλεται ἐντὸς 24 ὥρων παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως εἰς τὸν ἀνήκοντα διοικητὴν, ὅστις τὴν ἀποστέλλει ἐντὸς 3 ἡμερῶν εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν τοῦ καταδικασθέντος δήμου.

Ἄρθρον 14.

Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ χρεωστεῖ νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν ταμεῖον τὸ κεφάλαιον τῶν ἀποδόσεων καὶ ἀποζημιώσεων ἐντὸς 50 ἡμερῶν ἕνεκα τούτου ὑποβάλλει εἰς ἔρανον ὅλους τοὺς φορολογουμένους δημότας, κατὰ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου ὅλης τῆς ἀμέσου φορολογίας τοῦ παρελθίντος ἔτους, ὡσαύτως δὲ καὶ τοὺς ὑπάρχοντας τυχὸν βουλοῦς, ξενοδόχους κτλ. κατὰ τὸ ἄρθρον 1, § 2.

Ὁ διοικητὴς ὀφείλει πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον νὰ παρέχῃ ἑνόπλιον δύναμιν ὡσάκις ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ τὸ αἰτήσῃ.

Ἄρθρ. 15.

Κανεὶς τῶν φορολογουμένων δὲν δύναται νὰ ἀποποιηθῇ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐπιβάλλοντος, λόγῳ ἀδίκου ἐπιμελήσεως· δύναται ὁμῶς, ἀφοῦ πληρώσῃ νὰ παραπονεθῇ εἰς τὸν διοικητὴν, ὅς τις ἀποφασίζει περὶ τῆς πρὸς ἐλάττωσιν αἰτήσεως ἄνευ περαιτέρω.

Ἄρθρ. 16.

Ἄν ἡ πληρωμὴ δὲν γένῃ ἐντὸς 50 ἡμερῶν στέλλεται κατὰ διαταγὴν τοῦ διοικητοῦ ἑνόπλιος δύναμις ἀποχωρῶσα καὶ ἐπί-τροπος διὰ νὰ ἐκδιώξῃ τὴν πληρωμὴν.

Ἄρθρ. 17.

Τὰ ἐξόδα τῆς τε ἀποστολῆς τοῦ ἐπιτρόπου καὶ τῆς διατροφῆς τῆς ἐνόπλου δυνάμεως προστίθενται εἰς τὸ ποσὸν τῶν ἀποραπισθέντων ἐράνων καὶ πληρόνονται παρὰ τῶν ἀπειθησάντων εἰς τὴν πληρωμὴν δημοτῶν.

Ἄρθρ. 18.

Ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν ταμεῖον παραδόσεως τῶν χρημάτων, ὁ ταμίας ἐπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ διοικητοῦ παραδίδει εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα τὸ διὰ τῆς ἀποφάσεως ὁρισθὲν ποσὸν ἀποδόσεων καὶ ἀποζημιώσεων.

Ἄρθρ. 19.

Ἐὰν ἡ ληστεία ἐπράχθη κατὰ τὰ ὅρια δύο ἢ καὶ πλείονων δήμων, ὑποχρεοῦνται ὅλοι οἱ δήμοι ἐπὶ τῶν ὁρίων, τῶν ὁποίων ἐπράχθη ἡ ληστεία, εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποδόσεων καὶ ἀποζημιώσεων, ἔχουσιν ὁμῶς τὸ δικαίωμα νὰ λάβωσιν ὀπίσω τὴν ἀποζημιώσιν ἐκεῖνοι οἱ δήμοι ὅσοι ἀποδείξουν ὅτι ὁ τόπος ἐν ᾧ ἐπράχθη τὸ ἀδίκημα ἦτον ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς περιφερείας τῶν καὶ κατὰ ταύτην τὴν περίπτωσιν ἀποζημιούται ἀπὸ τὸν ὑπεύθυνον ἢ τοὺς ὑπευθύνους δήμους· περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ τόπου ἐνθα ἐπράχθη ἡ ληστεία ἀποφασίζει τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον· περὶ δὲ τοῦ εἰστίνα δήμον ἀνήκει ὁ οὕτω προσδιορισθεὶς τόπος ἀποφασίζει ἡ διοικητικὴ ἀρχή. Ὅταν κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὁρισθέντα συγκαταδικασθῶσι πλείονες δήμοι εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἀποζημιώσιν ἡ ἀναλογία ἐκαστοῦ δήμου προσδιορίζεται κατὰ τὸ ὅλικόν ποσὸν τοῦ φόρου τῆς ἀμέσου φορολογίας τοῦ προλαβόντος ἔτους.

Ἄρθρ. 20.

Πᾶς δήμος ὑποβληθεὶς εἰς πληρωμὴν ἀποδόσεων καὶ ἀποζημιώσεων ἕνεκα ληστείας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ νὰ λάβῃ τὴν πληρὴ ἀποζημιώσιν.

1) Ἀπὸ τὴν κινήσῃ καὶ ἀκινήτῃ περιουσίᾳ τῶν ἐνόχων τῆς ληστεύσεως ἀλληλεγγυῶν, κατὰ τὰ ἄρθρα 30 καὶ 32 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

2) Ἀπὸ τοῦς ἐγγυητὰς αὐτῶν εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 21.

Τὰ μέλη τοῦ δήμου εἰς τῶν ὁποίων τὴν καλὴν διαγωγὴν δὲν ἔχει πεποιθήσιν τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ὀφείλουν κατὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ νὰ δίδουν ἐγγυητὴν. Ὁ ἐγγυητὴς οὗτος θέλει εἶσθαι ὑπόχρεως νὰ πληρῶνῃ τὰς ἀποζημιώσεις καὶ ἀποδόσεις, τὰ ἐξόδα καὶ χρηματικὰς ποινὰς, εἰς ἃς ἤθελε καταδικασθῇ ἐκεῖνος, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἔδωκεν ἐγγύησιν, εἰς περίστασιν καθ' ἣν οὗτος ἤθελε πράξῃ ληστείαν καὶ δὲν ἤθελε εἶσθαι ἱκανὸς πρὸς ἕκτισιν αὐτῶν. Ὁ ἐγγυητὴς πρέπει νὰ ᾔνῃ μέλος τοῦ δήμου καὶ νὰ ἔχῃ ἐτήσιον εἰσόδημα τοῦλάχιστον 200 δραχμῶν. Διὰ τοὺς ὑπόπτου διαγωγῆς ποιμένας, ὅσοι δὲ εἶναι εἰσέτι συνεισισμένοι εἰς κανένα δήμον, δίδουν ἐγγύησιν οἱ ἀρχιποιμένες, ὑπὸ τοὺς ὁποίους διατελοῦν, καθὼς καὶ διὰ τοὺς ἐργολάβους οἱ ἀρχηγοὶ τῶν.

Οἱ μὴ δίδοντες ἐγγυητὴν ὑποβάλλονται ὑπὸ τὴν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν τοῦ δήμου εἰς ὃν διαμένουν κατὰ τὸ ἄρθρον 36 τοῦ ποιν. νόμου, διὰ νὰ ἔχῃ κύρος ἡ ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἡ ῥηθεῖσα ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀπαιτοῦνται τὰ 3/4 τῶν ψήφων τῶν παρόντων μελῶν αὐτοῦ· ἐναντίον ταύτης δύναται νὰ γένῃ ἔφεσις εἰς τὸν διοικητὴν, μέχρι δὲ τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ εἰσάγεται ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις, καθόσον δὲν δίδεται προσωρινὴ ἐγγύησις, ὡσαύτως θέτονται ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν, κατὰ τὸ ἄρθρον 36 τοῦ ποινικοῦ νόμου, καὶ αἱ οἰκογένειαι τῶν ληστῶν, ὁ τόπος τῆς διαμονῆς τῶν ὁποίων θέλει προσδιορίζεσθαι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Άρθρον 15.

Εἰς τὰς συζητήσεις τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης πρὸς συμβιβασμὸν καὶ πρὸς ἀπόφασιν τῆς διαφορᾶς δὲν εἶναι ποτὲ δεκτοὶ δικηγόροι ἢ ἄλλοι συναντιλήπτορες.

Άρθρον 16.

Ἐὰν ὁ ἕτερος τῶν διαδίκων δὲν ἐμφανισθῇ πρὸς συμβιβασμὸν καὶ ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως εἰς τὴν διορισθεῖσαν προθεσμίαν, ἡ ἐπιτροπὴ προχωρεῖ κατὰ τὰ ἀνωτέρω λεχθέντα εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, καὶ ἐκδίδει ἀπόφασιν κατ' ἐρήμην.

Άρθρον 17.

Ἐντὸς ὀκταήμερου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰς τὸν ἡττηθέντα ἀντιδίκον παραδόσεως τῆς κατ' ἐρήμην γενομένης ἀποφάσεως, δύναται νὰ γίνῃ κατ' αὐτῆς ἀνακοπὴ παρὰ τοῦ μὴ ἐμφανισθέντος. Ἡ προθεσμία αὕτη παρατείνεται κατὰ μίαν ἡμέραν ἀνὰ 8 ὥρων ἀπόστασιν, ὅταν ὁ διάδικος δὲν κατοικῇ εἰς τὴν ἑδρὰν τῆς ἐπιτροπῆς.

Άρθρον 18.

Τὸ ἐγγράφον τῆς ἀνακοπῆς θέλει ἀποτείνεται πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν, διαλαμβάνει τοὺς λόγους τῆς ἀνακοπῆς, καὶ θέλει εἶσθαι προσηκόντως χρονολογημένον καὶ ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ διαδίκου αὐτοῦ, ἢ παρὰ τοῦ πληρεξουσίου του. Ἡ ἐπιτροπὴ λαμβάνουσα τὸ ἐγγράφον τοῦτο θέλει πράττει συμφώνως μὲ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 6 — 7 διαλαμβανόμενα, καὶ θέλει γίνεσθαι κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησις, κατὰ τὸ ἀρθρον 12 καὶ ἐπόμενα τοῦ παρόντος νόμου. Ἐὰν δὲ ὁ ἀνακόπτης δὲν ἐμφανισθῇ καὶ αὐθις εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ἀνακοπὴ δὲν συγχωρεῖται πλέον.

Άρθρον 19.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει κατὰ τοὺς ἰσχύοντας νόμους, καθὼς ἡ ἐποχὴν ἀπεκτήθη τὸ δικαίωμα ἢ ἐγίνετο τὸ συνάλλαγμα.

Άρθρον 20.

Ἡ ἀπόφασις συντάσσεται ἐγγράφως, πρέπει νὰ ᾖ κατὰ πλειονοψηφίαν, καὶ ἐκτελεσθεῖν· γίνεται δὲ κατὰ πλειονοψηφίαν καὶ συντάσσονται πρακτικὰ τῆς διασκέψεως.

Άρθρον 21.

Εἰς περίπτωσιν διχοφυρίας, αἱ διαφέρουσαι γνώμαι θέλουσι καταχωρεῖσθαι διακεκριμένως εἰς πρακτικὰ καὶ ἀναβάλλεται ἡ ὑπόθεσις. Ἐντὸς δὲ 8 ἡμερῶν ἡ ἐπιτροπὴ θέλει συνέρχεσθαι εἰς νέαν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου διάσκεψιν ὑπὸ τὴν προεδρίαν ἑνὸς τῶν ἀντιπροέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τὸν ὅποιον ἡμεῖς θέλομεν διορίσει ἐφ' ἑαυτῷ, καὶ εἰς ὃν θέλουσι στέλλεσθαι τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως καὶ τὰ τῆς προλαβούσης διασκέψεως, εὐθὺς μετὰ τὴν ἀναβολὴν τῆς ὑποθέσεως. Πρὶν ἢ ἀρχίσῃ ἡ διάσκεψις, ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου θέλει προσπαθῆσαι νὰ ἐνώσῃ τὰ διχογνωμοῦντα τῆς ἐπιτροπῆς μέλη. Τούτου δὲ μὴ κατορθωθέντος, θέλει ἀρχεῖται ἡ διάσκεψις καὶ μετ' αὐτὴν ἡ ψηφοφορία. Ὁ προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας θέλει δίδει ὁ τελευταῖος τὴν ψήφον του· δὲν δύναται ὅμως νὰ σχηματίσῃ νέαν γνώμην, ἀλλ' ὑποχρεοῦται νὰ λαμβάνῃ μίαν τῶν ὑπαρχουσῶν ἢ ψήφος τοῦ Προέδρου θέλει ἀποτελεῖ τὴν πλειοψηφίαν.

Άρθρον 22.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ἀμετάκλητοι καὶ δὲν δύνανται νὰ προσβληθῶσι δι' οὐδενὸς ἐνδίκου μέσου, καθίστανται δὲ ἐκτελεσταὶ κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 10 τοῦ παρόντος νόμου διατεταγμένα.

Άρθρον 23.

Οἱ διάδικοι ὀφείλουσι νὰ ἐκφράζωνται μὲ ἡσυχίαν καὶ μετριότητα ἐμπροσθεν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ νὰ φυλάττωσιν αὐστηρῶς τὸ πρὸς τὴν ἀρχὴν ὀφειλόμενον σέβας. Εἰς ἐναντίαν περὶπτωσιν ἀνακαλοῦνται μὲν τὸ πρῶτον εἰς τὰ χρέη των παρ'

ἑνὸς τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς· ἐὰν δὲ γείνη τις πάλιν ἐνοχὸς τῆς αὐτῆς ἀξιοποίνου πράξεως, συντάσσονται πρακτικὰ τῆς ὑποτροπῆς ταύτης, καὶ εἰδοποιεῖται ἀμέσως παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ὁ ἀρμόδιος εἰσαγγελεὺς διὰ νὰ καταδιωχθῶσι καὶ τιμωρθῶσιν οἱ ἐγκληματαῖαι κατὰ τὸν νόμον.

Άρθρον 24.

Οἱ διάδικοι ἐμφανιζόμενοι κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν προθεσμίαν κάμνουν ἀμέσως, ἐπὶ ποινῇ ἀποκλείσεως τοῦ δικαιώματος τούτου, τὰς ἐξαιρέσεις τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν βάσεων·

α.) Ἄν οἱ δικασταὶ ἔχωσιν ἰδιωτικὸν συμφέρον ἐν μέρει ἢ ὅλῳ.

β.) Ἄν ᾖναι συγγενεῖς ἑνὸς τῶν διαδίκων μέχρι τοῦ τέταρτου βαθμοῦ.

γ.) Ἐὰν μὲ τινὰ τῶν διαδίκων ᾖναι συνδεδεμένοι μὲ στενὴν οἰκιακὴν καὶ συνδιαιτηκὴν σχέσιν ἢ τούναντίον ἔχουσι μετὰ τοῦ ἐξαιρουμένου ἀποδεδειγμένην εἰς ἡμετέραν ἢ ἑχθραν.

δ.) Ἐὰν εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν μέλλωσι νὰ παροισιασθῶσιν ὡς μάρτυρες ἢ πραγματογνώμονες· θέλουσι δὲ τότε ἀνακληροῦσθαι ἀπὸ μέλη, τὰ ὅποια ἄπαξ θέλει προσδιορίσει ἡ Κυβέρνησις. Ἐνταῦθα θέλει ἐφαρμοσθῇ τὸ 46 ἀρθρον τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Άρθρον 25.

Τὰ δικαστικὰ ἐξόδα προσδιορίζονται κατὰ τὰ ἀρθρα 208 ἕως 220 τῆς Πολιτ. Δικονομίας.

Άρθρον 26.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις αἰτίνας διὰ τοῦ παρόντος κατὰ τὸ ἀρθ. 3. ΣΤ. 1 τοῦ ἀπὸ 25 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. διατάγματος διακατέχουσιν ἰσχύϊν προσωρινοῦ νόμου, θέλουσι δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Άρθρον 27.

Αἱ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἐντέλλονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ ἱπουργικὸν Συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 31.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 2 Ἀπριλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν συνόδων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ δηλοποιηθέντα εἰς ἡμᾶς προσκόμματα, τὰ ὅποια, εἰς πολλοὺς δήμους τοῦ Βασιλείου ἀπαντῶμενα, ἀνθίστανται εἰς τὰς τακτικὰς συνόδους τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, καὶ εἰς τὴν πρόοδον τῶν ἐργασιῶν τῶν ἐπιθυμοῦντες νὰ καταστήσωμεν ἐνεργὸν τὴν ὑποστήριξιν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς τὰς ἐργασίας τῆς διὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, κατὰ τὴν

παρχίας, συμφώνως με τοὺς τύπους τοῦ περὶ τῶν ἐγκτητικῶν ἐν γένει φόρων νόμου τῆς 18 (30) Ἀπριλίου τ. ε.

Ἄρθρον 6.

Οἱ συλλέγοντες τὰ θαλασσιονικὰ ὑποχρεοῦνται νὰ μετακομίσωσι τὸ ἐθνικὸν δικαίωμα εἰς τοὺς παρὰ τῆς χρήσεως καθιερωθέντας διὰ τὴν ἐξαγωγὴν λιμένας. Ἡ δὲ μετακόμις τοῦ μὲν λεγομένου λεπτοῦ καρποῦ πρέπει νὰ ᾖ τελειωμένη τὴν 30 Σεπτεμβρίου, τοῦ δὲ χονδροῦ τὴν 30 Νοεμβρίου.

Ἄρθρ. 7.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐνοικίου θέλει γενῆ κατὰ τὰς αὐτὰς δόσεις καὶ προθεσμίας, τὰς προσδιοριζομένας παρὰ τοῦ νόμου τῆς 18 (30) Ἀπριλίου 1836.

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἡμέτερον διάταγμα ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου) 1835, περὶ τοῦ τελωνίου ἐξαγωγῆς τοῦ θαλασσιονικοῦ τῆς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, ἀναιρεῖται, καὶ ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ προϊόντος τούτου θέλει ὑπόκεισθαι εἰς τὸν συνήθη φόρον τῶν 6 0/0, χωρὶς νὰ δοθῇ προσοχὴ εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος διατάγματος ἀναφερόμενον ἄμεσον φόρον.

Ἄρθρ. 9.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῦς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἀναλόγως μετὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. διατάγματος λαμβάνει δυνάμιν προσωρινοῦ νόμου, καὶ θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 (20) Ἰουνίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον.
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ εἰσπράξεως τῆς ἀποδεκατώσεως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ εἰς περίστασιν καθ' ἣν αἱ πρόσοδοι χωρίων τινῶν ἢ δήμων ἢ καὶ ἐπαρχιῶν ὀλοκλήρων, δὲν θὰ ἐνοικιασθῶσιν ἐφέτος, πρέπει νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ τῆς εἰσπράξεως αὐτῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, καὶ πρὸς ἀποφυγὴν πολλῶν καὶ πολυκαιρινῶν ἐπιστασιῶν, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, κανονίζομεν τὴν εἰσπράξιν ταύτην ὡς ἔπεται:

1. Ὅλα τὰ ὄσπρια, λαχανικά, μπουτάνια, ὀπωρικά, ἀμπέλικα ὄφια καὶ ἐν γένει ὅλα, ὡς θαμβάκια, σίσυμος, γλυκάνισος, ρίζαρια, ἀραβόσιτος, καλαμπόκια, καπνοὶ κτλ. θέλουν δεκατισθῇ κατ' ἐκτίμησιν εἰς χρήματα καὶ ἡ μὲν ἐκτίμησις θέλει γενῆ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρ. 29 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμου, ἡ δὲ τιμὴ θέλει προσδιορισθῇ ἐπὶ τῇ ἐάσει τοῦ ἀπὸ τοὺς ἐπάρχους καὶ δημάρχους σχηματισθεμένου πρωτοκόλλου τοῦ μεσοῦ ὅρου, κατὰ τὸ ἀπὸ 25 Μαΐου (6 Ἰουνίου) 1834 ἡμέτερον διάταγμα.

Οἱ ἐκτιμηταὶ ἐκλέγονται ἕως παρὰ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ δημογέροντος δι' ἕκαστον δῆμον, ἕτερος παρὰ τοῦ βας. οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου καὶ, εἰς περιπτώσιν διαφωνίας, ὁ τρίτος παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς.

2. Τῶν ἀσταχυφόρων γεννημάτων οἶον σίτου, κριθῆς, σίκαλης βρώμης κτλ. ἡ ἀποδεκατώσις γίνεται ὡς ἔπεται: Οἱ φορολογούμενοι ἀφοῦ δέσουν τοὺς ῥηθέντας τούτους καρπούς εἰς ἰσαχρῆ δεμάτια σχηματίζουσι θημονίας πυραμοειδεῖς ἀπὸ τὰς θημονίας ταύτας ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος ἢ ἀντιπρόσωπος ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δημάρχου ἢ ἐνὸς ἐπὶ τοῦτο διορισμένου παρὲδρου, ἢ τοῦ δημογέροντος ὅπου δὲν ὑπάρχει δημάρχος, καὶ ἐνὸς ἱερέως, πέρνε ἀδιαφόρως καὶ χωρὶς ἐκλογὴν ἀπὸ μίαν μόνην ἀράδαν τῆς θημονίας πέντε δεμάτια, τὰ ὅποια ὁ φορολογούμενος κοπανίζει καὶ λυχνίζει, ἔπειτα τὰς σχίζει εἰς ὀκάδας καὶ κατ' αὐτὰ ὑπολογίζει τὸ ὅλον τῆς θημονίας, τὰς ὀκάδας καὶ τὸ ἀναλογεῖν ἐθνικὸν δικαίωμα πρέπει νὰ προσκληθῶν προηγουμένως οἱ φορολογούμενοι νὰ ἔχουν εἰς χωριστὰς θημονίας τὰ ἐκ τῶν ἰδιοκτητῶν γαιῶν δεμάτια, καὶ εἰς χωριστὰς τὰ ἐκ τῶν ἐθνικῶν.

Τῆς πράξεως ταύτης θέλουν καταστρωθῇ πρωτόκολλα εἰς εἶδος πινάκων, εἰς τοὺς ὁποίους νὰ καταγράφεται τὸ ὄνομα τοῦ φορολογουμένου, τὸ ποσὸν τῶν δεματίων, τὸ βάρος τῶν πέντε δεματίων, ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ ὅλου καρποῦ, καὶ ὁ τοῦ ἐθνικοῦ δικαίωματος καὶ θέλουν ὑπογραφθῇ ἀπὸ τοὺς ἄνω μνησθέντας. Μετὰ τὴν πράξιν ταύτην οἱ φορολογούμενοι εἶναι ἐλεύθεροι νὰ διαθέσουν ὅπως θέλουν τοὺς καρπούς τῶν.

3. Τὸ ἐθνικὸν δικαίωμα θέλει ληρθῇ ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ ἐάσει τοῦ μεσοῦ ὅρου τῶν τιμῶν, ἐξαχθεμένου ἀπὸ τὸ πρωτόκολλον τῶν τιμῶν, διὰ μὲν ὅλα τὰ λοιπὰ εἶδη ἀπὸ 1 Ἀυγούστου ἕως 30 Σεπτεμβρίου, διὰ δὲ τὸ ἀραβόσιτον καὶ καλαμπόκιον ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου μέχρι 30 Νοεμβρίου.

4. Οἱ πινάκες οὗτοι ἔχουν ἰσχὺν ὁμολογιῶν καὶ θέλουν διευθετηθῇ ἀπὸ τὸν οἰκονομικὸν ἐπίτροπον εἰς τὸν ταμίαν, διὰ νὰ καταγράψωσι τὰ χρήματα εἰς τὰς αὐτὰς προθεσμίας τῆς ὁποίας ὁ νόμος τῶν ἐγκτητικῶν φόρων διὰ τ. ε. μετὰ τὴν διακοινὴν μόνον ὅτι τὰ ἐκ τοῦ ἀραβόσιτου καὶ τοῦ καλαμπόκιου χρήματα θέλουν πληρωθῇ ὅλα εἰς τὴν τρίτην προθεσμίαν, ὁμοῦ μετὰ τὸ ἔσχατον τρίτον τῶν λοιπῶν εἰδῶν.

5. Ἄν, δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὴν προθεσμίαν, δὲ πληρώσῃ ὁ φορολογούμενος, ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ προβαίνει ἀμέσως εἰς τὴν κατάσχυσιν καὶ ἐκποίησην τότε πρὸς τὸ κράτος τοῦ μὴ πληρωσάντος, ὅσον ἐπάρκει νὰ ἐξοφληθῇ τὸ χρέος αὐτοῦ.

6. Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῦς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται μετὰ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἀναλόγως μετὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. διατάγματος, λαμβάνει δυνάμιν προσωρινοῦ νόμου καὶ θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 (20) Ἰουνίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον.

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

Περὶ ἐνηλικιότητος τινος.

Διὰ τῆς ἀπὸ 28 (9 Ἰουνίου) Βας. ἀποράσεως ἐκχωρηθεῖσιν ἡλικίαν, δυνάμει τοῦ 18 νόμου τοῦ 16' τίτλου τοῦ α. βιβλίου τοῦ Ἀρμανσπούλου, ὁ ἐκ τῆς Κύριος Ἀλέξανδρος Κυπριώτης,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

τὸς ἐπισκέπτεται πᾶσαν ἡμέραν τοὺς κατοίκους διὰ νὰ ἀνακαλύπτῃ ἀμέσως ἂν συμβῇ μόλυσμα.

§. 14. Ὁ μολυσμένος ἀπὸ πανώλην ἀποκλείεται εὐθὺς μετὰ τῶν ἀναγκαίων εἰς ὑπηρεσίαν ἀνθρώπων εἰς τὴν οἰκίαν του οἱ δὲ λοιποὶ ὅλοι ἀναχωροῦντες ἐκεῖθεν ἀποκλείονται ὁμοίως ἀλλοῦ τέσσαρας ἐβδομάδας, καὶ ἰατρὸς ἐρχόμενος ἐπισκέπτεται μακρόθεν καὶ προσεκτικῶς τὸν ἄρρωστον δις καὶ τρίς τῆς ἡμέρας.

§. 15. Οἱ διατρίβοντες μετὰ τούτου ἄνθρωποι φοροῦσιν ἱμάτιον βρεγμένον εἰς ἔλαιον καὶ καλύπτουν ὅλον τὸ σῶμα ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς, χειροθήκας δερμαίνας ὁμοίως εἰς ἔλαιον βρεγμένους καὶ ὑποδήματα (σανδάλια) ζύλινα, λαμβάνουσι δὲ τὰ πράγματα μὲ ἀγκυστροειδεῖς ῥάβδους.

Μετὰ δὲ τὴν ἐπίσκεψιν νίπτονται τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖρας μὲ χλωρικῆς ἀσβέστου ὕδωρ. Οἱ δὲ φύλακες τοῦ ἀσθενοῦντος καθὼς καὶ ἄλλοι νιπτόμενοι μὲ τὸ αὐτὸ ὕδωρ ἀλείφονται καὶ μὲ ἔλαιον, βαστάζοντες σιδηρὰν λαβίδα καὶ κοχλιάριον διὰ νὰ προσφέρωσιν ἢ νὰ δέχωνται δι' αὐτῶν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα.

Τὸ κατάλυμα τοῦ ἀσθενοῦς θυμιάζεται πολλάκις τῆς ἡμέρας μὲ ἀτμοὺς χλωροῦ ἢ νιτρικοῦ ὀξέος.

§. 16. Ἀν ἀποθάνῃ ὁ ἀσθενής, τίθεται μὲ ὅτα ἔφερεν ἱμάτια εἰς τὸ φορεῖον, καὶ συνωδευμένος ἀπὸ ἑνα μόνον ἱερέα εἰς τὴν κηδεῖαν, θάπτεται εἰς ἰδιαίτερον μὲν καὶ κεχωρισμένον, ὅχι ὅμως πολὺ μακρὰν κείμενον τόπον ἀπὸ δύο τοῦλάχιστον μέτρα βαθέως καλυπτόμενος μὲ (τίτανον) ἀσβέστον. Οἱ περὶ τὸν ἀποθανόντα ὑποβάλλονται εἰς τριῶν ἐβδομάδων περιορισμὸν καὶ κάθαρσιν, τὰ φορέματα καὶ ἄλλα ἐπιπλά ὅσα μετεχειρίζετο, ἐνῶ ἡσθένει ὁ νεκρὸς καίονται· τὰ δὲ λοιπὰ ὅλα καθαρίζονται κατὰ τάξιν:

§. 17. Ὁ ὑγειαῖνων μετὰ τριῶν ἐβδομάδων ἀποκλειστικὸν καὶ τὴν ἐπιμελὴ κατὰ συνέχειαν κάθαρσιν τῶν φορεμάτων καὶ τῶν ἄλλων ἀναγκαίων δι' ἀερίσματος, καπνισμοῦ καὶ πλυσίματος (πλύσεως), ἐμφαίνει πάλιν ἐλεύθερος εἰς τὴν κοινωνίαν μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν, οἱ ἅποιοι ἠκολούθησαν τοὺς αὐτοὺς κανόνας.

§. 18. Εἰς τὰ καταλύματα τῶν ἀποθανόντων καὶ ἀναλαβόντων δὲν πρέπει νὰ ἐμβαίνωσι νὰ κατοικήσωσιν ἐκ νέου ἄλλοι πρὶν παρέλθωσι πολλαὶ ἐβδομάδες, ἀφοῦ τὰ τοιαῦτα ἀερίζονται, καπνίζονται, πλύνονται μὲ χλωρικὸν ὕδωρ καὶ κονιῶνται, αἱ δὲ μικραὶ καλύβαι καίονται ἐξ ὀλοκλήρου.

§. 19. Οἱ πρὸς ἐκφορὰν τῶν λειψάνων καὶ μετακομιδὴν τῶν ἀσθενῶν, καθὼς καὶ οἱ πρὸς κάθαρσιν τῶν οἰκιῶν καὶ πραγμάτων χρησιμεύοντες ὑπηρεταί, ὑπόκεινται εἰς διηνεκὴ κάθαρσιν. Ὅθεν μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἔργου, τὸ ὅποιον ἀνεδέχθησαν, εἰσέρχονται εἰς τὸν πρὸς κάθαρσιν διωρισμένον τόπον, καὶ ἐξερχόμενοι δι' αὐτὸ εὐρίσκονται πάντοτε ὑπὸ παρατήρησιν.

§. 20. Ὅταν ὑπάρχωσι πολλοὶ ἀσθενεῖς, προσδιορίζεται ἰδίαις διὰ τάφρου καὶ φυλάκων ἀποκλεισμένη οἰκία, ἐκτὸς μὲν τοῦ μεμολυσμένου τόπου, ἐντὸς δὲ τῆς ἀποκλειστικῆς σειρᾶς, ὅπου φερονται ἐπὶ ἀμαξῶν ἢ ἄλλως πῶς παρὰ τῶν ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸ νοσοκομεῖον διωρισμένων ἀνθρώπων, ὅλα τὰ φορέματα, ἐδώδιμα, ἢ ἄλλα πράγματα ὅσων ἔχουσι χρεῖαν οἱ πάσχοντες ἀπὸ πανώλην καὶ ἤδη θεραπευόμενοι. Ὁ ἰατρὸς τοῦ νοσοκομεῖου δίδει καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐκθεσιν περὶ τῆς νόσου εἰς τὴν ὑπάρχουσαν κατὰ τόπον ἀρχήν.

§. 21. Πρέπει δὲ πρὸς τούτοις νὰ διορισθῇ καὶ παρατηρικός τις οἶκος διὰ τοὺς ἀνθρώπους, ὅσοι ὑπτοτοὶ ἤδη ὄντες, δὲν φέρουσιν ὁμῶς εἰσέτι πανώλης χαρακτηριστικά.

§. 22. Ἀπὸ τὸν ἀποκλεισμένον τόπον δὲν ἐκβαίνει κανεὶς, εἰμὴ μετὰ τεσσάρων ἐβδομάδων κάθαρσιν ἂν δηλ. ἐντὸς τούτου τοῦ χρόνου δὲν συμβῇ μόλυσμα, καὶ ἀνοῦ ἰατρὸς ἐξετάσῃ ἀκριβῶς καὶ δοθῇ κατὰ γνώμην τούτου τὸ ἀναγκαῖον διαβατήριον.

§. 23. Γενικῶς ἡ ἀποκλειστικὴ σειρά δὲν διαλύεται πρὶν

παρέλθωσι τέσσαρες ἐβδομάδες, πρὶν παύσῃ νὰ ἀκούεται μόλυσμα, πρὶν καθαρισθῶσιν ὅλα τὰ μεμολυσμένα καταλύματα καὶ πράγματα.

§. 24. Ἡ ἐπιστάσια τῶν ἔργων τούτων ἐμπιστεύεται εἰς διωρισμένην ἐξ ἐπίτηδες ἰατρῶν καὶ ἄλλων ὑποκειμένων ὑγειονομικῇ ἐπιτροπῇ, τὴν ὁποίαν προεδρεύει ὁ διοικητὴς ἢ ὁ ὑποδιοικητὴς, αὕτη δὲ ἔχει καὶ στρατιώτας διὰ τὴν ἀναγκαίαν ὑπηρεσίαν, ἐκδίδουσα καὶ δεχομένη ὅλας τὰς εἰδήσεις καὶ διατάξεις.

§. 25. Ὅλοι αἱ παραβάσεις τούτων θέλουσι τιμωρεῖσθαι αὐστηρῶς κατὰ τὸν ποινικὸν νόμον καὶ κατ' ἰδιαίτερας ἀστυνομικὰς ἀποφάσεις.

Γ. Χολέρα.

§. 26. Ἐπειδὴ καὶ ἡ Ἀσιανὴ χολέρα δὲν ὑπάρχει ἐν δήμῳ, οὔτε ἐπεδήμησεν ἀγαθὴ τύχη εἰσέτι εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ τοῦτο τὰ πρὸς κώλυσιν τῆς μεταδόσεως τοῦ πάθους τούτου χρησιμεύοντα θέλουσι γνωστοποιηθῇ ἀκολούθως· ἂν, ὃ μὴ γένοιτο, φανῇ ποτὲ, εἰς τὰς ὑγειονομικὰς ὁδηγίας διατάχθῃσαν ἐντοσούτῳ τὰ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀπαιτούμενα προφυλακτικὰ μέτρα.

Δ. Φυσικαὶ ἐνδιολογίαι.

§. 27. Ὅστις μάθῃ, ὅτι εἰς ἡ πολλοὶ ἄνθρωποι εὐγαλον εὐλογίας, χρεωστεῖ νὰ ἀναγγεῖλῃ τοῦτο πρὸς τὴν ἀστυνομίαν, ἥτις βεβαιωθείσα παρὰ τοῦ ἱατροῦ τὴν ἀλήθειαν τοῦ πράγματος, θέλει ἀποκλείσει τοὺς πρώτους πεσόντας ἀσθενεῖς μὲ τρόπον ἥπιον καὶ εὐσχημον, εἰς ὅσον καιρὸν κρίνει ἀναγκαῖον ὁ ἰατρὸς.

§. 28. Μόνον ὁ ἀναλαβὼν τὴν θεραπείαν ἰατρὸς εἰσέρχεται εἰς τὸν ἀσθενῆ, πλησιάζων ὅμως καὶ αὐτὸς μετὰ προσοχῆς καὶ μὴ ἐκβαίνων τῆς οἰκίας πρὶν νύψῃ τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖρας μὲ ὕδωρ.

§. 29. Ἡ ἀστυνομία φροντίζει νὰ εὐκολύνῃ πρὸς τοὺς ἀποκλεισμένους τὴν προμήθειαν ὅλων τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων, καὶ γινομένης ὁμῶς διὰ τοῦτο ἐπιζήτησις.

§. 30. Ἀλλ' ἂν κατὰ δυστυχίαν τὸ κακὸν μεταδοθῇ ἀπὸ μίαν εἰς πολλὰς οἰκίας, τότε παύει μὲν ὁ ἀποκλεισμός, κρεμάται δὲ εἰς τὴν θύραν ἐκάστης πινάκιον φέρον τὴν ἀκόλουθον ἐπιγραφήν: «Εἰὼ εἶναι ἐνδιολογία».

§. 31. Ἡ ἀστυνομία καθυποβάλλει γενικῶς κατὰ χώρας εἰς εὐβολίασμόν, ὅλους τοὺς ἀνεμβολιάστους.

§. 32. Ἀποθανόντος δὲ τοῦ ἀρρώστου, τὸ λείψανον αὐτοῦ θάπτεται, προσεκτικῶς δὲ νὰ μὴ τὸ ἐγγίξῃ τις, τὰ δὲ ἱμάτια καὶ λοιπὰ τῆς κλίνης τοῦ ἀσθενοῦς ἐπιπλά, ἢ καίονται ἢ καθαρίζονται καπνίζόμενα καὶ πλυνόμενα μὲ ἀπλὸν ὕδωρ ἢ ὀξύδιον· ἡ δὲ ἀστυνομία ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν πάντων τούτων.

§. 33. Τὸ κατάλυμα τοῦ ἀποθανόντος ἢ ἀναλαβόντος ἀρρώστου ἀερίζεται ὁκτὼ ἡμέρας κατὰ συνέχειαν πρὶν κατοικηθῇ ἐκ νέου ὑπὸ ἄλλον· πλύνονται δὲ ἐπιμελῶς ὅλα τὰ πῆλινα πράγματα.

§. 34. Ἀλλ' ὅταν ἐκτανθῇ ἡ ἀσθένεια, πρέπει νὰ κατασταθῇ νοσοκομεῖον εὐλογιῶν, ὑποκείμενον εἰς λοιμοκάθαρσιν.

§. 35. Οἱ εὐκατάστατοι ἀσθενεῖς ἀποδίδουσι τὴν γενομένην εἰς τοιαύτας περιστάσεις δαπάνην, ἡ δὲ κοινότης ἀναδέχεται τὴν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν.

Ε. Ἀέπρα.

§. 36. Ἐπειδὴ τὸ κακὸν τοῦτο διὰ τῆς συνεχοῦς συναναστροφῆς (καταντᾶ) γίνεται μεταδόσιμον, ὅλοι, ὅσοι κατὰ τὴν διάγνωσιν τῶν ἰατρῶν, πάσχουσιν αὐτὸ, ἐμποδίζονται ἀπὸ τὴν συμπεριφορὰν τῶν ὑγείων ἀνθρώπων, νοσοκομούμενοι καὶ θεραπευόμενοι δι' ἰδίων, ἢ τῆς κοινότητος ἐξόδων, εἰς ὅσον τὸ δυνατόν μεμονωμένα μέρη. Ὅθεν ὅστις γνωρίζῃ ἄνθρωπον πάσχοντα λέπραν, ὀφείλει νὰ ἀναγγεῖλῃ περὶ τούτου πρὸς τὴν ἀστυνομίαν.

7) Ἐνεκα ἀποπείρας δραπετεύσεως, εἰς σκοτεινὸν οἰκίσκον καὶ δίαιταν ἀνοψὸν, μέχρις ἑνὸς μηνός.

Ἄρθρον 34.

Ἡ διάρκεια τῆς ποινῆς τοῦ σκοτεινοῦ οἰκίσκου δὲν ἐμπορεῖ ποτὲ νὰ ᾖ πλεον τῶν δέκα ἡμερῶν κατὰ συνέχειαν· ἡ δὲ τῆς εἰς ἀνοψὸν δίαιταν καταδίκης, ποτὲ πλεον τῶν τριῶν ἡμερῶν κατὰ συνέχειαν, οὐδὲ τῶν εἰκοσι ἡμερῶν ἐντὸς ἑνὸς μηνός.

Ἄρθρον 35.

Ἐὰν κατάδικός τις πράξῃ ἄλλα παρὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ προβλεπόμενα καὶ ἀπαγορευόμενα διὰ τοῦ ποιν. νόμου ἐπὶ ποινῇ, ἀνομήματα, τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἰδίου ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 36.

Ὅταν κατάδικός τις φέρεται κακῶς, καὶ μὲ τρόπον ἐκθέτοντα εἰς κίνδυνον τὴν ἀσφάλειαν τῆς φυλακῆς, ὁ ἐπιθεωρητὴς τοῦ καταστήματος ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐνεργῇ εὐθὺς προσωρινῶς τὴν εἰς σκοτεινὸν οἰκίσκον κράτησιν αὐτοῦ. Χρεωστεῖ ὅμως νὰ ἀναφέρῃ περὶ τούτου εἰς τὴν ἐφορεῖαν ἐντὸς 24 ὥρων.

Ἄρθρον 37.

Ἡ ἐφορεῖα ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ διατάξῃ τὴν δέσμευσιν τῶν φυλακισμένων, ὡςάκις ἡ ἀσφάλεια τῆς φυλακῆς τὸ ἀπαιτῇ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 4.

Περὶ τῆς διατροφῆς καὶ τοῦ ἱματισμοῦ τῶν καταδίκων.

Ἄρθρον 38.

Οἱ φυλακισμένοι λαμβάνουσιν ὡς τροφήν·

- 1) Τὸ πρόγευμα ἑκατὸν δράμια ἄρτου·
- 2) Τὸ γεῦμα, ζωμὸν, λάχανα, καὶ ἑκατὸν δράμια ἄρτου·
- 3) Τὸ δεῖπνον, ζωμὸν, καὶ ἑκατὸν δράμια ἄρτου.

Τὰς πέμπτας καὶ κυριακὰς ἕκαστος κατάδικος λαμβάνει τὸ γεῦμα, ἐκτὸς τῆς συνήθους τροφῆς καὶ 80 δράμια κρέατος, ἐξαιρουμένων τῶν μηνῶν τοῦ θέρους.

Ἄρθρον 39.

Οἱ ἐν τῷ νοσοκομείῳ κατάδικοι λαμβάνουσι τὴν παρὰ τοῦ ἱατροῦ διαταχθεῖσαν τροφήν.

Ἄρθρον 40.

Ἐκαστος κατάδικος ἔχει ἰδιαιτέραν κλίνην, συνισταμένην.

- 1) Ἐκ μ. ἁς στιβάδος (paillasse).
- 2) Ἐκ δύο σινδονίων·
- 3) Ἐξ ἑνὸς μαλίνου, ἢ βαμβακεροῦ σκεπάσματος.

Τὰ σκεπάσματα καὶ τὰ στρώματα θέλουν πλύνεσθαι τοῦλάχιστον δις τοῦ ἔτους, καὶ ἕκαστος κατάδικος θέλει τινάσσει τὸ ἰδικόν του ἅπαξ τοῦλάχιστον τῆς ἐβδομάδος· δις τοῦλάχιστον τοῦ μηνός θέλουν πλύνεσθαι τὰ σινδόνια.

Ἄρθρον 41.

Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 20 ἀναφερθεῖσα ποινικὴ ἐνδυμασία διορίζεται·

- 1) Διὰ μὲν τοὺς εἰς δεσμὰ καταδικασμένους, εἰς ἐνδυμασίαν στακτηεᾶν (gris) μὲ βράδους κιτρίους ἐνὸς δακτύλου πλάτους καὶ 6 δακτύλων ἀποστάσεως ἀπ' ἀλλήλων·

- 2) Διὰ δὲ τοὺς εἰς εἰρκτὴν καταδικασμένους, μὲ μαύρας βράδους τοῦ αὐτοῦ πλάτους καὶ τῆς αὐτῆς ἀποστάσεως.

Αἱ ἐνδυμασίαι αὗται θέλουν εἶσθαι, τὸν μὲν χειμῶνα, βαμβακεραὶ, τὸ δὲ θέρος λιναί.

Ἄρθρον 42.

Οἱ εἰς φυλάκισιν καταδικασμένοι θέλουν φέρει τὰ ἰδιά των ἐνδύματα· ἀλλ' ἐὰν ταῦτα ᾖν εἰς κακὴν κατάστασιν, ὁ ἐπιθεωρητὴς τοῦ καταστήματος θέλει φροντίσει περὶ τῆς διορθώσεως αὐτῶν, ἢ θέλει δώσει εἰς αὐτοὺς νέα, ἀναλογοῦντα εἰς τὴν κατάστασιν τῆς ποινῆς αὐτῶν, ἐπὶ πληρωμῇ ἀπὸ τὰ κέρδη τῆς ἐργασίας των, διδομένη κατ' ὀλίγον ὀλίγον.

Ἄρθρον 43.

Ἐκτὸς τούτου ἕκαστος κατάδικος, εἴτε ἀνὴρ, εἴτε γυνή, λαμβάνει τὰ ἀκόλουθα·

- 1) Ἐνα ζευγάρι παπούτσια.
- 2) Τρία ζευγάρια βαμβακερὰς σκάλτσαις.
- 3) Ὑποκάμησα.
- 4) Ῥινόμακτρα δύο.
- 5) Δύω λαιμοδέτας.
- 6) Δύω νυκτερινὸς πῖλους.
- 7) Μίαν σκούπαν τῶν ἐνδυμάτων.
- 8) Μίαν σκούπαν τῶν ὑποδημάτων.
- 9) Ἐν κτένιον.
- 10) Ἐν κεράμειον ἀγγεῖον ὕδατος.
- 11) Ἐνα κεράμειον νιπτῆρα.
- 12) Μίαν ἀμίδα.
- 13) Ἐν σκαμνίον.
- 14) Δύω χειρόμακτρα.
- 15) Ἐν σάρωμα.

Οἱ ἄνδρες λαμβάνουσι πρὸς τούτοις δύο ζευγάρια ἐσωθράκια, καὶ αἱ γυναῖκες δύο ἐσωφούστανα (jupon)· τέλος δίδεται τὸν χειμῶνα εἰς ἕκαστον κατάδικον μία καπότα.

Ἄρθρον 44.

Αἱ ἐνδυμασίαι αὗται θέλουν συνίστασθαι, διὰ μὲν τοὺς εἰς εἰρκτὴν καὶ δεσμὰ καταδικασμένους ἄρρενας ἀπὸ τ' ἀκόλουθα ἱμάτια·

- 1) βαμβακερὸν.
- 1) λινεόν.
- 1) χιτωνίσκον.
- 1) σκούπον.

ἢ ἅλα ἐκ τῆς προσδιορισθείσης ὕλης.

Ἄλλα δὲ τὰς εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν καταδικασμένας γυναῖκας εἰς τὰς εἰς·

- 1) σουστάνιον.
- 1) χιτωνίσκον.
- 1) περικνηθιον.
- 1) σάρωρον.

ἢ ἅλα ἐκ τῆς προσδιορισθείσης ὕλης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ὑποδοχῆς τῶν καταδίκων καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἀστυνομίας.

Ἄρθρον 45.

Ὅταν ὁ κατάδικος εἰσέρχεται εἰς τὴν φυλακὴν, τὸν ἐπισκέπτεται ἀμέσως ὁ ἱατρός, καὶ, ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην, τὸν φέρουσιν εἰς τὸν λουτρόν· μετὰ τὸν λουτρόν, τὸν κουρεύουν καὶ τὸν ἐνδύουν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 41, 42, 43 καὶ 44.

Ἄρθρον 46.

Ἀφοῦ ἐνδυθῇ ὁ κατάδικος, φέρεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, διὰ νὰ καταγραφῶσι τὰ χαρακτηριστικά του, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 17 διαλαμβανόμενα· ἕκαστος κατάδικος λαμβάνει εὐθὺς ἕνα ἀριθμόν. Συγχρόνως ἐγχειρίζεται εἰς ἕκαστον κατάδικον βιβλιάριον, τὸ ὁποῖον περιέχει τὴν καταγραφὴν ὅλων τῶν δοθέντων εἰς αὐτὸν πραγμάτων, διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ὁποίων λογίζεται ὑπεύθυνος.

Ἄρθρον 47.

Οἱ κατάδικοι, τοὺς ὁποίους ὁ ἱατρός ἀναγνωρίζει ὡς ἀσθενεῖς, φέρονται εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ νοσοκομείου, οἱ δὲ ὑγειεῖς κλείονται εἰς τὸ δι' αὐτοὺς προσδιορισμένον ταῖμα κατὰ τὴν διατάξιν τῆς ποινικῆς ἀποφάσεως, καὶ ἐπιφορτίζονται παρὰ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἐργασίαν ἀνάλογον μὲ τὸ εἶδος τῆς καταδίκης, τὸ

δος, τῆς Ῥώμης καὶ τὴν εὐρωπαϊκὴν, τὰ γενικώτερα καὶ σπουδαιότερα τῆς φυσικῆς ἱστορίας, τῆς φυσικῆς, τῆς ἀνθρωπολογίας καὶ ἠθικῆς, τὴν γαλλικὴν, προσέτι δὲ τὴν μουσικὴν καὶ ζωγραφικὴν.

Ἄρθρον 36.

Περὶ τῶν ἐξετάσεων τούτων θέλει συντάττεσθαι πρωτόκολλον, περιέχον τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν καὶ ὅσον τὸ δυνατόν ἐντελῆ ἔκθεσιν τῆς ἱκανότητος τοῦ ἐξετασθέντος καὶ υπογραφόμενον ὑφ' ὧν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο θέλει καθυποβάλλεσθαι μετὰ ταῦτα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμμ. ἥτις καθ' αὐτὸ θέλει ἐπιτρέπει εἰς τὸν ὑποψήφιον ν' ἀσκήται, ἢ μὴ εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα.

Ἄρθρον 37.

Τὸν μεταξὺ τῆς ἐξετάσεως ταύτης καὶ τοῦ διορισμοῦ του καὶ ῥὸν θέλει δαπανᾷ ἐπίσης ὁ ὑποψήπιος εἰς διδασκαλικὴν ἀσκήσιν, εἴτε ὡς βοηθὸς εἰς ἑλληνικὸν τι σχολεῖον, ἢ ὡς ἰδιωτικὸς διδάσκαλος. Εἰς τὸ διάστημα τοῦτο μέχρι τοῦ διορισμοῦ του χρεωστεῖ νὰ ἐμφανίζῃ κατ' ἔτος εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεῖαν τακτικὸν ἀποδεικτικὸν τῆς ἐνασχολήσεώς του.

Ἄρθρον 38.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ καιροῦ τῆς πρακτικῆς εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα ἀσκήσεως θέλουν γίνεσθαι ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν πρακτικαὶ ἐξετάσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἰδίως θέλουν προτίθεσθαι καὶ λύεσθαι ἐγγράφως προτάσεις περὶ μεθόδων γενικῶς, καὶ ἰδιαίτερώς περὶ ἀντικειμένων τινῶν τῆς διδασκαλίας, προσέτι θέλει δίδει ὁ ὑποψήπιος δείγματα τῆς ἱκανότητός του, διευθύνων αὐτὸς τὴν σχολὴν, καὶ διορθῶν γυμνάσματα τῶν μαθητῶν.

Καὶ περὶ τῆς ἐξετάσεως ταύτης θέλει συντάττεσθαι, ὡς ἄνωτέρω, πρωτόκολλον, καὶ πέμπεσθαι εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Ἄρθρον 39.

Τὸ διορισμὸς τῶν διδασκάλων εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα γίνεται ἀπὸ τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἀφοῦ λάβῃ τὴν ἡμετέραν ἔγκρισιν, ἀλλ' οὐδεὶς ὑποψήπιος προτείνεται, ὅταν ὁ πάρχουν ἀμφιβολία περὶ τῶν ἡθῶν καὶ τῆς θρησκευτικότητος αὐτοῦ.

Ἄρθρον 40.

Οἱ ἔχοντες τὴν ἀνήκουσαν ὡς καθηγηταὶ γυμνασίου ἱκανότητα δύνανται ὡς αἰτήσωσι, νὰ λάβουν θέσιν διδασκάλου ἑλληνικοῦ σχολείου.

Ἄρθρον 41.

Ὁ μισθὸς τῶν διδασκάλων τῶν ἑλληνικῶν σχολείων εἶναι
Διὰ τὴν α'. τάξιν 120 δραχμὰς κατὰ μῆνα·
Διὰ τὴν β'. τάξιν 150 δραχμὰς κατὰ μῆνα·
Διὰ τὴν γ'. τάξιν 180 δραχμὰς κατὰ μῆνα.
Ἀλλὰ ἀπὸ πενταετίαν εἰς πενταετίαν αὐξάνει κατὰ τὸ πέμπτου χωρὶς νὰ ὑπερβῇ τὰς 250 δραχμὰς.

Οἱ ἤδη ἀνωτέρους μισθοὺς ἔχοντες, ἐξακολουθοῦν λαμβάνοντες αὐτοὺς ἀμειώτους.

ΤΜΗΜΑ VI.

Περὶ ἐφορειῶν καὶ τοπικῆς πειθαρχίας τῶν ἑλληνικῶν σχολείων.

Ἄρθρον 42.

Εἰς ἕκαστον μέρος, ὅπου ὑπάρχει ἑλληνικὸν σχολεῖον θέλει συστηθῇ ἐφορεία, ὑποκειμένη ἀμέσως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεῖαν.

Ἄρθρον 43.

Ἡ ἐφορεία θέλει συνίστασθαι ἀπὸ τὸν διοικητὴν ὡς πρόεδρον, ἓνα πεκαυμένον κληρικόν, ἢ ἓνα ὑπάλληλον τοῦ τόπου ἐκείνου, τὸν δήμαρχον, καὶ δύο ἀπὸ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον διοριστέους δημότας.

Εἰς μέρη, ὅπου διοικήσεις δὲν ὑπάρχει, ἡ προεδρία ἀνατίθεται εἰς τὸν δήμαρχον.

Ἄρθρον 44.

Οἱ ἐν ἐνεργείᾳ διδάσκαλοι τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου δὲν δύνανται νὰ ἦναι καὶ μέλη τῆς ἐφορείας.

Ἄρθρον 45.

Τὰ μέλη τῆς ἐφορείας θέλουν παρευρίσκεσθαι εἰς τὰς γενομένας ἐπισκέψεις τῶν σχολείων καὶ εἰς τὰς ἐξετάσεις κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους καθ' ὅλην αὐτῶν τὴν διάρκειαν.

Ἄρθρον 46.

Ἡ ἐφορεία συνέρχεται κατὰ τριμηνίαν κατὰ πρόσκλησιν τοῦ προέδρου τῆς εἰς τακτικὰς συνεδριάσεις, καὶ συσκέπτεται περὶ συντηρήσεως καὶ βελτιώσεως τοῦ ὑπ' αὐτῆς εὐρισκομένου σχολείου.

Ἄρθρον 47.

Εἰς ἑκάστην συνεδρίαν πρέπει νὰ παρευρίσκωνται τοῦλάχιστον τὰ δύο τρίτα τῶν μελῶν· ἐλλείψει τοῦ προέδρου, προεδρεύει ὁ κατὰ τὴν σειρὰν πλησιέστερος μετ' αὐτόν. Ἐκτὸς τῶν τακτικῶν συνεδριάσεων, θέλει συνέρχεσθαι ἡ ἐφορεία, ὡς αἰκὶς ἀντικείμενον, ἀφορῶν τὸ σχολεῖον, ἀπαιτῇ ταχεῖαν ἀπόφασιν. Τοιαύτην συνεδρίαν δύνανται νὰ συγκαλέσῃ ἕκαστον μέλος, ἀλλ' ὁ πρόεδρος τὴν προσδιορίζει.

Ἄρθρον 48.

Ὅσας αἰς ὁ σχολάρχης εἰς δυσχερεῖς περιπτώσεις πειθαρχίας διατάζει νὰ ἐνεργήσῃ μόνος του, ἡ ἐφορεία ὑποχρεοῦται ἐπίσης νὰ συνέρχεται κατὰ πρόσκλησιν αὐτοῦ, καὶ ν' ἀποφασίζῃ περὶ τῆς ἐκτέλεσεως κοινῶς μετ' ὧν τῶν διδασκάλων· ὁμοίως καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς δὲν δύναται διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ βαρύτητος νὰ διατηρήσῃ τὴν τάξιν εἰς τὸ σχολεῖον, θέλει ἀποτείνεσθαι ἀμέσως πρὸς τὴν ἐφορείαν, ἥτις χρεωστεῖ νὰ λαμβάνῃ τὰ ἀνήκοντα μετὰ πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἡτυχίας καὶ τῆς ὑποταγῆς ἀπὸ μέρους τῶν μαθητῶν.

Ἄρθρον 49.

Μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐξετάσεων τοῦ σχολείου, χρεωστεῖ ἡ ἐφορεία νὰ διευθύνῃ ἀναφορὰν πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματεῖαν, πεμπομένην μὲν παρὰ τοῦ διοικητοῦ μετ' ἐκείνης τοῦ σχολάρχου (ἄρθρ. 32.)

Προαγματευομένην δὲ,

α) Περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ σχολείου, τῆς προοδεύσεως, ἢ τῶν ἐλλείψεων αὐτοῦ, ὡς καὶ περὶ τῶν περιστάσεων, ὅσαι εἶναι ἄξια τῆς παρατηρήσεως τῆς κυβερνήσεως·

β) Περὶ πτωχῶν καὶ ἐπιμελῶν μαθητῶν, τοὺς ὁποίους νομίζει ἡ ἐφορεία ἄξιους νὰ λαμβάνωσιν ἢ ὑποτροφίας μισθόν, ἢ διδασκτικὰ βιβλία ἀνεξόδως παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 50.

Καθῆκον τῆς ἐφορείας εἶναι νὰ ἐπαγρυπνῇ ὥστε οἱ διδάσκαλοι νὰ ἐκτελοῦν τὰ χρεῖα τῶν ἢ τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως, ἰδίως καθόσον ἀφορῶσι τὴν τάξιν τῶν ἀντικειμένων τῆς διδασκαλίας, τὰ περὶ διακοπῶν ἢ ἐορτῶν καὶ τὰ περὶ τῶν εἰσαχθέντων διδασκτικῶν βιβλίων, προσέτι δὲ νὰ ὑποστηρίξῃ καὶ τὴν ἀπὸ μέρους τῶν πολιτῶν πρὸς τοὺς διδασκάλους χρεωστομένην ὑπόληψιν.

Ἄρθρον 51.

Ἡ ἐφορεία ἐξετάζει καὶ ἀποφασίζει περὶ τῶν διενέξεων μεταξὺ τοῦ σχολάρχου, ἢ τῶν διδασκάλων, καθόσον αὗται ἀφορῶσι τοῦ σχολείου τὴν μέθοδον, τὴν τάξιν, τὰ ἀντικείμενα τῆς διδασκαλίας κτλ. ὁμοίως δὲ, καὶ τὰ παράπονα τῶν γονέων, ἢ τῶν ἐπιτρόπων κατὰ τῶν διδασκάλων καὶ τ' ἀνάπαλιν, καθ' ὅσιν αὐτὰ ἀφορῶσι τοὺς μαθητὰς καὶ τὰ ἀντικείμενα τοῦ σχολείου· συμβουλεύει τοὺς γονεῖς ἢ ἐπιτρόπους, ὅσοι παραμελοῦν τὴν ἐκπαίδευσιν, καὶ λοιπὴν προμήθειαν τῶν εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα φοιτῶντων παίδων, καὶ ἐπιτροπευομένων τῶν.

600 □ πήχεις εἰς τοὺς ἔχοντας ἐπέκεινα τοῦ ἑνὸς στρέμματος·

800 □ πήχεις εἰς τοὺς ἔχοντας ἐπέκεινα τῶν δύο στρεμμάτων.

Ἐὰν ἀπὸ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Β. Διατάγματος τοῦ ἀπὸ 25 Μαΐου (6 Ἰουνίου) τ. ε. ἐπωλήθῃ γῆπεδον ἰδιοκτῆτον εἰς περισσότερους ιδιώτας, ἢ ἀνωτέρω ἐξαίρεσις δύναται νὰ γενῇ μόνον πρὸς ὄφελος ἐκείνου, εἰς τὸν ὁποῖον ῥητῶς ἀνετέθη τὸ δικαίωμα τοῦτο ἀπὸ τὸν προκάτοχον ἰδιοκτῆτην, ἢ εἰς ὄφελος τοῦ ὁποῖου, ἐν ἐλλείψει τοιαύτης προφυλάξεως, οἱ ἀγορασταὶ τῶν ἐπιλοίπων τεμαχίων ἤθελαν τὸ παραχωρήσει ἐπίσημως.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 σημειωθέντων γηπέδων, πρέπει ν' ἀποζημιωθῶσι μὲ γῆπεδα τοῦ αὐτοῦ μεγέθους, κείμενα ἐντὸς τοῦ σχεδίου τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τοῦ Πειραιῶς, κατ' ἀναλογίαν τῆς εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν εὐρισκομένης ἰδιοκτησίας τῶν. Αἱ δὲ κατ' ἐξαίρεσιν παραχωρήσεις, κατὰ τὸ ἄρθρον 2, ἐκπίπτουν ἐνταῦθα.

Ἄρθρον 4.

Διὰ νὰ ἐκτελεσθῶσιν οἱ ὁρίσμοι τοῦ ἄρθρου 3, διαιροῦνται τὰ γῆπεδα ἀναλόγως τῆς θέσεώς των εἰς τρεῖς κατηγορίας.

α) Τὰ πρὸς τὴν θάλασσαν κείμενα θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς ἀνήκοντα εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν.

β) Τὰ εἰς τὰς κυρίας ὁδοὺς καὶ παρὰ τὰς πλατείας κείμενα ἀνάγονται εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν.

γ) Τὰ λοιπὰ σχηματίζουν τὰ τῆς τρίτης κατηγορίας.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 σημειωθέντα τρόπον ἀποζημιώσεως δὲν ἔχουν δικαίωμα ἐκεῖνοι οἱ ἰδιοκτῆται, ὅσοι εὐρισκόμενοι μὲν κατὰ τὸ παρὸν ἐντὸς τοῦ κράτους, εἰς διάστημα τεσσάρων ἐβδομάδων δὲν ἐμφανισθῶσι διατρέποντες δὲ πρὸς τὸ παρὸν ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας, εἰς διάστημα τριῶν μηνῶν δὲν ἀναγγεῖλῶσιν ἐαυτοὺς εἰς τὴν σημειωθεῖσαν εἰς τὸ ἄρθρον 6 ἐπιτροπὴν ζητοῦντες τὴν ἀποζημίωσιν ταύτην.

Μετὰ τὴν ἄνωθεν προθεσμίαν τὸ δημόσιον εἶναι μόνον ὑποχρεὸν νὰ πληρώσῃ εἰς αὐτοὺς τὴν ἀξίαν τοῦ γηπέδου κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἐπιτροπῆς αὐτῆς ἐπὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς, καὶ δύναται νὰ διαθέτῃ ἄλλοτρόπως, περὶ τῶν φυλαχθέντων πρὸς ἀποζημιώσιν αὐτῶν εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς γηπέδων.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἐκκαθάρισις τῆς εἰς τὰ ἄρθρα 3 καὶ 5 διοριθεῖσης ἀποζημιώσεως μὲ γῆπεδα, ἢ μὲ χρήματα, καθὼς καὶ ἡ παραχώρησις τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 2 φυλαχθέντων οἰκοπέδων ἀνατίθεται εἰς πενταμελῆ ἐπιτροπὴν, τῆς ὁποίας δύο μέλη ἐκλέγονται ἀπὸ τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν παραχωρουμένων γηπέδων, καὶ δύο ἀπὸ τὰς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν. Τὸ πέμπτον μέλος εἶναι ὁ δήμαρχος τοῦ Πειραιῶς.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει ἀμέσως προσκαλέσει διὰ προκηρύξεως τοὺς εἰρημένους ἰδιοκτῆτας, νὰ ἐκλέξουν ἀφ' ἐαυτῶν τὰ δύο μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, ἧτις ὀφείλει ἄνευ ἀναβολῆς νὰ κάμῃ ἐναρξίν τῶν ἐργασιῶν τῆς.

Ἄρθρον 8.

Ἐὰν δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὴν προκήρυξιν ταύτην οἱ ἰδιοκτῆται δὲν συμφωνήσουν περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν δύο μελῶν, τὰ ὁποῖα χρεωστοῦν νὰ προτείνωσιν ἐγγράφως εἰς τὴν Γραμματείαν, τότε αὕτη τὰ διορίζει αὐτεπαγγέλτως, ἐκλέγουσα ὅμως πάντοτε αὐτὰ μεταξὺ τῶν ἰδιοκτῆτῶν.

Ἄρθρον 9.

Μετὰ τὴν σύστασιν τῆς ἐπιτροπῆς οἱ ἰδιοκτῆται εἴτε αὐτο-

προσώπως, εἴτε δι' ἐπιτρόπου των θέλουν παρουσιάσει εἰς αὐτὴν τοὺς τίτλους τῶν ἰδιοκτησιῶν των, καὶ δεῖξουσιν ἐπὶ τῶν τῶν πῶν τὰ ὅρια αὐτῶν. Ἐπὶ τούτῳ θέλει δοθῇ διορία, εἰς μὲν τοὺς ἐνταῦθα εὐρισκόμενους 5 ἡμερῶν, εἰς δὲ τοὺς διατρέποντας εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Βασιλείου 15.

Ἄρθρον 10.

Αἱ ἰδιοκτηταὶ αὗται θέλουν καταμετρεῖσθαι ἀπὸ γεωμέτρων καὶ καταγράφεσθαι εἰς πρωτόκολλον ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν, ἧτις θέλει ἐξακολουθήσει εἰς τοῦτο τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 σημειωθεῖσαν τάξιν.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει καταδείξει εἰς ἕνα ἕκαστον ἰδιοκτῆτην τὸ διὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος νόμου προσδιορισθὲν μέρος τῆς ἰδιοκτητοῦ γῆς του.

Ἄρθρον 12.

Ἐὰν μετὰ τὴν παραχώρησιν ταύτην μὲν ἕκτασις τις τῆς ἐπιλοίπου ἰδιοκτητοῦ γῆς μὴ ὑπερβαίνουσα τοὺς 100 □ πήχεις, μεμονωμένη ἀπὸ τὰς λοιπὰς γαίας τὰς μεινύσας διὰ τοὺς Χίους, τότε καὶ τὸ ὑπόλοιπον τούτων τῶν πηχῶν ἀφίεται εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην του.

Ἄρθρον 13.

Ἐὰν παρελθουσὼν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 δύο προθεσμιῶν, δὲν ἐμφανισθῶσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, θέλει προχωρεῖ ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν καταγραφὴν τῶν ἰδιοκτησιῶν.

Ἄρθρον 14.

Ἀπὸ καταμετρηθῶσιν αἱ κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς ἰδιοκτηταὶ γαίαι, καὶ καταγραφῇ ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὰς εἰς τὸ πρωτόκολλον, θέλουν καταγραφῇ εἰς αὐτὸ καὶ ὅσαι γαίαι εἶναι ἀναγκαίαι πρὸς ἀποζημιώσιν, καὶ αἱ ὁποῖαι θέλουν ληφθῇ ἐκ τῶν εὐρισκόμενων εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς ἐθνικῶν πάσης κατηγορίας γαίων.

Ἄρθρον 15.

Εὐρισκόμενων τῶν εἰς τὰ παράλια τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τῆς πόλεως κειμένων γαίων, αἵτινες διετέθησαν ἄλλως πῶς διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) Β. Διατάγματος, ὅλα τὰ ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως εὐρισκόμενα ἐθνικὰ γῆπεδα θέλουν χρησιμεύει διὰ τὴν προκειμένην ἀποζημιώσιν.

Ἄρθρον 16.

Ἡ ἐπιτροπὴ ὅμως ὀφείλει νὰ παρατηρῇ καὶ ἐξετάζῃ μετ' ἀκριβείας, ὥστε τὰ εἰς ἀλλαγὴν δοθησόμενα γῆπεδα, νὰ κείνται ὡς ἐγγιστα εἰς ἀνάλογους θέσεις μ' ἐκείνας τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ δεξιοῦ μέρους, καὶ νὰ ᾖναι γεγραμμένα κατὰ σειρὰν εἰς τὸ πρωτόκολλον, ὡς πρὸς τὴν θέσιν των.

Ἄρθρον 17.

Καταστρωθέντος τοῦ δευτέρου πρωτοκόλλου οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 σημειωθέντων τόπων θέλουν ἐκλέγει ἀπὸ τὰ καταγραφέντα εἰς αὐτὸ καὶ σημειωθέντα ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸ σχέδιον τὰ ἀνάλογα μὲ τὰ ἰδιοκτητὰ των γῆπεδα. Ὁ τὴν καλύτεραν θέσιν κατέχων εἰς τὸ δεξιὸν μέρος ἰδιοκτητῆς θέλει ἐκλέγει πρῶτος τὰ κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος εἰς ἀντάλλαγμα δοθησόμενα εἰς αὐτὸν μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς ποσότητος τῶν παραχωρηθησομένων γαίων του. Ὁ δεύτερος ἐκλέγει μετὰ τὸν πρῶτον, καὶ καθεξῆς.

Ἄρθρον 18.

Ἐὰν δύο ἢ πολλοὶ κτηματῆται ἔχωσι γῆπεδα εἰς θέσεις ἰσοτίμους, ἢ προτίμησις τῆς ἐκλογῆς ἀποφασίζεται διὰ κλήρου.

Ἄρθρον 19.

Ἐπειδὴ ἡμπορεῖ πολλάκις νὰ συμπέσῃ εἰς ἀντάλλαγμα διανομῇ τῶν κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς πόλεως γηπέδων, ὥστε μετὰ τὴν τελείαν ἀποζημιώσιν ἰδιοκτητοῦ τινὸς νὰ μείνῃ μέρος γῆς ἐνωμένον μὲ τὰς γαίας του, καὶ νὰ συνεχόμενον μὲ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.
Αριθ. 10. (Παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.
Αριθ. 11.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 28 Μαρτίου.

ΝΟΜΟΣ

Περί Συμβολαιογράφων και των χρεών αυτών.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Επὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρον 1.

Ὅπου δὲν ὑπάρχει εἰμὴ εἰς καὶ μόνος Συμβολαιογράφος, ἐν περιπτώσει κωλύσεως ἢ ἐξαίρεσεως, ὁ Εἰρηνοδίκης θέλει ἀναπληροῦν αὐτόν.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, ὅπου οἱ Εἰρηνοδίκαι ἐκπληροῦσι καὶ τὰ τῶν Συμβολαιογράφων ἔργα, οἱ πάρεδροι ἢ πᾶς ἄλλος, ὅστις δι' ἑλλειψιν τούτων δύναται κατὰ τὸ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1835 Διάταγμα νὰ προσκληθῇ εἰς ἀναπληρῶσιν τῶν θέσεων των, θέλουν ἐκπληροῦν τὰ χρέη τῶν εἰρηνοδικῶν, (ὅταν αὐτοὶ ᾖναι ἀπόντες ἢ κωλύονται) τόσον τ' ἀναφερόμενα εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον, ὅσον καὶ τ' ἀναφερόμενα εἰς τὸ Συμβολαιογραφεῖον.

Ἄρθρον 3.

Ὅσῳκις αἱ εἰς τὰ προηγούμενα δύο ἄρθρα διαλαμβάνονται ἀναπληρώσεις γίνονται λόγῳ ἀσθενείας, τὰ καθαρὰ δικαιώματα διανέμονται ἐξ ἡμισείας μεταξὺ τοῦ ἀσθενούντος καὶ τοῦ ἀναπληροῦντος τὰ ἔργα αὐτοῦ. Κατὰ τὰς λοιπὰς κωλύσεις ἢ νομίμους ἐξαίρεσεις, τὰ δικαιώματα ἀνήκουν ὁλόκληρα εἰς τὸν ἀναπληροῦντα τὸν κωλυόμενον ἢ ἐξαίρουμένον.

Ἄρθρον 4.

Οἱ εἰρηνοδίκαι καὶ οἱ πάρεδροι οἱ προσωρινῶς ἀναπληροῦντες τοὺς Συμβολαιογράφους, ἢ τοὺς προσωρινῶς ἐκπληροῦντας ἔργα τούτων, ἀπαλλάττονται τῆς καταθέσεως τῆς ἐγγυήσεως, περὶ τῆς διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 174 § 1 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ· τὰ δὲ καταγινωσκόμενα τυχὸν εἰς αὐτὸν πρόστιμα, ἀποζημιώσεις καὶ ἐξόδα λαμβάνονται ἐκ τῆς περιουσίας των, ἐφαρμοζομένων εἰς τοῦτο τῶν γενικῶν περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων διατάξεων τῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου, ὅστις θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Αθήναις τῆς 21 Μαρτίου (2 Ἀπριλ.) 1836.

Ο Θ Ω Ν.

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ι. ΡΙΖΟΣ,

Διευθύνων προσ. τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσ.

Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί καταργήσεως τῶν ἑφόρων καὶ συστάσεως Βασιλικῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ νὰ ἐλαττωθῶσι τὰ διοικητικὰ ἐξόδα καὶ διὰ νὰ τακτοποιηθῇ ἡ κατὰ τόπους οἰκονομικὴ διοίκησις, μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἱπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Οἱ ἄχρι τοῦδε Γενικοὶ καὶ Βασιλικοὶ ἑφόροι καταργοῦνται.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὴν θέσιν αὐτῶν θέλουν ἀντικατασταθῇ ἀπὸ 1 (13) Ἀπριλίου 1836 Βασ. οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι, διὰ νὰ ἐνεργῶσι τὴν κατὰ τόπους οἰκονομικὴν διοίκησιν, ἐξαίρουμένης τῆς ἀφορώσεως τὰ ταμεῖα ὑπηρεσίας· θέλουν δὲ ὑπάγεται εἰς τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Ἡμετέρου Ἱπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 3.

Οἱ οἰκονομικοὶ οὗτοι ἐπίτροποι θέλουν ἔχει, σιμὰ, εἰς τὰ καθήκοντα τῶν καταργουμένων ἑφόρων, καὶ τὰ ἀκόλουθα ἀκόμη καθήκοντα·

α. Νὰ καταστρώνουν καὶ νὰ κρατοῦν ἀκριβῆ περιγραφὴν τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, καὶ τῶν καρπώσεων τῆς Κυβερνήσεως.

β. Νὰ ἀντιπροσωπεύουν εἰς τὰς διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ γινόμενας παραχωρήσεις τῶν ἐργασιῶν, προμηθειῶν καὶ ἐργολαβιῶν τῶν ἀνήκοντα κλάδων τῆς ὑπηρεσίας, ὅταν λαμβάνωσι παρ' αὐτοῦ εἰδικὴν ἐντολὴν ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ.

γ. Νὰ συμπράττουν εἰς ὅλας τὰς ἐνοικιάσεις καὶ δημοπρασίας τῶν ἐθνικῶν κτημάτων καὶ δημοσίων εἰσδημάτων, καὶ νὰ συνεργοῦν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ προικοδογητέως νόμου.

δ. Νὰ συνδράμουν εἰς τὴν κατάστροφισιν τῶν χωρογραφικῶν βιβλίων, ὡς ἔχουσιν ἀναγκαίαν τῶν περὶ ὑποθηκῶν βιβλίων.

ε. Νὰ ἐκτελοῦν τοὺς περὶ φόρων νόμους.

ς. Νὰ ὑπερασπίζονται τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου κατὰ τῶν γενομένων προσβολῶν εἰς τὰς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ, καὶ νὰ προσφυλάττωσι τὰ ἐθνικὰ κτήματα καὶ κτίρια ἀπὸ τὴν φθοράν.

ζ. Νὰ ἐρμηνεύσωσιν εἰς τοὺς δήμους τοὺς Οἰκονομικοὺς νόμους καὶ Διατάγματα κατὰ τὸ ἀληθὲς αὐτῶν πνεῦμα καὶ γράμμα, καὶ ἐν γένει νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν των.

η. Νὰ ἐξτάζωσι περιοδικῶς τὰ κατὰ Νομοὺς καὶ Ἐπαρχίας ταμεῖα, ἐκτὸς τῆς ἐξετάσεως τῆς γενομένης παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

θ. Νὰ προσπαθοῦν διὰ τὴν αὐξήσιν τοῦ δημοσίου εἰσοδήματος κατ' οἰκονομικὰς καὶ προσδονομικὰς ἀρχάς.

ι. Νὰ φροντίζουν ὅλα, ὅσα ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, ἀνατίθενται εἰς αὐτοὺς δι' ἰδιαιτέρων νόμων, διαταγμάτων καὶ ἀποφάσεων.

Ἡ ἐξουσία τῆς ἀρμοδιότητός των κανονίζεται πάντοτε κατὰ τοὺς εἰδικούς ὁρισμούς.

Ὁ τρόπος τῆς ὑπηρεσίας των θέλει προσδιορισθῇ λεπτομερέστερον δι' ἰδιαιτέρων ὁδηγιῶν, τὰς ὁποίας τὸ Ἱπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει σχεδιάσει ἀνυπερθέτως καὶ καθυποβάλλει εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν.

Ἄρθρον 4.

Οἱ Βασιλικοὶ οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι θέλουν διευθύνει τὰς ἀναφορὰς των ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ Ἱπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ λαμβάνει τὰς διαταγὰς τούτου κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Ἡ πρὸς τοὺς Νομάρχας σχέσις των εἶναι ὡς ἡ τῶν ἄχρι τοῦδε ἑφόρων, ἐπεὶδὴ ἡ σύστασις τῶν Βασιλικῶν οἰκονομικῶν ἐπιτρο-

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 22.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 27 Μαΐου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωρῶντες, ὅτι κατὰ τοὺς καθιεστώτας νόμους τὰ κτίρια, ὅσα ἀφιερώθησαν ἅπασι εἰς τὴν δημόσιον θεῖαν λατρείαν, καθὼς καὶ οἱ τόποι, ἐπὶ τῶν ὁποίων ταῦτα ἀνηγέρθησαν, δὲν ὑπάρχον-
ται εἰς οὐδενὸς ἰδιοκτησίαν, καὶ ἂν κατεδαφίσθῃ τὸ κτίριον.

Θεωρῶντες, ὅτι αἱ κατὰ τὴν πόλιν Ἀθηνῶν ἢ ἀλλαχοῦσε κα-
τερειπωμέναι ἐκκλησίαι καὶ τὰ γήπεδα αὐτῶν δὲν δύνανται, ὡς
ἱερὰ, νὰ ἐκποιηθῶσιν, εἰμὴ ὁσάκις τὸ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως ὄφελος
διατεθῇ πρὸς ἄλλα θεάρεστα ἔργα, καὶ ἰδίως πρὸς οἰκοδο-
μὴν ἱερῶν καὶ ἀγαθοεργῶν καταστημάτων.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἰπουργικοῦ Ἡμῶν Συμβουλίου,
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1.

Αἱ κατὰ τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν κατερειπωμέναι ἐκκλησίαι
καὶ τὰ γήπεδα αὐτῶν διαίρουσιν εἰς τὰς ἀκολουθοῦς τρεῖς
τάξεις:

1. Μοναστηριακαί.
2. Ἑνοριακαί.
3. Ἰδιωτικαί.

2.

Τῶν μοναστηριακῶν, ὅσα μὲν ὑπάρχοντι εἰς διατηρούμενα
τοῦ Ἡμετέρου κράτους μοναστήρια, θέλουσι διοικεῖσθαι καθὼς
καὶ τὰ λοιπὰ κτήματα αὐτῶν. Ὅσα δὲ εἰσὶν ἐκκλησιῶν καὶ
μετοχιῶν ὑπάρχοντι εἰς διαλελυμένα μοναστήρια θέλουσι ἐκποι-
θῆναι ἀνυπερθέτως διὰ τῆς ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας,
εἴτε μὲ μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας, ἢ τὸ πολὺ μὲ προθεσμίαν ἑξ ἡ-
μῶν μετὰ τὴν κατακύρωσιν, καὶ τὸ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως αὐτῶν
ἐξαγόμενον θέλει χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς εἰς ἀνέγερσιν ἐνὸς
πανεπιστημίου.

3.

Αἱ ἐνοριακαὶ θέλουσι παραχωρηθῆναι εἰς τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναί-
ων μετὰ τὰς ἀκολουθοῦς ὑποχρεώσεις.

1. Ἡ ἐκποίησις αὐτῶν θέλει γένει ἐπὶ δημοπρασίας, προηγου-
μένης τακτικῆς ὁροθετικῆς διαγραφῆς καὶ ἐκτιμήσεως ἐνόρκου.

2. Ἡ δημοπρασία θέλει ἐνεργηθῆναι ὑπὸ τοῦ δημάρχου καὶ δύο
μελῶν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ ὑπὸ τὸν
ἐλεγχον τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀττικῆς καὶ εἰς τὸ προσδιορισμέ-
νον διὰ τὰς δημοπρασίας μέρος.

3. Ἡ πληρωμὴ τοῦ πλειστηριάσματος θέλει γίνεσθαι εἰς
μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας, ἢ τὸ πολὺ ἑξ ἡμῶν μετὰ τὴν κατα-
κύρωσιν τοῦ δημοπρατουμένου ἐρειπίου, γηπέδου ἢ ὕλης.

4. Τὸ προκύπτον ἐκ τῆς ἐκποιήσεως θέλει χρησιμεύσει εἰς
ἱερὰ καὶ φιλόφθονα καταστήματα ἐντὸς τῆς πόλεως ταύτης
πρὸ πάντων δὲ καὶ ῥητῶς εἰς ἀνέγερσιν ἐνὸς ἢ καὶ πλειοτέ-
ρων ἐνοριακῶν ναῶν εὐρυχωρίας καὶ λαμπρότητος ἀναλόγου, εἰς
τὸ κεντρικώτερον μέρος τῶν τεσσάρων τῆς πόλεως μεγάλων
τμημάτων ἐὰν δὲ μετὰ τὴν οἰκοδομὴν τῶν ἐκκλησιῶν τούτων
περισσεύσῃ χρήματα, αὐτὰ θέλουσι χρησιμεύσει εἰς σύστασιν
ἐνὸς δημοτικοῦ σχολείου τῶν ἀρρένων, καὶ ἐνὸς τῶν κορασίων.

5. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας θέλει καθυποβληθῆναι εἰς

γνώσιν μας διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας· τὸ δὲ
σχέδιον, ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων, καὶ ἡ θέσις ἐκάστης
οἰκοδομῆς καθὼς καὶ τ' ὄνομα τοῦ ἁγίου ἢ τῆς ἁγίας ἐκάστης
ἐκκλησίας πρέπει νὰ καθυποβάλλεται προηγουμένως διὰ τῆς
ἀνηκούσης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας εἰς τὴν Ἡμετέραν ἑγ-
κρίσιν.

Αἱ ἰδιωτικαὶ ὑπάρχοντι εἰς τὸ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου (8 Μαΐου)
1834 Ἡμέτερον δῶταγμα, καὶ οἱ ἔχοντες ἀξιώσεις ἐπὶ τῶν
τοιούτων ἐκκλησιῶν, τῶν ἐρειπίων, τῶν γηπέδων ἢ τῆς ὕλης
αὐτῶν ὀφείλουσι ἐντὸς 40 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ
παρόντος Διατάγματος νὰ παρουσιάσωσι τὰς ἀπαιτήσεις τῶν
συνοδευόμενας μὲ τὰς ἀνηκούσας ἀποδείξεις διὰ τῆς Ἡμετέρας
ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας
εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ
τὰς ἐπεξεργασθῇ καὶ γνωμοδοτήσῃ.

5.

Ἐὰν ὁ ἀπαιτῶν νομίῳ ἐκτὸν ἀδικημένον ἐκ τῆς ἀρνητικῆς
ἀπαντήσεως τῆς Γραμματείας, δύναται, ἂν θέλῃ, ἐντὸς 30 ἡμε-
ρῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀρνητικῆς ἀπαντήσεως νὰ ἐνάξῃ,
εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια τὸ δημόσιον· εἰς τοιαύτην περίστα-
σιν τὸ κτῆμα μένει ἀδιάθετον ἄχρι τῆς ἐκδόσεως τελεσιδίκου
ἀποφάσεως, ἐκτὸς ἂν, πρὸς εὐρυθείαν τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν
τῆς πόλεως, καθίσταται ἄρευκτος ἢ κατεδαφισίς του· διότι
τότε ἐκποιεῖται μὲν ἐπὶ τῆς δημοπρασίας, ἀλλὰ τὰ χρήματα
μένουν παρακατατεθειμένα εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, διὰ
λογαριασμὸν οὗτινος ἀνήκει.

6.

Ἐὰν οἱ ἔχοντες ἀξιώσεις ἐπὶ τῶν ἰδιοκτητῶν τούτων ἐκκλη-
σιῶν κατὰ τὸ ἄρθρον δ' δὲν παρουσιάσωσι τὰς ἀπαιτήσεις τῶν
ἐντὸς τῆς ἀρνητικῆς προθεσμίας, ἢ τὰς παρουσιάσωσι μὲν, λα-
βόντες δὲ ἀρνητικὴν ἀπάντησιν, δὲν ἐνάξωσι τὸ δημόσιον ἐν-
τὸς τῆς εἰς τὸ ἄρθρον ε' ὁριζουμένης προθεσμίας τῶν 30 ἡμε-
ρῶν, τὸ ἀμειωμένον ἐρειπὸν, ἢ τὸ γήπεδον ἢ ἡ ὕλη αὐ-
τοῦ θέλει διατεθεῖν εἴτε κατὰ τὸ ε' ἄρθρον, ἂν ὑπάγεται
εἰς τὰ μοναστηριακά, εἴτε ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, κατὰ
τὸ γ' ἄρθρον ἂν ὑπάγεται εἰς τὰ ἐνοριακά· ὁ δὲ ἰδιώτης δὲν
δύναται νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν κατὰ τοῦ δημοσίου.

7.

Οἱ ὅρισμοί τοῦ παρόντος διατάγματος ἰσχύουν καὶ δι' ὅλα
τὰ ἄλλα ἐρειπία ἢ γήπεδα ἐκκλησιῶν κείμενα ἐντὸς τῶν λοι-
πῶν δήμων τοῦ Ἡμετέρου Κράτους. Ἐννοεῖται δὲ, ὅτι τὸ μὲν
προκύπτον ἐκ τῶν ἐνοριακῶν ἐκκλησιῶν ὄφελος θέλει
χρησιμεύει εἰς ἀνέγερσιν θεαρέστων καταστημάτων ἐντὸς
ἐκάστου δήμου· τὸ δὲ ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς διαλελυμένα
μοναστήρια ἐκκλησιῶν καὶ μετοχιῶν, εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν
τῷ ε' ἄρθρῳ ἀναφερομένου πανεπιστημίου.

8.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος δημοσιευθησομένου
διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν ἀγγελιῶν ἀνατί-
θεται εἰς τὰς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δη-
μοσίου Ἐκπαιδεύσεως, ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Ἑσω-
τερικῶν Γραμματείας, καθ' ὅσον ἀνάγεται εἰς ἐκάστην.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ἰπουργικὸν Συμβούλιον.

ΑΡΜΑΝΣΙΕΡΓ', Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Δ. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

Άρθρον 6.

Οἱ διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος κατάλογοι θελοῦν συνταχθῶσι κατὰ τὸ ἄρθρον 60 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ κατὰ τὸν μέχρι τοῦδε τρόπον, μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι, ἀντὶ ἐξήκοντα, θέλει ἐγγράφει ἕκαστος διοικητὴς εἰκοσὶν ὀνόματα.

Θέλουσι δὲ συνταχθῆ πρὸ τοῦ τέλους Νοεμβρίου τ. ε. καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 56 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 νόμου θέλουσι παραδεχθῆ εἰς τὸν Πρόεδρον καὶ εἰσαγγελέα τοῦ ἁρμοδίου ἐφετείου.

Άρθρον 7.

Ὅλαι αἱ εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀντιθέτουσαι διατάξεις, εἰδικῶς δὲ τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ ἁρθρου 51 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων κτλ. νόμου ἀκυροῦνται.

Άρθρον 8.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσις καὶ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῇ βῆται τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ διατάγματος τῶν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. λαμβάνει ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου, καὶ θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ὀκτωβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διανομῆς τῶν παρὰ τῶν εἰρηνοδικῶν συναγομένων δικαιωμάτων τοῦ χαρτοσήμου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 17 Αὐγούστου Β. διάταγμα τὸ ὁποῖον προσδιορίζει εἰς τὰ εἰρηνοδικεῖα τὸ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῶν συναγομένων τοῦ χαρτοσήμου δικαιωμάτων, καὶ τὸ ἄρθρ. 2, τοῦ ἀπὸ 14 (26) Αὐγούστου τ. ε. διατάγματος τὸ ὁποῖον παραπέμπει εἰς εἰδικὴν διαταγὴν τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀναλογίας, καθ' ἣν θέλουσι διανεμεσθαι μεταξὺ τοῦ εἰρηνοδίκου, τοῦ Γραμματέως καὶ τῶν κλητῆρων τοῦ ἀκροατηρίου, τὰ συναγομένα δικαιώματα, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Άρθρον 1.

Ἐκ τῶν ἐν τῇ τῷ γραφεῖ τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ ὑπὸ τῶν παρ' αὐτοῖς κλητῆρων τοῦ ἀκροατηρίου συναγομένων τελῶν χαρτοσήμου, ὅσα δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, θέλουσι κατατίθεσθαι εἰς ἓν, καὶ, ἀφαιρουμένων τῶν πρὸς γραφικὴν ὕλην ἐξόδων, θέλουσι κατὰ μῆνα διαιρεῖσθαι εἰς δύο ἴσα μέρη, τὸ ἐν τῶν ὁποίων λαμβάνει ὁ εἰρηνοδικὴς, τὸ τρίτον τοῦ ἄλλου ἡμίσεως ἀνήκει εἰς τὸν κλητῆρα ἢ τοὺς κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου τὰ δὲ λοιπὰ δύο τρίτα ἀπολαμβάνει ὁ γραμματεὺς πληρόνων ἐξ αὐτῶν καὶ τοὺς τυχόν ὑπαρχοντας ὑπογραμμντεῖς ἢ γραφεῖς κατὰ τὰ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τούτων γενομένην συμφωνίαν,

Άρθρον 2.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας

ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16|28 Ὀκτωβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐκτέλεσεως τοῦ ἁρθρου 51 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἁρθρου 54 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν περαιτέρω καὶ διατάττομεν ὡς ἑφεξῆς.

Άρθρον 1.

Ὅταν ὁ τακτικὸς σιραγιστὸς χάρτης λείπῃ εἰς τινὰ τόπον ἀληθῶς, δύνανται νὰ γράφωνται τὰ εἰς τὸ χαρτόσημον ὑπαγόμενα ἔγγραφα καὶ πρακτικὰ, τόσον τῶν ιδιωτῶν ὅσον καὶ τῶν δημοσίων ἀρχῶν, ἐντοσούτῳ, καὶ εἰς τὸν μὴ σφραγιστὸν χάρτην.

Άρθρον 2.

Ἀμέσως μετὰ τὴν τελείωσιν τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 1. σημειωθέντων ἔγγραφων θέλουσι καθυποβάλλεσθαι ταῦτα εἰς τὸν ἁρμοδίον διοικητικὸν ταμεῖον, ὅστις θέλει τὰ καταχωρεῖ εἰς ἰδιαίτερον ἐπίτηδες κατάστιχον καὶ θέλει εἰσπράττει τὸ ἀνάλογον χαρτόσημον.

Ταῦτα θέλουσι καθυποβάλλεσθαι εἰς τὸ ταμεῖον ἀπὸ μὲν τοῖς διαμένοντες εἰς τὴν καθ' ἑαυτὴν τοῦ ταμεῖου τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἀπὸ δὲ τοῖς διαμένοντες μακρὰν ταύτης, τὰ πολὺ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν. Ἡ καταχώρισις αὐτῶν πρέπει νὰ γίνεταί μετ' ἀποδείξεως τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς ἡμερομηνίας, θέλει δὲ ἐπικυρωθῇ ἐπὶ τοῦ ἔγγραφου ἐν βραχυλογίᾳ περὶ δὲ τῆς πληρωμῆς τοῦ χαρτοσήμου θέλει ἐκδίδεσθαι τακτικὴ ἀποδείξις τοῦ ταμεῖου.

Άρθρον 3.

Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς καταχωρήσεως ἁρθρου 2. πρέπει ὁ νόμιμος ὑπόχρεως νὰ πληρώσῃ τὸ χαρτόσημον ἢ ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ, παρὰ τῇ ὁποῖᾳ κεῖται τὸ ἔγγραφον νὰ φροντίσῃ νὰ προστεθῇ εἰς τὰ ἔγγραφα παρὰ τινι διοικητικῷ ταμεῖῳ, κατὰ τὸν διορισμένον τρόπον, ὁ σφραγιστὸς χάρτης, ἄλλως ὑπόκεινται εἰς τὴν παρὰ τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένην ποινὴν διὰ τὸν προστετησόμενον σφραγιστὸν χάρτην θέλει πληρωθεῖν τι πλέον, ἀλλὰ τὸ ταμεῖον θέλει μεταχειρίζεσθαι τὴν ληφθησομένην ἐπὶ τούτῳ ἀπόδειξιν τοῦ ταμεῖου διὰ τὸ πληρωθὲν ἤδη χαρτόσημον ἁρθρον 2 μᾶλλον ὡς μετρητὰ χρήματα, καὶ θέλει τὴν στέλλει ὁμοῦ εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον.

Άρθρον 4.

Τὰ ἔγγραφα τὰ ὁποῖα εἶναι προσδιορισμένα διὰ τὰ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἀποτελλόνται παρευθὺς, δὲν ἔχουν χρεῖαν τῆς μετὰ ταῦτα προσθήκης τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου, ἀλλ' οὗτος θέλει μολοντοῦ ζητεῖσθαι καὶ λαμβάνεσθαι ἐντὸς τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 3 προσδιορισθείσης προθεσμίας διὰ τοῦ εἰς ὃν ἀνήκει ἰδιώτου εἴτε δημοσίου ἀρχῆς ἀπὸ διοικητικὸν τι ταμεῖον, τὸ ὁποῖον θέλει ἐπιβάλλει ἀπολύτως εἰς αὐτὸ τὴν ἐπίσημον ἐπικύρωσιν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου καὶ μάλιστα ἀνευ περαιτέρω πληρωμῆς (ἄρθρον 3).

Άρθρον 5.

Ἄν ᾖναι ἑλλειψὶς σφραγιστοῦ χάρτου μετ' ὀρισμένον σχῆμα (ἄρθρον 6, 7) τοῦ χαρτοσήμου νόμου π. χ. διαβατήρια κτλ. θέλουσι γράφεσθαι ταῦτα ἀπλῶς εἰς τὸν ἀνάλογον σφραγιστὸν

ζωγραφία, βαφή και μουσική θέλουν διδάσκεισθαι εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας τοῦτο ἀπὸ ἰδιαιτέρους διδασκάλους, ἀλλὰ μὲ τρόπον, ὥστε νὰ μὴ παρεμποδίζωνται δι' αὐτὸ τὰ λοιπὰ ὡς ἄφρευκα θεωρούμενα μαθήματα, γυμναστικά ἀσκήσεις θέλουν γίνεσθαι τὸ θέρος κατὰ τὰς τελευταίας ὥρας μετὰ τὴν μεσημβρίαν, ὅταν ὑπάρχουν διακοπαὶ μαθημάτων, θέλει δὲ παρατηρεῖσθαι καὶ ἐνταῦθα τὸ εἰς τὸ ἄρθρον 14 περὶ ἐλληνικῶν σχολείων ὁρισθέν.

Καθῆκον τοῦ γυμνασιάρχου εἶναι, ὥστε οἱ σπουδάζοντες τὰ ἰδιαίτερα ταῦτα μαθήματα νὰ φοιτῶσιν εἰς αὐτὰ τακτικῶς, ὡς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ, καὶ νὰ προλαμβάνεται καὶ τιμωρῆται καὶ εἰς αὐτὰ πᾶσα ἀταξία καὶ ἐκούσιος ἑλλειψίς. Παραίτησις ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐξαμηνίας δὲν ἐπιτρέπεται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ.

Τ Μ Η Μ Α Χ.

Περὶ διαιρέσεως τοῦ σχολιακοῦ ἔτους, παραδοχῆς ἐξετάσεων ἐλέγχου τῆς προόδου, καὶ βραβείων.

Ἄρθρον 84.

Τὸ σχολιακὸν ἔτος διαιρεῖται εἰς τὰ γυμνάσια, ὡς καὶ εἰς τὰ ἐλληνικὰ σχολεῖα.

Ἄρθρον 85.

Ἡ παραδοχὴ εἰς τὰ γυμνάσια ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἐξέτασιν γενομένην πρὶν τῆς ἀρχῆς τοῦ σχολιακοῦ ἔτους. Εἰς ἕκαστον γυμνάσιον διὰ τοὺς ἀπαιτοῦντας νὰ εἰσέλθωσιν εἰς αὐτὸ καὶ εἴτε ἐξ ἐλληνικῶν εἴτε ἐξ ἰδιωτικῶν σχολείων ἐξερχομένους.

Ἄρθρον 86.

Ἐκαστος ζητῶν νὰ γίνῃ δεκτὸς εἰς τὸ γυμνάσιον, θέλει ἐμφανίζεσθαι εἰς τὸν γυμνασιάρχην, πρὶν τῆς ἀρχῆς τοῦ σχολιακοῦ ἔτους, δηλῶν τὴν ἡλικίαν του, καὶ τὸν τόπον καὶ τὸν τρόπον τῶν προτέρων σπουδῶν του.

Ἄρθρον 87.

Ἡ ἐξέτασις γίνεται προφορικῶς καὶ ἐγγράφως, ἐμπεριλαμβάνει ὅλα τὰ εἰς τὰ ἐλληνικὰ σχολεῖα διδασκόμενα, καὶ ἐκτελεῖται ἐνώπιον ὅλων τῶν καθηγητῶν τοῦ γυμνασίου.

Ἄρθρον 88.

Ὁ μὴ φανείς ὡς κατέχων τὰς ἀπαιτούμενας γνώσεις τῶν εἰς τὰ ἐλληνικὰ σχολεῖα διδασκόμενων μαθημάτων, δὲν γίνεται δεκτὸς εἰς τὸ γυμνάσιον.

Ἄπαντα τὰ μέλη τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ὑπόλογα διὰ τὴν αὐστηράν καὶ ἀμερόληπτον ἐκτέλεσιν τῶν ὁρισμῶν τοῦ τῶν. Περὶ τῆς ἐξετάσεως θέλει συντάττεσθαι πρωτόκολλον, καὶ στέλλεσθαι εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν.

Ἄρθρον 89.

Ὡς πρὸς τὸν προβιβασμὸν τῶν μαθητῶν εἰς ἀνωτέρας τάξεις ἐφαρμοζονται καὶ ἐνταῦθα τὰ εἰς τὸν ἀριθ. 27 περὶ ἐλληνικῶν σχολείων ὁρισθέντα.

Ἄρθρον 90.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβωσιν ἀποδεικτικὸν περὶ τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἐν τῷ Γυμνασίῳ μαθημάτων τῶν θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς γενικὴν ἐξέτασιν, γινομένην ἐνώπιον ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ὑφ' ὅλων τῶν καθηγητῶν τοῦ γυμνασίου, προεδρεύοντος τοῦ Γυμνασιάρχου καὶ παρευρισκομένης τῆς Ἐφορίας.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως ἂν πρέπη νὰ δοθῇ ἢ ὄχι τὸ περὶ ἀποπερατώσεως τῶν μαθημάτων τοῦ γυμνασίου ἀποδεικτικόν.

Ἄρθρον 91.

Ἡ γενικὴ ἐξέτασις γίνεται προφορικῶς καὶ ἐγγράφως. Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ λάβῃ τὸ ἄνω ῥηθὲν ἀποδεικτικὸν χρεωστεῖ νὰ μεταφράσῃ ἐγγράφως τεμάχιον ἐκ τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς εἰς τὴν νεωτέραν καὶ ἕτερον ὁρθῶς, κατὰ τῆς γραμματικῆς τοὺς κανόνας, τεμάχιον τι σύντομον ἐκ τοῦ ἐλληνικοῦ εἰς τὸ λατινικόν, νὰ γράψῃ εἰς τὸ ἐλληνικόν μὲ κορυφαίαν φράσιν καὶ μὲ καθαράν ὀρθογραφίαν

ἐλθεσὶν τινὰ καὶ νὰ λύσῃ ἐγγράφως προβλήματα τινὰ τῆς μαθηματικῆς ἐκ τῶν μερῶν αὐτῆς, ὅσα διδάσκονται εἰς τὸ γυμνάσιον. Εἰς τὴν προφορικὴν ἐξέτασιν χρεωστεῖ νὰ μεταφράσῃ καὶ ἐξηγήσῃ ὁρθῶς τι κεφάλαιον ἐκ τῶν λατίνων κλασικῶν, τῶν παραδοθέντων εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις, καὶ ν' ἀποδείξῃ, ὅτι ἔχει γνώσεις ὅλων τῶν μαθημάτων, ὅσα εἶναι προσδιωρισμένα διὰ τὰ γυμνάσια.

Απὸ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως ταύτης ἐξαρτᾶται ἡ χορηγία, ἢ μὴ, τοῦ περὶ ἀποπερατώσεως τῶν μαθημάτων τοῦ γυμνασίου ἀποδεικτικοῦ.

Οἱ μὴ λαβόντες τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο λαμβάνουν μόνον ἀποδεικτικὸν τῆς εἰς τὴν ἀνήκοντι τάξεως, καὶ χρεωστοῦν νὰ ἐπαναλάβωσιν αὐτὴν, τὸ δὲ περὶ τῆς ἐξετάσεως ταύτης συνταττόμενον πρωτόκολλον πέμπεται ἐπίτης εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Γραμματεῖαν.

Ἄρθρον 92.

Οἱ βουλόμενοι ν' ἀποκτήσωσι δι' ἰδιαίτερας σπουδῆς γνώσιν τῶν μαθημάτων, ὅσα διδάσκονται εἰς τὸ γυμνάσιον, χρεωστοῦν, πρὶν εἰσταχθῶσιν εἰς τὴν γενικὴν ἐξέτασιν νὰ φοιτήσωσιν εἰς τὴν τετάρτην τάξιν τοῦ γυμνασίου.

Οἱ τοιοῦτοι, πρὶν γίνωσι δεκτοὶ, χρεωστοῦν νὰ ἐμφανίζωνται πρὶν τῆς ἀρχῆς τοῦ σχολιακοῦ ἔτους εἰς τὸν γυμνασιάρχην, δηλοῦντες τὴν ἡλικίαν καὶ τὰς προτέρας ἰδιωτικὰς σπουδὰς τῶν, καὶ νὰ καθυποβάλλωνται εἰς προφορικὴν καὶ ἐγγράφον ἐξέτασιν ἐνώπιον τοῦ γυμνασιάρχου καὶ ὅλων τῶν καθηγητῶν τοῦ γυμνασίου, διὰ νὰ ἀποδείξωσιν, ὅτι ἔχουν τὴν ἀναγκαίαν ἰκανότητα, διὰ νὰ κατὰρχθῶν εἰς τὴν ζητούσιν τάξιν.

Ἄρθρον 93.

Ἡ ἐκταὶ τοῦ γυμνασίου πρόδος ἐλέγχεται κυρίως διὰ τῶν ἐγγράφων γυμνασμάτων, τὰ ὅποια οἱ μαθηταὶ συνθέτουσι. Διὰ τοῦτο θέλει γίνεσθαι καθ' ἑβδομάδα ἐγγράφως μεταφράσις ἐκ ἑκάστου τῶν μαθητῶν τοῦ ἐλληνικοῦ εἰς τὸ λατινικόν, καὶ ἐκ τοῦ λατινικοῦ εἰς τὸ ἐλληνικόν, ἢ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν σύνθεσις τις εἰς τὸ ἐλληνικόν, καθ' ἕκαστον μῆνα θέλει δίδεσθαι εἰς τοὺς μαθητὰς ἀνὰ μία ἐγγράφος πρότασις ἐκ τῆς μαθηματικῆς καὶ τῆς φυσικῆς, καθ' ἕκαστην δὲ ἐξαμηνίαν ἐκ τῆς ἱστορίας, καὶ εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις ἐκ τῆς λογικῆς καὶ τῆς φιλοσοφίας. Περὶ κατηχήσεως, φυσικῆς, χημείας καὶ φυσικῆς ἱστορίας, δὲν θέλουν γίνεσθαι ἐγγράφα γυμνάσματα, ἀλλ' ἡ περίοδος θέλει προσδιορίζεσθαι κατὰ τὰς προφορικὰς ἐξετάσεις· τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ τῆς ἐβραϊκῆς.

Ἄρθρον 94.

Εἰς τὸν διδάτκαλον εἶναι ἀνατεθειμένον νὰ προσδιορίζῃ τὴν ἀξίαν τῶν γυμνασμάτων τούτων· παραβάλλων τὰ σφάλματα ἢ τὰ προτερήματα αὐτῶν, καὶ κατ' αὐτὰ νὰ προσδιορίζῃ τὴν τάξιν τῶν μαθητῶν μεταξύ τῶν, ὡς πρὸς τὴν ἐτήσιαν αὐτῶν περίοδον τόσον γενικῶς ὅσον καὶ εἰδικῶς δι' ἕκαστον μάθημα ἰσχύουν οἱ ὅροι τοῦ ἁρθ. 23 περὶ ἐλληνικῶν σχολείων.

Ἄρθρον 95.

Καὶ εἰς τὰς τρεῖς πρώτας τάξεις τοῦ γυμνασίου ὡς καὶ εἰς τὰ ἐλληνικὰ σχολεῖα, θέλουν γίνεσθαι ἐξετάσεις, εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ἐξαμηνίας καὶ ἐκάστου ἔτους.

Ἄρθρον 96.

Ὡς πρὸς τὸν ἐτήσιον κατάλογον θέλει ἐνεργεῖσθαι ὡς εἰς τὰ γυμνάσια ὅ,τι διετάχθη ὡς πρὸς τὰ ἐλληνικὰ σχολεῖα εἰς τὸ ἄρθρον 28, ὁμοίως καὶ ἡ διανομὴ τῶν βραβείων εἰς τοὺς ἀριστεύσαντας, θέλει ἐνεργεῖσθαι κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἁρθ. 29.

Ἄρθρον 97.

Ὡς πρὸς τὰ ἀποδεικτικά ἰσχύουν καὶ εἰς τὰ γυμνάσια τὰ εἰς τὸ 30 ἄρθρον περὶ ἐλληνικῶν σχολείων ὁρισθέντα.

5) Νά παραδεχθῇ ἀρχήτις (principe) τοῦ λογιστικοῦ, ἡ νά γενῇ συζήτησις περὶ αὐτῆς.

6) Νά θεωρηθῇ ὁ κατάλογος τῶν γενικῶν παρατηρήσεων, διὰ νά γένῃ πρὸς ἡμᾶς ἐκθεσις περὶ τὸ τέλος τοῦ ἔτους, περὶ τῶν ληφθησομένων μέτρων, ἡ περὶ τῶν γενησομένων τροποποιήσεων εἰς τοὺς ὑπάρχοντας ἤδη κανόνας καὶ τὰ διαταχθέντα ἐλεγκτικὰ μέσα διὰ τὴν διαχείρησιν ἐν γένει.

7) Νά ἀναφέρῃ περὶ τοῦ προκύπτοντος ἐκ τῆς ἐξεσάσεως τοῦ λογαριασμοῦ ἐνὸς λογιστικοῦ ἔτους καὶ τῆς κλείσεως αὐτοῦ.

7) Νά κάμῃ προτάσεις περὶ διορισμοῦ εἰς κενὰς θέσεις (ἄρθρ. 11) τοῦ διατάγματος τῶν 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου) 1833.

9) Νά γνωμοδοτήσῃ περὶ τῆς παραδοχῆς τῆς ἐγγυήσεως καὶ τοῦ μεγέθους αὐτῆς, δοθησομένης παρὰ τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὑποκειμένων εἰς εὐθύνην λογαριασμῶν ὅταν ἀναδέχωνται τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας των.

10) Νά συζητήσῃ ἀντικείμενόν τι, ἀναγκαῖον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ἐν γένει.

Ἄρθρον 14.

Αἱ ἀποφάσεις (arrêts de situation) καὶ αἱ γενόμεναι ἐκδικάσεις λογαριασμῶν, εἰς τὸ ἐν, ἡ τὸ ἄλλο τμήμα, ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν πρόεδρον, καὶ προσυπογράφονται ἀπὸ τὸν γραμματεῖα διεκπεραιούνται.

Ἄρθρον 15.

Οἱ ὅρισμοι τοῦ ἡμετέρου διατάγματος τῶν 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρ.) 1833, περὶ σχηματισμοῦ καὶ δικαιοδοσίας τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, καθὼς καὶ τοῦ διατάγματος τῶν 22 Ἰανουαρίου (3 Φεβρουαρίου) 1835, μένουσιν ἐν ἰσχύϊ ὡς πρὸς τὰ δημοσίους ἀρχάς, καὶ τοὺς ὑπευθύνους λογαριασμῶν, καθόσον δὲν ἐτροποποιήθωσιν διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἄρθρον 16.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν γραμματεία παραγγέλλεται νά δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἀθῆναι, τῇ 23 Ὀκτωβρ. (4 Νοεμβρ.) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 63 (παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 64.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 13 Νοεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ εὐθύνης τῶν δήμων ὡς πρὸς τὰς πραττομένας ληστείας ἐντὸς τῆς περιφέρειας των.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν ἑσωτερικῶν, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς

Ἄρθρον 1.

Πᾶς δῆμος εἶναι ὑπεύθυνος ὡς πρὸς τὰς πολιτικὰς ἀποδόσεις καὶ ἀποζημιώσεις ἐνεκα πάσης ληστείας πραττομένης ἐντὸς τῆς περιφέρειας του.

Συνυπεύθυνοι λογίζονται κατὰ τοῦτο καὶ οἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ληστείας διατελοῦντες μὴ δημόται ἀγορῦλακες, βοσκοὶ ποιμνίων ἢ ἄλλων ζώων, ἐργάται εἰς τὰ δάση καὶ ὅσοι ἔχουσι ξενοδοχεῖα παρὰ τὰς δημοσίους ὁδοὺς.

Ἄρθρον 2.

Μεχριστότου προσδιορισθῶσιν ὁριστικῶς τὰ ὅρια τῶν δήμων, αἱ περιφέρειαι αὐτῶν ἐννοοῦνται κατὰ τὰ παλαιὰ ὅρια τῶν χωρίων, τῶν ἀποτελούντων τὸν δῆμον.

Ἄρθρον 3.

Ἄν ἐκ ληστρικῆς τιнос πράξεως ἐπληρώθῃ τις δημότης ἢ μὴ, ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ὑπεύθυνος δῆμος χρεώσται νά πληρώσῃ εἰς τὸν πληρωθέντα, ἢ, ἐν περιπτώσει θανάτου, εἰς τὴν χήραν ἢ τὰ τέκνα του ἀποζημιώσιν, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ πολιτικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 4.

Ἐάν μέλη τινὸς δήμου λάθωσι μέρος εἰς γενομένην ληστείαν, κρύψωσι, τροφοδοτήσωσι, ἢ με ὁποιονδήποτε ἄλλον σκοπὸν βοηθήσωσι τοὺς ληστὰς, ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ τοῦ δήμου εἰς τὸν ὅποιον ἀνήκουν, ὀφείλει, λαβοῦσα γνώσιν τοῦ πράγματος, νά τοὺς συλλαβῇ ἂν διαμένωσιν ἐντὸς τοῦ δήμου, καὶ νά τοὺς διευθύνῃ διὰ τὸν δικαστικὸν εἰς τὸν εἰσαγγελέα, ἢ ἐάν ἡ σύλληψις των ἦν ἀνεύρητος νά τοὺς καταγγέλλῃ εἰς αὐτόν. Ἡ παραμελοῦσα τὴν διαταγὴν ταύτην δημοτικὴ ἀρχὴ τιμωρεῖται με πρόστιμον 50—500 δραχμῶν.

Ἄρθρον 5.

Ἐάν εἰς τὴν πλείονες δῆμοι ἀρνηθῶσιν ἢ δὲν χορηγήσωσιν ἐν καιρῷ τὴν πρὸς καταδίωξιν ληστῶν παρὰ τῆς διοικητικῆς, στρατιωτικῆς ἢ καὶ δημοτικῆς τινός ἀρχῆς ἐγγράφως ἐπητηθεῖσαν συνδρομὴν ἢ συντελείαν των, ὑποβάλλεται ἕκαστος εἰς πρόστιμον 50—500 δραχμῶν.

Ἄρθρον 6.

Πᾶσα δημοτικὴ ἀρχὴ πληροφορηθεῖσα περὶ τῆς ἐμφανίσεως ληστῶν ἐντὸς τῆς περιφέρειας τῆς, χρεώσται νά προσκαλέσῃ τοὺς δημότας νά λάβωσι τὰ ὅπλα πρὸς καταδίωξιν αὐτῶν, καὶ νά ἀναγγεῖλῃ συγχρόνως τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν πλησιεστέραν στρατιωτικὴν ἢ πολιτικὴν ἀρχὴν, καὶ χρεῖας καλούσης νά ζητῇ πρὸς καταδίωξιν τῶν ληστῶν τὴν συνδρομὴν ἐνὸς ἢ καὶ πλείονων ἐκ τῶν πλησιεστέρων δήμων.

Ἡ παραβαίνουσα τὴν διάταξιν ταύτην δημοτικὴ ἀρχὴ ὑποβάλλεται εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον, οἱ δὲ ἀπειθήσαντες εἰς ταύτην τὴν προσκλήσιν δημόται τοῦ αὐτοῦ ἢ ἄλλου δήμου, τιμωροῦνται ἕκαστος με πρόστιμον 5—20 δραχμῶν.

Ἄρθρον 7.

Εἰς πρόστιμον ὡσαύτως 10—50 δραχ. ὑποβάλλεται ἕκαστος τῶν ποιμένων, ἱπποφορβῶν, ἐργατῶν εἰς τὰ δάση καὶ τῶν προϊσταμένων τῶν κατὰ τὰς δημοσίους ὁδοὺς ξενοδοχείων, καπηλείων, καὶ ἄλλων τοιούτων καταστημάτων, οἵτινες πληροφορηθέντες περὶ τῆς ἐμφανίσεως ληστῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δήμου, παρ' ᾧ διατελοῦσι διαμένοντες, δὲν τοὺς καταδιώξουσιν, ἢ μὴ ἐπαρκοῦντες μόνοι πρὸς καταδίωξιν, δὲν εἰδοποιήσωσιν ἀμέσως τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν πλησιεστέρου δήμου, ἢ ὁποιανδήποτε ἄλλην στρατιωτικὴν ἢ πολιτικὴν ἀρχὴν καὶ δὲν συνεργήσωσιν εἰς τὴν καταδίωξιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 8.

Οἱ παρὰ ταῖς ὁρίους τοῦ Κράτους κείμενοι δῆμοι, οἱ ἀπὸ τὸ Μακρυνόρος μέχρι τοῦ Σουλπίου, δὲν ὑπόκεινται εἰς εὐθύνην,

χρονολογικήν τάξιν καὶ κατ' αὐξοντα ἀριθμὸν. Δι' ἕκαστον δὲ βιβλίον ὑποθηκῶν θέλει ὑπάρχει ἴδιον ἀντίστοιχον βιβλίον ἐκθέσεων.

Ἄρθρ. 38.

Ἐκαστον τῶν βιβλίων τούτων λαμβάνει εἰς τὸ πρῶτον φύλλον τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν· «βιβλίον ἐκθέσεων ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν τοῦ Δήμου (ἐνταῦθα τιθεῖται τὸ ὄνομα τοῦ οἰκείου Δήμου) θέλει δὲ ἀριθμεῖσθαι καὶ μονογραφεῖσθαι ὡς καὶ τὰ τῶν ὑποθηκῶν βιβλία.

Ἄρθρ. 39.

Εἰς ἑκάστην τῶν εἰς τὰ βιβλία ταῦτα καταχωριζομένων ἐκθέσεων θέλει σημειοῦσθαι τὸ ὄνομα καὶ παράνομα τοῦ αἰτοῦντος τὴν ἐγγραφὴν, ἐξάλειψιν ἢ ἄλλην ὅποιανδήποτε σημείωσιν ἢ χρονολογία τῶν ἐγγράφων, τὰ ὅποια οὗτος ἐπαρουσίασεν· ὁ ἐπὶ τῶν περιλήψεων σημειωθείς ἀριθμὸς, ὡς αἰκίς ἢ ἐκθεσις γίνεται κατὰ συνέπειαν περιλήψεων· ποῖα ἐγγραφα ἀπεδόθησαν εἰς τὸν αἰτοῦντα, καὶ ποῖα μένουσι προσαρτημένα εἰς τὴν περίληψιν, καὶ τέλος ὁ ἀριθμὸς τοῦ φύλλου τοῦ οἰκείου τόμου τῶν βιβλίων τῶν ὑποθηκῶν, καὶ εἰς ὃν ἐγένεν ἡ ἐγγραφή.

Ἄρθρ. 40.

Ἡ ἐκθεσις θέλει ἀναγινώσκειται εἰς τοὺς παρισταμένους, καὶ θέλει ὑπογράφεσθαι παρ' αὐτῶν καὶ τοῦ ὑποθηκοφύλακος, ἐπιτιθεμένης εἰς τὸ τέλος τῆς σφραγίδος τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 41.

Αἱ ἐκθέσεις θέλουσιν συντάττεσθαι κατὰ τὰ ἐπισυννημένα ἐνταῦθα ὑπομνήματα· εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τῶν ἐγγράφων θέλει ἀφίναται ἐν τρίτον τῆς σελίδος κενὸν, χωριζόμενον διὰ δύο καθέτων παραλλήλων γραμμῶν, χάριν τῶν εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν παραπομπῶν καὶ ἄλλων ἐνδεχομένων σημειώσεων. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 89, τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου καὶ τοῦ ἀρθροῦ 23, τοῦ παρόντος διατάγματος, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ βιβλία τῶν ἐκθέσεων.

Ἄρθρ. 42.

Ὅταν αἰτήσεις τις ἐπιφέρῃ ἐγγραφὴν ἢ προσημειώσιν εἰς βιβλία ὑποθηκῶν, ἀναγόμενα εἰς διαφοροὺς δήμους, ἢ περὶ αὐτῶν ἐκθεσις θέλει γίνεσθαι εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐκθέσεων, τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν εἰς ὃ θέλει γενῆ ἡ κυρία ἐγγραφή· εἰς δὲ τὰ βιβλία τῶν ἐκθέσεων τ' ἀντιστοιχοῦντα εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν, εἰς ὃ θέλει γίνεσθαι ἀπλὴ μνεία τῆς ἀλλαγῆς γενομένης ἐγγραφῆς, θέλει γίνεσθαι μὲ ἰδιαίτερον αὐξοντα ἀριθμὸν ἀπλὴ παραπομπή εἰς ἐκεῖνο τὸ βιβλίον τῶν ἐκθέσεων, ἐν ᾧ ἐγένεν ἡ περὶ τῆς κυρίας ἐγγραφῆς ἐκθεσις· ὡς π. χ. ἴδε πρωτόκολλον τοῦ Δήμου Ἀθηναίων τόμ. 1 σελ. 12.

Ἄρθρ. 43.

Ὅταν γίνῃ αἰτήσεις ἐγγραφῆς ἢ προσημειώσεως, τὴν ὁποῖαν ὁ ὑποθηκοφύλαξ κρίνει ἀπορρίπτειν κατὰ τὰ ἐν τῷ περὶ ὑποθηκῶν νόμῳ διαταχθέντα, γίνεται ἐν τῷ προσήκοντι βιβλίῳ ἐκθεσις κατὰ τὸν συνήθη τρόπον, καὶ σημειοῦνται ἐν αὐτῇ αἱ αἰτίαι τῆς ἀπορρίψεως· αἱ περιλήψεις καὶ τὰ ἐγγραφα πρέπει τότε νὰ ἐπιστρέφωσιν εἰς τὸν αἰτήσαντα τὴν ἐγγραφὴν, ἀν οὗτος δὲν αἰτῇ νὰ μείνουν παρακατατεθειμένα εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ὑποθηκῶν.

Ἄρθρ. 44.

Ὁ ὑποθηκοφύλαξ δύναται τότε μόνον νὰ κρατήσῃ ἐκθεσιν ξεχωριστήν, κατὰ τὸ ἀρθρὸν 73 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, εἰς μεμονωμένα φύλλα, ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν γενομένων περὶ ἐγγραφῆς αἰτήσεων ᾖ τοσόνδε μέγας, ὥστε δὲν μένει καιρὸς διὰ νὰ γίνῃ τακτικὴ ἐκθεσις εἰς τὸ ἐπὶ τούτου βιβλίον.

Εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν εἰδικὴν ἐκθεσιν δὲν πρέπει νὰ περιλαμβάνωνται εἰμὴ αἰτήσεις ἐναγόμεναι εἰς τὸ αὐτὸ βιβλίον.

ὑποθηκῶν· ἐὰν δὲ αἱ γενομέναι αἰτήσεις ἀναφέρονται εἰς διάφορα βιβλία ὑποθηκῶν, συντάσσεται διὰ τὰς εἰς ἕκαστον βιβλίον ἀναγομένας αἰτήσεις ἰδιαίτερα εἰδικὴ ἐκθεσις.

Ἄρθρ. 45.

Ἐκάστη τῶν εἰς τὰς εἰδικὰς ταύτας ἐκθέσεις γινομένων σημειώσεων πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ ὄνομα τοῦ αἰτοῦντος καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς περιλήψεως, καὶ νὰ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ αἰτοῦντος· ὁ δὲ ὑποθηκοφύλαξ ὑπογράφει ἐφ' ἀπαξ τὰς εἰς τὴν αὐτὴν ἐκθεσιν περιεχομένας σημειώσεις κατὰ τὸ τέλος αὐτῆς.

Ἄρθρ. 46.

Ἡ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐκθέσεων καὶ τὸ τῶν ὑποθηκῶν τακτικὴ καταχώρησις γίνεται κατὰ πρῶτην εὐκαιρίαν, αἱ δὲ εἰδικαὶ ἐκθέσεις πρέπει νὰ παρακατατίθενται εἰς τὸν οἰκεῖον φάκελλον τῶν περιλήψεων ὑπὸ ἰδιαίτεραν δεσμίδα, καὶ ὑπὸ ἴδιον αὐξοντα ἀριθμὸν.

Εἰσαγωγικαὶ (transitoires) διατάξεις.

Ἄρθρ. 47.

Οἱ εἰρηνοδίκαι οἱ μὴ διορισθέντες ὑποθηκοφύλακες θέλουσιν κλείσει τὴν 30 τοῦ παρόντος μηνὸς ἑκτὴ ὥρα μετὰ μεσημβρίαν τὰ βιβλία τῶν προσωρινῶν σημειώσεων καὶ θέλουσιν τὰ στείλει ἀμέσως διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἢ δι' ἄλλου ἀσφαλτοῦς μέσου (λαμβάνοντες ἀπόδειξιν παραλαβῆς παρακατατεθειμένην εἰς τὰ αρχεῖα τοῦ εἰρηνοδικείου) εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ὑποθηκῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῖου ὑπάγεται τὸ εἰρηνοδικεῖον.

Ἄρθρ. 48.

Τὰ βιβλία ταῦτα περαίνονται κατὰ τὸν ἐξῆς τύπον περιεχομένην ἀμέσως μετὰ τὴν τελευταίαν ἐγγραφὴν.

«Ἐπερὰνθη

τὴν τριακοστὴν Σεπτεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑξακοστοῦ ἑκτοῦ ἔτους ἑκτὴ ὥρα μετὰ μεσημβρίαν».

(Τ. Σ.)

Ἐὰν δὲν ἐγίνετο καμμία προσωρινὴ σημείωσις, τὸ βιβλίον περιεχόμενον ὡς ἀκολουθῶς, γραφομένην εἰς τὴν πρώτην σελίδα τῶν ἐκθέσεων.

«Εἰς βελτίωσιν ὅτι δὲν ἐνεγράφη εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο καμμία προσωρινὴ σημείωσις ὑποθηκῶν.

τὴν τριακοστὴν Σεπτεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑκτοῦ ἔτους, ἑκτὴ ὥρα μετὰ μεσημβρίαν».

(Τ. Σ.)

ὁ Εἰρηνοδίκης

N. N.

Ἄρθρ. 49.

Οἱ ὑποθηκοφύλακες ὡς αἰκίς ἐγγράφωσιν ὑποθήκας, σημειώσας ἤδη εἰς τὸ βιβλίον τῶν προσωρινῶν σημειώσεων, ὀφείλουσιν νὰ σημειώσιν ἐκτὸς τῶν ἄλλων προσόντων πάσις ἐγγραφῆς, καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς σημειώσεως αὐτῶν εἰς τὰ τῶν προσωρινῶν σημειώσεων βιβλία.

Ἄρθρ. 50.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς φύλακας τῶν ὑποθηκῶν νὰ ἐπεμβαίνουν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν τίτλων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἐγένεν ἡ προσωρινὴ σημείωσις καὶ αἰτεῖται ἤδη ἡ ἐγγραφή· θέλουσιν ὁμῶς ἐξηγεῖ εἰς τοὺς αἰτοῦντας, τοὺς ἐν τῷ νόμῳ τῶν ὑποθηκῶν διαγεγραμμένους τύπους καὶ θέλουσιν ὁδηγεῖ αὐτοὺς εἰς τὴν συμπλήρωσιν ἐσφαλμένων τυχόν περιλήψεων.

Ἄρθρ. μοναδικόν.

Ἄρθρ. 51.

Ὅταν περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀπὸ 11 (23) Αὐγούστου τ. ε. περὶ ὑποθηκῶν νόμου, ἢ τοῦ παρόντος διατάγματος ἀπαντῶνται προσκόμματα, οἱ ὑποθηκοφύλακες ὀφείλουσιν ν' ἀναφέρωνται εἰς τὸν ἀρμόδιον παρὰ πρωτοδικαῖς εἰσαγγελέα, αἰτοῦντες τὴν λύσιν αὐτῶν· οὗτος δὲ θέλει ἀναφέρεισθαι, ἐν περιπτώσει ἀμφιβολίας εἰς τὸν παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέα, ὅστις ἐπίσης ἀπο-

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

τὴν καὶ σήμερον τόσον λαμπρῶς ἐπικυρωμένην ὅθεν καὶ ἐχρηστέτην ἐκφρασὶν τῆς ἐντελούς Μου εὐχαριστήσεως, διχθετὴν ἐπανειλημμένην διαβεβαίωσιν τῆς Βασιλικῆς Μου εὐνοίας. Ἀλλ' ἐξεπλάγην διὰ τὴν ἀποτύπωσιν τῶν ἐγκληματιῶν εἰνῶν, οἵτινες ἐδυνήθησαν νὰ νομίσουν, ὅτι θέλουν σᾶς ἐξαπατήσει, καὶ ὅτι ἀποινεὶ θέλουν σᾶς προστρέψει τὴν ὕβριν ὡς πρὸς τῆς Εὐρώπης ὅτι δὲν τρέφετε ἀγάπην πρὸς τὴν νόμιμον ταξίαν· ἐξεπλάγην διὰ τὴν ἀχαριστίαν τῶν ἐγκληματιῶν εἰνῶν, οἵτινες ἐδυνήθησαν ν' ἀλχημονήσουν ὅτι εἶχον τὴν μὴν ν' ὑπηρετοῦν τὸν Βασιλέα σας.

Στερεοελλαδῖται! Τὰ ὀνόματα τοῦ Νικόλα Ζέρβα, τοῦ Γεωργίου Τσελίου καὶ τοῦ Μαλάμα ἐστιγματίσθησαν διὰ παντὸς καὶ ἐσβεσθήσαν ἀπὸ τοὺς καταλόγους τῆς Φάλαγγος· ὁ δὲ ὅρα-
των τῆς δίκης θέλει καταλάβει τοὺς ἀνοσίους τούτους.

Κάτοικοι τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος! Θαρσείτε εἰς τὴν πρόνοιαν καὶ τὴν δύναμιν τῆς Κυβερνήσεως. Αὕτη θέλει ὑποστηρίξει τὴν πρὸς τὴν εὐταξίαν προσπάθειάν σας, αὕτη θέλει προφυλάξει τὴν ἡσυχίαν σας, αὕτη θέλει ἐξαφανίσει τοὺς ἐχθροὺς σας. Ἐλήφθησαν ἤδη τὰ πρὸς τοῦτο μέτρα, καὶ ἰδίως ἐπηυξήθησαν τὰ ἐντὸς τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ κατὰ τὰ σύνορα στρατεύματα· ἐτέθησαν δ' ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν ἐπιφανεῖς ἀρχηγοί· εἰς τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς ἐδόθησαν ἐκτασις πληρεξουσιότητος καὶ διαταγαὶ γενικαί. Ἄνδρες χαίροντες πλήρη τὴν ἐμπιστοσύνην ἡμῶν ἐστάλησαν νὰ διευθύνουν τοὺς δύο Νομούς. Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς αὐστηρότητος τῶν νόμων ἐγίνεν ἤδη φροντίς· μετὰ ταυτίκῃ δὲ πραότητος θέλομεν χορηγήσει εἰς τοὺς ἐξήπατ-
μένους εὐκαιρίαν νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰ χρέη των. Αἱ περὶ τοῦτου ἐκδοθεῖσαι διαταγαὶ Μας θέλουν δημοσιευθῇ ἀνυπερθέτως.

Κάτοικοι τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος! Ἐπιμεινάτε εἰς τὸν ὑπὲρ εὐταξίας καὶ ἡσυχίας ζῆλόν σας. Ἐπὶ τῶν χάσεων τούτων τῆς Ἑθνικῆς εὐημερίας στηρίζεται τῇ Ἑλλάδι ἡ σωτηρία, εἰς ἣν ὁ Βασιλεὺς σας, τρέφων πρὸς ὑμᾶς καὶ πρὸς πάντας τοὺς Ἕλληνας ἀγάπην πατρός.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Φεβρουαρίου 1836.

ΟΘΩΝ

ΑΡΜΑΝΣΗΕΝΓ. Ι. ΡΙΖΟΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α.
ΚΡΙΕΖΗΣ, ΧΕΣΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 6. (Πα ρ ε λ ε ί φ θ η).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 7.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 26 Φεβρουαρίου.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Περὶ τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Παναρίας κλεισθείσης συνθήκης ἀφορώσης τὴν πρὸς χάριν τῶν ἀμοιβαίων ὑπηκόων των ἀκύρωσιν τῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα «δικαίωμα ἐπὶ τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους, ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς ὑπαρχόντων» κτλ. γνωστῶν εἰσπραξέων.

Ἡ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΣΧΕΣΕΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Τὴν 1 (13) Ἰανουαρίου τοῦ λήξαντος ἔτους ἐκλείσθη μεταξὺ

Ἑλλάδος καὶ Παναρίας ἡ ἐξῆς συνθήκη, τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλλάχθησαν εἰς Μόναχον τὴν 24 Ἰουνίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἰανουαρίου 1836.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ι. ΡΙΖΟΣ.

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Παναρίας ἐξ ἴσου ἐπιθυμοῦντες νὰ πολυπλασιάσωσι καὶ εὐκολύνωσι τὰς διὰ τῆς συμμαχικῆς συνθήκης τῆς 1 Νομβρίου τῶν 1832 τεθείσας μεταξὺ τῶν δύο Βασιλείων σχέσεις, ἀπεφάσισαν νὰ ἐξασφαλίσωσιν εἰς τοὺς ἀμοιβαίους αὐτῶν ὑπηκόους τὴν ἀτέλειαν ἀπὸ παντὸς δικαίωματος τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους (droit d'aubaine) καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων (droit de détraction), εἰς τὰ ὁποῖα ἤθελον ὑπόκεισθαι αἱ κινηταὶ αὐτῶν ἰδιοκτησίαι μεταβιβαζόμεναι ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς Παναρίαν καὶ ἀπὸ τῆς Παναρίας εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Αἱ Α. Α. Μ. Μ. διώρισαν ἐπὶ τούτῳ πληρεξουσίου των ὡς ἐξεξῆς·

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, τὸν Κύριον Α. Μαυροκορδάτον, Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἑκτακτον ὑπηρεσίαν, Μεγάλον Ταξίαρχον τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτῆς Τάγματος τοῦ Σωτήρος, ἑκτακτον Αὐτῆς ἀπεσταλμένον καὶ πληρεξούσιον ἱπουργὸν παρὰ τῇ Βασιλικῇ Αὐλῇ τῆς Παναρίας, καὶ

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Παναρίας, τὸν Κύριον Φριδερίκον Γουσταύον Βαρδωνὸν δὲ Γιζε Θαλαμηπόλον Αὐτῆς, Ἱπουργὸν τῆς Ἐπικρατείας, διευθύνοντα τὴν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείων καὶ Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἑκτακτον ὑπηρεσίαν, Μεγαλόσταυρον τοῦ Τάγματος τῆς πολιτικῆς ἀτάς τοῦ βασιματός τῆς Παναρίας, τοῦ Τάγματος τοῦ ἀρχίου Αλεξάνδρου Νεϊόσκη τῆς Ρωσσίας, τοῦ Τάγματος τοῦ ἀρχίου Αλεξάνδρου Λεόντοφ τῆς Πρωσίας, καὶ Ταξίαρχον τοῦ Τάγματος τοῦ Λέοντος τῶν Κάτω Χωρῶν,

ὧστε μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγράφῳ, εὐρεθέντων κατὰ τοὺς ἀπαιτούμενους τρόπους, συνέθεντο καὶ ὑπεγράψαν τὰ ἐξῆς ἄρθρα.

Ἄρθρον 1.

Τὰ γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα δικαίωμα ἐπὶ τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους καὶ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων (de raité foraine ou de droit de détraction) δικαίωμα (jus detractus gabella hereditaria, Census emigrationis) δὲν ἀπαιτοῦνται τοῦ λοιποῦ μηδὲ εἰσπράττονται, ὅπότεν ἐν περιπτώσει κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς, πωλήσεως, μεταναστεύσεως καὶ ἄλλων τοιούτων, πρόκειται περὶ μετακομίσεως τῶν ὑπαρχόντων εἴτε κινητῶν ἰδιοκτησιῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς Παναρίαν, εἴτε ἐκ Παναρίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, καθότι πᾶν τοιαύτης φύσεως τέλος εἶναι καὶ μένει ἀκυρωμένον μεταξὺ τῶν δύο Βασιλείων.

Ἄρθρον 2.

Τὸ μέτρον τοῦτο ἐπεκτείνεται ὅχι μόνον εἰς τὰς τοιούτου εἵδους εἰσπράξεις καὶ φορολογίας, ὅσαι ἀποτελοῦν μέρος τῶν δημοσίων προσόδων, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐκείνας προσέτι ὅσαι ἤθελον εἰσπράττεσθαι μέχρι τοῦδε πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἐπαρχιῶν, πόλεων, δικαιοδοσιῶν, συντεχνιῶν ἢ κοινοτήτων εἰς τρόπον, ὥστε οἱ ἐξάγοντες τὰ ὑπαρχόντα ταῦτα δὲν ὑπόκεινται τοῦ λοιποῦ εἰς ἄλλα τέλη ἢ φορολογίας εἰμὴ εἰς ὅσα μόνον ἐπὶ λόγῳ κληρονομίας, πωλήσεως, ἢ μεταβολῆς οἰασδῆποτε ἰδιοκτησίας ἀπαιτοῦνται ἐπίσης καὶ ἀπὸ τοὺς αὐτόχθονας κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ εἰς ἐκάστην τῶν δύο Ἐπικρατειῶν νόμους, τὰ διατάγματα καὶ τὰς διατάξεις.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

παραγγέλλεται νά προσυπογράψῃ, τὸ δὲ Ἡμέτερον ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν νά δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ αὐτό.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Φεβρουαρίου (2 Μαρτίου) 1836.

Ο Θ Ω Ν

ΑΡΜΑΝΣΤΕΡΓ
 Ἀρχιγραμματεὺς
 τῆς ἐπικρατείας.

ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ
 Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
 ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν.

Γ. ΛΑΣΑΝΗΣ

ἐπιφορτισμένος τὴν ἐπιμέλειαν τῆς διευθύνσεως
 τῶν Οἰκονομικῶν.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συνθέσεως τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παρατηρήσαντες ὅτι ἡ διὰ τῶν δικηγόρων ἀναπλήρωσις τῶν Ἀρειοπαγιδῶν, ὅσας συνάμα κωλύονται τοῦ ἐνὸς πλείονες, ἐπέφερε πολλὰς δυσκολίας καὶ προσκόμματα διὰ τὴν ὀλιγό-
 τητα τῶν δικηγόρων, καὶ θεωροῦντες ὅτι κατὰ τὴν
 σημερινὴν ἑλλειψιν νομικῶν ἀνδρῶν ἡ εἰς τὸν Ἀρειὸν Πάγον
 προσθήκη νέων τακτικῶν δικαστῶν εἶναι σχεδὸν ἀδύνατος, θέ-
 λοντες νά ἐξομαλύνωμεν κατὰ τὸ δυνατόν τοιαύτας δυσχερείας,
 ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας
 ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Α. Ὁ ἀριθμὸς τῶν παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ παρέδρων, ὅσοι
 κατὰ τὸ ἀρθρ. 9 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834
 Νόμου περιορίζετο εἰς ἓνα καὶ μόνον, ἐπεκτείνεται εἰς τρεῖς.

Β. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ
 δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρὸς νομικοῦ ὁρισμοῦ.

Γ. Ὁ νομικὸς οὗτος ὁρισμὸς θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφη-
 μερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Φεβρουαρίου (8 Μαρτίου) 1836.

Ο Θ Ω Ν

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ
 Ἀρχιγραμματεὺς τῆς
 Ἐπικρατείας.

Ι. ΡΙΖΟΣ
 διευθύνων προσωρινῶς τὴν ἐπὶ τῆς
 Δικαιοσύνης Γραμματ. τῆς Ἐπικρατ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ κλητῆρων τῶν ταχυδρομείων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμ-
 ματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρον 1.

Τὰ γραφεῖα τῶν ταχυδρομείων τοῦ Κράτους δύνανται νά
 πέμπωσιν εἰς τὴν οἰκίαν ἐκάστου τὰ πρὸς αὐτὸν ἐπιγραφό-
 μενα γράμματα, ἢ τοὺς φακέλους.

Ἐπὶ τούτῳ θέλουν διορίσει τοὺς ἀναγκαιοῦντας κλητῆρας.

Ἄρθρον 2.

Οἱ κλητῆρες οὗτοι θέλουν ἐκλεχθῇ μεταξύ ἐκείνων, οἱ ὅποιοι
 ἠγωνίσθησαν τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα ἐφάνησαν τιμίας
 διαγωγῆς καὶ γνωρίζουν νά γράφουν καὶ ν' ἀναγινώσκουν.

Θέλουν δὲ δώσει οὗτοι ἐνώπιον τῶν ἀνηκουσῶν Ἀρχῶν τῶν
 ταχυδρομείων τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 3.

Δι' ἑκάστον γράμμα ἢ φάκελλον λαμβάνει ὁ κλητῆρ ἐκτὸς
 τῶν τεταγμένων ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων καὶ δέκα λεπτά.

Ἄρθρον 4.

Αὐτὰ τὰ δέκα λεπτά θέλουν δίδεσθαι εἰς τὸν κλητῆρα χά-
 ριν ἀμοιβῆς τῶν κόπων τοῦ οὐδεμία ἄλλη ἀντιμισθία δὲν δί-
 δεται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 5.

Ἐκάστος τῶν ἀνταποκρινομένων εἶναι ἐλεύθερος νά λαμβάνῃ
 ὁ ἴδιος τὰ γράμματά του ἀπὸ τοῦ ταχυδρομείου, ἢ νά τὰ λαμ-
 βάνῃ διὰ τοῦ κλητῆρος εἰς τὴν οἰκίαν του· εἰς τὴν δευτέραν
 ταύτην περίπτωσιν χρεωστεῖ νά ἐκφράσῃ τὴν θέλησίν του εἰς
 τὸ ἀνήκον ταχυδρομεῖον, τὸ ὅποιον ὀφείλει νά συμμορφωθῇ με-
 αὐτήν.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας θέ-
 λει ἐνεργήσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Φεβρουαρίου (8 Μαρτίου) 1836.

Ο Θ Ω Ν

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ
 Ἀρχιγραμματεὺς
 τῆς Ἐπικρατείας.

ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ.
 Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
 ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ εἰσοδημάτων τῶν δήμων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παρατηροῦντες ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τῶν σχεδίων τῶν πόλεων εἶναι
 χρεὸς δημοτικόν, θεωροῦντες περιπλέον, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐτι
 οὐδεὶς προσδιορισμένος πόρος διὰ τὰ γινόμενα ἀπὸ τοὺς δή-
 μους εἰς ἐκτέλεσιν τούτων ἐξοδα.

Ἐκ τῆς προτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως τῆς
 Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρον 1.

Ἐκάστος πολίτης, ὅστις εἰς τὸ μέλλον θέλει οἰκοδομήσῃ
 νέαν οἰκίαν ἐντὸς τῶν πόλεων τοῦ Βασιλείου, ὀφείλει διὰ τὴν
 ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν νά πληρώσῃ ἀπ᾽ δραχμὰς πέντε.

Ἄρθρον 2.

Ὅσοι ἀπὸ 1 (13) Μαρτίου 1835 ἤρχισαν οἰκοδομήν τινα
 ἐντὸς τῆς καθέδρας ὀφείλουν ἐπίσης νά πληρώσουν τὸ εἰς τὸν §
 1 ὁρισμένον δικαίωμα.

Ἄρθρον 3.

Ὁ φόρος οὗτος ἀποτελεῖ μέρος τῶν εἰσοδημάτων τοῦ δή-
 μου ὅστις θέλει τὸν δαπανᾷ εἰς ἐκτέλεσιν τῶν σχεδίων τῶν
 πόλεων, εἰς δημοσίους δεινδροφυτείας καὶ εἰς κατασκευὴν ὁδῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Φεβρουαρίου (8 Μαρτίου) 1836.

Ο Θ Ω Ν

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ
 Ἀρχιγραμματεὺς
 τῆς Ἐπικρατείας.

ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ
 Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ
 τῶν Ἑσωτερικῶν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 9.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 8 Μαρτίου.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Περὶ καταγραφῆς τῶν ἐχόντων δικαίωμα εἰς τὴν προικοδότησιν.

ΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
 ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Διακηρύττουν·

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 12 (24) Φεβρουαρίου καὶ ὑπ' ἀριθ.
 6,936 Β. διατάγματος εἰδοποιεῖται ὅλοι οἱ ἀρχηγέται τῶν

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΒΙΒΛΙΟΥ ΕΚΘΕΣΕΩΝ

Αριθμός 1.

Υπόδειγμα ἀφορῶν πρώτην ἐγγράφην ὑποθήκης στηριζομένην εἰς τίτλον ἰδιωτικῆς θελήσεως.

Τὴν τετάρτην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἔκτου ἔτους ἐνεφανίσθη ὁ Κ. Α. Γ. καὶ παρέδωκε τὰς ὑπ' ἀρ. 2 περιλήψεις, εἰς τὰς ὁποίας ὑπάρχει ἐπισυνημμένον τὸ ἀπὸ πρώτης Ὀκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐπίσημον δανειστικὸν συμβόλαιον (ἢ εἰς τὰς ὁποίας ὑπάρχουν ἐπισυνημμένα τὰ ἀκόλουθα συμβόλαια, ἢ ἀποδεικτικά ἐγγράφα). Ἐπειδὴ ἡ εἰς τὰς περιλήψεις διαλαμβανομένη οἰκία δὲν ἔλαβε μέχρι τοῦδε ἴδιον φύλλον εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν, ἠνοίχθη νέον φύλλον ὑπ' ἀριθ. 1 τομ. 1 καὶ ἐνηργήθη ἡ ἐγγράφη ὑπ' αὐξοντα ἀριθ. 1. Ἡ ἑτέρα τῶν περιλήψεων μὲ τὸ ἐπισυναφθὲν συμβόλαιον ἐπεστράφη εἰς τὸν αἰτήσαντα τὴν ἐγγράφην.

Ἰπογραφή τοῦ αἰτήσαντος.

Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν.

(Τ. Σ.)

N. N.

Αριθμός 2.

Υπόδειγμα ἀφορῶν ὁμοίαν δευτέραν ἐγγράφην εἰς τὸ αὐτὸ φύλλον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος.

Τὴν πέμπτην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ κλπ. (τὰ ἀκόλουθα μέχρι ἡ ἀποδεικτικά ἐγγράφα, ὡς ἀνωτέρω) ἐπειδὴ ἡ εἰς τὰς περιλήψεις διαλαμβανομένη οἰκία ἔλαβεν ἤδη ἴδιον φύλλον εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν ὑπ' ἀριθ. 1 τομ. 1, ἐγίνε διὰ τὴν παρούσαν ἀπαιτήσιν ἐγγράφη ὑπ' αὐξοντα ἀριθμὸν 2 ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ φύλλου. (Ἡ ἑτέρα τῶν περιλήψεων κτλ. ὡς ἀνωτέρω), ἢ καθ' ἣν περίπτωσιν τὰ ἀποδεικτικά ἐγγράφα δὲν ἐπιστρέφονται, ἀλλάσσει ἡ τελευταία πράξις ὡς ἐφεξῆς.

Ἡ ἑτέρα τῶν περιλήψεων ἐπεστράφη εἰς τὸν αἰτήσαντα τὴν ἐγγράφην, τὰ δὲ ἀπὸ . . . (ἡμερομηνία) ἐγγράφα παρακατετέθησαν εἰς τοὺς φακέλλους τῶν περιλήψεων.

Ἰπογραφή τοῦ αἰτήσαντος

Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν.

(Τ. Σ.)

N. N.

Αριθμός 3.

Υπόδειγμα ἀφορῶν προσημείωσιν γενομένην δυνάμει ἀποφάσεως ἐφεσίμου ἢ ὑποκειμένης εἰς ἀνακοπήν.

Τὴν δεκάτην πέμπτην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ κλπ. ἐμφανισθεὶς ὁ Δ. Μ. παρέδωκε τὰς ὑπ' ἀριθ. . . . περιλήψεις, εἰς τὰς ὁποίας ὑπάρχει ἐπισυνημμένη ἡ ἀπὸ πέμπτης Ὀκτωβρίου ἀπόφασις τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν· ἐπειδὴ ἡ ἐκεῖ ἀναφερομένη οἰκία ἔλαβεν ἤδη ἴδιον φύλλον εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν ὑπ' ἀριθ. 1, ἐγίνε ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ φύλλου ἐγγράφη ὑπ' αὐξοντα ἀριθ. 3 θεωρουμένη ὡς προσημείωσις, διότι ἡ ἀνωτέρω μνημονευθεῖσα ἀπόφασις εἶναι ἐφεσίμος.

Σημ. ἂν ἡ ἀπόφασις μὴ εὔσα ἐφεσίμος ὑπόκειται εἰς ἀνακοπήν, σημειοῦνται ἀντὶ τῶν λέξεων εἶναι ἐφεσίμος, αἱ λέξεις· ὑπόκειται εἰς ἀνακοπήν.

Τὰ λοιπὰ ὡς εἰς τὸ ἀνωτέρω ὑπόδειγμα.

Ἰπογραφή τοῦ αἰτήσαντος

Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν.

(Τ. Σ.)

N. N.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ, ΕΤΟΣ 1836.)

Ἰδε Βιβλ. ὑποθ. τομ. 1 ἀριθ. 1.

Ἰδε Βιβλ. ὑποθ. τομ. 1 ἀριθ. 1.

Ἰδε Βιβλ. ὑποθ. τομ. 1 ἀριθ. 1.

εις την Γραμματείαν και τὸ γενικὸν ταμεῖον νὰ δώσῃ ἰδιαιτέρας τινὰς πρὸς ταῦτα καὶ τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα εἰδικὰς ὁδηγίας περὶ συγκεντρώσεως τῶν χρημάτων εἰς ἄλλα παρὰ τὰ ἀρμόδια ταμεῖα, ὅταν τοῦτο ἀπαιτεῖται πρὸς εὐκολίαν τῆς ὑπηρεσίας, οἰκονομίαν τῶν ἐξόδων, καὶ ἀπὸ ἄλλας περιστάσεις.

Ἄρθρ. 10.

Τὰ εἰδικὰ ταμεῖα δύνανται νὰ ἐξαργυρώσουν χρηματικὰ ἐντάλματα, ὅταν τοῖς διευθύνονται θεωρημένα ἀπὸ τοὺς ἀρμόδιους ἐπαρχιακοὺς ταμίας· ἀλλὰ τὰ ἐντάλματα θέλει θεωροῦνται ὡς ἐνυπάρχοντα μετρητὰ εἰς τὸ ταμεῖόν τους, καὶ ὡς τοιαῦτα θέλει τ' ἀποστέλλουν εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα τῆς ἀρμοδιότητός των.

Ἄρθρ. 11.

Ἡ εἰς τοὺς § 100 καὶ 101 ἀναφερομένη ἐγγυοδοσία προσδιορίζεται διὰ τοὺς ἐπαρχιακοὺς ταμίας ἀπὸ δραχμὰς ὀκτὼ χιλιάδας, καὶ δίδεται εἰς μετρητὰ, παρακατιθέμενα εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον με ἀπολαβὴν τόκου 6 % τὸν χρόνον, ἢ εἰς ἀκίνητα κτήματα.

Εἰς τὴν ῥηθείσαν ὑπάγονται καὶ οἱ ἐπιστάται τῶν τελωνείων ἐκείνων, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνατίθενται καὶ τὰ χρεῖα ἐπαρχιακοῦ ταμεῖου. Τὰ περὶ ἐγγυοδοσίας τῶν ἐπαρχιακῶν ταμιῶν προσδιορίζονται καὶ κανονίζονται ἐν καιρῷ τοῦ διορισμοῦ των.

Ἄρθρ. 12.

Οἱ τῆς πρώτης τάξεως ταμίαι φέρουσι βαθμὸν καὶ στολὴν ὑπουργικῶν παρέδρων· προπορευομένων ὅμως τούτων.

Οἱ τῆς δευτέρας ὑπουργικῶν γραμματέων ἁ. τάξεως προπορευομένων τούτων.

Ὁ δὲ μισθὸς, διὰ τοὺς μὲν, προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς διακοσίας τριάκοντα (230)· διὰ δὲ τοὺς δὲ, δραχμὰς ἐξακοῖς ἐβδομήκοντα (470) συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν γραμμάτων ἐν γένει ἐξόδων τους, πλὴν τῶν βιβλίων, καθημερινῶν, καθολικῶν, τριπλοτύπων, τῶν γραμματικῶν παραδόσεων, ἐκτύπων καὶ ταστάσεων καὶ βιβλίων τῶν λήξεων, σταλτομένων εἰς αὐτοὺς παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρ. 13.

Τὰ διοικητικὰ καὶ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα ὑπόκεινται εἰς τὴν ἁμεσον ἐπιτήρησιν τῶν Β. Οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος τῶν 19 (31) Μαρτίου 1836.

Ἄρθρ. 14.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ δημοσιεύσιν αὐτοῦ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ἰουλίου (10 Αὐγούστ.) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ, ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ γενικοῦ ταμεῖου.

Ο Θ Ω Ν.

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ ἡ κατάργησις τῶν ταμείων τῶν νομῶν ἐπιφέρει αὐξήσιν εἰς τὰς λεπτομερεῖς ἐργασίας τοῦ Ἡμετέρου γενικοῦ ταμεῖου, καὶ ἐπειδὴ αἱ εἰς τὸν γενικὸν ταμίαν καὶ τὸν ἐλεγκτὴν, διὰ τοῦ Ἡμετέρου ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου 1834 καταστατικοῦ τῶν ταμείων διατάγματος ἐπιβαλλόμεναι εὐθύναι περισσεύουσι διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν ἐργασιῶν, ἀκούσαντες τὴν Ἡμε-

τέραν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείων, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς αὐτῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διετάξαμεν τὰ ἑφεξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Τὸ προσωπικὸν τῆς καταστάσεως τοῦ γενικοῦ ταμεῖου αὐξάνεται διὰ τῆς προσθήκης ἑνὸς ἐπὶ τῶν βιβλίων ὑπαλλήλου, οὗτος διορίζεται παρ' Ἡμῶν, καὶ λαμβάνει ἐτήσιον μισθὸν 3,000 δραχμ. καὶ βαθμὸν ὑπουργικοῦ παρέδρου, προηγουμένου ὅμως τούτου.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ δύο συνεργοὶ τοῦ γενικοῦ ταμεῖου θέλουν διορίζεσθαι εἰς τὸ ἐξῆς παρ' Ἡμῶν, ὁ πρῶτος τούτων θέλει ἀπολαμβάνει μισθὸν ἐτήσιον 2,400 δραχμῶν, ὁ δὲ ἄλλος 2,000 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ μισθὸς τοῦ ὑπρέτου τοῦ ταμεῖου προσδιορίζεται εἰς 720 δραχμὰς ἐτησίως.

Ἄρθρ. 4.

Προσέτι ἐγκρίνομεν εἰς τὸν γενικὸν ταμίαν ἐτησίως 3,000 δραχμὰς ὡς τὸν μέγιστον καὶ ἀνυπερέβλητον ὅρον πρὸς πληρωμὴν ἐκτάκτων ἐργασιῶν καὶ βοηθῶν, ἀλλὰ μετὰ προηγουμένην ἐγκρίσιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείων.

Ἄρθρ. 5.

Εἰς τὸν γενικὸν ταμίαν δίδομεν τὴν ἄδειαν ὑπὸ ἰδίαν του εὐθύνῃ καὶ ὑπὸ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν εἰς τὸν § 78 τοῦ διατάγματος τῶν 6 (18) Φεβρουαρίου 1834 διὰ τὴν τοιαύτην περίστασιν προσδιορισμένων διατυπώσεων, νὰ ἐπιφορτίσῃ τὸν ἐπὶ τῶν βιβλίων ὑπάλληλον νὰ κρατῇ τὸ καθημερινόν.

Ἄρθρ. 6.

Ἐκτὸς τῆς κρατήσεως τοῦ καθημερινοῦ βιβλίου μετὰ τὴν ὁποῖαν ὁ γενικὸς ταμίαις εἰσφέρει νὰ ἐπιφορτίσῃ τὸν ἐπὶ τῶν βιβλίων ὑπάλληλον, χρεὴ τοῦ τελευταίου τούτου εἶναι·

α. Νὰ ἐπεξεργάζεται ἀναλόγως τῆς ὑπηρεσίας τὰ εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον εἰσερχόμενα ἀντικείμενα, καὶ νὰ φροντίζῃ τὴν ἀπουδασίαν ἀλληλογραφίαν·

β. Νὰ πιστοποιῇ τὰ ἔγγραφα τῶν ταμείων τῶν διοικήσεων·

γ. Νὰ διεύθυνῃ τὰ τῆς καταχωρίσεως, καὶ νὰ ἐπιστατῇ αὐτήν·

δ. Νὰ προστοιμάζῃ κατ' ὀλίγον ἐν τῷ διαστήματι τοῦ ἔτους τὸν ἐτήσιον ἰσολογισμόν, καὶ νὰ καταστρώνῃ τούτον.

Ἄρθρ. 7.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, δημοσιευθησομένου διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστ.) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ, ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 40.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 7 Αὐγούστου

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου.

Θεωροῦντες, ὅτι ἡ μέχρι τοῦδε γενομένη εἰς τὸν ἐπὶ τῶν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

νά τὰ διατηρῶσιν εἰς καλὴν κατάστασιν, νά τὰ καθαρρίζωσι καὶ νά τὰ ἐξορύττωσι.

3) Εἰς τὴν σύστασιν ἰδιωτικῶν κρεπωλεῖων, καὶ προτιθεμένων τὸ μέρος, ὅπου πρέπει νά μεταφέρεται τὸ αἷμα τῶν ζώων καὶ τὰ λείψανα τῶν ἐσφαγμένων.

4) Εἰς τὴν πώλησιν κρεάτων πολλὰ νέων ζώων καὶ πεσόντων εἰς ἀσθενείας ἢ παλαιότητος.

5) Εἰς τὴν κατάσχεσιν καὶ ἐπιθεώρησιν ζώων ὑπόπτων κολλητικῶν νόσων, καὶ τὴν θανάτωσιν τῶν τοιούτων.

6) Εἰς τὴν καθάρσιν τῶν ἐρριμένων ἐπὶ τῶν ὁδῶν ἢ πλησίον κατοικιῶν ζώων εἰς βάθος τοῦλάχιστον τεσσάρων ποδῶν ἢ τὴν ἀπομάκρυνσιν αὐτῶν εἰς μεμονωμένα.

7) Εἰς τὰς μεγάλας πόλεις νά ἀπομακρύνωσιν ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸν τῶν κατοικιῶν τὰς πολυαριθμούς καὶ ὑπερβαίνουσας τὴν οἰκιακὴν ἀνάγκην χήνας, ὄρνιθας, νήσσας, τοὺς χοίρους, λαγίδας καὶ ὅσα προξενοῦν κακὴν ἀπογορᾶν.

8) Εἰς τὴν κατάσχεσιν τῶν διεσθαρμένων ποτῶν καὶ τροφίμων, πωλουμένων εἰς τὰς ἀγοράς, καὶ τὰ ἐργαστήρια παρὰ τῶν κρεπωλῶν, ἀρτοποιῶν, οἰνοπώλων, ζυθοποιῶν, ζαχαροποιῶν, καπνῶν.

9) Εἰς τὴν ἐντὸς τῶν δήμων σύστασιν τεχνουργειῶν, καὶ ἐργοστασιῶν, ἀπαγορευμένων παρὰ τῶν νόμων.

Ἄρθρον 57.

Ἰδιαιτέρως πρέπει νά ἐπιτηρῶνται·

1. Τὰ ἐργαστήρια ὅπου πωλοῦνται τὰ ἱατρικὰ, καὶ ἐκτελοῦν τοὺς ἀφορῶντας τὰ φαρμακοπωλεῖα κανονισμούς.

2. Τὰς γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι φρονοῦσαι, ὅτι γνωρίζουν θαυμασιουργὰ ἱατρικὰ, διορίζουν συχνάκις βλαβερά.

3. Τοὺς πρακτικούς, οἵτινες πωλοῦν ἱατρικὰ, κρατοῦντες ὅτι διὰ τούτων ἐνέργησαν θαυμασιώδεις ἱατροῦσεις.

4. Διεσθαρμένα ἄτομα, τὰ ὁποῖα διὰ τροφῶν, ποτῶν ἢ ἱατρικῶν προξενοῦν τὴν ἀποβολὴν γυναικῶν ἢ κορασίων ἐργῶν.

5. Τελευταῖον τοὺς ἱππιατροὺς, οἵτινες ὠφελοῦνται τὴν εὐκολίαν τῆς χρήσεως ἱατρικῶν τὰ μεταχειρίζοντα εἰς ἱατρικὰν ἀνθρώπων.

Ἄρθρον 58.

Πρέπει νά λαμβάνεται μεγίστη φροντίς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν ἀστυνομίαν· ἐπὶ τούτῳ πρέπει νά κεινται διηλεκτῶς πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ διατάγματα τῶν 6 (18) Μαρτίου 1833 καὶ ἐκεῖνα τῶν 3 (15) Ἀπριλίου 1835· ὡσαύτως πρέπει ἰδίως νά λαμβάνεται φροντίς, ὥστε νά χαράττωνται καλὰ οἰκοδομικὰ καὶ γραμμαῖ, νά μὴν οἰκοδομῶνται νέα κτίρια χωρὶς σχέδια νά ἐπισκευάζωνται ἢ νά κατεδαφίζονται τὰ ἐπισφαλῆ κτίρια, νά ἐνεργῶνται πρόσφοροι βελτιώσεις, νά ἀντιτῶνται κίνδυνοι πυρκαϊᾶς, νά ἐξετάζεται τὸ οἰκοδομικὸν ὑλικόν, νά συντηρῶνται τὰ δημόσια κτίρια καὶ μνημεῖα, νά μὴν ἐπιτρέπωνται δημόσιοι ἐπιγραφὰι, ἀνευ προλαβούσης γνώσεως καὶ ἐγκρίσεως τῆς ἀστυνομίας· νά ἀπομακρύνονται ὅλα τὰ ἐμπόδια τῶν διόδων καὶ νά διατηρῶνται εἰς καλὴν κατάστασιν τὰ ὑδραγωγεῖα καὶ αἱ θρύσεις.

Ἄρθρον 59.

Ἐναντίον τῶν πυρκαϊῶν πρέπει νά διαλαμβάνωνται πρὸς τοῦτοις τὰ ἀλόλουθα προφυλακτικὰ μέτρα.

1. Νά ἐπισκέπτονται τοὺς φούρνους καὶ τὰς καμίνους, συνωδευμένοι ἀπὸ πραγματογνώμονας, ὁσάκις τὸ ἐπιτρέπον αἱ περιστάσεις, καὶ νά διατάττωσιν ὅσον τάχιστα τὴν ἐπισκευὴν ἢ ἀμέσως κατεδάφισιν τῶν φούρνων ἢ καμίνων εὐρισκόμενων εἰς κακὴν κατάστασιν.

2. Νά ἐπαγρυπνῶσιν αὐστηρῶς, νά μὴν ἀνάπτωνται πυρὰ ἐντὸς τῶν χωρίων εἰς μικροῦραν ἀπόστασιν τῶν ἐκατὸν μέτρων ἀπὸ τὰς οἰκίας.

3. Νά ἐπαναλαμβάνωσι τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς εἰσόδου εἰς τοὺς ἀχυρῶνας καὶ στύλους, ἢ τῆς πλησιάσεως εἰς σωροὺς γεννημάτων ἢ ἱππονομῆς, μὲ τσιμπούκια ἀνημμένα ἢ μὲ φῶτα, μὴ εὐρισκόμενα εἰς καλοκλεισμένους φανούς.

4. Νά ἀπαγορεύωσιν εἰς τοὺς ξενοδόχους νά μεταχειρίζωνται ἐντὸς τῶν σιαύλων, παραθέσεων ἀμαξῶν, καὶ ἄλλων κτιρίων, ὅπου εὐρίσκεται ἡ ἱππονομή, ἀνοικτοὺς φανούς, λύχνους ἢ κηρία, ὅπως καὶ ἂν ᾖναι τοποθετημένα.

5. Νά ἐπαγρυπνῶσιν, ὥστε οἱ πολῖται, οἵτινες ὡς ἐκ τοῦ ἐπιτηδεύματος εἶναι ἠναγκασμένοι νά ἔχωσιν ἐντὸς τῶν οἰκῶν τῶν ἐμπρήσιμον ὕλην, νά τὴν φυλάττωσιν εἰς μεμονωμένα μέρη, μακρὰν τῶν καμίνων καὶ φούρνων.

6. Νά ἐπιτηρῶσι τὰς ἀντλίας, τὰ ὑδροδοχεῖα, ἀγγεῖα καὶ ἄλλας μηχανὰς πρὸς ἀπόσβεσιν πυρκαϊῶν.

7. Νά φροντίζωσι πρὸς σύστασιν καὶ δημοσίευσιν συστηματικῆς τάξεως ἐν καιρῷ πυρκαϊῶν καθὼς καὶ πρὸς ἐνέργειαν αὐτῆς.

8. Νά ἐπαγρυπνῶσιν ὥστε νά μὴ γίνωνται πυροβολήσεις εἰς τὰ κατοικημένα μέρη τοῦ δήμου ἀνευ ἀδείας, καὶ νά μὴ συγχωρῆται τοῦτο εἰμὴ ὅταν δὲν ἐνδέχεται νά προξενηθῇ κἀνὲν δυστύχημα.

* Ἄρθρ. 60.

Ἡ ἐπὶ τῶν τροφίμων καὶ τῆς συναλλαγῆς αὐτῶν ἀστυνομία ἔχει μεγίστην σημαντικότητα καὶ ἀποτελεσματικὴν ἐπιρροήν.

Αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ χρεωστοῦν νά ἐπαγρυπνῶσιν ἐπὶ τούτῳ μὲ διηλεκτὴ προσοχὴν, καὶ νά ἔχωσι πρὸ ὀφθαλμῶν τοὺς ἐνεστώτας λεπτομερεῖς κανονισμοὺς καὶ ἰδίως ἐκεῖνους τῶν 6 (12) Ἀπριλίου 1835 (Ἐφημ. Κυβερνήσεως ἀριθ. 25 σελ. 173).

Ἄρθρ. 61.

Ἰδιαιτέρως κλάδον τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας ἀποτελεῖ ἡ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδεύματων ἐπιτήρησις.

Αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ πρέπει νά ὑποστηρίζωσι τὴν ἐλευθέραν ἐμπορευματικὴν τῶν ἐμπορευομένων καὶ νά μὴν ἐπιτρέπωσι παράνομα ἐμπόδια, μονοπωλεῖα ἢ περιορισμούς.

Εἰς αὐτὰς ἀπόκειται ἡ διαχείρησις τῶν ἐνεστωσῶν τάξεων ἐπὶ τῶν ἐπιτηδεύματων καὶ ἡ παῦσις τῶν ἀνακαλυπτομένων καταχρήσεων εἰς τὰ ἐπιτηδεύματα, καθὼς καὶ ἡ συντήρησις, παρακίνησις τοῦ συναγωνισμοῦ, ἡ ἀπομάκρυνσις παντὸς περιορισμοῦ, καθόσον δὲν εἶναι νομίμως συγχωρημένος.

Ἐπίσης χρεωστοῦν νά ἐπαγρυπνῶσι τὴν αὐθαίρετον χρῆσιν ἐπιγραφῶν καὶ συμβόλων, καθὼς καὶ τὴν ἀντιποίησην τῶν δικαιωμάτων ἀνευ προλαβούσης ἐκπληρώσεως τῶν νομίμων συνθηκῶν.

Ἄρθρ. 62.

Μεταξὺ τῶν ἐπιτηδεύματων, ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐργάζονται ἐπὶ δειγματικῇ καὶ χορηγοῦν τὰς ἀναγκαῖας ζωοτροφίας, ὡς ζυθοποιεῖα, κρεπωλεῖα, ἀρτοποιεῖα, ξενοδοχεῖα, καπνολεῖα, ἀπαιτοῦν τὴν ἰδιαιτέραν ἐπαγρύπνησιν τῆς ἀστυνομίας. Διὰ συνεχῶν καὶ ἐπαναλαμβανομένων ἐπισκέψεων καὶ ἐξετάσεων θέλει βεβαιοῦται ἀντίτως τὰ ἀντικείμενα τῶν ἐπιτηδεύματων τῶν πωλοῦνται ἀφθέρτα καὶ μὲ ἀκριβῆ μέτρα καὶ σταθμούς καὶ ἀντίσως τὰ διατιμημένα ἀντικείμενα πωλῶνται κατὰ τὴν προαδωρισμένην παρὰ τῆς ἀστυνομίας τιμὴν.

Ἄρθρ. 63.

Αἱ δημοτικαὶ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ ὑποχρεώνουν.

1. Τὰ ἄτομα τὰ ὁποῖα τεχνουργοῦν χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ σκεύη νά παρουσιάζωσιν εἰς τὸ δημαρχεῖον τὴν ἰδιωτικὴν των σφραγίδαν μὲ τί ὀνομά των ἐπὶ χαλκίνης πλακῆς προωρισμένης εἰς τοῦτο.

2. Τοὺς χρυσοχόους νά παρουσιάζωσι τὴν διακλήρυσιν εἰς τὸ δημαρχεῖον.

τείνεται χρεία καλούσης εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας.

Ἄρθρον 52.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα τῆς Ἱεπικρατείας ἀνατίθεται ἡ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 21 Σεπτεμβρίου 1836.

Ἐν Ὄνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος,

Τὸ Ἰπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΠΣΠΕΡΓ, Ι, ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

Ὑποδείγματα περιλήψεων (145)

Περίληψις

Ἐπὶ τῆς οἰκίας ὑπ' ἀριθ. δωδέκατον, κειμένης κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Ἑρμοῦ ἐν τῇ πόλει τῶν Ἀθηνῶν μὲ τὸν προκείμενον κῆπον κατὰ τοῦ ἰδιοκτήτου Κ. Ν. Ν. Φαρμακοπώλου κατοικοῦντος εἰς Ἀθήνας, ὑπὲρ τοῦ πιστωτοῦ Β. Δ. Φ. ἐμπόρου κατοικοῦντος εἰς Ἀθήνας ζητεῖται νὰ ἐγγραφῇ ὑποθήκη εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, δυνάμει τοῦ ἐπισυναπτομένου δανειστικοῦ συμβολαίου γενομένου τὴν πρώτην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἑκτοῦ ἔτους ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Κ. Γ. Δ. πρὸς ἀσφάλειαν ἀπαιτήσεως δραχμῶν τεσσάρων χιλιάδων ἢτοι 4.000 πληρωτέων τὴν πρώτην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους, καὶ φερουσῶν τόκου ὀκτὼ τοῖς ἑκατὸν πληρωτέους εἰς τὸ τέλος παντὸς ἔτους κατὰ τὴν πρώτην Ὀκτωβρίου,

Ἐν Ἀθήναις, τὴν τετάρτην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἑκτοῦ ἔτους,

Α. Φ. Ἐμπορος.

(Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν προσθέτει μετὰ τὴν γενομένην ἐγγραφὴν τὴν ἐξῆς σημείωσιν καὶ ἐπιστρέφει τὴν περίληψιν εἰς εἰς τὸν αἰτήσαντα τὴν ἐγγραφὴν).

Ἐνεγράφη εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων τόμος 1 ἀρ. 1.

Τὴν τετάρτην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἑκτοῦ ἔτους.

Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν

(Τ. Σ)

N. N.

ΑΘΗΝΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀριθ. 1

1836

ΑΘΗΝΑΙ 18 Ιανουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προθεσμίας διὰ τὴν πληρωμὴν τελωνιακῶν δικαιωμάτων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαν καὶ διατάττομεν ὡς ἑφεξῆς.

Ἄρθρον 1.

Διὰ τὰ χρεωστούμενα τελωνιακὰ δικαιώματα θέλει διδασθαι πίστωσις εἰς τοὺς καταστηματικούς ἐμπόρους κατ' αἰτησίν των, καθὼς καὶ εἰς ἄλλους μετερχομένους ἐμπόριον· ἀλλ' εἰς τοὺς τελευταίους τότε μόνον, ἐὰν οὗτοι ἔχουν ἀκίνητα κτήματα εἰς τὸ Βασίλειον, ἢ ἡμποροῦν νὰ δώσουν ἀξίόχρεων ἐγγυητὴν.

Ἄρθρον 2.

Αἱ προθεσμίαι τῆς πληρωμῆς τῶν χρεωστούμενων τελωνιακῶν δικαιωμάτων εἶναι

Διὰ τὰς ποσότητας τῶν δραχ. 100 ἕως 200 εἰς μὴν.

Διὰ τὰς τῶν δραχ. 200 ἕως 500 δύο μῆνες,

Διὰ τὰς τῶν δραχ. 500 καὶ ἐπέκεινα τρεῖς μῆνες·

Ποσότητες μικρότεραι τῶν 50 δραχμῶν πρέπει νὰ πληρῶνται ἀμέσως εἰς μετρητὰ ἐν καιρῷ τοῦ τελωνισμοῦ· αἱ δὲ ἀπὸ 50 ἕως 100 δραχμῶν εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνός.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ἐπιστάται τῶν τελωνείων εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνός συνάπτουν, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, δι' ἑαυτοὺς καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοὺς ὑπαγομένους ὑποτελώνας ἀπὸ τὰ βιβλία τῶν διπλοτύπων ἐνδεικτικῶν, τὰ παρὰ, ἅτινα ἕκαστος πιστώσιμος ὑποτελής χρεωστεῖ. Οὗτος δὲ ὑπογράφει ἐντυπον χρεωστικὴν ὁμολογίαν, τὴν ὁποίαν τῷ παρουσιάζει ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου, καὶ διὰ τῆς ὁποίας ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ ἐν τῇ ὁμολογίᾳ ἀναφερόμενον Ταμεῖον καὶ εἰς τὴν προσδιορισμένην προθεσμίαν τὴν ποσότητα, μετὰ τὴν ὁποίαν ἐπιστῶθη.

Αἱ χρεωστικαὶ αὗται ὁμολογίαι συνοδευομέναι μετὰ κατάλογον καὶ μετὰ τὰ διπλότυπα ἐνδεικτικὰ παραδίδονται ἔπειτα ἀπὸ

τοῦ ἐπιστάτου τῶν τελωνείων εἰς τὰ ἀρμόδια Ταμεῖα, ἅτινα εἰσπραττοῦν τὰ τελωνιακὰ δικαιώματα, παραδίδοντες τὰ διπλότυπα ἐνδεικτικά.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας δύναται εἰς ἐκτακτοὺς περιπτώσεις νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν δοθεῖσαν προθεσμίαν, ἀλλ' ὅχι πλεονέκτον τῆς ἡμετέρας.

Ἐπιφορτίζομεν τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας μετὰ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὅποιον ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ δημοσίευσθ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Νοεμβρίου (12 Δεκεμβρ.) 1835.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

Περὶ δημοπρασίας τῶν οἰκοπέδων τῆς νέας σειρᾶς τοῦ παραλίου τῆς κάτω πόλεως Πατρῶν.

Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀπὸ 7 (19) Δεκεμβρίου Υ. Β. ἀποφάσεως, ὅλα τὰ οἰκοπέδα τῆς νέας σειρᾶς τοῦ παραλίου τῆς κάτω πόλεως Π. Πατρῶν παραλλήλου μετὰ τὴν μέχρι τοῦδε κατὰ τὴν θάλασσαν ἄκρην τῆς πόλεως, διακοπτομένην ἀπὸ τοὺς ὀρθίους δρόμους, θέλουν ἐκτεθῇ εἰς δημοπρασίαν ἐκποιήσεως.

Οἱ ὅροι τῆς ἐκποιήσεως εἶναι οἱ ἑφεξῆς.

Ἄρθρον 1.

Τὸ πλάτος τῆς νέας ταύτης σειρᾶς οἰκοπέδων προσδιορίζεται εἰς εἰκοσιῆς τεκτονικούς πήχεις.

Ἄρθρον 2.

Τὸ πλάτος τοῦ δρόμου μεταξὺ τῆς νέας καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ παραλίου ὑπαρχούσης ἤδη σειρᾶς προσδιορίζεται εἰς εἰκοσι τεκτονικούς πήχεις.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

Άρθρον 42.

Εἰς περίστασιν ἀπουσίας, ἀσθενείας, ἢ ἄλλων ἐμποδίων τοῦ διοικητοῦ, ὁ γραμματεὺς ἀναδέχεται τὰ χρέη τούτου κατὰ τὰς ὁδηγίας του, ἂν δὲν διατάχῃ ἄλλως πως.

Άρθρον 43.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεώς του παύει ἀπὸ τοῦ νὰ ᾔναι ἐν ἐνεργείᾳ τὸ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) 1833 περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν νομαρχῶν διάταγμα, ὅλα δὲ τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα, τὰ ὅποια διὰ τούτου καὶ τῶν ἐφεξῆς διαταγμάτων εἶχον ἀνατεθῇ εἰς τοὺς Νομάρχας, μεταβαίνουσιν εἰς τοὺς τωρινούς διοικητάς, καθόσον εἰς τὸ παρὸν, καθὼς καὶ εἰς τὸ ἀπὸ 20 Ἰουνίου 2. Ἰουλίου τ. ε. διάταγμα δὲν ὠρίσθη ἄλλως περὶ τινων ἀντικειμένων.

Άρθρον 44.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐντέλλεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, αἱ δὲ λοιπαὶ Γραμματεῖαι τῆς Ἐπικρατείας νὰ συμπράξωσιν ἐκάστη ἀναλόγως τῆς ἀρμοδιότητός των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουνίου 8 Ἰουλίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τῶν ὑποδιοικητῶν.

ΟΘΩΝ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὁρισμῶν τοῦ 6 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουνίου 2 Ἰουλίου τ. ε. ἡμετέρου διατάγματος, ἀπεφασίσθη ὡς πρὸς τὴν ἀρμοδιότητα καὶ τὸν κανονισμόν τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑποδιοικητῶν τὰ ἀκόλουθα.

Άρθρον 1.

Ἡ ἀρμοδιότης τῶν ὑποδιοικητῶν ἐπεκτείνεται εἰς ὅλα τὰ ἀντικείμενα, ὅσα κατὰ τὸ διάταγμα ἀποτελοῦν τῶν διοικητῶν τὴν ἀρμοδιότητα· ἀλλὰ περιορίζεται εἰς τὰ καθήκοντα καὶ τὰ δικαιώματα, ὅσα εἶχον οἱ μέχρι τοῦδε ἑπαρχοὶ, καὶ ἀπὸ τὴν περιφέρειαν τῆς εἰς ἕκαστον ἐμπεπιστευμένης ὑποδιοικήσεως, ἢ ὅποια ἀποτελεῖ πάντοτε μέρος τῆς μεγαλητέρας διοικήσεως ὑπὸ τὸν ἀνήκοντα διοικητήν.

Άρθρον 2.

Τὸ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἡμετέρον διάταγμα περὶ ἀρμοδιότητος τῶν διοικητῶν χρησιμεύει ἐπομένως πανταχοῦ ὡς βάσις τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑποδιοικητῶν, ἀλλὰ τροπολογούμενον κατὰ τὸν εἰς τὸ 1 ἄρθρον περιεχόμενον περιορισμὸν τῆς ἀρμοδιότητος, καὶ κατὰ τοὺς ἀκαλούθους ὁρισμούς.

Άρθρον 3.

Οἱ ὑποδιοικηταὶ ὑπόκεινται ἐντελῶς εἰς τοὺς ἀνήκοντας διοικητάς, λαμβάνουν κυρίως ἀπὸ αὐτοὺς μόνους διατάγας, καὶ πρὸς αὐτοὺς διευθύνουν τὰς ἀναφοράς των.

Άρθρον 4.

Εἰς ὅλα τὰ εἰς τὴν ἀρμοδιότητά των ὑπαγόμενα ἀντικείμενα, εἶναι εἰς αὐτοὺς ἀνατεθειμένη ἢ προσζέτασις τῆς ὑποθέσεως καθ' ὅλα τὰ μέρη τῆς, ἐκτὸς μόνον ἂν περιστάσεις ἢ μέρη τινὰ αὐτῆς ἀνατεθοῦν δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων ἢ εἰδικῶν διαταγῶν εἰς τὰς ὑπαλλήλους ἀρχάς καὶ ἰδίως τὰς δημοτικάς, ἢ ἐπι-

φυλαχθῶσιν εἰς τὰς ἀνωτέρας ἀρχάς καὶ ἰδίως τοὺς διοικητάς. Ἀλλ' ἐνεργοῦντες τὰς ἐξετάσεις οἱ ὑποδιοικηταὶ θέλουν συμμορφοῦσθαι πάντοτε μετὰ τὰς εἰδικὰς ὁδηγίας, τὰς ὁποίας οἱ διοικηταὶ ἤθελον τυχὸν τοῖς δίδει.

Άρθρον 5.

Ὁμοίως ἔχουν τὴν ἄδειαν καὶ τὴν ὑποχρέωσιν οἱ ὑποδιοικηταὶ νὰ λαμβάνουν μέτρα δι' ὅλας τὰς ὑποθέσεις τὰς ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητός των, καὶ νὰ ἐκδίδουν ἀποφάσεις, καθ' ὅσον αἱ ὑποθέσεις αὗται κατὰ μέρος, ἢ ὁλοκλήρως, δὲν ἀνετέθησαν διὰ εἰδικῶν ἀποφάσεων ἢ διαταγμάτων εἰς τὰς ὑπαλλήλους ἀρχάς, ἢ δὲν ἐπεφυλάχθησαν ῥητῶς εἰς τὰς ἀνωτέρας ἀρχάς. Ἐπιφυλάττεται δὲ πάντοτε εἰς τοὺς ἐνεχομένους ἢ εἰς τὸν διοικητὴν ἐκκλησίαι, καὶ ἢ ἀπὸ μέρους τοῦ διοικητοῦ ἐπίσημος ἐνέργεια, ἀναθεώρησις καὶ τροποποιήσις ἀποφάσεως, καθὼς καὶ ἢ πρὸς τὴν κυβερνήσιν περὶ τούτου ἐκθεσίς καὶ εἰδοποίησις, ἥτις δύναται νὰ γίνῃ, ἢ κατὰ διαταγὴν τοῦ διοικητοῦ, ἢ κατὰ ὑπάρχοντα διατάγματα καὶ ὁδηγίας.

Άρθρον 6.

Ἀπ' ἐναντίας τῶν ὁριζομένων εἰς τὸ ἄρθρον 3 προσδιορίζομεν ἐνταῦθα, ὅτι ὅλαι αἱ ἀπὸ ἡμῶν ἢ τὰ ὑπουργεῖα εἰς τοὺς διοικητάς στελλόμεναι γενικαὶ διαταγαὶ θέλουν πέμπεσθαι πάντοτε ἀμέσως καὶ εἰς τοὺς ὑποδιοικητάς, οἵτινες εἰς τοιαύτας περιστάσεις θέλουν στέλλει ἀμέσως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὰς ζητούμενας πληροφορίας, καὶ λοιπὰς ἐργασίας, ἂν αἱ γενικαὶ αὗται διαταγαὶ δὲν ὀρίζουν ἄλλως πως· οἱ ὑποδιοικηταὶ χρεωστοῦν ὅμως νὰ στέλλωσι πάντοτε εἰς τοὺς προϊτταμένους αὐτῶν διοικητάς ἀντίγραφον τῶν διευθυνθεισῶν εἰς τὰς Γραμματείας πληροφοριῶν καὶ ἀπαντήσεων.

Άρθρον 7.

Ὁμοίως διατάττομεν διὰ τοῦ παρόντος, ὥστε οἱ ὑποδιοικηταὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τὰς ἀναφερομένας εἰς τὰ στοιχ. γ. κ. ν. ο. τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν διατάγματος, ὅταν ἡ ὑπόθεσις γίνῃ σημαντικὴ καὶ πλεονεκτήσῃ, ἢ ἀναφέρονται ἐπίσης ἀμέσως πρὸς τὰς ἀνήκουσας Γραμματείας, τηρουμένων καὶ ἐνταῦθα τῶν εἰς τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου περιεχομένων ὁρισμῶν.

Άρθρον 8.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν ὑποδιοικητῶν θέλει εἶναι κατὰ πάντα σύμμορφος μετὰ τὴν τῶν διοικητῶν, ἥτις ὀρίζεται εἰς τὸ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν διάταγμα, καὶ ἰδίως θέλει κανονίζεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμούς τῶν ἄρθρων 24-41, ἀλλὰ μετὰ τὰς τροπολογίας τὰς προκυπτούσας ἐκ τῆς μᾶλλον περιορισμένης αὐτῶν θέσεως, ἐκ τῆς εἰς τοὺς διοικητάς ὑπαλληλίας αὐτῶν, καὶ ἐκ τῶν τυχόν ὑπαρχουσῶν μερικῶν διατάξεων.

Ὁ ὑποδιοικητὴς χρεωστεῖ προστούτοις νὰ περιέρχεται εἰς ὅλα νὰ μέρη τῆς διοικήσεώς του περιοδικῶς, τοῦλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἔτους, καὶ νὰ διευθύνῃ κατὰ τριμηνίαν περιεκτικὴν ἐκθεσίαν, μετὰ δὲ τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους, γενικὴν ἐκθεσίαν εἰς τὸν διοικητήν.

Άρθρον 9.

Οἱ βοηθοὶ τῶν ὑποδιοικητῶν θέλουν ἐκτελεῖ παρ' αὐτοῖς τὰ αὐτὰ καθήκοντα, τὰ ὅποια ἐκτελοῦν οἱ γραμματεῖς παρὰ τοῖς διοικηταῖς· εἰς περίπτωπιν ἀπουσίας ἢ κωλύσεως τῶν ὑποδιοικητῶν, τοὺς ἀντιπροσωπεύουν, ἐκτὸς ἂν εἰς ἰδιαιτέρας περιστάσεις διαταχθῇ ἄλλως πως.

Άρθρον 10.

Οἱ ὑποδιοικηταὶ ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ ἀνήκοντος διοικητοῦ, ὁ δὲ βοηθὸς τοῦ ὑποδιοικητοῦ, ἐνώπιον τοῦ ὑποδιοικητοῦ.

Άρθρον 11.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως, ἢ δὲ κοινοποιήσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἀνα-

μοι και κληροδόχοι τόσον ανιόντες όσον και κατιόντες συγγενεύουσι κατ' εθεῖαν, και δεν προτιμούν να πληρώσουν το τέλος της αξίας.

7. Αι εξώδικοι διανομαί της περιουσίας, εάν τὰ μέρη δεν προτιμούν να πληρώσουν κάλλιον το τέλος της αξίας.

Άρθρ. 29.

Εἰς χαρτόσημον αξίας υπόκεινται.

1. Όλα τὰ παντός είδους περί χρημάτων ή αξιών συμβόλικα τὰ μεταξύ ιδιωτών, ή μεταξύ αὐτῶν και της Κυβερνήσεως, τῶν δήμων, δημοσίων καταστημάτων, συντεχνιῶν και σωματίων, γινόμενα είτε δι' ιδιωτικῆς υπογραφῆς, είτε ἐπισήμως, και ῥητῶς αἱ παντός είδους διὰ δημοπρασίας παρχωρήσεις.

Αἱ ἐπικυρώσεις τῶν ἐγγράφων, ἐκείνων, τὰ ὅποια ἔγιναν ἀπόντων τῶν μερῶν. Τὰ πρωτόκολλα και αἱ πράξεις ὅσα δεν ἐδυνήθησαν να τελειώσουν ἐντός μιᾶς ἡμέρας και εἰς τὴν αὐτὴν συνεδρίαν, όταν διαλαμβάνουν περί της αὐτῆς ὑποθέσεως γράφονται ἐπὶ τοῦ ἰδίου χαρτίου, χωρίς νέαν ἄλλην πληρωμὴν, παρὰ τὸ τέλος της αξίας.

2. Τὰ παρὰ της Κυβερνήσεως διὰ δικαστικῆς παρακαταθήκης, και δι' ἐγγύησιν ὑπηρεσίας ἐκδιδόμενα ἀποδεικτικά είτε πιστοποιητικά τῶν διαφορῶν δημοσίων ταμείων.

3. Τὰ ψηφίσματα και διπλώματα πάσης τάξεως πολιτικῶν και στρατιωτικῶν ἀρχῶν, τῶν ἀξιωματικῶν ζῆντος και θάλασσης, τῶν συμβολαιογράφων, δικηγόρων και κλητῆρων δικαστικῶν, ἐξαίρουμένων τῶν συντάξεων.

Προσέτι τὰ περί χορηγίας και ἐπικυρώσεως ἐγγράφα τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀξιωματικῶν και προσπορισμῶν.

Εἰς ὅλας ταύτας τὰς περιπτώσεις τὸ τέλος της αξίας ἡ ἐπιυπολογισθῇ ἐπὶ τοῦ ἐτήσιου μισθοῦ, ή ὅπου δεν δίδεται μισθός, παρὰ της Κυβερνήσεως, ὑπολογίζεται κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον ἐπὶ τῶν εἰσλημμάτων, τὸ ὅποτον πρέπει να ἀναφέρεται ῥητῶς παντοῦ εἰς τὰ ψηφίσματα και διπλώματα.

Όλοι αἱ λοιπαὶ ἀπολαβῆ, ὡς εἶναι ή ἀμισθος κατοικία, αἱ γαίαι κτλ. θέλουν ἐμπεριέχεσθαι ὁμοίως εἰς τὸν ὑπολογισμὸν της ποσότητος ταύτης.

Τὸ τέλος της αξίας θέλει πληρωθῇ εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἐγγράφου τοῦ πιστοποιούντος τὴν ὁκοδοσίαν ή τὴν ἐγχείρησιν τοῦ διπλώματος· εἰς τοὺς προδεδωκένους τὸ τέλος πληρώνεται ἐπὶ της αὐξήσεως μόνον τοῦ μισθοῦ, εἰς δὲ τὰς παρὰ τῆς τοῦ τέλος τοῦτο δεν ἐπιστρέφεται.

4. Όλα τὰ συμφωνητικά δι' ιδιωτικῆς ὑπηρεσίας, ὑπολογίζονται τοῦ τέλους εἰς ἐνός ἔτους ἀποδοχᾶς (μισθόν) ἐκτός ἂν ή συμφωνία γίνεται δι' ὀλιγώτερον καιρόν.

5. Όλα τὰ ἐξοφλητικά τῶν πάσης τάξεως πολιτικῶν και στρατιωτικῶν ὑπάλληλων, τῶν ἀξιωματικῶν ζῆντος και θάλασσης, τῶν ἐκκλησιαστικῶν λειτουργῶν, τῶν συμβολαιογράφων και δικαστικῶν κλητῆρων, τὰ διὰ μισθοῦς και ἀπολαβᾶς παντός είδους, προσέτι και δι' ὅσα λαμβάνουν ἀπὸ τοὺς διαφορομένους, όταν τὸ ποσὸν τῶν ὑπερβαίνει τὰς ἑνδεκα δραχμάς.

6. Οἱ λογαριασμοὶ και αἱ ἀποδείξεις ιδιωτῶν χωρίς παρχήρησιν ποσῶς τοῦ προσώπου εἰς τὸ ὅποιον δίδονται, ἀμὰ ή ὀλική ποσότης ἤθελεν ὑπερβαίνει τὰς ἑνδεκα δραχμάς. Τὸ ἴδιον ἰσχύει και διὰ τοὺς ἐργάτας, όταν τὰ ἐξοφλιζόμενα ἡμερομίσθια ὑπερβαίνουν τὴν ποσότητα τῶν δέκα δραχμῶν.

Οἱ λογαριασμοὶ οὗτοι καθὼς και οἱ παντός είδους ὑπολογισμοὶ δύνανται ή να γραφῶν ἀπ' ἀρχῆς εἰς τὸ ἀνήκον χαρτόσημον της αξίας, ή τοῦτο να ἐπιβληθῇ μετὰ ταῦτα διὰ τοῦ ἀναλόγου προσθέτου λευκοῦ χαρτοῦ και εἰς τὰς δύο ταύτας περιπτώσεις εἶναι συγχωρημένον να προστεθῶν εἰς αὐτοὺς τὰ ἀποδεικτικά της ἐξοφλήσεως τῶν ἐν αὐτοῖς διαλαμβανόμενων

ποσῶν ή της αξίας, χωρίς να πληρώσουν διὰ τοῦτο τὸ τέλος ἐκ νέου.

7. Αἱ ἐνδ.ίξεις παραλαβῆς διὰ πληρωμᾶς γινόμενης εἰς δημόσια ταμεία, όταν ὑπερβαίνωσι τὴν ποσότητα τῶν 11 δραχμῶν, και όταν ή πληρωμή δεν γίνεται διὰ τοὺς ἀμέσους ή ἐμμέσους φόρους, μήτε προέρχεται ἀπὸ τὴν διανομὴν τῶν φόρων εἰς τοὺς δήμους, τὰς ἐπαρχίας, ή τοὺς νομούς.

8. Αἱ ἀποδείξεις συμμετοχῆς εἰς ἐμπορικῆς και τραπεζικῆς ἐργολαβίας, και τὰ γραμμάτια και ἀποδεικτικά, ἐπὶ τῶν ὁποίων πληρώνονται τὰ κέρδη αὐτῶν.

Ἐλεύθερα παντός τέλους χαρτοσήμου εἶναι τὰ γραμμάτια της συμμετοχῆς εἰς τὴν διὰ προνομίου συστηθεῖσαν ἐθνικὴν τράπεζαν, ὡς αὐτῶς και τὰ ἀποδεικτικά και ἐξοφλητικά, ἐπὶ τῶν ὁποίων πληρώνονται τὰ κέρδη της.

9. Αἱ ἀποδείξεις της ἐξασφαλίσεως και της πληρωμῆς διὰ τὴν ἐξασφάλισιν, ὑπολογιζομένου τοῦ τέλους, ὅχι ἐπὶ τοῦ ἐξασφαλιζομένου ποσοῦ, ἀλλ' ἐπὶ της γινόμενης διὰ τὴν ἐξασφάλισιν πληρωμῆς.

10. Αἱ συναλλαγαί, τὰ ἐντάλματα πληρωμῆς, αἱ ὁμολογίαι, και ἐν γένει ὅλα τὰ ἐγγράφα τὰ περιέχοντα ὑποσχέσεις και διαταγὰς πληρωμῶν διωρισμένης ποσότητος, και κυκλοφοροῦντα εἰς τὸ Βασιλεῖον συμπεριλαμβανόμενον και αὐτῶν τῶν ἐπιτερομένων ἀπὸ ξένα κράτη συναλλαγματικῶν, τῶν πληρωτέων ἀπὸ τοὺς κατοίκους τοῦ Βασιλείου.

Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίστασιν ή σφραγὶς πρέπει να ἐπιτεθῇ εἰς τὸν πρόσθετον λευκὸν χάρτην πρὶν της περυσιάσεως εἰς ὑπόδοχον (άρθρ. 10).

Αἱ ὑπόδοχα και αἱ ὑποδοχῆ και ὅλα τὰ μὴ κυκλοφοροῦντα ἐγγράφα, καθὼς διπλόγραφα και ἀντίγραφα δεν ὑπόκεινται εἰς κανὲν τέλος, όταν τα πρωτότυπα αὐτῶν και αἱ κυρίως ὁμολογίαι ἐσημάνθησιν δεν ὑπόκεινται εἰς κανὲν τέλος ὁμοίως και τὰ γραμμάτια της διὰ προνομίου διορισθεῖσης ἐθνικῆς τράπεζας.

Αἱ κληρονομίαι και κληροδοταὶ αἱ ἀπὸ συγγενεῖς τοὺς μὴ κατ' εθεῖαν γασμὴν ανιόντας, και κατιόντας, ὑπολογίζονται τοῦ τέλους ἐπὶ της ὀλικῆς αξίας τοῦ κληρονομηθέντος ή κληροδοθέντος πράγματος και τῶν λοιπῶν ὠφειλῶν ή ἀπολαύσεων ὅσας ὅποιος ἔχει, χωρίς διάκρισιν και χωρίς καταλογισμὸν τοῦ εἰς τὴν Κυβερνητικὴν πληρωτέου τέλους, ἀπὸ ὅπως ἐκπεσθῶσιν ὅλα τὰ ἐπὶ τούτου χρέη.

Ἐννοεῖται δὲ, ὅτι εἰς τὰς ῥηθείσας κληρονομίας και κληροδοσίας τὸ τέλος της αξίας θέλει πληρωθῇ ἀπαξ ή εἰς τὴν ἐκτέλεσιν της διαθήκης, ή εἰς τὴν παράδοσιν της περιουσίας, όταν ὑπάρχη ἐντελὼς και ἐν τάξει καταστρωμένη ἀπογραφή ταύτης δε μὴ ὑπαρχούσης, εἰς τὴν ἐνορίαν δῆλωσιν της περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος, τὴν ὁποίαν χρεωστῶν να κάμωσιν ὅλοι οἱ κληρονόμοι και ἐπίτροποι αὐτῶν εἰς τὸ ἀρκούντιον εἰρηνοδικεῖον ἐντός 3 μηνῶν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν της κληρονομήσεως, γράφοντες εὐθὺς ἐπὶ τοῦ σφραγιστοῦ χαρτοῦ τὴν ἀνάλογον αξίαν.

Παρεκτὸς τούτου υπόκεινται εἰς τὸ νόμιμον τέλος της τάξεως και τὰ περί κληρονομίας ὡς ἀπρακτικά όταν γένωσι.

Άρθρ. 30.

Διὰ να ὑπολογίζεται ὁμοίως τὸ χαρτόσημον της αξίας, πρέπει τὰ ἐγγράφα να διαλαμβάνωσι με ἀκριβεῖς τὰς χρηματικὰς ποσότητας, και τὴν αξίαν τῶν ἀναιρεμένων πραγμάτων αἱ δὲ συμβολαιογράφοι και λοιποὶ ὑπάλληλοι χρεωστοῦν πάντες να ἐπαγρυπνῶσι κατὰ τοῦτο, και ἂν συγκρίναντες τὰς δηλωθείσας τιμὰς με τὴν ὑπάρχουσαν τιμὴν της αξίας τῶν πραγμάτων εὐρωσι, ἐπαισθητὴν διαφορὰν πρὸς βλάβην τοῦ ταμείου, τότε πρέπει να διορθώωσιν αὐτὰς, και ἐπὶ τῇ βλάβῃ τῶν να λαμβάνωσι τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου.

πτωνται τὰς συνεδριάσεις των, καὶ νὰ ἐπιθεωρῶσι περιοδικῶς τὰ εἰς αὐτὰς ὑπαγόμενα σχολεῖα.

66) Νὰ φροντίζωσι περὶ συστάσεως ἐφορειῶν διὰ τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ περὶ τῆς προεδρίας αὐτῶν, καθόσον ἔχουν τὴν ἐδραν των εἰς τὴν καθέδραν τοῦ διοικητοῦ, νὰ προσπαθοῦν περὶ τῆς δραστηριότητός των εἰς τὰς ἐργασίας καὶ νὰ ἐπιτηρῶσι τὰς λοιπὰς ἐφορείας τῶν ἑλληνικῶν σχολείων τῆς περιφερείας των.

67) Νὰ ἔχωσι τὴν φροντίδα διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν σχολαρχῶν διὰ τὰ γυμνάσια, καὶ νὰ ἐκτελῶσι τὰς ἰδιαιτέρας ὑπουργικὰς διατάξεις περὶ τῶν γυμνασίων.

68) Νὰ κάμνωσι τὴν περιοδικὴν γενικὴν ἐπιθεώρησιν τῶν σχολείων τῆς περιφερείας τῆς διοικήσεώς των κατὰ τὴν διοικητικὴν περιοδεῖαν των.

69) Νὰ ἐπιτηρῶσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων κατὰ τῆς δημοσίου ἀσχυμοσύνης, νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὸ νὰ φυλάττεται ἡ ἠθικὴ κοσμιότης μεταξὺ τοῦ λαοῦ, ὅταν εὐθυμῇ, καὶ νὰ φροντίζωσι, ὥστε νὰ ὑποθάλλωνται αἱ πολιτικαὶ ἀρεταί, βραβεύμεναι κατ' ἀξίαν. Νὰ ὑποστηρίζωσι κατὰ πᾶσαν δύνανιν τὸν ἀνώτερον ἔφορον τῶν σχολείων εἰς τὴν περιοδεῖαν των καὶ εἰς τὰς διατάξεις των.

70) Νὰ ὑπερασπίζωνται τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου, νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὰς καταχρήσεις αὐτοῦ, καὶ νὰ τὰς καταδιώκουν συμφώνως μὲ τὰ ὀριζόμενα παρὰ τῶν νόμων.

71) Νὰ διαφυλάττουν εἰς ἑκάστον ὑπῆκοον τοῦ κράτους τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθέρως δοξασίας, καὶ νὰ ὑπερασπίζωνται αὐτὸ ἐναντίον τῆς μισαλλοδοξίας καὶ θεομανίας (intolérance et fanatisme).

Νὰ προστατεύωσιν ὅλας τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἐταιρίας εἰς τὰ δίκαιά των καὶ εἰς τοὺς θεμελιώδεις αὐτῶν νόμους.

72) Νὰ προστατεύωσιν ἰδιαιτέρως τὴν ἀποτολικὴν ἐκκλησίαν, ὑπερασπίζοντες ἐναντίον πᾶσης βλάβης τὰ δίκαιά της, καὶ κατ' ἐξουσίαν ἐναντίον προσκυβερνήσεων τῆς ἀνεξαρτησίας της, κατὰ τοὺς θεμελιώδεις ὁρισμούς τῆς ἀπὸ 24 ἰουλίου (4 αὐγούστ.) 1834 διακηρύξεως.

73) Νὰ ἐπιτηρῶν εἰς τὸ νὰ μὴ ταραττεται ἡ εἰρήνη, οὔτε εἰς τὰς κατὰ μέρος ἐκκλησιαστικὰς ἐταιρίας, οὔτε εἰς τὰς διαφόρους καθιστώσας ἐκκλησίας τοῦ κράτους.

74) Νὰ ἐμποδίζωσι πάντα προσηλυτισμόν.

75) Νὰ ὑπερασπίζωνται τὴν ἐκκλησίαν, διὰ νὰ μὴ παρενοχληθῇ ποτε, εἴτε ἡ ἰδιαιτέρα, εἴτε ἡ δημόσιος λατρεία, καὶ νὰ ἐπαγρυπνῶν εἰς τὸ νὰ φυλάττωνται τὰ ὅσα αἱ ἀστυνομικαὶ διατάξεις κανονίζουν περὶ τῆς κατὰ τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἐορτὰς δοξαληψίας.

76) Νὰ φυλάττουν ἐν γένει τὰ ἡγεμονικὰ δικαιώματα τῆς ἐξουσίας εἰς ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις, καὶ νὰ διατηρῶν τὰς σχέσεις τὰς ὁποίας οἱ νόμοι καὶ αἱ συνθήκαι κατέστησαν μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐκκλησίας.

77) Νὰ ἐπιτηρῶν εἰς τὸ νὰ μὴ σχηματίζωνται νέαι θρησκευτικαὶ ἐταιρίαι ἄνευ τῆς προηγουμένης συναινέσεως τοῦ Βασιλέως, καὶ νὰ ἐνεργῶν τὰ κατὰ νόμους ἐναντίον τῶν διοργανισάντων ἢ τῶν ὑποστηρίζόντων τὰς τοιαύτας ἐταιρίας ἢ τῶν λαμβανόντων μέρος εἰς αὐτάς. Ἄν δὲ ζητηθῇ ἡ Βασιλικὴ συναίνεσις διὰ σύστασιν θρησκευτικῆς ἐταιρίας, οἱ διοικηταὶ ὀφείλουν νὰ ἐξετάζωσι τὴν θρησκευτικὴν δοξασίαν της καὶ τὸν ἐσωτερικὸν διοργανισμόν της, καὶ νὰ καθυποβάλλουν εἰς τὴν γραμματεῖαν τὴν γνωμοδότησίν των.

78) Νὰ ἐπιτηρῶν εἰς τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικυρώσεως, τὸ ὁποῖον ἐναπόκειται εἰς τὸν ἡγεμόνα· ἐπομένως νὰ ἐφορῶν εἰς τὸ νὰ μὴ δημοσιεύωνται καὶ εἰσάγωνται νέαι ἐκκλησιαστικοὶ νόμοι καὶ κανονισμοί, ἢ διατάξεις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν,

ἄνευ προηγουμένης ἐξετάσεως καὶ συγκατανεύσεως ἀπὸ μέρος τῆς κυβερνήσεως, καὶ νὰ ἀναφέρωνται ὅσκις ἡ τοιαύτη συγκατανέυσις συζητηθῇ.

79) Νὰ λαμβάνουν ἀπὸ τοὺς κληρικούς τὸν ὄρκον τῆς πίστεως πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ τῆς ὑποταγῆς εἰς τοὺς καθεστῶτας νόμους τοῦ κράτους.

80) Νὰ ἐπιτηρῶν εἰς τὰς μόνον μὲ τὴν συγκατανέυσιν τοῦ Βασιλέως ἐπιτρεπομένας ἐκκλησιαστικὰς συνόδους, ἐὰν δὲν ᾔθελον διορισθῇ ἰδιαίτεροι ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ἐπίτροποι· νὰ ἐμποδίζωσι δὲ τὰς ἄνευ ἀδείας τοῦ Βασιλέως συγκροτουμένας.

81) Νὰ ἐπιτηρῶν εἰς τὸ νὰ μὴ ἐπεκτείνεται ἡ ἐκκλησιαστικὴ δικαιοδοσία εἰς ἄλλας, εἰμὴ εἰς πάντη ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις· ἡ ἐκκλησιαστικὴ δικαιοδοσία δὲν ἐνεργεῖται διὰ ξένων ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων, οὔτε δι' ἐγγυρίων, μὴ ἐχόντων τὴν περὶ τούτου ἀδειαν τοῦ Βασιλέως.

82) Ἡ ἐκκλησία ἔχει μὲν τὸ δικαίωμα νὰ κρίνῃ καὶ νὰ παιδεύῃ εἰς ὑποθέσεις τῆς συνειδήσεως, ἢ εἰς παραμελήσεις τῶν θρησκευτικῶν, ἢ ἐκκλησιαστικῶν καθηκόντων, κατὰ τὰ δείγματα, καὶ τὰ συνοδικὰ βιβλία, καὶ κατὰ τὴν ἐπ' αὐτῶν στηριζομένην ἐκκλησιαστικὴν διοίκησιν.

83) Ἄλλ' ὅταν πρόκειται λόγος νὰ ληφθῶν παρὰ τῆς ἐκκλησίας κατὰ τῶν ἀμαρτησάντων μέτρα βίας καὶ ἔχοντα ἐπὶ ῥοήν εἰς τὸν κανονικὸν βίον, ἢ εἰς τὰς ἀστυκὰς τῶν ἀνθρώπων σχέσεις, καὶ τὰ τοιαῦτα μέτρα ἵναί πρὸ πάντων οἱ ἀφορισμοί, ἢ πολιτικὴ ἐξουσία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπεμβαίῃ καὶ νὰ ἐξετάσῃ καὶ διατάττῃ ἂν αἱ τοιαῦται κρίσεις καὶ ἀποφάσεις τῆς ἐκκλησίας πρέπει νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἢ ὅχι· ἡ διατήρησις τοῦ δικαιώματος τούτου τῆς ἐξουσίας ἀνατίθεται εἰς τὴν φροντίδα τῶν διοικητῶν. Οἱ διοικηταὶ θέλουν ἐπιτηρεῖ καὶ εἰς τὸ νὰ μὴ ἐπιτάττωνται διὰ τῆς βίας θρησκευτικαὶ δοξασαί.

84) Νὰ δαγώνται καὶ νὰ ἐξετάζωσι τὰ πρὸ πάντων τῶν διοικητικῶν περὶ καταχρήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐξουσίας, νὰ ζητοῦν περὶ αὐτῶν τὴν Βασιλικὴν ἀπόφασιν, καὶ νὰ προστατεύωσι τοὺς διοικουμένους διὰ νὰ μὴ ἐπιφορτίζωνται μὲ παρανομίαις καὶ ὑπερογκοῦς ἐκκλησιαστικοῦς φόρους καὶ ἐράνους.

85) Νὰ ἐπιτηρῶν εἰς τὸ νὰ ἐμποδίζεται πᾶσα πᾶσα παρέμβασις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν εἰς τὸν διοργανισμόν καὶ διεύθυνσιν τῶν διδασκτικῶν καὶ αἰσθημάτων.

86) Νὰ ἐπιτηρῶν εἰς τὸ νὰ μὴ γίνωνται αὐθαίρετοι παρεκτροπαὶ ὡς πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν λατρείαν, ὡς πρὸς τὸν καιρὸν καὶ ἀριθμὸν τῶν ἐορτῶν, ὡς πρὸς τὰς ἐκκλησιαστικὰς προπομπὰς (processiones) καὶ τὰς ἐπὶ προσκυνίσει ἀποδημίας (pelerinages), ὡς πρὸς τὰς συστηθησομένας μὲ ἀδειαν τοῦ Βασιλέως θρησκευτικὰς ἐταιρίας, ἢ ἄλλα κληρικὰ καταστήματα, καὶ ὡς πρὸς τὰς ἐκκλησιαστικὰς αὐτῶν εὐχὰς (voeux).

87) Νὰ ἐπιτηρῶν τὰ πρὸς ἐκπαίδευσιν, διατροφήν, καὶ σωφρονισμόν τοῦ κλήρου συστηθησόμενα καταστήματα.

88) Νὰ ἐπαγρυπνῶν εἰς τὰ ὅσα εἶναι διατεταγμένα περὶ διαιρέσεως τῶν ἐπισκοπῶν (diocèses) καὶ ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων.

89) Νὰ διατηρῶν τὸ δικαίωμα τῆς κυβερνήσεως εἰς τὸ νὰ συμπράττῃ εἰς πᾶσαν νέαν περὶ τῶν ῥηθέντων ἀντικειμένων διάταξιν, καὶ εἰς τὸ νὰ ἀπομακρύνῃ δι' ἰδίων διαταγῶν, ὅσα ἐκ τῶν καθιστώτων κανονισμῶν προσβάλλουν τὴν κοινὴν εὐδαιμονίαν.

90) Νὰ ἐπιτηρῶν εἰς τὸ νὰ φυλάττωνται ἀκριβῶς ὅσα οἱ νόμοι προσδιορίζουν κατὰ τῆς ἀμέσου σχέσεως τοῦ κλήρου μὲ ἐξωτερικὰς ἐκκλησιαστικὰς ἀρχάς. Ἄν δὲ γενῇ χρεῖα ἀλληλογραφίης μεταξὺ αὐτῶν, ἡ ἀλληλογραφία αὕτη πρέπει νὰ διευθύνεται διὰ τῶν διοικητῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ

6', 15 τοῖς ἑκατὸν διὰ τὸν μούστον ἐκείνων τῶν ἀμπελίων, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς δένδρων, τὰ ὅποια ἐφυτεύθησαν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως.

γ'. 2 λεπτά τὴν ὁκτὸν διὰ τὰ ἐκ τῶν ὑπὸ στοιχ. 6'. καὶ ε. ἀμπέλων σταφύλια, ὅταν πωλῶνται διὰ βρώσιν καὶ ὄχι διὰ κατασκευὴν οἴνου.

δ'. 15 τοῖς ἑκατὸν διὰ τὸ ἀκαθάριστον προϊόν τῶν ἀπὸ διαφόρων ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως φυτευθειῶν σταφιδαμπέλων.

ε. 20 τοῖς ἑκατὸν διὰ τὸ ἀκαθάριστον εἰσόδημα ἀπὸ ἀμπελωνας, σταφιδαμπέλων, μωρέας, ἐλαιόδενδρα καὶ ὀπωροφόρα δένδρα, τὰ ὅποια ἦσαν τὸ πάλαι ἐθνικὰ καλλιεργημένα, ἀλλ' ἀφ' ἑγκατελείφθησαν, ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινούς αὐτῶν διακατόχους χωρὶς τὴν ἐγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 11.

Ἐπιβάλλεται φόρος ἐπικαρπίας ἴσος μὲ τὸν ἐγγειον διὰ τὰ ἐθνικοῖδιοκτητὰ κτήματα (ἀμπέλους, σταφιδαμπέλους ὀπωροφόρα δένδρα κτλ.), καὶ ὡς τοιαῦτα θεωροῦνται ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ἐπὶ τουρκοκρατίας ἐφυτεύθησαν μὲ ἄδειαν τῶν ιδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὀθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς μὲ ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 12.

Διὰ τὰ πρὸς βρώσιν πωλούμενα σταφύλια τῶν ἐθνικοῖδιοκτητῶν ἀμπέλων λαμβάνεται φόρος ἐπικαρπίας ἐν λεπτὸν τὴν ὁκτὸν.

Ἄρθρ. 13.

Διὰ τὰς εἰς τοὺς Κρήτας, τοὺς νεοφωτίστους καὶ ἄλλους πολίτας διὰ διαταγμάτων τῆς Κυβερνήσεως παραχωρηθείσας γαίας δὲν πληρόνεται φόρος ἐπικαρπίας, ἐκτὸς μόνον, ἂν ὡρίσθη ἄλλως πῶς εἰς αὐτὰ τὰ διατάγματα.

Ἄρθρον 14.

Ὅταν τὸ κτῆμα ᾗ ἀμφισβητούμενον μετὰ τὴν Κυβερνήσεως καὶ ιδιωτῶν, καὶ ἡ ἀμφισβήτης προέλθῃ ἢ προερχεῖται ἐκ μέρους τῶν τελευταίων, μετὰ τὴν ὅποιον ἐννοοῦνται καὶ οἱ δῆμοι καὶ τὰ εὐεργετικά κτασθήματα, ὁ διωρισμένος φόρος τῆς ἐπικαρπίας πληρόνεται πάντοτε ἀπὸ τὸν διακάτοχον, καὶ παρακατατίθεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἕως οὗ ἐξακρίβωθῇ τῆς ιδιοκτησίας ἡ κατάστασις. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ὅταν τὸ δημόσιον ἔκαμιν ἀμφισβητούμενον τὸ κτῆμα διὰ τῆς διοικητικῆς ἢ δικαστικῆς ὁδοῦ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ὅσάκις ὅμως ἡ ἀμφισβήτης προέλθῃ ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, ὁ διακάτοχος δὲν εἶναι ὑπόχρεος νὰ πληρώσῃ πρότερον τὸν φόρον τῆς ἐπικαρπίας, παρὰ ὅταν διαλυθῇ ἡ ἀμφισβήτης καὶ ἀναγνωρισθῇ τὸ δημόσιον ὡς ὁ νόμιμος ιδιοκτήτης. Μέχρι ταύτης τῆς στιγμῆς, ὁ διακάτοχος ἐγγυᾶται διὰ τὸν φόρον τῆς ἐπικαρπίας μὲ τὴν ὑποθήκην ὅλης τῆς περιουσίας του, καὶ, πρὸς πλειοτέραν ἀσφάλειαν τοῦ δημοσίου, χρεωστεῖ, ἅμα γίνῃ ἀμφισβήτης, νὰ δώσῃ ἐγγυητὴν ἀξιοχρεὸν καὶ δεκτόν.

ΚΕΦΑΛ. Δ'.

Περὶ διαθέσεως τοῦ ἐκ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων εἰσοδήματος.

Ἄρθρ. 15.

Τὸ ἐκ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων ἐφετεινὸν εἰσόδημα θέλει ἐνοικιασθῇ ἐπὶ δημοπρασίας, καθόσον ὁ παρὼν νόμος δὲν διορίζει ἄλλως πῶς διὰ τινὰς περιπτώσεις.

Ἄρθρ. 16.

Ἡ δημοπρασία γίνεται εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν ἐπαρχιῶν.

Ἄρθρ. 17.

Ἡ ἐνοικίασις ἐνεργεῖται κατὰ χωρία, τῶν ὁποίων τὰ σύνορα πρέπει νὰ προσδιορίζονται ἀκριβῶς πάντοτε εἰς τὰς προκηρύ-

ξεις. Ὅταν ὅμως τὰ σύνορα τῶν χωρίων δὲν ᾖναι χωρισμένα, εἴτε τὸ δημοτικὸν συμβούλιον προβάλλει νὰ γίνῃ ἡ ἐνοικίασις κοινὴ δι' ὅλον τὸν δῆμον, τότε πρέπει νὰ προτιμᾶται ὁ τρόπος οὗτος τῆς ἐνοικιάσεως.

Ἄρθρ. 18.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ ἐπίτηδες διοριζομένου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου, ἐπὶ παρουσία καὶ ὑπὸ τὸν ἐλεγχον τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν. Δὲν συγχωρεῖται δὲ εἰς οὐδεμίαν περίπτωση καὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει νὰ ἐπιχειρισθῇ ἀπὸ τὴν ἰδίαν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν, δηλαδὴ ἀπ' εὐθείας τὰ πρακτικά τῆς δημοπρασίας, εἰς τὰ ὅποια πρέπει νὰ σημειώνωνται τὰ σύνορα τῶν χωρίων ἢ τῶν δήμων, ὑπογράφονται παρὰ τοῦ τελευταίου πλειστηριαστοῦ, παρὰ τοῦ ἐγγυητοῦ του, καὶ ἐπικυροῦνται παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου καὶ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 19.

Τὰ χωρία καὶ οἱ δῆμοι (κοινότητες) ἔχουν νὰ στείλουν εἰς τὴν δημοπρασίαν ἓνα ἢ πλείονους ἀντιπροσώπους των· τὰ πρωτόκολλα τῶν δημοπρασιῶν μὴ ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἀντιπροσώπων τῶν κοινοτήτων, λογίζονται ἄκυρα, ἐκτὸς μόνον ἂν συμβῇ ἡ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 20 προβλεπομένη περίπτωση.

Ἄρθρ. 20.

Οἱ ἀρμόδιοι Νομάρχαι καὶ Ἐπαρχοὶ ἔχουν ἀπαραίτητον χρέος νὰ προσκαλέσουν ὁκτὼ ἡμέρας πρὶν τῆς δημοπρασίας τὰ χωρία καὶ τοὺς δῆμους νὰ στείλουν τοὺς ἀντιπροσώπους των ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν δημοπρασίαν.

Ἡ πρόσκλησις γίνεται ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς.

Ἀντίτως τὸ χωρίον εἴτε ὁ Δῆμος δὲν στείλῃ τοὺς ἀντιπροσώπους εἰς τὴν προσδιωρισμένην ἡμέραν, γίνεται μνεία περὶ τούτου εἰς τὰ πρακτικά παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ἐπαρχοῦ, καὶ ἐνεργεῖται ἡ δημοπρασία.

Ἄρθρον 21.

Ὅταν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πλειστηριασμοῦ φθάσῃ ἢ ὑπερβῇ τὸν πρὸ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τεθέντα ἐλάχιστον ὅρον, ἀμέσως μετὰ δυν ὥρας γίνεται ὁριστικὴ κατακύρωσις· ὅταν δὲν τὸν φθάσῃ, ζητεῖται ἐγκρίσις ἀπὸ τὴν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ ὅποια πρέπει νὰ μὴ δίδῃ πρότερον τὴν ἐγκρισιν ἢ ἀρνητικὴν ἀπόφασιν της, παρὰ ἀφ' οὗ παρέλθουν τρεῖς ἡμέραι μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν πρωτοκόλλων τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ἄρθρον 22.

Ὅλοι οἱ ἐνοικιασταὶ ἐκτὸς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν χωρίων καὶ δήμων, ὀφείλουν νὰ δώσουν ἀξιοχρεὸν ἐγγυητὴν καὶ πληρωτὴν, ἐπὶ ποινῇ εἰδικῆς εὐθύνης τῶν διευθυνόντων τὴν πράξιν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 23.

Ἐκαστος ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ γραφωτικὰς ὁμολογίας διὰ τὸ ἀρμόδιον Ταμεῖον, εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τῆς δημοπρασίας· αἱ ὁμολογίαι αὗται πρέπει νὰ ᾖναι προσυπογεγραμμένα καὶ ἀπὸ τοὺς ἐγγυητάς.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν χωρίων καὶ δήμων δίδουν τὰς ὁμολογίας ἐξ ὀνόματος τοῦ χωρίου ἢ δήμου των· ἀλλ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ ἀνήκοντος χωρίου ἢ δήμου εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπόχρεα εἰς τὴν πληρωμὴν.

Ἄρθρον 24.

Ἡ ἐνοικίασις τῶν ἀπὸ τοὺς λεμονῶνας, ὀρυζῶνας, σταφιδῶνας, ἀπὸ τὰ ἐλαιόδενδρα, κουκούλια, τὰς συκαμινομωρέας καὶ βαλανοκίχκιδας ἐγγείων φόρων θέλει ἐνεργηθῇ ἰδιαίτέρως. Ἐπομένως οἱ φόροι οὗτοι δὲν ἐννοοῦνται συνενοικιασμένοι μὲ τοὺς

νικός θέλει κρατεί βιβλίον λογαριασμών όλων των έκδοθεισών δι' αὐτὸν πιστώσεων, καὶ θέλει καταχωρεῖ εἰς αὐτὸ ὅλας τὰς γενομένας πληρωμὰς. Μετὰ τὸ τέλος ἐκάστης οἰκοδομῆς, πρέπει νὰ καθυποβάλλεται ἀνυπερθέτως, συμφώνως μὲ τοὺς διαληφθέντας ὁρίσμούς, ὁ προσδιορισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ οἰκοδομικοῦ ἀντικειμένου παρὰ τοῦ μηχανικοῦ ἢ τοῦ ἀρχιτέκτονος.

47. Ἡ τεχνικὴ ἐπιτήρησης τῶν οἰκοδομῶν ἀπὸ μέρος τῶν νομομηχανικῶν ἢ ἀρχιτεκτόνων, ἐκτείνεται εἰς ὅλα τὰ πολιτικὰ δημόσια κτίρια, τὰ ὅποια κεῖνται εἰς τὴν περιφέρειαν των, καὶ πρέπει αὐτὰ νὰ ἐπιθεωρῶνται παρ' αὐτῶν τοῦλάχιστον μίαν φορὰν κατ' ἔτος, καθ' ὃν καιρὸν πρέπει νὰ καταστρόνωνται αἱ ἐτήσιοι καταστάσεις τῶν οἰκοδομῶν.

48. Ἐπομένως δὲν συγχωρεῖται εἰς τοὺς ἐκοικούντας εἰς δημόσια κτίρια νὰ ἐνεργῶσι μεταβολὴν τινὰ ἢ σημαντικὰς ἐπισκευὰς ἄνευ τῆς προειδοποιήσεως καὶ ἐγκρίσεως τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 47 διαληφθέντων ὑπαλλήλων· ἐνταῦθα πρέπει νὰ γίνε-
ται ἐπαγρύπνησις, ὥστε οἱ ἐνοικούντες εἰς δημόσια κτίρια νὰ προσέχωσι πάντοτε εἰς τὴν ἀπαιτούμενην καθαριότητα, καὶ νὰ μὴ προσξενῶσιν ἐκ προμελέτης ἢ ἐξ ἀμελείας ζημίαν τινὰ (ἄρθρον 5) ἐκτὸς τούτου νὰ μὴ προσξενῶνται παρ' αὐτῶν οἰκοδομικά ἐξόδα τὰ ὅποια δὲν εἶναι ἀναγκαῖα ἢ χρησιμεύουν εἰς ἀτομικὴν των εὐχαρίστησιν. Τελευταίον χρεωστοῦν νὰ γνωστοποιῶσιν ἀνυπερθέτως ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ σημαντικὴν τινὰ φθορὰν τῆς οἰκοδομῆς εἰς τὸν οἰκοδομικὸν ὑπάλληλον καὶ νὰ συνεργῶσιν εἰς τὴν ἐπιστάσιν τῶν ἐκτελουμένων ἐπισκευῶν εἰς τὰ παρ' αὐτῶν κατοικούμενα οἰκήματα.

49. Καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις, ὅπου αἱ τεχνικαὶ γνώσεις τοῦ νομομηχανικοῦ καὶ ἀρχιτέκτονος ἤθελον εἶσθαι ἀναγκαῖαι, πρέπει αὐτοὶ νὰ προσκαλῶνται π. χ. εἰς ἀγορὰς δημοσίων κτιρίων, ἐνοικιάσεις οἰκίων, παραλαβὴν οἰκοπέδων, ἐνοικιάσεις κτιρίων, ἀναζήτησιν γηπέδων, οἰκοδομικὰς ἀυφισθητάς· ἐν γένει αὐτοὶ πρέπει νὰ χρησιμεύωσιν ὡς τεχνικοὶ εἰσηγηταὶ πλησίον τῶν διοικητῶν καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις. Οἱ νομομηχανικοὶ χρεωστοῦν ἐξάπαντος εἰς κατεπειγουσας περιπτώσεις, ὅπου δὲν ἔμπορεῖ νὰ ζητηθῇ ἡ ἄδεια τοῦ ἀρχηγείου των, νὰ βοηθῶσι τὰς ἀνηκούσας πολιτικὰς ἀρχὰς εἰς τὰς τεχνικὰς ἐργασίας.

50. Δὲν συγχωρεῖται εἰς τοὺς ἐπιτοπίους μηχανικοὺς καὶ ἐπαρχιακοὺς ἀρχιτέκτονας, εἰς περίπτωσιν ἀνυπερθέτων ἐπισκευῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἀναβολὴ ἤθελεν ἐπιφέρει μεγαλύτερας ζημίας, νὰ ἐξοδεύωσι περισσότερον τῶν 50 δραχ. ἄνευ προϋπαρχούσης ἀδείας, καὶ τοῦτο εἰς κατεπειγουσαν ἀνάγκην, τὴν ὁποίαν χρεωστοῦν ἀκολούθως ν' ἀποδείξωσιν ἀποχρώντως· διὰ μεγαλύτερας ὁμως ποσότητος πρέπει νὰ ζητηται ἡ εἰδικὴ ἡμῶν ἐγκρίσις.

51. Εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις, ὅπου πᾶσα ἀναβολὴ ἤθελεν ἐπιφέρει κίνδυνον, καὶ τὸ ἐξόδον ὑπερβαίνει τὴν ποσότητα 50 δραχ. ὁ διοικητὴς θέλει συστήνει τριμελῆ ἐπιτροπὴν, συμπεριλαμβάνων καὶ τὸν μηχανικὸν ἢ ἀρχιτέκτονα, καὶ θέλει παριστᾶ διὰ πρωτοκόλλου, ὅτι ἡ ἀναβολὴ τῆς ἀνυπερθετου ἐπισκευῆς ἤθελεν ἐπιφέρει σημαντικὴν ζημίαν.

52. Κανεὶς τῶν ἀρχιτεκτόνων δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἀπολαύσῃ σταθερὸν διορισμὸν ἕως ὅτου νὰ ἀποδείξῃ ἀποχρώντως, τὰς γνώσεις καὶ τὴν ἱκανότητά του δι' ἐξετάσεως γινομένης παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμήματι τῆς Γραμματείας. Ἡ Κυβέρνησις θέλει λάβει ἀκολούθως εὐκαίριαν νὰ κατορθώσῃ τὴν ἀποκτῆσιν τῶν θεωρητικῶν καὶ πρακτικῶν τούτων γνώσεων ἐντὸς τοῦ κράτους.

Ἀκροτελεύτιοι ὁρίσμοι.

53. Διὰ νὰ ὀλιγοστεύωσι κατὰ δύναμιν τὰ ἐξόδα τῆς διευθύνσεως τῶν πολιτικῶν οἰκοδομῶν, προσδιορίζεται διὰ τοῦ πα-

ρόντος ῥητῶς, νὰ ἐκτελῇται πρὸς τὸ παρὸν παρὰ τῶν νομομηχανικῶν ἢ ἐξωτερικῆς οἰκοδομικῆς ὑπηρεσίας, ἰδίως ἢ ἐπιτήρησης τῶν δημοσίων κτιρίων, καὶ πρὸ πάντων ἢ ἐκτέλεσις τῶν οἰκοδομῶν. Αἱ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ στρατιωτικῶν Γραμματειῶν Μας θέλουν συνεννοηθῇ διὰ νὰ προσδιορίσωσι τὰ δεόντα, ὡς πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν νομομηχανικῶν.

54. Τὸ παρὸν διάταγμα προσαρμόζεται ἀναλόγως καὶ εἰς τὴν ὁδοποιάν καὶ τὰς ὑδραυλικὰς ἐργασίας. Ἐν γένει πρέπει νὰ ἐφαρμόζεται καὶ ὡς πρὸς τὰς δημοτικὰς οἰκοδομὰς, μὲ τὰς τροπολογίας ὅμως ὅτι πρέπει νὰ παρατηρῇται ἡ ἀνήκουσα ἀρμοδιότης τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, νὰ ἐγκρίνωσιν νέαις οἰκοδομαὶ καὶ ἐπισκευαί, ἐπὶ τῇ βάσει μόνον τῶν δημοτικῶν προϋπολογισμῶν, καὶ τὰ οἰκοδομικά ἐξόδα νὰ φροντίζωνται, καὶ νὰ ἀπολογίζωνται μόνον ἀπὸ τοὺς δημοτικοὺς εἰσπράκτορας, ὡς τοῦτο ἐκτελεῖται καὶ διὰ τὰ λοιπὰ δημοτικὰ ἐξόδα.

Ἡ ἐπὶ τῶν ἑσωτερ. Γραμματεία θέλει ἐνεργῆσαι τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 26 Δεκεμβρίου 7. Ἰαννουαρίου 1836).

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΙΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΑΛΞΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 80.

(Παρελείφθη.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 81.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ σωφρονιστικῆς φυλακῆς.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 4, 9, 10, 11 καὶ 12 τοῦ ποιν. νόμου, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέων, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ τῆς συστάσεως καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς σωφρονιστικῆς φυλακῆς.

Ἄρθρον 1.

Θέλει συστηθῇ ἀνυπερθέτως σωφρονιστικὴ φυλακὴ, τὰ πρὸς συντήρησιν τῆς ὁποίας ἐξόδα θέλουν πέσει εἰς θάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἑσωτ. καὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 2.

Ἐντὸς τῆς φυλακῆς ταύτης θέλουν πληρόνει τὸν χρόνον τῆς ποινῆς των, ὅσοι καταδικάζονται εἰς δεσμὰ πρόσκαιρα, εἰς εἰρκτὴν, καὶ εἰς φυλάκισιν, ἐπέκεινα τοῦ ἐνός ἔτους. Οἱ δὲ εἰς ἀπλὴν φυλάκισιν ἐνός ἔως πέντε ἐτῶν ἐπανορθωτικῶς καταδικαζόμενοι, πρέπει νὰ εὐρίσκωνται παντάπασι κεχωρισμένοι ἀπὸ τοὺς πρώτους.

παρώνυμα, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐπάγγελμα, τὸν τόπον τῆς γεννήσεως, καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἀποθανόντος.

Ἄρθρον 36.

Ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος, ὀφείλει νὰ παραπέμψῃ ἀμέσως εἰς τὸν ληξιαρχὸν τοῦ τόπου, ὅπου εὑρέθῃ ὁ ἀποθανών, μόνον τὰς πληροφορίες, ὅσας κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐσύναξε, καὶ κατ' αὐτὰς συντάσσεται ἡ πιστοποίησις τῆς ἀποδιδώσεώς του.

Ὁ ληξίαρχος στέλλει ἀντίγραφον τῆς γνωστοποιήσεως ταύτης πρὸς τὸν ἐφημέριον τῆς κατοικίας τοῦ ἀποθανόντος, ἂν ᾖ γνωστή.

Ἄρθρον 37.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 2 ὁ πάρεδρος θέλει δίδει τὴν πρὸς ἐνταφιασμὸν ἄδειαν, καὶ παραλαμβάνων τὸν ἐφημέριον, θέλει λαμβάνει σημείωσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 ἀπαιτούμενων πρὸς πιστοποίησιν τῆς ἀποδιδώσεως, φυλάττων τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 5—10 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 38.

Οἱ γραμματεῖς τῶν ποινικῶν δικαστηρίων, ὀφείλουν νὰ στέλλουν ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὥρων ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων, ὅσαι φέρουν ποινὴν θανάτου, πρὸς τὸν ληξίαρχον τοῦ τόπου, ὅπου ἐγείνεν ἡ ἐκτέλεσις τῆς καταδίκης, ὅσας τὰς πληροφορίες ὅσας ἀναφέρει τὸ 32 ἄρθρον, καὶ κατ' αὐτὰς συντάσσεται ἡ πιστοποίησις τῆς ἀποδιδώσεως.

Ἄρθρον 39.

Ἐὰν συμβῇ ἀποδιδώσις εἰς θαλασσοπορίαν, ἡ πιστοποίησις τῆς ἀποδιδώσεως θέλει συνταχθῇ ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὥρων παρόντων δύο μαρτύρων ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πλοίου, ἢ εἰς ἔλλειψιν αὐτῶν, ἐκ τοῦ πληρώματος· τὴν πιστοποίησιν ταύτην συντάσσει ἐπὶ μὲν τῶν πολεμικῶν πλοίων ὁ φροντιστής, ἐπὶ δὲ τῶν ἐμπορικῶν ὁ πλοίαρχος, καταχωρίζεται δὲ ἡ πιστοποίησις εἰς τὴν συνέχειαν τοῦ ναυτολογίου.

Ἄρθρον 40.

Εἰς τὸν πρῶτον λιμένα, ὅπου τὸ πλοῖον ἀράξῃ δι' ἀφοπλισμὸν, ἢ ὅποτε αἰτίαν ἄλλην παρὰ τὴν τοῦ ἀφοπλισμοῦ, ὁ φροντιστής, ἢ ὁ πλοίαρχος ὀφείλει ν' ἀποθέσῃ δύο ἀντίγραφα τῆς συνταχθείσης παρ' αὐτοῦ πιστοποιήσεως, τῆς ἀποδιδώσεως, κατὰ τὸ 25 ἄρθρον.

Ὅταν τὸ πλοῖον ἀράξῃ δι' ἀφοπλισμὸν, ὁ πλοίαρχος ἀποθέτει τὸ ναυτολόγιον εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ λιμενάρχου, ὅστις πέμπει ἀντίγραφον τῆς πιστοποιήσεως τῆς ἀποδιδώσεως, ὑπογεγραμμένον παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν ληξίαρχον τῆς κατοικίας τοῦ ἀποθανόντος. Τὸ ἀντίγραφον τοῦτο καταχωρίζεται ἀμέσως εἰς τὸ ληξιαρχικὸν βιβλίον.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ τοῦ πίνακος καὶ τῆς πληρωμῆς τῶν πιστοποιήσεων καὶ τῶν ἀντιγράφων αὐτῶν.

Ἄρθρον 41.

Οἱ δήμαρχοι ὀφείλουν νὰ συντάσσουν κατὰ πάντα Ἰανουάριον πίνακα ὅλων τῶν γεννήσεων, τῶν γάμων καὶ τῶν ἀποδιδώσεων τοῦ παρελθόντος ἔτους, καὶ νὰ τὸν πέμπουν εἰς τὸν διοικητὴν, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ὑπάγονται.

Οἱ διοικηταὶ στέλλουν διὰ τῆς τακτικῆς ὁδοῦ ὅλους τοὺς πίνακας εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 42.

Οἱ ληξίαρχοι λαμβάνουν εἴκοσι πέντε λεπτὰ διὰ πᾶσαν πιστοποίησιν γεννήσεως καὶ πενήντην λεπ. διὰ πᾶσαν πιστοποίησιν γάμου.

Ἄρθρα ἀκροτελεύτια.

Ἄρθρον 43.

Ὁ πρῶτος νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν πρώτην Ἰανουαρίου 1837.

Ἄρθρον 44.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεία ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος, δημοσιευομένου διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, λαμβάνοντος διὰ τοῦτο ἰσχύϊν προσωρινοῦ νόμου ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ διατάγματος τῶν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) π. ε.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ὀκτωβρ. (1 Νοεμβρ.) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝ-
ΣΟΛΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἄρθ. 60.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 30 Ὀκτωβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς ἰδιοκτητῶν γηπέδων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ δεξιοῦ μέρους τοῦ Πειραιῶς δὲν θέλουν νὰ συγκατανεύσωσιν εἰς φιλικὸν καὶ εὐλογον συμβιβασμὸν, καὶ νὰ λάβωσιν ἀντὶ τῶν γηπέδων τῶν ἄλλα ὀμνία ἀπὸ τὰ διαθέσιμα εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ λιμένος, κατὰ τὸ 25 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 25 Μαΐου (6 Ἰουνίου) Β. διατάγματος.

Θεωροῦντες οὖν ὁ συναικισμὸς τῶν Χίων εἰς Πειραιᾶ δὲν δύναται νὰ παραχρηματωθῇ, ἐὰν δὲν παραχωρηθῶσιν εἰς αὐτοὺς καὶ αἱ εὐνοούμεναι εἰς τὸ σχέδιον τῆς ἀνεγερθησομένης πόλεως κτισμαὶ ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς προκυψούσας ἀπὸ τὸν συναικισμὸν τοῦτον ὠφελείας.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας, θεωρήσαντες τὸ ἄρθρον 49 τοῦ ὀργανικοῦ διατάγματος τῶν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835 τοῦ περὶ συστάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ζητήσαντες τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ τοῦ Συμβουλίου, κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ μὴ οἰκοδομηθέντα γήπεδα πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς εἰσόδου τοῦ Πειραιῶς ἀναγκαιοῦν εἰς δημοσίους σκοποὺς, καὶ ἐνεκὰ τούτου, ὅτι πρέπει νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν κυριότητα τῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ δυνήθῃ αὕτη νὰ τὰ διανεῖμῃ εἰς τοὺς Χίους, χάριν τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ συναικισμοῦ τῶν, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν, καὶ διατάττομεν ἐν τῷ παρόντι τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὅλα τὰ εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς γήπεδα, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν οἰκοδομήθη, μεταβαίνουν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δήμου, δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου, διὰ νὰ παραχωρηθῶσι παρ' αὐτοῦ πάλιν εἰς τοὺς Χίους διὰ τὸν συναικισμὸν τῶν, κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας περὶ τούτου τύπους.

Ἄρθρον 2.

Ἐξαιροῦνται τοῦ ἀνωτέρω ὁρισμοῦ τὰ μέρη ἐκεῖνα τῶν ἰδιοκτητῶν γηπέδων, τὰ ὁποῖα παραχωροῦνται εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε κυρίου των, κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

200 □ βασιλικὸς πήχεις εἰς τοὺς ἔχοντας μέχρι τοῦ ἡμίσεως στρέμματος·

400 □ πήχεις εἰς τοὺς ἔχοντας μέχρι ἑνὸς στρέμματος·

σφραγίδα, και παρουσιάζων αὐτὸν παρευθὺς εἰς τὸν ἀρμόδιον οἰκονομικὸν ἐπίτροπον.

Ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος εἶναι ὑπόχρεος ὡς ἐκ τῶν καθηκόντων του νὰ κάμῃ τὰς τυχόν παρατηρήσεις του περὶ τῶν παρουσιασθέντων καὶ δηλωθέντων ἐνοικίων καὶ ὑπολογισμῶν τῶν ἐνοικίων, ἀφοῦ πρῶτον αὐτὸς ἐπιθεωρήσῃ προσωπικῶς τὰς περὶ τῶν οἰκοδομῶν δύνανται δὲ νὰ προτείνῃ ἀφ' ἑαυτοῦ του νὰ γίνῃ διατίμησις τοῦ ἐνοικίου καὶ τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ ἐνοικίου διὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἐὰν ὑπάρχωσι βάσιμοι ἐνστάσεις, ἐναντίον τῶν παρουσιασθεισῶν ἢ δηλωθεισῶν συμφωνιῶν ἐνοικίων.

Ἀρθρ. 9.

Τὰ ἄρθρ. 9, 10, 11, 12, 13 καὶ 14, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, καὶ 28 τοῦ νόμου περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ἐπιτηδεύματων καὶ τεχνῶν ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὸν φόρον τοῦ ἐνοικίου τῶν οἰκοδομῶν.

Ἀρθρ. 10.

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρος πληρύνεται τὴν 28 Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

Ἀρθρ. 11.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται τὴν δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. διατάγματος ἐφοδιάζεται διὰ τοῦ παρόντος μὲ τὴν δύναμιν προσωρινοῦ νόμου, καὶ θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 34 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Γ. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 41.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 12 Αὐγούστου.

Ν Ο Μ Ο Σ.

Περὶ τῶν ὑποθηκῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἀρθρ. 1.

Ἡ ὑπόθηκη εἶναι δικαίωμα πραγματικόν, ἐπὶ ἀλλοτρίων ἀκινήτων κτημάτων, πρὸς ἐξασφάλισιν ἀπαιτήσεως, ἀποκτώμενον δι' ἐγγραφῆς εἰς τὸ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ διὰ τοῦ παρόντος νόμου προσδιοριζόμενον βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν.

Ἀρθρ. 2.

Μόνα ἐπιδεκτικὰ ὑποθήκης εἶναι :

1) Τὰ ὑποκείμενα εἰς ἐκποίησιν ἀκίνητα κτήματα ὁμοῦ μὲ τὰ παρακολουθήματα αὐτῶν, ὅσα λογίζονται παρὰ τοῦ νόμου ἀκίνητα.

2) Ἡ ἐπικαρπία (ususfructus) τῶν αὐτῶν κτημάτων καὶ παρακολουθημάτων δι' ὅσον καιρὸν διαρκεῖ.

Ἀρθρ. 3.

Ὁ παρὼν νόμος δὲν φέρει καινοτομίαν εἰς τὰς διατάξεις τῶν περὶ τῶν πλοίων ναυτικῶν νόμων.

Ἀρθρ. 4.

Ἡ ὑπόθηκη δὲν ἀποκτᾶται εἰς κτῆμα τρίτου, χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν του.

Ἐπὶ τῶν κτημάτων κοινοτήτων, οἷον δήμων, σωματείων, φιλανθρωπικῶν καταστημάτων καὶ τούτοις ἐξομοιουμένων μοναστηρίων, ὑπόθηκη δύνανται ν' ἀποκτηθῇ μόνον συναινέσει τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων τῆς κοινότητος, ἢ, ὅπου τοιοῦτοι δὲν ὑπάρχουν, ὅλων τῶν μελῶν τῆς κοινότητος· ἀλλὰ τοῦτο, ὅταν πρόκειται περὶ ὑποθήκης ἀποκτωμένης δι' ἰδιωτικῆς θελήσεως.

Ἀρθρ. 5.

Ὅσοι δὲν ἔχουν ἐπὶ τῶν ἐπιδεκτικῶν ὑποθήκης κτημάτων εἰμὴ δικαίωμα περιορισμένον ἢ ὑποκείμενον εἰς διάλυσιν, δὲν δύνανται νὰ τὸ ὑποθηκεύσουν μὲ συμφωνίας, ὑπερβαίνουσας τὸν περιορισμὸν ἢ τὸν ὅρον τῆς διαλύσεως.

Ἀρθρ. 6.

Ὅσοι δώσῃ ἐν γνώσει ἀλλότριον κτῆμα εἰς ὑπόθηκην ἢ ἴσῃς ὧν μετακλητὸς ἰδιοκτήτης παραλείπει νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸν ὑποθηκικὸν πιστωτὴν τὸν περιορισμὸν τοῦτον τῆς ἰδιοκτησίας του ὑπόκειται εἰς τὰς ἀποζημιώσεις καὶ εἰς πολιτικὴν φυλάκισιν, φυλαττομένων καὶ τῶν ποινῶν εἰς ὅσας δώσουν γράμμαι πράξεις του.

Ἀρθρ. 7.

Ἀν ἀπὸ ἀμέλειαν ἢ δόλον τοῦ χρεώστου ἀφανισθῇ τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα ἢ ἐλαττωθῇ ἡ ἀξία του, δύνανται οἱ πιστωτὴς εἰτε νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ χρέους πρὸ τῆς προθεσμίας, εἰτε νὰ ζητήσῃ νὰ ἐμποδισθῇ ὁ χρεώστης διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ ἀπὸ τὰς ἐπὶ βλάβῃς πράξεις του, εἰτε τέλος νὰ ζητήσῃ ἐπὶ ἄλλων κτημάτων αὐτοῦ ὑπόθηκην ἀντικαθίστης τῆς ἀφανισθείσης ἢ ἐλαττωθείσης ἀσφαλείας του.

Ἀρθρ. 8.

Δύο ὅροι ἀπαιτοῦνται πρὸς ὑπαρξίν τῆς ὑποθήκης :

1) Τίτλος χορηγῶν δικαίωμα πρὸς ἀπόκτησιν αὐτῆς.

2) Ἐγγραφὴ τῆς ἀπαιτήσεως εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν.

Ἀρθρ. 9.

Τὸ πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης δικαίωμα, τὸ ὅποιον χορηγεῖ ὁ τίτλος ἐκτείνεται εἰς ὅλα τ' ἀκίνητα κτήματα τοῦ χρεώστου, ἂν δὲν περιορίζεται εἰς ῥητὰ κτήματα ἀπὸ τὸν νόμον, ἀπὸ δικαστικὴν ἀπόφασιν, ἢ ἀπὸ ἰδιωτικὴν θέλησιν.

Ἡ ἐγγραφὴ ὁμοῦ δὲν γίνεται, εἰμὴ δι' ὠρισμένην ποσότητα καὶ ἐπὶ ὠρισμένων κτημάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῶν τίτλων τῶν χορηγούντων δικαίωμα πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης.

Ἀρθρ. 10.

Οἱ τίτλοι οἱ χορηγοῦντες δικαίωμα πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης, εἶναι ὁ νόμος, δικαστικὴ ἀπόφασις, ἢ ἰδιωτικὴ θέλησις.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τοῦ Νόμου.

Ἀρθρ. 11.

Δικαίωμα πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης ἔχουν, δυνάμει τοῦ νόμου, μόνον οἱ ἐξῆς πιστωταί :

1) Ἡ ἐπικράτεια, ἐπὶ τῶν κτημάτων τῶν φρολογουμένων δι' ὁποίους δῆποτε καθυστερήσαντας φόρους.

2) Ἡ ἐπικράτεια, καὶ τὰ θρησκευτικὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα καὶ οἱ δῆμοι, διὰ τὰς προκυπτούσας ἀπὸ τὴν διαχεί-

2) Οί ἐγγυηταὶ τοῦ χρεώστου, ἂν ὁ πιστωτὴς ἔχων δικαίωμα πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης, ἀμελῇ τὴν ἐγγραφὴν τῆς

3) Ὁ ἐπίτροπος ἢ ὁ κηδεμὼν, πᾶς συγγενής, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ πᾶς φίλος τοῦ ἀνήλικος, αἱ ἀρμόδιοι ἀρχαὶ καθὼς καὶ ὁ ἀνήλιξ αὐτὸς ἔχουν τὸ δικαίωμα, ὁ δὲ ἀντεπίτροπος καὶ τὸ συγγενικὸν συμβούλιον, καὶ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ζητήσουν τὴν ἐγγραφὴν τῆς ὑποθήκης τῶν ἀνηλίκων ἢ τῶν ἀπηγορευμένων, ἐπὶ τῶν κτημάτων τῶν ἐπιτροπῶν, τῶν κηδεμόνων καὶ τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν, καθὼς ἐπίσης καὶ ἐπὶ τῶν κτημάτων τῶν γονέων τῶν ἀνηλίκων διὰ τὴν πατρικὴν, μητρικὴν ἢ ἄλλως ἀποκτημένην ἐπὶ τῆς ἀνηλικιότητός των περιουσίαν αὐτῶν.

Ἐὰν παραλειφθῇ ἡ ἐγγραφὴ καὶ πηγάζῃ ἐκ τούτου βλάβη εἰς τὸν ἀνήλικα, οὗτος δύναται νὰ ζητήσῃ ἀποζημίωσιν ἀπὸ τὸν ἀντεπίτροπον καὶ τὸ συγγενικὸν συμβούλιον.

4) Ὁ ἀνὴρ ὀφείλει νὰ αἰτήσῃ τὴν ἐγγραφὴν τῆς ὑποθήκης τῆς συζύγου του. Δύνανται νὰ τὴν αἰτήσουν καὶ ἡ γυνὴ καὶ πᾶς συγγενής αὐτῆς. Ἐὰν ἡ εἰς γάμον συνερχομένη γυνὴ ᾖ ἀνήλιξ, ὁ ἐπίτροπος, ὁ ἀντεπίτροπος καὶ τὸ συγγενικὸν συμβούλιον, ὀφείλουν ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτῶν εὐθύνη, νὰ ἐγγράφουν τὴν ὑποθήκην ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ ἀνδρός. Πᾶσα δὲ συμφωνία μεταξὺ τῶν συζύγων περὶ μὴ ἐγγραφῆς τῆς ὑποθήκης ταύτης εἶναι ἄκυρος.

5) Ἐπίτροποι κηδεμόνες καὶ σύζυγοι, ὅσοι παραμελοῦν νὰ αἰτήσουν τὴν ἐν τοῖς προηγουμένοις 3 καὶ 4 παραγράφοις διαλαμβανομένην ἐγγραφὴν, καὶ δίδουν ὑποθήκης δικαίωμα ἐπὶ τῶν ἀκινήτων αὐτῶν κτημάτων, ἢ συγχωροῦν νὰ γένῃ ἐπ' αὐτῶν ἐγγραφὴ, πρὶν οὗτοι ἐνεργήσωσι τὴν ἐγγραφὴν τῆς ὑποθήκης τῶν ἀνηλίκων, τῶν γυναικῶν, ὑπόκεινται εἰς ποινικὴν φυλάκισιν, φυλαττομένων πρὸς τούτοις τῶν ποινῶν εἰς ὅσας δώσουν, τυχόν, χώραν αἱ πράξεις των.

Ἀρθρ. 62.

Ἄν ὁ πιστωτὴς ἀρνήται νὰ παραδώσῃ, ἢ νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ὑποθηκῶν τ' ἀπαιτούμενον εἰς ἐγγραφὴν τῆς ὑποθήκης ἐγγραφα, τὰ τρίτα πρόσωπα, ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον, δύνανται νὰ τὸν ὑποχρεώσουν διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ νὰ ἐγγράψῃ ὁ ἴδιος τὴν ὑποθήκην, ἢ νὰ παραδώσῃ τὰ ἐγγραφα εἰς τὸν αἰτοῦντα, ἢ εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ὑποθηκῶν.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Πότε δὲν εἶναι δεκταὶ αἱ ἐγγραφαὶ καὶ αἱ προσημειώσεις.

Ἀρθρ. 63.

Ὅταν ἡ περὶ ἐγγραφῆς ὑποθήκης αἴτησις δὲν φέρει, ὅσα ἀπαιτοῦνται δι' αὐτήν, ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν ὀφείλει νὰ τὴν περιορίσῃ εἰς προσημειώσεις, ἂν ἔχῃ τοὺς ἀναγκαίους διὰ ταύτην ὄρους.

Ἀρθρ. 64.

Ὅταν διὰ δικαστικῆς πράξεως ἀπαγορευθοῦν, ἢ περὶ αὐτῶν ἐγγραφὴ τῶν ὑποθηκῶν καὶ αἱ προσημειώσεις ἐπὶ τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος, ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν, εἰς τὸν ὅποιον ἀνηγγέλθη ἐπισήμως ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη, κάμνει μνείαν τούτου εἰς τὸ οἰκτεῖον φύλλον τοῦ βιβλίου του, καὶ δὲν δύναται πλέον νὰ καταχωρίσῃ εἰς αὐτὸ ἀμμίαν ἐξ αὐτῶν.

Ἀρθρ. 65.

Ὅταν τις δεχθῇ κληρονομίαν μετὰ τὴν ἐξ ἀπογραφῆς ὠφέλειαν, δὲν δύναται πλέον νὰ ἐγγραφῇ ὑποθήκη ἢ προσημείωσις ἐπὶ τῶν κληρονομικῶν κτημάτων πρὸς βλάβην τῶν ὑπαρχόντων πιστωτῶν τῆς κληρονομίας.

Ἀρθρ. 66.

Ἡ ἐγγραφὴ τῆς ὑποθήκης δὲν ἔχει ἰσχὺν, ἂν ὁ τίτλος, δυνάμει τοῦ ὁποίου αἰτεῖται, ἀπεκτήθη ἐντὸς δέκα ἡμερῶν πρὸ

τῆς δηλώσεως τῆς χρεωκοπίας τοῦ χρεώστου. Ἡ προσημείωσις δὲν ἔχει ὡσαύτως ἰσχὺν, ὅταν στηρίζεται εἰς ὅσα ἐγγραφα μνημονεύει τὸ 23 ἄρθρον ἀρ. 1, ἂν ταῦτα ἀπεκτήθησαν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας. Πᾶσα προσημείωσις στηριζομένη εἰς τοὺς ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ἀριθ. 2 καὶ 3 τίτλους, καθ' ὅποιον καιρὸν καὶ ἂν ἔλαβαν ὑπαρξιν οὗτοι, εἶναι ἄκυρος, ἂν δὲν ἐγγραφῇ πρὸ τῆς προθεσμίας ταύτης.

Αἱ διατάξεις αὗται δὲν ἐφαρμόζονται ὁμῶς εἰς τὰς ὑποθήκας, τὰς διδομένας παρ' ἐπιτρόπου, ἢ κηδεμόνος, πρὸς ἀσφάλειαν τῆς διαχειρίσεως τῆς ἐπιτροπείας, ἢ τῆς κηδεμονίας.

Ἐὰν δὲ ἀπαίτησίς τις προσημειωθῇ πρὸ τοῦ ἐν τοῖς ἄρθροις 64, 65 καὶ 66, §. 1 καὶ 2 ὠρισμένου χρόνου, ἡ προσημείωσις δύναται, καὶ μετὰ τὴν κατάσχεσιν, ἢ τὴν γενομένην ἀπαγόρευσιν τῶν ἐγγράφων, νὰ μετατραπῇ εἰς πραγματικὴν ὑποθήκην.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Πῶς γίνονται αἱ ἐγγραφαὶ καὶ προσημειώσεις,

Ἀρθρ. 67.

Ὁ πιστωτὴς, ὅστις θέλει νὰ ἐγγράψῃ ὑποθήκην, προερχομένην ἀπὸ δικαστικὴν ἀπόφασιν, ἢ ἰδιωτικὴν θέλησιν, παραδίδει μόνος, ἢ δι' ἄλλου, εἰς τὸν φύλακα τῶν ὑποθηκῶν τὸν τίτλον, ἐκ τοῦ ὁποίου πηγάζει τὸ πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης δικαίωμά του, ἢ ἐπίσημον ἀντίγραφον αὐτοῦ.

Ἀρθρ. 68.

Ὁ πιστωτὴς συνάπτει εἰς τὸν τίτλον δύο περιλήψεις, ἐξ ὧν ἡ μία δύναται νὰ γραφῇ ἐπὶ τοῦ ἀντιγράφου τοῦ τίτλου.

Αἱ περιλήψεις περιέχουν·

1) Τὴν περιγραφὴν τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος, τοῦ εἶδους καὶ τῆς θέσεώς του, καὶ τῶν παρακολουθημάτων αὐτοῦ.

2) Τὸ ὄνομα καὶ παρὼν ὄνομα τοῦ πιστωτοῦ, τὴν διαμονήν, καὶ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ, ἂν ἔχῃ.

3) Τὸ ὄνομα καὶ παρὼν ὄνομα τοῦ χρεώστου, τὴν διαμονήν, καὶ τὸ ἐπάγγελμα, ἂν ἔχῃ, καὶ ἀτομικὴν καὶ εἰδικὴν χαρακτῆρσιν αὐτοῦ, ὥστε νὰ διακρίνεται εὐκόλως ἀπὸ ἄλλους.

4) Τὴν χρονολογίαν καὶ τὸ εἶδος τοῦ τίτλου.

5) Τὴν διαλαμβανομένην εἰς τὸν τίτλον ποσότητα τοῦ κεφαλαίου τῆς ἀπαιτήσεως, ἢ, ἂν ᾖναι δικαιώματα ἀόριστα, τὴν ἐκτίμησιν αὐτῶν εἰς ὠρισμένην ποσότητα, τὸ ποσὸν τῶν τόκων, ἂν ἐσυμφωνήθησαν, καὶ τὸν χρόνον, καθ' ὃν τὰ κεφάλαια καὶ οἱ τόκοι εἶναι πληρωτέοι.

Ἀρθρ. 69.

Ὅταν ἡ ἐγγραπτὴ ὑποθήκη πηγάζῃ ἀπὸ τὸν νόμον, ὁ αἰτῶν ὀφείλει νὰ συνάψῃ εἰς τὰς περιλήψεις καὶ τὰς ἐξῆς ἀποδείξεις·

1) Διὰ καθυστερήσαντας φόρους ἐπίσημον τῆς εἰσπραττούσης ἀρχῆς ἀποδεικτικὸν τῆς ποσότητος καὶ τοῦ εἶδους τῶν καθυστερημάτων.

2) Δι' ἀπαιτήσεις, κατὰ τῶν διαχειριστῶν τῆς περιουσίας τῆς ἐπικρατείας, τῶν εὐσεβῶν καὶ φιλανθρωπικῶν καταστημάτων καὶ τῶν δήμων, ἐπίσημον ἀποδεικτικὸν τῆς ἐπιτηρύσεως τῆς περιουσίας ταύτης, ἢ ἄλλης ἀρμοδίας ἀρχῆς.

3) Διὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 44 § 3 καὶ 5 διαλαμβανομένας ἀπαιτήσεις, τὴν ἀπογραφὴν τῶν κινητῶν ἢ ἀκινήτων, ἢ τὸ ἄλλως συνταχθὲν περὶ τούτου ἐγγραφον, ἢ ἐπίσημον περίληψιν αὐτῶν. Ἐὰν δὲν ζητῆται ὑποθήκη ἕνεκεν ἐλλειποῦς λογοδοσίας, κατὰ τὸ ἄρθρον 43, μαρτυρικὸν τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, ἢ τῆς εἰς τὴν πρέπει νὰ παραδίδεται ὁ λογαριασμὸς ἀρχῆς, προσδιορίζον τὸ ποσὸν τῆς ἀπαιτήσεως.

4) Δι' ἀπαιτήσεις τῆς ὑπάνδρου γυναικὸς κατὰ τὸ 44 ἄρθρ. § 4, τὸ περὶ γάμου συμβόλαιον καὶ τὰ λοιπὰ ἐγγραφα, ὅσα

Άρθρον 4.

Ο σκοπός της Τραπεζής είναι η βοήθεια της γεωργίας, της βιομηχανίας, του εμπορίου και της Ναυτιλίας. Τουλάχιστον το ήμισυ μέρος των κεφαλαίων της πρέπει, όταν αναφανή ή ανάγκη, να δανεισθῇ ἐπὶ ὑποθήκῃ γαιῶν, καὶ ἐνταῦτῳ, ἂν ὁ δανειζόμενος ᾔθελε τὸ ζητήσει, ἐπὶ μετρία πληρωμῇ ἐνιαυσιαίων (annuités), τῶν ὁποίων τὸ ποσὸν θέλει προσδιορισθῇ εἰδικῶς εἰς τὰς διατάξεις τῆς Τραπεζῆς.

Διὰ τὴν ἔχῃ ἡ Τράπεζα τὴν ἀναγκαίαν ἀσφάλειν εἰς τὰς ἐργολαβίας της, θέλουν δημοσιευθῇ πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς ὁ περὶ ὑποθήκης νόμος καὶ ὁ περὶ τῶν χωρογραφικῶν βιβλίων.

Ἐκτὸς τούτου ἡ Τράπεζα ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ δανείζῃ ἐπὶ ἐνεχυρίσει πολυτίμων πραγμάτων χρυτοῦ, ἀργύρου, Ἑλληνικῶν ἐθνικῶν ὁμολογιῶν ἀνεγνωρισμένων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐγγυρίων ἐγγράφων ὑποθήκης, νὰ κάμνῃ προσεσφλήματα, νὰ ἐκτελῇ ἔργα Ταμειουτηρίου (caisse d'épargne), νὰ δέχεται παρκαταθέσεις, νὰ ἐργολάβῃ παντὸς εἶδους ἐξασφαλίσεις, νὰ λαμβάνῃ χρήματα ἐπὶ πληρωμῇ τόκων ἐφ' ὅρου ζωῆς (rentes viagères), καὶ νὰ ἐπιχειρῇ ἄλλα παρόμοια ἐπιχειρήματα· πᾶσα δὲ καθ' αὐτὸ κερδοσκοπία (speculation) καὶ αἱ ἐργολαβίαι μὲ ξένας ἐθνικὰς ὁμολογίας δι' ἰδίον της λογαριασμὸν εἶναι εἰς αὐτὴν ἀπαγορευμένοι.

Άρθρον 5.

Ὁ παρὰ τῆς Τραπεζῆς λαμβανόμενος τόκος ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν εἰσθεσίαν μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ δανειζομένου συμφωνίαν· δὲν δύναται ὅμως ποτὲ διὰ τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων καὶ ἐπὶ ἐνεχυρίσει δάνεια νὰ ὑπερβῇ τὸν παρὰ τοῦ νόμου 8 τοῖς ἑκατὸν προσδιορισμένον· μόνον διὰ τὴν βιομηχανίαν, τὸν ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν, διὰ τὰ ὅποια συνήθως δὲν ὑπερβᾷ ἡ αὐτὴ ἀσφάλεια, διορίζεται ὁ τόκος 12 τοῖς ἑκατὸν, ὡς ἀπὸ τῆς πέρθετος ὁρῆς· εἰς τοὺς τόκους τούτους ἐμπεριέχονται πάντες τὰ συνήθη ἐξόδα, τὰ ἐπιτροπικά κέρδη κτλ.

Άρθρον 6.

Ἡ Τράπεζα ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ θέλῃ εἰς κυκλοφορίαν γραμμάτια Τραπεζικὰ πληρωτέα εἰς τὸν φέροντα (au porteur)· δὲν δύνανται ὅμως νὰ διαλαμβάνωσι μικροτέραν ποσότητα τῶν 25 δραχμῶν, οὔτε νὰ ἐκδίδωνται πλεονέτερα τῶν εὐρισκομένων ἐν τῇ Ταμείᾳ τῆς Τραπεζῆς 28 ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἀρχικῶν κεφαλαίων· δύνανται δὲ νὰ ἀυξηθῶσι δι' ἰδιαίτερας ἐγκρίσεις τῆς νομοδοτικῆς ἐξουσίας, ὡσάκις μόνον καὶ καθ' ἣν ἀναλογίαν ἀυξηθῶσι διὰ τῆς αὐτῆς πράξεως τὰ πραγματικὰ κεφάλαια τῆς Τραπεζῆς.

Δι' ὅλα πρὸς τούτοις τὰ ἐκδοθέντα γραμμάτια χρεωστᾷ ἡ Τράπεζα νὰ φυλάττῃ εἰς τὰ ταμεία της πάντοτε ἰσότιμα πραγματικὰ κεφάλαια συνιστάμενα εἰς ἐπιδεκτικὰ κυκλοφορίας νομίσματα τὰ ἐμπεριεχόμενα εἰς τὴν Βασιλικὴν διατίμησιν, εἰς χρυσὸν καὶ ἀργυρὸν ἀκοπον εἰς βραχυπροθέσμους καὶ καλῶς ἐγγυημένους ἐγγυήτους συναλλαγματικούς καὶ εἰς ἐθνικὰς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀνεγνωρισμένας ὁμολογίας, μὴ ὑπερβαινούσας τὸ τρίτον τῶν πραγματικῶν κεφαλαίων τῆς Τραπεζῆς καὶ ἐκτιμωμένας εἰς τὸν ἐλεγχον τῶν ταμείων της κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν των.

Τὰ Τραπεζικὰ γραμμάτια, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία πρέπει νὰ παριστάνεται εἰς Ἑλληνικὰ νομίσματα, δὲν ὑπόκεινται ποτὲ εἰς βεβιασμένην συναλλαγὴν· ἐπομένως ἡ Τράπεζα καὶ αἱ συστηθίσόμεναί παρὰ ταύτης εἰδικαὶ Τράπεζαι χρεωστοῦν, ὅταν ζητηθῇ ἡ ἐξαργύρωσίς των, νὰ τὰ ἀνταλλάττωσιν ἀμέσως κατὰ τὴν Βασ. διατίμησιν χωρὶς παραμικρὸν λόγον ἀντιστάσεως μὲ κυκλοφοροῦντα νομίσματα.

Τὰ Βασιλικά ταμεία ὥστόσον δέχονται καὶ δίδουν αὐτὰ ὡς μετρητὰ, κατὰ τὴν ὀνομαστικὴν των ἀξίαν, χωρὶς ὄφελος ἢ ἐκπεσμόν τινα.

Ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶναι ὑπόχρεως νὰ δώσῃ διὰ τὰ ἐκδιδόμενα γραμμάτια τῆς Τραπεζῆς κάμειαν ἰδιαίτεραν ἐγγύησιν εἰς τὴν ἀσφάλειαν δι' ὑποθήκης.

Τὰ ἄρθρα 248 καὶ 258 τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐφαρμόζονται εἰς τὴν νόθευσιν καὶ ἀθέμιτον διάδοσιν παραποιητῶν τραπεζικῶν γραμματίων.

Τραπεζικὰ γραμμάτια, τὰ ὅποια μετὰ γενομένην δημοσίαν πρίσκλησιν ἐκ μέρους τῆς Τραπεζῆς δὲν παρουσιασθῶσιν ἐντὸς τριῶν ἐτῶν διὰ ν' ἀνταλλαχθῶσιν ἢ νὰ ἐξαργυρωθῶσι θεωροῦνται ὡς ἄκυρα πρὸς ὄφελος τῆς Τραπεζῆς.

Άρθρον 7.

Ὅταν ἡ Τράπεζα ἔχῃ νὰ λάβῃ ἐννόμως δανεισθείσας ποσότητας ἐπὶ ἐνεχύρῳ, δύναται νὰ πληρώνεται μόνη της ἀπὸ τὴν ἀξίαν τοῦ ἐνεχύρου χωρὶς δικαστικὴν μεσολάβησιν, ἐπὶ δημοπρασίας κηρυττομένης μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῆς συμφωνίας καὶ γενομένης μετὰ 11 ἡμέρας εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Νομοῦ ἐκείνου, εἰς τὸν ὅποιον εὐρίσκονται οἱ χρεῶσται δὲν εἶναι πρὸς τούτοις ποσῶς ὑπόχρεως νὰ δέχεται αἰτήσεις διὰ κράτησιν ἢ δι' ἀκύρωσιν παρ' αὐτῆς ἐκδιδόντων Τραπεζικῶν γραμματίων ἢ παρκαταθέντων εἰς αὐτὴν χρημάτων καὶ ἄλλων πραγμάτων. Αἱ μερίδες ὅμως καὶ ἄλλα εἰς ὄνομα παρὰ τῆς Τραπεζῆς ἐκδιδόμενα ἐγγράφα δύνανται νὰ ἀκυρόντωνται παρὰ τῶν Δικαστηρίων, ἀλλὰ πρέπει πάντοτε νὰ εἰδοποιῶνται ἀμέσως περὶ τούτου οἱ διοικηταὶ τῆς Τραπεζῆς.

Άρθρον 8.

Ἡ Τράπεζα ἐδριεύει εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Κράτους· θέλει δὲ συστήσῃ ὑπ' αὐτὴν ἄλλας εἰδικὰς Τραπεζὰς εἰς Νάυπλον, Σμῆρναν, Πάτρας, Ὑδραν, Σπέτσας, καὶ ἄλλου, ὅπου ἡ ὑπόστασις ᾗθελε φανῇ ἀναγκαία. Τὸ ἀρμόδιον αὐτῆς Δικαστὴ εἶναι τὸ ἐν Αθήναις Πρωτοδικεῖον· τὸ ὅπῃ ὀφείλει νὰ ἀντιβῇ καὶ προσηγορεύῃ ἀντικειντικῶς τὰ βιβλία της πρὶν ἀκούσθαι ἐνοικηθῶσιν.

Άρθρον 9.

Οἱ ληξόντες τὸ προνόμιον ἐργολάβοι ὀφείλουν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς Τραπεζῆς νὰ καθυποβάλωσιν εἰς τὴν Βασιλικὴν ἐγκρίσιν καὶ νὰ δημοσιεύσωσι διὰ τοῦ τύπου τὰς διατάξεις, αἵτινες θέλουν προσδιορίζει καὶ κανονίζει τὸν ἐσωτερικὸν Διοργανισμόν καὶ τὴν διοίκησιν αὐτῆς, τὸ εἶδος τῶν μερίδων καὶ τῶν Τραπεζικῶν γραμματίων, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ ποσὸν τῶν τελευταίων τούτων, τὴν πληρωμὴν τῶν ἐτησίων τόκων καὶ τὸν τρόπον τῆς διανομῆς τοῦ κέρδους τῆς Τραπεζῆς (dividende).

Άρθρον 10.

Διὰ τὴν ἀνήκουσαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐπιτήρησιν τῆς Τραπεζῆς διορίζει ὁ Βασιλεὺς ἕνα ἔφορον (Ἐπιτροπὸν τῆς Ἐπικρατείας). ὅστις θέλει ἐκτελεῖ τὰ καθήκοντά του κατὰ τῆς δοθησομένης εἰς αὐτὸν ὁδηγίας. Ὁ ἔφορος οὗτος ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ ἀδιακόπως εἰς τὴν ἀκριβῇ ἐκτέλεσιν τῶν ὁρισμῶν τοῦ περὶ τῆς Τραπεζῆς νόμου καὶ τῶν διατάξεων αὐτῆς εἰς τὸ νὰ κρατῶνται τὰ βιβλία τακτικῶς καὶ νὰ δημοσιεύεται παρὰ τῶν Διοικητῶν τῆς Τραπεζῆς ὁ ἐτήσιος ἰσολογισμὸς συνεργούντος αὐτοῦ· ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν πρέπει νὰ ἐξετάζῃ τὰ βιβλία της καὶ τὴν κατάστασιν τῶν Ταμείων της, καὶ πρὸ πάντων νὰ πληροφορεῖται περὶ τῶν ἐκδοθέντων τραπεζικῶν γραμματίων καὶ τῶν εὐρισκομένων πραγματικῶν κεφαλαίων. Ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ σημειώνει τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια μὲ τὴν ὑπογραφήν του, ἢ μὲ σφραγίδαν, πρὶν ἐκδοθῶν· καὶ ἡ Διεύθυνσις τῆς Τραπεζῆς εἶναι ὑπόχρεως νὰ δίδῃ εἰς αὐτὸν εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ἐβδομάδος λεπτομερὲς δηλωτικὸν περὶ τῶν εὐρισκομένων πραγματικῶν κεφαλαίων καὶ τῶν τεθέντων εἰς κυκλοφορίαν τραπεζικῶν γραμματίων. Ἐκ τῶν δηλωτικῶν τούτων θέλουν ἐρανίζεσθαι τὰ ἀποτελέσματα καὶ δημοσιεύεσθαι πᾶσαν τριμηνίαν διὰ

θεται εις τον ἄσπον της κούπας· εις δε τὰ χρονολόγια καὶ χαρτοφυλάκια εις τὴν ἄνω ἀριστερὰν γωνίαν τῆς σελίδος·

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Προσδιορισμὸς τῶν τιμῶν, καὶ περὶ ὑπολογισμοῦ τοῦ χαρτοσήμου τῆς ἀξίας, πρὸς δὲ καὶ περὶ τῶν τοῦ χαρτοσήμου ὑποχρεώσεων.

Ἄρθρ. 19.

Εἰς σφραγίδα 12 λεπτῶν ὑποβάλλονται τὰ ἐντὸς τοῦ κράτους γινόμενα χρονολόγια καὶ χαρτοφυλάκια χρονολογικά.

Ὅταν δὲ αὐτὰ ἔρχονται ἔξωθεν, ὑπόκεινται εἰς ἐπισφράγισμα 25 λεπτῶν.

Τὸ χαρτόσημον τῶν παιγνιοχαρτίων τῆς κατωτέρας ποιότητος εἶναι 25 λεπτῶν, τῶν δὲ τῆς καλητέρας 50, χωρὶς παρατήρησιν τοῦ τόπου τῆς κατασκευῆς των.

Τὰ τοιχοκολλητὰ χρονολόγια ὑπόκεινται ὁμοίως εἰς τὴν ἐπισφράγισιν 12 λεπτῶν χωρὶς παρατήρησιν τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεώς των.

Ἄρθρ. 20.

Τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου τῆς τάξεως διακρίνεται εἰς ἑπτὰ κλάσεις, μετὰ τὰς ἀκολουθοῦσας προσδιορισμένας τιμὰς δι' ἑκαστον ὁλόκληρον φύλλον.

1	κλάσις δραχ. λεπ.	25.
2	»	» 50.
3	»	1.
4	»	2.
5	»	3.
6	»	5.
7	»	10.

Ἄρθρ. 21.

Τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου τῆς ἀξίας εἶναι τριάκοντα κλάσεις, ὡς ἑξῆς :

κλάσις ἀπὸ	11 δρ.	ἄνω	100 τῆς ἀξίας
1	101	»	200
2	201	»	300
3	301	»	400
4	401	»	500
5	501	»	600
6	601	»	700
7	701	»	800
8	801	»	900
9	901	»	1000
10	1001	»	1200
11	1201	»	1400
12	1401	»	1600
13	1601	»	1800
14	1801	»	2000
15	2001	»	2200
16	2201	»	2400
17	2401	»	2600
18	2601	»	2800
19	2801	»	3000
20	3001	»	4000
21	4001	»	5000
22	5001	»	6000
23	6001	»	7000
24	7001	»	8000
25	8001	»	9000
26	9001	»	10000
27	11001	»	15000
28	15001	»	20000
29	20001	»	καὶ ἐπέκεινα
30			»

Αἱ μικρότεραι ποσότητες τῶν 11 δραχμῶν δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος καθὼς καὶ αἱ ὑπερβαίνουσαι τὰς 20,001 δραχμάς δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος ἀνώτερον τῶν 60 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 22.

Εἰς χαρτόσημον τάξεως, πρώτης κλάσεως, ἥτοι 25 λεπτῶν, ὑπόκεινται τὰ ἀκόλουθα ἔγγραφα·

1. Ὅλαι αἱ ἀναφοραὶ ἰδιωτῶν, συντεχνιῶν σωματείων, ἰδιωτικῶν καὶ δημοτικῶν καταστημάτων, αἱ ὁποῖαι δίδονται εἰς ἀρχὴν τινα τοῦ Βασιλείου, ἐκτὸς τῶν δικαστικῶν, ἢ καὶ πρὸς δημοσίον τι κατάστημα, ὁποιοῦνδήποτε καὶ ἂν ᾖ τὸ σχῆμα καὶ ὁ τρόπος τῆς συνθέσεως τῆς ἀναφορᾶς· ἐξαίρουνται τοῦ φόρου τούτου, αἱ ἐκ δευτέρου καὶ κατ' ἐπανάληψιν διδόμεναι ἀναφοραὶ εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἀρχὴν περὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς υποθέσεως, ὅταν δὲν διαλαμβάνουσι περὶ διορισμοῦ, προβιβάσμου, καὶ ἐγκατατάξεως εἰς δημοσίον ὑπηρεσίαν, καὶ ὅταν ἀπὸ τοῦ ἐδόθη ἢ προλαβούσα αἰτήσεις παρῆλθον ἡμέραι δεκάτεσσαρες, χωρὶς νὰ δοθῇ ἀπάντησις· καὶ ὅταν ἡ νῦν αἴτησις δὲν περιέχει περισσοτέρους τῶν ἐξ σείχων διαλαμβανόντας τὸ ὄνομα, τὸ ἐπίθετον καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἀναφερομένου, τὴν χρονολογίαν καὶ περίληψιν τῆς προλαβούσης ἀναφορᾶς καὶ τῆς ὑπομνήσεως, εἰτα καὶ τὴν ἐπαναλαμβανομένην παράκλησιν περὶ ἀπαντήσεως·

2. Ὅλα τὰ κατάστιχα σφραγιζόμενα ἀνὰ ἓν ἀκέραιον φύλλον, ἐκ τεσσάρων σελίδων, ὅσα δύνανται ποτὲ νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν δικαστήριαν ὡς μέσα ἀποδείξεως, καὶ τὰ ὁποῖα ὑποχρεοῦνται νὰ κρατῶσιν ὑπὸ τοῦ νόμου, ἢ κατὰ μερικὴν συμφωνίαν αἱ ἐξουδοχοί, οἱ παντὸς εἶδους ἔμποροι, οἱ τραπεζίται, οἱ ἐπὶ τῶν συναλλαγματικῶν πράκτορες, οἱ ἐργοστασιάρχαι, οἱ τεχνίται, οἱ ἀρχηγοὶ ἰδιωτικῶν ἔργων, οἱ μεσίται, αἱ ἐμπορικαὶ ἐταιρεῖαι, οἱ διαχειρισταὶ καὶ ἐπιστάται ἰδιωτικῶν καταστάσεων, οἱ ἐργολάβοι δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἔργων, ὑπηρέτων καὶ προμηθειῶν.

Πρὸς ταῦτας τὰς ὑπὸ τῶν διακηρύξεων καὶ κλητῶν κρατούμενα, τοιαῦτα βιβλία, καὶ τὰ εὑρετήρια τῶν συμβολαιογραφῶν, καὶ προσέτι τὰ ἐκ τούτων τῶν καταστίχων εἰς ἰδιωτικὴν χερσὶν καὶ ὑπὸ ἰδιωτικὴν ὑπογραφὴν ἐκδιδόμενα ἀποσπάσματα καὶ ἀντίγραφα· ὅταν ὅμως ταῦτα δηλαδὴ τὰ ἀποσπάσματα καὶ ἀντίγραφα ἐπέχωσι χώραν συμβολαίων ἢ ἀποδεικτικῶν, τότε ὑποβάλλονται εἰς χαρτόσημον ἀξίας·

3. Τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 3 καὶ 4 τοῦ περὶ τύπου νόμου τῶν 11 (23) Σεπτεμβρίου 1833 διαταττόμενα κατάστιχα καὶ κατάλογοι, τὰ περιέχοντα τοῦλάχιστον τέσσαρας σελίδας·

4. Τὰ κατὰ συνέχειαν ἐπισυναπτόμενα φύλλα τῶν ἐγγράφων ἐκεῖνων, τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται εἰς χαρτόσημον ἀξίας, ἐξαίρουμένων τῶν εἰς χαρτόσημον τάξεως ὑποκειμένων ἐγγράφων, τῶν ὁποίων τὰ κατὰ συνέχειαν φύλλα ὑποβάλλονται εἰς τὸ αὐτὸ τέλος τῆς τάξεως, εἰς τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν νόμον ὑποβάλλεται αὐτὸ τὸ πρῶτον φύλλον·

5. Τὰ εἰς χωριστὸν φύλλον διδόμενα ἀποδεικτικά πληρωμῆς ποσότητος ἐπέκεινα τῶν 10 δραχμῶν, καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐφθάσε νὰ προπληρωθῇ τὸ χαρτόσημον τῆς ἀξίας.

Ἡ ἐξόφλησις εἶναι ἀφορολόγητος. ὅταν γίνῃ ἐπ' αὐτῶν τῶν ἰδίων ἐγγράφων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπέβληθη τὸ τέλος τῆς ἀξίας·

6. Τὰ διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ κράτους διαβάτηρια, ὅταν χρησιμεύωσι δι' ἓν μόνον ταξείδιον, ἢ δίδονται διὰ τρεῖς μῆνας, καὶ ὅχι περισσότερον·

Ἄρθρ. 23.

Εἰς χαρτόσημον τάξεως δευτέρας κλάσεως ἥτοι 50 λεπτῶν ὑπόκεινται τὰ ἑξῆς ἔγγραφα.

1. Ὅλαι αἱ πράξεις προσκλήσεις καὶ πρακτικά τῶν εἰρηνοδικῶν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἐπὶ ἀναφορᾷ διαδικασίας·

ὅποιοι διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐστερήθησαν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἔχωσι δημοσίον θέσιν, ἢ νὰ ἐκτελῶσι χρέη δημοσίου ὑπηρεσίας, δὲν δύνανται εἰς τὸ διάστημα τῆς παύσεώς των ταύτης, οὔτε ὡς ἐπαρχιακοὶ σύμβουλοι νὰ ἐκλεχθῶσιν, οὔτε νὰ ἐκτελῶσι τὰ χρέη τούτων.

Ἄρθρον 8.

Μέλη τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσι·

1. Οἱ διοικηταὶ καὶ οἱ ὑποδιοικηταί, καὶ οἱ γραμματεῖς αὐτῶν, οἱ μοίραρχοι καὶ ὑπομοίραρχοι τῆς χωροφυλακῆς, οἱ διατελοῦντες ἐν ἐνεργείᾳ ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας των.

2. Οἱ παρὰ τῆς διοικήσεως διορισμένοι εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ διοικήσεις μηχανικοὶ καὶ ἀρχιτέκτονες·

3. Ὅλοι ἐν γένει οἱ κληρικοί.

Ἄρθρον 9.

Οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι δύνανται νὰ ᾖναι μέλη ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, ἀλλὰ παύουν τῆς πρώτης θέσεώς των.

Ἄρθρον 10.

Δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοὶ καὶ διαθέσιμοι ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, ὡσαύτως καὶ οἱ διορισμένοι εἰς διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα, δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσιν ἐπαρχιακοὶ σύμβουλοι ἀνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως·

Ἄρθρον 11.

Τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβούλου δύναται τις μόνον νὰ ἀποποιηθῇ.

α. Διὰ ἐξηκονταετῆ ἡλικίαν·

β. Διὰ ἀποδεδειγμένην τοῦ σώματος, ἢ τοῦ νοὸς ἀκανόνητα·

γ. Ὄταν ὁ ἐκλεχθεὶς ἐξεπλήρωσεν ἤδη τὰ χρέη τῆς θέσεως ταύτης εἰς δύο περιόδους·

δ. Διὰ διορισμὸν εἰς πολιτικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κράτους, καὶ εἰς στρατιωτικὴν τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης, ἢ εἰς τὰ σχολεῖα.

Ἡ δήλωσις περὶ ἀποποιήσεως τῆς ἐκλογῆς πρέπει νὰ γίνῃ ἀπὸ τὸν ἐκλεχθέντα ἐντὸς 24 ὥρων ἀφ' ἧς τῷ κοινοποιηθῇ ἡ ἐκλογὴ εἰς τὸν δήμαρχον τοῦ τόπου, ὅπου διαμένει ὁ ἐκλεχθεὶς.

Ἄρθρον 12.

Ὄταν τις ἐκλεχθῇ ἐπαρχιακὸς σύμβουλος ἀπὸ πολλοὺς δήμους, εἶναι ἐλεύθερος νὰ ἐκλέξῃ τὸν δήμον, τοῦ ὁποῦ ἀντιπρόσωπος θέλει νὰ ᾖναι εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον, θέλει μόνον τοῦτο δηλώσῃ τὴν περὶ τούτου ἀπόφασίν του ἐντὸς 8 ἡμερῶν μετὰ τὸ τέλος ὅλων τῶν ἐκλογῶν τῆς ἐπαρχίας, τόσον εἰς τὸν ἀρμόδιον δήμον, ὅσον καὶ εἰς τὸν διοικητὴν, ἢ ὑποδιοικητὴν τῆς ἐπαρχίας· εἰς δὲ ταύτην τὴν περίστασιν στέλλονται παρὰ τῶν ἄλλων ἀρμοδίων δήμων ἀπεσταλμένοι οἱ λαβόντες τὰς πλειοτέρους ψήφους.

Ἄρθρον 13.

Τὰ μέλη τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων θέλουν ἐκλέγεσθαι διὰ 6 ἔτη· ἀνανεώνεται δὲ τὸ ἥμισυ αὐτῶν κατὰ τριετίαν.

Ἄρθρον 14.

Παύει τις ἀπὸ τοῦ νὰ ᾖναι μέλος τινὸς ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν 6 ἐτῶν·

α. Ὄταν χάσῃ ἐν τῷ μεταξύ τὰς παρὰ τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὸ ἐκλέγεσθαι ἀπαιτουμένης ιδιότητος·

β. Ὄταν λάβουν χώραν αἱ εἰς τὸ ἄρθρ. 6, 7 καὶ 8, ἔπειτα εἰς τὸ στοιχ. 6. τοῦ ἄρθρου 11, προνοούμεναι περιπτώσεις, ἢ ὅταν διὰ τὴν εἰς τὸ ἄρθρον 11 στοιχ. α. προνοουμένην περίπτωσιν ζητῆται ἡ παύσις του.

Ἄρθρ. 15.

Ἐκτὸς τούτου, εἰς τὸ τέλος τῶν τριῶν ἐφεξῆς ἐτῶν ἀπὸ τῆς

πρώτης ἐκλογῆς τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, παύουν τὰ ἥμισυ ἐκ τῶν μελῶν ἐκάστου συμβουλίου.

Οἱ παύσαντες εἶναι πάλιν ἐκλεκτοί.

Ἄρθρ. 16.

Ὄταν ἐν μέλος ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, χωρὶς νόμιμον αἰτίαν, ἢ λόγον ἐμποδίου κριθέντα παρὰ τοῦ συμβουλίου ἰσχυρόν, δὲν παρευρεθῇ εἰς μίαν σύνοδον, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 50—100 δραχμῶν· ἐὰν δὲ λείψῃ εἰς δύο κατὰ συνέχειαν συνόδους χωρὶς τοιαύτην αἰτίαν καὶ δικαιολόγημα, τότε ὑποβάλλεται ὅχι μόνον εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν, ἀλλὰ καὶ θεωρεῖται ὡς παρητημένος, χωρὶς νὰ ἐμπορῇ εἰς τὰ ἀκόλουθα 6 ἔτη νὰ ἐκλεχθῇ ὡς μέλος δημοτικοῦ, ἢ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 17.

Εἰς τὰς σημειωθείσας εἰς τὰ ἄρθρα 14 καὶ 16 περιπτώσεις ἀποφασίζει ἐν συνεδριάσει τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον περὶ τῆς παύσεως· εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 15 ὁ λαχνός.

Ἄρθρ. 18.

Εἰς περίπτωσιν θανάτου, ἢ παύσεως μέλους τινὸς τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου ἀναλαμβάνει τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας ὁ λαβὼν μετ' αὐτοῦ τὰς πλειοτέρας ψήφους εἰς τὸν ἀνήκοντα δήμον.

Ἄρθρ. 19.

Τὰ ὀνόματα τῶν ἐκλεχθέντων ἐπαρχιακῶν συμβούλων, ἢ παύσις μέλους τινὸς, καὶ ἡ ἀντικατάστασις τοῦ ἀναπληροῦντος αὐτοῦ, δημοσιεύονται ἐκάστοτε διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 20.

Εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον κἀνὲν μέλος δὲν δύναται νὰ ἀντιπροσωπεύῃ ἀπὸ ἄλλον, ἢ νὰ ἀναθέσῃ τὴν ψήφον του εἰς ἄλλο μέλος.

Ἄρθρ. 21.

Τὰ μέλη τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, τὰ ὅποια δὲν κατοικοῦν εἰς τὸν τόπον τῆς συνόδου, δύνανται νὰ ζητήσουν ἀποζημιώσιν διὰ τὰ ἐξοδα τῆς τροφῆς των καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἀπὸ τὴν οἰκίαν των ἀπουσίας χάριν τῆς ὑπηρεσίας, ἀνὰ τρεῖς δραχ. τὴν ἡμέραν, καὶ παρεκτὸς τούτου ἀνὰ μίαν δραχ. διὰ πᾶν μυριόμετρον τόσον πρὸς ἄριζιν, ὅσον καὶ πρὸς ἐπάνω δὲ τῆς κατὰ ξηρὰν πορείας, διὰ δὲ τὴν κατὰ θάλασσαν ἀνὰ ἡμίσειαν δραχ. διὰ πᾶν μυριόμετρον.

Ἄρθρ. 22.

Ἡ διάλυσις τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου δύναται νὰ γίνῃ ἀπὸ τὸν Βασιλέα.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην πρὸ τῆς ἐτήσιας συνόδου, καὶ τὸ πολὺ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς διαλύσεως, ἄρχονται αἱ ἐργασίαι νέας ἐκλογῆς.

Ἄρθρ. 23.

Τὰ μέλη τοῦ διαλυθέντος ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου εἶναι πάλιν ἐκλεκτά ἐκτὸς μόνον ἂν ἡ διάλυσις ἔγινε δι' ὑπερπλήθησιν τῆς ἀρμοδιότητος, ἢ διὰ παράβασιν τῶν ὁρισμῶν τοῦ §. 1, 2, 3, 4, 5, 7 καὶ 8 τοῦ ἄρθρ. 43, καὶ τὸ ἐκλεγόμενον μέλος συνήρῃσεν εἰς τὴν ἀπόφασιν, ἢ ἔλαβε μέρος εἰς τὴν πράξιν.

Ἄρθρ. 24.

Κατ' ἔτος θέλει συντάττεσθαι δι' ἐκάστην ἐπαρχίαν παρὰ τοῦ ἀρμοδίου διοικητοῦ κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν φορολογικῶν καταλόγων τοῦ ἀμέσως παρελθόντος ἔτους, ἐντελὴς κατάλογος τῶν εἰς τὴν ἐπαρχίαν διαμενοντῶν ἐκλεξιμῶν διὰ τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον· ὁ κατάλογος οὗτος θέλει στέλλεσθαι εἰς ἐκάστον δήμον, καὶ, τὸ πολὺ τὴν πρώτην Μαρτίου, θέλει ἐκτίθεσθαι, ἢ τοιχοκολλᾶσθαι, παρὰ τοῦ δημαρχοῦ ἐκάστου δήμου εἰς τὸ δημαρχεῖον πρὸς γνῶσιν ἐκάστου

χον, ὅστις ἀμέσως θέλει προσκαλεῖ ἀνὰ ἓν μέλος ἐκάστης τοιαύτης ἐπιτροπῆς εἰς τὴν καθέδραν τοῦ ἐπαρχείου, διὰ νὰ ἐξηγῇ εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην τὸν τρόπον τῆς ἐργασίας των καὶ νὰ προσδιορίσῃ μετ' αὐτῆς τὴν σειράν, καθ' ἣν πρέπει νὰ προχωρῇ ἡ ὁροθεσία ἀπὸ δῆμον εἰς δῆμον, πρὸς ἀποφυγὴν συγκρούσεων καὶ ἐμποδίων, δυναμένων νὰ προκύψωσιν ἀπὸ τὴν ταυτόχρονον τῆς ἐργασίας διάταξιν. Πρὸς τοῦτο φαίνεται κατ' ἐξοχὴν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἀξιοσύστατος ἡ ἀκόλουθος τάξις. Τῆς ὁροθεσίας ἐναρξίς δύναται νὰ γίνῃται ἀπὸ τὴν ἀρκτικοανατολικώτερον δῆμον ἐκάστης ἐπαρχίας, μετὰ τὸν ὁποῖον θέλει ἔπεσθαι ὁ ἀμέσως δυτικὸς ὡς πρὸς αὐτὸν κείμενος, καὶ οὕτω καθεξῆς, μέχρι τῶν δυτικῶν συνόρων τῆς ἐπαρχίας· ἐκεῖθεν ὁροθετεῖται ὁ μεσημβρινὸς τοῦ ἐσχάτου κειμένου δήμου, μετ' αὐτὸν ὁ ἀνατολικὸς τούτου, καὶ οὕτως οἱ ἐπόμενοι πρὸς τὰ ὀπίσω μέχρι πάλιν τῶν ἀνατολικῶν τῆς ἐπαρχίας συνόρων, καὶ καθ' ὅμοιον τρόπον, μέχρις ὅτου ἡ ὁροθετικὴ ἐργασία λάβῃ πέρας εἰς τὰ μεσημβρινὰ ὅρια τῆς ἐπαρχίας. Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ἡ ὁροθεσία θέλει προβαίνει βουτροφηδὸν, ἀρχομένη κατὰ τὰ ἀρκτικοανατολικά ἐκάστης ἐπαρχίας, προχωροῦσα πρὸς δυσμὰς, ἐπανερχομένη πρὸς ἀνατολὰς, ἐκεῖθεν πρὸς δυσμὰς πάλιν κτλ. καὶ περατούμενη τέλος εἰς τὴν μεσημβρίαν.

3. Προσδιορισθέντας τοιοῦτοτρόπως τοῦ δρόμου τῆς ὁροθεσίας, (ἐλεῖ ἀρχεσθαι ἡ ἐργασία εἰς τὸν πρῶτον δῆμον, διευθύνοντος τοῦ Ἐπαρχοῦ, καὶ εἰς αὐτοῦ τοῦ δήμου καὶ εἰς τῶν γειτνιαζόντων τοὺς δημάρχους, προσκληθεῖς, προσδιορίζουσας τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θέλει γίνῃ ἐκάστου ἡ ὁροθεσία καὶ τὸν τόπον εἰς ὃν οἱ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἐπιτροποὶ θέλουν συνελθεῖν κατὰ τὴν ὥραν τῆς συνελεύσεως.

Διὰ νὰ μὴ συγχισθῇ καὶ ἐμποδισθῇ ὅλη ἡ ἐργασία τῆς ὁροθεσίας, οἱ γειτνιαζόντες δήμαρχοι πρέπει νὰ συμφωνοῦνται κατὰ γράμμα μετὰ τὴν πρόκλησιν ταύτην καὶ νὰ στέλλουν εἰς τὸν ἀνέχοντα χαιρὸν καὶ τόπον τοὺς ἐπιτρόπους των. Ὁ τόπος τῆς συνελεύσεως, πρέπει νὰ προσδιορίζεται πάντοτε εἰς ἓν μέρος κατὰ τὸν ὁποῖον τρεῖς δῆμοι νὰ συνέχωνται.

4. Ἀρ' οὗ συνέλθουν δύο τοιαῦται ὁροθετικαὶ ἐπιτροπαί, ἡ ἐργασία των συνίσταται εἰς τὸ νὰ ζητοῦν τὰς παλαιὰς ὁροθετικὰς γραμμὰς καὶ σημεῖα (ἂν ὑπάρχουν ἤδη τοιαῦται) καὶ νὰ ἀνανεώσουν τὰ ὅρια, ἢ, ἂν δὲν ὑπάρχουν, νὰ προσδιορίζουν καὶ νὰ θέτουν τοιαῦτα σημεῖα. Ἄν ὑπάρχουν ἀμφιβολίαι περὶ τῆς διευθύνσεως γραμμῆς τινος, ἢ ἂν ᾖ ἀμφισβητούμενη, ἀμφότεραι αἱ ἐπιτροπαὶ πρέπει μετὰ σπουδῆς νὰ φροντίζωσι νὰ διαλύσωσι καὶ τὰς ἀμφισβητήσεις καὶ τὰς ἀμφιβολίας φιλικῶς καὶ εἰρηνικῶς καὶ νὰ προσδιορίζουν τὰ ἀμφισβητούμενα σημεῖα, ὅτι ἡ διόρθωσις αὐτῶν διὰ τοῦ κατωτέρου εἰς τὰ ἄρθρα 12 καὶ 13, ἀναφερομένου τρόπου, ἐπφέρει ἀργοπορίας, καὶ ἐξοδα, τὰ ὅποια οἱ γείτονες συνειννοῦμενοι ἐδύναντο νὰ ἀποφύγουν εὐκόλως.

5 Κατὰ τὴν ἐξέτασιν καὶ διόρθωσιν τῶν ὁρίων ἀμφότεραι αἱ ἐπιτροπαὶ θέλουν ἐξακολουθεῖν τὰ ὅρια ἀπὸ σημείου εἰς σημεῖον, καὶ θέλουν ἀνανεῶναι τὰ παλαιὰ σημεῖα, καθαρίζουσιν αὐτὰ ἀπὸ τοὺς δῆμους, ὅσοι τυχὸν τὰ ἔχουν κατακεκαλυμμένα, ὥστε νὰ ἀνευρίσκωνται εἰς πᾶσαν περίστασιν. Περὶ τοὺς ὁροθετικούς λίθους ἡ γῆ θέλει καθαρίζεσθαι μέχρι μιᾶς πήχεως ἀπὸ χόρτα καὶ ἀκάνθας, καὶ θέλει ἀνασκῆπτεσθαι. Περὶ τῆς ὁροθετικῆς ταύτης ἐργασίας θέλει συντάττεσθαι πρωτόκολλον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου θέλει σημειοῖσθαι τὸ εἶδος τῶν ὁροθετικῶν σημείων, ἡ διεύθυνσις, καὶ τὸ ὡς ἐγγιστα μῆκος τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς.

6. Εἰς τὸ αὐτὸ πρωτόκολλον θέλει συμπεριλαμβάνεσθαι περιγραφή τῶν ἀμφισβητούμενων ἢ ἀμφισβητούμενων ὁρίων, καὶ ὁ τρόπος τοῦ συμβιβασμοῦ αὐτῶν.

Ἐπὶ τοῦ πεδίου θέλουν σημειοῦσθαι κατ' ἀρχὰς τὰ νέα ταῦτα ὁροθετικὰ σημεῖα, τὰ προσδιοριστέα κατὰ συνέπειαν τοῦ συμβιβασμοῦ, ἢ διὰ τάφρων ἢ δι' ἐπισωρευμένων λίθων, τοὺς ὁποίους μετὰ ταῦτα μόνον θέλουν ἀντικαθιστῆ ὀριστικῶς, ὁροθετικοὶ λίθοι, κατὰ τὸν § 15.

7. Ὅσάκις αἱ ἐπιτροπαὶ δὲν δύνανται νὰ συμβιβασθῶσιν εἰς ἀμφισβητούμενην ἢ ἀμφισβητούμενην γραμμὴν ὁρίων, ἕκαστον μέρος θέλει προσδιορίσῃ τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἀπαιτούμενα ὁροθετικὰ σημεῖα, κατὰ τὸν ἄνω τρόπον τοῦ ἁρθροῦ 6. Εἰς τὸ πρωτόκολλον θέλει ἀναφέρεσθαι ἡ περίστασις αὕτη, καὶ ἡ ὡς ἐγγιστα ἔκτασις τῆς ἀμφισβητούμενης ἐπιφανείας.

8. Εἰς τὸν προσδιορισμὸν ὅλων νέων ὁροθετικῶν γραμμῶν, αἱ ἐπιτροπαὶ θέλουν ἔχει διηγετικῶς ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 2 τοῦ περὶ δήμων Νόμου, περὶ οὗ ἐγένετο λόγος εἰς τὴν εἰσαγωγὴν, καὶ ὅπου τοῦτο κατορθοῦται, χωρὶς νὰ παραβιάζωνται μεγάλως τὰ συμφέροντα τῆς ἀγρονομίας καὶ τῶν δήμων, θέλουν ἐκλέγει φυσικὰς ὁροθετικὰς γραμμὰς καὶ σημεῖα, καὶ μόνον, ἐν τοῦτο ᾗναι ἀδύνατον, θέλει μεταχειρίζεσθαι τεχνικά. Διὰ νὰ μὴ πολλαπλασιασθῶσιν ὑπὲρ τὸ δέον οἱ ὁροθετικοὶ λίθοι, αἱ νέαι αὗται ὁροθετικαὶ γραμμαὶ θέλουν ἔχει ἱκανὴν ἔκτασιν (3—400 νέας Β. πήχεις ἢ 6—800 παλαιὰς ἀρχιτεκτονικάς), ὥστε τὴν ἀπόστασιν θέλουν ἔχει μετὰξὺ των οἱ ὁροθετικοὶ λίθοι, τιθέμενοι κατὰ τὰ πέρατα αὐτά.

Περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν νέων τούτων ὁροθετικῶν γραμμῶν καὶ τῶν τελικῶν σημείων αὐτῶν, θέλει γίνεσθαι μνεία εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ὁροθεσίας, καὶ τὰ σημεῖα θέλουν προσδιορίζεσθαι προσωρινῶς ἐπὶ τοῦ πεδίου κατὰ τὸ ἄρθρον 5.

9. Ἀρ' οὗ τὰ μετὰξὺ δύο δήμων ὅρια ἐπιδιορθοῦν, καὶ τεθοῦν, ὅλα καὶ μέλη ἀμφοτέρων τῶν ἐπιτροπῶν ὑπογράφουν τὸ πρωτόκολλον τῆς ὁροθεσίας, οὕτως τὰ ὅρια προσδιορίζονται διὰ πάντοτε καὶ ἀμεταθέτως. Ὡς πρὸς τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 μὴ προσδιορισθείσας ὁροθετικὰς γραμμὰς, θέλει ἀναφέρεσθαι ἐκάστη ἐπιτροπὴ εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τοῦ αὐτοῦ δήμου, τὸ ὁποῖον σχεθεὶν θέλει ἀποφασίζει ἂν πρέπει νὰ γίνῃ καὶ ἄλλη περὶ συμβιβασμοῦ ἀπόπειρα μετὰ τοῦ γειτνιαζόντος δήμου, ἢ ἂν ἡ ὑπόθεσις θέλει καθυποβληθῇ εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἐπαρχοῦ. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ὁ δήμαρχος στέλλει εἰς τὸν γείτονά του ἓν μέλος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου μετὰ τὴν πρότασιν ἂν αὕτη γίνῃ δεκτὴ, ἐκάτερος τῶν δήμων διορίζει ἀνὰ μίαν νέαν ἐπιτροπὴν διὰ τὸν συμβιβασμὸν, περὶ τοῦ ἀμφισβητούμενου ὁροθετικοῦ σημείου. Ἄν οἱ ἐπιτροποὶ οὗτοι συμβιβασθῶσιν ὡς πρὸς ὅλα, ἢ ἐπὶ τῶν ἀμφισβητούμενων σημείων ὑπογράφοντος τοῦ πρωτοκόλλου, ὁ προσδιορισμὸς ὅλων τῶν τοιούτων σημείων, περὶ ὧν ἔγινε συμβιβασμὸς, θεωρεῖται ὡς ἀμεταθέτως ὀριστικός, καὶ μόνον τὰ ἐπὶ ἀμφισβητούμενα ἀναφέρονται εἰς τὸν Ἐπαρχον, διὰ νὰ ἀποφασίσῃ κατὰ τὸ δικητικὸν δίκαιον.

10. Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον ἐνεργεῖ ἡ ὁροθετικὴ ἐπιτροπὴ μεθ' ὅλων τῶν γειτνιαζόντων δήμων, μέχρις ὅτου προσδιορισθῶσι τὰ σύνορα τοῦ Δήμου, καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν περιφέρειαν, καὶ καταγραφοῦν εἰς τὸ πρωτόκολλον αἱ γενόμεναι διορθώσεις καὶ ἀμφισβητήσεις. Περιττὸν σχεδὸν νὰ παρατηρηθῇ, ὅτι ἐπειδὴ ἡ ὁροθεσία πάντοτε γίνεται μετὰξὺ δύο δήμων, εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν ὁρίων ἐκάστου ἐπομένου δήμου, πρέπει νὰ ἐπιθεωρῶνται καὶ νὰ προσδιορίζονται μόνον αἱ γραμμαὶ, ὅσαι δὲν ἐθεωρήθησαν εἰς μίαν τῶν προηγουμένων ἐξετάσεων.

11. Τὰ πρωτόκολλα τῆς ὁροθεσίας θέλουν πέμπεσθαι ἀμέσως συνοδευμένα μετὰ ἀναφορὰν ἀπὸ τὸ δημοκρεῖον εἰς τὸν Ἐπαρχον. Εἰς τὴν ἀναφορὰν θέλει γίνεσθαι λόγος ἂν τὰ ὅρια τοῦ δήμου προσδιορίσθησαν ἐντελῶς ἄνευ σημείου ἀμφισβητούμενου, ἢ ἂν ὑπάρχουν δυσκολίαι, καὶ ὅποια. Ὁ Ἐπαρχος θέλει καταχωρίζει

στης τάξεως εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῆς αἰθουσάν τῆς παραδόσεως. Τὰς δὲ κυριακὰς καὶ ἑορτὰς χρεωστοῦν οἱ μαθηταὶ νὰ πα-
ρευρίσκωνται εἰς τὴν θεῖαν λειτουργίαν εἰς προδιωρισμένην
τινὰ ἐκκλησίαν.

Αἱ παραδόσεις ἄρχονται τὸ μὲν θέρος ἀπὸ 7 πρὸ μεσημ-
ερίας, καὶ 3 μετὰ μεσημβρίαν, τὸν δὲ χειμῶνα ἀπὸ 8 πρὸ
μεσημερίας, καὶ 2 μετὰ μεσημβρίαν τετράδην καὶ σάββα-
τον δὲν ὑπάρχουν μαθήματα μετὰ μεσημβρίαν. Εἰς τὸ διά-
στημα τῶν ὥρων τῆς ἀναπαύσεως καὶ τῶν ἡμερῶν τῆς δια-
κοπῆς, οἱ μαθηταὶ δίδονται ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν διδασκάλ-
ων εἰς γυμναστικὰς καὶ ἄλλας ἀσκήσεις. Ἐπὶ τούτῳ θέλει
παρασκευάζεσθαι ἀνηκόντως ἐντὸς τοῦ καταστήματος τοῦ
σχολείου, ἢ καὶ ἀλλοῦ, τόπος τις.

Μόνον τὸ μάθημα τῆς ἐλληνικῆς δύναται νὰ διαρκῇ 2 ὥ-
ρας κατὰ συνέχειαν, τὰ δὲ ἄλλα μίαν καὶ μόνην. Τὸ μάθημα
τῆς Λατινικῆς θέλει γίνεσθαι πάντοτε πρὸ μεσημερίας κατὰ
τὴν τελευταίαν ὥραν, διὰ νὰ δύνανται οἱ μὴ ἀκροώμενοι
αὐτοῦ νὰ ἀναχωρῶσιν οἴκαδε.

Ἄρθρ. 15.

Αἱ ἐβδομαδιαῖαι ὥραι θέλουν διαιρεῖσθαι εἰς τὰς διαφόρους
τάξεις κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον·

α.) Εἰς τὰ ἐλληνικὰ τρεῖς τάξεις ἔχοντα σχολεῖα.

Εἰς τὴν πρώτην τάξιν·

Διὰ τὴν ἐλληνικὴν	12 ὥραι
Διὰ τὴν ἱερὰν ἱστορίαν	2
Γεωγραφίαν	3
Ἀριθμητικὴν	3
Καλλιγραφίαν	2
Φυσικὴν ἱστορίαν	3
Γαλλικὰ	4

29 ὥραι

Εἰς τὴν δευτέραν

Διὰ τὴν ἐλληνικὴν	12 ὥραι
» Κατήχησιν	2
» ἱστορίαν	3
» Γεωγραφίαν	2
» Ἀριθμητικὴν	3
» Καλλιγραφίαν	2
» Φυσικὴν ἱστορίαν	3
» Γαλλικὰ	4

31 ὥραι

Εἰς τὴν τρίτην τάξιν·

Διὰ τὴν ἐλληνικὴν	»	12
» Σύνθεσιν	»	3
» Ἀρχαὶ τῆς ἀνθρωπολογίας ἢ ἠθικῆς		2
» ἱστορίαν	»	3
» Γεωγραφίαν	»	2
» Γεωμετρίαν καὶ φυσικὴν		3
» Γαλλικὰ	»	4
» Λατινικὰ	»	3

32 ὥραι

β. Δι' ἐλληνικὰ δύο τάξεις ἔχοντα σχολεῖα.

Εἰς τὴν πρώτην τάξιν·

Διὰ τὴν ἑλληνικὴν	12 ὥραι
» Ἱστορίαν καὶ κατήχῃσιν	4
» Γεωγραφίαν	» 3
» Ἀριθμητικὴν	» 3
» Καλλιγραφίαν	» 2

» Φυσικὴν ἱστορίαν	»	2
» Γαλλικὰ	»	4
		30 ὥραι

Εἰς τὴν δευτέραν τάξιν·

Διὰ τὴν ἐλληνικὴν	12 ὥραι
» Σύνθεσιν	» 3
» Ἀνθρωπολογίαν ἢ ἠθικὴν	4
» Ἱστορίαν	» 3
» Γεωγραφίαν	» 2
» Ἀριθμητικὴν ἢ ἀλγεβραν	» 1
» Γεωμετρίαν καὶ φυσικὴν	» 4
» Καλλιγραφίαν	» 4
» Γαλλικὰ	» 4
» Λατινικὰ	» 2
	<hr/>
	32 ὥραι

Ἄρθρ. 16.

Ἡ διάρκεια τῶν μαθημάτων εἰς τὰ ἐλληνικὰ σχολεῖα εἶναι
τριετής. Ἡ εἰς μὲν τὰ σχολεῖα, τὰ ἔχοντα τρεῖς τάξεις, μονοε-
τῆς εἰς ἐκάστην τάξιν. Εἰς δὲ τὰ ἔχοντα δύο, ἐνὸς καὶ ἡμίσεως
ἔτους εἰς ἐκάστην.

ΤΜΗΜΑ IV.

Περὶ τῆς διαιρέσεως τοῦ σχολιακοῦ ἔτους, παραδοχῆς,
προβιβασμοῦ, ἐλέγχου τῆς προόδου καὶ
τῶν ἐξετάσεων τῶν μαθητῶν.

Ἄρθρ. 17.

Τὸ σχολιακὸν ἔτος διὰ τὰ ἐλληνικὰ σχολεῖα ἄρχεται τὴν 3
(15) Σεπτεμβρίου, λήγει δὲ ἡ πρώτη αὐτοῦ ἐξαμηνία τὴν 15
(27) Φεβρουαρίου· ἡ δευτέρα ἐξαμηνία ἄρχεται τὴν 1 (13)
Μαρτίου, καὶ λήγει τὴν 3 (15) Ἰουλίου.

Ἄρθρ. 18.

Ἐκτὸς τῶν ἄλλων σημειωμένων διακοπῶν, θέλουν διακόπτε-
σθαι τὰ μαθήματα μόνας τὰς κυριακὰς, καὶ τὰς διὰ διατάγ-
ματος ὀριζόμενας ἑορτὰς.

Ἄρθρ. 19.

Εἰς τὰ ἐλληνικὰ σχολεῖα μόνον τοιοῦτοι παῖδες γίνονται δε-
κτοί, ὅσοι κατὰ τακτικὰς ἀποδείξεις τῶν σχολείων, εἰς τὰ ὁ-
ποῖα ἐφοίτων, ἔχουν τὰς ἀναγκαῖας προκαταρκτικὰς γνώσεις
τῶν ὅσα διδάσκονται εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, καὶ διαγωγὴν
ἄμεμπτον.

Ἄρθρ. 20.

Παραδοχὴ μαθητοῦ εἰς ἀνωτέραν παρὰ τὴν πρώτην τάξιν
ἐπιτρέπεται τότε μόνον, ὅταν οὗτος γνωρίζῃ ἀκριβῶς τὰ εἰς
τὰς κατωτέρας τάξεις τοῦ ἐλληνικοῦ σχολείου διδασκόμενα.

Ἄρθρ. 21.

Διὰ τοῦτο προηγεῖται τῆς ἐγγραφῆς ἐξέτασις τοῦ μαθητοῦ
ἐνώπιον ὅλων τῶν διδασκάλων τοῦ σχολείου καὶ κατὰ τὸ ἀπο-
τέλεσμα ταύτης κατατάσσεται ὁ μαθητὴς εἰς τὴν ἀνήκουσαν
τάξιν.

Ἄρθρ. 22.

Ὁ σχολάρχης ἐγγράφει τὸν μαθητὴν, ἀφοῦ οὗτος καταθέσῃ
τῆς ἐγγραφῆς τὸ δικαίωμα καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὴν ἐπί-
σημον ὑπόσχεσιν, ὅτι θέλει ἔχει καλὴν διαγωγὴν, θέλει ὑ-
πακούει εἰς τοὺς ἀνωτέρους του καὶ σπουδάζει μετ' ἐπιμελείας.

Ἄρθρ. 23.

Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς σειρᾶς καθ' ἣν οἱ μαθηταὶ θέλουν
κατατάττεσθαι ὡς πρὸς τὴν πρόοδον αὐτῶν εἰς ἕκαστον τῶν μα-
θημάτων, θέλουν χρησιμεύει πρὸ πάντων τὰ ἐγγραφα αὐτῶν γυ-
μνάσματα, ἀλλὰ συγχρόνως ἢ αἱ προφορικαὶ τῶν λύσεων τῶν
προτεινομένων προβλημάτων ἢ ἡ ἠθικὴ τῶν διαγωγῇ εἰς τὸ
διάστημα τῆς ἐξαμηνίας. Πρὸς τοῦτο ἕκαστος διδάσκαλος θέλει

χον, ὁφειλόμενοι νὰ προνοήσωμεν περὶ προχείρου πόρου, πρὸς ἀπάντησιν τῶν κατεπειγουσῶν ἀναγκῶν τῶν.

Ἀπερασίσσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Εἰς ὅλων τῶν προϊόντων τῆς γῆς, τὰ ὅποια διαλαμβάνει τὸ ἐφετεινὸν περὶ ἀποδεκατώσεως Ἡμετέρον διάταγμα τῶν 18 (30) Ἀπριλίου τ. ε. θέλουν λαμβάνεσθαι δύο εἰς τὰ 0/0, διὰ νὰ χρησιμεύσουν εἰς τὰς πλέον κατεπειγούσας δημοτικὰς χρεῖας. Ἀλλ' ἡ εἰσπραξὶς δύναται μόνον νὰ γείνη ἐπὶ τῇ βᾶσει τακτικῆς ἀπὸ τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν ἐγκριμένης ἀποφάσεως τοῦ ἀνήκοντος δημοτικοῦ συμβουλίου, ἀποδειχθέντος, ὅτι δὲν ἐπαρκοῦν τὰ τακτικὰ εἰσοδήματα πρὸς πληρωμὴν ἀναποφεύκτων δημοτικῶν ἐξόδων.

2. Ἡ σύναξις τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν θέλει γίνεσθαι ἀπὸ τὸν δημοτικὸν εἰσπράκτορα, καθ' ὃν καιρὸν δεκατίζονται ἀπὸ τοὺς ἐνοικιαστὰς, ἢ ἀπὸ τοὺς εἰσπράκτορας τοῦ δημοσίου.

3. Ἡ φορολογία αὕτη περιορίζεται διὰ μόνον τὸ ἔτος 1836, ἰσχύουσα μόνον δι' ἐκείνους τοὺς χωρικοὺς δήμους, τῶν ὁποίων αἱ χρεῖαι διὰ τὸ ἔτος 1836 δὲν ἐκπληροῦνται ἱκανῶς διὰ τῶν προϋπολογισμῶν τῶν ψηφορουμένων κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ νόμου.

4. Ἐκαστος δήμος ἀνυπερθέτως θέλει συντάξει, ψηφοφορήσει καὶ ἐπικυρώσει συμπληρωτικὸν προϋπολογισμὸν περὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐπιθετικοῦ τούτου δημοτικοῦ φόρου, καὶ περὶ τῶν ἐκ τούτου πληρωτέων ἐξόδων τοῦ 1836· εἰς τὴν περίστασιν ταύτην θέλουν ἐφαρμοσθῇ ἀναλόγως τὰ ἄρθρα 105, 109 τοῦ περὶ δήμων νόμου, καὶ δὲν θέλει γίνεσθαι οὐδὲν ἐξόδον, μὴ ἀρρετικῶς ἀπαιτούμενον ἀπὸ τὸ συμφέρον τοῦ δήμου. Ἐξ ὅσους δὲ ποσοὶ παρά προσδοκίαν δὲν ἐψηφοφορήθη καὶ προσδιωρίσθη ὁ προϋπολογισμὸς εἰσέτι, ὁ προϋπολογισμὸς ὁ συμπληρωτικὸς θέλει ᾗ ὥς συντεθῇ μετὰ τὸν γενικόν.

5. Εἰς τοὺς δήμους, οἱ οὗτοι δὲν δύναται νὰ λογισθῶσι μετὰ τῶν δήμων τοῦ χωρίου, καὶ τῶν ὁποίων αἱ ἀνάγκαι δὲν καλύπτονται ἱκανῶς διὰ τὸ ἔτος 1836, θέλει συνέλθει τὸ νομαρχικὸν συμβούλιον τὸ πολὺ ἐντὸς 8 ἡμερῶν μετὰ τὴν κοινοποίησιν τοῦ παρόντος, θέλει συσχεθῇ καὶ συνεργήσῃ περὶ τῶν μέτρων συμπληρώσεως τοῦ ἐλλείποντος κατὰ τοὺς ὅρους τῶν άρθρων 26—36 τοῦ περὶ δήμων νόμου, θέλει ἐξκολουθήσῃ ἀδιακόπως τὴν συνέλευσιν καὶ σύσκεψιν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ἐργασίας. Ἐντὸς δὲ τριῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν συνέλευσιν θέλει καθυποβάλλει τὴν ἀπόφασίν του εἰς τὸν ἀνήκοντα ἑπαρχόν, διὰ νὰ ἐνεργηθῶν τὰ τῆς ἐγκρίσεως. Οἱ ἑπαρχοὶ θέλουν ἐκτελεῖ τὴν ἐξέτασιν αὐτῆς ἐντὸς 3 ἡμερῶν, καὶ καθυποβάλλει αὐτὴν μετὰ τῶν δημοτικῶν ἀποφάσεων ἐντὸς περαιτέρω 24 ὥρων εἰς τὸν ἀνήκοντα νομάρχην.

Οἱ νομάρχαι θέλουν ἀποφασίζεῖ ἐντὸς 3 ἡμερῶν, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐκκλήσεως· καθ' ἣν δὲ περίστασιν νέοι ἄμεισο ἢ ἔμμεσο φόροι ἀπαιτοῦνται, ἢ κρίνονται ἀναγκαῖοι εἰς τὸν δήμον, θέλουν διαλαμβάνει εἰς τὰς ἀποφάσεις των τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς Ἡμετέρας ἐπικυρώσεως, τὴν ὁποίαν θέλουν ζητεῖ ἐντὸς 24 ὥρων, καθυποβάλλοντες τὰς αἰτιολογίας καὶ λοιπὰ ἐπιτυγχανόμενα.

Διὰ τὴν τήρησιν τῶν προθεσμιῶν τούτων εἶναι ὑπεύθυνοι οἱ διάφοροι διοικητικοὶ ὑπάλληλοι, καὶ ἐγγυῶνται προσωπικῶς κατὰ τὸ ἄρθρον 121 τοῦ περὶ δήμων νόμου δι' ἐκάστην ἀπὸ ἀργοπορίαν προκύψασαν ζημίαν.

6. Διὰ τὴν εἰσπραξὶν καὶ δαπάνην τοῦ ἀνωτέρου φόρου θέλει ἐκδοθῇ ἐν καιρῷ ἀκριβοῦς καὶ τακτικὸς λογαριασμὸς.

7. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειᾶ ἐπιφορτίζεται τὴν δημοτίευσιν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτέλε-

σιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, συνεννοουμένη καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἀθῆναι, τὴν 29 Μαΐου (10 Ἰουνίου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Περὶ ἀναγνώσεως τοῦ Κ. Ἀνδρέα Κοντογούρη ὡς Βασιλ.

Παυατικοῦ προξένου εἰς Π. Πάτρας.

Ἡ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ, ὅτι·

Δυνάμει τοῦ ἀπὸ 24 Ἀπριλ. (6 Μαΐου) Ὑψ. Β. Διατάγματος ὁ Κύριος Ἀνδρέας Κοντογούρης ἀνεγνώρισθῃ ὡς Βασιλικὸς Παυατικός Προξένος εἰς Π. Πάτρας.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 25 Μαΐου 1836.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐσωτ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας
Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀπρ. 25.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 9 Ἰουνίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ φόρου τῶν θαλασσικῶν δίων

ΑΘΗΝΩΝ

ΕΛΛΕΘ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπερασίσσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον 1.

Τὰ θαλασσοκικίδια ὑπόκεινται εἰς μοναδικὸν ἐγκτητικὸν φόρον, προσδιοριζόμενον εἰς 25 0/0 διὰ τὰ 1836 χωρὶς διακρίσιν ἐγγείου καὶ ἐπικαρπίας φόρου.

Ἄρθρον 2.

Ἡ συλλογὴ τοῦ καρποῦ τούτου ἀπὸ τὰ δάση ἢ τὰ σποράδην κείμενα δένδρα καθ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ κράτους δὲν ἀπαγορεύεται εἰς κανένα.

Ἄρθρον 3.

Δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὰς διατάξεις τῶν δύο προλαβόντων άρθρων τὰ θαλανόδενδρα τῆς νήσου Κέω (Τζιάς), ὡς φυτευθέντα ἀπ' ἀρχῆς ἀπὸ ἰδιοκτήτας καλλιεργούμενα παρ' αὐτῶν καὶ ἀναγνωριζόμενα κατὰ δένδρον ὡς ἰδιοκτησίαι των. Ταῦτα ὑπόκεινται εἰς φόρον μόνον 10 0/0.

Ἄρθρον 4.

Οἱ ἀγορασταὶ Τουρκικῶν κτημάτων κατὰ τὴν Ἀττικὴν καὶ τὴν Εὐβοίαν θέλουν διαθέττει κατ' ἀρέσκειαν τὴν συλλογὴν τῶν ἐπὶ τῶν κτημάτων των θαλανόδενδρων, πληρόντες ὡς ἀνωτέρω ἐγκτητικὸν φόρον 25 0/0.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ὡς ἄνω κανονισθὲν ἐθνικὸν δικαίωμα ἐπὶ τῶν θαλασοκικιδίων θέλει ἐκπεθεῖ ἐπὶ δημοπρασίαις κατὰ νομοῦς, ἢ κατ' ἐ-

Άρθρον 5

Γράμματα από 15—20 γρ. αποκλειστικώς θέλουν πληρώ-
νει δύο και ἥμισυ φοραίς τὸ δι' ἀπλοῖν γράμμα ταχυδρομικὸν
δικαίωμα· καὶ οὕτω καθέξῃς, προσθήκη τοῦ ἡμίσεως τοῦ δι' ἀ-
πλοῦν γράμμα δικαιώματος κατὰ πᾶσαν αὐξήσιν πεντάγραμμον.

6.

Γράμματα διευθυνόμενα ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον καὶ Στερεάν
Ἑλλάδα διὰ τὰς Δυτικὰς σποράδας νήσους τοῦ Βασιλείου, θέ-
λουν ὑπόκεινται, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ ἀνήκοντος ταχυδρο-
μικοῦ δικαιώματος, διὰ τὸ τρέξιμον τοῦ γράμματος, ἀπὸ τὸ
ταχυδρομεῖον τῆς καταχωρήσεως μέχρι τοῦ ταχυδρομεῖου τῆς
ἐξόδου, καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν 10 λεπτῶν, διὰ δικαίωμα τῆς
ἀποστολῆς ἀπὸ τὸ ταχυδρομεῖον τῆς ἐξόδου μέχρι τοῦ τόπου
τῆς ἀφίξεως τοῦ γράμματος.

7.

Γράμματα διευθυνόμενα ἀπὸ μίαν νῆσον τοῦ Βασιλείου Μας
εἰς ἄλλην θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς τὴν πληρωμὴν 10 λεπτῶν,
ὅποιονδήποτε ἤθελεν εἶσθαι τὸ ἔαρος τοῦ γράμματος, ἢ ἡ ἀπό-
στασις τοῦ τόπου, μέχρις οὗ ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία ὀργανι-
σθῇ τακτικῶς μεταξὺ τῶν διαφόρων νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελά-
γους.

8.

Ὅλοι οἱ ὅρισμοι τῶν ταχυδρομικῶν διατάξεων περὶ τῆς ἀπο-
στολῆς γραμμάτων ἰσχύουσιν ἐν τοσούτῳ, μένοντες ἀνίσχυροι
μόνον, καθόσον τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα ἀντιβαίνουν εἰς αὐτοὺς ρη-
τῶς.

9.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας κα-
νεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα, δημοσιεύων αὐτὸ διὰ τῆς ἐφημε-
ρίδος τῆς κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 (29) Ἰουνίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως νομισματοκοπείου καὶ σφραγιστηρίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου ὑπουργείου τῶν Οἰ-
κονομικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Άρθρον 1.

Θέλει συστηθῇ εἰς Ἀθήνας κατάστημα Βασιλικοῦ νομισματο-
κοπείου καὶ σφραγιστηρίου, διὰ νὰ κόπτονται ἐν αὐτῷ τὰ Βα-
σιλικὰ νομίσματα, καὶ νὰ κατασκευάζωνται τὰ νομοθετηθέντα
χαρτόσημα, προσέτι καὶ εἰς συντήρησιν τῶν πρωτοτύπων μέ-
τρων καὶ ζυγίων, τὸ ὅποιον θέλει ὑπόκειται εἰς τὴν ἄμεσον
ἐπίδωξιν τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν.

Άρθρον 2.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ καταστήματος τούτου θέλει σύγκεισθαι
ἀπὸ

- » ἑνα διεθυντὴν,
- » ἑλεγκτὴν,
- » ἀργυρογνώμονα,
- » νομισματοχαράκτην,
- » βοηθὸν τοῦ ἀργυρογνώμονος,
- » μηχανικόν,

» βοηθὸν καὶ

» νομισματοκόπον

μετὰ τὸ ἀναγκαῖον εἰς συμβοήθειαν προσωπικόν.

Άρθρον 3.

Τὰ περὶ μισθοδοσίας καὶ σφαίρας τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, ἡ
ἑσωτερικὴ διευθέτησις τοῦ καταστήματος, ὡσαύτως καὶ τὰ περὶ
διορισμοῦ τοῦ προσωπικοῦ θέλουν κανονισθῇ δι' ἰδιαιτέρων δια-
τάξεων καὶ ὁδηγίων.

Άρθρον 4.

Κατὰ τὸν § 17 τοῦ ἡμετέρου διατάγματος τῶν 6 (18)
Φεβρουαρίου 1835 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δημοσίων ταμείων
θέλει συστηθῇ εἰς τὸ κατάστημα τοῦ νομισματοκοπείου καὶ
σφραγιστηρίου εἰδικὸν ταμεῖον, κατὰ τὰ ὀριζόμενα ἐν τῷ δια-
ληφθέντι διατάγματι.

Τὸ ἡμέτερον ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν
δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Ἰουνίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν μαϊῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν
Γραμματείας, καὶ προνοοῦντες διὰ τῆς τικτούσης καὶ διὰ τῆς
μαίας αὐτῆς, ὅπως ἔχωσι σταθερὸν πόρον ζωαρκείας, ἀπεφασί-
σαμεν νὰ προσδιορίσωμεν διατίμησιν μαιευτικὴν, διατάττοντες
τὰ ἑξῆς:

1. Αἱ μὲν ἐνοικοῦσαι εἰς δῆμους α'. τάξεως καὶ μετὰ δίπλωμα
τοῦ ἱατροσυνεδρίου μαιεύτραι θέλουν λαμβάνειν

Διὰ μίαν γένναν 5—15 Δραχ.

Διὰ μίαν ἐπίσκεψιν πρὸ τῆς γέννας ἢ μετ' αὐτήν 1—1½ Δραχ.

2. Αἱ δὲ εἰς δῆμους β'. καὶ γ'. τάξεως ἐνοικοῦσαι καὶ μετὰ
δίπλωμα θέλουν λαμβάνειν

Διὰ μὲν τὴν γένναν 3—6 Δραχ.

Διὰ δὲ τὴν ἐπίσκεψιν ½—1 Δραχ.

3. Ἄλλ' ἐκτὸς τούτων θέλει δεσθῇ καὶ ἡ ὁδοιπορικὴ δα-
πάνη εἰς τὰς ἀπερχομένας ἐξω τοῦ δήμου τῆς διαμονῆς αὐτῶν
μαίας· προσέτι καὶ ἰδιαιτέρως τὰς ἀποζημιώσεις, μίαν ὁπλ. δραχ-
μὴ κατὰ πᾶσαν ὥραν τοῦ δρόμου εἰς τοὺς δῆμους τῆς πρώτης
τάξεως, ἡμίσεια δὲ εἰς τοὺς τῆς β'. καὶ γ'.

4. Αἱ δὲ ἐμπειρικαὶ μετὰ ἄδειαν τοῦ ἱατροσυνεδρίου μαιεύ-
τραι θέλουσι λαμβάνειν τὸ ἥμισυ τῆς διωρισμένης ποσότητος.

5. Αἱ σημειωθείσαι ποσότητες ἀναλογίζονται μεταξὺ τοῦ
ἀνωτάτου καὶ κατωτάτου ὅρου τῆς διατιμῆσεως, κατὰ τὸν
βαθμὸν τῆς δοθείσης κατὰ τὴν ἐμπειρίαν τῆς μαίας, καὶ κατὰ
τὰς ἰδιαιτέρας σχέσεις τῆς τικτούσης. Περὶ τῶν ἐντεῦθεν προ-
κυπτουσῶν διαφορῶν ἀποφασίζει ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ τοῦ τόπου.

6. Χρεωστοῦν αἱ μαῖαι νὰ ἐπισκέπτονται τὰς πτωχὰς ἀμι-
σθί, ἀποζημιούμεναι διὰ τοῦτο ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ δήμου, τὰ
ὅποια θέλουν κανονισθῇ ἀκριδέστερον διὰ τῶν δημοτικῶν προϋ-
πολογισμῶν καὶ ἀποφάσεων, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ὧσων
ἐλήφθησαν περὶ δήμευ, καὶ περὶ πενήτων.

Άρθρον 6.

Όσοι τῶν ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ εἰρηνοδικείου, ἐκτὸς δὲ τῆς καθέδρας αὐτοῦ καταστημένων ἐμπόρων, ἐγγραφέντες εἰς τοὺς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα ἀπαρτισθέντας καταλόγους, δυσκολεύονται νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν ἑδραν τοῦ ἐμποροδικείου πρὸς ἐκπλήρωσιν ἔργων ἐμποροδίκου ἂν τυχὸν ἢ ἐλον διορισθῇ, δύνανται νὰ ἀναφερθῶσι περὶ τούτου ἐγγράφως εἰς τὸν διοικητὴν μέχρι τέλους Ἰουνίου τὸ βραδύτερον, ὃ δὲ διοικητὴς λαβὼν τὴν ἀναφορὰν σημειοῖ τὴν δῆλωσιν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸν κατάλογον, ἀπέναντι τοῦ οἰκείου τόπου τοῦ ὀνόματος ἐκάστου τῶν αἰτούντων.

Οἱ τοιαύτην δῆλωσιν προσενεγκόντες δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐμποροδικῶν διὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο δι' ὃ ἐγίναν οἱ κατάλογοι.

Άρθρον 7.

Όλαι αἱ διατάξεις, αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον, ἰδίως δὲ τὰ ἄρθρα 17 καὶ 18 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 νόμου ἀκυροῦνται.

Άρθρον 8.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελέσεις τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον λαμβάνει ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Προθέμενοι νὰ φέρωμεν εἰς ἐκτέλεσιν τὰ ἄρθρα 18 καὶ 32 τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος τῶν 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρ.) 1833 περὶ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, καὶ διὰ νὰ ἐπιταχύνωμεν τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν παλαιῶν λογαριασμῶν ἀπὸ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1822, καθὼς καὶ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν τίτλων τῶν ἰδιοκτησιῶν, ἀπεφασίσαμεν, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν γραμματείας, καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς·

Άρθρον 1.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου θέλει σύγκαιται εἰς τὸ ἐξῆς ἐξ,

1. προέδρου,
1. γενικοῦ ἐπιτρόπου τῆς ἐπικρατείας,
1. ἀντιπροέδρου,
6. ἐλεγκτῶν,
2. παρέδρων,
1. γραμματέως.
1. ὑπογραμματέως,
4. γραφέων καὶ
1. κλητῆρος.

Άρθρον 2.

Τὸ εἰς ἐξέτασιν τῶν λογαριασμῶν, καὶ τὴν περιοδικὴν ἐπιθεώρησιν ἐνασχολούμενον προσωπικὸν τῶν λογιστῶν αὐξάνεται εἰς 8 λογιστὰς α' τάξεως, καὶ 12 λογιστὰς β' τάξεως.

Άρθρον 3.

Διὰ τὰ ἀρχίζοντα ἀπὸ τὰ 1822, καὶ ἐνωμένα εἰς τὸ ἐλεγ-

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1836.)

κτικὸν συνέδριον ἀρχεῖα διορίζεται εἰς ἀρχαιοφύλαξ (ἐπὶ τῆς καταχωρήσεως) παρὰ τῷ αὐτῷ, ὅστις εἰδικῶς εἶναι ἐπιφορτισμένος μετὰ τὴν διαφύλαξιν τῶν ἀρχείων τούτων, τὴν τάξιν των, καὶ μετὰ τὴν ἐκδοσιν ἀντιγράφων τὰ ὁποῖα ζητοῦνται, ἢ ἀπὸ δημοσίων ἀρχῶν ἢ ἰδιωτῶν.

Ὄταν τὸ ἀπαιτῇ ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας, βοηθεῖται εἰς τὰς ἐργασίας του ἀπὸ τοὺς βοηθοὺς τῶν γραμματέων καὶ τοὺς γραφεῖς.

Άρθρον 4.

Τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα, ἐκ τῶν ὁποίων, τὸ μὲν ἐνασχολεῖται εἰδικῶς μετὰ τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῶν 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) 1833, τὸ δὲ ἄλλο μετὰ τοὺς ὑπολειπομένους λογαριασμοὺς ἀπὸ τὰ 1822 μέχρι 1833.

Άρθρον 5.

Οἱ ἐλεγκταὶ καὶ οἱ παρέδροι διανέμονται εἰς τὰ δύο τμήματα, καὶ μάλιστα εἰς ἕκαστον τμήμα, τρεῖς ἐλεγκταὶ καὶ εἰς παρέδρους.

Άρθρον 6.

Ὁ ἀντιπρόεδρος, παρόντος τοῦ προέδρου, ἐκτελεῖ χρέη ἐλεγκτοῦ, καὶ ἐργάζεται ποτὲ μὲν εἰς τὸ ἓν, ποτὲ δὲ εἰς τὸ ἄλλο τμήμα, καθὼς ἀπαιτεῖ ἡ ὑπηρεσία.

Άρθρον 7.

Ἐκαστον τμήμα συνεδριάζει ἰδίως.

Άρθρον 8.

Αἱ συνεδριάσεις τοῦ ἑνὸς καθὼς καὶ τοῦ ἄλλου τμήματος προεδρεύονται μόνον τοῦτο ἀπὸ τὸν πρόεδρον, ἢ εἰς ἀπουσίαν αὐτοῦ ἀπὸ τὸν ἀντιπρόεδρον, ὅστις πάντοτε πρέπει νὰ ἦναι παρὼν εἰς τὰ δύο τμήματα.

Άρθρον 9.

Καὶ ὁ γενικὸς ἐπίτροπος τῆς ἐπικρατείας θέλει εἶσθαι πάντοτε παρὼν εἰς τὰς συνεδριάσεις, ὅσον τοῦ ἑνὸς καθὼς καὶ τοῦ ἄλλου τμήματος.

Άρθρον 10.

Ἐκαστον τῶν δύο τμημάτων δύναται νὰ κάμνῃ ἀποφάσεις, παρὼντων μόνον 4 μελῶν, ἐμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ προέδρου.

Άρθρον 11.

Εἰς περιστασιν παρεμποδίσεως ἑνὸς ἐλεγκτοῦ, ἢ παρέδρου, ἑνὸς τῶν δύο τμημάτων, ἀναπληρῶναι τὴν θέσιν ἐκεῖνου ὁ πρόεδρος δι' ἑνὸς ἐλεγκτοῦ, ἢ παρέδρου, τοῦ ἄλλου τμήματος, εἰς ἀπαιτῆται ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν του.

Άρθρον 12.

Ἀμφότερα τὰ τμήματα συνεδριάζουσιν ἐναλλάξ ἡμέραν παρ' ἡμέραν.

Ὄταν ἡ ὑπηρεσία τὸ ἀπαιτῇ, δύναται ἓν ἐξ αὐτῶν νὰ συνεδριάσῃ δις κατὰ συνέχειαν, καθὼς καὶ ἀμφότερα δύνανται νὰ συνεδριάσωσιν εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο· πρὸς τούτοις συγκαλοῦνται καὶ παρὰ τοῦ προέδρου.

Άρθρον 13.

Ἀμφότερα τὰ τμήματα συέρχονται εἰς πλήρη συνεδρίασιν ὅσάκις πρόκειται·

2) Νὰ λάβωσι γνώσιν Βασιλικῶν Διαταγμάτων ὡς πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, ἐκδοθέντων πρὸ ὀλίγου·

2) Νὰ δώσωσι γνώμην, ζητηθεῖσαν παρὰ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ἢ νὰ δώσωσιν ὁδηγίας ὡς πρὸς τὸν τρόπον τοῦ λογιστικοῦ, ἢ τῆς ὑπηρεσίας ἐν γένει·

3) Νὰ ἀποφασίσῃ περὶ συμβάσεως ἀταξίας εἰς τὴν διαχείρησιν διοικητικῆς τινος ἀρχῆς.

4) Νὰ εἰσαχθῇ νεωστὶ διορισθὲν μέλος τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

15

ΑΘΗΝΑΝ

ὅταν καθυποβάλλωσι τοὺς προϋπολογισμοὺς τούτους εἰς τὴν ἡμετέραν ἐγκρίσιν, νὰ ἐκθέτωσιν εἰς τὰς ἀναφορὰς των καὶ τὴν περὶ τούτου γνώμην των, καὶ τὰ πορίσματα τῆς πείρας των, ἰδίως ἐχούσας πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν ἐπωφελεῖ διανομὴν τῶν οἰκοδομικῶν ἐξόδων εἰς πολλὰ ἔτη, πρὸς ἐλάφρυνσιν τοῦ δημοσίου ταμείου, καὶ πρὸς διατήρησιν τῶν γενικῶν προϋπολογισμῶν.

5. Ἐπιθυμοῦμεν εἰς ὅλας τὰς νέας οἰκοδομὰς νὰ παρατηρηται ἡ κατεπιγούσα ἀνάγκη, κατὰ τὰς δυνάμεις τοῦ γεν. ταμείου, καὶ ἐπομένως διὰ τὰς κατοικίας τῶν ὑπαλλήλων, εἴτινες ἔχουν δικαίωμα εἰς ἐλεύθερον κατάλυμα, τότε μόνον νὰ γίνεται φροντίς, ὅταν ἤθελε προκύπτει ἐκ τούτου ὄφελος πραγματικὸν διὰ τὸ δημόσιον ταμεῖον.

Τὰ ἐξόδα γενομένων ἐπισκευῶν δι' ἐλλείψεως τούτων τῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες ἔχουν δικαίωμα εἰς ἐλεύθερα καταλύματα, θέλουν πληρόνεσθαι παρὰ τῶν ιδίων ὡσαύτως καὶ τὰ οἰκοδομικὰ ἐξόδα, τὰ ὁποῖα συνήθως ἀνήκουν εἰς τοὺς ἐνοικοῦντας.

6. Καὶ εἰς τὰς ἐπισκευὰς πρέπει νὰ διακρίνονται αἱ κατεπιγούσαι ἀνυπερβλήτοι ἀπὸ τὰς μὴ κατεπιγούσας καὶ ἐπομένως ἐπιδεχομένας ἀναβολὴν· αἱ τελευταῖαι πρὸ πάντων, καὶ ἰδίως ὅταν ᾖναι ἐκ τῶν σημαντικῶν ἐπισκευῶν, πρέπει ὡσαύτως νὰ ἐκτελῶνται διαδοχικῶς κατὰ τὰς δυνάμεις τοῦ δημοσίου ταμείου, ἐνῶ αἱ πρῶται πρέπει νὰ ἐνεργῶνται ἀμέσως πρὸς ἀποφυγὴν κινδύνων ἢ ἄλλων ζημιῶν. Ἰσαύτως αἱ μικραὶ ἐπισκευαὶ πρέπει νὰ ἐκτελῶνται πάντοτε ἀνυπερθέτως καὶ αἱ μεγάλα ν' ἀποφεύγονται.

7. Ἐξόδα ἐπισκευαστικὰ κτιρίων τὰ ὁποῖα εἶναι ἐνοικιασμένα διὰ τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν, τότε μόνον πρέπει νὰ συμπεριλαμβάνωνται εἰς τὰς διαφόρους καταστάσεις, ὅταν τούτο ᾖναι κανονισμένον· πρέπει ὅμως ὅσον τὸ δυνατόν νὰ ἀποφεύγεται.

8. Διὰ κατεπιγούσας καὶ μὴ προβλεφθείσας ἐπισκευὰς εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν ἡμπορεῖ νὰ ζητηθῇ καὶ ἐντὸς τοῦ ἑορταίου ἔτους ἡ ἐγκρίσις ἡμῶν παρὰ τῆς ἀνωκοῦσας Γραμματείας. Πρὸς ἀπόλαυσιν ὅμως τῆς ἀναγκαίας οἰκονομικῆς ἐπόψεως ἐπὶ τῶν καταστάσεων τῶν ἐπισκευῶν ὑπὸ τὴν στήλην «τεχνικαὶ παρατηρήσεις», πρέπει νὰ σημειῶνται τὰ εἰς 2 ἢ 3 προλαβόντα ἔτη γενομένα ἐξόδα εἰς οἰκοδομὰς· ὡσαύτως εἰς παρομοίας περιπτώσεις πρέπει νὰ γίνεται ἡ ἀναγκαία φροντίς διὰ τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν πιστώσεων δι' οἰκοδομικὰς ἐπισκευὰς, καὶ ἐκτὸς τούτου διὰ τῶν ἀποθεματικῶν ποσοτήτων.

9. Ἀνὼς ὑπάρχωσιν ὁδηγίαι ἢ δικαιώματα ἐπιτόπια ἐκτὸς τῶν γενικῶν ἀρχῶν περὶ οἰκοδομῶν, πρέπει νὰ λαμβάνωνται ἀνηκόντως ὑπ' ὄψιν, ἂν δὲν προκύπτῃ ὡς ἐκ τούτου βλάβη τις. Πρέπει ὅμως πάντοτε νὰ γίνεται προσοχὴ νὰ μὴ προξενῇται κάμμία εἰς Β. κτίρια ἀπὸ γειτονικὰ ἰδιωτικὰ κτίρια, νὰ μὴ συγχωρῇται οἰκοδομὴ ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν προκείμενον σκοπὸν, νὰ μὴ ἀπαλλοτριούται ἐνυπάρχον τι δικαίωμα καὶ νὰ μὴ ἐπιτρέπωνται νέαι δουλείαι.

10. Εἰς πόλεις, ὅπου πρέπει νὰ διατηρῶνται πολλὰ δημόσια κτίρια, πρέπει νὰ συστηθῶσι βιβλιοθηκὴ ἀποθήκη οἰκοδομικοῦ ὕλικου, ἀδιακρίτως διὰ στρατιωτικὰς ἢ πολιτικὰς οἰκοδομὰς, περιέχουσαι ἰδίως σημαντικὸν ὕλικον, ὡς σανίδια, ξύλα, πλίνθους, σίδηρον, ὕψον, ὕελον κτλ. Ὅταν μένη ὑπόλοιπος ὕλη ἀπὸ οἰκοδομῆς ἢ ἐπισκευῆς τινος, πρέπει νὰ ἐμβαιῇ εἰς τὰς ἀποθήκας, ἢ νὰ δημοπρατῇται δημοσίως· ἡ ἀξία ἢ τὸ ἀντίτιμον τῆς πωλήσεως πρέπει νὰ ἀφαιρῇται ἀπὸ τὰ πραγματικὰ οἰκοδομικὰ ἐξόδα. Οἰκοδομικὴ ἀναβάθρα καὶ ἐργαλεῖα πρέπει νὰ φυλάττωνται εἰς τὰς ἀποθήκας, καθόσον εἶναι ἀναγκαῖα διὰ μελλούσας οἰκοδομὰς, πρὸς ἀποφυγὴν νέων ἐξόδων ἀγορᾶς.

11. Αἱ ἐργασίαι καὶ χορηγίαι πρέπει νὰ συμφωνῶνται σι-

νήθως δημοσίᾳ, συμφώνως μὲ τὰ περὶ τούτων ἐκδεδωμένα διατάγματα, ἢ ἂν τούτο ἤθελεν εἶναι δυνατόν ἐξ αἰτίας ἐνυπαρχουσῶν ἐπιτοπίων αἰτιῶν ἢ ἰδιαιτέρας ἰδιότητος τῶν ἐργασιῶν, πρέπει νὰ γίνωνται αἱ συμφωνίαι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πείρας, καὶ ἰδίως προσδιορισθησομένης ἀναλύσεως τιμῶν πρὸς ἐντελῆ ἐξασφάλισιν τοῦ δημοσίου. Ἡ οἰκοδομικὴ ξυλικὴ πρέπει νὰ λαμβάνεται ὅσον τὸ δυνατόν ἀπὸ τὰ δημόσια δάτη τὸ δὲ ἐπίλοιπον ὕλικόν ἀπὸ τὸ ἐσωτερικόν καὶ ἰδίως ἀπὸ τὰ καταστήματα καὶ κτήματα τοῦ Κράτους. Πᾶς ἑκαστος χορηγητῆς, ἐπιχειρητῆς καὶ συμφωνητῆς θελεῖ εἶσθαι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἀκριβὴ καὶ καλὴν ἐκτέλεσιν τῆς συμφωνηθείσης ἐργασίας καὶ θέλει δίδει ἐγγύησιν, ὅπου εἶναι ἀναγκαῖα, διὰ γενομένης προκαταβολᾶς. Ἐπομένως θέλει γίνεσθαι ἐντελής πληρωμὴ μόνον, ἀφοῦ ὁ ἐπιστάτης ἀρχιτέκτων τὴν οἰκοδομὴν, δώσῃ ἀπόδειξιν τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν ὑποχρεώσεων ἀπὸ μέρους τοῦ ἐπιχειρητοῦ.

Εἰς ἐργασίας διὰ συμφωνητικῶν γενομένας, ἡ πληρωμὴ τῶν διαλαμβανομένων ποσοτήτων θέλει διαιρεῖσθαι εἰς 3 μέρη· ὅταν ὁ ἐπιχειρητῆς δι' ἐνυπάρχοντος λόγου, ἢ δι' ἄλλων οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἱκανὴν πίστιν ἡμπορεῖ νὰ δώσῃ ἐγγύησιν· δηλαδὴ τὸ πρῶτον μέρος κατὰ τὴν ἀρχὴν τῶν ἐργασιῶν πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἀγορᾶς τοῦ ὕλικου· τὸ δεύτερον μέρος κατὰ τὸ μέσον τῆς οἰκοδομῆς· καὶ τὸ τρίτον ὅταν γίνῃ ἡ παραλαβὴ αὐτῆς. Ὅταν ὁ ἐπιχειρητῆς δὲν ἡμπορῇ νὰ δώσῃ τὴν ἀνω εἰρημένην ἐγγύησιν, τότε ἡ πληρωμὴ τοῦ πρώτου μέρους πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐγγύησις, καὶ ἐπομένως ὁ ἐπιχειρητῆς λαμβάνει τὸ πρῶτον μέρος, ὅταν ἐτοιμάσῃ τὸ τρίτημόριον τῆς ἐργασίας· καὶ τὸ δεύτερον μέρος, ὅταν τελειώσῃ τὰ δύο τρίτημόρια· τὴν δὲ τελευταίαν ποσότητα, ὅταν γίνῃ ἡ παραλαβὴ ὅλης τῆς ἐργασίας.

12. Ἐπιστάται καὶ ἀρχιτεχνῇται πρέπει νὰ ἐπιτηρῶσι μόνον τὰς οἰκοδομὰς, καθότι δὲν εἶναι δυνατόν ὁ ἐπιφορτισμένος τὴν οἰκοδομὴν ἀρχιτέκτων νὰ ᾖναι πάντοτε παρών, ἐπομένως πρέπει νὰ ᾖναι ἀτομικῶς ὑπεύθυνοι ἰδίως διὰ τὰς διὰ τῆς ἡμέρας γινόμεναι ἀτομικὰς προσκλήσεις.

13. Ὅταν οἰκοδομὴ ἢ σημαντικὴ τις ἐπισκευὴ τελειώσῃ, ὁ ἐπιτελεσθεὶς ὑπάλληλος ἐκ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμήματος τῆς γραμματείας θέλει ἐνεργεῖ τὴν παράδοσιν, συμπεριλαμβανὼν μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τοὺς ἀνήκοντας ὑπαλλήλους τοῦ πολιτικοῦ κλάδου, εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὁποῖου ἐνεργήθῃ τὸ ἐξόδον, καὶ τὸν ἐπιφορτισμένον τὴν οἰκοδομὴν ἀρχιτέκτονα. Εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς καὶ διοικητικὰς μητροπόλεις θέλει σύγκειται ἡ ἀναθεωρητικὴ αὕτη ἐπιτροπὴ·

1) Ἐκ τοῦ διοικητοῦ ἢ τοῦ τοποτηρητοῦ αὐτοῦ·
2) Τοῦ ἐπιφορτισμένου τὴν οἰκοδομὴν μηχανικοῦ ἢ ἀρχιτέκτονος.

3) τοῦ παραλαμβάνοντος τὴν νέαν οἰκοδομὴν ἢ τοῦ μέλλοντος νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς ἀνασκευασθείσης οἰκοδομῆς. Εἰς τὴν παράδοσιν ταύτην ἢ εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν πρέπει νὰ συντάσσεται πρωτόκολλον περὶ τῆς ἐπωφελοῦς καὶ συμφώνου μὲ τὸ σχέδιον ἐκτελέσεως τῆς οἰκοδομῆς ἐντὸς τῶν ἐγκριθεῖσων ποσοτήτων. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο θέλει καθυποβάλλεσθαι ὑπ' ὄψιν τῆς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἥτις θέλει δίδει ἀπόδειξιν τῆς ἐργασίας εἰς τὸν ἐπιφορτισμένον τὴν οἰκοδομὴν ἀρχιτέκτονα.

14. Ἐωσότου νὰ συστηθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀσφαλιστικὸν κατὰστημα διὰ τὰς πυρκαϊὰς, ἡμποροῦν νὰ ἐξασφαλίζωνται τὰ δημόσια κτίρια ἐκτὸς τοῦ κράτους κατὰ τὴν πραγματικὴν των ἀξίαν καὶ διὰ τῆς ἡμετέρας ἐιδικῆς ἐγκρίσεως· ἐνταυτῷ πρέπει νὰ εὑρίσκωνται τὰ ἀναγκαῖα πυροσβεστικὰ ὄργανα εἰς τὰς μεγαλύτερας πόλεις καὶ νὰ φυλάττωνται εἰς πρόσφορα καὶ κεντρικὰ μέρη. Ἐκτὸς τούτου τὰ μεγάλα δημόσια κτίρια πρέπει

30) Διοικήσεις Θήρας, περιέχουσα τὴν ὁμώνυμον αὐτῆς ἐπαρχίαν· ἔδρα ἡ Θήρα.

8. Ὑποδιοικηταὶ θέλουν διορισθῇ εἰς τὰς ἐπαρχίας Ἑρμιόνης καὶ Τροιζηνίας, Αἰγιαλείας, Ὀλυμπίας, Μεσσηνίας, Μεγίλου-πόλεως, Ἐπιδάουρου Λιμηρᾶς, Γυθείου, Ναυπάκτου, Δωρίδος, Λοκρίδος, Αἰγίνης, Μεγάρων, Σκοπέλου, Σκιάθου, Ἄνδρου, Κύθνου καὶ Κέας, προσέτι καὶ εἰς τὰς πρώην ἐπαρχίας Ξηρομέρου καὶ Βάλτου· ἡ ἔδρα αὐτῶν θέλει εἶναι εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῶν ἐπαρχιῶν τούτων, ἐνὸς δὲν διαταχθῇ ἄλλως πῶς διὰ τινὰ τμήματα διὰ χωριστῆς ἀποφάσεως.

9. Εἰς ἕκαστον διοικητὴν καὶ ὑποδιοικητὴν δίδεται εἰς βοηθός. Τὰ ἐξόδα τοῦ ἐκτάκτου προσωπικοῦ τῶν γραφείων τῶν θέλου· πληρῶνεσθαι ἀπὸ τὴν γραφικὴν προσεπιχορήγησιν.

10 Ὁ μισθὸς τῶν διοικητῶν προσδ.ορίζεται 300 δρ. κατὰ μῆνα· τῶν δὲ ὑποδιοικητῶν εἰς 200.

Οἱ Διοικηταί, οἱ εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν νομῶν, λαμβάνουν ἐπιμίσθιον 100 δρ. κατὰ μῆνα. Οἱ γραμματεῖς τῶν διοικητῶν εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν νομῶν λαμβάνουν δραχ. 150· οἱ λοιποὶ δραχ. 130· οἱ δὲ βοηθοὶ τῶν ὑποδιοικητῶν δραχ. 90. Διὰ τὰ γραφικὰ ἐξόδα θέλουν διορισθῇ προσεπιχορηγήσεις. Εἰς τοὺς μισθοὺς τῶν διοικητῶν καὶ ὑποδιοικητῶν συμπεριλαμβάνονται καὶ τὰ ἐξόδα τὰ διὰ τὰς περιουσίας. Οἱ διοικηταὶ προηγούνται ἐν τῇ τάξει τῶν ὑπουργικῶν συμβούλων, καὶ οἱ ὑποδιοικηταὶ τῶν ὑπουργικῶν γραμματέων.

Ἡ στολὴ αὐτῶν θέλει διαταχθῇ δι' ἰδιαιτέρας ἀποφάσεως. Ὅσοι τῶν ἄχρι τοῦδε νομαρχῶν ἢ ἐπαρχῶν διορισθῶσι διοικηταὶ ἢ ὑποδιοικηταί, θέλουν φέρει τὴν ἄχρι τοῦδε στολὴν τῶν.

11. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει ἔχει ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Διατάγματος τῶν 23 Ἀπριλίου 5 Μαΐου τ. ε. δημοσιευόμενον διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως, καὶ ἐμβαίνειν εἰς ἐνέργειαν μετὰ τὴν 13 Ἰουνίου τ. ε.

12. Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, συμπραττούσων εἰς τοῦτο ἀναλόγως καὶ τῶν λοιπῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 20 Ἰουνίου 2 Ἰουλίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς κατασχέσεως τοῦ μισθοῦ τῶν διπλωματικῶν ὑπαλλήλων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω· Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τε τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, παρατηρήσαντες, ὅτι, ὅταν ὁ τακτικὸς μισθὸς τῶν παρὰ ξέναις αὐλαῖς διπλωματικῶν πάσης τάξεως πρακτόρων δὲν ὑπερβαίνει τὸν μισθὸν τῶν εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας, μολονότι αἱ μισθοδοσίαι τῶν πρώτων αὐξάνουσι κατὰ τὰς περιστάσεις, λόγῳ τῶν ἐξόδων τῆς παραστάσεως, τῶν ὁποίων ἡ διὰ κατασχέσεως ἐλάττωσις ἔχει ἐπιβλαβὴ ἐπὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν, τὴν ὁποίαν ἡ θέσις τῶν τοιούτου εἶδους ὑπαλλήλων ἀπαιτεῖ ἀπαραιτήτως.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 885 § 2 καὶ 920 § 5 τῆς (ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1836.)

Πολιτικῆς Δικονομίας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1. Ἡ ἀπὸ τῆς κατασχέσεως ἐξαίρεσις, τὴν ὑποῖαν τὸ ἄρθρον 885 § 2 καὶ 920 § 5 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας περιορίζουν εἰς τὰ τρία τέταρτα τοῦ τακτικοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐκτείνεται ὡς πρὸς τοὺς παρὰ ταῖς ξέναις αὐλαῖς πρέσβεις, καὶ εἰς ὅλα τὰ λόγῳ ἐξόδων παραστάσεως χορηγούμενα εἰς αὐτοὺς χρήματα, εἴτε συνάμα μετὰ τοῦ τακτικοῦ αὐτῶν μισθοῦ, εἴτε ἐν εἰδὲι ἐπιμισθίων, εἰς τρόπον ὥστε μόνον τὸ τέταρτον τοῦ τακτικοῦ τῶν ἐξακισχιλίων δραχμῶν μισθοῦ τῶν θέλει εἶσθαι κατασχετόν.

2 Μὴ κατασχετὰ εἶναι καὶ τὰ λόγῳ ἐξόδων παραστάσεως διδόμενα ἐπιμίσθια εἰς τοὺς ἐκπληροῦντας ἔργα πρέσβεως, ὥστε εἰς μόνον τὸ ἐν τέταρτον τοῦ τακτικοῦ μισθοῦ τῶν ἐξακισχιλίων δραχμῶν ἐμπορεῖ νὰ ἐπιβληθῇ κατάσχεσις, οὐδέποτε ὅμως καὶ ἐπὶ τῶν μετ' αὐτοῦ λόγῳ ἐξόδων παραστάσεως συνδεδεμένων χορηγημάτων.

3 Ἐξαίρεται ὡσαύτως τῆς κατασχέσεως, ἐκτὸς τοῦ τακτικοῦ, ὁ λόγῳ ἐξόδων παραστάσεως προστεθείς εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέα μισθός.

4 Οἱ ὑπάλληλοι τῶν πρέσβων ἢ τῶν διπλωματικῶν πρακτόρων καὶ οἱ πρόξενοι ὡς μὴ λαμβάνοντες μισθὸν παραστάσεως, ὑπόκεινται ὁλοκλήρως εἰς τὰς διατάξεις τῶν εἰρημένων ἁρθρῶν 885 § 2 καὶ 920 § 5.

5. Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου, ὅστις κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ διατάγματος τῶν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) λαμβάνει ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου, δημοσιευόμενος διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 19 Ἰουνίου (1 Ἰουλίου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 29. (Παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ 30.

ΑΘΗΝΑΙ, 6 Φεβρουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως εἰδικῆς μισθῆς ἐπιτροπῆς πρὸς διάλυσιν τῶν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ὀθωμανῶν διαφορῶν ἐνεκα διαφιλονεικουμένων ἀκινήτων ἰδιοκτησιῶν κτλ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω· Θ Ε Ο Υ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερ. Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, θέλοντες νὰ εὐκολύνωμεν τὴν ἐπὶ τὸ λυσιτελέστερον διάλυσιν τῶν διαφορῶν, ὅσαι ὑπάρχουν μεταξὺ τῶν ὑπηκόων ἡμῶν καὶ τῶν ἐν τῷ ἡμέτερω

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

5

ΑΘΗΝΑΙ

ἐπ' αὐτοφώρῳ συλλαμβανόμενους. Καὶ πρὸς τοῦτο ζητοῦν καὶ λαμβάνουν παρὰ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ παρέδρου αὐτοῦ καὶ τῆς χωρεφουλκῆς συνδρομῆν, τὴν ὁποῖαν οὗτος δὲν δύναται νὰ μὴ παρέξῃ.

Ἄρθρον 5.

Οἱ δασονομικοὶ ὑπάλληλοι θέλουν στέλλει τὰ πρωτόκολλα περὶ τῶν παρ' αὐτῶν ἀνακαλυφθεισῶν πράξεων. αἵτινες ἀντιβαίνουν εἰς τὰ περὶ δασῶν διατάγματα, ἐντὸς ἐπτὰ ἡμερῶν, διὰ μὲν τὰ πταίσματα, εἰς τὸν ἀστυνόμον τοῦ δήμου ἐν ᾧ ἐδρεύει τὸ εἰρηνοδικεῖν, ἢ, μὴ ὑπάρχοντος ἀστυνόμου, εἰς τὸν δήμαρχον ἢ τὸν δημορχικὸν παρέδρον· διὰ δὲ τὰ πλημμελήματα καὶ κακουργήματα, εἰς τὸν ἀρμόδιον παρὰ πρωτοδικαίς εἰσαγγελέα.

Ἐκτὸς τούτου οἱ δασονομικοὶ ὑπάλληλοι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ κοινοποιῶσιν ἐγγράφως ἢ προφορικῶς εἰς τοὺς προλαβόντως ῥηθέντας ὑπαλλήλους ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ὅλα τὰ πταίσματα, ἐγκλήματα καὶ κακουργήματα, περὶ τῶν ὁποίων ὁ λόγος ἐν τῷ παρόντι νόμῳ, καὶ τὰ ὁποῖα αὐτοὶ, ὡς ἀνγκριτικοὶ ἢ δασονομικοὶ ὑπάλληλοι κατέμαθον.

Ἄρθρον 6.

Τὸ παρὸν διάταγμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ἄρθ. 3 τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. διατάγματος δίδεται ἡ δύναμις προσωρινοῦ νόμου, θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, καθόσον εἰς ἕκαστον ἀνάγεται.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 10 (22) Ἰουλίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΚΡΗΜΑΣΠΕΡΓ, Γ. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΙΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΧΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΔΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 34.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 15 Ἰουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ φόρων ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων.

Ο Θ Ω Ν

Β Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐξισώσωμεν τὰ εἰσοδήματα τοῦ κράτους μὲ τὰ ἀναπόφευκτα αὐτοῦ ἔξοδα, ἐπιθυμοῦντες νὰ διενέμωσιν οἱ φόροι ἐξ ἴσου εἰς ὅλους τοὺς ὑπηκόους μας κατ' ἀναλογίαν, ὅσον ἐνεστὶ ἀκριβῆ, τῶν εἰσοδημάτων ἐνὸς ἐκάστου, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἄρθρα 4, 5, 6, 7, 8 καὶ 9, τοῦ ἀπὸ 4 Φεβρουαρίου 1830 ψηφίσματος, καθόσον ἀφορῶσι μόνον τὴν ἀπὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων φορολογίαν, ἀκυροῦνται.

Ἄρθρον 2.

Εἰς ὅλας τὰς πόλεις καὶ κοινότητας τοῦ Βασιλείου ἀνεξαιρέτως δύναται νὰ μετέλθῃ ἕκαστος ὅποιονδήποτε ἐπιτηδεῦμα, ἐμπόριον, τέχνην, ἢ βιομηχανίαν· ἐξαιροῦνται δὲ τὰ ἐπιτηδεύματα ἢ αἱ χειροτεχνίαι ἐκεῖναι, αἱ ὁποῖαι διὰ τὴν δημόσιον

ἀσφάλειαν καὶ καθαρότητα, πρὸς ἀποφυγὴν διαφθορᾶς ἡθῶν, ἢ συνθητικῶν ἐνοχλοῦσῶν τὴν δημόσιον εὐπραγίαν, καὶ ἐπὶ τῇ θάσει ἤδη χορηγηθέντων ἢ χορηγηθησομένων εἰσέτι προνομίων κτλ. εἶναι ἀπηγορευμένοι, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου, ὀφείλει νὰ νὰ ἐφοδιασθῇ μὲ ἐγγραφὸν ἀδειαν τοῦ μετέρχεσθαι τὸ ἐπιτηδεῦμα τοῦτο.

Ἄρθρον 3.

Ὅλαι αἱ χειροτεχνίαι ἢ ἐπιτηδεύματα ὑπόκεινται εἰς εἰρήσιον φόρον τῆς ἀδείας 5 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ κέρδους ἐκαστοῦ ἐπιτηδεύματος, ἀφαιρουμένου πρῶτον τοῦ ἐνοικίου τοῦ ἐργαστηρίου.

Ἄρθρον 4.

Δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ φόρου τούτου·

1) Οἱ γεωργοὶ καὶ ὅσοι ἀσχολοῦνται ἰδίως εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς.

2) Οἱ ποιμένες·

3) Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρεταὶ ἐν γένει, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δημοσίων χρεῶν αὐτῶν, εἴτε ὁρισμένον μισθὸν ἔχοντες, εἴτε ζῶντες ἐκ τυχαίων καὶ σταθερῶν εἰσοδημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπολαμβάνουν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας των. Οἱ δικηγόροι μολοντοῦτο δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν ἐξαίρεσιν ταύτην.

4) Αἱ μαῖαι·

5) Οἱ συγγραφεῖς, οἱ διδάσκαλοι γραμμάτων καὶ ἐπιστημῶν

6) Οἱ ζωγράφοι, ἀνδριαντοποιοὶ, καὶ σκιλισταί·

7) Οἱ ἐφημεριδογράφοι.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἀδεια δὲν χρησιμεύει παρὰ εἰς ἐκεῖνο μόνον τὸ ἄτομον, εἰς τοῦ ὁποῖου τὸ ὄνομα εἶναι ἐκδιδόμενη· ἐπομένως ἕκαστος συντάσσει εἰς αὐτὴν καὶ τὸ αὐτὸ ἐπιτηδεῦμα ἢ χειροτέχνημα λαμβάνει ἰδιαιτέραν ἀδειαν μὲ τὴν συμφωνίαν, ὥστε ἡ ἐκτίμησις τοῦ κέρδους νὰ γίνεσθαι ἐπὶ τοῦ ὅλου τῆς ὑπηρεσίας τῆς συνταξίας, καὶ ὁ φόρος νὰ λαμβάνεται χωρὶς παρατήρησιν τῶν συμπεριλαμβανόμενων ἢ τῶν ἐργασιῶν (τῆς δουλειᾶς) ἐκάστου ἰδιαιτέρως συντάξου. Πρέπει δὲ νὰ μὲν ἐκτεθειμένη εἰς τὴν ὁρᾶσιν πάντων ἡ ἀδεια ἐντὸς τοῦ τεχνουργείου, ἢ ὅπου ἐκτελεῖται τὸ ἐπιτηδεῦμα, ἢ νὰ κρεμᾶται ἀσφαλῶς εἰς εἰκόνα.

Ἄρθρον 6.

Ὅταν τις μετέρχεται περισσότερον τοῦ ἐνὸς ἐπιτηδεύματος, λαμβάνει μὲν τὴν ἀδειαν διὰ τὸ κυριώτερον ἐξ αὐτῶν δηλ. ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον μᾶλλον ἀσχολεῖται, σημειοῦνται δὲ εἰς αὐτὴν καὶ τὰ λοιπά. Ὁ δὲ φόρος πληρόνεται ἐπὶ τοῦ κέρδους τὸ ὁποῖον ἀπολαμβάνει ἀφ' ὅλα ὁμοῦ, ὅσα μετέρχεται ἐπιτηδεύματα.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἀδεια ἐκδίδεται παρὰ τοῦ δημάρχου, γράζεται δὲ ἐπὶ ἐσφραγισμένου χάρτου, καὶ τὸ δι' αὐτὸ συμφῶς μὲ τὸν περὶ τοῦτου νόμον τέλος πληρόνεται ἐκτὸς τοῦ διὰ τὸ ἐπιτηδεῦμα φόρου.

Περὶ ἐκτιμήσεως τοῦ ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων κέρδους, καὶ κατατάξεως τῶν βιομηχανῶν εἰς κλάσεις.

Ἄρθρον 8.

Οἱ οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι, μὲ τὴν σύμπραξιν τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, συντάττουσιν ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου μηνός, ὀνομαστικὸν κατάλογον ὅλων τῶν δημοτῶν, ὅσοι μετέρχονται ὅποιονδήποτε κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ἀπὸ τὸν φόρον μὴ ἐξαιρούμενον ἐπιτηδεῦμα.

Θέλουν δὲ λάβει ὅλας τὰς ἀναγκαίας πληροφορίες, διὰ νὰ δυνήθωσι νὰ κάμωσι τὴν ἐκτίμησιν τοῦ κέρδους ἐκάστης χειροτεχνίας, ἢ ἐπιτηδεύματος, καὶ νὰ προσδιορίσωσιν ἐκ τούτου τὸν φόρον 5 τοῖς ἑκατὸν μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐνοικίου τοῦ ἐργαστηρίου. Ἡ ἐκτίμησις γίνεται κατὰ κοινότητα, καὶ χειρο-

ποσότητας και να επαγρυπνώσιν, ὥστε τὰ ἐξόδα νὰ χρησιμεύωσι μόνον εἰς ἀντικείμενα περιλαμβανόμενα εἰς τὴν κατάστασιν τῆς οἰκοδομῆς.

24. Ἐκαστον οἰκοδομικὸν ἐξόδον πρέπει νὰ ἐκτελεῖται καὶ νὰ ἀπολογίζεται κατὰ τὸ ἔτος, διὰ τὸ ὅποιον ἐνεκρίθη ἐπὶ τῆς καταστάσεως· ἐπομένως τὸ Γεν. ταμεῖον πρέπει νὰ επαγρυπνῇ αὐστηρῶς εἰς τὴν ἐγκαιρον παρουσίαν, ἀποδοχὴν, καὶ εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἀποδεικτικῶν, καὶ δὲν θέλει ἀποτρέπεται ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ταύτην, εἰμὴ ὅταν διανέμωμεν τὴν ἐκτελεσιν οἰκοδομῆς ἢ ἐπισκευῆς τινος εἰς τι α ἢ πολλὰ ἔτη.

Μόνον διὰ τῆς Ἡμετέρας εἰδικῆς ἐγκρίσεως εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν ἢμποροῦν διαθέσιμοι ποσότητες νὰ μεταφέρωνται ἐκτὸς τούτου εἰς τὸ ἀκόλουθον ἔτος.

Ἐπομένως πρέπει νὰ γίνεται ἡ ἀνήκουσα αἵτησις τῆς ἐγκρίσεως ταύτης κατὰ τὴν δέουσαν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Εἰς τὴν περίπτωσιν ὅμως ταύτην δὲν πρέπει αἱ μεταφερόμεναι ποσότητες νὰ συμπεριλαμβάνωνται προσέτι εἰς τὰς οἰκοδομικὰς καταστάσεις τοῦ ἐπομένου ἔτους, μήτε νὰ δικαιολογῶνται δι' ἐπαναλήψεως τῶν προϋπολογισμῶν, ἀλλὰ πρέπει νὰ καταχωρῶνται ἀπλῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προλαβόντως ἤδη ἐγκριθεῖσων οἰκοδομικῶν καταστάσεων.

25. Ὅταν νέα οἰκοδομὴ ἢ ἐπισκευὴ διαρκῇ πολλὰ ἔτη, αἱ ἐγκριθεῖσαι καὶ χρησιμεύουσαι ποσότητες τῶν παρελθόντων ἐτῶν πρέπει νὰ σημειώνωνται εἰς τὰ βιβλία καὶ τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ γενικοῦ καὶ εἰδικοῦ ταμεῖου διὰ νὰ προκύπτῃ ὡς ἐκ τούτου γενικὴ ἐποψὶς τῶν ἐξόδων. Τὰ σταθεὰ οἰκοδομικὰ ἐξόδα πρέπει νὰ καταχωρῶνται ὡσαύτως εἰς τὰ ἐπισκευαστικά ἐξόδα, ὑπὸ ἰδιαιτέρον ἄρθρον, καθὼτι συνήθως δὲν ἢμποροῦν νὰ διακριθῶσιν εἰς τὰ ἰδιαιτέρα κτίρια. Μετὰ τὸ τέλος τῆς οἰκοδομῆς ἢ σημαντικῆς τινος ἐπισκευῆς, τὰ γενόμενα ἐξόδα συνάπτονται εἰς συνολικὴν ἀνακεφαλαίωσιν παρὰ τοῦ νομομηχανικοῦ ἢ ἀρχιτέκτονος, ὅστις ἤπὼν ἐπιφορτισμένος τὴν οἰκοδομὴν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταστάσεων του, καὶ παραδίδονται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν κεντρικῶν τμήμα πρὸς ἀναθεώρησιν· πρὸς ὅπερ πρέπει νὰ ἐπισυναφθῶσι καὶ ὅλα τὰ παρὰ τῷ γενικῷ ἢ εἰδικῷ ταμεῖῳ εὑρισκόμενα δικαιολογητικὰ τῶν ἐξόδων ἐγγράφα, λαμβανόμενα ἀντὶ ἀποδείξεως· ἡ ἀναθεώρησις αὕτη πρέπει νὰ ᾖ πάντοτε τελειωμένη τὸ πολὺ ἐντὸς 2 μηνῶν καὶ μετὰ τὰ ἐκ τῶν ἀναθεωρητικῶν παρατηρήσεων προερχόμενα πορίσματα συνωδευμένα παρὰ τῶν πρωτοτύπων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων τῶν οἰκοδομικῶν ἐξόδων, νὰ γνωστοποιῶνται εἰς τὸ ἐπιφορτισμένον ταμεῖον ὁ ὁριστικὸς ἀπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς οἰκοδομῆς.

26. Ὡς πρὸς τὸ ἐξοδευθὲν ὑλικόν, καθόσον δὲν ἔγινεν ἡ προμήθεια αὐτοῦ διαδοχικῶς δι' ἐκάστην τῶν μερικῶν οἰκοδομῶν ἢ ἐπισκευῶν, ἀλλ' ἐξῆλθεν ἐκ τῆς γενικῆς ἀποθήκης, παρατηρεῖται, ὅτι πρέπει νὰ γίνεται ἡ ἀπότισις αὐτοῦ κατὰ τὰς τιμὰς τῆς ἀγορᾶς ἐκ τῶν ἐγκριθεῖσων ποσοτήτων διὰ τὴν οἰκοδομὴν.

III. Αποθήκαι καὶ κατάστιχα,

27. Δι' ἐκάστην ἀποθήκην πρέπει νὰ κρατῆται ἰδιαιτέρος λογαριασμὸς· αἱ ἀναγκαῖαι ποσότητες πρὸς ἀγορὰν τοῦ ὑλικοῦ θέλουν προκαταβάλλεσθαι παρὰ τοῦ γενικοῦ ταμεῖου καὶ ἡ ἐπιστροφή αὐτῶν θέλει ἐκτελεῖται ὡς ἡδη εἴρηται. Τὰ καθ' αὐτὸ ἐξόδα τῶν λογαριασμῶν τούτων ἀποτελοῦνται ἀπὸ τὰς ἀγορᾶς τοῦ ὑλικοῦ.

28. Ἐπειδὴ εὑρίσκονται ἤδη τρεῖς ἀποθήκαι δηλαδή εἰς Ἀθήνας, Ναύπليون καὶ Μεσολόγιον, αἱ ὁποῖαι διευθύνονται κατὰ τὰς διατυπώσεις, πέπει ὁ τρόπος οὗτος τῆς διευθύνσεως νὰ ληφθῇ ὡς τύπος μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀναγκαίων εἰσέτι τροπολογιῶν κατὰ συνέπειαν τοῦ παρόντος, διατάγματος. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐνταῦθα πρόκειται μόνον περὶ προκαταβολῶν, οἱ χρημα-

τικοὶ οὗτοι λογαριασμοὶ τῶν ἀποθηκῶν δὲν ἔχουν ἀμετὸν τινὰ σύνδεσμον μετὰ τοὺς λοιποὺς δημοσίους λογαριασμοὺς· ὑπόκεινται ὅμως μετὰ τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ὑλικοῦ εἰς τὴν ὁριστικὴν ἀναθεώρησιν καὶ ἀπόλυσιν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, πλὴν καὶ τοῦτο μετὰ προηγηθεῖσαν ἐξέτασιν τῆς οἰκοδομικῆς κεντρικῆς ἀρχῆς.

29. Διὰ νὰ μὴ συμβαίνωσιν ὡς ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ ὑλικοῦ χρηματικαὶ ζημίαι εἰς τὰς ἀποθήκας ἢ μᾶλλον εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον, καὶ διὰ νὰ ἀπαντῶνται τὰ ἐξόδα τῆς διευθύνσεως τῶν ἀποθηκῶν, ἀνήκοντα ὡσαύτως εἰς τὸν χρηματικὸν λογαριασμὸν, πρέπει νὰ ληφθῇ ἡ ἀνήκουσα πρόνοια εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν τιμῶν τοῦ ὑλικοῦ, καὶ μάλιστα ἐνῷ ἀφ' ἐνὸς μέρους ἡ χορήγησις τοῦ ὑλικοῦ ἐκ τῶν ἀποθηκῶν διὰ τὰς διαφόρους διαχειρήσεις γίνεται εὐθηνότερα καὶ καλῆτερα, ἀφ' ἑτέρου ἐπόμενον εἶναι νὰ συμμερίζωσιν οἱ διαχειρισταὶ ἀναλόγως τὸσον τὰς φθορὰς τοῦ ὑλικοῦ, ὅσον καὶ τὰ ἐξόδα τῆς διευθύνσεως.

30. Ὁ ἐπιστάτης τῆς ἀποθήκης θέλει κρατεῖ ἐτήσιον ἡμερολόγιον περὶ ὑλικοῦ· τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο πρὸ τῆς ἐνάρξεώς του θέλει μονογραφεῖται καὶ παρασημειοῦται παρὰ τοῦ νομομηχανικοῦ, καὶ θέλει χρησιμεύει ἀντὶ λογαριασμοῦ τοῦ ὑλικοῦ.

Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο διακρίνεται εἰς δύο μέρη ἐσοδῶν καὶ ἐξοδῶν, καὶ πρέπει νὰ ᾖ λιθογραφημένον διὰ πολλὰ ἔτη. Αἱ στήλαι αὐτοῦ εἶναι:

- α) Τρέχουσα ἐπιγραφή, ἐσοδα, παραλαβὴ, ἐξόδα, παράδοσις.
- β) Ἀφ' ἑλκόντες ἀριθμοί.
- γ) Ἡμερομηνία.
- δ) Το ὑλικὸν κατὰ τὰ διάφορα εἶδη του, μέτρα, ἔαρη κτλ.
- ε) Παρατηρήσεις.

31. Αἱ παραλαβαὶ θέλουν θεμελιοῦσθαι ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ ὑλικοῦ ἢ ἐπὶ τοῦ ἡμερολογίου τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ ἐπὶ τῶν καταστάσεων τοῦ ἀναπλειοθέντος ὑλικοῦ ἀπὸ οἰκοδομῆς ἢ ἐπισκευῆς τινος ἢ προσερχομένου ἀπὸ τὴν κατεδάφισιν κτιρίου τινος, προσυπογεγραμμένων παρὰ τοῦ νομομηχανικοῦ καὶ τοῦ ἀνήκοντος διοικητικοῦ ταμῖα, πρὸς τούτοις δὲ καὶ ἐπὶ τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων τῶν χρηματικῶν λογαριασμῶν τῶν ἐξόδων τῆς οἰκοδομῆς. Ἐπομένως ὁ ἐπιστάτης τῆς ἀποθήκης πρέπει νὰ ἐπικυρῶνῃ πάντοτε ἰδιοχείρως τὴν παραλαβὴν καὶ καταχώρησιν εἰς τὸ ἡμερολόγιον τοῦ οἰκοδομικοῦ ὑλικοῦ ἐπὶ τῶν εἰρημένων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων παρὰ τῷ ἀνήκοντι ταμεῖῳ παρουσιάζων ἐπὶ τούτῳ ἡμερολόγιόν του.

32. Ἡ παράδοσις θέλει δικαιολογεῖται διὰ τῶν ἀποδεικτικῶν τῆς παραλαβῆς τοῦ οἰκοδομικοῦ ὑλικοῦ ἐκ τῶν ἀποθηκῶν ἐκδιδόμενων παρὰ τῶν ἐργατῶν, ἀρχιτεχνιτῶν καὶ ἐπιστατῶν τῆς οἰκοδομῆς, τὰ ὅποια θέλει πρότερον προσυπογράψει ὁ ἐπιφορτισμένος τὴν οἰκοδομὴν ἀρχιτέκτων διὰ τῶν ὁποίων ὁ ἐπιστάτης θέλει ἐπικυρῶνῃ τὴν καταχώρησιν τῆς παραδόσεως παρὰ τῷ ἀνήκοντι ταμεῖῳ, ὡσαύτως κατὰ τὸν διαληθέντα τρόπον, καθὼς καὶ διὰ τοῦ ἐτήσιου ἰσολογισμοῦ τοῦ ὑλικοῦ, ὁ ὁποῖος θέλει ἐκτελεῖται παρὰ τοῦ νομομηχανικοῦ καὶ τοῦ ἀνήκοντος διοικητικοῦ ταμῖα, συνεργεῖα τοῦ ἐπιστάτου τῆς ἀποθήκης ἀμέσως μετὰ τὸ κλείσιμον τῶν ἐτήσιων λογαριασμῶν, καὶ τὸ πόρισμα θέλει συνπογράφεσθαι ἐπὶ τοῦ ἡμερολογίου τῆς ἀποθήκης ἰδιοχείρως παρὰ τῶν εἰρημένων ὑπαλλήλων.

33. Μετὰ τούτο πρέπει τὸ ἡμερολόγιον νὰ κλείεται ἐντελῶς τὸ ὅποιον ἐνεργεῖται διὰ τῆς προθέσεως τῶν παραλαβῶν καὶ παραδόσεων καὶ τῆς συγκρίσεως τῶν πρώτων μετὰ τῶν τελευταίων καὶ τῆς ἐκ τούτου ἐξάξεως τῆς δαπάνης τοῦ ὑλικοῦ, φθορᾶς ἢ περισσεύματος, αἰτιολογημένης ἀπαχρώντως παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τῆς ἀποθήκης, ἐνώπιον τῆς ἀνω εἰρημένης ἀναθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ὑλικοῦ.

34. Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο θέλει ὑπογράψει ὁ ἐπιστάτης ἰδιο-

Άρθρον 2.

Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐλαττοῦται ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρθρου 138 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου ὡς πρὸς τοὺς παρὰ Πρωτοδικαίς καὶ παρὰ τοῖς ἀνωτέροις δικαστηρίοις δικηγόρους, οὐδὲ θέλουν ἡμπορεῖ οὗτοι νὰ παρίστανται δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ὡς πληρεξούσιοι εἰς δικαστήρια Εἰρηνοδικῶν ἢ Ἐμποροδικῶν παρὰ τοῖς ὁποίοις δὲν ἤθελον εἶσθαι διωρισμένοι.

Άρθρ. 3.

Ἡ διάταξις τῶν ἄρθρων 133 καὶ 134 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ περὶ συμβολαιογράφων νόμου, 230 τοῦ Ποιν. νόμου, καὶ πᾶσα ἄλλη προϋπάρχουσα διάταξις δὲν θέλουν ἔχει κάμμιαν ἰσχύν, καθόσον ἀντιβαίνουν εἰς τὸν παρόντα νόμον. Ἡ δὲ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 132 τοῦ εἰρημένου περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων κτλ. νόμου θέλει ἐφαρμοῇσθαι καὶ εἰς τοὺς δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου διοριζομένους πληρεξούσιους.

Άρθρ. 4.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀντιτίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου, ὅστις κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 στοιχ. 2 τῆς ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. διατάξεως λαμβάνει προσωρινὴν ἰσχύν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Νοεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως

Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αρ. 70.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 2 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ κτηματολογίων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, θέλοντες νὰ παρέξωμεν εἰς τοὺς ἰδιοκτῆμονας ὑπηκόους ἡμῶν πλείονας περὶ τὸ ἐπὶ ὑποθήκῃ δανείζεσθαι εὐχερείας, καθιστῶντες ἀσφαλεστέραν τὴν διάγνωσιν τῆς ἀκινήτου περιουσίας ἐκάστου διὰ τῆς εἰς δημοσίαν βιβλίαν ἐγγραφῆς, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Άρθρον 1.

Ὅλα τὰ ἀκίνητα κτήματα ἰδιωτῶν, δήμεων, φιλανθρωπικῶν καταστημάτων, ἐκκλησιῶν, μοναστηρίων καὶ σωματείων, ἐξαιρουμένων ὧν τῶν ἐθνικῶν, καὶ αὐτῶν τῶν ὑπὸ μίσθωσιν ὄντων, θέλουν ἐγγραφῇ εἰς ἐπίτηδες βιβλία, λεγόμενα κτηματολόγια.

Άρθρον 2.

Τὰ βιβλία ταῦτα θέλουν, πρὶν ἢ ἐγγραφῇ τι εἰς αὐτά, ἀριθμεῖσθαι καὶ μονογραφεῖσθαι παρὰ τοῦ προϊδρου τοῦ ἁρμοδίου πρωτοδικείου, καὶ θέλουν συντάττεσθαι καὶ κρατεῖσθαι παρὰ τῶν εἰρηνοδικῶν.

Άρθρον 3.

Ἐκαστος δῆμος θέλει ἔχει ἰδιαιτέρον κτηματολόγιον διηρη-

μένον εἰς τόσα μέρη, ὅσα εἶναι τὰ χωρία, ἐξ ὧν σύγκειται· ἡ δὲ σύνταξις θέλει γίνεσθαι κατὰ τὸ δοθησόμενον σχέδιον, ἀραιρουμένης μιᾶς, ἢ χρείας καλούσης, καὶ περισσοτέρων σελίδων τοῦ κτηματολογίου εἰς ἕκαστον ἰδιοκτῆμονα ἀκινήτων κτημάτων δημότην. Τὸ σχῆμα, καὶ οἱ περὶ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ ἰδιαίτεροι κανόνες θέλουν προσδιορισθῇ δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος.

Άρθρον 4.

Αἱ ἐγγραφαὶ θέλουν γίνεσθαι εἰς ὄνομα τοῦ δικαιώματι ἰδιοκτησίας κατέχοντος, καὶ θέλουν περιέχει.

- 1.) Τὸ εἶδος τοῦ κτήματος, ἂν δὴλ. εἶναι ἀγρὸς, οἰκία κτλ.
- 2.) Τὴν ὀνομασίαν τοῦ κτήματος, ἂν ἔχη.
- 3.) Τὴν θέσιν.
- 4.) Τὰ ὅρια.
- 5.) Τὴν ἔκτασιν, ἢ τὸ μέγεθος ὡς ἐγγιστα.
- 6.) Τοὺς τίτλους τῆς ἰδιοκτησίας.

Ἐὰν τὸ ἐγγραφὸν τῆς ἰδιοκτησίας περιέχῃ καὶ ἄλλας πληροφορίας, ὅποιας, παραδείγματος χάριν, αἱ ἐνικύσιοι ἀπαιτήσεις, οἱ τόκοι, ὁ ἀντὶ δανείου φόρος εἰς τὰ κατὰ τὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον διανεμηθέντα κτήματα, αἱ δουλείαι, ἢ ποιότης τοῦ τόπου, ἢ τιμὴ τῆς ἀγορᾶς, καὶ τὸ κατὰ μαθηματικὴν ἀκρίβειαν μέγεθος, καὶ ἡ ὡς ἐκ τῆς εὐκαρπίας τῆς γῆς προσδιορισθεῖσα κλάσις τῆς ποιότητος, δηλαδή τῆς ἀξίας τῆς γῆς, θέλουν προτιθεσθαι καὶ ταῦτα εἰς ἐκάστην ἐγγραφὴν κυροῦνται δὲ διὰ τῆς τοῦ Εἰρηνοδίκου ὑπογραφῆς.

Άρθρον 5.

Ἡ πρώτη σύνταξις τῶν κτηματολογίων θέλει ἀνατεθῇ εἰς ἀνθρώπους διορισθησόμενους ἐπίτηδες· οὗτοι δύνανται νὰ ληφθῶσιν ἐκ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, τῶν οικονομικῶν ἐπιτρόπων καὶ τῶν δημοτάρχων· θέλει δὲ ἐνεργηθῇ κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον.

Άρθρον 6.

Πᾶς δήμαρχος θέλει προσκαλεῖσθαι, διὰ κτηματολογίων καὶ δημοσίων δημοποιήσεων, δημοσιευμένων κατὰ τὴν ἐπιχώριον συνήθειαν, ὅλους τοὺς δημότας νὰ παραδώσωσιν εἰς τὸ δημαρχεῖον ἐντὸς βιτῶν προθεσμιῶν, τὰς ὁποίας θέλει προσδιορίσῃ ἢ ἐπὶ τῶν ὑποθηκικῶν Γραμματείᾳ χωριστὰς σημειώσῃ τῶν ἀκινήτων κτημάτων των, περιεχούσας τὰ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ 4 ὁρισθέντα προσόντα.

Ὁμοῦ μὲ τὰς σημειώσεις ταύτας θέλει παραδίδει ἕκαστος εἰς τὸν δήμαρχον ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς καὶ τὰ τῆς ἰδιοκτησίας ἐγγραφα, ἢ, ἂν δὲν ἔχῃ ἐγγραφα ἰδιοκτησίας, μαρτυρίαν δύο τοῦλάχιστον μαρτύρων, γνωσκόντων τὰ περὶ τῆς προκειμένης ἰδιοκτησίας.

Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται παρὰ τοῦ ἀνήκοντος εἰρηνοδίκου, ἀρὸς πρῶτον ὁρκισθῶσιν· αἱ δὲ ἐξομολογήσεις των λαμβάνονται εἰς πρωτόκολλον, τὸ ὅποιον θέλει συναφθῇ ἐν τῷ πρωτοῦν ἐπὶ τὴν σημείωσιν τῶν κτημάτων, ἐπέχον τόπῳ ἐγγράφου ἰδιοκτησίας διὰ τὸν κτηματογράφον.

Άρθρον 7.

Ὁ Δήμαρχος παραλαμβάνων τὰς σημειώσεις ταύτας, σημειώνει ἐφ' ἐκάστης τὸν προσήκοντα αὐξῶντα ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν, καθ' ἣν παρεδόθη, καὶ ὑπεγράφῃ τὸ σημείωμα τοῦτο, καὶ παραδίδει ταῦτα πάντα τὰ ἐγγραφα εἰς τὸν κτηματογράφον κατὰ τὴν ἐν τῷ δήμῳ ἐμφανίσιν του.

Άρθρον 8.

Ὁ κτηματογράφος, παραλαβὼν τὰ ἐν τῷ προκείμενῳ ἄρθρῳ ἐγγραφα, προσκαλεῖ βαθυμῆδὸν διὰ τοῦ Δημάρχου τοὺς ἀνήκοντας ἰδιοκτῆτας νὰ ἐμφανισθῶσιν αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ πληρεξουσίου, διὰ νὰ συνεπισκεφθῶν μετ' αὐτοῦ τὰ εἰς τὰς σημειώσεις των περιγεγραμμένα κτήματα.

Κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην ὁ κτηματογράφος κάμνει ἐπὶ

Αριθμός 3.			
Αριθμ. άρθ. των υποθηκών	Εγγραφαι και προσημειώσεις.	Ποσόν	Εξαλείψεις και άλλαι σημειώσεις.
1	<p>Υπόδειγμα ἀφορών ἐγγραφὴν στηριζομένην εἰς τίτλον χορηγούμενον παρὰ τοῦ Νόμου.</p> <p>Ἐπὶ κήπου κειμένου κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς ὁδοῦ τῆς Ἐλευσίνας ἔχοντος ὄρια πρὸς ἀνατολὰς τὸ Κηφισσὸν, πρὸς μεσημβρίαν τὴν ὁδὸν τοῦ Παιραιῶς, πρὸς δυσμὰς καὶ πρὸς ἄρκτον περίβολον λιθάκτιστον.</p> <p>Κατὰ τοῦ ιδιοκτῆτου Κυρίου Α. Ν. Γεωργίου κατοικοῦντος εἰς τὰ Πατήσια.</p> <p>ὑπὲρ τοῦ ἀνήλικος Ι. Α. υἱοῦ τοῦ ἀποβιώσαντος ἐμπόρου Γ. Α. κατοικοῦντος εἰς Ἀθήνας καὶ εὐρισκομένου ὑπὸ τὴν ἐπιτροπείαν τοῦ μνησθέντος Κυρίου Α. Ν.</p> <p>Ἐγγράφεται ὑποθήκη δυνάμει 1.) τῆς ἀπὸ 3 8βρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἔκτου ἔτους διαθήκης, δι' ἧς διωρίσθη ἐπίτροπος ὁ Κ. Α. Ν. (ἡ δυνάμει τῆς ἀπὸ 1. 8βρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἔκτου ἔτους ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, δι' ἧς κτλ. ὡς ἀνωτέρω) 2.) δυνάμει τῆς ἀπὸ πρώτης 8βρίου τοῦ ἰδίου ἔτους ἀπογραφῆς τῶν κινήτων τοῦ ἀνήλικος τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸν ἐπίτροπον καὶ ἐκτιμηθέντων εἰς ἀξίαν 300 δραχμῶν πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ποσότητος ταύτης.</p> <p>Συνετάχθη τὴν 8βρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἔκτου ἔτους.</p> <p>Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν (Τ. Σ.) Ν. Ν.</p>	300	<p>Βιβ. ἐκθ. τομ. 1. ἀριθ. 5.</p> <p>Ἐξελείφθη συναινέσει τοῦ πισω- τοῦ ἐνήλικος γενομένου δηλωθεί- ση τὴν κτλ. (χρονολογία) ἐνώ- πιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀ- θηνῶν Γ. Ν. Ν. τὴν πρώτην κτλ.</p> <p>Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν. Ν. Ν.</p>
1	<p>Υπόδειγμα ἀφορῶν τὴν ἐναρξιν νέας σειράς ἐγγραφῶν ἐπὶ κτήματος ἤδη ἐγγεγραμμένου (ἀρ. 29 τοῦ ἀπὸ 21 7βρίου 1836 Διατάγματος.)</p> <p>ὑπὲρ τοῦ πιστωτοῦ Κυρίου Α. Μ. κτλ.</p> <p>Ἐγγράφεται ὑποθήκη κτλ. (κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον.)</p> <p>Συνετάχθη τὴν κτλ. Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν (Τ. Σ.) Ν. Ν.</p>		<p>Βιβλ. ἐκθ. τομ. 1. ἀριθ. 6</p>
2	<p>Υπόδειγμα παραπομπῆς εἰς ἄλλο βιβλίον ὑποθηκῶν, ὅπου ἔγινεν ἡ κυρία ἐγγραφή.</p> <p>Ἐλαιῶν κείμενος κτλ. (περιγραφή τῆς θέσεως) καὶ ἀποτελῶν μέρος τοῦ κτήματος (περιγραφή τοῦ κτήματος) τὸ ὅποιον ὡς κείμενον κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Δήμου ἐνεγράφη εἰς τὸ βι- βλίον τοῦ εἰρημένου Δήμου.</p> <p>τὴν</p> <p>(Τ. Σ.) Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν Ν. Ν.</p>		<p>Βιβλ. ἐκθ. τομ. 1. ἀριθ. 8.</p> <p>Βιβλ. ὑπολ. τοῦ Δήμου</p> <p>. τομ. 1. ἀριθ</p>

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

τότου τινός περιγραφὴν ἐλάττω κτήματος κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις ὁρισθέντα, ἐπικυρώσας τὰς δοθείσας παρὰ τῶν ιδιοκτητῶν σημειώσεις, ἂν τὰς εὔρη καθ' ὅλα ὁρθὰς, ἢ συντάσσων νέας ὁπισθεν τούτων, ἂν τὰς εὔρη ὅπως δὴ ποτε ἐσφαλμέναις. Ἡ ἐπικύρωσις γίνεται, ὑπογραφουμένης τῆς ὁριστικῆς σημειώσεως παρὰ τοῦ κτηματογράφου, καὶ παρὰ τοῦ ιδιοκτήματος, ἢ τοῦ πληρεξουσίου του, ἂν ᾖ παρών.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ὀφείλει νὰ διορίσῃ ἐπιτηδες ἐπιτρόπους, οἵτινες συμπεριλαμβάνονται εἰς τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον γέν μένης ἐπισκέψεις, διὰ νὰ ὑπερκατεῖχον τὰ δημόσια συμφέροντα, κάμνοντες τὰς ἀναγκαίαις ἐνστάσεις, ὥστε νὰ μὴ ἐγγράφονται δημόσια κτήματα, ὡς ιδιωτικά.

Αἱ ἐνστάσεις αὗται σημειοῦνται εἰς τὴν ὁριστικὴν σημείωσιν τοῦ κτήματος, ἥτις προσυπογράφεται τότε καὶ παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, πρὸς τοῦτον ὅτι, ὁ ἀντιποιοῦμενος τὴν ιδιοκτησίαν πράγματος διαρρινοεικουμενὸν παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, εὐρίσκειται ἐν καιρῷ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὴν πραγματικὴν κατοχὴν αὐτοῦ· τοῦτο δὲ μὴ ὄντος, ἡ ἐγγραφή δύναται μόνον νὰ γένῃ μετὰ τὴν τελειωτικὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 10.

Ὁ κτηματογράφος, ἀφ' οὗ ἐπιδιορθώσῃ καὶ ἐπικυρώσῃ κατὰ τὸν ἀνωτέρω διαγραφέντα τρόπον τὰς σημειώσεις ὅλων τῶν ἐν τῷ δήμῳ κτημάτων, ἀντιγράφει αὐτὰς ἐπιμελῶς εἰς τὸ κτηματολόγιον, ὑπογράφων αὐτὸ εἰς τὸ τέλος ἐκτετῆς σημειώσεως.

Ἄρθρον 11.

Ἐὰν δύο, ἢ καὶ πλείονες παρέδωκαν, κατὰ τὸ ἄρθρον 7, σημειώσεις περὶ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος, ἀντιπροσέχοντες τοῦτο, ἐπὶ λόγῳ, ὅτι εἶναι δικαίωματι ιδιοκτησίας διακρίτου, ἡ ἐγγραφή ἀποβάλλεται, μετὰ τοῦτον ὁ εἰρηνοδίκης ἀποφασίζων προσωρινῶς περὶ τῆς διακρίσεως.

Ἐὰν ἐντὸς μηνὸς μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἀμφισβητουμένου κτήματος δὲν γένῃ ἀγωγή παρ' οὐδενὸς τῶν ἀμφισβητουμένων, ὁ κτηματογράφος ἐνεργεῖ τὴν ἐγγραφήν εἰς ὄνομα τοῦ πρώτου δώσαντος· τὴν σημειώσιν, ἐὰν οὗτος κάμῃ περὶ τούτου αἴτησιν, ἔχουσιν ἐπισυνημμένην τῆς προσήκουσας ἀπόδειξιν.

Ἄρθρον 12.

Τὸ κτηματολόγιον ἀπαρτισθὲν κατὰ τὰ ἐν τοῖς προηγουμένοις δύο ἄρθροις ὁρισθέντα, παραδίδεται εἰς τὸν δήμαρχον μετὰ τῶν σημειώσεων· καὶ αὗται μὲν φυλάττονται ἐπιμελῶς εἰς τὸ ἀρχαιοφυλακεῖον τοῦ δήμου, ἐκεῖνο δὲ ἐκτίθεται εἰς τὸ δημαρχεῖον πρὸς γνῶσιν πάντων, καὶ μένει ἐκεῖ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν ἐνὸς τῶν γραμματέων τοῦ Δημάρχου ἐκτεθειμένου, διὰ μὲν τοὺς ἐντὸς τοῦ Κράτους ἐπὶ ἑνὶ ἐνιαυτὸν, διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἐπὶ ἑνὶ καὶ ἡμισυ, λογιζόμενον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παρακαταθέσεως.

Ἄρθρον 13.

Ἡ παρακαταθέσις βεβαιούται δι' ἐκθέσεως τοῦ παραλαμβάνοντος αὐτὸ Δημάρχου, καὶ δημοσιεύεται διὰ προγράμμάτων, κηρυττομένων καὶ τοιχοκολλωμένων εἰς ὅλα τοῦ δήμου τὰ χωρία καὶ καταχωριζομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῶν Ἀγγελιῶν, ἢ εἰς ἄλλην Ἑλληνικὴν Ἐφημερίδα, προσδιοριζομένην παρὰ τοῦ Δημάρχου.

Ἄρθρον 14.

Πᾶς, ὅστις νομίζει, ὅτι ἔχει δικαίωμα νὰ προσβάλῃ ἐγγραφὴν τινὰ, χρεωστῇ ἐντὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 12. προθεσμιῶν, καὶ κατὰ τὰς ἐκεῖ τεθειμένας διατάξεις νὰ εἰσαγάγῃ τὴν δίκην εἰς τὸ ἀρκόδιον Δικαστήριον, καὶ συγχρόνως νὰ ἀναγγεῖλῃ τοῦτο εἰς τὸν φυλάττοντα τὸ κτηματολόγιον Δήμαρχον ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσιν αὐτὴν δὲν εἶναι ἐλεύθερον οὔτε τὸ δημόσιον.

Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, αἱ ἐγγραφαὶ, αἱ μὴ δικαστικῶς προσβληθεῖσαι, λαμβάνουσι κύρος δημόσιον.

Ἄρθρ. 15.

Ὁ φύλαξ τοῦ κτηματολογίου, λαμβάνων τὴν περὶ ἀγωγῆς τινος ἀγγελίαν, κάμνει τὴν προσήκουσαν σημείωσιν ὁπέναντι τῆς διὰ τῆς ἀγωγῆς ταύτης προσβληθείσης ἐγγραφῆς, καὶ ἐνεργεῖ ἐν καιρῷ ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῆς ἐκδοθείσης ἀμετακλήτου δικαστικῆς ἀποφάσεως τὴν ὁριστικὴν ἐγγραφήν.

Ἐὰν ἐν τῷ κτηματολογίῳ δὲν γένῃ μνεία τῆς ἐναντίον ἐγγραφῆς τινος διευθυνθείσης ἀγωγῆς, κατὰ τὰ ἄρθρ. 14, δὲν δύναται μετὰ παρέλευσιν τῆς εἰς τὸ ἄρθρ. 12, προσδιορισθείσης προθεσμίας νὰ γένῃ ἀγωγή ἐναντίον ἐνὸς τρίτου, ὅστις, καλῇ πίστει, καὶ κατὰ συνέπειαν ἀμοιβαίας συμβάσεως ἀπέκτησε πραγματικὰ δικαιώματα ἐπὶ ἀκινήτων κτημάτων· ὁ δὲ παρ' οὐτιᾶς ἀγωγήν ἔχει δικαίωμα πρωτοπικόν κατ' ἐκείνου ὅστις παρ' οὐτιᾶς ἐνέγραψε τὸ κτῆμα ἐπὶ ἰδίῳ ὀνόματι, ἢ κατὰ τοῦ κτηματογράφου, τοῦ μὴ καταχωρήσαντος ἐγχαίρει· τὴν κοινοποιήσας εἰς αὐτὸν ἀγωγήν.

Ἄρθρ. 16.

Πᾶν κτηματολόγιον, ἀφ' οὗ λάβῃ κύρος δημόσιον διὰ τῆς παρελεύσεως τοῦ ἐν τῷ ἄρθρ. 12 ὁρισμένου χρόνου τῆς ἐκθέσεως αὐτοῦ, ἀποστέλλεται μετὰ τῶν ἐγγράφων εἰς τὸν εἰρηνοδίκην, εἰς τοῦ ὁποῖου τὴν περιφέρειαν ὁ δήμος ὑπάγεται. Διπλοῦν δὲ τούτου, συνταχθὲν κατὰ τὰς δοθησάμενας ἰδίαις διατάξεις, παρακατατίθεται εἰς τὸ προσήκον δημαρχεῖον.

Ἄρθρ. 17.

Ἀφ' οὗ λάβῃ κύρος τὰ κτηματολόγια, πᾶσα μεταβολὴ παρὰ τὴν ἀκίνητον ιδιοκτησίαν δὲν θέλει ἔχει κύρος, ἐνόσω δὲν ἐγγράφῃ εἰς τὸ κτηματολόγιον.

Ἡ ἐγγραφή αὕτη ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει ἐπισήμου ἐγγράφου, ἐξαιρουμένων μόνων τῶν ὑπὸ δικαστήριον κηρυττομένων ἐγγράφων διαθροῶν, αἱ ὁποῖαι θεωροῦνται ὡς αὐτὸς ὡς τέλος ἀποχρῶν πρὸς ἐγγραφήν.

Ὁ τίσις, καὶ ὁν θέλουν ἐγγράφεισθαι εἰς τὰ κτηματολόγια αἱ εἰς ἀκινήτων κληρονομιῶν προσερχόμεναι περὶ τὴν ἀκίνηταν ιδιοκτησίαν μεταβολαί, θέλει κανονισθῇ δι' ἰδιαίτερου νόμου.

Ἄρθρον 18.

Ὁ εἰρηνοδίκης, ἐγγράφων εἰς τὸ κτηματολόγιον τὰς γενομένας μεταβολὰς ιδιοκτησίας, ὀφείλει νὰ κάμῃ ἐπὶ τοῦ προσεχθέντος νομίμου τίλου σημειώσιν περὶ τῆς γενομένης ἐγγραφῆς· ἡ σημείωσις αὕτη, ἥτις συνίσταται εἰς τὰς λέξεις, ἐνεργαφῇ εἰς τὸ κτηματολόγιον, πρέπει νὰ φέρῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ βύλλου τῆς ἐγγραφῆς, νὰ ᾖ χρονολογημένη καὶ ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, καὶ νὰ φέρῃ τὴν ἐπίσημον αὐτοῦ σφραγίδα. Ἐπὶ τῶν περὶ μεταβολῆς ἀκινήτου τινὸς ιδιοκτησίας ἐγγράφων δὲν δύναται νὰ στηριχθῇ τὸ δικαίωμα τῆς ιδιοκτησίας, ἐνόσω ἡ μεταβολὴ αὕτη δὲ ἐγγραφῇ εἰς τὰ κτηματολόγια.

Ἄρθρον 19.

Αἱ ἐν τῇ διαρκείᾳ τῆς πρώτης συντάξεως καὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 12, ἐκθέσεως τῶν κτηματολογίων γενομένης περὶ τὴν ἀκίνητον ιδιοκτησίαν μεταβολαί δὲν θέλουν ἐγγραφῇ εἰς τὰ κτηματολόγια εἰμὴ, ἀφ' οὗ παρέλθῃ ἡ τῆς ἐκθέσεως προθεσμία· ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην δὲν θέλουν ἔχει κύρος, ἐνόσω δὲν ἐγγραφῶσιν εἰς τὰ κτηματολόγια.

Ἄρθρον 20.

Ὅταν, μὴ μεταλλασσομένου τοῦ ιδιοκτήτου, μεταβληθῇ τὸ εἶδος τοῦ κτήματος, ὡς παραδείγματος χάριν, ἀπὸ ἀγροῦ εἰς ἄμπελον, ἢ ἀπὸ γηπέδου εἰς οἰκίαν κτλ. ὁ εἰρηνοδίκης σημειοῖ, ὁπέναντι τῆς προσήκουσας ἐγγραφῆς, κατ' αἴτησιν τοῦ ιδιοκτήτου, τὴν ἤδη γενομένην μεταβολὴν, ἀφ' οὗ ἐπισημωθῇ τὸ κτῆμα ὑποπρώτως, δαπάνῃ τοῦ κυρίου τοῦ κτήματος.

τακτικὴν ὑπηρεσίαν Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας Κ. Δρόσον Μανσόλαν, καὶ διορίζομεν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 3.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. Ρίζος παραγγέλλεται νὰ προσυπογράψῃ, δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 (25) Φεβρουαρίου 1836.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.
Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τῆς Διευθύνσεως τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὁ Ἡμέτερος Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἑκτακτικὴν ὑπηρεσίαν Κύριος Πραχίδης παύεται ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, μὲ τὴν ὁποίαν προσωρινῶς ἦτον ἐπιφορτισμένος.

Ἄρθρον 2.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπιφορτίζομεν μέχρι νεωτέρας ἀναθέτομεν τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου τούτου εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ Ἡμετέρου Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν Ἑξωτερικῶν ὑποθέσεων Κύριον Ρίζον.

Ἄρθρον 3.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κύριος Δρόσος Μανσόλας παραγγέλλεται νὰ προσυπογράψῃ, δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 (25) Φεβρουαρίου 1836.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.
Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερ. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς Διευθύνσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. Ρίζος ἀπαλλάττεται ἀπὸ τὴν προσωρινὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν διεύθυνσιν, μὲ τὴν ὁποίαν ἦτον ἐπιφορτισμένος.

Ἄρθρον 2.

Τὴν διεύθυνσιν τούτου τοῦ ὑπουργείου ἀναθέτομεν εἰς τὸν Πλοίαρχον ἀ. τάξεως Κύριον Κριεζῆν.

Ἄρθρον 3.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρα-

τείας Κ. Δρόσος Μανσόλας παραγγέλλεται νὰ προσυπογράψῃ, δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 (25) Φεβρουαρίου 1836.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.
Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερ. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς Διευθύνσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κύριος Θεοχάρης παύεται τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 2.

Μέχρι νεωτέρας ἀποφάσεως περὶ ἀναπληρώσεως τῆς θέσεως ταύτης ἢ περὶ διεύθυνσεως τοῦ ὑπουργείου τούτου, ἀναθέτομεν προσωρινῶς τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ὑποθέσεων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὸν ὑπουργικὸν Σύμβουλον Κ. Λασάνην.

Ἄρθρον 3.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. Ρίζος παραγγέλλεται νὰ προσυπογράψῃ, δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 (25) Φεβρουαρίου 1836.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.
Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερ. Γραμματεὺς
Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 5.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 17 Φεβρουαρίου

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος.

Κάτοικοι τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος

Ὀλίγοι τινὲς ἐγκληματίαι ἐπὶ κεφαλῇ μικρᾶς συμμορίας ἐξηπατημένων ἠθέλησαν νὰ συνταράξουν τὴν ἡσυχίαν, παγιοθεύσαν καὶ συντηρηθεύσαν μεταξὺ ὑμῶν διὰ τῶν προσπαθειῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ διὰ τῆς ἀγάπης ὑμῶν πρὸς τὴν τάξιν, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐπάτησα τῆς Ἑλλάδος τὸ ἔδαφος. Τῶν εὐγενῶν φρονιμάτων, τὰ ὁποῖα εἰς πᾶσαν περίστασιν ὠδήγουν τὰς πράξεις σας, ἐδώσατε καὶ σήμερον νέα δείγματα. Μετ' ἀγανακτήσεως ἀπεκρούσατε τοὺς ἀθλίους τούτους παντοῦ, ὅπου ἐδείχθησαν, εἰς τοὺς ἀπατηλοὺς λόγους των ἀντεθεῖσατε τῇ ἀνήκουσαν περιφρόνησιν εἰς τὰς ἀπὸ μέρους των ἀπόπειρας τῆς βίας ἀντετάξατε τὰ δόξα, τὰ ὁποῖα πάντοτε τόσον ἐνδόξως ἐφέρατε.

Κάτοικοι τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος! Δὲν μ' ἐξέπληξεν ἡ εὐγενὴς σας διαγωγή εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, διότι τὴν περιέμενα πάντοτε ἀπὸ σας μὲ πλήρη πεποίθισιν, τὴν ὁποίαν καὶ πάντοτε ἐδικαιώσατε. Εὐχαριστεῖ τὴν ψυχὴν μου νὰ βλέπω

Διοικητικῶν Ἀρχῶν, εἶναι εἰς χρέος καὶ οἱ διδάσκαλοι καὶ οἱ ἔφοροι τῶν σχολείων νὰ προσέχουν ἐπιμελῶς, ὥστε, ὅποτε φωραθῇ τι τοιοῦτον, νὰ τὸ ἀναγγεῖλουν εἰς τὸ ἀνήκον μέρος.

Ἄρθρον 7.

Τὸ καθαρὸν κέρδος τοῦ βιβλιοπωλείου θέλει χρησιμεύσει μόνον διὰ τὰ καταστήματα τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως τὰ ἐν τῷ Βασιλείῳ.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἀναγγεῖται καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1/13 Ἀπριλίου 1836.

Ο Θ Ω Ν

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ι. ΡΙΖΟΣ

Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ ἐνὸς Οἰκονομ. Διευθυντοῦ καὶ περὶ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀφοῦ ἐτακτοποιήθη ἡ κατὰ τόπον οἰκονομικὴ διοίκησις διὰ τῆς καταργήσεως τῶν ἑφόρων καὶ τῆς συστάσεως Οἰκονομικῶν ἐπιτροπῶν, ἐπειδὴ δὲν φαίνεται πρὸς τὸ παρὸν ἀκόμη καταλλήλον εἰς τὸν ἐνεστώτη οἰκονομικῶν ὀργανισμόν τῆς Ἑλλάδος, τὸ νὰ συστήσῃται χωριστὰ μετὰ τὰς ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Διορίζεται παρὰ τῇ ἡμετέρᾳ Γραμματείᾳ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς οἰκονομικὸς Διευθυντὴς, μὲ βαθμὸν Προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, καὶ μὲ ἐτήσιον μισθὸν 7,200 δραχμῶν.

Ἄρθρον 2.

Καθήκοντα τοῦ οἰκονομικοῦ Διευθυντοῦ εἶναι κυρίως ἡ διεύθυνσις τοῦ Γραφείου τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἡ εἰσῆγησις τῶν ἐθνικῶν κτημάτων καὶ τῆς ἀμέσου φορολογίας, καὶ ἡ ἐπαγρύπνησις ὅλων τῶν οἰκονομικῶν Ἀρχῶν δι' αὐτοπροσώπου εἰς τοὺς Νομοὺς παρουσίας.

Κωλυομένου ἢ ἀπόντος τοῦ Γραμματέως, ὁ οἰκονομικὸς Διευθυντὴς θέλει ἐπέχει τὸν τόπον του.

Ἄρθρον 3.

Πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν τῷ 2 ἄρθρῳ διαλαμβανόμενων θέλει περιοδεύει κάθε χρόνον ὁ οἰκονομικὸς Διευθυντὴς εἰς τὰς ἐπαρχίας, καὶ τοιοῦτοτρόπως, ὥστε τοῦλάχιστον μετὰ τρία ἔτη νὰ τελειώσῃ τὴν περιοδεσίαν ὅλου τοῦ Κράτους. Ἐπειδὴ δὲ, ὡς ἐρρέθη, ἡ περιοδεσία αὕτη γίνεται ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐλέγχωνται ὅλαι αἱ κατὰ τόπον οἰκονομικαὶ Ἀρχαὶ διὰ προσωπικῆς ἐποπτείας, καὶ μάλιστα διὰ νὰ ἐξετάζωνται τὰ τυχόν συμβαίνοντα παράπονα τῶν πιστῶν ὑπαλλήλων μας ἐναντίον τῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, διὰ νὰ προσδεύῃ ὅσον τὸν δυνατὸν ἡ ὠφέλεια τοῦ δημοσίου, παυομένων ἐγκαίρως τῶν καταχρήσεων, καὶ εἰσαγομένων τῶν ἀνηκουσῶν προτάσεων περὶ καταλληλοτέρας διαχειρίσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων καὶ περὶ αὐξήσεως τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Κράτους, συμφώνως μὲ τὰς ἀληθεῖς οἰκονομικ-

κὰς καὶ προσοδονομικὰς Ἀρχάς, προσέτι δὲ διὰ νὰ λαμβάνωνται αἱ ἀναγκαῖαι πληροφορίες περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν αἱ κατὰ τόπον οἰκονομικαὶ Ἀρχαὶ ἐρμηνεύουν καὶ ἐξηγοῦν τὰ Διατάγματα, καὶ τέλος διὰ ν' ἀνακαλύπτωνται αἱ συμβαίνουσαι τυχόν ἀταξίαι εἰς τὴν οἰκονομικὴν διοίκησιν διὰ ταῦτα πάντα ἡ περιοδεσία αὕτη εἶναι τὸ σημαντικώτερον καὶ ἐμβριθέστερον καθήκον τοῦ οἰκονομικοῦ Διευθυντοῦ, καὶ πρέπει ἐπομένως νὰ γίνεταί πάντοτε μὲ μεγάλην φρόνησιν καὶ δραστηριότητα.

Εἰς τὴν περιοδεσίαν ταύτην πρέπει νὰ ἐκλέγωνται αἱ καταλλήλοτα διὰ τὴν ἐργασίαν ὥραι τοῦ ἔτους, καὶ νὰ μὴ φυλάττεται ἡ αὐτὴ τάξις, ὥστε νὰ περιμένεται εἰς κάθε μέρος ἡ ἀριζία τοῦ οἰκονομικοῦ Διευθυντοῦ. Ἐπιστρέφων αὐτὸς θέλει ἀναφέρει προφορικῶς περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν περιοδεσιῶν τούτων εἰς τὸν Γραμματεῖα τῆς Ἐπικρατείας, θέλει σχεδιάζει τὰς ἀναγκαῖας ἐγγράφους διατάξεις, καὶ θέλει καθυποβάλλει κατ' ἔτος εἰς ἡμᾶς διὰ τοῦ Γραμματέως λογιστικὴν ἐκθεσιν.

Ἰδιαιτέρα ὁδηγία, τὴν ὁποίαν θέλει σχεδιάσει καὶ καθυποβάλλει ἀνυπερθέτως εἰς τὴν ἡμετέραν ἔγκρισιν ἡ Γραμματεία, θέλει περιέχει τὰς περὶ τούτου ἀναγκαῖας λεπτομερείας.

Ἄρθρον 4.

Διὰ τὰς περιοδεσίας δὲν θέλει δίδεται ἀμείναι ἀποζημίωσις εἰς τὸν οἰκονομικὸν Διευθυντὴν.

Ὁ ἡμετέρος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δρόσος Μανσόλας θέλει προσυπογράψῃ τὸ παρὸν διάταγμα, τοῦ ὁποῦ ἡ κοινοποίησις καὶ ἐκτέλεσις ἀνατίθεται εἰς τὴν ἡμετέραν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1/13 Ἀπριλίου 1836.

Ο Θ Ω Ν.

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ.

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ,

ἐπιφορτισμένος τὴν ἐπιμέλειαν τῶν Οἰκονομικῶν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 14.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 14 Ἀπριλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων τῶν κατὰ τὰ σύνορα τοῦ Κράτους.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τῶν 20 Δεκεμβρ. 1835 καὶ κατὰ τὴν ἐννοίαν τῶν ἐπισυνημμένων ἐγγράφων εἰς τὴν ἀναφορὰν τῶν 28 Ὀκτωβρίου (9 Νοεμβρίου) 1835 ἀποφασίζομεν τὰ ἑξῆς.

Οἱ ἀπὸ τὰ ἐνδότερα τῶν γειτονικῶν ἐπαρχιῶν (Θεσσαλίας καὶ Ἡπείρου) ἐρχόμενοι, πρέπει νὰ ὑπόκεινται εἰς τριήμερον καθάρσιν τὰ δὲ πράγματά των ὅλα, ὅσα εἶναι ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ, πρέπει νὰ καπνίζωνται.

Οἱ ἀπὸ τινῶν λιμένων τῆς Τουρκίας καὶ τῶν γειτνιαζουσῶν ἐπαρχιῶν, ἢ καὶ τῶν μακρὰν ὄντων τοῦ Ὀθωμανικοῦ Βασιλείου ἐρχόμενοι, ὑπόκεινται εἰς τὴν συνήθη καθάρσιν τὴν διαταγμένην διὰ τοὺς πλείοντας.

Άρθρ. 55.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν οἰκον. γραμμ. θέλει φροντίσει, ὥστε νὰ σταλθῶσιν εἰς τὰς ἀρμοδίους ἀρχὰς αἱ ἀναγκαῖαι περὶ ἐνεργήσεως τοῦ χαρτοσήμου νόμου ὁδηγίαι, καὶ νὰ προσδιορίσῃ τὸν τρόπον, κατὰ τὸν ὅποιον θέλει δοθῇ εἰς τὰ δικαστήρια, τοὺς συμβολαιογράφους καὶ λοιπὰς ἀρμοδίους ἀρχὰς ὁ ἀναγκαῖος νόμιμος σφραγιστὸς χάρτης, μὲ πίστωσιν, ἐὰν ζητηθῇ τοιαύτη, καὶ προσέτι νὰ ὑποβάλῃ ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς εἰς τὰ γραφεῖα ὅλων τῶν πολιτικῶν, ἐμπορικῶν, καὶ ποινικῶν δικαστηρίων ἀντίτυπον τοῦ νέου σφραγίσματος ἐπὶ χάρτου, ἔχοντος τὸ νενομισμένον ὑδάτινον σημεῖον, ὡς ὑπόδειγμα πρὸς ἀνακάλυψιν νοθεύσεων κτλ.

Άρθρον 56.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὅποιον ἐπὶ τῇ ἐάσει τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. διατάγματος ἔχει ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου καὶ θελεῖ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις, τῇ 14/26 Αὐγούστου 1836-

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδίαν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι, ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ, ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 43.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 Αὐγούστου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀποδοχῶν τῶν εἰρηνοδικῶν, τῶν δικαστικῶν γραμματέων, τῶν συμβολαιογράφων καὶ κλητῆρων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἀποῦ διὰ τοῦ σημερινοῦ περὶ χαρτοσήμου διατάγματος ἐπαύσαμεν τὴν εἰσπραξὶν τῶν ἀποδοχῶν τὰς ὁποίας ἐλάμβανον μέχρι τοῦδε οἱ εἰρηνοδίκαι, συμβολαιογράφοι, γραφεῖς τῶν δικαστηρίων καὶ κλητῆρες διὰ τὰς ἐργασίας των ἀπὸ τὰ διάφορα ἄτομα, περιορίσαντες τὰς ἀποδοχὰς ταύτας εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ σημαντοῦ χαρτίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Άρθρον 1.

Τὰ προσδιωρισμένα δικαιώματα καὶ ἀποδοχαὶ τῶν ἄνω εἰρημένων ὑπαλλήλων διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογραφείων ἀρθρ. 235 θέλουν χορηγεῖσθαι εἰς τὸ ἐξῆς εἰς αὐτοὺς δι' ἀναλόγου μερίδος ἐκ τῶν δικαιωμάτων τῶν σημαντῶν χαρτίων, ἐξαιρουμένων ὁμῶς τῶν ποινῶν ἐναντίον τῶν καταχρήσεων καὶ τῆς διὰ τοῦ ἀρθρου 12 τοῦ περὶ σημαντοῦ χαρτίου νόμου ἐγκρινομένης ἀποζημιώσεως τῶν παραλαμβανόντων τὰ σημαντὰ χαρτία.

Άρθρον 2

Ἡ μερίς αὕτη προσδιορίζεται κατὰ τὸ παρὸν δι' ἰδιαιτέρας ἀποφάσεως· οὕτως οἱ εἰρηνοδίκαι καὶ γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικείων ἀπολαμβάνουν οἱ δύο μαζί τὴν μερίδα ταύτην· ἡ μετὰ τῶν ὁμῶς ἀναλογία θέλει προσδιορισθῇ ὡσαύτως δι' ἰ.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1836.)

δικαιτέρως ἀποφάσεως τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, παρ' ἡμῶν ἐπικυρωθησομένης.

Άρθρον 3.

Ἐκτὸς τῆς εἰς τὸ προλαβὸν ἀρθρ. ἐγκρινομένης μερίδος καὶ τῶν ἰδιαιτέρων ἀποζημιώσεων δι' ὁδοιπορικὰ ἐξοδα, δὲν συγχωρεῖται εἰς τοὺς διαληφθέντας ὑπαλλήλους νὰ λαμβάνωσιν ἀπὸ τὰ διάφορα ἄτομα ἄλλο τι ὑπ' ὁποιοῦνδήποτε πρότυχμα, ἐπὶ ἐφαρμογῇ τῶν ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ ἐπὶ τούτῳ περιεχομένων ποινῶν.

Άρθρον 4.

Οἱ γραφεῖς τῶν συνήθων καὶ ἀνωτέρων δικαστηρίων εἶναι ὑπόχρεοι ἐπὶ τῆς προσδιωρισμένης δι' αὐτοὺς μερίδος νὰ πληρώνωσιν ὅλα τὰ γραφικὰ ἐξοδα, μετὰ τῶν ὁποίων συμπεριλαμβάνονται ἰδίως καὶ τὰ ἐν τῷ 1. μέρει ἀρθρ. 239 τοῦ διοργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων σημειωμένα ἐξοδα, καὶ τὰ ἀντιμίσθια τῶν κλητῆρων τῶν δικαστηρίων· εἰς τὰ εἰρηνοδικεῖα ὁμῶς θέλουν πληρόνεσθαι, ἐκ τῆς ὅλης μερίδος τῶν ἀποδοχῶν, ἐκτὸς τούτων καὶ τὰ λοιπὰ ἐξοδα τοῦ γραφείου, ἐξαιρουμένων μόνον τῶν ἐνοικίων τῶν γραφείων, τὰ ὁποία πίπτουν εἰς βάρος τοῦ ἀνήκοντος δήμου μετὰ τῆς ἀ. συσκευῆς τῶν γραφείων.

Άρθρ. 5.

Ἡ ἐγκρινομένη μερίς ἀποδοχῶν θέλει πληρόνεται εἰς τὸν ἀνήκοντα ὑπάλληλον μὲ τρόπον, ὥστε διὰ τὸ χρησιμεῖον εἰς τὰς ἐργασίας του σημαντὸν χαρτίον θέλει πληρόνει μόνον μετὰ τὴν ἀφαιρέσιν τῆς μερίδος τῶν ἀποδοχῶν, καὶ διὰ τὴν ἄλλην μερίδα τῆς ποσότητος δίδει ἀποδεικτικόν.

Ἡ ἀπόδειξις αὕτη θέλει προσυπογράφεται πρὸς τούτοις ἀπὸ τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ ἀπὸ τὸν γραμματέα τοῦ εἰρηνοδικείου.

Ἡ μερίς τῶν ἀποδοχῶν ἐκ τῶν ἐν τῷ περὶ σημαντοῦ χαρτίου νόμῳ ἀρθρ. 36 καὶ 37 σημειωμένων ποινικῶν δικαιωμάτων, πενθρχικῶν καὶ πτωχικῶν ὑποθέσεων, θέλει πληρόνεσθαι εἰς τοὺς ἀνήκοντας ὑπαλλήλους ἀπὸ τὰ διοικητικὰ ταμεία, μόνον ὅμως ἐκ τῶν πραγματικῶν ἀποδοχῶν τῶν σημαντῶν χαρτίων, ἀντὶ ἀποδείξεως.

Άρθρον 6.

Ἄν ἀποφεύγεται πᾶσα σχοινοτενὴς λογιστικότης καὶ ζημία πρὸς τὸ δημόσιον, προσδιορίζεται τὸ χαρτόσημον, τὸ ὅποιον λαμβάνουν τὰ δικαστήρια, οἱ συμβολαιογράφοι καὶ κλητῆρες πρὸς χρῆσιν τῆς ὑπηρεσίας των, νὰ σημειώνεται εἰς τὸ ἡμέτερον κατάστημα τῶν χαρτοσήμων μὲ ἰδιαιτέραν ἐρυθρὰν σφραγίδα, ἀντὶ τῆς μελανῆς.

Άρθρον 7.

Τὸ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐσφραγισμένον σημαντὸν χαρτίον εἴμπορεῖ νὰ χορηγηθῇ παρὰ τῶν δημοσίων ταμείων μόνον εἰς τὰς ἀρχὰς τῶν ὑπαλλήλων τῆς περιφερείας των, ὅσοι εἰς τὸ παρὸν διάταγμα ὠνομάσθησαν καὶ ἔχουν δικαίωμα εἰς μερίδα τινὰ ἀποδοχῶν, καὶ οὔτινες μόνον θέλουν τὸ μεταχειρίζεσθαι εἰς τὰς διαφόρους ἐργασίας τῶν χρεῶν των.

Ἄν λοιπὸν ἄλλοι τινὲς ἐκτὸς τῶν διαληφθέντων κάμωσι χρῆσιν τούτου, θέλουν πληρόνει ὡς πρόστιμον τὸ δεκαπλάσιον δικαίωμα ἐπὶ τοῦ σημαντοῦ χαρτίου. Τὰ ἀρθρα 47 καὶ 48 τοῦ περὶ σημαντοῦ χαρτίου νόμου ἐφαρμόζονται ἐδῶ κατ' ἀναλογίαν.

Ἐὰν ὁμῶς ἀκολούθως κατὰ συνέπειαν ποινῆς προστεθῇ εἰς τὰ πρακτικὰ ὑπηρεσίας τινος ὁ σημαντὸς χάρτης εἰς λευκὸν φύλλον ὁλόκληρον τότε γίνεται τοῦτο κυρίως περὶ τῆς μελανῆς σφραγίδος.

Άρθρον 8.

Αἱ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματ. θέλουν ἐνεργήσῃ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ

τερα αντίτυπα, τότε υπόκειται έκαστον αὐτῶν εἰς τὸ δικαίωμα τοῦ χαρτοσήμου τὸ ἐν ἄρθρῳ 1 σημειούμενον.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ἐμπορικὰ ταῦτα ἔγγραφα δύνανται νὰ γραφῶσιν ἐπὶ τοῦ ἀνήκοντος χαρτοσήμου τῆς τάξεως, πλὴν οἱ ἔμποροι ἔμπορον καὶ νὰ τυπώσων ἐν τῷ σφραγιστηρίῳ τοὺς παρ' αὐτῶν εἰς χρῆσιν ὄντας τύπους, πρὸ τῆς μεταχειρίσεως αὐτῶν, καὶ τοῦτο κατὰ τὸν διαταχθέντα τρόπον καὶ κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν ἄρθρων 7 καὶ 8 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, καὶ ἐξαίρετως μὲ τὴν ἐνστάμηνσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἄρθρον 4.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου θέλει τυπωθῇ διὰ τὰ συναλλαγματικὰς χωριστὸν σχῆμα χαρτίου, ἔχοντος μέγεθος τοῦ τρίτου μέρους τοῦ ἡμισσεως φύλλου τοῦ χαρτοσήμου, καὶ ποιότητα τὴν πλέον ἐκλεκτὴν, καὶ ἐφωδιασμένον ἐν ταυτῷ μὲ τὸ χαρτίσημον τῆς τάξεως κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος διατάγματος.

Διὰ νὰ εὐκολυνθῇ ἡ πρόσθεσις τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου εἰς συναλλαγματικὰς εἰς τὰς ὁποίας κατὰ τὸν νόμον πρέπει νὰ ὑπάρχῃ, θέλουν τυπωθῇ καὶ ἰδιαιτέρως ἐνσημαμένα χαρτὰ σχήματος διαφορετικοῦ, ἔχοντα τὸ ἡμισυ τοῦ πλάτους καὶ μήκους τῶν προδιορισθέντων συναλλαγματικῶν, καὶ ποιότητα λεπτοῦ χαρτίου τῆς πόστας, διὰ νὰ προσθέτωνται κατὰ τὸν διαταχθέντα τρόπον εἰς τὰς ἀνηκούσας συναλλαγματικὰς ἀπὸ τοὺς διοικητικοὺς ταμίαις διὰ τῆς σφραγίδος τῶν τῆς ἐπὶ χάρτιου μὲ ὅστις προσκολλώμενα.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὅποιον λαμβάνον ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Δεκεμβρίου 1836. (8 Ἰανουαρίου 1837).

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προσθήκης εἰς τὴν ἀστυνομίαν τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὡς προσθήκην εἰς τὸ ἡμέτερον διάταγμα τῶν 15 (27) Δεκεμβρίου 1836 περὶ τῆς ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, ἐνεκρίναμεν καὶ τὴν δημοσίευσιν τῶν ἐφεξῆς δύο ἄρθρων τοῦ ναυτικοῦ κανονισμοῦ.

1. Ὅταν τὰ Ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοία διαπλέωσι πλησίον Ἑλληνικοῦ πολεμικοῦ, διαβαίνουν ἀπὸ τὴν πρύμνην αὐτοῦ, καὶ πρὸς τὴν ὑπήνεμον, ὑψοῦν δὲ καὶ τὰ διακριτικὰ τῶν σημεία, καὶ χαιρετοῦν μὲ τὴν σημαίαν τῶν.

2. Κάνεν τῶν Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων, ἐκτὸς τῶν ἐχόντων ἄδειαν ταχυπλόων, δὲν δύναται νὰ φέρῃ ἐπισείοντα.

Ἡ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ἡμετέρα γραμματεία τῆς ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Δεκεμβρίου 1836, (8 Ἰανουαρίου 1837).

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΕΖΗΣ, Α. Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 79.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 28 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς διευθύνσεως τῶν πολιτικῶν δημοσίων οἰκοδομῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὡς πρὸς τὴν διαχείρισιν τῶν ἐργασιῶν τῶν πολιτικῶν οἰκοδομῶν, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Γραμματείας διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα,

1. Γενικοὶ περὶ διευθύνσεως κανονισμοί.

1. Ὅλαι αἱ νέαι οἰκοδομαὶ καὶ ἐπισκευαὶ τῶν εἰς τὰς πολιτικὰς Γραμματείας ἀναγομένων κτιρίων θέλουν ἐκτελεῖσθαι ἀπὸ πολιτικοὺς ἀρχιτέκτονας, καὶ εἰς ἔλλειψιν αὐτῶν ἀπὸ νομομηχανικοῦς.

2. Ἡ ἀνωτάτη ἐπιτήρησις τῶν πολιτικῶν δημοσίων οἰκοδομῶν ἀπόκειται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν καὶ ἐπὶ τούτῳ εἶναι συστημένον ἐν αὐτῇ ἰδιαιτέρον ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμήμα.

Τούτῳ πρέπει νὰ ἐπαγρυπνῇ, ὥστε·

α. Τὰ πολιτικὰ δομοῖα κτίρια νὰ εὐρίσκωνται πάντοτε εἰς καλὴν οἰκοδομικὴν κατάστασιν, καὶ νὰ μὴ ἐκτελῇται ἐπ' αὐτῶν καμμία σημαντικὴ μεταβολὴ ἀνευ ἀνωτέρας ἐγκρίσεως.

β. Αἱ παρ' ἡμῶν ἐγκρινόμεναι οἰκοδομαὶ καὶ ἐπισκευαὶ νὰ ἐκτελῶνται ἐντελῶς ἐντὸς τοῦ προδιορισμένου ἐπὶ τούτῳ χρόνου καὶ τῶν ἐγκριθέντων σχεδίων καὶ ποσοτήτων πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν.

γ. Τὰ σχέδια μετὰ τῶν προϋπολογισμῶν καὶ τῶν καταστάσεων τῶν ἐτησίων ἐπισκευῶν νὰ καθυποβάλλωνται ἀπὸ τὰς ἀνηκούσας Γραμματείας εἰς τὴν ἡμετέραν ἐγκρίσιν, καὶ παρ' αὐτῶν νὰ κοινοποιῶνται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν, δηλ. εἰς τὸ τμήμα τῶν οἰκοδομῶν πρὸς ἐνέργειαν.

δ. Αἱ ἐγκρινόμεναι δι' οἰκοδομὰς πιστώσεις νὰ γνωστοποιῶνται ἐπισήμως καὶ ἐγκαίρως παρὰ τῶν Γραμματειῶν εἰς τὸ τμήμα τῶν οἰκοδομῶν, καὶ νὰ τ.θενται εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ· ἐκτὸς τούτου διὰ τὰ οἰκοδομικὰ ἐξόδα νὰ γίνωνται ἀκριβῶς τὰ ἐντάλματα καὶ αἱ πληρωμαὶ καὶ

ε. Οἱ παρόντες κανόνες καθὼς καὶ αἱ ἐπίλοιποι διατάξεις ὅσαι ἀποβλέπουσι τὰς πολιτικὰς δημοσίας οἰκοδομὰς νὰ ἐνεργῶνται κατ' ἀκρίβειαν.

3. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1837, κάθε δύο ἔτη οἱ τεχνικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμήματος τῆς Γραμματείας θέλουν ἐπιθεωρεῖ ὅλα τὰ πολιτικὰ δημόσια κτίρια· αἱ ἐπιθεωρήσεις αὗται θέλουν δικαιολογεῖσθαι παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν, ἥτις θίλει καθυποβάλλει εἰς ἡμᾶς τὰς περὶ τούτου ἀποδείξεις δι' ἡμερολογίων καὶ πρωτοκόλλων ἐπιθεωρήσεως.

4. Ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς πολιτικὰς οἰκοδομὰς σχέδια καὶ οἱ προϋπολογισμοὶ ἐξόδων περὶ νέων κτιρίων καὶ σημαντικῶν ἐπισκευῶν, καθὼς καὶ αἱ ἐτήσιαι καταστρόφόμεναι καταστάσεις ἐξόδων ἐπισκευῶν, θέλουν ἐπεξεργάζεσθαι παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμήματος, πρὶν καθυποβληθῶσιν εἰς τὴν ἡμετέραν εἰδικὴν ἐγκρίσιν παρὰ τῶν διαφορῶν Γραμματειῶν, ἐντὸς τῶν ἐγκριθέντων ποσοτήτων δι' οἰκοδομικὰ ἐξόδα εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν. Ἀπόκειται δὲ εἰς τὰς ἡμετέρας Γραμματείας

μοκαθαριστικῶν δικαιωμάτων πρὸς τούτοις ἢ διεύθυνσις τῶν ἀποθηκῶν τῆς διαμετακομίσεως, τὸ ὅποιον πραγματοποιεῖται διὰ τῶν διωρισμένων ὑπαλλήλων τῶν ἀρχιτελωνείων, ὑποτελωνείων καὶ τελωνιακῶν σταθμῶν, συμφώνως μὲ τοὺς περιεχομένους ὁρισμοὺς εἰς τὸ παρὸν διάταγμα καὶ μὲ τὰς ἐκδοθεῖσόμενας εἰδικὰς ὁδηγίας.

Οὗτοι οἱ τελωνιακοὶ ὑπάλληλοι ἡμποροῦν νὰ ἐπιφορτισθῶσι καὶ μὲ τὰ χρέη τῶν ἐπαρχιακῶν καὶ ἄλλων εἰδικῶν ταμειῶν ἀπολαμβάνοντες ἰδιαιτέρας ἀντιμισθίας, καὶ χωρὶς ἐκ τούτου νὰ παραμελῇται ἡ πρωτίστη ὑπηρεσία.

Οἱ τελωνιακοὶ φύλακες χρησιμεύουν εἰς τὴν ἐξωτερικὴν τελωνιακὴν ὑπηρεσίαν μόνον ὡς βοηθητικοὶ καὶ προφυλακτικοὶ ὑπάλληλοι.

Ἄρθρ. 9.

Ὡς γενικὸς κανὼν τίθεται ὅτι εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν, ἰδίως ὅπου αὕτη εἶναι σημαντικὴ, ἐπομένως εἰς ἀρχιτελωνεῖα, οἱ ὑπάλληλοι πρέπει νὰ ἐλέγχωσι μεταξὺ τῶν τὰς ἐργασίας τῶν καὶ νὰ ἀλληλοεπικτηθῶνται. Ἄν λοιπὸν εἰς ἀρχιτελωνεῖον τι ἐμποδίζεται ὁ ἐπιμελητὴς δι' ὀλίγον καιρὸν καὶ διὰ νομίμους αἰτίας ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν του, ἐκτελεῖ τὰ χρέη αὐτοῦ ὁ ἐλεγκτὴς καὶ τὰ τοῦ ἐλεγκτοῦ εἰς μὲν τὰ ἀρχιτελωνεῖα ὁ γραμματεὺς, εἰς δὲ τὰ ὑποτελωνεῖα II. καὶ III τάξ' ὁ ἀρχιφύλαξ.

Ὡς αὐτὸς οἱ ἐπιφορτισμένοι ἐπιμελῇται μὲ τὴν εἰσπραξίν τῶν δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν ξένων πραγματειῶν (ἄρθρ. 11) θέλουν ἐλέγχεσθαι παρὰ τῶν πρὸ αὐτοῖς διωρισμένων ἀρχιφυλάκων (ἄρθρ. 4), οἵτινες θέλουν ἐκτελεῖ καὶ τὰ χρέη τῶν ὑπεπιμελητῶν ἐν ἀπουσίᾳ αὐτῶν.

Ἄρθρ. 10.

Μόνον διὰ τῶν ἀρχιτελωνείων ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγή καὶ εἰσαγωγή παντὸς εἶδους πραγματειῶν, καθὼς καὶ ἡ εἰσπραξὶς τῶν προσδιορισμένων δικαιωμάτων εἰς δὲ τὰ ὑποτελωνεῖα καὶ τοὺς τελωνιακοὺς σταθμοὺς μόνον ἡ ἐξαγωγή τῶν ἐκτοπίων προϊόντων καὶ ἡ τελωνία αὐτῶν.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρότατα πᾶσα εἰσαγωγή καὶ ἐξαγωγή διὰ τῶν μεμονωμένων τελωνιακῶν φυλακείων.

Ἄρθρ. 11.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς συναλλαγῆς ἐπιτρέπεται ἡ εἰσαγωγή καὶ τελωνία ξένων προϊόντων κατ' ἐξαιρέσιν εἰς τὰ ἀκόλουθα ὑποτελωνεῖα:

Αἰγίνα, Ἀμοργὸς, Ἄνδρος, Ἀνατολικὸν, Ἀντικυρῶν, Ἀταλάντη, Ἐρέτρια, Γαλαξείδιον, Ἰός, Κάρυστος, Κατάκωλον, Κορωνίς, Κορώνη, Κίμωλος, Κυπαρισσία, Λίμνη, Μεθώνη, Μήλος, Μονολιά, Μύκωνος, Μύτικας, Ναύπακτος, Ὠρχοί, Πάρος, Φοῦρκα, Πόρος, Σαλαμίς, Σίφνος, Σκόπελος, Σκύρος, Σκιάθος, Στυλὶς, Πέτσα, Τριφυλία, Βάτικα.

Ἄρθρ. 12.

Ἐλευθέρως ἡμποροῦν νὰ μετακομίζωνται τὰ ἐντόπια ἢ ξένα προϊόντα, τὰ ὅποια προσπλήρωσαν τὰ προσδιορισμένα δικαιώματα εἰς τὰ μέρη, ὅπου ἡ εἰσπραξὶς εἶναι ἐπιτετραμμένη (ἄρθρ. 11 καὶ 12), ἐκτὸς τούτων ὅλα τὰ ἀτελώνιστα προϊόντα ἐντοπίων ἐπιτηδευμάτων καὶ τεχνουργείων, καθὼς καὶ τὰ ἀναγκαῖα ζῶα διὰ τὴν γεωργίαν ἢ κρεωπολίαν, καὶ οἱ δημητριακοὶ καρποί, οἵτινες μεταφέρονται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Βασιλείου διὰ θέσεων, ὅπου εὐρίσκονται ἀρχιτελωνεῖα, ὑποτελωνεῖα, τελωνιακοὶ σταθμοὶ ἢ ἀπλῶς τελωνιακὰ φυλακεία, προϋποτιθεμένου ὅτι οἱ μετακομιστὰς αὐτῶν εἶναι προμηθευμένοι μὲ τὰ ἀπαιτούμενα πιστοποιητικὰ ἐγγράφα.

ΚΕΦΑΛ. III.

Ἱεραρχία τῶν ἐξωτερικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 13.

Τὰ ἀρχιτελωνεῖα ὑπόκεινται ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰ-

κονομικῶν Γραμματειῶν, λαμβάνουν παρ' αὐτῆς διαταγὰς καὶ διευθύνουν πρὸς τὴν ἰδίαν τὰς ἀναφορὰς τῶν ὁ τελωνιακὸς ἐπιμελητὴς εἶναι πρόεδρος ὅλου τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἀρχιτελωνεῖου. Μόνον εἰς Σύρον καὶ Πάτρας ἐξαιρετικῶς ἀνατίθεται ἡ ἀνωτάτη διεύθυνσις τοῦ ἀρχιτελωνεῖου συγχρόνως καὶ εἰς τοὺς ἐκεῖ διωρισμένους ἀνωτάτους τελωνιακοὺς ἐπιθεωρητάς, ὅταν δὲν ᾖναι ἀπόντες εἰς ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρ. 14.

Τὰ ὑποτελωνεῖα, οἱ τελωνιακοὶ σταθμοὶ, τὰ τελωνιακὰ φυλακεία ὑπόκεινται εἰς τὰ ἀρχιτελωνεῖα, ἀπὸ τὰ ὅποια λαμβάνουν διαταγὰς καὶ πρὸς τὰ ὅποια ἀναφέρονται ὅταν ἡ τοποθεσία ἀναγκαιοί, ἐπιτρέπεται νὰ ἀνατίθεται ἡ ἐπιτήρησις τῶν τελωνιακῶν σταθμῶν καὶ φυλακείων εἰς τὴν φροντίδα τῶν ὑποτελωνείων εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὑπόκεινται τὰ πρῶτα ἀπ' εὐθείας εἰς τὰ ὑποτελωνεῖα.

Ἄρθρον 15.

Τὰ ὑποτελωνεῖα καὶ οἱ τελωνιακοὶ σταθμοὶ παραδίδουν κατὰ τὰς προσδιορισμένας προθεσμίας τὰ εἰσπραχθέντα εἰς τὸ ἀρχιτελωνεῖον, ἀφοῦ κρατήσουν τοὺς μισθοὺς τῶν καὶ τὰς ἀνηκούσας σταθερὰς χορηγήσεις διὰ τὰ γραφεῖα. Τὰ ἀρχιτελωνεῖα δύνανται νὰ διορίζωσι τὴν πληρωμὴν τῶν μεμονωμένων τελωνιακῶν φυλάκων διὰ τῶν ὑποτελωνείων καὶ εἰς λογαριασμὸν τῶν εἰσπραχθέντων, καὶ τὴν παρὰ τὸν τοῦ περισσεύματος ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ πλησιέστερον διοικητικὸν ταμεῖον, ὅταν κρίνωσι τοῦτο εὐλογον.

Τὰ ἀρχιτελωνεῖα εἶναι εἰδικὰ ταμεία, καὶ ὡς τοιαῦτα πληρώνουν τὰ ἀναγόμενα εἰς αὐτὰ ἐξόδα τελωνιακῆς διευθύνσεως καὶ παραδίδουν κατὰ τοὺς κανονισμένους τύπους τὰ περισσεύματα τῶν εἰσπραξίων εἰς τὰ ἀνήκοντα διοικητικὰ ταμεία. Αὐτὰ δύνανται νὰ ἐκδίδωσι καὶ γραμμάτια πληρωτέα ἐκ τῶν περισσευμάτων παρὰ τῶν ἀρχιτελωνιακῶν ταμείων, τὰ ὅποια ἐν εὐστάτει εἰς τὴν ἐξόδα τῶν καὶ κατ' αὐτὴν τὴν τράπεζαν ἀποστέλλονται μετακομίσεις μετρητῶν.

Ἄρθρ. 16.

Ὡς πρὸς τὴν λιμενικὴν καὶ ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν διαμένουν αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ὡς καὶ προλαβόντως ἀποφασίζομεν ὅμως νὰ συνδεθῶσιν οἱ τρεῖς οὗτοι κλάδοι μὲ τρόπον, ὥστε νὰ ὀλιγοστεύσωσιν ὅταν τὸ δυνατόν τὰ ἐξόδα.

Ἄρθρ. 17.

Τοὺς τελωνιακοὺς φύλακας διορίζει ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐξ ἰδίας ἀρμοδιότητος· θέλει ὅμως λάβει ὑπ' ὄψιν ἔτομα, τὰ ὅποια ἡμποροῦν νὰ ἀναγινώσκωσι καὶ νὰ γράφωσι, μισθοδοτούμενα ἤδη παρὰ τοῦ δημοσίου, καὶ ἰδίως ἀγωνισθέντα ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ ἔχοντα καλὴν διαγωγὴν. Τὸ λοιπὸν προσωπικὸν ἀπὸ τὸν ἀρχιφύλακα, συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ, διορίζονται παρ' ἡμῶν ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκον. Γραμμ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ IV'.

Ἐπιτήρησις τῆς ἐξωτερικῆς τελωνιακῆς διευθύνσεως.

Ἄρθρ. 18.

Πρὸς ἐπιτήρησιν τῶν ἐξωτερικῶν τελωνιακῶν ὑπαλλήλων, ἰδίως ὅμως τῶν ἀρχιτελωνείων διορίζονται δύο ἀνώτεροι τελωνιακοὶ ἐπιθεωρηταὶ εἰς Σύρον καὶ Πάτρας, ἰσοβάθμοι καὶ ἰσομισθιοὶ ὑπουργικοῦ παρέδρου, καὶ ἐπιφορτίζονται νὰ ἐπιθεωρῶσι τρεῖς κατ' εἶος τὰς ἐξωτερικὰς τελωνιακὰς ἀρχάς, συμφώνως μὲ τὰς παρὰ τῆς γραμματείας ἐκδιδομένας διαταγὰς καὶ ὁδηγίας, καὶ ἐκτὸς τούτου νὰ διαχειρίζωσι τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 διαλαμβανομένην ἀνωτάτην διεύθυνσιν ὡς ἀποζημιώσιν τῶν ὀδοιπορικῶν καὶ λοιπῶν ἐξόδων λαμβάνει ἕκαστος αὐτῶν 50 δραχ. κατὰ μῆνα ὡς σταθερὰν χορήγησιν, χωρὶς νὰ ἔχη χρεῖαν νὰ δίδῃ λογαριασμὸν τῆς χρήσεως τῶν.

λουν ζητεί την διασάφην αὐτῶν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν· ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲν θέλουν ἀργοπορεῖ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διοικητικῶν καθηκόντων τῶν μὲ περιττὰς ἐρωτήσεις καὶ ἀναφορὰς.

Ἄρθρον 8.

Οἱ διοικηταὶ δὲν πρέπει νὰ παρεμβαίνουν εἰς τὰ καθήκοντα τῶν ὑπ' αὐτοὺς ὑπαλλήλων Ἀρχῶν, καὶ μάλιστα εἰς τὰ τῶν δημάρχων, ἀναχαιτίζοντες τὴν ἰδίαν αὐτῶν ὑπηρεσίαν. Ἐκ τοῦ ἐναντίου μάλιστα θέλουν ἀποφεύγει μετὰ προσοχῆς πᾶσαν εἰς τὴν ἀρμοδιότητά των ἐπέμβασιν.

Ἄρθρον 9.

Οἱ διοικηταὶ θέλουν ἀπέχει ἀπὸ πᾶσαν παρέμβασιν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν δικαστηρίων, τὰ ὅποια δικάζουν πολιτικὰς διενέξεις καὶ ποινικὰς ὑποθέσεις, οὐδ' θέλουν ἐγγίξει τὴν ἀνήκουσαν εἰς αὐτὰ ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητός των δικαστικὴν ἀνεξαρτησίαν.

Ἀλλὰ δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε εἰς αὐτὰς νὰ παρεμβαίνωσιν εἰς τὰ διοικητικὰ καθήκοντα, νὰ ἐμποδίζωσι διὰ δικαστικῶν ἀποφάσεων ἢ διατάξεων τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐμπιστευθείσης εἰς αὐτὰς ἐξουσίας, ἢ νὰ τὰς προσκαλοῦν ἐνώπιον τοῦ βήματός των διὰ πράξεις διοικητικὰς. Ἐκ τούτου ὁμοίως δὲν παρεμποδίζεται ἡ δικαστικὴ ἀρμοδιότης τῶν δικαστηρίων εἰς ὑποθέσεις, ἀφορώσας τὰς τῶν ἰδιωτῶν περὶ ἰδιοκτησίας σχέσεις πρὸς τὸ δημόσιον, καθὼς καὶ εἰς ἐγκλήματα καὶ πταίσματα τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τοὺς περὶ τούτων νόμους.

Αἱ ἀμφισβητήσεις περὶ τῶν ὁρίων τῆς δικαστικῆς καὶ διοικητικῆς ἐξουσίας θέλουν συζητεῖσθαι καὶ ἀποφασίζεσθαι κατὰ τὸ ἄρθρον 48 τοῦ καταστατικοῦ διατάγματος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 10.

Εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν τὴν περιεχομένην εἰς τὸ ἐδάφ. 1 τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ δὲν ἐμπεριλαμβάνεται μολοντοῦτο ἡ ἐπὶ ἐξουσίας ἀρμοδιῶν πράξεων μάλιστα ὡς πρὸς τούτο εἶναι ὑποχρεωμένοι κατὰ τὸ ἄρθρον 18 τῆς Ποιν. Δικονομίας, καὶ θέλουν πράττει κατὰ τὴν ἀρμοδιότητα τῶν μέχρι τούδε Νομαρχῶν.

Ἄρθρον 11.

Οἱ διοικηταὶ δὲν ἔχουν τὴν ἐξουσίαν νὰ διατάττουν περὶ τοῦ στρατοῦ ἢ τοῦ στόλου, καὶ περὶ τῶν εἰς αὐτὰ ἀνήκόντων καταστημάτων, ἢ νὰ ἐπεμβαίνουν αὐθαιρέτως εἰς ἀντικείμενα, τὰ ὅποια ἀφορῶσι τὴν διοίκησιν, τὴν πειθαρχίαν, τὸν κανονισμόν ἢ τὰς κινήσεις τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου, ἢ τῶν ὑπαγομένων εἰς αὐτά. Ἐχουν μ' ὅλον τούτο τὸ δικαίωμα νὰ προσκαλοῦν τὴν σύμπραξιν τῆς ἐνόπλου δυνάμεως εἰς περιπτώσεις, τὰς ὁποίας προσδιορίζουν οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα,

Ἄρθρον 12.

Διὰ νὰ συμβοηθοῦν δὲ τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς κοινῆς εὐδαιμονίας, οἱ διοικηταὶ ὀφείλουν νὰ πορίζωνται ἀκριβεῖς γνώσεις περὶ τῆς ἐμπιστευθείσης εἰς αὐτοὺς περιφέρειας, καὶ περὶ τῆς διοικητικῆς καταστάσεώς της, περὶ τῶν ὑπαρχουσῶν κατὰ τούτο ἐλλείψεων καὶ τῶν καταλλήλων τέρων διὰ τὴν ἀναπλήρωσιν των μέσων, νὰ φροντίζουν περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς προσωπικῆς καὶ κτηματικῆς ασφαλείας, νὰ ἐπισταίνουν πρὸ πάντων τὴν προσοχὴν των εἰς τὸ νὰ ἀναπτυχθῶσιν αἱ νοεραὶ δυνάμεις τῶν διοικουμένων, νὰ ἐξαπλωθῶσιν αἱ κοινοφελεῖς γνώσεις, νὰ παύσουν αἱ ἐπιβλαβεῖς προλήψεις, νὰ ἀναζωογονηθῶσιν αἱ τέχναι καὶ ἡ βιομηχανία, νὰ ἀπομακρυνθῶσιν ὅλα, ὅσα ἐμποδίζουν τὴν ἀκμὴν τῆς ἐθνικῆς εὐδαιμονίας, νὰ ἀναφέρουν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰς ὅσας ἤθελε συνάξουν περὶ τούτων πάντων πληροφορίας, νὰ εἰδοποιοῦν αὐτὴν ἀκαταπαύστως περὶ ὅλων τῶν κατὰ τὴν διοικητικὴν περιφέρειάν των ἀξιοπεριέργων συμβεβηκότων, νὰ ὑποβάλλουν αἰτιολογη-

μένας προτάσεις, ἂν ὠρίμως σκεφθέντες περὶ τῶν τοιούτων ἤθελαν νομίσει ἀναγκαῖον, ἢ κατάλληλον νὰ τροποποιηθῶσιν οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα, ἢ νὰ ληφθοῦν ἄλλα γενικὰ μέτρα, καὶ νὰ συστηθοῦν νέα, ἢ νὰ διοργανωθῶσιν ἐπὶ τὸ κρεῖττον τὰ ὑπάρχοντα ἐθνικὰ καταστήματα.

Ἄρθρον 13.

Διὰ νὰ κατορθωθῶσιν οἱ προϋβλεπόμενοι σκοποὶ, οἱ διοικηταὶ ὀφείλουν·

α) Νὰ δέχωνται τὰ παράπονα τῶν διοικουμένων ἐναντίον τῶν ὑποδεστέρων ἀρχῶν, νὰ τὰ ἐξετάζουν καὶ νὰ τὰ καταπαύουν ἂν εὐρεθῶσι ἐάσιμα.

β) Νὰ ἐπιτηροῦν ἀκαταπαύστως τὴν διαγωγὴν τῶν ὑποδεστέρων ἀρχῶν, νὰ τὰς προτρέπουν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των, νὰ ἀκυρώνουν τὰς ἐναντίον τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων πράξεις καὶ διατάξεις των αὐτεπαγγέλτως καὶ ἄνευ προσκλήσεως ἐκ μέρους τῶν ἐλαττομένων πολιτῶν, νὰ ὑπερασπίζωνται τὰ δικαιώματα τῶν διοικουμένων ἐναντίον τῆς ἀφροντισίας τῶν βουλευτῶν ἀρχῶν, καὶ ἐναντίον πάσης καταχρήσεως τῆς δοθείσης εἰς αὐτὰς ἐξουσίας, καὶ νὰ ἐνεργοῦν τὰ περὶ πειθαρχίας ὁρισμένα ἐναντίον τῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες παραμελοῦσι τὰ χρέη των. Ἄν δὲ ἤθελε συμβῇ βαρεῖα τῶν καθηκόντων παράβασις, νὰ ἐνεργῇ τὴν εἰς ποινικὰ δικαστήρια παραπομπὴν τοῦ κατηγορουμένου καὶ τὴν ἐξωσιν αὐτοῦ, κατὰ τὰ ἄρθρα 329 καὶ ἐφεξῆς τῆς ποινικῆς δικονομίας.

γ) Νὰ λαμβάνουν γνώσιν τῶν κοινῶν παραπόνων ἐναντίον τῶν ἀποφάσεων καὶ ὑπερβάσεων ἀρμοδιότητος ἐκ μέρους των εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν συστηθεισῶν, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν των, ὡς καὶ τῶν ὑπαγομένων Ἀρχῶν, καὶ νὰ τὰ γνωστοποιῶσιν εἰς τὴν Ἐπιμαρτυρίαν τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ αὕτη τὰ περαιτέρω.

Ἄρθρον 14.

Εἰς τὸν σημερινόν γενικὸν δικαιοῦσιν καὶ καθηκόντων, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν διοικητῶν ἀνήκουν προετι τὰ ἀκόλουθα εἰδικὰ καθήκοντα.

1) Νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὸ νὰ δημοσιεύωνται τακτικῶς οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα.

2) Νὰ προσπαθοῦν κατὰ δύναμιν νὰ ἐννοῶνται ἀκριβῶς οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα ἀπὸ τοὺς διοικουμένους, διότι τότε μόνον θέλουν τὰ ἐκτελέσει προθύμως.

3) Νὰ διασαφηνίζουν εἰς τὰς ὑποδεστέρας Ἀρχὰς τὴν ἀληθῆ ἐννοίαν καὶ πνεῦμα αὐτῶν, νὰ τὰς ἐφοδιάζουν μὲ τὰς τυχόν ἀναγκαίας ὁδηγίας καὶ νὰ προλαμβάνουν ἐγκαίρως πᾶσαν παρεξήγησιν.

4) Νὰ ἐνεργῶσι καὶ ἐπιτηρῶσι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων ὑπὸ τῶν ὑποδεστέρων ἀρχῶν, καὶ νὰ βεβαιώνωνται τούτο διὰ τῆς ἀρμοδίας ὁδοῦ.

5) Νὰ ἐνεργῶσι τὰ τοῦ πολιτεύματος τῆς ἐπικρατείας.

6) Νὰ διατηρῶσι τὸσον τὰ ἐσωτερικὰ,

7) Ὅσον καὶ τὰ ἐξωτερικὰ ἡγεμονικὰ τοῦ Βασιλέως δικαιώματα.

8) Νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὰ σύνορα τοῦ τόπου, νὰ διατηρῶσι τὰ δικαιώματα τοῦ Βασιλείου κατὰ τῶν γειτνιαζουσῶν ἐπικρατειῶν καὶ νὰ ἀναφέρωσιν ἐν τάχει τὰς παρεμπιπτούσας περὶ τούτου ὑποθέσεις.

Δύνανται δὲ ὡς πρὸς τούτο νὰ ἐμβαίνωσιν εἰς ἀλληλογραφίαν μὲ τὰς ἐξωτερικὰς διοικητικὰς ἀρχὰς, νὰ λαμβάνωσι παρ' αὐτῶν ἀπ' εὐθείας τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίας, καὶ νὰ κάμνωσιν εἰς αὐτὰς τὰς ἀναγκαίας κοινοποιήσεις.

Εἰς προσβολὰς καὶ ἐλάβας τῶν ὁρίων τῆς ἐπικρατείας, ἢ εἰς προσκλήσεις νὰ παραδώσωσι ξένους ὑπηκόους, ἢ εἰς προτάσεις περὶ μεταβολῆς τῶν ὁρίων εἴτε τῶν ὑπαρχ. συνθηκῶν, οὐσῶν

να ἀποφεύγονται ὅλα τὰ περιττὰ γραψίματα καὶ πᾶσα παρενόχλησις τῶν ἀτόμων, νὰ περιορίζονται εἰς τὴν σύναξιν τῶν ἄνω εἰρημένων σημειώσεων, νὰ παραλείπεται πᾶσα ἐπέμβασις εἰς τὰς ἐσωτερικὰς οἰκογενειακὰς σχέσεις καὶ νὰ ἐκτελῇται ἡ ἐργασία μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν φιλανθρωπίαν.

Οἱ κατάλογοι οὗτοι κοινοποιοῦνται εἰς τοὺς ἀξιωματικούς, τῆς χωροφυλακῆς εὐρισκομένους εἰς περιοδείαν.

Ἄρθρ. 46.

Ἡ ἐπαίτησις δὲν πρέπει νὰ συγχωρῇται καὶ μάλιστα ἡ εἰς τὰς ὁδοὺς, ἀλλ' οὔτε ἡ διατριβὴ τῶν ἐπαίτων εἰς δημόσια μέρη· πρέπει νὰ ἀπομακρύνονται πάντοτε, πρὸ πάντων ὁμῶς οἱ ἀηδεῖς ἀσθενεῖς καὶ ἀνάπηροι διὰ νὰ μὴ συμβαίνωσιν ὡς ἐκ τούτου δυστηχήματα εἰς ἐγγύους γυναῖκας.

Ἔννοι ἐπαίται πρέπει νὰ ἀποπέμπωνται πάντοτε εἰς τοὺς δήμους, τῶν καὶ πρὸς τοῦτο τίθενται ὑπὸ ἰδιαιτέραν ἐπαγρύπνησιν καὶ συνοδίαν.

Ἐπαίται καὶ ἀργοὶ πρέπει νὰ ἀναγκάζονται εἰς ἐργασίαν, ὅταν ᾖναι ἱκανοὶ ἐργασίας· εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν πρέπει νὰ παραπέμπωνται εἰς τὸ κατάστημα τῶν πτωχῶν τοῦ δήμου.

Εἰς τὰς πόλεις αἱ ἐπιφορτισμένοι τὴν διεύθυνσιν τῶν καταστημάτων τῶν πτωχῶν δημοτικαὶ ἀρχαὶ πρέπει νὰ φροντίζωσι πάντοτε πρὸς σύστασιν καταστημάτων ἐργασίας ἐπὶ συνεννοήσει καὶ συνεργείᾳ τῶν ἀστυνομικῶν τῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 47.

Ἀνατίθεται εἰς τὴν εἰδικὴν φροντίδα τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ἡ διατήρησις τῆς εὐταξίας εἰς μέρη, ὅπου γίνονται μεγάλαι συναῖξεις ἀνθρώπων, ὡς εἰς ἀγοράς, πανηγύρεις, τελετὰς, θέατρα, παιγνίδια, καφενεῖα, ἐκκλησίας καὶ ἄλλα δημόσια μέρη.

Ἄρθρ. 48.

Ὡς ἐκ τούτων καθὼς καὶ δι' ἄλλους ἀστυνομικοὺς σκοποὺς πρέπει νὰ γίνεταῖ ἰδιαιτέρα ἐπαγρύπνησις.

1. Τῶν ἀγορῶν, πλατειῶν, τῶν ξένων ἐμπορῶν, καπηλιῶν, μεταπρατῶν, βκατάζων καὶ ἐπιτροπῶν.

2. Τοὺς ποταμοὺς, τὰ νεώλκεια, τοὺς λιμένας, τὰ ναυπηγεῖα, τὰ περάματα, τοὺς ὄχθους, τὰ πασσαλλώματα, τὰ καταστήματα, ὅσα εὐρίσκονται ἢ θέλουν συστηθῇ πλησίον ποταμῶν διὰ τὰ λευκαντήρια, δημόσια λουτρά, κολυμβιστικὰ σχολεῖα, ποτιστήρια τὰς πηγὰς καὶ τὰ ὑδροδοχεῖα.

3. Τὰ μέρη ὅπου διαμένουν αἱ κοιναὶ ἄμαξαι διὰ τὴν πόλιν καὶ ἐξοχὴν, καὶ τοὺς ἡνιόχους, ἄμαξηλάτας καὶ ἐνοικιαστὰς ἵππων· θέλουν ἐνεργεῖ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ἀγορῶν, λιμένων καὶ ὁρμῶν, τῶν τροφίμων, ποτῶν καὶ ζωοτροφιῶν.

Ἄρθρ. 49.

Ἡ δημοτικὴ ἀστυνομία χρεωστεῖ νὰ ἐπαγρυπνῇ·

1. Τοὺς ξενοδόχους καὶ ἐνοικιαστὰς κατοικιῶν ὡς πρὸς τοὺς ὁδοιπόρους·

2. Τοὺς οἰνοπώλας καὶ ζαχαροπώλας καὶ ὅλους τοὺς λοιποὺς, τῶν ὁποίων αἱ οἰκίαι εἶναι ἀνοικταὶ εἰς τὸ κοινόν·

3. Τὰς συνάξεις ἢ συναναστροφὰς ὅπου οἱ ἰδιῶται εἶναι δεκτοὶ ἐπὶ ῥηταῖς συμφωνίαις.

4. Τὴν διαγωγὴν τῶν κατοίκων, τῶν ὁποίων τὰ μέσα ὑπάρξεως εἶναι ἄγνωστα ἢ ὀλίγον γνωστά.

Ἄρθρ. 50.

Χρεωστοῦν νὰ καταστέλλωσιν αὐστηρῶς τὰς προσβαλλούσας τὰ ἥθη πράξεις, καὶ ἀπαγορεύουν πᾶν ὅ,τι τείνει πρὸς διαφθορὰν αὐτῶν, ἐπὶ τούτῳ·

1. Ἐπιτηροῦν ἰδίως τὰ ἄτομα, εἰς τὰ ὁποῖα προσάπτεται ἀσωτεία καὶ διαφθορὰ τῶν ἡθῶν τῶν νέων ἀμφοτέρων τῶν γενῶν.

2. Ἀπαγορεύουν τὴν ἀσελγειαν εἰς τὰς ὁδοὺς, καὶ ἰδίως ἐν καιρῷ νυκτός·

3. Ἐπιβάλλουν πρόστιμον εἰς τοὺς κατὰ τοὺς ὁδοὺς ἀσελ-

γούντας·

4. Ἐμποδίζουν κοινὰς γυναῖκας νὰ περιφέρονται εἰς τοὺς δημοσίους περιπάτους·

5. Ἀπαγορεύουν τὴν πώλησιν ἢ ἐκθεσιν ἱερογραφημένων, ἐζωγραφημένων, χαλκογραφημένων ἢ λιθογραφημένων εἰκόνων, περιχόντων παραστάσεις ἀσελγείας καὶ ἀντικειμένους εἰς τὰ καλὰ ἥθη· ἐπιτηροῦν ὡσαύτως τὴν ἐκθεσιν καὶ τὴν πώλησιν κακοήθων παραστάσεων, χωρὶς ὁμῶς νὰ περιορίζεται ἡ νόμιμος ἐλευθερία τῶν φρονημάτων καὶ τῆς συνειδήσεως καὶ ἰδίως τῶν ὁρισμῶν τοῦ νόμου τῶν 11 (23) Σεπτεμβρίου 1833.

6. Ἐπιτηροῦν ἰδιαιτέρως τοὺς γόητας ἢ ἀπαταιῶνας καὶ ἀπαγορεύουν ὅλας τὰς ἐνδυμασίας καὶ τοὺς τρόπους ἐναντίον εἰς τὴν σεμνότητα καὶ πάντα λόγον ἀντικείμενον εἰς τὰ ἥθη.

7. Ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὰ κοινὰ μέρη τοὺς κολυμβιστάς, οἵτινες προσβάλλουν τὴν δημόσιον σεμνότητα, τόσον εἰς τοὺς ποταμοὺς, ὅσον καὶ εἰς τὰ παράλια· προσδιορίζουν ἰδιαιτέρον μέρος διὰ τὰ λουτρά τῶν γυναικῶν, καὶ ἐμποδίζουν τοὺς ἀνδρας νὰ λούωνται εἰς τὸ αὐτὸ μέρος.

8. Ἡ ἐπαγρύπνησις τῶν κοινῶν παιγνιδίων καὶ κινητῶν θεάτρων, καθόσον ἀφορᾷ τὰ καλὰ ἥθη, ἀνατίθεται εἰς τὴν ἰδιαιτέραν ἐπαγρύπνησιν τῆς ἀστυνομίας.

9. Διορίζουν τὸ κλείσιμον τῶν καφενείων καὶ καπηλειῶν εἰς προσδιωρισμένους ὥρας, καὶ μάλιστα μετὰ τὴν δεκάτην ὥραν τῆς ἐσπέρας τὸν χειμῶνα καὶ μετὰ τὴν ἐνδεκάτην τὸ καλοκαίρι.

10. Παιγνίδια τύχης εἰς δημόσια μέρη ἀπαγορεύονται.

Ἄρθρον 51.

Ἡ ἀστυνομία χρεωστεῖ νὰ προσέχῃ ἰδιαιτέρως πρὸς ἀπομάκρυνσιν πᾶν αἰτίων, αἱ ὁποῖαι ἡμποροῦν νὰ προξενήσωσι δυστηχήματα, διὰ τοῦτο πρέπει πρωτίστως νὰ ἐπαγρυπνῇ τὰς δημοσίους ὁδοὺς.

1. Ἐμποδίζοντες πληγῶσεις ἀτόμων διὰ τῆς ἀμέτρου ταχύτητος τῶν ἵππων καὶ αὐτῶν.

2. Ἐμποδίζοντες εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας, ἐνοικιαστὰς καὶ πωλητὰς ἵππων νὰ τοὺς γυμνάζωσιν ἐπὶ τῶν ὁδῶν, δρόμων καὶ ἄλλων δημοσίων μερῶν· καὶ ἐν γένει νὰ κάμνωσιν εἰς τὰ μέρη ταῦτα γυμνάσεις, αἱ ὁποῖαι ἐνδέχεται νὰ προξενήσωσι βλάβην εἰς τοὺς διαβάτας.

3. Ἐμποδίζοντες τὴν ἐπὶ τῶν στεγῶν καὶ παραθύρων ἐκθεσιν ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα πίπτοντα ἤθελον πληγῶσαι ἢ βλάψαι τοὺς διαβάτας.

4. Ἀπαγορεύοντες τὴν ἐκθεσιν ἀγγείων καὶ κιβωτίων μὲ ἄνθη καὶ δεινδρίδια, ἐπὶ τῶν ἐξωστῶν καὶ δωματίων, ἐκτὸς μόνον ὅταν ᾖναι ὑποστηριγμένα ὀπισθεν κιγκλίδων ἢ στερεωμένα εἰς τὸν τοῖχον.

5. Ὑποχρεοῦντες τοὺς στεγοςκεπαστάς καὶ ἄλλους τεχνίτας, οἵτινες ἐργάζονται ἐπὶ τῶν οἰκιῶν καὶ ἄλλων κτιρίων, νὰ προσαρτῶσιν εἰς σχοινίον κρεμάμενον ἕως τὸ ἔδαφος ἐγγράφους εἰς δοποιησεις πρὸς γνῶσιν τῶν διαβατῶν.

6. Ἀπαντῶντες ἀπευκταῖα συμβάντα, τὰ ὁποῖα ἤθελαν συμβῆθαι διὰ τρελλῶν ἢ μανιωδῶν περιφερομένων ἐλευθέρως, ἢ λυσσῶντων κυνῶν καὶ κακοποιῶν ἢ ἀγρίων θηρίων.

7. Εἰς τοὺς δήμους, ὅπου δὲν ὑπάρχει σφακτήριον διὰ νὰ ἀπαντῶνται δυστυχήματα, τὰ ὁποῖα ἡμποροῦν νὰ προξενηθῶσιν ἀπὸ τὰ διαφεύγοντα ζῶα, παραγγέλλοντες τοὺς κρεωπώλας νὰ σφάττωσι τοὺς βόας καὶ τὰς δαμάλας ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῶν οἰκιῶν τῶν, κλείοντες τὰς θύρας ἐν καιρῷ τῆς σφαγῆς.

8. Ἐμποδίζοντες τοὺς παῖδας νὰ κτυπῶσιν ἢ νὰ βλάπτωσι τοὺς διαβάτας.

9. Φροντίζοντες ἐντὸς τῶν πολεῶν τοὺς τὴν τακτικὴν φώτισιν τῶν ὁδῶν, καὶ εἰς ἄλλους δήμους τὴν φώτισιν συχναζομένων περασμάτων, μάλιστα εἰς μέρη ἐπικίνδυνα.

της δημοσίας εκπαιδεύσεως γραμματεῖαν, καὶ δι' αὐτῆς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν.

91) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ νὰ μὴ ἐπιφέρωνται παρὰ νόμους δυσκολίαι εἰς τὰ μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐν χριστῷ ἀδελφῶν συνοικέσια.

92) Νὰ διαπραγματεύωνται, συμμορφούμενοι μὲ τοὺς καθεστῶτας νόμους, τὴν διάλυσιν τῶν κατὰ συνοικεσίων ἐμποδίων, ὅτε δὲν εἶναι, εἰμὴ ἀπλῶς κοσμικά.

93) Ὅσακις δὲ ὑπῆκοι τοῦ δυτικοῦ δόγματος ἤθελον ζητήσαι τὴν ἀπὸ μέρους τοῦ Πάπα διάλυσιν κανονικῶν περὶ συνοικεσίου ἐμποδίων, ἡ αἴτησις αὕτη θέλει υποβάλλεσθαι διὰ τοῦ ἀρμοδίου ἐπισκόπου εἰς τὸν διοικητὴν, καὶ αὐτὸς τὴν παραπέμπει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν γραμματεῖαν, ἥτις τῷ διευθύνει τὴν ἀπάντησιν τῆς Παπικῆς Αὐλῆς, τὴν ὁποῖαν αὐτὸς ὀφείλει νὰ παραπέμψῃ εἰς τὸν ἐπίσκοπον, θέλει δὲ ἐπιτηρῆσαι ὥστε νὰ μὴ θεμελιούνται αἱ ἀπαντήσεις αὗται εἰς συμφωνίας, αἱ ὁποῖαι ἀντιβαίνουν εἰς τοὺς καθεστῶτας νόμους τοῦ Κράτους.

94) Νὰ διαφυλάττουν τὸ δικαίωμα τοῦ Βασιλέως περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν.

95) Νὰ ἐνεργοῦν ὅσα ἐπιτάττουν οἱ νόμοι περὶ τῆς παρχδοχῆς τινος εἰς ἐκκλησιαστικούς προσπορισμούς (prebendes) καὶ περὶ τῆς ἐξουσίας τὴν ὁποῖαν ἔχει ἡ κυβέρνησις νὰ ἀπονέμῃ κληρικὰ εἰσοδήματα.

96) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ εἰς τὴν κατάστροφον τῶν περὶ αὐτῆς λογαριασμῶν.

97) Νὰ υποστηρίζουν μὲ κατάλληλον τρόπον τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐξουσίαν εἰς τὸ νὰ διατηρῇ τὴν πειθαρχίαν μεταξὺ τοῦ κλήρου, καὶ νὰ διαδίδῃ τὴν ἀληθῆ μετὰ τῶν πολιτῶν εὐσεβείαν.

98) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ νὰ συστηθῶσι καὶ νὰ διατηρῶνται αἱ δι' ἐκκλησίας καὶ κατοικίας τῶν ἐφημερίων ἀναγκαῖαι οἰκοδομαί. Ὅσακις δὲ ἡ τῶν τοιούτων κατασκευὴ ἢ ἐπισκευὴ ἤθελε διαταχθῇ νὰ γενῇ ἐπὶ συνδρομῇ, ὁ διοικητὴς ὀφείλει νὰ κανονίσῃ τὰ περὶ τούτου.

99) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ νὰ κρατῶνται ἀκριβεῖς κατάλογοι, εἰς τοὺς ὁποίους νὰ καταγράφωνται ὅσοι καθεκαστὴν γεννῶνται, νυμφεύονται ἢ ἀποθνήσκουσι· καὶ νὰ φροντίζουν ὥστε νὰ συντάσσεται ἐκ τῶν ῥηθέντων καταλόγων ὁ ἐτήσιος γενικὸς πίναξ.

100) Ὅσοι πολῖται δὲν ἔχουν παρονόματα ὀφείλουν νὰ δεχθῶν τοιαῦτα, ἀλλὰ δὲν τοῖς ἐπιτρέπεται νὰ ἀλλάσσουν κατ' ἀρέσκειαν τὸ ἄπαξ ἀποδεχθέν, εἰμὴ μόνον συναινέσει τοῦ Βασιλέως. Εἰς ταῦτα πάντα θέλει ἐπαγρυπνεῖ ὁ διοικητὴς διευθύνων εἰς τὴν Γραμματεῖαν τὰς περὶ τῆς ὡς ἄνωθεν τῆς Βασιλικῆς συναινέσεως ἀναφορὰς τῶν πολιτῶν.

101) Πρὸ πάντων δὲ νὰ συλλέγουν ἀκριβεῖς πληροφορίες περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων καὶ περὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς διοικητικῆς περιφερείας τῶν.

102) Νὰ καταστρώνουν ἀκριβῆ πολιτειαγραφίαν αὐτῆς.

103) Νὰ φροντίζουν διὰ τὴν πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν κοινοτήτων.

104) Νὰ ἐκτελῶσι τοὺς νόμους καὶ τὰ διατάγματα περὶ κοινοτήτων ἰδιαιτέρως.

105) Νῇ σχηματίζωσιν ἀνυπερθέτως τοὺς δήμους, ὅπου μέχρι τοῦδε ἤθελον εἶσθαι ἀσχημάτιστοι.

106) Νὰ ἐπιθεωρῶσι τοὺς μέχρι τοῦδε συστηθέντας δήμους, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τοὺς ὁρίσμούς τῆς § 8 τοῦ περὶ δήμων νόμου.

107) Νὰ προσδιορίζωσι τὰ σύνορα τῶν δήμων.

108) Νὰ ἐπαγρυπνῶσι διὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ νομιμότητα εἰς τὰς ἐκλογάς.

109) Νὰ διατηροῦν τὰ πολιτικά δικαιώματα τῶν δημοτῶν.

110) Νὰ ὑπερασπίζωνται τοὺς δημοτικούς ὑπαλλήλους, νὰ τοὺς ὑπερασπίζωνται ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητός των, καὶ νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὸ νὰ μὴ ὑπερπηδῶσι τὰ δικαιώματά των.

111) Νὰ φροντίζουν περὶ καταγραφῆς, διατηρήσεως, διαχειρίσεως, καλῆς χρήσεως, καὶ τῆς βαθμυθὸν αὐξήσεως τῆς περιουσίας τῶν δημοτικῶν καὶ ἐπιτοπίων καταστημάτων.

Νὰ ἐπαγρυπνοῦν αὐστηρῶς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπὶ τούτῳ προσδιορισμένων διατυπώσεων.

112) Νὰ ἐπιτηροῦν ἀδιακόπως τὴν δημοτικὴν ἀστυνομίαν, καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπαρχόντων ἀστυνομικῶν ὅρων.

113) Νὰ ἐπιτηροῦν ἰδίως τοὺς κατὰ τοὺς δήμους διωριζόμενους ἀστυνόμους, νὰ τοὺς δίδουν ἐν κειρὶ ἀκριβεῖς ὁδηγίας καὶ νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δοθεισῶν διαταγῶν.

114) Νὰ ἐπαγρυπνοῦν διηνεκῶς εἰς τὴν ἐσωτερικὴν τῶν δήμων ἀνάπτυξιν, εἰς τὴν πρόοδον αὐτῶν, καθ' ὅσον ἐνδέχεται, ν' ἀναζητοῦν καὶ πραγματοποιοῦν τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα μέσα, καὶ νὰ μακρύνουν τὰ ἐμποδία.

115) Νὰ φροντίζουν διὰ τὴν τελειοποίησιν τῆς ἀγρονομίας ἐξαπλώνοντες τὰς περὶ αὐτῆς γνώσεις, ἐξιχνιάζοντες τὰ πρὸς αὐτὴν τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἀναγκαῖα μέτρα, καταπαύοντες τὰς περὶ ἀγρονομίας ἐπιπολαζούσας προλήψεις, ὑποστηρίζοντες τὰς ἀγρονομικὰς ἀποπειράς, ἀναπτύσσοντες εἰς τοὺς διοικουμένους τὰς ἐκτελέσεις τῆς βελτιώσεως τῶν ἀγρῶν πλεονεκτήματα, προάγοντες τὴν κτηνοτροφίαν, τὴν καλλιέργειαν τῆς μετὰ ξύνης, τὴν ἀντιρρυτιδίαν, τὴν αὐξήσιν τῶν μελισσῶν, καὶ τὴν φύτευσιν διαφόρων διὰ τὸ ἐμπόριον διωρισμένων φυτῶν.

116) Νὰ εἰσάξουν ἀγρονομικὴν ἀστυνομίαν, ἐπιτηροῦντες εἰς τὸ νὰ ἐνεργῶνται τὰ περὶ τούτων διατεταγμένα.

117) Νὰ ἐξιχνιάζουν καὶ νὰ ἀπομακρύνουν τὰ ὅσα ἐμποδίζουν τὴν τελειοποίησιν τῆς καλλιέργειας τῆς γῆς, νὰ διαφυλάττουν τὸ πρᾶγμῶν ἐκάστου πολίτου εἰς τὸ νὰ κατέχῃ καὶ νὰ ἀκίνητ' ἐλευθερῶς τὴν ἀκίνητον περιουσίαν του· εἰς τὴν ἀρμοδιότητά των ὑπάγεται καὶ ἡ κατάπαυσις τῶν ἐμποδιζουσῶν τὴν κοινὴν εὐδαιμονίαν φεουδικῶν (τιμαριωτικῶν) ὑποχρεώσεων καὶ ἡ σύλληψις τῆς ἀναγκαίας ὕλης πρὸς σύνταξιν καταλλήλου ἀγρονομικῆς νομοθεσίας.

118) Εἰς αὐτοὺς ἐεαπόκειται ἡ φροντίς νὰ εὐκολύνουν τὴν πώλησιν τῶν προϊόντων τῆς γῆς, καὶ ν' ἀπομακρύνουν τὰ κατὰ τοῦτο ἐνδεχόμενα ἐμπόδια.

119) Νὰ φροντίζουν περὶ τῆς ἀποξήρανσεως τῶν ἐλῶν καὶ βάλτων.

120) Νὰ φροντίζουν διὰ τὴν σύστασιν νέων ἀποικιῶν καὶ νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ σχεδίων.

121) Νὰ παρατηροῦν τὴν κατάστασιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, νὰ ἐξιχνιάζουν τὰς αἰτίας τῆς ἀπονεκρώσεως των καὶ νὰ προσπαθοῦν νὰ τὰς ἀπομακρύνουν. Εἰς τὰ καθήκοντά των ἀνήκει καὶ ἡ διὰ καταλλήλων προτρεπτικῶν μέσων προαγωγὴ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας καὶ ἡ φροντίς ὠφελίμων ἐφευρέσεων καὶ γνώσεων.

122) Νὰ ἐνεργοῦν τὰ περὶ χειροτεχνιῶν διατάγματα, καὶ νὰ καταπαύουν ὅσας κατανοῶν καταχρήσεις.

123) Νὰ φροντίζουν διὰ τὴν ἐλευθέραν συντήρησιν τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ αὐξήσιν αὐτῶν, ἀπομακρύνοντες τοὺς περιορισμούς αὐτῶν, ἐν ὅσῳ οὗτοι δὲν εἶναι διὰ νόμου ἀποφασισμένοι.

124) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ νὰ μὴ γίνεταί παράνομος χρῆσις πηρασμῶν καὶ ἐπωνομασιῶν (firme), ὅτε νὰ σφετερίζεται τις

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Άρθρ. 47.

Όσάκις ή περί δημοσίαι τινός αρχής γενομένη παράβασις εξάγεται από έγγραφον έκδοθέν παρ' αυτής, ή εύρισκόμενον ήδη εις χείρας ιδιωτών, τότε δύναται όποιουδήποτε ιδιώτης να καταμηνύσῃ τὴν παράβασιν. Εἰς τὸν καταμηνυτὴν ἀνήκει τὸ ἡμῖν τοῦ προστίμου· εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ή καταμνήσυς γίνεται εἰς τὸν ἐπαρχιακὸν ταμίαν, ὅστις εἰσπράττει τὸ ὅλον, καὶ παραδίδει τὸ ἡμῖν εἰς τὸν καταμηνυτὴν ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς. Εάν δὲ εὕρῃ ἀντίστασιν, ἀναφέρεται εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ νὰ χρεωθῇ ὁ παραβάτης ὑπάλληλος, καὶ νὰ διαταχθῇ ή πληρωμή τοῦ ἡμῖν τοῦ προστίμου εἰς τὸν καταμηνυτὴν ἐν εἴδει προπληρωμῆς. Η καταμνήσυς αὕτη δὲν συγχωρεῖται, ὡσάκις ή παράβασις δὲν ἐξάγεται, εἰμὴ δι' ἐκείνων τῶν ἐγγράφων, τὰ ὅποια ἀνήκουσιν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ γραφείου τῆς ἀρχῆς αὐτῆς.

Άρθρ. 48.

Ιδιώτης, ὅστις εἰς τὴν ἐπιβολὴν τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου, ή εἰς τὸν διὰ προστίμου πρόσθετον λευκὸν χάρτην νομίζει ἑαυτὸν ἰδικημένον, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διευθύνῃ ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιβολῆς ἄμεσον ἐξαίτησιν πρὸς τὴν Γραμ. τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ἂν αὕτη ἀπορρῶθῃ νὰ ἐκκαλέσῃ ἐντὸς ἄλλως 30 ἡμερῶν, ἀφοῦ κοινοποιηθῇ εἰς αὐτὸν ή ἀπόρριψις, εἰς τὸ συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἐπισυναπτῶν καὶ εἰς τὴν ἐξαίτησιν καὶ εἰς τὴν ἐκκλήσιν τὰ ἐγγράφα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπεβλήθη τὸ τέλος.

Όφείλει δὲ ὁ ποιῶν τὴν ἐξαίτησιν νὰ προπληρώσῃ τὸ παρ' οὗ ὁ λόγος χαρτόσημον καὶ τὸ πρόστιμον, πρὶν ἐπιχειρῆσαι αὐτὴν.

Ἐγκριθέντος τῆς αἰτήσεώς του, θέλει τῷ ἐπιστραφῇ τὸ παρ' οὗ πλέον ἀπὸ ἐν διοικητικὸν ταμεῖον ὁποιοῦνδήποτε, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, ἥτις δὲν ὑπόκειται εἰς τέλος χαρτοσήμου, πρέπει ὅμως νὰ προστεθῇ ή ἀπόφασις τῆς Γραμματείας ή τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Τὰ ἐπιστρεφόμενα ταῦτα ποσὰ καταλογίζονται ἀπὸ τὸ γενικὸν ταμεῖον εἰς τὴν μερίδα τῶν τελῶν τοῦ χαρτοσήμου.

Τὸ αὐτὸ δικαίωμα τῆς ἐξαίτησεως καὶ ἐκκλήσεως μένει πάντοτε μετὰ τὴν πληρωμὴν εἰς τοὺς ιδιώτας ἀκόμη καὶ εἰς τὴν ἐν τῷ άρθρῳ 30 ἀναφερομένην περίστασιν τῆς ἐκτιμήσεως. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα μένει καὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους ἀφοῦ πληρώσων καὶ οὗτοι τὰ εἰς αὐτοὺς ἐπιβληθέντα πρόστιμα.

Άρθρ. 49.

Τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον θέλει ἐφοδιάσει μὲ τὰς ἀνηκούσας ἐλεγκτικὰς ὁδηγίας τοὺς ἐπιθεωρητὰς τοὺς ὁποίους κατ' ἔτος πέμπει εἰς ἐξέτασιν τῶν ταμείων, διὰ νὰ ἐπιθεωρῶσι ὅχι μόνον τὰ διοικητικὰ ταμεῖα, ἀλλὰ νὰ πληροφορῶνται ἀκριβῶς καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην δημοσίαν ἀρχήν, διὰ τὴν χρῆσιν τὴν ὁποίαν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὀφείλει νὰ κάμῃ τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου, ἐὰν ἔκαμεν αὐτὴν ὡς ἔπρεπεν.

Οὗτοι πρέπει νὰ κάμωσιν ἐπιθεωρήσιν ἐνταυτῷ τῆς εἰς τὰ δικαστήρια, εἰς τοὺς συμβολαιογράφους καὶ εἰς τὰς λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, δηλοποιούντες τὰς ἀνακαλυφθείσας παραβάσεις, εἰς τὰ ἀνήκοντα διοικητικὰ ταμεῖα, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσιν ἄμεσως τὰ τοῦ προστίμου.

Παρομοίως ὁδηγίας καὶ ὑποχρεώσεις θέλει δώσῃ ή Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν καὶ εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους, διὰ νὰ κάμωσιν τοῦλάχιστον δις τοῦ ἔτους ὁμοίως τὸν ἐλεγκτὸν καὶ ἐπιθεωρητὸν, τηροῦντες πάντοτε τὴν ἀναγκαίαν συνέχειαν.

Αἱ ἐξελέγξεις πρέπει νὰ σημειοῦνται μετὰ προσοχῆς καὶ τάξεως εἰς τὰ βιβλία αὐτὰ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀρχῶν, συνυπογραφομένης ἐν αὐτοῖς καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐξελεγκθείσης.

Άρθρ. 50.

Ἐκτὸς τῆς ἀδιαλείπτου ἐπαγρυπνήσεως τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ προλαβόντι άρθρῳ διαταχθέντων ἐλέγχων, ὀφείλει αὐτὸ πρὸς τοῦτοις νὰ προκλήῃ καὶ νὰ λαμβάνῃ πάντοτε ἀπὸ τὴν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν τὰς ἀναγκαίας διασαφήσεις, ὅτε ἤθελεν ἀναφανῇ διαφωνία ή διαφορὰ εἰς τὴν προσαρμογὴν τοῦ ἀναγκαίου νόμου.

Άρθρον 51.

Όσοι κατασκευάζουσι κίβδηλον σφραγιστὸν χάρτην, ή ἐπιχειροῦνται παρὰ νόμῳ τὴν εἰδικὴν ἐπισφράγισιν, ὑποβάλλονται εἰς τὴν ποινὴν, ἥτις ὠρίσθη εἰς τὸ άρθρον 235 τοῦ ποινικοῦ νόμου· προσαρμύζονται δὲ ἀναλόγως καὶ τὰ άρθρα 235, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, καὶ 246 τοῦ αὐτοῦ νόμου, εἰς τοὺς ἀνευ ἀδείας κατασκευάζοντας σφραγιστήρας καὶ εἰς τοὺς συμμετέχοντας εἰς τὴν παραποίησιν ή εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ σφραγιστοῦ χαρτίου.

Άρθρ. 52.

Όσοι χωρὶς ἀδείαν κατασκευάζουσι, καὶ διαδίδουσι χάρτην μὲ τὸ ὑδάτινον, τὸ προσδιορισθὲν διὰ τοῦ άρθρου 6, σημεῖον, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν μέχρις ἐξ μηνῶν, καὶ μὲ δήμευσιν τοῦ χάρτου.

ΚΕΦΑΛ. 5'.

Ἀκροτελευτικοὶ ὁρισμοί.

Άρθρ. 53.

Ὁ παρὼν νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν 15/27 Σεπτεμβρίου 1836, καὶ ταυτοχρόνως παύει διὰ τούτου ή εἰσπραξις ὧλων τῶν εἰς τὸ άρθρον 1 μνημονευθέντων τελῶν.

Κατὰ συνέπειαν δὲ τούτου πρέπει εἰς ὅλα τὰ εἰσέτι καὶ νῦν ἐν ἰσχύϊ ὄντα διατάγματα διορισμῶν, καὶ διπλώματα πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀξιωματικῶν, καὶ ἀξιωματικῶν τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, καὶ ὧλων τῶν ἄλλων δημοσίων ὑπαλλήλων, αἵτινες κατὰ τὸ παρὼν εἶναι εἰς ἐνέργειαν, καὶ δὲν πρὶν χωρῆσθαι κατὰ συνθήκην, καὶ πρωτοφανῶς διὰ προσδιορισμένον χρόνον ἀπὸ ξένην Κυβέρνησιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, νὰ ἐπισυναφθῇ τὸ νόμιμον χαρτόσημον, μέχρι 1/13 Δεκεμβρίου 1836, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ποινῆς δεκαπλατίας ποσότητος, προσθετομένου τοῦ λευκοῦ σφραγιστοῦ φύλλου κατὰ τὰ άρθρα 3 καὶ 13. Εἰς ὅλα τὰ ἐγγράφα, τὰ ὅποια ἤδη ἔγιναν πρὸ τῆς 15/27 Σεπτεμβρίου 1836, θέλει ἐπισυναφθῇ ἐπίσης λευκὸν σφραγιστὸν φύλλον ἀνάλογον τῆς νομίμου ποσότητος, καὶ φυλαττομένων τῶν ὁρισμῶν τούτων, εὐθὺς ὅτε μέλλει νὰ γίνῃ χρῆσις αὐτῶν ἐνώπιον δικαστηρίου, ή ἄλλης δημοσίου ἀρχῆς. Εἰς δὲ τὰ κατὰστιχα ή πρόσθεσις αὕτη τοῦ λευκοῦ σφραγιστοῦ χάρτου, ή ή κατὰ τὸ άρθρ. 8 συγχωρουμένη ἐκτακτος σφράγις γίνεται μόνον εἰς ἐκείνα τὰ φύλλα, τῶν ὁποίων θέλει γίνῃ χρῆσις· τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ εἰς τὰ κατὰστιχα, αἵτινα ὑπόκεινται εἰς τὸ χαρτόσημον κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου, καὶ θέλουν νὰ ἐξακολουθήσουν κατὰ τὴν 15/27 Σεπτεμβρίου 1836.

Τῶν τοιούτων δὲ ὑπόκεινται εἰς τὸ σφράγισμα μόνον τὰ μὴ μεταχειρισθέντα εἰσέτι φύλλα.

Άρθρ. 54.

Τὸ λογιστικὸν τῶν εἰσδημάτων τοῦ χαρτοσήμου, καθὼς καὶ ή ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου ἐν γένει προσδιορίζονται δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων καὶ ὁδηγίων.

Ἐπίσης διορίζονται δι' ἀπλῶν διαταγμάτων οἱ ὁρισμοὶ εἰς ποίας περιπτώσεις, καὶ ὑπὸ ποίας προφυλάξεις, εἰς τυχὸν κατεπειγούσας περιστάσεις, ὁπότε στιγμιαίως ἤθελεν ἐλλεῖπει ὁ νόμιμος σφραγιστὸς χάρτης, δύνανται νὰ γραφθῶσιν ἐγγράφα μὲ ἰδιωτικὴν μόνον ὑπογραφήν καὶ ἐπὶ λευκοῦ χάρτου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου νὰ ἐπιτεθῇ ἀπολύτως τὸ σφράγισμα τοῦ χαρτοσήμου.

οὗτος λαμβάνει διαταγὰς ἀμέσως ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. Γραμματείας, καὶ ἀναφέρειται πρὸς αὐτὴν εἰς ὅσα δὲν ἀφορῶσι τὴν ἐφορείαν. Εἰς πόλεις, ὅπου ὑφίστανται γυμνάσια, τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα διευθύνονται ἀπὸ τοὺς γυμνασιάρχας, ἔχοντας δηλαδὴ τοῦ διδασκάλου τῆς ἀνωτέρας τάξεως τὸν τίτλον καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ σχολάρχου, ἀλλὰ ἐπιτηροῦντος πάντοτε τοῦ γυμνασιάρχου.

Τ Μ Η Μ Α ΙΙΙ.

Περὶ διδασκαλίας εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα.

*Ἀρθρ. 7.

Εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα θέλουν ἐν γένει διδάσκεισθαι ἐγκυκλοπαιδικῶς τὰ ἀκόλουθα ἀντικείμενα.

Ἡ ἑλληνικὴ μετὰ παραλληλισμοῦ τῆς παλαιᾶς πρὸς τὴν νέαν.

Κατήχησις καὶ ἱερὰ ἱστορία.

Γεωγραφία καὶ γενικὴ ἱστορία.

Καλλιγραφία.

Ἀριθμητικὴ.

Ἀρχὴ τῆς φυσικῆς, καὶ φυσικῆς ἱστορίας, μουσικὴ καὶ ζωγραφικὴ.

Γαλλικὴ, καὶ ἀρχαὶ τῆς λατινικῆς δ' ὅσους θέλουν μεταβῇ εἰς γυμνάσια.

*Ἀρθρ. 8.

Εἰς τὰ ἔχοντα τρεῖς τάξεις ἑλληνικὰ σχολεῖα θέλει διαίρεσθαι ἡ διδασκαλία, ὡς ἀκολούθως.

Εἰς τὴν πρώτην τάξιν θέλει παραδίδεσθαι.

1) Τὸ ἐτυμολογικὸν τῆς ἑλληνικῆς κατὰ τὴν παραδεχθεῖσάν μὲν γραμματικὴν, ὡς δὲ κείμενον θέλει χρησιμεύει ὁ πρῶτος τόμος τῆς εἰσαχθεσομένης ἐγκυκλοπαιδείας.

2) Ἱερὰ ἱστορία τῆς παλαιᾶς καὶ νέας γραφῆς.

3) Σύντομος γεωγραφία τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ παραδεχθεῖσάν μὲν βιβλίον.

4) Ἀριθμητικὴ, τὰ τέσσαρα πάθη, τὰ κλάσματα, καὶ τὰ δεκαδικὰ μέχρι τῶν μεθόδων, καὶ ἰδίως ἡ πρακτικὴ καὶ ἐκ μνήμης ἀριθμητικὴ.

5) Καλλιγραφία κατὰ πρωτότυπα.

6) Ἀρχαὶ τῆς Γαλλικῆς.

Θέλουν γίνεσθαι καὶ ἀσκήσεις ἀναγνώσεως καὶ ἀπαγγελίας.

Εἰς τὴν δευτέραν τάξιν.

1) Ἑλληνικὴ, τεχνολογία, σύνταξις, διάλεκτοι. ὡς κείμενον ὁ δεῦτερος τόμος τῆς ἐγκυκλοπαιδείας.

2) Κατήχησις.

3) Παλαιὰ ἱστορία, καὶ ἡ τῆς Ἑλλάδος.

4) Γεωγραφία τῆς Εὐρώπης.

5) Ἀριθμητικὴ ἀπὸ τὰς μεθόδους μέχρι τῆς Ἀλγέβρας.

6) Καλλιγραφία.

7) Γαλλικά.

8) Φυσικὴ ἱστορία ἐξακολουθήσας μέχρι τέλους.

Εἰς τὴν τρίτην καὶ ἀνωτάτην τάξιν.

1) Ἑλληνικὴ, σύνταξις, καὶ ῥίμαι, καὶ κείμενον τὸ τρίτον μέρος τῆς ἐγκυκλοπαιδείας.

2) Σύνταξις καὶ συνθέσεις εἰς τὴν νέαν Ἑλληνικὴν.

3) Ἀρχαὶ ἀνθρωπολογίας καὶ ἠθικῆς.

4) Ἱστορία τῆς Ρώμης, καὶ τὰ πρωτίστα τῆς μεσαιᾶς καὶ νεωτέρας ἱστορίας.

5) Γεωγραφία (τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ κόσμου).

6) Ἀρχαὶ τῆς ἀλγέβρας καὶ γεωμετρίας.

7) Ἀρχαὶ τῆς λατινικῆς διὰ τοὺς μεταβησομένους εἰς γυμνάσια.

8) Γαλλικά.

9) Ἀρχαὶ πειραματικῆς φυσικῆς.

*Ἀρθρ. 9.

Εἰς τὰ δύο τάξεις ἔχοντα ἑλληνικὰ σχολεῖα θέλει γίνεσθαι ἡ διδασκαλία κατὰ τὴν ἀκόλουθον τάξιν.

Εἰς τὴν α' τάξιν θέλει διδάσκεσθαι.

1) Ἡ Ἑλληνικὴ, ἐτυμολογία, σύνθεσις, καὶ διάλεκτοι κατὰ τὰ δύο πρῶτα μέρη τῆς ἐγκυκλοπαιδείας.

2) Ἱερὰ ἱστορία, καὶ μετ' αὐτὴν κατήχησις.

3) Σύντομος γεωγραφία, καὶ ἰδίως ἡ τῆς Ἑλλάδος.

4) Ἀριθμητικὴ, τὰ τέσσαρα πάθη, κλάσματα, καὶ δεκαδικὰ μέχρι τῶν μεθόδων.

5) Καλλιγραφία.

Εἰς τὴν β' τάξιν

1) Ἡ Ἑλληνικὴ, διάλεκτοι, σύνταξις καὶ ῥίμαι κατὰ τὸ τρίτον καὶ τέταρτον μέρος τῆς ἐγκυκλοπαιδείας.

2) Σύνταξις, καὶ σύνθεσις εἰς τὴν νέαν Ἑλληνικὴν.

3) Ἀρχαὶ ἀνθρωπολογίας καὶ ἠθικῆς.

4) Παλαιὰ ἱστορία Ἑλλάδος καὶ Ρώμης καὶ τὰ γενικώτερα ἐκ τῶν τῆς μεσαιᾶς καὶ νέας ἱστορίας μέχρι τέλους.

5) Γεωγραφία Εὐρώπης καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ κόσμου μερῶν μέχρι τέλους.

6) Ἀριθμητικὴ ἀπὸ τῶν μεθόδων μέχρι τῆς ἀλγέβρας καὶ ἀρχαὶ αὐτῆς καὶ τῆς γεωμετρίας.

7) Καλλιγραφία.

Θέλουν, ἐκτὸς τούτου, διδάσκεσθαι εἰς τὰς δύο ταύτας τάξεις, ὡς εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα, τὰ τρεῖς ἔχοντα τάξεις, ἡ γαλλικὴ, καὶ ἀρχαὶ τῆς φυσικῆς ἱστορίας, καὶ τῆς πειραματικῆς φυσικῆς, καὶ τῆς λατινικῆς γλώσσης.

*Ἀρθρ. 10.

Μετὰ τὴν θεωρητικὴν διδασκαλίαν τῆς ἑλληνικῆς θέλει συνδεσθαι καὶ πρακτικὴ τις, βοηθεῖα βιβλίου ἑλληνικοῦ, πρὸς ἀνάγνωσιν βιβλίων προουδέντων, ὥστε δι' αὐτῆς νὰ ἀποκτώσιν οἱ μαθηταὶ ὀρθὴν ἐκφράσιν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, τὴν ἐπιδεξιότητα τοῦ διηγέσθαι, ὅσα ἤκουσαν, τοῦ χαριέντως προφέρειν τεμάχια ἐκστηθιζόμενα, καὶ τοῦ συνθέτειν κατ' ἀρχὰς ἀπλᾶς, μετὰ ταῦτα δὲ πολυσυνθέντους, καὶ τέλος συνθετοὺς προτάσεις.

*Ἀρθρ. 11.

Ἡ διδασκαλία τῆς ἱστορίας θέλει ἔχει πρῶτιστον σκοπὸν νὰ ἐντυπώσῃ εἰς τὴν μνήμην τῶν μαθητῶν τὰ κυριώτερα συμβάντα, ὀνόματα καὶ χρονολογίας, περιοριζομένης τῆς διηγέσεως εἰς τὰ ἀναπόφευκτα καὶ τὰ τερπνότερα, καὶ ἀποβλεπούσης πάντοτε εἰς τὸ νὰ μορφώσῃ τὴν εἰς ἐλευθέραν ἐκθεσιν τῶν ἰδεῶν τῶν ἑξὶν τῶν μαθητῶν. χρεωστοῦν δὲ οἱ διδάσκαλοι νὰ δεικνύουν πάντοτε ἐπὶ γεωγραφικῶν χαρτῶν τοὺς τόπους, περὶ ὧν διηγοῦνται, νὰ συνδέωσι δὲ καὶ τὸ μάθημα τῆς γεωγραφίας μετ' ἄλλων παντοδαπῶν εἰδήσεων, καὶ ἰδίως ἐκ τῆς φυσικῆς ἱστορίας.

*Ἀρθρ. 12.

Εἰς τὸ μάθημα τῆς καλλιγραφίας θέλει πρὸ πάντων παρτηρεῖσθαι ἡ καθαρά, ἀκριβὴς καὶ ἐλευθέρη καθ' ὑπαγόρευσιν γραφὴ.

*Ἀρθρ. 13.

Εἰς τὴν παράδοσιν τῶν ἄνω ἀπαριθμηθέντων ἀντικειμένων προσδιορίζονται, διὰ μὲν τὰ ἔχοντα τρεῖς τάξεις ἑλληνικὰ σχολεῖα 29 ὥραι διδασκαλίας καθ' ἑβδομάδα, εἰς τὴν α' τάξιν, 31 ὥραι εἰς τὴν β', καὶ 32 εἰς τὴν γ', διὰ δὲ τὰ ἔχοντα δύο μόνον τάξεις, 30 εἰς τὴν α' καὶ 32 εἰς τὴν β'.

*Ἀρθρ. 14.

Καθ' ἑκάστην καθημερινὴν προηγείται τῆς διδασκαλίας προσευχὴ, συνισταμένη εἰς ὕμνον, ψαλλόμενον, εἴτε ὑφ' ὧν ὁμοῦ τῶν μαθητῶν εἰς μίαν γενικὴν αἴθουσαν, εἴτε ὑφ' ἑκά-